På randen till ett blodigt raskrig

Med den vita rasen måltavla för utrotning

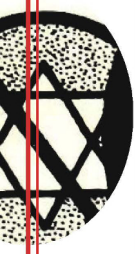

av

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

På randen till ett blodigt raskrig

Med den vita rasen måltavla för utrotning

av

Ben Klassen, P.M.
Grundare, Church of the Creator

© 1993 av Ben Klassen

Publicerad av
The Church of the Creator
P.O. Box 411
Niceville, Florida 32588

Tillägnad den vita rasens överlevnad,
expansion och framsteg genom en
allvarlig varning
om kommande händelser under det
närmaste decenniet,
och en förberedelse i förväg
för vår egen överlevnad.

Innehåll

Nummer 40 — Juli 1988
Jag uppfann aldrig hjulet 1

Nummer 41 — Augusti 1988
Denna planet är helt vår! 8

Nummer 42 — September 1988
Överlevnad, expansion och framsteg — Del I 25

Nummer 43 — Oktober 1988

A. Överlevnad, expansion och framsteg — Del II 38
B. Historien om Burundi — Den vildes kommande era 50

Nummer 44 — November 1988
Överlevnad, expansion och framsteg — Tredje och sista delen av en serie 54

Nummer 45 — December 1988
Att klanka ner på de rika — Bolsjevismens huggtänder 67

Nummer 46 — Januari 1989
Vem mördade John Kennedy 81

Nummer 47 — Februari 1989
Rothschilds, inbördeskriget och lönnmordet på Lincoln 100

Nummer 48 — Mars 1989

A. Operation Juda USA 113
B. Anatomin av en hycklare 126

Nummer 51 — Juni 1989

A. Hämnas Dresden! (Del I) 131
B. Det är dags för en närmare titt på E.T.E.F. 137

Utgåva nr 52 — Juli 1989

A. Hämnas Dresden! (Del II) 141
B. Upplägg i Kina 158

Utgåva nr 55 — Oktober 1989

Hjälp! En bön om stöd 161

Utgåva nr 56 — December 1989

A. De tidiga Texas Rangers anda 166
B. Klassens brev till Metzger 174

Utgåva nr 57 — Februari 1990

A. Vi vann! 177
B. Om n-ordsnomenklatur 182

Utgåva nr 58 — April 1990

A. Om inte Creativity, vad finns det då? Om inte nu, när? (Del I) 185
B. Vi är inte "vita supremacister" 200

Utgåva nr 59 — Maj 1990

A. Om inte Creativity, vad finns det då? Den vita rasens enande (Del II) 202
B. Vi behöver inga "Mugwumps" 213

Utgåva nr 60 — Juni 1990

Låt dem vissna på vinstocken 215

Utgåva nr 61 — Juli 1990

A. Kriget mot Mexiko är oavslutat 218
B. Lärdomar från det mexikanska kriget 227

Utgåva nr 62 — Augusti 1990

Rashygien kontra bastardisering och degeneration 230

Utgåva nr 63 — September 1990

A. Amerikanska pojkar skickas att dö för Israel 245
B. Det mycket hyllade "mångkulturella samhället" leder till kaos och dekadens 250
C. Den vita rasens uppenbara öde (Manifest Destiny) 258

Utgåva nr 64 — Oktober 1990

Förkasta och annullera statsskulden! 267

Utgåva nr 65 — November 1990

Tre leve för ett enat Tyskland —
A. Men rasmässig lojalitet över nationell lojalitet 275

"Ökensköld" och den brutala israeliska
B. massakern på araber på islams heliga mark 281

Utgåva nr 66 — December 1990

Det förestående pro-judiska kriget i
A. Mellanöstern 290
B. Vad Creativity-revolutionen handlar om 296
C. Varje Creator en vördnadsvärd präst 300

Utgåva nr 67 — Januari 1991

Triage (Prioriteringar satta i rätt ordning) 305

Utgåva nr 68 — Februari 1991

A. Ställ lönnmördaren Bush inför riksrätt! 314
B. Om frihet, kaos och det organiserade samhället 322

Utgåva nr 69 — April 1991

Den naiva amerikanska goyen 333

Utgåva nr 70 — Maj 1991

Vi måste lära oss att tydligt skilja
mellan våra vänner, våra fiender och
A. mugwumps 341
B. Språket som ett vapen i den judiska konspirationen 348

Utgåva nr 71 — Juni 1991

Saul, en judisk fariseisk rabbin, den främste
anstiftaren av kristendomen 354

Utgåva nr 72 — Augusti 1991

Vi måste först vinna propagandakriget 360

Utgåva nr 73 — September 1991

A. Morgondagen tillhör Creativity 366
B. Mer om advokater 371

Utgåva nr 74 — Oktober 1991

Hur vi ska bygga en vitare och ljusare värld 373

Utgåva nr 75 — November 1991

Röda niggrer i Texas 384

Nummer 77 — Januari 1992
Lärdomar vi kan dra från David Dukes kampanj 394

Nummer 78 — Februari 1992
Vad är problemet med att vara rasist? 397

Nummer 79 — Mars 1992
Bushs nya världsordning 402

Nummer 81 — Juni 1992
Revolutionärt ledarskap 409

Introduktion

Den vita rasen befinner sig nu i stor fara för utrotning och endast ett mirakel kan rädda den. Världens vita folk står nu inför den mest kritiska och osäkra tid de någonsin konfronterats med i sin långa, kaotiska och tumultartade historia. Det tog hundratusentals år av evolution för det vita folket att träda fram och nå höjdpunkten av den enastående utveckling som skiljer dem från de andra mänskliga eller humanoida underarter som nu förökar sig och sprider sig över planeten jordens yta. Men det verkar nu som att det kan ta endast en generation, eller högst två, att fullständigt förstöra och rasera vad Naturen mödosamt och minutiöst har vårdat under hundratals årtusenden.

Naturen har, i sin speciella frikostighet, slösat på den vita rasen den största av alla gåvor — intelligens, kreativitet, produktivitet och utrustat den med en mängd andra suveräna och unika egenskaper som den har undanhållit från alla de miljontals andra varelser som bebor denna planet, i denna tid, liksom under de miljontals eller till och med miljarder år som gått. Det är en unik ära och ett prestigefyllt pris som det vita folket måste värdesätta och vakta till varje pris.

Om vi inte drastiskt ändrar kurs och gör det nu, kommer vi, av vilka många lever idag, att få bevittna den största, mest avgrundsdjupa tragedi som någonsin drabbat mänskligheten. Vi är på väg att bevittna den mest skamfulla nedgången, följd av en eländig och blodig slakt på det som kommer att finnas kvar av Naturens främsta, och låt oss inte missta oss på den punkten. Detta är det öde som nu väntar det vita folket, inte bara i Amerika, utan i hela världen. Världens mest ondskefulla (och framgångsrika) parasit, det internationella judiska nätverket, har febrilt arbetat på att uppnå detta mål under flera tusen år, och det verkar som om de kommer att föra det till sin kulmen inom det närmaste decenniet, eller nästa generation. Ett öde liknande det som inträffade som en föregångare i San Domingo för tvåhundra år sedan kommer nu att utspela sig på global skala, och det vita folket kommer att utrotas i sin helhet, utan att ett spår finns kvar.

Vid denna tidpunkt i historien är vi, världens vita folk, fortfarande 500 miljoner starka, (men djupt förvirrade och

uppdelade) kan fortfarande vända denna tragedi. Endast om vi tar tjuren vid hornen, informerar, väcker och förenar det vita folket under ett språk och en religion och raderar det nationalistiska vansinnet kan vi utföra uppgiften. Endast under Creativitiys auspicier kan vi åstadkomma detta. Det är den första rasreligionen den vita rasen någonsin har haft under de 6000 åren av sin civiliserade historia. Det är judens rasreligion, judendomen, som gjorde det möjligt för dem att erövra världen. Det kommer att krävas Creativity, den vita mannens rasreligion, för att krossa deras ondskefulla konspiration och rädda Naturens främsta från total undergång, förnedring och utrotning.

Så låt oss inte slösa mer tid. Låt oss ta oss samman och krossa det judiska vidundret en gång för alla. Låt oss rädda denna dyrbara planet jorden, inte för parasiterna och lerraserna, utan för Naturens främsta och våra framtida avkommor.

Artiklarna i denna bok är en sammanställning av de sista sådana jag har skrivit som ledarartiklar i vår flaggskeppstidning, Racial Loyalty, nummer 40 till 81. De är i samklang med vår trosbekännelse och vårt program som de presenteras i de tolv föregående böckerna och 39 numren av Racial Loyalty. De tillför icke desto mindre mycket betydelsefullt material och ytterligare aspekter till den religiösa utvecklingen av vår lära och vårt program, en strävan som är evig och aldrig upphör.

Må den yngre generationen nu fullfölja vårt mål med en stridbarhet, energi och hängivenhet som kommer att driva våra medfödda fiender i glömska och göra det möjligt för våra framtida generationer att bygga en vitare och ljusare värld, ett mål som jag har strävat efter så ihärdigt under de senaste 20 åren av mitt liv.

Ben Klassen

3 september 1992

På randen till ett blodigt raskrig

Nummer 40 — Juli 1988

Författarens anmärkning: Även om denna artikel skrevs under Will Williams signatur, så skrev han den inte. Jag hade redan skrivit den från början till slut när jag anställde honom i juni 1988, och när jag bestämde mig för att göra honom till den nye Hasta Primus skrev jag den i tredje person och gav honom äran för att ge honom en bra start. B.K.

Jag uppfann aldrig hjulet

Men jag har tillräcklig intelligens för att utnyttja idén till min egen fördel.

Hjulet! Hur många gånger om dagen utnyttjar och drar inte miljarder människor över hela världen nytta av denna geniala uppfinning! Tänk på den mängd fordon, apparater, fartyg, motorer, klockor och en rad andra användbara arbetsbesparande anordningar och maskiner som skulle vara omöjliga om det inte vore för uppfinningen av hjulet. Ändå är hjulet, i människans antropologiska historia, en relativt nyligen gjord uppfinning.

Till och med egyptierna, som var högt intelligenta, långt framskridna i sin civilisation, människor som lyckades bygga dessa enorma pyramider, tänkte inte på att uppfinna hjulet. Det var inte förrän hyksos kom i sina hästdragna stridsvagnar och besegrade egyptierna under det artonde århundradet f.Kr. som denna historiska uppfinning tvingades på dem och lärde egyptierna en läxa om vad hjul kunde göra för dem eller mot dem. De okunniga amerikanska indianerna hade aldrig tänkt på hjulet ens så nyligen som för 400 år sedan, när den vita människan tog det till dem. Även då var de efterblivna indianerna extremt långsamma med att förstå, och under århundraden därefter använde de fortfarande släpor som mödosamt skrapade över landskapet. Det finns naturligtvis indianer i Sydamerika, negrer i Afrika och primitiva stammar i många delar av världen idag för vilka hjulet är en okänd och oanvänd idé.

Frågan har ofta väckts — vad är historiens främsta uppfinning, användningen av elden eller hjulet? Faktum är att frågan är akademisk och inte ens relevant. Människan uppfann inte elden. Den påtvingades henne av Naturen genom tusentals demonstrationer. Bränder som startats av blixtnedslag som bränt ner träd eller skogar, eller prärieb ränder, eller bränder som startats av heta lavaflöden, förekom redan innan mänskligheten klättrade ner från träden. Men så är inte fallet med hjulet. Ingenstans i den strukturella designen hos däggdjur, fiskar, fåglar eller insekter används hjulet som en del av den designen. Uppfinningen av hjulet är helt och hållet en mänsklig skapelse.

Vem uppfann hjulet? Jag vet inte och det gör ingen annan heller. Inte heller bryr jag mig särskilt mycket. Nu när jag förstår idén, precis som större delen av mänskligheten gör, är jag glad att det uppfanns och jag kan skörda frukterna av den fantastiska idén. Om vi skulle vända på historien och skrota allt som involverade hjul, skulle vi kasta bort nästan allt vi har byggt och nu njuter av. Vi skulle sätta tekniken tillbaka cirka fyratusen år. Jag är inte så dum att jag säger att eftersom jag inte kom på hjulet först, så vägrar jag kategoriskt att använda det eller ens erkänna att det existerar.

Det finns en annan idé, av mycket nyare datum, som är extremt viktig för den Vita Rasens överlevnad, den ras som inte bara har utvecklat hjulet till dess nuvarande användbarhet, utan som har varit avgörande för de flesta av världens stora uppfinningar och teknologier. Den livsviktiga idén är konceptet om en rasreligion för den Vita Rasen, en idé som är mindre än tjugo år gammal. Den kallas Creativity, och är fullständigt utlagd i en serie böcker skrivna av Ben Klassen, grundare av Church of the Creator. Han har skrivit tre grundläggande böcker som fastställer fundamenten. De är *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible* och *Salubrious Living*. Dessa har (vid denna tidpunkt) vidareutvecklats och kompletterats med ytterligare fyra böcker: *Expanding Creativity*, *Building a Whiter and Brighter World*, *Rahowa!*, och *The Klassen Letters*. Den totala sammanställningen representerar en omfattande och fullt strukturerad trosbekännelse och ett program specifikt utformat för överlevnad, expansion och framsteg för den Vita Rasen, och endast den Vita Rasen.

Låt oss nu klargöra en sak — Ben Klassen uppfann inte idén om en rasreligion i sig. Den idén var så uppenbar att de ouppfinningsrika, parasitära judarna hängde på idén om rasreligion redan före hyksos...

demonstrerade hjulets överlägsenhet för egyptierna. Judarna har monopoliserat och närt sin rasreligion, och klätt den i ritualer och traditioner ända sedan dess. Idag är judarna, den parasitära minoritet som de representerar, likväl världens herrar, de skoningslösa slavdrivarna om man så vill, men likväl i full kontroll över alla regeringar, finanserna, propagandan, nyhetsmedierna och till och med den vita mannens religion. Detta är ett obestridligt faktum, och dessa parasiter har sin religion, judendomen, att tacka för allt. I hjärtat av den religionen finns raslig lojalitet, en fanatisk polarisering och efterlevnad av deras rasreligions grundläggande läror. Inbyggt i den religionen finns några grundläggande regler: det som är bra för judarna är den högsta dygden; det som är dåligt för judarna är den ultimata synden. Allt går tillbaka till den enda sista raden i deras religion — fanatisk lojalitet mot de egna — deras egen ras — kort sagt, raslig lojalitet.

Så Ben Klassen gör inte anspråk på att han uppfann idén om en rasreligion. Långt därifrån. Han konstaterar gång på gång att han lärde sig om kraften i en rasreligion från judarna. Han tog ett blad ur deras historia och strävade efter att utnyttja kraften i den idén till förmån för sin egen ras — den vita rasen. Genom att metodiskt analysera vilka de inneboende faktorerna var för judarnas häpnadsväckande framgång i deras strävan efter världsherravälde, kom han till fenomenets kärna — religionen, och som sådant var detta svärd tveeggat: En fanatisk rasreligion som judarna antog för sig själva för att polarisera sin rasliga lojalitet, och för det andra, en vek, självdestruktiv religion för deras fiender (i huvudsak den vita rasen) för att mjuka upp dem och göra dem till ett lätt byte. Det förstnämnda åstadkom de med judendomen. Det andra målet uppnådde de genom att ge först romarna, och senare den vita rasen som helhet, en undergiven slavreligion, nämligen judisk kristendom.

Historiens händelser och deras nystande är så uppenbara att man skulle kunna tro att den högt intelligenta vita rasen snabbt skulle ha sett hela bilden och reagerat därefter för att motarbeta den listige juden.

Varför de inte har gjort det förblir ett mysterium för mig, precis som det faktum att de intelligenta egyptierna inte hade uppfunnit hjulet innan hyksos förde det till dem. Men när man väl ser idén som finns i hjulet, kan man aldrig mer vrida klockan tillbaka. Aldrig mer kan man glömma idén och vända tillbaka historiens blad. Och så är det med Creativity. När man väl har förstått idén om en rasreligion för att ersätta

intetsägande judisk kristendom, är idén så kraftfull, så uppenbar, att vi aldrig mer kan glömma den eller ignorera den. Varför inte en enda individ bland alla miljontals intelligenta vita uppfinnare, filosofer, historiker, politiker, teologer, har kommit på det tidigare är för mig ett av civilisationens mest förbluffande mysterier. Men faktum är att fram till för mindre än två decennier sedan gjorde ingen det.

Men nu har vi den, och inte en dag för tidigt. Under de senaste femtio åren har minst 20 000 olika vita grupper irrat omkring i slumpmässiga frågor som kristendom, identitet, Gud och fosterland, flaggan och konstitutionen, demokrati, "sanningen", nationalism och en mängd andra, antingen var för sig eller i en blandning. De har alla misslyckats kapitalt med att stoppa den judiska ångvälten, och de flesta av dem flammar upp tillfälligt, ger ut lite litteratur, packar ihop sina tält och går i konkurs. Varför? För att de saknar substans, för att de varken har en trosbekännelse eller ett meningsfullt program. Deras främsta styrka är att i oändlighet älta problemet, att älta förfluten historia om hur vi hamnade i den röran vi befinner oss i. I grund och botten gör de varken mer eller mindre än vad de 20 000 tidigare misslyckandena redan hade gjort före dem — bara en repris på formeln "beklaga och jämra sig". De har var för sig eller gemensamt alla misslyckats med att stoppa den judiska ångvälten och vi är inte en tum närmare att få den judiska parasiten från våra ryggar än vi var för femtio år sedan, eller för hundra år sedan. Tvärtom är vi, som en rasmässig enhet, nu närmare total undergång än vi någonsin varit tidigare, förmodligen inte mer än några generationer från fullständig utrotning.

Om det är en sak historien har lärt oss (eller borde ha lärt oss) så är det detta: ett polyglott konglomerat av olika trätande fraktioner har aldrig åstadkommit någonting, förutom sin egen självförstörelse. Historien har också lärt oss att en kraftfull, polariserad enskild rörelse kan, och gör, förändra historiens gång. En sådan historisk rörelse är judarnas ihärdiga mosaiska rasreligion, kring vars kärna de har samlats under alla dessa tusentals år. Vilken jude som helst kommer att erkänna att utan deras sammanhållna rasreligion skulle de vara ingenting. Ett annat exempel är den katolska kyrkans monolitiska struktur, den äldsta företagsstrukturen i den vita mannens historia. Den har haft ett enormt inflytande på att styra den historien. Den har upprätthållit sig själv i nästan 2000 år.

Men den mest betydelsefulla läxan av alla för vårt syfte om hur man knäcker ryggen på den judiska behemoten var

demonstrerades av Hitlers nazistparti. Kort efter Tysklands förödande nederlag 1918 sprang en myriad av "nationalistiska" partier upp i Tyskland, många av dem halvfärdiga och svårt desorienterade. Dessa grupper, omkring 2000 till antalet, tillbringade lika mycket tid med att gräla sinsemellan, förvirrade i syfte och program, som de gjorde med att bekämpa fienden. Det var inte förrän Hitler byggde ett tyskt rasparti som absorberade det förvirrade, fragmenterade medlemskapet i den myriad av mångspråkiga partier som det tyska folket slutligen fick kraften att ta över den verkliga regeringsmakten i sitt land. En annan sidolärdom vi bör dra från denna händelse är att Hitler aldrig "slogs samman" med de andra partierna, inte heller kompromissade han med sin position, eller vattnades hans tro eller program ur. Han fortsatte bara att locka medlemmar och byggde sin organisation tills den omfattade de flesta av de tyska rasmilitanterna och var den enda makten i riket.

Om vi någonsin ska vinna denna kamp för den vita rasens överlevnad måste vi göra detsamma — vi måste konsolidera våra styrkor till en kraftfull murbräcka, istället för den fragmenterade, mångspråkiga spridningen av syfteslösa grupper som nu tävlar mot varandra om erkännande. I detta avseende finns det två frågor jag skulle vilja ställa till varje samvetsgrann, ansvarsfull vit man och kvinna, nämligen: (a) Vilken betydelse har din hybris om den vita rasen går i sjön, vilket den säkerligen kommer att göra om vi inte enas och tar oss samman? och, (b) Vad skulle du hellre göra — amma din betydelselösa lilla hybris, eller utkämpa en framgångsrik strid? Jag vet var min lojalitet ligger. Jag har gjort mitt åtagande för seger.

Det finns ett ihållande argument jag har hört från dem som inte riktigt kan förmå sig att bygga ett meningsfullt kraftcentrum i opposition mot judarna, och jag finner att dessa människor helt missar poängen. Deras argument är att om vi är fragmenterade i tusentals små mångspråkiga grupper är vi bättre lottade eftersom fiendens etablissemang inte kommer att kunna förinta oss alla i ett enda svep, medan om vi är förenade i en stor kraftfull rörelse, så skulle de kunna det. Detta argument är giltigt endast så långt det räcker, men det når inte den slutgiltiga slutsatsen om att verkligen störta den judiska tyrannen och med kraft ta regeringsmakten i den vita rasens händer. Vad dessa smitarkonstnärer säger är att de hellre föredrar att fortsätta spela meningslösa små spel, som irriterande knott som surrar vid fiendens öron, men har ingen plan eller avsikt att

verkligen börjar ta itu med att förinta fienden i en kraftmätning.

Faktum är att om vi etablerar och organiserar tusentals C.O.T.C.-center över hela USA, och ja, Sydafrika, Australien, Sydamerika, England och resten av Europa (vi har redan ett antal grupper och pastorer i vart och ett av dessa områden), kommer vi att ha den mångfaldiga spridning (Se *Dispersion and Polarization* s. 22 i *Building a Whiter and Brighter World*) som dessa polyglotter håller så kär. Dessutom kommer vi att ha en enad målsättning, en gemensam trosbekännelse och ett program, en polariserad lojalitet och en kraftfull rörelse som inte kommer att ge upp förrän vi har vunnit världen. Är det inte vad vi verkligen vill? Jo, det är det. Slutsatsen är att vi måste bygga ett enat, polariserat kraftpaket på världsomspännande basis, som Hitler gjorde med nazistpartiet i Tyskland, för att driva ut och förinta fienden. Det finns inget annat sätt, och det finns inget bättre sätt än att bygga det kring en fanatiskt militant rasreligion som den förkroppsligas i Kreativitet (Creativity).

Jag kom inte på idén om en rasreligion för den vita rasen, och hur otroligt det än kan verka, gjorde ingen annan det heller i hela vår nedtecknade historia förrän Pontifex sammanställde ett omfattande samlingsverk för mindre än tjugo år sedan. Nu har den vita rasen sin egen rasreligion — Kreativitet. Även om jag, Will Williams, inte kom på det, inser jag att det är en idé vars tid är inne — och inte en dag för tidigt. Vår enda chans till överlevnad är att konsolidera och polarisera oss kring denna idé och strunta i alla de olika, fragmenterade sidovördnaderna. Kreativitet adresserar inte bara alla de avgörande frågor som är av största vikt för den vita rasen, utan går mycket längre genom att formulera en trosbekännelse och ett program som kan tjäna den vita rasens bästa intressen under de kommande miljoner åren. Men vår första prioritet är att få den judiska parasiten från våra ryggar, och endast genom en militant rasreligion kan vi någonsin hoppas på att uppnå detta stora genombrott.

Jag har nu förpliktat mig att främja denna enda idé med en iver, mer passionerat än de miljontals spökjagande kristna pastorer som främjar sitt struntprat, vilket för övrigt ingen av dem hade en hand i att formulera heller. De förrädiska judarna uttänkte det, och dessa "nyttiga idioter" sprider bara Jahves skräp omkring sig åt dem, till jiddernas förtjusning och till vårt eget fördärv. Poängen jag vill göra är att historien gång på gång har visat religionens enorma inflytande på varje

folkens öde, särskilt i vår egen undergång, och i framgången för judens erövring av världen. En rasreligion är nyckeln till vår framtida existens, och eftersom det är så, låt oss omfamna en som verkligen kommer att "rädda" oss, inte en som försöker likställa oss med en stam av mörkhyade oktoroner och babianer. Om du verkligen tror att vår genetiska skatt, vår dyrbara genpool, är värd att kämpa för, förena dig då med oss, starta en Church of the Creator i ditt område. Det kan göras, det måste göras.

Vi kommer att politisera vår rörelse från predikstolarna (se C.C. nr 64 och 69 i *White Man's Bible*) precis som niggrerna gör från sina. Vi kommer att göra det lika legitimt, men ännu mer effektivt. Kom och förena dig med oss och låt oss genom våra kombinerade krafter bygga den mäktiga murbräcka med vilken vi ska krossa det judiska monstret.

Så sluta stampa på stället och hjälp till att distribuera tio miljoner *White Man's Bibles*. Bli ett minidistributionscenter för WMB, som Pontifex upprepade gånger har bönfallit dig att göra. Vi kan "rulla" vår väg till seger och krossa judarna och deras strypgrepp på oss i småbitar, så snart vi informerar, väcker och organiserar den vita rasen. När vi väl har kontroll över vårt eget öde kommer vi att se till att varken juden eller ler-raserna någonsin igen blir ett hot mot vår överlevnad på denna planet.

Kom ihåg, för inspiration och upplysning, läs din *White Man's Bible* varje dag.

* * * * *

Det finns inget så kraftfullt som en idé vars tid är inne.

Nummer 41 — Augusti 1988

VEMS PLANET...

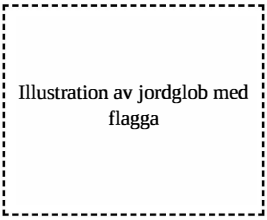

ADL
Anti-Defamation League of Bad Breath

VÅR eller DERAS?

Denna planet är helt och hållet vår

Vi kan inte — vi kommer inte — nöja oss med mindre.

I den förvirrade miljö som utgör den nuvarande högerkonservativa — Identity — vita rasistiska rörelsen, sprids ett antal märkliga och motsägelsefulla idéer. Vissa av dessa idéer är inte bara direkt kontraproduktiva och destruktiva, utan extremt farliga för den vita rasens fortsatta överlevnad. Även om den rasliga rörelsen har ett antal knäppgökar och avvikare som svävar i utkanterna, är vi inte särskilt bekymrade över dem. Varje rörelse har dem. Vad vi är djupt bekymrade över är några av de destruktiva idéer som drivs av några av våra mer framstående och ansvarsfulla ledare inom den rasliga rörelsen, människor som borde veta bättre. Det är vårt mål att utforska och klargöra några av de mer vitala ståndpunkter som förespråkas.

1. **Territoriell fragmentering** till ett mångspråkigt schackbräde av etniska grupper. (Detta inkluderar konceptet regionalism, en nära besläktad defaitistisk metod.) Båda dessa idéer är, enligt min mening, några av de mest bisarra och

vansinniga idéer som seriöst diskuteras och förespråkas av flera av våra vita raskamrater i deras strävan att kompromissa med och blidka våra fiender — ler-raserna. I grund och botten består fragmenteringsidén av att stycka upp USA i "etniska områden" varigenom bokstavligen mängder av etniska grupper teoretiskt sett skulle flyttas och slussas in i sina "tilldelade" territorier, där var och en förmodligen "tar emot" (vem ska stå för givandet?) en utvald del av USA:s fastigheter i enlighet med deras proportionella antal. Processen skulle likna det vi gjorde med indianerna på 1800-talet, förutom att vi nu skulle stycka hela USA i tusentals reservat och fösa in inte bara indianer på dem, utan vita människor, niggrer, mulatter, mexikaner, haitier, kubaner, japaner och alla andra, var och en i sitt reservat. Eller ett annat exempel skulle vara Sydafrikas apartheidsystem där varje etnisk grupp skulle ha sitt eget område, med statlig polis som upprätthåller lagen att de stannar i sitt område eller "hemland". Hela denna idé är i grunden så vansinnig att den knappast förtjänar vår eftertanke, vore det inte för det faktum att många av våra ledande grupper och förespråkare förespråkar just en sådan idé.

När vi stannar upp ett ögonblick och tänker på det, blir hela idén så bisarr och löjlig att ett oändligt antal obesvarade frågor börjar dyka upp, frågor som inte har besvarats och förblir obesvarbara. För det första finns det ett oändligt antal minoritetsgrupper som har särintressen och vi skulle kunna dela in befolkningen i inte bara dussintals grupper utan snarare hundratals, eller tusentals, beroende på hur vi vill stycka det, och vem som utför styckningen. Vi skulle kunna kategorisera efter ursprungsland — vietnameser, kineser, japaner, burmeser, pakistanier, mexikaner, hinduer, mongoler, Fiji-öbor, och så vidare. Det finns cirka 126 länder i världen till vilka USA kostnadsfritt delar ut utländskt bistånd. Var och en av dem har "flyktingar", invandrare, rymlingar som är bosatta i USA. De kan uppgå till allt från tiotusentals (som haitierna) till trettio miljoner (som mexikanerna). Visst har var och en av dem rätt till en bit territorium att kalla sitt eget här i USA? Mexikanerna ensamma skulle kunna återta hela sydväst utan strid, territorier som våra tappra förfäder kämpade och blödde för att vinna åt den vita rasen. Det finns hundratals fler som också skulle kunna göra anspråk på att vara

berättigade till ett stycke territorium enbart på grundval av nationalitet. Sedan skulle vi kunna dela upp alla dessa hundratals nationer ytterligare enligt deras egna etniska grupper. Låt oss till exempel ta Ryssland: Där finns ukrainare, storryssar, vitryssar, polacker, bulgarer, moldaver, letter, tatarer, kazaker, uzbeker, kirgizer, basjkirer, kurder, kalmucker, etc., och så vidare. Faktum är att encyklopedin hävdar att det finns över 175 distinkta folk som lever enbart i Ryssland, och som talar så många olika språk att vetenskapsmän ännu inte har kunnat lista dem alla. Utan tvekan finns det ett antal representanter för vart och ett av dessa folk bosatta i USA. Skulle var och en av dem "tilldelas" ett territorium? Sedan fortsätter vi till vart och ett av de andra länderna med hela deras mångfald av etniska grupper, av vilka alla också har ett stort antal bosatta i Förenta staterna. Utan tvekan är vi redan uppe i tusentals etniska grupper, klassificerade enbart efter nationalitet. Men sedan borde (och måste!) vi dela upp dem ytterligare efter religion — vi skulle väl inte vilja blanda katolska irländare och protestantiska irländare i samma territorium, eller hur? Eller muslimer, hinduer och sikher från Indien? Listan är oändlig, och för vem som helst att rationellt försöka skära USA i små bitar och stycken för varje etnisk, religiös, nationell och rasgrupp skulle innebära en ändlös mardröm, som inte skulle kunna lösas av världens största dator, inte heller av den mest intelligenta gruppering av hjärnor, eller på något annat sätt.

Men anta att det genom ett omöjligt mirakel på något sätt blev gjort. Skulle vi få fred och ro, en rättvis lösning på världens kaos i USA? Långt ifrån. Det skulle vara scenariot för ändlös strid, kaos, revolution, anarki och förödelse, för att inte tala om tusentals "självständighetsrörelser". Detta är inte bara teori. Låt oss ta ett exempel från verkligheten. Vi skulle kunna välja nästan vilket land som helst i världen, men låt oss ta en ordentlig titt på Burma, till exempel, som en prototyp och mikrokosm i liten skala.

Burma har cirka 37 miljoner invånare. Det är uppdelat i minst trettio viktiga minoriteter, men i grunden har det cirka tio stora etniska minoriteter. Om man listar dem alfabetiskt är de: arakaner, kachin, karen, karenni, lahu, mon, pa-o, palaung, shan och wa. Dessa har löst slutit sig samman i en revolutionär grupp kallad Nationella demokratiska fronten, eller NDF. Sedan finns det ytterligare tre stora grupper: burmaner, chin och

Naga. Var och en av dessa tretton grupper är segregerade i sina egna territorier på ett sätt som liknar vad vissa rasledare här förespråkar att vi ska göra med USA.

Har Burma haft fred och lugn? Har det åtnjutit välstånd? Helvete, nej. Ända sedan det "gavs" självständighet för ett fyrtiotal år sedan och britterna flyttade ut, har kontinuerlig och obeveklig revolution, krigföring och anarki varit detta splittrade och fragmenterade lands lott. En gång relativt välmående inom handeln med teak, jade och olja, rankas det nu som ett av de fattigaste och mest kaotiska länderna i världen. Dess främsta handelsvara nu är opium och droghandeln, varav det mesta slussas in i USA. Men Burma är inte undantaget. Det är mer realistiskt en prototyp, ett skolexempel på en nation fragmenterad av minoriteter. Det finns dussintals andra tredjevärldenländer i samma knipa, och ett antal andra som inte är tredjevärlden, såsom Sydafrika, eller Irland eller Nicaragua. Kort sagt, fragmentering är inte på något sätt en lösning. Det förvärrar bara problemet. För oss att ens tänka på en sådan process i USA är vansinnigt, fullständigt galet, och skulle bara påskynda undergången för en redan krympande vit ras.

2. Nationalism. I denna analys, som alltid, ser vi Skapare på alla problem och lösningar ur den vite mannens synvinkel. När vi granskar en idé ställer vi frågan — är den i den vita rasens bästa intresse? I detta avseende finns det en annan idé som sprids som är splittrande och destruktiv ur den vite mannens synvinkel, och den idén omfattas av ordet nationalism. Vi finner ett antal grupper som inleder sin beteckning med ordet nationell eller nationalistisk. Den främsta av dessa var naturligtvis Hitlers nationalsocialistiska parti, NSDAP. Vi Skapare beklagar ordet nationalist i sig som kontraproduktivt, splittrande och destruktivt. När vi granskar den vita rasens historia under de senaste tusentals åren (och särskilt Europa under de senaste århundradena) finner vi en oändlig serie av krig där vita människor dödas av andra vita människor. Praktiskt taget alla dessa krig utkämpades i nationalismens namn, en nation mot en annan, eller en grupp nationer mot en annan grupp nationer. Rosornas krig, hundraårskriget, sjuårskriget, trettioårskriget, Krimkriget, boerkriget, första världskriget, andra världskriget och hundratals

mindre krig däremellan och efteråt. I många av dessa krig kom religionen in i bilden, men även när den gjorde det, var det fortfarande i det stora hela en nation, eller grupp av nationer, mot en annan. Det var en **nations regering** som anstiftade, planerade och förde krigen, och de resulterade i att miljontals vita män, kvinnor och barn blev brutalt massakrerade.

Vi Skapare beklagar och fördömer nationalism som sådan. Vi förespråkar istället **Raslig Socialism** (Se kapitel 6 i **Nature's Eternal Religion**). Vi förespråkar och främjar **Vitt Rasligt Lagarbete**. (Se sidan 20 i **Expanding Creativity**.) Om vi måste kämpa och föra krig, låt oss se till att vi enas och riktar våra krafter inte mot varandra, utan mot gyttjeriserna, och särskilt de parasitära judarna. Aldrig mer får vi engagera oss i krig mot oss själva, vita män som dödar vita män. Detta är den sista raden och en huvuddel av vår lära och dogma.

3. Polyglotta grupper. Idén har ventilerats att om vi har en myriad av kvasirasliga grupper som "beklagar och jämrar sig" över sin egen smala specialitet, så är vi bättre rustade än om vi går samman i en enda stor kraftfull rörelse. Argumentet är att "fienden", förmodligen USA:s regering, eller det judiska nätverket, eller C.F.R., eller "kommunisterna", eller I.R.S., eller vem varje grupp nu anser vara fienden (det råder ingen enighet), inte kommer att kunna förinta alla av ett antal polyglotta grupper i ett enda svep, medan de skulle kunna göra det om vi hade en stor rörelse. Detta argument låter bra så långt det går, men tyvärr stannar det mitt i en förlorarmentalitet. Vad det säger är att med tusentals små splittrade och fragmenterade grupper som vi har sett verka under de senaste fyrtio åren, kommer vi alltid att ha några myggor som surrar vid fiendens öron. Naturligtvis kommer vi aldrig att ha ett kraftpaket med vilket vi kan konfrontera fienden och förinta dem, utan vi nöjer oss med att vara en ineffektiv irritation.

Vi Skapare beklagar denna intetsägande förlorarattityd. Vi säger — antingen satsar vi allt på att bygga en meningsfull, massiv, allsmäktig rörelse i vilken alla våra energier och resurser är organiserade och integrerade, och konfronterar och förintar fienden, eller så går vi och fiskar. Vi ser fienden som det världsomspännande judiska nätverket som målet, inte kommunismen, eller IRS eller någon annan tentakel av denna judiska jätte. Vi är här för att förinta judendomen i sin helhet, på världsomspännande basis, inget mindre. **Delenda est Judaica!** För att kunna göra det måste vi bygga en kraftfull enad murbräcka

ram som har kraften och beslutsamheten att förinta denna världsomspännande judiska pest.

Återigen, om vi ser tillbaka i historien, finns det bara en kraftfull rörelse som åstadkommit ett sådant genombrott i modern tid, och det var Hitlers nazistparti i Tyskland under 20- och 30-talen. Så länge det fanns två tusen eller fler splittrade nationalistiska partier åstadkoms ingenting. När Hitler absorberade dem alla i sin rörelse (vi måste komma ihåg att han inte slog sig samman med något, han absorberade medlemmarna) då fick de den slagkraft som krävdes för att ta över regeringen, och det gjorde de.

Vi i Amerika måste göra detsamma. Vi får inte nöja oss med att ha tusentals splittrade ineffektiva bromsar som surrar omkring och irriterar fienden, utan vi måste gå hela vägen. Vi måste bygga den där enda koncentrerade organiserade rörelsen som kan och kommer att ta över regeringen.

4. The Turner Diaries och The Order. För cirka tio år sedan skrev Dr. William Pierce *The Turner Diaries* under pseudonymen Andrew MacDonald. Det är berättelsen om en grupp hängivna vita revolutionärer som för ett underjordiskt krig av obeveklig förstörelse för att undergräva och förinta "etablissemanget" och den sittande regeringen. De spränger broar, järnvägar, elledningar och kraftverk, regeringsbyggnader och skapar i allmänhet kaos och förödelse. Den är skriven i form av en dagbok av en av dess fiktiva hjältar, nämligen Earl Turner.

The Turner Diaries har en fatal och oförlåtlig brist, en brist som gör hela handlingen mindre än värdelös. Förmodligen, några generationer efter allt detta kaos, befinner sig den vita rasen slutligen i kontroll över regeringen och sitt eget öde. Vad *The Turner Diaries* misslyckas med att förklara är det viktigaste steget — nämligen hur de tog sig från punkt A till punkt B, hur de lyckades vända anarki och revolution till kontroll över regeringen. Medan berättelsen beskriver anarki, förstörelse och kaos i stor detalj, lämnar den sedan ett enormt gap, ett oförklarat avbrott. Läsaren lämnas hängande i ett vakuum gällande hur allt detta kaos är tänkt att belönas med kontroll över landet.

Nu är Dr. Pierce en hederlig, högt intelligent och hängiven man som jag har träffat och talat med vid några tillfällen och som jag har stor respekt för. Men tyvärr är formeln som förespråkas i *The Turner Diaries* inte svaret på vårt nuvarande problem med att få

juden från vår rygg, och när jag säger detta ser jag tillbaka på sjuttio år av historiska observationer. Jag ser särskilt tillbaka på den tid och plats där jag föddes, nämligen Ukraina i södra Ryssland. När jag föddes 1918 rådde det ett överflöd av anarki, dödande, förstörelse och krigföring där under den ryska revolutionen, tillräckligt för att räcka en livstid för vem som helst. Fem miljoner människor dog av svält enbart i Ukraina. Väckte detta folket inför problemet? Identifierade det fienden? Framkallade det en rättfärdig vrede att döda och förinta fienden? Framkallade det en meningsfull trosbekännelse och ett program för att återföra landet på vägen mot frälsning? Nej, det gjorde det inte. Det gjorde inget av detta. Människor dödades i miljontal (tjugo miljoner vita ryssar massakrerades). Miljontals människor svälte. Människor led. Landsbygden ödelades. När dammet slutligen lade sig hade judarna ett fast grepp om makten och idag, sjuttio år senare, har de fortfarande kontrollen. Trots allt dödande, lidande, blodspillan och förödelse saknades ett antal väsentliga delar för en vit seger — (a) det vita folket visste inte vem den verkliga fienden var; (b) de hade ingen trosbekännelse eller program för att ena dem; (c) som ett resultat dödade de varandra istället för att fokusera på de verkliga fienderna — judarna. Det är en situation som historien är dömd att upprepa idag i ett Amerika om vi i vårt nuvarande oinformerade tillstånd skulle tillgripa obegränsat våld och förstörelse.

Icke desto mindre tog en grupp modiga unga vita krigare under ledning av Robert Matthews formeln på allvar och beslutade sig för att bilda en underjordisk grupp kallad Brüder Schweigen (tyska för Tyst Brödraskap) eller, även känd som The Order. De inledde ett program med kriminella aktiviteter såsom väpnat rån och lyckades till och med lönnmörda en smutsig judisk talkshow-värd vid namn Alan Berg. Slutresultatet av allt detta var att dessa modiga unga raskämpar, ett trettiotal av dem, nu sitter bakom galler, deras energiska aktiviteter neutraliserade och motverkade, förmodligen för resten av deras liv. Bob Matthews är död, efter att ha dött heroiskt i en eldig skottväxling mot de överväldigande oddsen från ett massivt SWAT-team som skickats mot honom av det judiska etablissemanget.

Jag anser att detta är ett otillbörligt högt pris att betala i form av våra unga aktivister för dödandet av en enda usel jude. Om de istället var och en hade gått sina egna tysta, separata vägar, i hemlighet planerat och planerat väl ett antal attacker mot grupper av judar, skulle de, för samma pris, ha kunnat döda

troligen så många som tjugo, eller femtio eller hundra judar var. Det totala priset som utkrävts för de trettiofem som nu sitter bakom galler kunde ha varit flera hundra döda judar, istället för en enda smutsig talkshow-värd. Saken att komma ihåg är att vi alla måste gå bort någon gång i alla fall, men om vi är redo att gå, gå inte ensamma, och gå inte billigt. Utkräv ett högt pris från fienden. Gör det till femtio mot en, eller hundra mot en, men inte trettiofem goda vita krigare för en smutsig jude.

Låt oss ta en titt på några av de anfall som araberna, vilka i allmänhet inte är alltför begåvade, framgångsrikt har genomfört. Ett klassiskt exempel är bombningen av det amerikanska marinkårsområdet i Libanon den 23 oktober 1983. Där finner vi en ensam lastbilschaufför (förmodligen en arab) som villigt gick mot sin död med ett stort leende på läpparna. Men när han gjorde det, tog han med sig 240 av sina fiender (döda) samt hundratals sårade. Om vi nu jämför den manövern med effektiviteten av vad The Order-episoden åstadkom, finner vi att den ensamme araben var ungefär 35 x 240, eller mer än 8000 gånger så effektiv som var och en av de cirka 35 medlemmarna i The Order. Det, mina vita raskamrater, är en helvetes skillnad. Låt oss ge denna effektivitet ett namn. Låt oss kalla det Fiendens Dödssiffra-Effektivitetsfaktor (E.T.E.F.). Det är en jämförelsevis E.T.E.F.-skillnad på 8000 mot 1. Skillnaden i effektivitet slutar inte ens där. Kvaliteten på den förintade fienden spelar också in. Vi måste komma ihåg att de dödade och sårade var amerikanska marinsoldater, stridande män i sin bästa ålder, en mycket mer betydelsefull handling än att bara döda ett lika stort antal slumpmässigt löst folk.

Eller låt oss ta en titt på en annan framgångsrik avrättning av en (hittills) okänd grupp eller lönnmördarpatrull som framgångsrikt avrättade 22 judiska rabbiner i ett enda svep. Två beväpnade män som utgav sig för att vara fotografer, gick på morgonen den 6 september 1986 in i den nya fina Neve Shalom-synagogan i Istanbul, Turkiet. De öppnade eld med automatpistoler, satte eld på sina offer och sprängde sig själva (och sina offer) med handgranater. Om vi går tillbaka till vår Fiendens Dödssiffra-Effektivitetsfaktor, (E.T.E.F.), är poängen på denna 11 mot 1, men faktiskt, på grund av platsen och rabbinerna, är konsekvenserna tusen gånger större.

Denna överraskningsaktion skrämde slag på världens judenhet, som inget annat kan. Denna stora episod har tystats ner och tonats ner i världens (judiska) press.

Utan tvekan fruktade judarna, och det med rätta, att vilken mängd publicitet som helst skulle ge samma idé till andra grupper över hela världen som då skulle inspireras till att efterlikna liknande handlingar.

Judarnas rädsla är välmotiverad. Några fler handlingar som den i Turkiet och de paranoida judarna kommer att bli skrämda från vettet (det är de redan) och kommer att ta rabbin Meir Kahanes råd på allvar — ge er av medan ni kan — bege er till Israel innan det är för sent! Ingenting skulle glädja oss mer. När de väl är samlade i Israel och det amerikanska folket slutar stödja, subventionera och skydda dem, är jag säker på att araberna kan och kommer att göra processen kort med dem.

Omvänt har palestinierna inte gjort så bra ifrån sig på sistone i sitt uppror mot de judiska tyrannerna på Västbanken och Gazaremsan. Sedan upptrappningen av det upproret den 8 december 1987 har 210 palestinier dödats i utbyte mot endast fyra judar, enligt judiska nyhetsrapporter per den 21 juni. (I själva verket är jag säker på att många fler araber har dödats.) Det är en E.T.E.F. på 52,5 mot 1 till judarnas fördel, ett mycket ensidigt resultat sannerligen, och det borde lära oss en läxa, nämligen att käppar och stenar inte är någon match för kulsprutor. Låt det vara en läxa för all framtid! Ge aldrig upp era vapen!

Det saknades flera andra ingredienser i agendan för The Order, precis som det gjorde i The Turner Diaries. Den mest flagranta punkten som saknades var en positiv trosbekännelse och ett program för världens framtid. Både The Turner Diaries och The Order gjorde det klart att de var emot etablissemanget och den nuvarande regeringen i USA, och de var beslutna att spränga landsbygden och den fysiska infrastrukturen i luften för att få den att gå under i lågor och anarki. Slutsatsen var att när landet (USA) väl låg i ruiner och "etablissemanget" därmed var förstört, så var problemet löst och segern vår. Detta är en ganska naiv slutsats, och egentligen inte något svar på någonting.

Vad varken The Order eller The Turner Diaries gjorde särskilt tydligt var att den judiska världsomspännande konspirationen var den verkliga boven och var tvungen att förintas. Inte heller formulerade de ett format för vad som skulle följa när den väl var förintad. Vilken typ av värld föreställde de sig för våra barn och barnbarn? Var de för att vidmakthålla den judisk-kristna bluffen? Uppenbarligen var de det, eftersom de flesta av dem var anhängare av Richard Butlers predikan om att vi, den vita rasen, är de verkliga israeliterna, och Kristus var vår

Frälsare. Uppenbarligen finns det en schizofren och motsägelsefull uppsättning begrepp i spel här, en tro och inställning som inte kan leda till annat än katastrof. Å ena sidan predikar de kristen kärlek och förlåtelse, och å den andra rån, dödande och kriminalitet. Schizofren är sannerligen ordet.

Vidare, vad hade de i åtanke för resten av världen — Afrika, Asien, Sydamerika, Australien, Europa? Det fanns inget program, ingen tydlig filosofi, ingen konsensus. Endast den negativa drivkraften — spränga landsbygden, störta "etablissemanget". Vad sägs om att använda kriminella medel för att finansiera sitt program? Var detta på något sätt annorlunda än de tåg- och bankrån Stalin använde för att finansiera det bolsjevikiska programmet? Faktum är att många medlemmar i The Order var rena brottslingar redan innan de gick med i rörelsen. Skulle kriminalitet vara grunden för vårt framtida samhälle? Skulle vi ersätta en uppsättning brottslingar i regeringen med en annan uppsättning brottslingar? Skulle vi fortsätta att hycklande främja och ansluta oss till det judisk-kristna pladdret?

Sammanfattningsvis hade varken The Order eller The Turner Diaries, eller har, ett meningsfullt, omfattande svar på det dilemma som i högsta grad förvirrar den vita rasen idag. I bästa fall var The Order en grupp hängivna vita militanter, en grupp att beundra. Vi behöver fler hängivna vita militanter, och har inte råd att låta dem slösas bort ineffektivt. Deras avsikter var ädla, men deras tänkande var extremt förvirrat. De reagerade modigt i en våldsam, ogenomtänkt, reflexmässig reaktion på en komplex världsomspännande konspiration som de inte helt förstod, särskilt den förrädiska roll som judisk-kristendomen spelar i denna kamp på liv och död. På grund av detta skördade de katastrofala konsekvenser i ett pågående raskrig, ett krig som kommer att kräva miljontals ytterligare vita offer. Vad vi måste se till är att när vi väl offrar våra tappra krigare i striden, så utvinner vi en mycket, mycket högre E.T.E.-faktor, och inte offrar de våra tanklöst.

Vi inom C.O.T.C. förespråkar dock inte våld, inte vid denna tidpunkt. Innan vi kan inleda öppen krigföring eller ens dold krigföring, måste vi först räta ut det förvirrade tänkandet hos våra vita raskamrater, och vi måste göra det i miljontal. Att lägga tio miljoner exemplar av White Man's Bible i händerna på våra vita raskamrater skulle föra oss hela vägen fram. Det skulle kosta oss mindre än vad det nu kostar oss att subventionera niggrerna och ler-raserna under så lite som ett halvt

en timme. Det skulle vara den bästa affär vi någonsin gjort för oss själva. Vi har sannerligen resurserna för att göra det. Vid den tidpunkt vi gjorde det, skulle våld förmodligen inte ens vara nödvändigt. När allt kommer omkring tog Hitler och hans nazistparti över den tyska regeringen utan att spränga en enda bro eller ett kraftverk, och med mycket lite blodsutgjutelse. Vi kan göra detsamma. C.O.T.C. har tron och programmet för att utföra jobbet. En del av det är att få ut de första tio miljonerna av "Den Vita Mannens Biblar".

5. Politisk eller religiös rörelse? Det finns ett antal människor inom den rasistiska rörelsen som hävdar att lösningen är rent politisk, och att vi bör lämna religionen utanför bilden. Detta är en ytlig, naiv och ofullständig analys av både problemet och lösningen. Historien genom tiderna har lärt oss att religionen kommer först. Vi kan kalla det vid andra namn — Weltanschauung (tyskt ord för "världsåskådning") eller filosofi, eller ideologi, eller trosbekännelse, eller en idé som vi är hängivna. Men religion är egentligen det bästa allomfattande ordet som inbegriper allt. Alla stora rörelser i historien motiverades av sin religiösa kärna, oavsett om det var marxism, katolicism eller protestantism, eller muhammedanism eller judendom. Dessa religioner fann sedan politiska, ekonomiska, kulturella och nationalistiska apparater med vilka de kunde förmedla sina mål och idéer. Men kom ihåg, religionen var, är och förblir den främsta drivkraften som ger den kraft, inspiration och riktning som krävs för att göra dessa mål och motivationer till en praktisk verklighet.

Vi ser tydliga exempel på detta i världen idag. Kommunismen eller marxismen, som direkt dominerar tre fjärdedelar av världen idag och indirekt kanske hela världen, är ett utmärkt exempel. Den är baserad på en ideologi som kallas marxism. Sedan finns sionismen. Den är baserad på en idé frammanad av Theodore Hertzl, som han förespråkade i sin bok Den judiska staten. Den kombineras med, genomsyrar och åsidosätter marxismen. Men bakom alltihop ligger judendomen, Juda stams ursprungliga mosaiska religion. Marxismen, sionismen, kristendomen och tusentals mindre organisationer, trosbekännelser, ideologier och rörelser har sina frön i judendomen.

Så, problemet är inte rent politiskt, och det är inte lösningen heller. Roten till allt ligger i ideologi eller religion. Den stora vita rasen kunde ha haft världen, en vacker värld, helt för sig själv för mycket, mycket länge sedan, om den bara hade skapat en rasreligion åt sig själv att samlas kring, en religion som kunde och skulle förena den, ge den konkreta mål, riktning och

inspirationen att sträva efter dessa mål och riktningar för sin egen odelade nytta.

6. Inom Creativity har vi nu en sådan rasreligion. Så nyligen som för bara femtio år sedan, före den förödande och självmordsartade händelsen andra världskriget, var den vita rasen överlägsen och ohotad i hela världen. Gyttjerasserna i Indien, Afrika och till och med Kina var antingen under kontroll av, eller kontrollerade av, de vita nationerna i Europa. Det enda hotet mot de vita nationerna var andra vita nationer (manipulerade av judar.)

Idag har den vita människan drivits ut från alla dessa områden, inte genom vapenmakt, utan genom förräderi från deras egna judekontrollerade regeringar. Vi kan se på Storbritannien, Frankrike, Belgien, USA (särskilt USA) och finna att svek och förräderi överlämnade de flesta av världens landområden till gyttjerasserna. Men förräderiet slutade inte där. Den vita människan (särskilt i USA) föder och subventionerar nu de flesta av världens gyttjerasser, och gyttjerasserna exploderar i antal i en takt som saknar motstycke i hela historien. Inte nog med att gyttjerasserna har exploderat och tagit över de flesta av denna planetens landmassor, utan de invaderar och koloniserar den vita människans egna hemterritorier — England, Frankrike, Tyskland, Holland, Belgien, Kanada, Australien och USA (återigen, särskilt USA) och den vita människan lyfter inte ett finger för att stoppa dem. USA håller nu på att bli en soptipp för allt avskum, kriminella, gratisätare och gyttjerasser i världen. De invaderar oss i miljontals — från Mexiko, från Centralamerika, från Sydamerika, från Indonesien, från Vietnam, från Kina, från Afrika — vad du än kan tänka dig. "Vår" regering stoppar inte bara inte denna massiva invasion, utan uppmuntrar den febrilt och tillhandahåller medlen och resurserna. Allt är en del av det judiska programmet för att bastardisera den vita rasen till utrotning och ersätta den med en bastardiserad blandning av bruna zombier, dumma, underdåniga och grundligt förslavade.

7. Innan vi kommer till lösningen på denna avskyvärda situation, finns det ytterligare några missriktade idéer som sprids av våra polyglotta vita rasgrupper.

(a) Ordet **Demokrati**, som förekommer i flera nomenklaturer. Låt mig påminna dessa människor om att "demokrati" är en judisk uppfinning, tillsammans med kristendom och kommunism. Det är ett extremt användbart verktyg i

manipulerar deras förrädiska "söndra och härska"-teknik. Dela upp den vita rasen i två motstridiga grupper — och kontrollera sedan resultatet med en liten hävstång. Vi Skapare förkastar idén om judisk "demokrati" och stöder och förespråkar kraftfullt Ledarskapsprincipen, precis som Adolf Hitler gjorde, och som framgångsrikt har demonstrerats av alla livskraftiga organisationer genom historien, oavsett om det är den katolska kyrkan, regeringar eller finansiella organisationer. (Se *The Leadership Principle* i *Nature's Eternal Religion*.)

(b) **Den kristna identitetsidén.** Vi har vid ett flertal tillfällen tröttat ut detta dumma påstående att vi, den vita rasen, är de verkliga israeliterna, och kommer inte att ta upp utrymme här för att granska det igen. Det är så löjligt och så i strid med alla meningsfulla bevis i historien att det knappast behöver omprövas. (Se nummer 32 av *Racial Loyalty* recenserat på sidorna 124 till 138 i *RAHOWA!* angående "British-Israel Identity".)

(c) **Konfederationsflaggan.** Denna föråldrade relik från inbördeskriget är inte en adekvat symbol som representerar den vita rasens hopp och ambitioner idag. I bästa fall påminner den om ett tragiskt misstag, anstiftat och manipulerat av Rothschild-judarna, där stora arméer av vita män dödade andra vita män i ett dumt och katastrofalt krig som aldrig borde ha utkämpats. Det var ett skamligt, grymt och tyranniskt krig som förmodligen utkämpades för frigörelsen av n*grer, men i verkligheten var det ett krig mellan östjudisk makt och pengamakt för att förgöra de rika vita sydstatsplantageägarna. I vilket fall som helst är det ett krig som vi inte är stolta över, och konfederationsflaggan representerar förlorarna, precis som det kristna korset med en jude hängande på det representerar en förlorare. Allt konfederationsflaggan gör är att påminna om en skamlig och tragisk episod i vår historia, där vita människor i norr hatade och dödade vita människor i söder, en splittrande "sak" utan vinnare som absolut inte gör någonting för att fokusera på den verkliga fienden — den internationella juden.

Konfederationsflaggan symboliserar också försvaret av svart slaveri, en idé som vi Skapare anser vara högst motbjudande. Vi vill inte förslava någon, eller exploatera de lägre raserna. Vilken vit man eller kvinna idag skulle förespråka import och exploatering av svarta slavar? Faktum är att vi förbannar de giriga vita exploatörer som slog sig samman med den judiska slavhandlaren och släpade avskummet från svarta

Afrika till våra kuster, bara för att nu lämna oss med konsekvenserna av en ständigt spridande svart pest.

Hur mycket bättre vore det inte att ersätta sydstatsflaggan med Creativity-logotypen — som säger högt och tydligt — Vi, den Vita Rasen, är kronan på Naturens Rike, och vi vårdar, ärar och försvarar vår rasliga lycka som vår mest heliga skatt. Detta representerar långt tydligare den Vita Rasens mål och känslor på en global basis än vad sydstatsflaggan gör.

(d) Den hopplösa "Beklaga och Sörja"-metoden hos de flesta rasliga grupper. Under de senaste fyrtio åren har mer än tjugotusen grupper kommit och gått, beklagande effekterna av det judiska angreppet men utan att någonsin ta itu med den verkliga orsaken — den judiska huvudplanen att rasblanda och förgöra den Vita Rasen så att de kan förslava världen utan något hot från en (tidigare) intelligent, kraftfull och aggressiv Vit Ras. Få av dessa organisationer identifierade någonsin fienden (judarna), eller medlen genom vilka vi höll på att förgöras (kristendom och kommunism), och inte heller kom någon av dem någonsin på en omfattande plan för hur man ska övervinna detta olycksbådande hot. (Se *The Flat Tire Syndrome*, nummer 1 av *Racial Loyalty of Expanding Creativity*.) Allt vi har hört från dessa grupper är — beklaga och sörja! Beklaga och sörja! En upprepning av historien (för femtioelfte gången) om hur vi hamnade i denna röra! Efter att ha gjort våra Vita Rasliga Kamrater grundligt deprimerade och modfällda, lämnar dessa Jeremiash-figurer sedan läsaren hängande i sitt elände, utan att någonsin presentera en livskraftig lösning.

8. **Vi har en lösning!** Vi har inte bara en lösning — utan i en kraftfull, omfattande raslig religion har vi den enda lösningen. Vårt program lyder som följer:

(a) **Territorium.** Vi Creators är fast beslutna att vinnaren tar allt — att den Vita Rasen koloniserar, ockuperar och bebor allt — och vi menar allt — av denna planet Jordens välgörande territorium. Det är för sent att leka jultomte och dela ut territorier till våra fiender. Det är en dum idé idag, och det var en självmordsidé förr. Vi behöver inte ler-raserna för att överleva. Vi behöver inte judarna för att överleva. Vår orubbliga inställning måste vara — åt helvete med judarna! Åt helvete med niggrerna! Åt helvete med ler-raserna! Vi kommer antingen att ta allt, bebo allt, eller så kommer vi att drunkna i ett hav av ler-raser. Världen börjar bli alldeles för trång för att försörja både oss och dem.

Genom att göra så vill vi aldrig mer begå historiens misstag. Vi vill inte exploatera eller förslava någon av "ler-raserna" (mud races). Vi kommer inte heller att ytterligare subventionera, utbilda dem eller stödja dem på något sätt. Vi vill bara bli av med dem genom att bojkotta dem och låta dem tyna bort och nå sitt eget slut. (Se *A Planet Devoid of Mud Races*, sida 65 i *Rahowa! This Planet is All Ours*.) I detta tillvägagångssätt följer vi den goda amerikanska vägen, samma program som våra lysande förfäder följde när de byggde Amerika och vann vilda västern. (Se *Creative Credo No. 32* i *White Man's Bible*, "Vi ska vara herrar över vårt eget öde – Vinnandet av västern – prototypen för vinnandet av världen".) Alla som är stolta över Amerika, stolta över att vara vita, stolta över våra förfäders byggande av Amerika och erövring av en kontinent, borde inte ha några problem med Creativity-programmet.

(b) Vi Creators är emot en polyglott värld av kaos, förstörelse och anarki. Vi vill inte förstöra, vi vill bygga en **vitare och ljusare värld**, för att förena den **vita rasen** under en kraftfull, allomfattande religion där den avgörande faktorn är den **vita rasens bästa intressen och den vita rasen ensam** — dess överlevnad, expansion och framsteg.

(c) Att placera tio miljoner exemplar av *White Man's Bible* i händerna på våra vita raskamrater kommer att vara ett stort steg i att uppnå detta storslagna mål om världsherravälde.

9. **Kan den vita rasen uppnå detta mål?** Räkna med att vi kan. Vi har antalet (det finns fortfarande 500 miljoner vita raskamrater på denna planet), vi har intelligensen, vi har energin, och ja, vi har till och med de finansiella medlen. Bara en vit multimiljonär som en av Hunts, eller en Ross Perot, skulle kunna finansiera hela Creativity-rörelsen hela vägen till seger. (Se återigen "We are not helpless" sida 148, och "How to Utilize your Wealth Effectively," i *Expanding Creativity*.)

10. Låt oss nu dra några långtgående och omfattande slutsatser. Vi Creators kommer varken att acceptera eller tolerera ett program som skulle "burmaisera" eller fragmentisera det största av alla vita hemländer, nämligen Amerikas förenta stater. Vi kommer inte heller att överse med eller tolerera ett sådant program av apartheid för något annat land på denna planets yta.

Vi är fast beslutna att följa en väg av **oavbruten expansion** för den vita rasen tills vi har koloniserat och

bebott alla de godartade och välvilliga länderna och territorierna på denna planet Jorden. För oss är det antingen allt eller inget. Denna planet är nu för trång för den Vita Rasen att överleva i ett hav av gyttjeraser, även om vi ville det, och det gör vi inte. Vi kommer för i helvete inte att vara så fega att vi fördömer vår framtida avkomma till att förvisas till en hord av dumma bruna bastarder. Vi är beslutna och engagerade i ett program för inte bara överlevnad, utan för att säkerställa den överlevnaden genom att expandera till gränsen för vår förmåga. Vi vill ha allt, och vid Jupiter, vi ska ha allt.

För att göra det är vi beslutna att följa vårt orubbliga program som tidigare angetts och formulerats i Rahowa!

1. Först måste vi reda ut det förvirrade, självmordsbenägna och röriga tänkandet hos den Vita Rasen själv.

2. Detta måste göras genom att ersätta den självmordsreligion som juden har påtvingat den vite mannens hjärna, nämligen kristendomen, med en militant, men ändå logisk religion, tillägnad vår dyrbara ras överlevnad, expansion och framsteg.

3. Vi måste sedan väcka och förena alla våra Vita Raskamrater på en världsomspännande basis, och polarisera dem till en mäktig murbräcka och först av allt, Prioritet nr 1, krossa det judiska vidundret.

4. Därifrån och framåt är resten enkelt. Vi kommer då att kunna kontrollera våra egna angelägenheter, vårt eget öde, vår egen regering, vår egen ekonomi, vår egen utbildning och alla de övriga tillbehör som utgör ett briljant, välmående vitt samhälle.

Resten av gyttjeraserna kommer då inte att vara något särskilt problem, även om de är fler än oss 20 mot 1. Allt vi då behöver göra är att ha det goda omdömet att sluta mata och subventionera dessa hungriga gratisätare, så kommer de att vissna på vinstocken och tyst krympa tillbaka in i glömskan.

Vi har nu medlen, vi har intelligensen, vi har antalet. Vi har nu också religionen, programmet (se sidan 401 i den Vite Mannens Bibel, ”Vårt orubbliga program”) och kamporden för att utföra jobbet. Vi är beslutna att möta eld med eld.

Rahowa!

Vad beträffar den vita rasen finns det absolut ingen framtid för oss i att samarbeta med gyttjeriserna.

* * * * *

Planeten jorden är det enda habitat den vita rasen behöver eller någonsin borde vilja ha.

* * * * *

Vi säger att massdistribution av WMB:er kommer att göra mycket mer nytta än att spränga broar och kraftledningar.

* * * * *

Varje vit man som skulle vilja vara en ättling till dessa fiktiva judiska svin (som i bästa fall är moraliska vrak) måste vara helt från vettet.

* * * * *

Vi har ingen avsikt att vara varken överdrivet blygsamma eller skrytsamma. Vi är fast beslutna att hålla kursen och träffa fienden mitt mellan ögonen.

Nummer 42 — September 1988

Överlevnad, Expansion och Framsteg

Första delen i en serie

Dessa tre ord är de nyckelord vi Skapare har i åtanke i vårt program för frälsning, återuppståndelse och försoning av Naturens främsta, vår dyrbara vita ras. Ju mer man tänker på det, desto mer uppenbara blir dessa idéer, man leds till att undra varför ingen har formulerat det tidigare. Men ingen annanstans än i Church of the Creators program har jag någonsin tidigare sett denna kombination nedtecknad i tryck. Eftersom det är så enkelt, men dess innebörd så omfattande, har det också i hög grad missförståtts av vissa, och medvetet förvrängts och felaktigt framställts av våra fiender, eller till och med av de av våra vänner vars hybris kan ha blivit sårad. I denna artikel vill vi besvara en del av den kritiken och försöka förklara vårt program så tydligt att inte ens den mest missledda dåre kan ha någon ursäkt för att missförstå oss eller ha något utrymme för att felaktigt framställa oss.

Överlevnad.

I alla våra omfattande strider talar vi naturligtvis om överlevnaden för vår dyrbara vita ras, själva höjdpunkten av Naturens rikliga utbud av varelser och skapelser. Vi är inte intresserade av överlevnaden för alla de olika arterna i den så kallade "mänskliga" rasen, en polyglott samling av lerraser och missdådare som förökar sig, förorenar och sprider sig på denna planet jorden — expanderande i en okontrollerad befolkningsexplosion. Inte nog med att vi inte är intresserade av deras överlevnad, utan vi ser på den nuvarande scenen med fasa och avsky när lerraserna tränger ut oss från vårt begränsade livsutrymme, och ser med rädsla och dyster bävan på vad framtiden kan bära i sitt sköte för våra barn och barnbarn.

Charles Darwin har, genom att studera Naturens arter, skarpsynt observerat att den största rivaliteten om mat, vatten och livsutrymme på denna planet inte så mycket står mellan olika arter, utan mellan de mer nära besläktade under-

arter av samma släkte, varhelst de försöker dela samma livsmiljö.

Visst är detta sant i den "mänskliga" rasens historia, och aldrig var den rivaliteten för överlevnad mer explosiv och häftig än den är idag. Återigen, om man ser det ur den Vita Rasens synvinkel (den enda synvinkel vi Creators intar i alla frågor), har vår dyrbara ras aldrig varit i större fara för rasblandning och utrotning än den är idag. Och vem eller vad är det som mest hotar vår överlevnad? Är det någon art av lejon, eller elefanter, eller valar, eller gorillor? Nej, det är ingen av dessa. Det är våra mer närbesläktade underarter av "människor", niggrerna, mexikanerna, haitierna, kubanerna, orientaler och i allmänhet den polyglotta mångfalden av ler-raser som nu exploderar över hela denna planet, invaderar vårt eget territorium i miljontal och tränger ut oss från vårt snabbt krympande livsutrymme. Och ännu farligare för vår överlevnad är den kameleontliknande parasit som slingrar sig olycksbådande genom världens nationer — den internationella juden. Det är han som leder ler-raserna till att hata oss, och vilseleder och förvirrar den Vita Rasen till att subventionera och betala för de invaderande horder som är beslutna att förgöra oss. Tre huvudsakliga verktyg eller "idéer" som juden så skickligt utnyttjar för att genomföra folkmordet på den Vita Rasen är kristendom, kommunism och demokrati.

Det är minst sagt märkligt att den nuvarande "kulturen" är så febrilt bekymrad över hela den mångfald av arter som nu finns på listan över hotade arter — sniglar, vithövdade havsörnar, valar, kondorer, etc. Även bland de "mänskliga" arterna, enligt judemedia, blöder våra hjärtan ymnigt för de svältande niggrerna i Etiopien, Sudan och på andra håll i Afrika och över hela världen. Men aldrig riktas minsta gnutta uppmärksamhet mot den mest flagranta och uppenbara tragedin i historien som utspelar sig framför våra ögon — det snabbt eskalerande folkmordet och utrotningen av 500 miljoner av Naturens Främsta — den Vita Rasen.

Vi Creators är inte bara livsviktigt bekymrade över den Vita Rasens överlevnad, utan vi är djupt oroade och förbannade, och vi kommer att röra upp himmel och jord för att se till att vi överlever. Vi kommer återigen att gå igenom vårt dynamiska program i slutet av denna artikel.

Under tiden är vår främsta prioritet att överleva. Detta kommer först innan vi kan expandera, förbättra vår genpool eller göra något annat. Naturen ger varje varelse

den grundläggande driften att fortplanta sig och att kämpa för sin egen arts överlevnad, utan några begränsningar. Naturen har också gett oss denna suveräna rättighet. Vi behöver inga skrivna lagar, ingen konstitution, ingen deklaration från Washington. Naturen säger att vi inte bara har den moraliska rätten, utan den moraliska skyldigheten att göra det. Detta är en grundläggande grundsats i vår religion — Naturens Eviga Religion, och ingen människa, ingen ras, ingen regering kommer att ändra på det eller ta det ifrån oss.

Expansion.

Den andra grundläggande driften som Naturen har genomsyrat oss med är expansion av vårt eget slag — expansion av vårt antal, expansion av vårt territorium. Detta är också en grundläggande naturlig rättighet och en grundläggande plikt. Varje djur, fågel, fisk, insekt, växt eller ogräs strävar efter att utöka sitt antal och sitt territorium, och Naturen driver varje art att göra just det till gränsen för sin förmåga — återigen, utan några begränsningar. (Läs igen, *Kolonisering — en grundläggande drift hos varje varelse i Naturens rike*, C.C. nr 21, WMB.) Det finns ingen konkurrens om livsutrymme på planeten jorden från lejon, elefanter eller valar såvitt den vita rasen är föredelad. Det finns en hård och dödlig konkurrens från de allierade underarterna av den mänskliga rasen, nämligen "gyttjeriserna" (mud races), som vi har nämnt tidigare. Det finns nu över fem miljarder "människor" eller humanoider på denna planet, som hårt konkurrerar om mat, vatten och livsutrymme. Gyttjeriserna expanderar snabbt i både antal och territorium, allt på bekostnad av den vita rasen. För detta kan vi tacka den judisk-kristna tron och programmet för subventionering, vars största börda bärs på ryggen av världens främsta lättlurade offer, den arbetande vita amerikanska skattebetalaren. (Se *Operation Rip-off*, sidan 172 i *Rahowa!*)

Detta måste inte bara stoppas, utan det måste vändas så snabbt som möjligt, innan den vita rasen krymps till den punkt där den fysiskt kan övervältigas och massakreras — det länge efterlängtade målet för judarna och gyttjeriserna. Detta är också något som Church of the Creator är besluten att övervinna, och vi kommer återigen att formulera vårt orubbliga program i slutet av denna artikel.

Det är vid denna tidpunkt som motståndarsidan anklagar oss för folkmord, raskrig och masslakt, och vi har för avsikt att klargöra vår ståndpunkt.

1. Ja, vi vill vända trenden med en döende vit ras och en exploderande hord av gyttjeraser så snabbt och definitivt som möjligt. Så snart vi har drivit ut...

judarna från våra ryggar och återtagit kontrollen över vårt eget öde kommer vi att ägna hela vår avsevärda energi åt att göra just detta. Detta är vårt orubbliga mål och vi har varje moralisk rätt att göra det. Detta sägs oss av den högsta auktoriteten i universum — Moder Natur själv. Vi ber inte om ursäkt och vi kommer inte att backa från denna position.

2. Ja, vi är då beslutna att utvidga vårt habitat tills den vita rasen bebor alla de gynnsamma och välvilliga länderna på denna planet jorden. Återigen, vi ber inte om ursäkt och vår position är oåterkallelig.

3. Med detta sagt förnekar vi kategoriskt att detta skulle nödvändiggöra ett totalt rasmässigt utrotningskrig. Tvärtom är vår politik att förena den vita rasen för dess egen överlevnad och att återta kontrollen över dess eget öde utan tvekan det mest rationella och kloka handlingssätt vi överhuvudtaget kan vidta för att förhindra förestående anarki och ett vilt, okontrollerat krig av masslakt mellan raserna.

Låt mig återigen påminna våra missledda kritiker om att vi, Church of the Creator, inte uppfann rasfrågan, inte heller anstiftade vi raskriget för att utrota den vita rasen. Judarna anstiftade det, planerade det och har främjat det ondskefullt och häftigt i århundraden. Den vita rasen befinner sig nu i omedelbar fara för total rasmässig uppblandning och utrotning. Om den inte snart tar sig samman, blir berättigat uppväckt och högt organiserad kommer den snart, och jag menar inom de närmaste generationerna, att vara en utdöd art. Den har varje juridisk, moralisk och biologisk rätt att förhindra att en sådan stor katastrof inträffar.

Detta är ett obestridligt faktum, och frågan är inte huruvida vi ska tillåta oss att bli utrotade eller inte, utan snarare hur vi bäst kan försvara oss och överleva. En sekundär fråga är kanske hur vi kan göra det med minsta möjliga blodsutgjutelse för oss själva och de existerande lerraserna som hotar att överväldiga oss och, i slutändan, förgöra oss i en orgie av masslakt.

Det är denna fråga som vi nu ska behandla.

Att den vita rasen måste återta kontrollen över sitt eget öde innan den kan lösa detta massiva problem (liksom alla andra problem), det råder det också föga tvivel om. Innan den kan göra det måste den bli uppväckt, medveten, organiserad och kraftfull. Om detta råder det också föga tvivel. Inom Creativity har vi tron och programmet för att göra det, som vi har detaljerat många gånger tidigare och vi kommer återigen att utveckla detta ytterligare i slutsatsen.

Låt oss nu anta att Creativity är triumferande, att den vita rasen har krossat det judiska tyranniets makt, att den nu har kontroll över sin egen regering och sitt eget öde. Hur skulle vi gå tillväga för att rensa vårt eget hus, Förenta staterna, från "mud races" (gyttjeraser), och så småningom världen? Det finns ytterligare två frågor. Kan detta överhuvudtaget åstadkommas? Och för det andra, kan det göras utan en vild, okontrollerad slakt?

Vårt svar på de två sista frågorna är positivt på båda punkterna. Ja, det kan inte bara göras, det måste göras, och för det andra, endast om den vita rasen först och främst har kontroll över sitt eget öde och sin regering kan det göras med minsta möjliga mängd blodsutgjutelse och våld.

Efter att judarna har drivits från makten finns det flera stora block av "mud races" som vi måste utplåna från vårt land och vår raskropp, på samma sätt som vi skulle utplåna giftiga toxiner från våra mänskliga kroppar om vi ska förbli levande och friska. Bland dessa är de främsta de afrikanska svarta, för det andra mexikanerna och andra latinamerikaner, och för det tredje orientaler (främst japaner och kineser). De övriga 57 varianterna av "mud races" skulle utgöra små problem när vi väl har tagit hand om dessa tre huvudgrupper.

Låt oss ta itu med det svarta afrikanska problemet först.

Redan för två hundra år sedan insåg Thomas Jefferson att det vita Amerika hade ett sjudande rasproblem när han kategoriskt sa: "Ingenting är mer säkert skrivet i ödets bok än att dessa människor ska vara fria: inte heller är det mindre säkert att de två raserna, lika fria, inte kan leva under samma regering." År 1777 var Jefferson ordförande för en kommitté i Virginias generalförsamling som rapporterade positivt för frigörelse och kolonisering av de svarta slavarna till ett eget land, företrädesvis en koloni på Afrikas kust. Han förföljde detta mål till slutet av sitt liv.

År 1817 bildades American Colonization Society för att driva ett program för repatriering av amerikanska svarta. Denna organisation, som hade en lång livslängd, hade också ett framstående medlemskap genom åren. Den inkluderade några av de mest framstående luminärerna i amerikansk historia. Förutom dess första president, Bushrod Washington, inkluderade dessa sådana notabiliteter som Francis Scott Key, John Randolf, Thomas Jefferson, James Monroe, Charles Fenton Mercer, John Marshall, Andrew Jackson, Daniel Webster, Henry

Clay, Abraham Lincoln och en lång rad andra framstående män och kvinnor. Fyra av dessa var USA:s presidenter, några av våra främsta, så ni kan förstå att idén om att återföra afrikaner till Afrika är av gammalt datum och inte någon befängd idé som Church of the Creator drömt ihop under senare år. Även om vi inte har utrymme här för att katalogisera denna anmärkningsvärda förenings arbete och prestationer under decennierna, var en av deras mest anmärkningsvärda bedrifter grundandet av den afrikanska kolonin Liberia 1821 som ett hem för repatrierade amerikanska slavar och det aktiva överförandet av tusentals tillbaka till Afrika. Vid tiden för inbördeskriget hade föreningen flyttat 12 000 sådana emigranter till Liberia.

Abraham Lincoln, som också var medlem i föreningen, hade en omfattande och meningsfull plan för att ge drivkraft och fullbordan åt planen. Redan medan inbördeskriget rasade var Lincoln febrilt sysselsatt med att utarbeta planer för att avlägsna de emanciperade svarta slavarna från det vita Amerikas mitt till avlägsna egna kolonier eller länder. Den 14 augusti 1862 samlade Lincoln en grupp fria niggrer i Vita huset och höll en lång föreläsning för dem, vars innehåll har registrerats för eftervärlden. I den detaljerade han sina planer på att efter krigets slut bosätta de befriade svarta i länder i både Afrika och Centralamerika, och inskärpte kraftfullt hos sin svarta församling att det åläg de svarta med utbildning och ledaregenskaper att kasta av sig sina egna personliga intressen och hjälpa till att tillhandahålla ledarskap och motivation för detta gigantiska företag. Hade Lincoln fått leva finns det all anledning att tro att denna stora exodus kunde ha genomförts och rasproblemet i Amerika lösts en gång för alla. Tyvärr, så snart kriget var över, lät samma vidriga judiska konspiration som anstiftade inbördeskriget från första början, honom falla för en mördares kula, och återupptog istället med tilltagande iver sin långvariga plan att våldta, plundra och rasblanda först det utmattade södern, sedan resten av det vita Amerika. Med Lincolns död dog repatrieringsplanen tillfälligt med honom och de ondskefulla "carpetbaggers" från norr tog över brutaliseringen och förstörelsen av det härjade södern.

Det har gjorts flera andra anmärkningsvärda försök att avlägsna niggrerna från Amerika och transportera dem tillbaka till Afrika. Ett av de mest märkliga av dessa var...

"Back to Africa"-rörelsen leddes av Marcus Garvey, en välutbildad svart man född den 17 augusti 1887 på Jamaica. Efter att ha emigrerat till USA 1916 organiserade han Universal Negro Improvement Association, som betonade vikten av ekonomiska framsteg, blodets integritet och rasnationalitet. Denna organisation blev internationell och under loppet av dess verksamhet utvecklades Garvey till den mest kraftfulla och effektiva förespråkaren för rasnationalitet som någonsin skådats i USA. Han organiserade en enorm armé av hängivna arbetare som var trogna hans program för repatriering. Genom att samla sina anhängare under parollen "Afrika åt afrikanerna" byggde han ett eget imperium i deras förfäders hem i Afrika. Han försökte till och med etablera ångbåtslinjen Black Star Line för att transportera de svarta emigranterna tillbaka till Afrika. Allt eftersom hans anmärkningsvärda rörelse fick fart blev det judiska etablissemanget, som kontrollerade USA:s regering (och i stort sett allt annat), alarmerat. År 1925 fick de honom dömd på falska anklagelser om bedrägeri. I detta ärende spelade den homosexuella judiska hantlangaren J. Edgar Hoover en viktig roll. Efter att ha tillbringat mer än två år i det federala fängelset i Atlanta deporterades Garvey tillbaka till sitt hemland Jamaica, där han fortsatte sin politiska verksamhet.

Trots att han avlägsnades från den amerikanska scenen dog inte hans rörelse. Han bevisade slutgiltigt att de amerikanska svarta har en raslig längtan efter att återvända till Afrika och leva i ett eget land. Hade regeringen och media stöttat Garvey och hans rörelse istället för att våldsamt motarbeta den och sedan illvilligt krossa den, skulle massexodusen av amerikanska negrer ha genomförts framgångsrikt och fullständigt för mer än sextio år sedan, och det utan blodsutgjutelse eller ett raskrigs härjningar. Garvey dog i London 1940.

Före början av andra världskriget tog en framstående amerikansk patriot och orubblig kämpe för vit rasrenhet upp kampen för att flytta de växande svarta skarorna bort från Amerikas hjärtland. Han var Theodore G. Bilbo från Mississippi. Denne anmärkningsvärde man, som under sin enastående karriär vid olika tidpunkter var affärsman, delstatssenator, viceguvernör, två gånger guvernör och tjänstgjorde tre perioder som USA-senator från delstaten Mississippi, skrev också en kraftfull bok (1946). Den har titeln *Take your choice—Separation or Mongrelization.* I den analyserade han ämnet rasrelationer under de senaste 30 000

år och granskade sedan den långvariga kampen för att repatriera Amerikas n-ord [niggers] tillbaka till deras infödda Afrika. I förordet konstaterade han bland annat: ”Personligen skulle författaren till denna bok hellre se sin ras och civilisation utplånas med en atombomb än att se den långsamt men säkert förstöras i en malström av rasmisstag, rasblandning, giftermål över rasgränserna och bastardisering. Förstörelsen i båda fallen skulle vara oundviklig — den ena i en blixt och den andra i en långsam men säker process av synd, förnedring och bastardisering.”

Den 24 april 1939 lade senator Theodore G. Bilbo fram ett lagförslag i USA:s senat kallat "Greater Liberia Bill". Tre fjärdedelar av senatens läktare var ockuperade av svarta delegater vars flera organisationer hade tagit fram en gigantisk neger-petition som bad om federalt stöd för n-ord [niggers] som önskade migrera till Liberia och bosätta sig på marker som förvaltades av det landet för amerikanska negerkolonister.

Namnen till stöd för petitionen listades 50 per pappersark och den gigantiska petitionen uppgick till cirka två och en halv miljon namn. Senator Bilbo, med denna massiva petition på 50 000 sidor framför sig, lade i ett minnesvärt tal på mer än två timmar skickligt fram Jeffersons, Lincolns och andra framstående amerikaners ansträngningar för att uppnå koloniseringen av de svarta i Amerika tillbaka till deras infödda Afrika. Detta gjorde han till jubel och översvallande stöd från den massiva svarta läktaren som hängde på varje ord han sade. Men återigen motsatte sig judemakten i USA:s senat honom och den stora svarta armé som stödde rörelsen. Med krigsmoln som samlades i Europa undertrycktes åtgärden, enligt judarnas direktiv. Men återigen bevisade det slutgiltigt att med stöd från regering och media skulle det inte alls vara svårt för en sådan rörelse att vinna helhjärtat stöd från majoriteten av n-orden [niggers] själva.

Det finns ytterligare en episod i modern amerikansk historia som jag tror visar att den amerikanska n-orden [nigger] är redo, villig och mottaglig för att bli repatrierad tillbaka till Afrika, om bara vår regering och det judiska etablissemanget inte upprepade gånger torpederade sådana ansträngningar. Den episoden är den fenomenala framgången och karismatiska dragningskraften hos Malcolm Little i den svarta befolkningen för lite mer än två decennier sedan. Denna mulatt är mer känd i historien som Malcolm X.

Han föddes den 29 maj 1925 i Omaha, Nebraska, som det fjärde barnet till Earl och Louisa Little. Earl Little var en kringresande svart predikant, men huruvida han var far till Malcolm eller ej är en omtvistad fråga, eftersom Malcolm hade fräknar och krulligt rött hår. Hur det än må vara med den saken, så dödades pastor Little i en spårvagnsolycka medan Malcolm fortfarande var ett litet barn, och Louisa och hennes barnaskara lämnades att klara sig själva. Vid den tid då Malcolm var tolv år skickades hans mor till ett mentalsjukhus i Kalamazoo, och Malcolm, som alltid hade varit en upprorisk ungdomsbrottsling, placerades i ett ungdomshem. Han var en energisk fixare och smartare än den genomsnittlige negern. Han lyckades gå ut åttonde klass. Han spelade, drack, rökte och sålde marijuana, och rörde sig i allmänhet vidare in i kriminella kretsar i Harlem. Han blev snart en tjuv och yrkeskriminell. Vid 20 års ålder dömdes han till tio års fängelse.

Han avtjänade sju år, under vilka han ägnade mycket av tiden åt att utbilda sig själv. Han anslöt sig också till Black Muslims, eller Nation of Islam. När han frigavs 1952 gjorde han detta till sin heltidssysselsättning och besatthet. Han utmärkte sig snart som en glödande talare och enastående ledare. Efter sex år av intensivt arbete och främjande av Nation of Islam blev han dess mest framstående talesman. Vid det här laget betraktades han som den mest troliga efterträdaren till den åldrande Elijah Muhammed.

Efter omfattande resor till Mecka, Mellanöstern och Afrika började Malcolm formulera egna idéer, och en splittring började utvecklas mellan honom och Black Muslims. Han lämnade Nation of Islam och bildade Organization of Afro-American Unity, som var tillägnad att förena negrerna i Amerika (och världen) och få dem att bilda en egen nation eller nationer i Afrika — samma idé som Marcus Garvey hade främjat ett fyrtiotal år tidigare. Denna idé var så tilltalande och han var så framgångsrik i att locka miljontals av sina svarta gelikar att både judarna och muslimerna blev högst oroliga. Han mördades följaktligen av en trio medan han höll ett tal i New York den 21 februari 1965. Två av mördarna var Black Muslims. Den tredje var möjligtvis en medlem av den judiska Mossad, eftersom judarna vanligtvis inte gillar att lämna så viktiga lönnmord åt slumpen.

Trots att han dog vid 39 års ålder levde Malcolm X:s idéer ändå vidare, och han betraktas fortfarande som en folkhjälte bland

sitt folk. Hade han levt, skulle han förmodligen ha förenat och organiserat den svarta befolkningen i Amerika för att verkligen migrera till Afrika, och uppfylla Marcus Garveys dröm.

Idag för Louis T. Farrakhan vidare samma idé med stor framgång, men med denna ena stora skillnad: han vill bygga en svart oberoende nation här mitt i hjärtat av Amerika, en händelse vi måste se till för jävla säkert aldrig inträffar. Farrakhan har dock en försonande egenskap. Han hatar judarna ännu mer passionerat än han hatar de vita djävlarna.

Jag har kortfattat citerat mer än två hundra år av historia angående problemet med svarta aboriginer och mulatter mitt i ett tidigare vitt amerikanskt samhälle, med början i Thomas Jeffersons ansträngningar 1777. Vad kan vi lära oss av denna genomgång? Det finns två tydliga och övertygande slutsatser vi kan och bör dra från denna studie, och de är dessa:

(a) Intelligenta och ansvarsfulla vita statsmän såsom Jefferson, Lincoln, Bilbo och många andra har insett från republikens början att den svarte afrikanen i vår mitt var en infekterad cancer som var dömd att förstöra den vita rasen såvida vi inte vidtog avgörande och slutgiltiga åtgärder för att utplåna dem från vår samhällskropp; och

(b) Att det finns en instinktiv och inneboende drift och längtan hos majoriteten av negrerna som lever i ett vitt samhälle att separera sig och bilda en oberoende nation eller nationer av sin egen; att med stöd och uppmuntran från regeringen och media, skulle majoriteten samarbeta villigt i en "Tillbaka till Afrika"-rörelse.

Vägspärren, motståndet mot att fullborda denna ytterst viktiga historiska prestation, kommer inte från negrerna i sig, utan från det lömska judiska maktetablissemanget. Det är judarna som vill att negern ska stanna, föröka sig och mångfaldigas, för att blandas och bastardisera den vita rasen till glömska. Det är inte så att juden bryr sig ett dugg om negrernas välfärd, eller deras mycket bedyrade kärlek till "demokrati", eller deras medborgerliga rättigheter. De kunde inte bry sig mindre. Tvärtom är judarnas urgamla program att bastardisera den vita rasen, att degradera den, att förstöra den för alltid. Deras motivation drivs enbart av hat mot den vita rasen, och av hat allena. När de väl har förstört den vita rasen och har en värld av dumma bruna zombier att tas med, känner de sig försäkrade om att deras egen framtida överlevnad är säkrad.

och de kommer inte ha några problem med att förslava, styra och exploatera sina bruna bastarder i all evighet.

Så vårt första och främsta mål är glasklart: vi måste få judarna från våra ryggar, driva dem från makten och ta kontroll över vårt eget öde och vår regering. Kan detta göras? Och i så fall, hur går vi till väga för att åstadkomma detta stora historiska genombrott?

* * * * * *

Vårt svar på NDF:s replik

(Bakgrund: Gary Gallo var vid den tiden ledare för en liten postbox-organisation kallad National Democratic Front, belägen i Maryland i utkanten av Washington, D.C. Han har sedan dess flyttat till Tennessee. Idén han förespråkade var att dela upp USA i sju länder och flytta varje etnisk grupp till deras tilldelade territorium, en idé som vi anser vara fullständigt vansinnig.)

15 juli 1988

Kära Gary:

1. När vi protesterar mot att stycka upp den vita mannens dyrbara livsrum i bitar och stycken och "ge" det gratis och frivilligt till en brokig samling av ler-raser, ägnar vi oss knappast åt en "halmdocka"-fråga.

2. Röran i Burma skiljer sig inte alls från vad du föreslår att tillfoga USA, förutom att den redan befinner sig i ett mer framskridet stadium. Var och en av dessa trettio eller så minoriteter vill också vara "helt självständiga" nationer som lösgjorts från Burmas regering, och har kämpat för att göra det i 40 år. Egentligen borde deras fall vara mycket lättare, eftersom deras minoriteter, till skillnad från i USA, redan är territoriellt åtskilda.

3. Din orealistiska plan skulle kräva ett våldsamt uppryckande och förflyttning av förmodligen så många som 150 miljoner amerikaner i stil med förflyttningen av cherokeerna och andra indianstammar under 1800-talet och tidigare århundraden, i deras "tårarnas väg". Detta skulle dock nu också innebära att man med våld flyttar förmodligen så många som 100 miljoner vita människor. Tror du i dina vildaste drömmar att denna enorma operation skulle vara frivillig och blodlös?

Om du till exempel i din storsinta generositet gav Arizona till mexikanerna, skulle de vita husägarna i staden Phoenix (som fortfarande är övervägande vit) frivilligt ge upp sina företag och vackra hem till mexikanerna och bli bortfösta någon annanstans? Jag tror inte det.

4. Eftersom vi har visat att ett mångkulturellt USA har hundratals, om inte tusentals, etniska, rasmässiga, religiösa, språkliga och ideologiska blandningar spridda över hela sitt vida område, utmanar jag dig att specifikt namnge de "sju" kategorier i vilka du godtyckligt och nyckfullt skulle klumpa ihop dessa hundratals eller tusentals blandningar. För det andra, rita en territoriell karta som avslöjar dina avsikter om exakt var och en av de godtyckliga sju skulle fösas ihop. Jag kan knappt bärga mig.

5. Ditt argument att din plan skulle vara "frivillig" och "blodlös" och att vår plan att expandera den vita rasen är ett folkmord, anser jag vänder på situationen helt och hållet. Att rycka upp och flytta tiotals miljoner vita amerikaner skulle orsaka en blodigare konflikt mellan vita och vita än vad det självmordsbenägna inbördeskriget någonsin framkallade. Det skulle sannerligen inte ena den vita rasen, och inte heller vinna något folkligt vitt stöd från början, en förutsättning innan du skulle kunna rycka den statliga kontrollen från det judiska etablissemanget. Tvärtom är hela idén så ohygglig, så galen, att den är dödfödd redan i sin linda.

6. Vi Skapare föreslår inte ett "utrotningskrig" mot världens ler-raser. Vi har sagt gång på gång att vi först måste reda ut den vita rasens förvirrade och invecklade tänkande, ena den för att driva sina egna bästa intressen, och sluta subventionera och föda ler-raserna. De kommer då att "vissna på vinstocken" på grund av sin egen oförmåga att försörja sig själva, precis som de gjorde innan "vår" judiska regering åtog sig att råna den vita mannen på hans produktivitet och substans för att föda och expandera världens icke-presterande ler-horder.

7. NDF tar inte upp den avgörande frågan om judisk kristendom — tidernas mest genomgripande och självmordsbenägna hjärntvätt.

8. Eftersom du förespråkar att sträva efter "sanningen", som du säger i ditt sidhuvud varje månad, varför slutar du inte vara en hycklare och offentligt deklarerar huruvida du anser att kristendomen är en lögnaktig bluff eller inte, som du gör privat?

9. Ordet "demokrati" kan ha myntats av grekerna, men det är icke desto mindre judarna som förrädiskt har manipulerat det till sitt "söndra och härska"

teknik (tillsammans med kristendom och kommunism) som ett verktyg för att bastardisera den vita rasen.

10. Den stora majoriteten av den vita befolkningen skulle utan tvekan föredra att leva i en vit nation, och vi planerar att göra detta möjligt, men de skulle definitivt och överväldigande vägra att ge upp sina hem och företag där de nu bor och överlämna dem till gyttjeriserna, vilket de skulle vara tvungna att göra under NDF-programmet.

11. Creativity är inte alls skilt från politisk handling som du felaktigt verkar antyda. Vi är starkt politiska och är beslutna att ta över vår regering och kontrollera vårt eget öde. Endast genom att korrekt orientera och förena den vita rasen kan detta någonsin göras. Faktum är att vi täcker hela det omfattande spektrumet — ras, religion, politik, kultur, utbildning, språk, miljö, eugenik, individuell hälsa (Salubrious Living), ekonomi, geopolitik och mycket mer: läs våra grundböcker.

12. Istället för att slösa bort våra krympande resurser på att gå med i en "front", som vanligtvis används som ett täckmantel för dess verkliga motiv, eller ersättning för en meningslös oreda, skulle jag föreslå att det vore mycket mer konstruktivt och produktivt om alla män med dina medfödda talanger glömde sitt eget lilla högmod och istället anslöt sig till det omfattande, kreativa, djupgående och meningsfulla programmet i Church of the Creator.

Creatively yours,
B. Klassen, P.M.

* * * * *

Även om vi kan bli mycket förtalade för det, så bor i vår kompromisslösa intolerans mot lögner, dumhet och hyckleri också en av våra största källor till styrka.

Nummer 43 — Oktober 1988

Överlevnad, Expansion och Framsteg

Del II Expansion (fortsättning)

I den föregående granskningen av historien har vi gått igenom ett antal historiska händelser som starkt skulle leda oss till följande slutsatser:

(a) Separationen av den vita rasen från gyttjerasternas, och särskilt negrernas, är en monumental fråga som har plågat den amerikanska republiken ända från dess början, i själva verket ända sedan dessa svarta djur först importerades från Afrika för att infektera och angripa den vita amerikanska genpoolen.

(b) Rasproblemet har påpekats med oro av några av de mest framstående vita ledarna i amerikansk historia, såsom president Thomas Jefferson, president Lincoln, senator Theodore Bilbo och en mängd andra.

(c) Den enhälliga slutsatsen är att raserna antingen måste separeras geografiskt, annars kommer rasblandning och bastardisering i slutändan att totalt förstöra den vita rasen (liksom den svarta rasens integritet).

(d) Detta har också varit slutsatsen för ett antal svarta ledare, såsom Marcus Garvey, Booker T. Washington, Malcolm X, Louis T. Farrakhan och andra.

(e) De svarta ledarna och den svarta rasen själv har visat en vilja att grunda en nation eller nationer av sina egna i Afrika, om sådana ansträngningar inte ständigt motarbetades och upprepade gånger torpederades av det maktetablissemang som styr Amerika, nämligen det judiska nätverket, den judiska pressen, den judiska penningmakten och den judiskdominerade regeringen i själva USA.

Så vi kommer nu till kärnpunkten i problemet som i högsta grad påverkar inte bara den vita rasens expansion, utan även dess framtida genetiska framsteg, och framför allt, dess själva överlevnad i denna, den senare delen av 1900-talet. Innan vi kan lösa negerproblemet och få...

dem ut ur vårt territorium och förhindra dem från att ytterligare förorena vår genpool, måste vi först få ut judarna ur vårt territorium, ur vår kultur och bort från vår rygg. Detta är så uppenbart, så viktigt, så avgörande, det är en fråga om liv och död för den vita rasen. För att genomföra denna upprensning är inget pris för högt, ingen ansträngning för stor, inget offer för dyrt. **Delenda est Judaica!**

Frågan är — kan vi göra det? Svaret är: vi kan. Vi har, i överväldigande grad, resurserna för att göra det, faktum är att vi har tillräckliga resurser för en "overkill". (Se *Self Imposed Handicap*, s. 89, och *We are not Helpless*, s. 148 i *Expanding Creativity*.)

Det största problemet är inte judens makt, formidabel som den nu verkar, utan den patetiska och vacklande ansträngningen från den vita rasen själv i att utkämpa den striden. Fram till nu har den vita rasen aldrig fått en tydlig bild presenterad för sig av den dödliga situation den befinner sig i. Den har aldrig haft en specifik trosbekännelse eller ett program att följa i sin kamp för överlevnad. Den har aldrig riktigt fokuserat på det judiska problemet. Nu, med tillkomsten av Creativity, har den allt samlat. Vi har i tydliga och nakna termer beskrivit den dödliga situation som den vita rasen står inför. Den olycksbådande faran är folkmord genom rasmässig uppblandning och, i slutändan, total massaker på alla vita rester och enklaver som kan undkomma uppblandningen. Vi har också tydligt angett lösningen — att göra oss av med judisk kristendom, judisk demokrati och judarna själva. Vi, Church of the Creator, förespråkar att vi nu samlas kring en egen rasreligion, förenar oss och bygger en egen världsomspännande maktstruktur och militant gör anspråk på denna planet jorden som vårt enda hem, ett hem exklusivt för oss själva och våra framtida generationer.

Kan vi göra det? Svaret är ja, vi kan göra det, och vi är för bövelen fast beslutna att göra det, vad som än händer. Vi måste göra det — vi har inget annat val. I åratal har vi försökt resonera med våra fiender, försökt övertala dem om att separation är den bästa vägen. Vi har försökt med varje rimligt argument, vi har försökt kompromissa med dem, vi har försökt blidka dem. Vi har gjort allt i vår makt för att vara rättvisa och generösa mot våra fiender. Det har inte fungerat. Judarna har inte den minsta önskan att förhandla, att kompromissa eller att göra upp halvvägs. De är fast beslutna att ta allt, att förstöra den vita rasen till varje pris, till varje risk.

Må så vara. Åt helvete med kompromisser! Åt helvete med att vara rättvis och rimlig. När förnuftet sviker, segrar styrkan. Detta är nu ett totalt krig för överlevnad och vi kommer att behandla det som sådant. Som jag minns krigets regler så som de utkämpades i andra världskriget (och varje annat krig), så är allt tillåtet — mord, förräderi, lögner, svek, massdödande, vad som än krävs för att vinna. Vi kommer nu att anta samma regler. Jag upprepar, detta är ett totalt krig. Detta är en fråga om liv och död. Detta är en fråga om överlevnad.

Jag ställer återigen frågan — kan vi vinna? Jag upprepar svaret — ja, det kan vi, och vi är förbannat beslutna att vinna till varje pris. Om du är för timid och svagbent för att tro mig, lyssna då på vad några av våra fiender har att säga. Kanske kommer de att vara mer effektiva i att övertyga dig än vad jag är. Låt oss lyssna på vad judarna själva har att säga, och lyssna noga.

En av de mest militanta och frispråkiga ledarna för den judiska rasen, både här i Amerika och i Israel, har varit rabbin Meir Kahane. Han är fanatiskt pro-judisk i varje ord, handling och tanke, mycket mer så än genomsnittsjuden. Vi kan därför rimligen anta att det Kahane har skrivit och sagt representerar en grundlig judisk bedömning av den världsomspännande judiska situationen, dess dilemma, dess rädslor och dess framtida utveckling.

Vad Meir Kahane ropar ut till världen är skrämmande. Det är också mycket uppmuntrande ur den vite mannens synvinkel. Vad han i huvudsak säger är att "förintelsen" är på väg, inte bara i Amerika, utan i hela världen. Vad varje jude nu bör göra är att ge sig av medan han kan och skynda till fristaden Israel innan det är för sent, och den tiden håller på att rinna ut. Vi kan inte annat än hålla med rabbinen och det är vårt mål att hälla bensin på elden för att skrämma slag på resten av judarna som fortfarande tvekar, så att de tar Meir Kahanes varningar på allvar för att påskynda "Exodus", eller "Aliya", återkomsten till Israel, som de kallar det.

Judarna är i grunden och patologiskt ett osäkert, fegt, nervöst och paranoidt folk. De har goda skäl att känna sig nervösa. Under århundradena har de drivits ut ur nästan varje land de har infekterat, utom USA. I den världsomspännande situationen idag sitter de på en krutdurk som snart kommer att explodera, vilket vi har påpekat ett flertal gånger tidigare. Att kombinera deras inneboende paranoida natur med det dödliga hotet mot deras fysiska överlevnad skapar en...

situation som kommer att övertyga varje jude om att han eller hon gör bäst i att söka skydd, och det snart. Vi, den Vita Rasen, måste ge dem varje anledning att förvärra den paranoida rädslan och ge dem gott om anledning att få den nuvarande rörelsen till Israel att svälla till en veritabel panikrusning. Jag undrar vad ett dussin eller så incidenter liknande den som hände i Neve Shalom-synagogan i Istanbul, Turkiet, skulle göra med deras paranoia om de inträffade i USA i snabb följd?

Meir Kahane grundade den högst militanta Jewish Defense League 1969. JDL förespråkar öppet att krossa huvuden, bryta ben och döda människor, om de anses vara fiender till det judiska folket. De förespråkar inte bara direkt våld, mord, dynamitering av byggnader, bilar och sina fienders egendom, utan har upprepade gånger genomfört sådant våld för att främja judiska mål. Om någon är ett hot mot den judiska saken, överses sådana olagliga taktiker öppet av JDL. De rättfärdigas aggressivt som nödvändiga för deras folks överlevnad, därför är allt tillåtet. I detta avseende har vi Creatorer inget otalt med dem för deras filosofi. De har rätt — de är rättfärdigade i sin kamp för överlevnad. Det är även vi, den Vita Rasen, rättfärdigade i att anta samma taktiker, och vi gör bäst i att förstå spelreglerna: Detta är ett dödligt krig för rasernas överlevnad — för Naturens arter, och Naturen har sagt högt och tydligt — i kampen för överlevnad på planeten Jorden helgar ändamålet medlen — vilka medel som helst.

Så låt oss klargöra spelreglerna. Vi befinner oss i ett raskrig för vår dyrbara Vita Ras överlevnad — och vi gör bäst i att föra det kriget precis lika grymt, fanatiskt och aggressivt som Meir Kahane och hans judiska band av parasiter och mördare gör.

Rabbi Meir Kahane har skrivit flera böcker. Bland dem, *Never Again*; *Time to Go Home*; *Our Challenge*; och *The Story of the Jewish Defense League*, den sistnämnda publicerad 1975. I berättelsen om JDL är det återkommande temat:

(a) Hela världen hatar judarna; de har inga vänner.

(b) De enda människorna som kan rädda judarna är judarna själva.

(c) Händelser rusar mot ett klimax: det kommer att ske en till "förintelse" i Amerika, och över hela världen, och judar kommer att massakreras i stor skala.

(d) De andra judiska organisationerna i USA, såsom American Jewish Congress, B'nai B'rith, ADL, American Zionist Federation, World Zionist Congress, rabbinerna och synagogorna, är alla ett gäng veklingar och mesar, och de ser inte verkligheten i vitögat.

(e) Det är mycket senare än vad den genomsnittlige juden vill tro, och den enda lösningen för att rädda sig själva och den judiska rasen är "aliya" — att åka hem — det vill säga att återvända till Israel.

(f) Han har grundat en organisation kallad Habayta (Återkomst) för att främja en intensiv kampanj för att övertyga varje jude i varje samhälle "om situationens allvar och verklighet, och övertala dem att vidta omedelbara, brådskande åtgärder för att återvända till Israel."

(g) Inte nog med att Habayta främjar en sådan omedelbar återkomst, utan de samarbetar även med den israeliska regeringen för att planera städer, byar och bosättningar "i de befriade områdena", vilket uppenbarligen syftar på de landområden de redan har erövrat och stulit från araberna, samt ytterligare stöld och expansion av sådana marker i framtiden.

(h) Kahane själv återvände till Israel i mitten av 70-talet där han valdes in som ledamot i det israeliska Knesset. Under åratal hade han dubbelt medborgarskap, gled fram och tillbaka till USA och piskade upp israelisk glöd. Jag har förstått att han för närvarande (1988) tvingas ge upp sitt amerikanska medborgarskap.

(i) Han är lika militant och häftig i Israel som han var (och är) i USA, och har gjort det tydligt att alla araber i "israeliskt territorium" (stulet, ockuperat eller vad som helst) måste ge sig av omedelbart. För närvarande har de ett "val", de kan ge sig av nu och bli "kompenserade" för sin egendom, eller drivas ut senare och inte få någonting.

Här är några citat från hans bok. "Om en amerikansk nazistledare utgör en klar och överhängande fara för amerikanska judar, då vore det att inte lönnmörda en sådan person det mest omoraliska handlingssätt jag kan föreställa mig."

"Vi skapade en speciell grupp av kämpar — 'Chaya-styrkan'. Ordet 'chaya' på hebreiska betyder 'odjur'. Vi vill skicka ut judiska 'odjur' som skulle skrämma antisemiten ända in i märgen."

Till detta sistnämnda hot säger vi — mycket väl, rabbi Kahane, två kan spela det spelet. Vi kan också bygga upp en armé av stormtrupper som Adolf Hitler gjorde och vara tio gånger fler än era, eller femtio gånger fler. Detta är i själva verket vad vi, de

Vita Rasen, måste göra, är beslutna att göra, och kommer att göra, och snart.

Rabbin säger vidare: "Tre miljoner judar i Sovjetunionen slits ifrån oss nu. Och det är vår skyldighet att bryta mot varje lag nu för att rädda dem." Förmodligen för att "återbörda" dem till Israel. Vi är helt för det. Aliya! och Rahowa! Låt oss stödja rabbin i att få igång en judisk rusning där varje jude beger sig för en "återkomst" till Israel. Det vitryska folket skulle också bli riktigt glada över att få dem från sina ryggar och ut ur sin mitt. Låt oss dock se till för bövelen att dessa parasiter inte ändrar kurs i Wien och beger sig mot USA.

Det finns många saker jag beundrar hos rabbin. Han är fanatiskt lojal mot den judiska rasen och militant aktiv i att främja sin ras överlevnad och judiskhet. Tänk om vi hade tusen sådana militanta vita krigare som kämpade för vår ras överlevnad, expansion och framsteg? Church of the Creator har tron och programmet för att utveckla sådana ledare och förverkliga detta, och vi måste föra kampen vidare lika fanatiskt och militant som JDL gör, fast ännu mer.

Det finns många andra frågor där jag håller med rabbin, varav den främsta är att klargöra för varje jude att de borde bege sig till Israel *nu* och att tiden håller på att rinna ut för dem. På sidan 230 i sin bok säger Kahane: *"Vi ser allt, och vi hör allt, och vi ser en växande ekonomisk kris utvecklas som kan vara gnistan som tänder krutdurken och vi väljer att ignorera det. Som små barn ogillar vi obehagliga sanningar. Vi föredrar att skjuta upp det obehagliga till i morgon och i morgon och i morgon — tills... nästa i morgon är för sent."*

Det finns ett slagkraftigt budskap i det ovanstående för judarna. Rabbi Kahane säger till dem högt och tydligt något som de flesta judar redan inser men föredrar att ignorera — att de sitter på en krutdurk och stubinen är tänd. Det finns också ett olycksbådande budskap där som i lika hög grad gäller den Vita Rasen — och det är detta: den krutdurken kan spränga oss i luften också, om vi fortsätter att sitta overksamma för länge och misslyckas med att vidta inte bara adekvata, utan drastiska, militanta åtgärder för att säkerställa vår egen överlevnad. Låt mig skynda mig att tillägga att den Vita Rasen kan och kommer att överleva endast om den får bort juden från sin rygg, och det kvickt.

Jag beundrar inte bara Rabbi Kahanes militans i sitt folks intresse, utan även den uppriktighet och frispråkighet

ärligheten med vilken han förkunnar det. Vi kan lära oss mycket av rabbinen och efterlikna hans militanta ställningstagande i vår egen ras bästa intresse.

Det finns dock flera gåtor och några saknade pusselbitar i rabbinens berättelse. Det finns några segment som är mindre än ärliga.

1. Han hänvisar upprepade gånger till den fruktansvärda "förintelsen" som förmodligen ägde rum under Hitlers nazistregim. Faktum är att den aldrig ägde rum. "Sex miljoner" judar blev aldrig förbrända. Tvärtom klandrar miljontals vita människor idag Hitler för att han inte dödade dessa "sex miljoner" judar när han hade chansen, snarare än för att ha gjort det. Kahane, av alla människor, som är högst informerad, vet att hela historien om "förintelsen" är en förbannad lögn. Tillsammans med resten av judarna utnyttjar han dock bluffen till fullo för att väcka sympati för judarna från omvärlden, och för att piska upp rädsla och iver bland judarna själva.

2. Ingenstans i hela sin bok har jag sett honom nämna det där fruktansvärda kriminella gänget av internationella mördare och lönnmördare känt som MOSSAD, den judiska hemliga polisen. Medan Kahane låtsas att förutom hans JDL, är resten av de judiska organisationerna, inklusive den israeliska regeringen själv, en samling veklingar som motsätter sig hans grupp, så håller den historien helt enkelt inte. Jag är övertygad om att Kahane och JDL arbetar hand i handske med det kriminella mästarbandet, MOSSAD, som har sitt huvudkontor i Israel, men vars agenter och tentakler sprider brottslighet och terror i varje land i världen. Jag är övertygad om, faktiskt, att MOSSAD framavlade JDL från första början som en halv-synlig front för terror och skrämsel för att utföra de mindre kriminella våldsmetoderna, medan MOSSAD tillhandahåller kärnorganisationen, pengarna och riktningen för att genomföra världsomspännande revolutioner, lönnmord och inbördeskrig, allt inkognito och bakom kulisserna.

3. Medan Kahane och miljontals andra judar inser att de sitter på en krutdurk som när som helst kan explodera i deras ansikte, är jag inte säker på att varken Kahane eller det judiska världsetablissemanget verkligen vill att alla judar ska fly hals över huvud till Israel. Bristen i den judiska "aliya" är uppenbar även för en icke-jude — om alla judar samlades i Israel skulle det permanent och totalt krossa deras makt och inflytande i resten av världen, särskilt i USA. Utan stöd och subventionering från dessa icke-judiska länder som de nu manipulerar, särskilt

USA, skulle Israel snabbt dö i sin egen stank. Utan de årliga miljarder landet nu erhåller från USA, skulle det vara oförmöget att föda sig självt eller att stödja sig självt ekonomiskt. Även med det bidrag på 10 000 dollar som varje israelisk familj får varje år på de amerikanska skattebetalarnas bekostnad (hur dumma kan vi bli?), dras Israel fortfarande med enorma underskott och har en av de högsta inflationsnivåerna i världen. Utan Amerikas slavliknande stöd skulle Israel inte bara snabbt vissna bort, utan dess dödsdom skulle påskyndas avsevärt då massorna av fientliga araber skulle strömma samman och massakrera dessa parasiter ner till sista man, kvinna och barn. Sådant är dess välförtjänta hat från sina grannar. Delenda Est Judaica! och till vilket vi tillägger: skönt att bli av med dem!

Så oavsett vilket befinner sig judarna i ett dilemma. De sitter på en krutdurk och de vet om det. Vi vet det också, och vi måste röra upp himmel och jord för att påskynda dagen då den exploderar och spränger dem i småbitar.

Att judarnas rädsla och paranoia är högst verklig illustreras ytterligare av en händelse som inträffade för cirka tolv år sedan, en nyhet som inte publicerades i judemedia.

Redan 1976 gav en nära administrativ medarbetare till den framlidne New York-senatorn Jacob Javits en intervju som avslöjade mycket om judarnas mål, arrogans och paranoia. Det är min övertygelse att senator Javits var en insider och en höjdare inom den judiska Kehillan, och skulle vara invigd i det mesta av den judiska konspirationens hemliga information och manipulationer. Utan tvekan skulle hans nära medarbetare också bli medveten om många av dessa hemligheter. I intervjun som gavs av den medarbetaren avslöjade han kanske mer än vad det judiska etablissemanget skulle ha önskat, för han var en av fyra som dödades i ett påstått flygkapningsförsök på ett israeliskt trafikflygplan i Istanbul, Turkiet, men till skillnad från de andra dödades han inte av en löpeld. Uppenbarligen talade medarbetaren, vars namn var Harold Wallace Rosenthal, 29 år gammal, för fritt. Även om vi inte har utrymme här för att ge alla detaljer från den intervjun, är här kärnan i vad herr Rosenthal frivilligt berättade.

Ingen under de senaste tre decennierna har uppnått politisk makt utan judiskt godkännande. Roosevelt var deras man. "Vi judar leker med den amerikanska allmänheten som en katt leker med en mus." "Massornas blod kommer att flyta medan vi väntar på vår dag av världs-seger," sade herr Rosenthal kallt. "De flesta judar över hela världen — jag skulle säga 90 procent, vet

vad som verkligen händer med vårt folk. Vi har en kommunikation som saknar motstycke någonstans." I Ryssland finns det två distinkta regeringar — en synlig och den andra osynlig — den osynliga består av alla judar... "den mäktiga hemliga polisen tar sina order från den osynliga regeringen." "Förenta Nationerna är ingenting annat än en fallucka till den röda världens enorma koncentrationsläger. Vi kontrollerar i stort sett FN." "Det (Israel) kommer så småningom att bli basen för världsregeringens högkvarter."

Mr. Rosenthal fortsätter arrogant i timmar, och i stor detalj, med att fördöma goyernas dumhet och lättlurade natur, och hur de superintelligenta judarnas överlägsenhet har goyernas värld låst i sitt grepp. Men, av oklara skäl, erkänner Mr. R. att judarna är allt annat än osårbara, och att hela deras program är baserat på lögner. Det finns en stor rädsla bland judarna att folket, särskilt i Amerika, nu håller på att vakna. "Vår största rädsla är att denna osanning ska upptäckas, för vi kommer att utplånas i det ögonblick som den breda allmänheten får kännedom om sanningen och agerar utifrån den." Jösses! Låt oss få ut dessa 10 miljoner exemplar av den vite mannens biblar! Låt oss skruva upp värmen och få bollen i rullning!

Mr. Rosenthal fortsätter sin bekännelse. "Vi planerar för närvarande för en snabb exodus. Vi vet att när ljuset börjar gry, kommer det inte att gå att stoppa. Alla ansträngningar från vår sida kommer bara att intensifiera det ljuset och dra fokus till det." Vi håller med. Tänd ljuset! Låt oss få ut dessa 10 miljoner exemplar!

"Historien bekräftar det faktum att passionerna hos en väckt minoritet, oavsett hur liten gruppen är, har utövat tillräckligt med kraft för att störta det största imperiet." Mr. Rosenthal måste ha haft visioner om Skaparens kyrkas ankomst. Han säger vidare: "Historien har skrivits i blod, inte med bläck." Vi Skapare håller med. Låt oss nu omsätta våra passioner i handling. Några fler Istanbul (se s. 11 och 12 i Racial Loyalty nr 41) och judarna kommer, förutspår jag, att drabbas av panik och fly i vild fart till Israel.

Här är vårt program för överlevnad:

1. Det är absolut nödvändigt att vi, den vita rasen, tar kontroll över vårt eget öde och tar kontroll över världen. Varje annan väg skulle innebära döden för naturens främsta skapelse och kulminera i en värld av anarki och kaos. Det skulle snart urarta till en sjaskig värld av fattigdom, smuts, svält och elände, så som nu exemplifieras i dussintals

"tredje världens" lerländer såsom Haiti, Indien, Etiopien, Sudan, Burma, Pakistan och mängder av andra.

2. För att överleva måste vi, den vita rasen, inta en hård, militant och skoningslös hållning till försvar för våra egna bästa intressen. Vi måste kasta överbord hyckleriet och de fega bekännelserna till en judisk kristendom som har lett oss till randen av självmord. Vi måste återigen möta världens realiteter och anta naturens oböjliga lagar i kampen för vår överlevnad.

3. I Church of the Creators trosbekännelse och program har vi en tydlig stridsplan. Först bygger vi en kraftfull världsomspännande rörelse i den ordning och följd som anges i de åtta artiklarna i Creative Credo nr 64 i den vita mannens bibel, vilket kommer och måste kulminera i att den vita mannen rycker åt sig kontrollen över sitt eget öde och tar över ledningen för regeringarna i USA och andra vita länder.

4. När vi väl har gjort det kommer vi att inleda ett aggressivt och skoningslöst program för att rensa upp och rensa ut lerraserna från våra egna territorier. Detta kommer vi att göra genom att: (a) Först driver vi ut judarna från vårt land och jagar dem i "aliya" tillbaka till Israel som tidigare beskrivits. Vi är fullt kapabla att göra detta. Vi har medlen, makten och programmet för att göra det. Vårt problem tidigare har varit vår avgrundsdjupa brist på självförtroende, vår brist på ett tydligt program och vår vacklande och klenmodiga inställning till vår egen makt och potential. (b) Att genom lockbeten och incitament övertala negrerna att emigrera tillbaka till sitt naturliga hemland i Afrika. Detta är inte heller en orimlig eller alltför svår prestation, vilket vi redan har undersökt. De flesta av dem kan övertalas att ge sig av frivilligt, men vi kommer inte att tveka att använda våld mot dem som inte gör det. (c) Härnäst måste vi rensa upp bland mexikanerna, kubanerna och orientaler och skicka dem tillbaka till deras hemländer genom övertalning om möjligt, med våld om nödvändigt. I vilket fall som helst måste och kommer vi att rensa upp och rensa ut lerraserna från varje vitt land på denna planet jorden, hur lång tid det än tar och vad det än kostar. När detta program väl får fart, och lerraserna ser skriften på väggen att vi menar allvar, förutspår jag att det kommer att ta mycket kortare tid än vad det nu kan verka.

5. När vi väl har rensat upp våra egna territorier och vårt livsrum kommer vi sedan att gå vidare till nästa progressiva stadium av kolonisering och expansion, ett program som...

den vita rasen aggressivt har följt under de senaste fyra århundradena och som dumt nog har stannat upp och vänts om endast under de senaste fyra decennierna. Men under Creativitys trosbekännelse och program kommer det att finnas denna stora skillnad: istället för att erövra gyttjeriserna, styra dem och exploatera dem (som britterna gjorde i Indien, spanjorerna i Mexiko och Sydamerika, etc.), kommer vi att erövra begränsade målområden ett steg i taget. När vi gör det kommer vi att rensa ut gyttjefolken och kolonisera sådana territorier med endast vita familjer. Detta kommer vi att göra långsamt och systematiskt, planerat och medvetet, och grundligt smälta varje erövrat territorium innan vi tar nästa steg. Ett av de första målen skulle kunna vara de vackra öarna Bahamas och Karibien utanför våra sydöstra kuster. Nästa mål skulle kunna vara den norra delen av Mexiko. I varje fall skulle vi dra en specifik linje, bosätta och kolonisera det riktade territoriet, sedan fastställa nästa mål och dra en ny linje och gå vidare, steg för steg. Medan vi expanderar våra territorier på det amerikanska halvklotet, skulle de vita länderna i Europa på liknande sätt kunna expandera i Afrika, i Asien och på andra håll. Sydafrika skulle kunna återta och rensa upp Rhodesia, och fortsätta expandera norrut in i Angola, Kongo, och vidare uppåt och framåt. Varför inte? Vi har framgångsrikt erövrat och koloniserat världen under de senaste fyrahundra åren, även om vi saknade en samordnad plan och ett program. Bara den här gången kommer vi att göra det annorlunda. Vi kommer inte att rasblanda oss, inte heller exploatera gyttjeriserna, eller ha dem i vår geografiska mitt. Vi kommer att flytta ut dem — ut — ut!

6. En omedelbar stor förändring vi måste göra i vår världsomspännande politik (så snart vi har drivit judarna från makten i USA) är att sluta subventionera gyttjeriserna, en gång för alla, antingen här eller utomlands. Under de senaste fyra decennierna har detta varit ett stort vansinne som har dränerat det arbetande vita folket på deras medel och uppehälle och på konstgjord väg orsakat en onaturlig explosion av de lata och inkompetenta gyttjeriserna. Det har varit en katastrofal olycka för den vita rasen, förrädiskt påtvingad oss av det trolösa judiska tyranniet. När vi väl slutar mata och subventionera de förbannade gyttjeriserna kommer 80 procent av dem automatiskt att svälta ihjäl, vilket befriar denna överbefolkade och överförorenade planet från cirka 3-1/2 miljarder onyttiga parasiter. Var skulle Japan vara idag om vi inte hade skeppat massiva mängder mat och råvaror till henne? Tänk om vi hade bojkottat henne och vägrat köpa hennes

onödiga produkter? Vi skulle ha det tusen gånger bättre ställt. Var skulle Indien vara om vi inte hade skickat henne enorma mängder mat och bistånd? Var skulle Israel vara? Egypten? Burma? Pakistan? Nigger-republikerna i Afrika? Närmare hemmet, var skulle de förbannade indianerna och niggrerna i USA vara om vi slutade subventionera och föda dessa parasiter? Svaret är att de skulle krympa och vissna bort, och inte längre utgöra det massiva hot mot vår överlevnad som de gör idag. Jag upprepar, vi är inte skyldiga rasblandningarna någonting, och vi har varit dumma bortom all fattningsförmåga som har subventionerat Israel och 125 andra länder under de senaste 40 åren, till stor skada för oss själva.

7. Samtidigt som vi koloniserar världen och utökar vårt livsrum, måste vi också utöka vårt eget antal. Detta är inget större problem för en frisk och fertil vit ras. Detta måste vi göra genom att uppmuntra och göra det möjligt för vita par att ingå äktenskap tidigare och skaffa större familjer. Detta är inte heller någon större svårighet, när den vita rasen väl har kontroll över sitt eget öde. Jag kan med stolthet peka på den snabba numerära ökningen av mina egna förfäder mennoniterna i Ryssland, ett friskt och sunt folk som var familjeorienterade, eller så kan vi se tillbaka på många av de vita pionjärfamiljerna i Amerika, som, med gott om livsrum och obehindrade av en tungrodd regering och förkrossande skatter, ofta hade familjer på åtta eller tolv barn.

8. I vilket fall som helst måste vi, och är fast beslutna att, bebo denna enda planet Jorden och göra den helt till vår. Det är den enda väg vi kan följa om vi ska överleva och vi är skyldiga oss själva och vår framtida avkomma att göra just det. Naturen säger åt oss att göra det och ger oss en tydlig och otyglad rätt att utöka vårt antal och territorium till den fulla omfattningen av våra obegränsade förmågor, vilka är enorma. Vi kan inte göra mindre. Vi skulle vara kriminellt försumliga i våra skyldigheter gentemot våra lysande förfäder, mot oss själva, och särskilt mot vår framtida avkomma om vi inte fullföljde vårt uppenbara öde.

* * * * *

Låt oss elda upp RAHOWA! och sätta mer fart på Aliya!

Historien om Burundi

Den vildes kommande era: Anarki, skräck och ändlösa massakrer

För de blödande hjärtan som inte kan slösa nog med sympati och kärleksfull vänlighet på vildarna i de så kallade "framväxande" lerraserna i tredje världen, (framväxande ur vad? Sticka ut huvudet ur buskaget?), finns det en gäll läxa att lära av de nyheter som kommer från många delar av världen. Den läxan är denna: Om framstörtandet från lerrasernas expansion inte snart hejdas, kommer tiden snart då deras hjärtan inte bara kommer att blöda av felplacerad sympati, utan kommer att spruta äkta blod från hugg av machetes som förs i händerna på just de vildar de så enfaldigt främjar.

Händelser av brutal vildhet och skräck förekommer i hundratals områden i den så kallade tredje världen. Vi har inte utrymme här för att rekapitulera den långa tvättlistan över sådana fasor. Låt oss bara fokusera på en sådan berättelse som är i nyheterna idag — massakrerna som pågår i den lilla staten Burundi belägen i mitten av Afrika.

I århundraden före andra världskriget hade den vita människan expanderat sitt inflytande och territorium på den begränsade landytan på denna planet jorden. Det brittiska imperiet var ett utmärkt exempel, som vid sin höjdpunkt täckte ungefär en fjärdedel av jordens landyta. Men även andra europeiska länder deltog i kapplöpningen om kolonier, såsom Frankrike, Belgien, Spanien, Portugal och till och med USA, där vart och ett av dessa länder inte bara förde med sig lag och ordning till världens efterblivna lerraser, utan också civilisation och lärdom till en rad folk, från halvvildar till rena huvudjägare och kannibaler.

Ett av de mest avancerade länderna i Europa som var sent ute i kampen om utomeuropeiska kolonier var Tyskland. Medan länder som Portugal hade börjat grunda kolonier så tidigt som för fyrahundra år sedan, började Tyskland märkligt nog inte delta i kapplöpningen förrän så sent som under den senare delen av artonhundratalet.

Före första världskriget var det område som nu är känt som Burundi en del av Tyska Ostafrika, och höll på att kraftfullt bosättas och utvecklas. När Tyskland förlorade det kriget, fråntogs hon alla sina kolonier av de "allierade", och området...

känt som Ruanda-Urundi överlämnades först (av segrarna) som ett mandat till Nationernas Förbund, för att sedan tilldelas Belgien 1924. Före andra världskriget styrdes praktiskt taget varje territorium på den afrikanska kontinenten av, eller stod under jurisdiktion av, ett vitt civiliserat land. (Se *The Black Tide and the Mud Flood is Upon Us*, s. 256 i *Building a Whiter and Brighter World*.) Detta gjorde det inte bara möjligt för de europeiska länderna att utveckla den afrikanska kontinentens rika naturtillgångar, utan det förbättrade faktiskt även levnadsvillkoren och standarden för de efterblivna infödingarna.

Den judiska pressen bestred naturligtvis det sistnämnda påståendet, och efter andra världskriget höjdes ett ramaskri, inte så mycket av de berörda infödingarna, utan av det judiska etablissemanget, om att koloniseringen måste upphöra — att varje vild stam hade rätt till frihet, självständighet och ett eget land. Snart, genom förräderi, genom svek från deras egna europeiska regeringar, och med hjälp av massiva propagandakampanjer från den judiska pressen, var rusningen efter "självständighet" i full gång och den vita människan i Afrika (och på andra håll) var snart skamligt på full reträtt.

Belgiska Ruandi-Urundi delades upp i två negerrepubliker, nämligen Burundi i söder och Rwanda i norr. Burundi, vars nuvarande situation vi undersöker i denna artikel, utropades till en "republik" den 28 januari 1961.

Okej, så nu har alla dessa vilda, efterblivna negrer i Afrika "frihet", "självständighet" och full suveränitet i sina egna republiker, något de aldrig hade haft förut och inte hade förstånd nog att förstå från första början. De fick det inte för att de ville ha det, utan för att juden tvingade det på dem, av den enda anledningen att driva ut den vita människan från Afrika och krympa den vita människans territorium och inflytande. Så allt är fridfullt, välmående och toppen i negerland, eller hur? Fel!

Anarki, fattigdom, massvält, massakrer och massmord hör till ordningen för dagen, inte bara i Burundi, utan i nästan vilken negerrepublik som helst som man kan tänkas välja var som helst i världen — Etiopien, Sudan, Angola, Pakistan, Burma, Haiti, etc. Men låt oss fokusera på den nuvarande situationen i Burundi, som vi började med i början av denna artikel.

Burundi är relativt litet, med en yta på cirka 10 747 kvadratmil, ungefär lika stort som delstaten Maryland. Det har en relativt tät befolkning på

WE DES DA MUD PEOPLE OF DA WORLD. WE CANT FEEDS AHSELVES- SO WONT YOU GOOD CHRISTIAN WHOE SLAVE BWANAS WORK JUST A LITTLE HARDER SO WE CAN FILL OUR BLACK BELLIES AND HAVE PLENTY MO' JUNGLE BUNNY NIGLETS!
R.Q. RL 10/86

fem miljoner, som i huvudsak består av två stammar, **hutuerna** och **tutsierna**, vilka har levt i ett tillstånd av extrem fientlighet mot varandra i minst fyrahundra år. Av de två är hutuerna (de korta) fler än tutsierna (de långa) med ungefär sex mot en. Men trots sitt mindre antal har tutsierna kontroll över regeringen och innehar vapnen, medan hutuerna är de förtryckta och exploaterade, med endast spjut och machetes att försvara sig med.

På något sätt lyckades en del av hutuerna få ett sken av utbildning, vilket oroade tutsierna. År 1972 beslutade tutsierna att minska antalet hutuer och gick systematiskt till väga för att utrota 100 000 "utbildade" medlemmar av stammen. Detta var ingen stor sak för omvärlden, och inget stort ramaskri höjdes. Jämför detta med det skrikande raseriet i den judiska pressen i Amerika när en påtänd nigger av misstag dödades när han sprang ut framför en mötande bil under en jakt av några vita pojkar i Howard Beach, NY. Hur som helst, tillbaka i Burundi fortsatte stamhatet och fejderna att sjuda, hutuerna törstade efter sin hämnd för massakern 1972. För några veckor sedan bestämde sig hutuerna i norra Burundi för att göra något åt saken, och med spjut och machete i hand inledde de en våldsam attack mot några av de styrande tutsi-familjerna. De omringade några av bosättningarna, satte eld på dem och högg ihjäl några av dess flyende invånare, och dödade omkring två eller tre tusen. (En exakt siffra är svår att få fram. Vem kan räkna?) De

Tutsier, beväpnade med gevär, hämnades snart, och enligt de senaste rapporterna (23 augusti 1988) har omkring 5 000 dödats, men detta är inte nödvändigtvis slutet på det.

Så nu har dessa negerrepubliker sin "frihet" (Ahuru!) och "självständighet" som är så högt värderad av judisk media. Så hur går det för dem? Svaret är: hemskt. De är oförmögna att styra sig själva, oförmögna att föda sig själva, oförmögna att upprätthålla lag och ordning. Är Burundi ett undantag? Långt ifrån. Det är snarare typiskt än ett undantag. Vi kan se liknande händelser utspela sig i Indien, Pakistan, Angola, Sudan, Burma, vilken som helst av ett dussin negerrepubliker i Afrika. Naturligtvis, så snart det sker en katastrof (det pågår alltid dussintals katastrofer i världens bakåtsträvande ländervärldar), rusar gamle gode "Uncle Sap", Röda Korset och andra blödande hjärtan från den vita världen dit för att leverera mat, mediciner och annat bistånd. Vansinne!

Varför lämnar vi inte bara dessa vildar åt sitt öde, nu när de har sin så prisade frihet och självständighet? Låt dem döda varandra så mycket de vill. Vi Skapare bryr oss inte ett dugg. Ju mer de decimerar sig själva, desto mindre trångbodd och förorenad kommer denna planet att bli, och vägen öppnas för den vita mannens återupplivade expansion. Låt oss i vilket fall som helst sluta mata och subventionera dem. Vi är inte skyldiga världen ett uppehälle, minst av allt våra naturliga fiender. Jag säger: låt jävlarna svälta, och skönt att bli av med dem.

Den verkliga faran som närmar sig oss är (a) det snabbt ökande inflödet av dessa djungelvarelser inom vårt eget lands gränser, och (b) den höga födelsestatistiken och expansionen av de ler-raser som redan finns i detta land, vilket alltihop förvandlar de flesta av våra större städer till "tredje världen"-djungler här i USA. Om inte vi, den vita rasen, organiserar oss och tar oss samman, är det bara en tidsfråga innan vi själva blir överväldigade och översprungna av dessa tanklösa, grymma och brutala vildar, och många av dessa förbannade "blödande hjärtan" som nu bara blöder av medlidande kan snart förvänta sig att blöda riktigt blod från multipla hugg av en machete.

Överlevnad, Expansion och Framsteg

Tredje och sista delen i en serie

Framsteg

Kakogenes *(Grekiska, caco(s) dålig, och eugenik) Rasförsämring, särskilt orsakad av avel av medlemmar med underlägsna ärftliga egenskaper.*

Eugenik *(Grekiska, eu-, väl, och gen, bära, producera) Vetenskapen om att förbättra den mänskliga artens egenskaper; vetenskapen om att frambringa en förbättrad typ av avkomma av den mänskliga arten.*

Ovanstående två definitioner är från New Webster's Dictionary, 1981, och dessa två nyckelord är kärnan i vad detta kapitel handlar om. Men låt oss börja från början.

* * * * *

Vi kommer nu att utforska de gränslösa och spännande möjligheter som står öppna för oss när vi når den så efterlängtade tredje platån i vårt program för överlevnad, expansion och framsteg. Vi har inte bara överlevt, utan vi har nu nått det stadium där vi framgångsrikt har utplånat juden från vår vita samhällskropp på världsomspännande basis och denna skabbiga parasit är inte längre ett hot eller problem för oss. Vi har uppnått vad Church of the Creator föresatte sig att göra från första början — att rycka kontrollen över vårt eget öde i våra egna fasta händer. Vi har drivit ut rasblandningsfolken från USA och andra i grunden vita territorier. Creativity är nu fast etablerat inte bara som den vita mannens universella religion, utan eftersträvas också ivrigt som trosbekännelse och program av alla goda kreativa vita folk på denna planet jorden. En ny era har grytt i historien för Naturens främsta —

den vita rasen är nu fri att utveckla sin egen stora och bländande potential — en potential som en givmild Moder Natur själv välvilligt har utrustat och skänkt sin mest gynnade art.

Vi har nu en mängd enorma men spännande uppgifter att fullfölja. Världen ligger för våra fötter, men mycket, mycket återstår att göra. Lerfolken, även om de inte längre förorenar den ursprungliga vita mannens territorier, upptar fortfarande mer än hälften av denna planets landyta. Det är vår uppgift att fortsätta tränga undan dem som vi gjorde med indianerna på den nordamerikanska kontinenten och göra mer och mer territorium tillgängligt för vårt eget folk, ett program liknande det som den vita rasen följde under de senaste fyra århundradena, men med en skillnad. Vi kommer att erövra dessa territorier bit för bit, i en planerad och medveten progression. När vi gör det kommer vi att bosätta sådana erövrade territorier uteslutande med vårt eget slag — det kommer varken att förekomma geografisk blandning eller rasmässig blandning av något slag. Vi har redan diskuterat detta program i det föregående kapitlet om expansion, och kommer inte att uppehålla oss vid det ytterligare i denna avhandling, annat än för att påminna våra läsare om att detta kommer att vara ett pågående uppdrag tills Naturens främsta uteslutande bebor hela det gynnsamma och välvilliga territoriet på denna vackra planet jorden. Liksom våra illustra pionjärförfäder som i sin nitiska strävan efter att vinna västern var uppfyllda av sitt "Manifest Destiny" att erövra denna kontinent från Atlanten till Stilla havet, så kommer också våra hängivna och kapabla efterkommande att vara uppfyllda av den beslutsamma andan av erövring och expansion tills de äger allt. Och ingen i naturens rike är mer förtjänt av denna högsta belöning än den kreativa, produktiva och intelligenta vita rasen.

Men erövringen av denna planet är inte huvudämnet i detta kapitel om framsteg. Vad vi vill utforska mer i detalj är hur vi, nu när vi har erövrat världen, kan främja kvaliteten på vårt liv, hur vi kan uppgradera kvaliteten på vår genpool och producera en finare, friskare och vackrare art för varje generation som går. Vi vill så långt som möjligt kartlägga de mål och syften, de program och procedurer som är nödvändiga för att erhålla dessa upphöjda belöningar som nu är inom räckhåll.

Mängden problem som ansätter den nuvarande förvirrade och vansinniga världen kan verka olösliga och hopplösa. Mänskligheten verkar vara inställd på att förvandla denna planet till en

hopplöst överbefolkat och outhärdligt förorenat svinstia, och i processen begår ett omfattande självmord på sig själv. Det är i själva verket, vid denna tidpunkt, precis vad den gör. Men när vi väl har gjort oss av med den destruktiva judiska parasiten och den vita människan har kontroll över sitt eget öde, har vi en helt annan situation, en helt ny spelplan. Det kommer inte att finnas några problem som den vita människan inte kan lösa, och lösa dem kommer han att göra, beslutsamt och i sin helhet. För tydlighetens skull kommer vi att dela upp de uppkomna problemen och deras lösningar i tre breda avsnitt.

A. Att städa upp miljön

Ett av de första stora problemen vi kommer att behöva ta itu med blir att städa upp denna orörda planet från den ständigt ökande föroreningen av miljarder ton vanligt skräp och avfall, och sedan miljarder ton av mer farliga ämnen klassificerade som miljöfarligt avfall, vilket består av giftiga kemikalier och radioaktivt avfall. Allt är ett snabbt växande problem som inte åtgärdas för närvarande, och problemet förvärras genom geometriska proportioner för varje år som går. Det kommer inte heller att lösas så länge den blodsugande juden har kontroll över våra världsangelägenheter. År för år staplas dessa giftiga avfall alltmer på hög utan någonstans att ta vägen. Vår mark är förorenad; vår luft är förorenad; vårt grundvatten är förorenat; våra floder, sjöar och vattendrag är förorenade; och till och med våra rika hav, som upptar tre fjärdedelar av denna planets yta och som en gång ansågs vara gränslösa i sin kapacitet, håller nu också på att bli farligt förorenade, särskilt längs våra stränder och kustlinjer. Om denna process fortsätter mycket längre kommer denna vackra planet inte längre att vara lämplig att leva på, i själva verket kommer den inte att kunna upprätthålla mänskligt liv. Vår miljö håller snabbt på att bli en ruin, och som jag har sagt tidigare, så länge juden har kontrollen kommer det att bli allt värre.

Efter att vi har eliminerat den judiska parasiten från att göra skada, vad kan vi göra för att vrida tillbaka klockan när det gäller föroreningar? Kan vi någonsin igen få en säker och ren miljö? Ja, det kan vi. Det finns mycket som kan göras och måste göras. Ett av de stora problemen (men ingalunda det enda problemet) är överbefolkning. Oavsett hur man ser på det finns det en gräns för hur många människor denna planet kan föda och mängden avfall den kan göra sig av med på ett säkert och stabilt sätt. Det finns nu omkring fem miljarder människor på denna överbefolkade planet, och den befolkningen beräknas att

fördubblas under nästa århundrade. Denna skenande befolkningsexplosion är vild och vansinnig, helt utom kontroll. Det är en katastrof av högsta graden för hela mänskligheten, särskilt för den vita rasen. Vi Creatorer tror på en givande och kvalitativ livsstil, där varje man är en kung, och varje familj är välmående och lever i överflöd. Vi har ingen önskan att leva i en smutsig, sjukdomsdrabbad, fattigdomshärjad och överbefolkad värld, som de flesta av världens "mud peoples" gör nu, såsom i Indien, Haiti, Mexiko och dussintals andra. Denna planet kan helt enkelt inte försörja fem eller tio miljarder människor som lever med den livskvalitet som vi föreställer oss, och i vilket fall som helst kommer den inte att göra det. Svaret är att vända befolkningsexplosionen och föra siffran tillbaka ner till en rimlig och stabil nivå. Jag är inte säker på vad den siffran kan vara i framtiden, men jag skulle spekulera i att någonstans runt en miljard är en sund och bekväm gräns. Eftersom det antalet måste hållas stabilt och eftersom det bara finns en begränsad mängd mark och utrymme tillgängligt på denna planet, vill vi vara förbannat säkra på att detta begränsade utrymme utnyttjas uteslutande av vårt eget slag — Naturens främsta — människor som är produktiva och intelligenta, kapabla att förse sig själva med en livsstil som vi kan vara stolta över.

Så det första stora steget i att återställa miljön i gott skick är att minska befolkningsnivån på denna överbefolkade planet med cirka 80 procent, och att se till att den framtida miljard som denna planet bekvämt kan försörja är produktiv, ansvarsfull och kapabel att föda och försörja sig själv. Men förutom att rensa upp i den rasliga föroreningen finns det mycket mer vi sedan måste göra för att korrekt sköta hushållsangelägenheterna på denna kaotiska, men unika och mest extraordinära planet Jorden.

1. Vi måste sluta förgifta våra jordbruksmarker med konstgödsel, bekämpningsmedel och ogräsmedel. Dessa kemikalier förgiftar inte bara vår jord och vår mat, utan sköljs också ner i våra bäckar, floder, sjöar och hav och förgiftar även dem. Var och en av dessa giftiga kemikalier är toxisk för växt- och djurliv. Vi måste drastiskt ändra våra metoder för jordbruk och livsmedelsproduktion och återgå till ekologiskt jordbruk (Organic Farming) som jag har beskrivit i Creative Credo nr 13 och 14 i "White Man's Bible". Detta kommer att ge tre stora konstruktiva fördelar för oss: (a) det kommer att vitalisera och rädda vår dyrbara matjord, (b) det kommer att öka näringsvärdet i våra livsmedel, och (c) det kommer att avsevärt minska föroreningen av vår miljö.

2. Samtidigt med ovanstående tillvägagångssätt måste vi för vårt eget bästa och välbefinnande även ändra våra kostvanor. Istället för att producera foder och spannmål till fågel, nötboskap, svin och andra djur, måste vi gradvis gå över till att äta en större andel frukt, grönsaker och nötter i deras råa tillstånd, och gradvis eliminera köttprodukter helt och hållet. Detta kommer inte bara att avsevärt minska slöseriet med att omvandla jordbruksprodukter till kött, utan det kommer också att vara mycket mer hälsosamt för vår egen hälsa och vårt välbefinnande.

3. Tillsammans med programmet för Hälsosamt Levebröd (Salubrious Living) och Ekologiskt Jordbruk följer också ett massivt program för att plantera fler träd, särskilt fruktträd. Träd är de mest nyttiga växterna i Naturens domän. De fungerar som vår atmosfärs lungor, de producerar näringsrika frukter och nötter för våra kostbehov och de är en utmärkt försäkring mot den nu pågående ökenutbredningen på vår planet. (Se Creative Credo nr 15, På en världsomspännande skala: Den inkräktande öknen i WMB.) Den massiva och hänsynslösa förstörelsen av våra stora regnskogar som nu pågår i Amazonasbäckenet är inte bara en oomtvistad katastrof, utan också ett brott mot mänskligheten och Naturen.

4. Vi måste förbättra reningen av avloppsvatten genom att förbättra systemen, och se till att inget orenat avloppsvatten dumpas i våra sjöar, floder eller hav. Vi har nu tekniken för att rena avloppsvatten så att det är nästan oskadligt för miljön. Men i många städer är anläggningarna överbelastade och föråldrade. Det förekommer också ett antal haverier. Som ett resultat dumpas mycket orenat avloppsvatten i våra sjöar, floder och särskilt våra hav. Faktum är att fram till nyligen betraktade ett antal kuststäder haven som obegränsade behållare för avfallshantering, och om de bara drog sina utloppsledningar en mil eller två ut till havs, vilken skillnad skulle det göra? Tja, haven är inte obegränsade soptunnor. Jag minns när jag bodde i södra Florida på den nedre östkusten, hur en del av det smutsiga skräpet fortsatte att flyta tillbaka till stränderna. Vi kan inte längre acceptera sådana undermåliga metoder.

De mest flagranta överträdarna när det gäller att förorena haven och stränderna på en världsomspännande basis är de länder i tredje världen som bebos av ler-raserna. Genom att vara högst oansvariga i första hand, och för det andra sakna finanser (ständigt), befinner de sig i en ändlös förvirring när det gäller att hålla sin sophantering under kontroll. Lägg därtill deras spirande befolkningsexplosion, så är deras situation en av dessa växande kriser utan lösning. Hur påverkar detta

oss? Det påverkar oss avsevärt, eftersom vi måste leva på samma planet, dela samma hav och andas samma luft. Mexiko är bara ett tydligt exempel på ett land med ler-raser vars befolkningsökning är utom kontroll. Inte nog med att deras orenade avloppsvatten sköljer upp på kusterna i San Diego och södra Kalifornien, utan befolkningen flödar också över och spiller in i, och över hela USA.

5. En konstruktiv åtgärd vi skulle kunna använda med mycket av vårt vanliga avfall är processen att återvinna det som kan räddas. Detta inkluderar en stor del av vårt vanliga avfall, såsom aluminiumburkar, plåtburkar, glasflaskor, tidningar och en mängd olika pappersprodukter som helhet. Detta skulle inte bara avsevärt minska storleken på våra soptippar, utan skulle också spara nedhuggningningen av träd (för pappersmassa) och en mängd andra krympande resurser.

6. Att göra alla engångsprodukter biologiskt nedbrytbara. För cirka 15 eller 20 år sedan tillverkades och såldes icke-nedbrytbara tvättmedel i miljontals ton. Eftersom de inte bröts ner dröjde de kvar i åratal i vår miljö och blev synliga som skum på ytan av många av våra sjöar och floder. När en lag antogs som gjorde det obligatoriskt för tillverkare att endast tillverka biologiskt nedbrytbara tvättmedel, avtog problemet snart. Idag skräpar miljarder icke-nedbrytbara plastbehållare i alla former och storlekar ner våra vägrenar, eller sjöar, floder och stränder, och våra soptippar. Detta och många andra liknande problem kommer också att behöva åtgärdas.

B. Uppgradering av vår genpool.

Jag har lagt stor vikt vid att städa upp de redan existerande toxiska, radioaktiva föroreningarna och berg av annat avfall som nu överväldigar och kväver denna planet. Det är ett måste, och så snart vi återtar kontrollen över vårt eget öde är det bäst att vi sätter igång, för oavsett hur vi tar oss an det kommer den ackumulerade röran att ta åratal, kanske generationer att städa upp. Under tiden, och samtidigt, måste vi också börja inviga sådana planerade och medvetna program som kommer att sätta oss på en kurs mot att förbättra vår svårt eroderade vita genpool. Kort sagt, vi måste börja praktisera eugenik. Det finns inget viktigare i tron och programmet för Church of the Creator än att förbättra de genetiska egenskaperna hos vår unika och prestigefyllda ras.

Tvärtemot vad judarna och den liberala pressen har fått oss att tro, finns det inget särskilt komplext eller olycksbådande

om denna idé. I grund och botten innebär det att familjer som är begåvade med överlägsna fysiska, mentala och moraliska egenskaper bör sträva efter att skaffa större familjer. De som är sjukliga, mentalt underlägsna och har inneboende genetiska defekter bör ha mindre familjer, eller om dessa defekter är tillräckligt allvarliga, inte ha någon avkomma alls. Den vita rasen har känt till eugenikens grundprinciper i mer än hundra år och har praktiserat dessa principer vid uppfödning av bättre hästar, boskap, hundar och katter i generationer.

Just vid denna punkt kommer den förbannade, skörbjuggsdrabbade juden att resa sig på sina knöliga bakben och skrika i högan sky. Rasist! Hitlers skugga! Människor är inte djur! På vilket vi Skapare svarar högt och tydligt: dra åt helvete med dig, din eländiga blodsugande parasit. Vi har lyssnat på dina självmordsbenägna råd alldeles för länge. Nu när vi äntligen har lyckats få dig av våra ryggar och ut ur vårt samhälle, ämnar vi praktisera eugenik och uppgradera vårt eget släkte till en nivå som kommer att vara ett underverk att skåda, och därigenom uppnå det ädla mål för mänskligheten som Naturen i sin överlägsna visdom medvetet planterade i den vita rasens gudomliga frö, och den vita rasens ensamt.

Idén att inleda ett konstruktivt program för att uppgradera framtida generationer av vår ras är en av de mest förnuftiga, mest produktiva och mest uppenbara vägar vi kan följa. Vad är mer förtjusande än att se en vacker, frisk familj med ljusa och intelligenta barn? Vad är mer tragiskt än att se ett defekt barn, ett barn som är handikappat eller mentalt efterblivet, eller fysiskt missbildat? Är dessa kontraster helt en fråga om slumpen, eller finns det något meningsfullt vi medvetet kan göra för att se till att andelen vackra, friska, ljusa och intelligenta barn ökar avsevärt, och att andelen fysiskt missbildade, idioter och imbecilla minskar till en nivå som ligger nära noll? Är det en fråga om total likgiltighet för dagens vita föräldrar huruvida framtida generationer av vår avkomma degenererar till en dum massa av svältande, klösande lerraser, som exemplifieras av länder som Haiti, Burundi eller Indien, för att bara nämna några?

Från reaktionerna hos vissa av dagens förvirrade och judeprogrammerade vita föräldrar verkar det som om det finns för många föräldrar som är helt likgiltiga inför det avgrundsdjupa öde som de är villiga att kasta sin framtida avkomma i. Hur det än må vara med det, så är vi Skapare förbannat säkra

är varken likgiltiga, ej heller är vi så kriminellt oansvariga att vi ignorerar denna ytterst viktiga fråga. Vilket framtida arv vi lämnar till våra barn och deras framtida avkomma är inte en fråga om likgiltighet, utan en fråga av avgörande betydelse för hälsan hos deras genetiska genpool, och även livskraften i en ren och hälsosam miljö på denna unika, denna enda planet Jorden.

Som jag har sagt tidigare är det inget särskilt komplicerat med att förbättra hälsan och lyckan hos våra framtida generationer. Vi har känt till allt om rashygien (eugenik), men har dumt nog ignorerat detta livsviktiga ämne under de senaste hundra åren. För detta kan vi tacka den ihärdiga hjärnförorening som dumpats på oss av den svekfulle juden, vars mål i många århundraden har varit att bastardisera den vita rasen, att förinta den vita rasen och förslava den bruna bastardiserade produkten för evigt. Vi kan också tacka den judiska kristendomen, som har legat som en cancer på den vita mannens hjärna i nästan två tusen år. Den judekonstruerade kristendomen främjar också kraftigt kakogenes (genetisk försämring). Detta gör den när den skamlöst betonar sådana självmordsbenägna råd som att saliga är de saktmodiga, de lytta, de lama, de enfaldiga och idioterna å ena sidan, och våldsamt fördömer de rika (de kapabla och de kompetenta) å den andra.

Nåväl, vi Skapare har fått nog av detta judiska och kristna förräderi. Om den vita rasen någonsin ska rädda sig själv och sin framtida avkomma från bastardiseringens, degenerationens och slaveriets helvete, så har den tiden kommit. Det är nu eller aldrig.

I början av detta kapitel har jag betonat två speciella ord enligt Websters ordbok, vilka båda härstammar från grekiskan. Det är intressant att grekerna för 2500 år sedan redan var medvetna om raslig förbättring eller dess motsats, raslig degeneration. Faktum är att spartanerna flitigt utövade eugenik och enligt alla mått mätt var grekerna, både i Aten och i Sparta, långt överlägsna någon grupp människor som har utvecklats sedan dess, i fråga om antingen fysisk eller mental förträfflighet. Tyvärr var eugenik inte en del av deras religion, och bastardisering smög sig in under århundradenas lopp. När jag senast besökte Grekland 1973 fann jag att den nuvarande ursprungsbefolkningen sorgligt nog hade degenererat från sin höjdpunkt för 2500 år sedan till den grad att den nu knappt kunde räknas till Naturens främsta. Faktum är att hela den vita rasen har varit på en nedåtgående väg av genetisk degeneration under flera

århundraden, och med judarna som främjar ett tvångsmatat program av bastardisering och rasblandning, har detta särskilt accelererat under de senaste 40 åren. Så vi har vårt val, antingen kakogenes eller rashygien. Antingen förbättring av vår genetiska vävnad, eller degeneration. Vi Skapare är fast beslutna om ett positivt program för rashygien. När vi väl har kontroll över vårt eget öde avser vi att främja ett planerat och medvetet program för rashygien, så som det beskrivs i *Creative Credo nr 28* i *Den Vite Mannens Bibel*. Detta består i grunden av (a) ett genetiskt graderingssystem, som beskrivs i *Den Vite Mannens Bibel*, och (b) genom religiös indoktrinering, uppmuntra de föräldrar som är begåvade med överlägsna genetiska egenskaper att skaffa större familjer, och de med sämre anlag att skaffa färre barn eller inga alls, och (c) sterilisering av obotliga missanpassade, idioter och genetiskt sjuka.

Återigen kommer vi att ha judarna, de blödande hjärtana och liberalerna som skriker i högan sky. Vad? Framtvinga födelsekontroll? Ska regeringen lägga sig i familjeplanering? Svaret är ja, på båda frågorna. Vi "lägger oss inte i" när vi uppmuntrar och vidtar meningsfulla åtgärder för att förbättra kvaliteten på våra framtida generationer. Vi tar ett välbehövligt positivt steg mot att förbättra mänsklighetens framtida välfärd och eliminera en av de mest allvarliga orsakerna till elände. Skillnaden mellan välfärden i USA och Haiti, till exempel, är inte en fråga om naturresurser (för 200 år sedan var San Domingo mer välmående än alla de tretton kolonierna tillsammans) och inte heller är det en fråga om deras respektive regeringsformer, i motsats till vad liberalerna vill få oss att tro. Skillnaden mellan deras sjuka, eländiga och olyckliga tillstånd och vårt beror på skillnaden i kvaliteten hos två respektive folk, nämligen den kompetenta vita rasen som byggde detta land, och deras degenererade pöbel av bastarder. Låt oss dock inte vara för självbelåtna. Det sätt som USA (a) tvångsmatas med rasblandning, och (b) tillåter sig att översvämmas och invaderas av allt avskum och alla dyraser i världen, gör att det bara är en tidsfråga innan även vi kommer att vara lika sjuka, degenererade och eländiga som Haiti är idag. (Se *Creative Credo nr 30* i *Den Vite Mannens Bibel*, *Den fasansfulla läxan från San Domingo — en förebådare för det vita Amerika*.)

Vi undersöker nu den moraliska frågan — har samhället en rätt att förhindra att barn föds av föräldrar — vilka föräldrar som helst? Vårt svar är ett överväldigande och

ett rungande **Ja!** Rätten att avla oansvarigt och urskillningslöst är inte på något sätt en absolut rättighet. För oansvariga gifta eller ogifta föräldrar att tvinga in barn i världen som de varken kan försörja eller har för avsikt att försörja, som många av negerkvinnorna nu gör, och pracka på dem på de produktiva skattebetalarna för framtida försörjning, det, min vän, är ett avskyvärt brott i vår bok. För idioter och imbecilla att tanklöst avla och låta samhället ta konsekvenserna av deras imbecilla reproduktioner, det är också ett brott av avskyvärda proportioner. Att kasta in sådana defekta varelser i vår genpool, vilket får katastrofala konsekvenser i århundraden framöver, är ett helvetiskt brott som vi Skapare inte kommer att tolerera. Att ingjuta Afrikas svarta blod i vår vita genpool, det är också ett brott av monstruösa proportioner som vi inte heller kommer att tolerera.

Den största välsignelse vi kan skänka den framtida mänskligheten är att förädla vår ras till en nivå där vi närmar oss Övermänniskan — friska, vackra, intelligenta vita människor, kompetenta att inte bara ansvarsfullt försörja sig själva och sina familjer, utan där varje familj är kapabel att leva ett liv med hög livskvalitet som historien aldrig tidigare skådat. Sannerligen, om en regering "lagligt" kan skriva ut unga söner i deras bästa år och med våld sätta dem i uniform och skicka dem till Vietnams djungler för att lemlästas och dödas, då är det sannerligen mer rimligt och moraliskt berättigat att förhindra att missanpassade, imbecilla och bastarder urskillningslöst tvingas in i denna värld av kriminella föräldrar, bara för att samhället ska få ta smällen och skörda de katastrofala konsekvenserna av deras depravation och oansvariga brott.

Det finns ytterligare ett tvingande skäl till varför samhället slutligen måste ta itu med världens befolkningsexplosion och inta en positiv ställning till födelsekontroll. Slutligen, även efter att vi, den vita rasen, har koloniserat alla goda marker på denna planet jorden, och ler-raserna bara är ett avlägset galet minne, kommer tiden då vi når en optimal befolkning som denna planet bekvämt kan försörja. Vi spekulerar i att en sådan nivå kommer att ha uppnåtts vid siffran cirka en miljard. Det kommer inte att ta särskilt lång tid för den vita befolkningen att nå den nivån, förmodligen inte mer än två eller tre generationer. Ska vi då fortsätta att i oändlighet expandera det antalet hämningslöst och vårdslöst? Svaret är ett rungande Nej! Vad skulle poängen vara? Det är mycket bättre att stabilisera den vid en bekväm miljard än att överbefolka denna planet med svältande, klösande

fem miljarder, eller tio miljarder, som vi nu håller på att göra. Även om alla människor på denna planet vore vita, skulle sådana antal hopplöst överbefolka, överbelasta och överförorena denna begränsade planet, och orsaka inget annat än fattigdom och elände. Så varför göra det? Vare sig vi gillar det eller inte, är positiv födelsekontroll det enda svaret. Eftersom födelsekontroll är en absolut nödvändighet, är det inte också logiskt att vi skulle ha en kontrollerad favoritism för de genetiskt överlägsna, och avskräcka reproduktionen av de underlägsna? Det är det absolut, och denna idé är fast och permanent inpräglad i vår lära och vårt program.

C. Förbättring av vårt samhälle och livskvalitet.

Vi kommer nu till det tredje stadiet. Vi antar att vi nu har ersatt "mud races" och att vårt eugenikprogram fortskrider väl. Efter att ha åstadkommit så mycket, är vi Skapare också djupt intresserade av att uppgradera kvaliteten på vårt samhälle och vår livsstil. Vi vill att varje familj, varje man, kvinna och barn ska kunna leva ett hälsosamt, lyckligt och välmående liv. Vi vill att de ska ha en känsla av tillhörighet i sitt samhälle, av att vara en stolt medlem av sin ras, en känsla av prestation och att deras liv är mycket meningsfullt.

Mycket av detta kommer vi redan att ha åstadkommit genom (a) den genetiska uppförädlingen av varje individ, utgallringen av de missanpassade och de genetiskt sjuka, och genom (b) att bringa befolkningssiffran ner till en bekväm nivå där det finns gott om plats och livsrum för alla.

Men vi vill ytterligare uppgradera hälsan, lyckan och välbefinnandet för våra framtida generationer genom att även förbättra den samhälleliga strukturen. Detta kan vi göra genom Creativity varigenom vi ger våra vita raskamrater en känsla av gemenskap och kamratskap centrerad kring deras kyrka. Vi vill se att varje samhälle har ett Creativity-center som inte bara består av en kyrka, utan som också kommer att vara ett stort socialt center, ett som är familjeorienterat. Det kommer att omfatta många sociala och rekreativa aktiviteter. Bland dem kommer att finnas sport (basebollplaner, bowlinghallar, tennisbanor, simbassänger, gymnastiksalar, etc.); kulturella aktiviteter (teatrar, bibliotek, offentliga möteslokaler för föreläsningar, etc.); konstnärsgrupper, musikaliska aktiviteter och festivaler, picknickområden, etc. Vi planerar också att ha finansiella organ som hjälper till att finansiera och ge råd till spirande nya affärsföretag. Vi hoppas kunna ha sådana Creativity-center för

glädjen för varje litet samhälle i USA och, i själva verket, i hela den vita världen. I de större städerna som Los Angeles borde det kanske finnas så många som tre- eller fyrahundra sådana center för att betjäna de vita samhällena.

Våra skolor och högskolor kommer att revideras för att återspegla mer intresse för rasmässig stolthet och rasmässig integritet, och fokuseras mer på att utbilda våra ungdomar i de praktiska realiteterna i planering för yrkesliv, affärer, äktenskap och familjeliv. Låt mig lägga till ytterligare en funktion till listan, och det är ett datoriserat dejting- och parningssystem för att hjälpa ungdomar att hitta de bästa partnerna för sin framtida familjebildning. Inte för att vi vill avskaffa de traditionella tillfälliga mötena som har kulminerat i parning och äktenskap förr i tiden — inte på något sätt. Men det skulle vara en ytterligare förstärkning för att hjälpa till med matchade familjebildningar. Just nu, om vi Skapare hade ett sådant system, skulle det vara en verklig välsignelse för våra ungdomar att hitta lämpliga partner med liknande sinnelag — en situation som inte är lätt att uppnå vid denna tid i historien.

Jag vill bara lägga till en fotnot, nämligen att vi Skapare är mycket mer intresserade av att göra verkliga framsteg i vårt program för rashygien än vad vi är av att föra vår vetenskapliga teknologi framåt. Faktum är att med atombomber, vätebomber, radar, laserstrålar, raketteknik, datorer och allt det övriga i en ständigt accelererande vetenskaplig explosion, når vi en punkt utan återvändo, en punkt där teknologin har blivit vår herre, där den vetenskapliga teknologin långt har sprungit ifrån vår sociala apparat för att kontrollera det farliga och skenande monstret. Vi befinner oss nu i den prekära positionen där ett fåtal galningar kan spränga denna värld i småbitar och döda allt mänskligt liv med sina dödliga kemiska, atomära och andra vansinniga vapen. Inte heller är jag övertygad om att den mänskliga befolkningen, trots alla sina häpnadsväckande framsteg inom vetenskaplig teknologi, är lyckligare eller har det bättre idag än de hade för hundra år sedan, eller än mina mennonitiska förfäder hade i sin fogliga och vänliga sociala struktur före telefonens och televisionens, automobilens och elektricitetens intåg. Vi, den vita rasen, kan mer än väl föda, klä och hysa oss själva och producera alla bekvämligheter för ett välbärgat liv med den teknologi vi redan har till hands. Det är dags att vi vänder vår uppmärksamhet mot viktigare saker — vårt eget framåtskridande. Missförstå mig inte. Jag har ingen önskan att rulla tillbaka teknologin till häst- och vagnstiden, och det kan inte

kunna göras även om vi ville det. Faktum är att jag har varit djupt intresserad av vetenskaperna, alla vetenskaper, under större delen av mitt liv, och när jag var en ung man studerade jag el- och elektroteknik vid två olika universitet i Kanada. Vad jag nu säger är dock att vi drastiskt bör skifta vår betoning. Vi behöver inte mer komplexa och sofistikerade maskiner eller prylar än vad vi redan har. Vad vi, den vita rasen, behöver göra är att koncentrera oss på ett program för raslig rening och framsteg samt en omstrukturering av vårt samhälle och vårt sociala liv. Det kommer att ge oss mycket större utdelning i hälsa och lycka än vår besatthet av skenande vetenskapliga framsteg.

För några år sedan besökte jag Kennedy Space Center vid Cape Canaveral, Florida. Förra veckan besökte jag Space Center i Huntsville, Alabama. Den omfattning och de kostnader som våra vetenskapsmän och tekniker har lagt ner för att producera enorma sofistikerade raketer, raketmotorer, extremt komplexa elektroniska styrsystem, elektroniska datorer, elektroniska kommunikationssystem och tusen andra extremt komplexa, komplicerade, sofistikerade (och oerhört dyra) tillbehör är helt enkelt häpnadsväckande. I varje enskilt fall återkom tanken till mig — vad i helvete behöver vi hela denna röra av oerhört komplicerad och orimligt dyr hårdvara till? Det finns ingenting där ute för oss i rymden. Om vi istället bara hade spenderat samma hundratals miljarder dollar på att skeppa negrerna tillbaka till Afrika, och lagt ner samma mängd iver och uppfinningsrikedom på att förbättra vår samhällsstruktur och uppgradera vår vita genpool, skulle fördelarna som tillföll oss utan tvekan ha varit tusenfalt större sett till våra egna bästa intressen.

* * * * *

Det svåra valet ligger framför den vita rasen: antingen kolonisera hela planeten jorden med sina egna, eller bli en utdöd art.

* * * * *

Nummer 45 — December 1988

Att klanka på de rika

Bolsjevismens huggtänder

Grundbulten i Karl Marx kommunistiska lära är att de rika är inkarnationen av all världens ondska och måste utrotas från jordens yta. När väl dessa stygga rika, dessa "kapitalister", har förintats, kommer "proletariatet", som förmodas vara arbetarklassen, att ta över, och det kommer inte längre att finnas någon exploatering av arbetarna. Ipso facto kommer alla problem, som ändå i grunden är en fråga om ekonomi (enligt teorin), att ha blivit lösta. Om vi bara gör oss av med de där förbannade "kapitalisterna", skulle vi kunna få en vacker ny världsordning. Klasskillnader kommer att tona bort, till och med staten själv kommer att upplösas i ett ljuvt ingenting, och vips, se och häpna! en ny era för mänskligheten! Ett veritabelt himmelrike på jorden, ett arbetarparadis kommer att uppstå som genom ett trollslag. Döda bara de där förbannade kapitalisterna!

Dessa lock-och-pock-idéer som ingår i detta bedrägeri är lika judiska som Henry Kissingers kroknäsa och har en lång judisk historia. I Protokoll nr 1 av Sions vises protokoll säger de att de genom att ropa orden "Frihet, jämlikhet och broderskap" har fört in hela legioner av goyim i de judiska leden, som bar deras (judiska) fanor med entusiasm, medan deras egna judiska agenter utförde förarbetet genom att i smyg sprida dessa idéer. Samma ord var som maskar som gnagde på goyim-samhällets välbefinnande, och satte överallt stopp för fred, lugn och solidaritet och förstörde grundvalarna för goyim-staterna.

Går vi ännu längre tillbaka i den judiska propagandans grumliga kanaler, finner vi att en mytisk Kristus föregick Marx och lade fram samma destruktiva idéer. Allt finns beskrivet i Nya testamentet, skrivet av judar för att förgöra goyim. Dessa stygga, förbannade rika! Åh, vad vi hatar dem! Det kommer att vara lättare för en kamel att vandra genom ett nålsöga än för en rik man att någonsin komma

till himlen. Kristna och judar föredrar sådana värdelösa vrak i samhället som Lasarus, som var lat, oduglig, medellös och så ovårdad och sjuk att hundarna slickade hans öppna sår. Det är den sortens avskum kristna gillar att se i himlen, men de där förbannade rika kommer att brinna i helvetet i evigheters evighet, för åh, vad Herren hatar dem!

Marx brutala efterföljare, Lenin, Trotskij och Stalin, förföljde skoningslöst denna onda kommunistiska dogma och konspirerade framgångsrikt för att iscensätta en av de mest våldsamma och destruktiva revolutionerna i historien. Med stöd av världens judiska bankirer, särskilt Federal Reserves bankirer i USA, störtade de den trehundra år gamla Romanov-dynastin i Ryssland, mördade brutalt tsaren och hans familj (Nikolaus II, hans hustru Alexandra och deras fem barn), och bolsjevikernas sovjet av arbetardeputerade tog över Ryssland, det största och rikaste (på naturresurser) landet i världen. Medan frontfigurerna i denna revolution var Marx, Lenin, Stalin och Trotskij, var de verkliga tråddragarna bakom kulisserna den judiska Kehillan, de judiska bankirerna och det judiska nätverket som helhet, där de sistnämnda hade arbetat mot detta mål i många århundraden. Jacob Schiff, från det judiska mäklarhuset Kuhn, Loeb and Company i New York, finansierade Trotskijs gäng av mördare med 20 miljoner dollar under första världskriget och lät utbilda dem som mördare och hantlangare i Eastside New York för övertagandet av den ryska duman (parlamentet), och överta den gjorde de.

Denna bolsjevikiska revolution inledde den mest onda och destruktiva eran i mänsklighetens historia. Den rivaliseras endast av den destruktiva tillkomsten av den judiska kristendomen som inledde den mörka medeltiden cirka femtonhundra år tidigare, och likheten slutar inte där. (Se *Christianity and Communism: Jewish Twins*, sida 363 i *Nature's Eternal Religion*.) Inte bara dödade Trotskijs judiska hantlangare medlemmarna i duman, utan i den blodiga era av revolution, anarki och svält som följde, hade judarna sitt Purim: de dödade mellan 20 och 30 miljoner vita ryssar också. Precis som i den franska revolutionen utrotade de ledarskiktet, Rysslands främsta, i enlighet med den judiska maximen: Döda de bästa av goyim först. Bland de dödade fanns flera av mina mennonitiska fränder. Vi själva förlorade vår vackra gård och vårt hushåll och allt vi ägde, och flydde landet 1924.

Så, genom att förinta de rika (egentligen bara de vita ledarna), skördade de fattiga millenniet då? Fick de ett arbetarparadis? Helvete, nej! Den judiska diktaturen dödade sina goyim-fiender, tog över med hämndlystnad och påtvingade sedan en brutal diktatur på "massorna", en diktatur som de har upprätthållit genom ren kraft och terrorism ända sedan dess. Detta har de gjort med dolt samarbete från USA och dess enorma rikedomar och resurser. (Se Ryssland, Israel och USA, C.C. nr 38 i Den Vite Mannens Bibel.) Med USA redo att rädda den bolsjevikiska regimen i Ryssland vid varje vändning, har judarna inte bara behållit sitt järngrepp om de fattiga ryska offren, utan har också kunnat expandera sitt onda imperium över större delen av världen. Resultatet har blivit fattigdom, elände och hårdhänt tyranni över mer än tre fjärdedelar av världens befolkning. Oroligheterna, kaoset och nöden i Polen idag är ett aktuellt exempel, men bara ett av många.

Så mycket för den kommunistiska revolutionen, varav mycket redan är välkänt för de flesta av våra läsare. Det som oroar oss Skapare är att en märklig linje av bolsjevikisk propaganda smyger sig in i den vita rasrörelsen idag. Vissa av "ledarna" i vissa av de halvfärdiga, illa genomtänkta vita rörelserna börjar framträdande spy ur sig samma olycksbådande bolsjevikiska linje. Istället för att peka ut det judiska nätverket (som sannerligen omfattar de superrika, den verkliga penningmakten) anklagar och angriper de de vita "rika". Märkligt nog säger personer som Gary Gallo, Tom Metzger och Wyatt Clay Kaldenberg att judarna egentligen inte är de onda. Det är vårt eget vita folk, våra förmögna medlemmar, som är de verkliga syndabockarna. När jag senast besökte Tom Metzger bjöd han mig på en repris av sitt tal till Aryan Nations på sin videoskärm. Inom två minuter efter att ha sett detta tal sa jag uppriktigt till honom: "Du låter som en kommunist." Jag noterade också hans upprepade beundran för Lenin, för hur hans taktik "fick saker gjorda". Ja, det gjorde han sannerligen med stöd och finansiering från ett enormt judiskt nätverk, inom och utom Ryssland, som banade väg, tillhandahöll finansieringen, ritningen och arbetskraften, varje steg på vägen. Viktigare och mer relevant, vad sägs om Lenins ideologi? Tom hade ingen kommentar till det, men jag märkte att hans bibliotek innehöll de flesta av Lenins verk.

När jag konfronterade Gary Gallo ansikte mot ansikte med denna fråga: Tror du eller tror du inte att judarna är vår

huvudfiender? Han svarade bryskt: "Nej, de rika vita är våra huvudfiender."

Låt oss stoppa programmet här och nu och undersöka denna fråga om "rika mot arbetarna" en gång för alla. Låt oss ställa några relevanta frågor.

1. Är de rika mer ohederliga, oärliga, elaka, moraliskt fördärvade och på annat sätt skurkaktiga än till exempel den fattiga klassen eller arbetarklassen?

Svar: Min iakttagelse efter sjuttio år av kontakt med alla tänkbara typer av människor är: nej, det är de inte. Även om vita människor är de finaste och mest hedervärda människorna i världen, finns det bra och dåliga personer i alla klasser, och det finns precis lika många skurkar, lögnare och småtjuvar bland de fattiga som bland de rika, om inte fler. Generellt sett är de rika förmodligen mer ansvarsfulla och pålitliga eftersom de har fler värdesaker att skydda, inklusive sitt rykte.

2. Är de rika mestadels parasiter på vårt samhälle eller bidrar de med sin del till den allmänna välfärden?

Svar: Det är min uppfattning att den genomsnittliga bemedlade människan har bidragit långt mer till samhället än den genomsnittliga fattiga. Låt oss ta några exempel från historien — Cyrus H. McCormick, som uppfann den första hästdragna skördemaskinen, blev rik tack vare sin geniala uppfinning. Som ett resultat av denna enda uppfinning kunde de då tiotusentals bönderna producera tre gånger så mycket spannmål och produkter som de tidigare kunnat göra med den handdrivna skäran. Kan ni föreställa er vad detta innebär? En mans uppfinning motsvarade nu arbetet av alla bönder tre gånger om. De belöningar som McCormick skördade var sannerligen en liten struntsumma jämfört med de ökade fördelar han bidrog med till samhället i utbyte.

Detsamma kan sägas om Eli Whitney som uppfann bomullsrensningsmaskinen och därmed lade grunden till en enorm och blomstrande bomullsekonomi i södern. Samma slutsatser kan dras för sådana framstående uppfinnare som James Watt, som uppfann ångmaskinen; Robert Fulton som byggde den första framgångsrika ångdrivna båten; Samuel F. B. Morse som uppfann den första telegrafen; eller Alexander Graham Bell som uppfann den första fungerande telefonen; eller för den delen tiotusentals andra, som likt Henry Ford inte uppfann något nytt som var patenterbart, men som byggde upp en framgångsrik verksamhet som satte nationen på hjul, eller som Bessemer som uppfann en ny ståltillverkningsprocess, och därigenom

vilket gjorde det möjligt för ingenjörer att bygga skyskrapor som inte var möjliga tidigare.

Vid det här laget kommer någon rikedomshatare att hoppa upp och säga: O.K., O.K., du har bara pratat om uppfinnare, och de är helt okej och förtjänar fullt ut sina belöningar, men de flesta rika människor var inte uppfinnare.

Gott, låt oss titta på några andra entreprenörer. Låt oss titta på transportområdet. Vissa har bildat företag som spände över landet med järnvägar från Atlanten till Stilla havet. Vissa byggde ångbåtslinjer. Vissa byggde diligenslinjer. Vissa byggde busslinjer. Vissa, som Howard Hughes, Eddie Rickenbacker och dussintals andra, byggde flygbolag. De skapade sannerligen tiotusentals jobb och bidrog enormt till framstegen inom resor och transporter.

Vill du ha mer? Gott, låt oss titta på bilindustrin, som förmodligen mer än någon annan bransch har skapat miljontals jobb och enormt utökat människans förmåga att ta sig fram mycket snabbare och bekvämare än vad man kunde med häst och vagn. Vi har redan nämnt Henry Ford, men det fanns tiotusentals fler såsom Gottlieb Daimler och Karl Benz i Tyskland, eller i Amerika sådana företagsamma pionjärer som Charles Duryea, Ransom E. Olds, Elwood Haymes, Alexander Winton, Charles B. King, John D. Maxwell, Francis Edgar Stanley (Stanley Steamer), Walter White och hundratals andra. Faktum är att det har funnits så många som 2000 biltillverkningsföretag, varav de flesta nu antingen är nedlagda eller har gått samman med mer framgångsrika konkurrenter. Många av dessa förlorade sina initiala besparingar och gick i konkurs, vissa skapade en blygsam förmögenhet och vissa, som Ford, skapade enorma förmögenheter. Men de producerade och de bidrog enormt till den tekniska utvecklingen och förändrade Amerikas och världens ansikte.

Ska vi fortsätta och gå längre bort? Varför inte? Fältet är obegränsat. Vi kan gå in i livsmedelsindustrin och nämna entreprenörer som Post som började med cornflakes; eller fastighetsutvecklare som Del Webb som byggde hela städer, välplanerade och välbyggda; eller arkitekter som Frank Lloyd Wright; eller tidningsmagnater som William Randolph Hearst; eller filmskapare som D. W. Griffith, och tecknare, filmskapare och temaparksbyggare som Walt Disney. Som jag sa, fältet är obegränsat, och jag skulle kunna fortsätta i oändlighet.

Alla, eller de flesta av dessa män, tjänade miljontals dollar och enorma förmögenheter. Men jag säger att de, i det stora hela, tjänade varje öre och de förtjänade vad de skapade eftersom de bidrog mäktigt till framstegen i vår ekonomi, vår teknologi, vår välfärd och vår civilisation som helhet.

Men även om jag skulle kunna citera oändliga framgångshistorier som skulle fylla volymer, skulle de rika-hatande missnöjda som Tom Metzger och Gary Gallo fortfarande inte vara nöjda, främst på grund av avundsjuka över att de själva misslyckats med att tjäna miljoner. Vad sägs om alla de sysslolösa rika som ärvt sina pengar? Tja, även många av dem är inte nödvändigtvis drönare, inte heller är de lata och oproduktiva. Vi kan citera genier som Howard Hughes, som ärvde en nätt summa på en halv miljon dollar redan 1924 vid nitton års ålder. Men han satt inte på den och lät den rosta. Han byggde upp en filmindustri, en flygplanstillverkningsindustri, ett flygbolag, en elektronikfabrik och hade intressen i ett dussin andra företag, vilket katapulterade hans ursprungliga arv på en halv miljon till en förmögenhet på flera miljarder dollar. Visst skapade mannen jobb, han byggde företag och han producerade en myriad av produkter. Vad mer kan en man göra?

Förutom Howard Hughes finns det oräkneliga fler som tog ett litet arv och byggde enorma imperier. Den gemensamma nämnaren vi finner bland dessa män är att de i det stora hela var mycket energiska, de var män med fantasi och i genomsnitt var de mer intelligenta än de genomsnittliga tölparna. Visst var de flesta av dem varken drönare eller parasiter, vilket vi, låt oss inse det, inte kan säga om många drivare och gratisätare som är luspanka och lever på bidrag.

Under mina sjuttio år av vistelse på denna planet har jag bott i fyra olika länder och ett halvdussin olika stater i vårt goda gamla USA. Mina föräldrar var fattiga och jag växte själv upp på en vetegård i Saskatchewan. Jag har känt alla sorters människor — bönder, lastbilschaufförer, gruvarbetare, dikesgrävare och miljonärer, politiker, guvernörer, senatorer, konstnärer, författare, uppfinnare, nazister, judar, nigger, skurkar och bedragare. I frågan om att dela upp de rika och de fattiga, skulle jag vara tvungen att komma till den oundvikliga slutsatsen att bemedlade män, i det stora hela, är mer intelligenta, mer intressanta, mer fantasifulla och lättare människor att ha att göra med än de som aldrig har kunnat få ordning på sitt liv och ackumulera åtminstone ett bekvämt sparkapital för att försörja sig själva och

deras familjer. Jag säger detta utan bitterhet och utan fördomar. Sammanfattningsvis vill jag dra slutsatsen att dessa människor som har uppnått något ekonomiskt vanligtvis är de drivande och de som får saker gjorda, och de är i stort sett de pelare i vårt samhälle som har fört den vita rasen framåt.

Vi kommer nu till den sista tillflyktsorten för de rika-hatare som kommer att utdela sitt sista elaka slag och anklaga de rika för att inte ha gjort tillräckligt för att främja saken för oss vita rasister i vår kamp mot den vidriga judiska konspirationen som nu hotar att förstöra naturens främsta skapelse — den vita rasen. I denna anklagelse kan jag helt instämma. De tiotusentals förmögna vita män och kvinnor i detta land, varav många äger enorma förmögenheter, har gjort förbannat lite för att hjälpa vår sak, en sak som sannerligen också borde vara deras. Men återigen, i rättvisans namn mot alla rika, mot hela medelklassen och mot de fattiga, har ingen av dessa i någon större utsträckning ansträngt sig för att slå tillbaka mot detta monster som nu förtär oss, och sannerligen är den genomsnittlige arbetaren, som nöjer sig med att titta på dumburken medan han häller i sig sin öl, lika kriminellt försumlig som de välbeställda individer som Metzger och Gallo gillar att stämpla som "feta katter" och som de mer än gärna skulle se hängda.

Precis som det finns ett antal undantag bland arbetarna, så finns det även bland de välställda. Sannerligen ansträngde sig Henry Ford, en av vårt århundrades rikaste miljardärer, angående det judiska hotet för cirka sextiofem år sedan och gav ut en serie avslöjanden i sin *Dearborn Independent* som utrotade det judiska nätverket. Dessutom, efter år av forskning om "det judiska problemet", gav han ut ett bokverk i fyra volymer med titeln *The International Jew*.

Andrew Carnegie, född skotte men ödesbestämd att bli en av Amerikas främsta stålmagnater, bidrog med 350 miljoner av sin förmögenhet till välgörenhet. Av detta gick en enorm summa till att bygga folkbibliotek i varje större stad i hela Amerika, så att pojkar inte skulle vara handikappade i att få tag på böcker att läsa, ett privilegium som han själv förvägrades som ung. Han instiftade också ett antal andra välgörenhetsinstitutioner för främjande av lärande och författade ett antal framstående böcker.

Så mycket för de fördelar som samhället har fått av de rika och välställda, den sortens människor som Metzger och Gallo och många andra avundsjuka människor skulle vilja hänga. Efter att ha sagt alla dessa snälla saker om förmögna vita, låt mig klargöra att jag gillar den arbetande mannen precis lika mycket, så länge han är vit. Jag har själv utfört massor av hårt

manuellt arbete under mina yngre år. Uppvuxen på gården, som barn mjölkade jag kor, vallade kor, plockade sten från fälten hela dagarna. Vid tio års ålder satte jag upp kärvar på vetefälten, eller körde spannmål till silon. Vid 15 års ålder bemannade jag ett spann och en vagn som fullvärdig medlem i ett trösklag, ett mödosamt arbete på 12 timmar, på fältet från 06:00 till 19:00, med en timmes lunchrast. Detta gjorde jag under flera år vid skördetid, även medan jag arbetade mig igenom college. Under några av dessa sommarterminer arbetade jag också i nickelgruvorna i Sudbury, Ontario, nere i ett brytningsrum ibland så långt som 5000 fot under jorden. Detta var ett varmt, fuktigt och kvävande arbete, att skovla tung nickelmalm åtta timmar om dagen. Så låt mig försäkra er, jag är ingen främling för manuellt arbete.

Den avgörande punkten i hela denna diskussion är: Vi behöver alla våra vita raskamrater för att bygga ett kraftfullt, välmående och välstrukturerat vitt samhälle. Vi behöver de rika, de fattiga, medelklassen, entreprenörerna, cheferna, planerarna, främjarna, byggarna, affärsmännen, butiksägarna och bönderna; särskilt bönderna, och jag kan tillägga att det finns några mycket förmögna bönder, eller fanns, fram tills nyligen.

De verkliga skyldiga som förstör vårt land, vårt vita samhälle, vår miljö och den vita rasen i synnerhet, är den judiska kabalen, den eviga parasit som har förstört folk och civilisationer i tusentals år. Det är judiska pengar och judisk makt som har varit och är subversiv och destruktiv mot den vita mannens samhälle, och som förslavar världen. Kärnan i detta bestialiska monster är Federal Reserve Board och nätverket av judiska bankirer som äger och kontrollerar de parasitära monetära systemen över hela världen. De kontrollerar inte bara de monetära systemen, utan på grund av den enorma makt de därigenom utövar, och på grund av den raslojalitet som utövas av den judiska rasen, kontrollerar de också regeringarna, nyhetsmedierna och varje annat nervcentrum av makt. Bakom de judiska bankirerna står hela det judiska nätverket, som bildar en olycksbådande konspiration för att inte bara förslava världens arbetare och producenter, utan för att bastardisera och förstöra den vita rasen, de rika och de fattiga, medelklassen i synnerhet.

Där är den verkliga boven — hela det judiska nätverket som sådant, med finansmännen som drar i trådarna och planerar strategin.

Det är vid denna punkt som vi, Church of the Creator, går skilda vägar med Gary Gallo och Tom Metzger. Oavsett deras skäl för att ge sig ut på denna typ av destruktiva sidospår, kommer vi inte att titta på passivt. Att koncentrera sig på att klanka ner på de rika vita är inte bara högst förvirrande, utan det är ett rent bedrägeri. Det är inte ens en rasfråga, utan en öppen klassuppdelning bland våra vita raskamrater, en kommunistisk programpunkt och bolsjevikisk taktik av högsta ordningen. Ingenting skulle kunna vara mer destruktivt och förvirrande för fotfolket i den vita rasrörelsen, och ingenting skulle kunna vara mer trösterikt för vår dödsfiende, den parasitära juden, än att beskylla de rika vita.

Gary Gallo har en märklig och tvivelaktig bakgrund för en som hävdar att han kämpar för den vita rasens sak. Jag har fått höra av en av hans tidigare nära medarbetare att hans farfar, som Gary beundrade mycket, var en knallrosa kommunist. Hur mycket av det som fördes över till sonsonen kan vi inte säga, men uppenbarligen slog många av farfaderns kommunistiska idéer rot i sonsonen, vilket Garys skenbara program, det lilla som finns, verkar indikera. Garys National Democratic Front (NDF) förespråkar (a) progressiv inkomstskatt (b) konfiskering av egendom (c) ingen arvsrätt för barnen i en familj (d) statsägda produktionsanläggningar (e) häng de rika!

Allt det ovanstående är rena programpunkter från Marx kommunistiska manifest, vilket varje student av konspirationen lätt kommer att känna igen. Medan Gary villigt tog till sig lockelsen i det kommunistiska manifestet, med eller utan sin farfars handledning, tog det honom tre år (enligt egen utsago) att acceptera att den judiska förintelsen var en gigantisk bluff, även efter att fakta tydligt lagts fram för honom.

Men det är inte allt. Oavsett om det är en del av det kommunistiska manifestet eller inte, har Gary kommit på en annan programpunkt som är ännu mer förödande, och det är — att stycka upp vårt amerikanska hemland och dela upp det mellan de olika etniska grupperna — niggrer, kubaner, mexikaner, indianer, kineser, japaner, haitier, vietnameser, och naturligtvis skulle de vita tilldelas en bit någonstans också. Vi Creators säger högt och tydligt — åt helvete med det oväsendet! Våra banbrytande förfäder kämpade och blödde för att erövra detta land. De tog det med våld och erövring. Jag upprepar — erövring — från raserna av lera och byggde en mäktig vit nation. För vilken vit förrädare som helst att nu komma och förespråka att vi är villiga att ge bort det till allt avskum och alla raser av lera i...

världen, fritt och gratis, på ett silverfat — det, min vän, är outsäglig galenskap och vidrigt förräderi mot den Vita Rasen. På vems sida står den här snubben? Hur som helst, vi vill inte ha någon del av NDF.

Vi kommer nu till Tom och John Metzger som är ett annat fall, men som också ägnar sig åt att klanka ner på de rika och "feta katterna", och som också går med på att stycka upp Amerika och överlämna stora områden till gyttjeriserna.

Tom är en aggressiv främjare och gör ett hästjobb med att få publicitet för den Vita rasliga saken, vilket allt länder honom till heder. Men publicitet är inte allt, såvida det inte förespråkar sunda principer. Bruce Springsteen och Michael Jackson får vardera tusen gånger mer publicitet än Tom och John tillsammans, men ingen av dem hjälper nödvändigtvis den Vita rasliga saken.

Vad som är ännu mer skadligt är att Metzger också förespråkar ett polyglott program för att "arbeta med" alla. Tja, nästan alla, utom dem han inte gillar. Han kommer att "arbeta med" kristna och Identity-rasister, även om han milt bedyrar att han inte tror på det där. Han kommer att omfamna odisterna, även om han inte tror på det struntpratet heller. Han samarbetar gärna med sådana trotskister som Myatt Clay Kaldenberg, som råkar vara rasist, förresten, såväl som trotskist. Detta är helt acceptabelt och stör inte Tom alls. Tom gillar till och med att flörta med sådana n-ord som Louis Farrakhan, eftersom han också är rasist, om än en svart rasist som hatar judar och vitingar med lika stor vrede. Tom har till och med gjort misslyckade närmanden till sådana internationella kändisar som Muammar Gaddafi, som också hatar judarna, liksom USA och den Vita Rasen.

Så vad står Tom och WAR för? Det är svårt att säga, eftersom hans specifika plattform, om någon, i bästa fall är genomskinligt tunn, ytlig och knapphändig, förutom att han håller med Gary om att klanka ner på de rika vita och stycka upp amerikanskt territorium för att överlämna det till 57 varianter av gyttjeraser. På något sätt påminner Toms filosofi mig om en prostituerad i en storstad, som utan egna fasta principer finner det lätt att krypa i säng med nästan vem som helst.

Det finns dock några få undantag. Medan Tom beklagar Church of the Creators strikta och kompromisslösa kodex, trosbekännelse och program, känner han sig själv fri att vara oense med och fördöma vem han vill, men gud förbjude att vi Creators skulle göra detsamma.

Tja, vi Skapare känner oss sannerligen fria att kritisera judarna, kommunisterna, negrerna, eller för den delen vilken medlem av den vita rasen som helst, om vi känner att sådana människor leder den vita rasen nerför en återvändsgränd mot en omfattande katastrof. Varför kan inte dessa sällar lära sig historiens uppenbara läxor som stirrar dem rakt i ansiktet?

Allt detta påminner smärtsamt om erfarenheten med George Wallace för ett tjugotal år sedan. Jag minns tillbaka i 1962 när jag såg de där dramatiska TV-bilderna av George Wallace stående i skolhusdörren, trotsande USA:s justitieminister Nicholas Katzenbach och hans federala poliser vid genomförandet av integrationen i våra offentliga skolor. Vid den tiden var jag fortfarande något apolitisk och hade inte ens gått med i John Birch Society. Men det väckte mina rasinstinkter. Några år senare blev jag politiskt engagerad. Jag gick med i George Wallaces kampanj och 1968 var jag Floridas ordförande för American Independent Party, och främjade George Wallace som president. Men snart började jag se märkliga saker hända i Wallace-lägret. Han hade ett antal judar i sitt följe. Han började vackla med dubbelspel. Han började skryta om det faktum att han inte var "antisemitisk", titta faktiskt på judarna i hans stab. Han började gira och gira och gira. Snart var han inte längre en rasist, och till slut skröt han om att han hade fler negrer i Alabamas statsbyråkrati än någon annan guvernör före honom.

Jag fördömde honom och lämnade honom 1969, då jag insåg att han från början hade riggats för att vara en chabez-goi-lakej, utformad för att neutralisera rasinstinkterna hos miljontals av våra bästa vita militanter.

Vi återgår nu till Tom Metzger och Gary Gallo och deras okloka filosofier.

Den första uppenbara läxan vi vill påminna dem om är att de marxistiska punkterna är judiska till sitt ursprung och är högst destruktiva för ett vitt folk och samhälle. Ryssland har varit under den marxistiska hälen i 70 år. Jag föddes i det ryska Ukraina. Före första världskriget var Ukraina världens mest produktiva brödkorg och kunde föda hela Europa. Idag, under den marxistiska regimen, är inte bara hela det ryska ekonomiska programmet i ruiner, utan det landrika Ryssland kan inte ens föda sitt eget folk, och måste tiggla och importera miljontals ton vete och livsmedel från USA och andra länder. Om den ryska ekonomin inte hade stöttats upp vid ett flertal kritiska tillfällen under de senaste 70 åren av det judeälskande USA, skulle det

skulle ha kollapsat för länge sedan. (Se Ryssland, Israel och *USA i Den vita mannens bibel.*)

Samma sak händer i det kommunistiska Polen. Ekonomin är på gränsen till kollaps. Folket är utblottat och svälter. De befinner sig i ett ständigt tillstånd av uppror. Med minsta lilla verkliga uppmuntran från USA skulle det polska folket störta och rasera den tyranniska judiska regimen, en gång för alla. Samma sak kan sägas om Ungern, Rumänien och hela Östeuropa som nu befinner sig under den marxistiska hälen. Vem som helst med ens en halv hjärna kan lätt inse att den marxistiska doktrinen **förstör det privata initiativet och det privata företagandet.** Resultatet blir stagnation, fattigdom, elände och totalt sammanbrott. Man kan bara slå ner "de rika" en gång, man kan bara råna dem en gång, men efter att initiativet är borta är även produktiviteten borta, och det finns ingen kvar att klä av och råna. Hör på grabbar, för bövelen, det fungerar helt enkelt inte. Marxismen är bara en judisk svindel, kort och gott. Den fungerar inte.

Den andra läxan Gary, Tom och Co. borde lära sig är att man inte kan störta det judiska maktcentret med ett hopkok av splittrade små "rörelser", om de ens kan kallas så, även om man så har 10 000 av dem, eller 20 000 av dem, som vi har sett under de senaste femtio åren. Vad vi bevittnar i den så kallade vita rasrörelsen idag är vad vi kallar P.C.I.C., nämligen ett *Polyglot Conglomerate of Irreconcilable Contradictions* (ett mångspråkigt konglomerat av oförenliga motsättningar). Detta lämnar oss vidöppna för det judiska maktcentrets "söndra och härska"-teknik, eftersom vi, likt den storstadshora vi nämnde, inte verkar kunna polarisera kring några egna fasta principer. Som Harold Covington säger i sin bok, *The March Up Country*, har de flesta vita rasrörelser inte bara ingen aning om hur de ska ta sig dit, de vet inte ens vart de vill gå. Det sammanfattar ganska väl hela röran med det mångspråkiga konglomeratet av oförenliga motsättningar. Om du inte vet vart du är på väg, kommer du för jävla säkert inte veta hur du ska ta dig dit. Faktum är att vi inte är närmare att förinta den verkliga fienden idag än vad vi var för 30, 40 eller 50 år sedan. Och den verkliga fienden, låt mig påpeka det igen, är inte den rike vite mannen, utan det förbannade lömska världsomspännande judiska nätverket. Det finns inte en rik vit man, eller en vit politiker för den delen, i USA idag som innehar någon verklig makt, och detta inkluderar även så högst synliga familjer som Rockefellers eller Kennedys.

Vi Kreatörer har verkligen en riktig, meningsfull trosbekännelse, ett program och en doktrin. Den är förkroppsligad i en omfattande doktrin som omfattar politik, ekonomi, ras, eugenik, religion, miljö, Hälsosamt Leverne och i stort sett varje annan aspekt av mänsklig strävan som är avgörande för den Vita Rasens överlevnad, expansion och framsteg på global nivå. Varför väljer människor som Tom, Gary och andra i rörelsen att ignorera den och anamma de usla marxistiska principerna om att klanka ner på "de rika" (det vill säga vita), främja den progressiva inkomstskatten, konfiskering av privat egendom och annat judiskt struntprat? Inte nog med att dessa herrar väljer att ignorera Creativity, som har verkliga svar för den Vita Rasen, utan de är öppet fientliga mot den och attackerar den högljutt.

Varför väljer de en sådan vansinnig kurs när historien har bevisat att det inte var förrän tyskarna enades kring en polariserad trosbekännelse (under Hitler) som de slutligen fick kraften att förinta det judiska monstret?

Jag ska berätta varför. Svaret är hybris, hybris. De är avundsjuka. Creativity blottlägger fattigdomen i deras egna halvfärdiga, illa genomtänkta "program", om de ens kan kallas så. Som konstaterats i Racial Loyalty nr 32, Hybris, Hybris, om de inte har det, om de inte tänkte på det först, skulle de hellre torpedera Creativity än att omfamna den, även om den Vita Rasen går under tillsammans med det torpederade skeppet.

Låt det vara så. Åt helvete med dem. Med sådana vänner, vem behöver fiender. Om de värdesätter sin egen lilla hybris mer än den Vita Rasen och vill dalta med den snarare än att rädda den Vita Rasen, så låt det ske. Förr eller senare kommer de att dö eller gå i konkurs och deras dyrbara lilla hybris kommer att dö tillsammans med dem. Men Creativity kommer att fortsätta oavsett. Vi kommer att ignorera deras småaktiga avundsjuka, deras förbannade P.C.I.C. och istället fortsätta locka fler och fler medlemmar och bygga och bygga tills vi har en mäktig flodvåg som kommer att överväldiga och krossa det vidriga judiska nätverket. Vi behöver sannerligen inte samarbete från värdelös barlast som vill stycka upp vårt dyrbara territorium och ge det till ler-raserna, inte heller behöver vi intrång av marxistisk doktrin för att förvirra och förstöra vår tro och vårt program. Det finns en sak som är mycket värre än en kapitalist, och det är en kapitulant. Åt helvete med nederlagsivrarna och förrädarna. Vi behöver dem inte. Vi ser dem hellre som fiender utanför våra led än inuti fortet, grävande inifrån. Vem behöver kapitulanter? Vi Kreatörer kommer aldrig att gå med på att ge upp en tum av vårt territorium — territorium vunnet genom våra banbrytande förfäders blod. Vi betraktar det som

förräderi. Vem behöver nederlagsivrare? Gå istället med i C.O.T.C.; stöd C.O.T.C. och bygg en rörelse med styrka och syfte. Vårt orubbliga och kompromisslösa mål är planeten jorden — hela den — och vi kommer aldrig att vila förrän allt är bosatt av en regenererad och föryngrad vit ras — Naturens främsta.

* * * * *

Att förgöra de vita rika har aldrig gynnat de fattiga, utan överför undantagslöst deras egendom till allt färre händer hos de superrika judiska bankirerna och penningmanipulatörerna.

* * * * *

Hur många gånger måste vissa människor bli slagna i huvudet med en telefonstolpe innan de lär sig historiens uppenbara läxa — att marxistiska program designades av judar för den vita rasens undergång?

* * * * *

Våra förfäder kämpade, blödde och dog för att erövra detta dyrbara territorium som nu är känt som Amerika. Att någon vit man nu skulle föreslå att vi frivilligt överlämnar det till ler-raserna på ett silverfat är rent rasmässigt förräderi av värsta slag.

* * * * *

Nummer 46 — Januari 1989

Vem mördade John Kennedy

Inget stort mysterium för dem som förstår det mordiska MOSSAD, karaktären hos det olycksbådande judiska maktetablissemanget bakom det, och för de få av oss som har modet att säga som det är. Rent ut sagt var det det judiska MOSSAD som mördade John F. Kennedy.

Den 22 november förra året firade min fru och jag vår fyrtioandra bröllopsdag, och vi gjorde det i sällskap med våra barn och barnbarn på en speciell semester i Disney World. Samma dag hyllade och uppmärksammade världen i stor utsträckning årsdagen av det kriminella lönnmordet på den då unge och glamoröse USA:s president, John F. Kennedy, som sköts ner i kallt blod på gatorna i Dallas tjugofem år tidigare. Talrika specialartiklar dök upp i tidningar, kvällspress och på tv-skärmar för att minnas den ödesdigra dagen. Men efter 25 år verkar mysteriet om vem som sköt Kennedy den 22 november 1963 fortfarande vara olöst och höljt i dunkel. Talrika teorier, de flesta bisarra och helt felaktiga, virvlar fortfarande kring detta historiska och avskyvärda dåd.

Jag minns den dagen väl, som utan tvekan miljontals andra gör som då var gamla nog att inse chocken och effekten av det vidriga brottet. När min 12-åriga dotter kom hem från skolan den dagen, var det första hon sa: "Hoppsan! de där republikanerna skojar man inte med, eller hur?" Visserligen kan hennes bedömning ha varit förhastad och något naiv, men kanske inte mer än de talrika teorier och slutsatser som flyter runt i sinnena hos de

den stora majoriteten av den amerikanska allmänheten idag, och den var förvisso inte mer vild än den officiella slutsats som lades fram av Warrenkommissionen, vilken snabbt tillsattes för att vitmåla och förvirra hela den kriminella affären. Efter månader av "utredning" lyckades kommissionen konstruera "bevisen" så att de skulle stödja den slutsats de ville projicera redan innan de påbörjade den dyra och långdragna undersökningen — nämligen att det inte var något mer än en ensam, oberäknelig galning — Lee Harvey Oswald — som utförde dådet, helt på egen hand i sin impulsiva ensamhet.

Trots den massiva propagandaspärreld som judarna har öst över oss under de senaste 25 åren, köper den amerikanska allmänheten och världen i stort fortfarande inte den löjliga förklaringen. Faktum är att vid tiden för 25-årsjubileet 1988 fanns det inte bara en omfattande bevakning som påminde om händelsen, utan det gjordes också ett antal opinionsundersökningar om vad allmänheten trodde eller inte trodde om Warrenkommissionens officiella utslag. Orlando Sentinel genomförde en sådan undersökning i sitt program kallat "Sound Off". Av de 2039 inringare som svarade på deras nyckelfråga — Agerade Lee Harvey Oswald ensam vid lönnmordet på president John F. Kennedy? — svarade 1890 inringare (93 procent) att de inte trodde det. Detta var 25 år senare, och efter att den prestigefyllda Warrenkommissionen hade tillbringat månader av ändlös "utredning" med att säga att en ensam galning var ansvarig och att det var allt — det fanns ingen konspiration! När detta inte gick hem hos den amerikanska allmänheten, tillsattes Rockefellerkommissionen senare för att återigen utreda och vitmåla samma affär, för att försöka stärka allmänhetens förtroende för Warren-lögnen. När detta fortfarande inte gjorde jobbet, tillsattes år senare House Select Committee on Assassination, ledd av en kapabel advokat vid namn Richard Sprague. När det verkade som om han kom för nära fakta, beslutade CIA och FBI att han skulle få sparken. CIA tog över och mörkläggningen av brottet fortsatte med att mala ut samma omöjliga och löjligt dumma slutsats som Warrenkommissionen. Att allmänheten fortfarande inte trodde på det visades av de talrika undersökningar som genomfördes vid den tiden och under de följande åren. Idag, efter talrika böcker och tusentals artiklar och "dokumentärer" av den judiska pressen, avvisar allmänheten i stort och världen som helhet överväldigande den löjliga slutsatsen att "det inte fanns någon konspiration", vilket visas av Orlando Sentinels undersökning (93 procents avvisande) och talrika andra undersökningar.

Även om den amerikanska allmänheten är extremt lättlurad och sväljer de flesta lögner som öses över den av den judiska propagandamaskinen (såsom Holohoax), är den "officiella" Warrenkommissionens lögn uppenbarligen alldeles för mycket även för den lättlurade amerikanska allmänheten att acceptera. Och det finns goda och tillräckliga skäl till varför en sådan direkt och uppenbar lögn inte går hem, och inte kommer att göra det, som vi ska se. Men även om den amerikanska allmänheten inte köper historien om den ensamma galningen utan konspiration, förblir den fortfarande hopplöst förvirrad beträffande vem som faktiskt gjorde det, och varför Kennedy mördades.

Innan vi går in på vem och varför, låt oss kortfattat gå igenom de kända och accepterade händelserna i den ödesdigra episod som på några korta ögonblick förändrade förloppet för amerikansk och världshistoria.

Den 22 november 1963 färdades John Kennedy, i sällskap med sin glamorösa fru Jacqueline, i en öppen bilkortege genom gatorna i Dallas, skenbart för att stärka sin sjunkande politiska image. När han färdades vid Dealey Plaza och förbi Texas School Book Depository-byggnaden klockan 12:30, ljöd plötsligt skott. Guvernör John Connally, som färdades i samma bil i ett säte framför Kennedy, blev allvarligt skadad. John Kennedy, vars hjärna blåstes ut av ett av skotten, förklarades död vid ankomsten till Parkland Hospital, dit bilen i ilfart fördes.

Lee Harvey Oswald, en drivare och nolla utan medel, hade uppenbarligen blivit noggrant instruerad och ditsatt av konspiratörerna för att spela rollen som syndabock. Han sågs springa ut ur Texas School Book Depository-byggnaden, och en polisman i Dallas vid namn J.D. Tippit, som försökte arrestera Oswald kort därefter, blev skjuten och dödad i handlingen. Förmodligen dödades han av Oswald, men till och med denna slutsats är ifrågasatt. Kort därefter fångades Oswald och togs i förvar.

Han förhördes omedelbart av sju FBI-agenter i 12 timmar. Fyrtiosju timmar efter att Kennedy skjutits, medan han var i federala agenters förvar och höll på att förflyttas i en gångväg under Dallas polisbyggnad, blev Oswald själv nedskjuten av en judisk nattklubbsägare vid namn Jack Ruby (riktigt namn — Jacob Rubenstein). Detta skedde i fullt dagsljus inför tv-kamerorna, och därmed förstördes omedelbart ett högst synligt men instabilt nyckelvittne som kunde ha kastat betydande ljus över konspirationen. Han var dock endast

en av 29 personer som var kopplade till konspirationen som skulle dö i förtid och våldsamt under mystiska omständigheter, som vi ska få se.

Lyndon B. Johnson, vicepresident under Kennedy, svors snabbt in som president under flygresan tillbaka från Dallas till Washington. Tvärtemot alla juridiska procedurer och Texas lagar flögs även Kennedys kropp till Washington och togs ur de texanska myndigheternas jurisdiktion. Det gjorde även utredningen av detta avskyvärda brott. Den nuvarande presidenten Lyndon Johnson begränsade snabbt utredningen och kringgick oberoende Texas-myndigheter, som hade den främsta juridiska jurisdiktionen, genom att utse Warrenkommissionen som den enda myndigheten att utföra jobbet. Skenbart gjordes detta för att brottet var av en sådan omfattning att de vanliga myndigheterna som borde ha haft juridisk jurisdiktion (Dallas-polisen, delstaten Texas) var för obetydliga för att anförtros ett så omfattande brott. I själva verket var det verkliga skälet, som vi ska se, att mörkläggningen skulle kunna begränsas och kontrolleras i ett högst selektivt paket, ett paket som var noggrant riggat så att det kunde anförtros att göra precis vad det gjorde — inte att utreda brottet alls, utan tvärtom, mörklägga det.

Warrenkommissionen, ledd av högsta domstolens ordförande Earl Warren, tog över alla aspekter av utredningen och utestängde alla andra myndigheter som hade tidigare och laglig rätt att göra det. I detta stöddes den av den kontrollerade judiska pressen, av FBI och av CIA. Faktum är att den blev ett villigt verktyg för dessa två sistnämnda federala myndigheter och gjorde som den blev tillsagd.

Historien om mörkläggningen var lång och motbjudande, och tyvärr kan vi inte täcka alla detaljer i dess många tvivelaktiga procedurer, ej heller kan vi fullt ut granska dess förutfattade slutsats som den lyckades rapportera på tusentals sidor. Låt mig upprepa att efter allt det massiva propagandastöd den fick, trots volymer av lögner som FBI och CIA svurit på, kvarstår faktum — att efter 25 år tror inte ens en högst lättlurad amerikansk allmänhet på kommissionens löjliga och omöjliga saga.

I huvudsak var de slutsatser som Warrenkommissionen rapporterade dessa:

(a) Det fanns ingen konspiration.

(b) Lee Harvey Oswald, en ensam galning, gjorde allt själv. Han avlossade alla skott som dödade Kennedy och

skadade guvernör Connally från ett fönster på sjätte våningen i Texas School Book Depository-byggnaden.

(c) Detta bestod av endast tre skott avlossade från ett Mannlicher-Carcano-gevär tillverkat i Italien.

Det finns mer, mycket mer, tusentals sidor av skräp, det är historien som lades fram av Warrenkommissionen. Det var slutsatsen de var beslutna att pracka på allmänheten innan de ens började samla in "fakta" och "information", och de höll fast vid den till det bittra slutet, genom att antingen ignorera eller förvränga alla bevis som inte passade deras förutfattade "slutsats". Historien är så vild att den lätt skulle kunna passa in i vår serie "De vildaste historierna som någonsin berättats". Inte undra på. Författarna har en gemensam mentor — det judiska maktetablissemanget. Det är inte heller konstigt att den överväldigande majoriteten av den amerikanska allmänheten fortfarande inte köper det efter 25 år och massiva doser av lögner och propaganda.

Här är några av de märkliga och bisarra upptåg och episoder som inträffade under detta uppenbara brott och bedrägliga mörkläggning.

- Även om den påstådda huvudförövaren, Lee Harvey Oswald, förhördes av sju FBI-agenter under 12 timmar, brändes och förstördes utskrifterna av förhören för alltid.

- Oswald mördades inom 47 timmar efter lönnmordet av Jack Ruby, en sliskig pimp och själv en betald informatör åt FBI. Detta kunde han skenbart göra (tillåtas göra) medan Oswald var i federala agenters förvar och "beskydd".

- För att vara säker på att Jack Ruby inte vid ett senare tillfälle skulle ta tillbaka sitt vittnesmål och avslöja allt, "dog han lämpligt nog i cancer" i fängelset i väntan på rättegång.

- Inga av Oswalds fingeravtryck hittades på det Mannlicher-Carcano-gevär som han anklagades för att ha skjutit presidenten med. Eftersom han rusade ut ur Depository-byggnaden omedelbart efter att presidenten skjutits, skulle han knappast ha haft tid att torka av det.

- Även om Oswald var känd för att vara en dålig skytt med gevär (några månader tidigare, den 6 april 1963 för att vara exakt, hade han avlossat ett skott mot den högersinnade generalmajoren Edwin Walker och missat), tillskrev Warrenkommissionen honom den mirakulösa bedriften att tillfoga åtta olika sår på president Kennedy och guvernör John Connally inom sex sekunder från ett avstånd på mer än 200 fot och i en vinkel som skulle ha prövat den

yrkesskicklighet hos även världens mest experta skyttar.

- En av dessa kulor tillskrevs av Warrenkommissionen ha följt denna mest fantastiska rutt: Den ska ha gått genom president Kennedys rygg och kommit ut genom hans hals, sedan gått genom guvernör Connallys rygg och ut genom hans bröst, in i guvernörens handled och ut ur hans handled in i hans ben. Hör på den, det var sannerligen ett skott! Märkligt nog hittades samma påstådda kula senare av en slump liggande på golvet på Parkland Hospital dit offren fördes. När den "upptäcktes" befanns denna magiska kula vara ren som en visselpipa, utan skråmor och odeformerad, trots att den förmodades ha passerat genom och krossat revben, handleder och andra ben i sin högst märkliga bana. Skulle du tro det?
- Warrenrapporten konstaterade intetsägande att **"inga trovärdiga bevis tyder på att skotten avlossades från någon annan plats än Texas School Depository Building."** Detta trots det faktum att kommissionen kände till namnen på minst 266 vittnen som var närvarande på brottsplatsen. Av dessa kunde tvåhundrafemtionio vittna inför Dallaspolisen, Dallas Sheriff's Dept., FBI eller Secret Service. I fallet med 68 personer som intervjuades eller kallades som vittnen, "glömde" de brottsbekämpande förhörsledarna att fråga varifrån de trodde att skotten kom. Av de 90 som fick denna viktiga fråga sa 58 att skotten kom från den gräsbevuxna kullen (framför bilkortegen) och inte från Texas Book Depository Building (bakom bilkortegen). Märkligt nog var de flesta av de 32 som inte höll med om att skotten kom från den gräsbevuxna kullen regeringstjänstemän, deras fruar eller medarbetare. Trots detta, även om man bortser från tvång eller mutor av sådana tjänstemän, bekräftade två tredjedelar av vittnena att de trodde att skotten kom från den gräsbevuxna kullen framför bilkortegen, en mycket viktig del av bevisinformationen som kommissionen valde att helt ignorera. Vi kommer att ha mer att säga om detta senare.
- Det fanns en enskild åskådare, en man vid namn Zapruder, som råkade filma bilkortegen vid tidpunkten för skjutningen med en 8mm filmkamera. Eftersom detta var konkreta bevis som kunde motbevisa de slutsatser som konspiratörerna önskade, agerade CIA snabbt för att lägga beslag på filmen.
- Tidningen LIFE publicerade i sitt nummer den 2 oktober 1964 en artikel av dåvarande kongressledamoten Gerald R. Ford (R-Michigan) som var en

medlem av Warrenkommissionen. I denna artikel publicerades åtta bilder av de kritiska rutorna från Zapruder-filmen. I ett nummer visade ruta nr 6 blod och hjärnsubstans som sprutade uppåt från Kennedys huvud. Uppenbarligen hade LIFE begått ett oförlåtligt misstag som kunde ha gått emot etablissemangets direktiv. Pressarna stoppades mitt i körningen och en ny bild nr 6 sattes in, som enbart visade presidenten hopsjunken. Någon högre upp gav uppenbarligen ordern. När en nitisk reporter (som hade ett exemplar av båda numren) år senare försökte få en förklaring från LIFE, förnekade ledningen blankt att det skett ett byte eller att det funnits två versioner.

- Nitratprover rentvådde Lee Harvey Oswald från att ha avlossat ett gevär den 22 november, men detta bevis undertrycktes.
- Oswald förnekade eftertryckligt att han hade skjutit någon, men eftersom han uppenbarligen hade mycket mer han kunde berätta, mördades han snabbt och avlägsnades ur bilden.
- Oswald förhördes av en federal agent redan i augusti 1963, men anteckningarna brändes senare.
- Röntgen- och obduktionsbilder av den döde presidenten har dolts för allmänheten fram till denna dag.
- Warrenkommissionen hävdar att endast tre skott avlossades och att alla kom från Oswalds Mannlicher-Carcano-gevär. Två av dessa skott avlossades inom 1,2 sekunder (enligt kommissionen, vilket bevisas av Zapruder-filmen). Tjänstemän vid Mannlicher Steyr-fabriken i Italien fann detta mycket smickrande, men konstaterade att tidsintervallet mellan skott från deras gevär aldrig hade varit mindre än 2,3 sekunder.
- När en tidning i Spanien (La Voz de España) tryckte den historien och den uppmärksammades av senatens pressgalleri, frågade en av pressmännen (en agent för CIA) om han kunde få exemplaret för att fotokopiera det. Det blev "av en olyckshändelse" förstört.
- När samma individ som hade grävt fram detta nummer försökte få tag på ett annat exemplar från den spanska tidningen, fick han veta att de råkade ha gott om exemplar av varje nummer utom just det specifika numret. Det hade försvunnit.
- Under Kennedys obduktion avlägsnades hans hjärna (det som fanns kvar av den) och placerades i en behållare av rostfritt stål med formalin. Denna kemikalie "fixerar" hjärnan

vävnad så att den kan skivas och undersökas. Den placerades i Nationalarkivet, under lås och bom.

Några år senare perfektionerades neutronaktiveringstesterna. Dessa anmärkningsvärda tester kunde exakt berätta, till exempel genom att ta ett hårstrå från Napoleons huvud, hur mycket arsenik som hade givits honom för att orsaka hans död. De kunde också berätta om Kennedy hade blivit skjuten framifrån eller bakifrån. När rättsläkare gick till Nationalarkivet för att försöka utföra just sådana tester och en gång för alla avgöra frågan om från vilket håll han hade blivit skjuten, hade JFK:s hjärna försvunnit från arkivet. Till denna dag vet ingen var den är (officiellt).

Att konspiratörerna var fast beslutna att undertrycka den verkliga informationen till varje pris bevisades av det faktum att det uppenbarligen var farligt att veta för mycket om brottet, ifall sådana personer inte lät sig kontrolleras i samarbetet med mörkläggningen. Jag har redan nämnt att två personer, Lee Harvey Oswald och Jack Ruby, mötte våldsamma och förtidiga dödar. Båda var en del av konspirationen, och ingen av dem kunde uppenbarligen anförtros att inte avslöja allt. Men de var bara två ur en rad av minst 29 personer som hade viss kännedom om konspirationen och som, under en period av år, dog under mystiska och våldsamma omständigheter. Dessa mord var också tvungna att mörkläggas i en ständigt växande cirkel av komplikationer. **Att konspiratörerna, vilka de än var, eller är, har kunnat göra detta framgångsrikt under de senaste 25 åren bevisar mer än något annat att konspirationen inte bara är beslutsam och genomgripande, UTAN OCKSÅ OERHÖRT KRAFTFULL.** Här är några av dem som mötte en förtidig död eftersom de visste för mycket.

- Dorothy Kilgallen, en nationellt känd syndikerad krönikör och tv-personlighet, intervjuade Jack Ruby under dennes rättegång för mordet på Oswald. Hon gjorde sedan misstaget att berätta för sin sminkör att hon tänkte "avslöja allt om Kennedy-mordet inom fem dagar." Tre dagar senare, den 8 november 1965, hittades hon död i sin lägenhet.

- Gary Underhill, en CIA-agent, berättade för vänner att han visste vem som dödade Kennedy, och att han var säker på att de snart skulle ta honom (Underhill) också. Den 8 maj 1964 sköts Underhill till döds i Washington.

- William Pitzer, en löjtnant i den amerikanska flottan, hade fotograferat den militärt utförda obduktionen av JFK:s

kropp. Han berättade för vänner att han hade beordrats att hålla tyst om vad han sett och gjorde så i åratal. Likväl hittades han död med en kula i huvudet den 29 oktober 1966.

- **Carlos Prio Socarras**, tidigare tidvis president på Kuba och vid ett tillfälle affärsbekant till Jack Ruby, dog den 15 april 1977 av vad som förklarades vara ett "självförvållat" skottskada i bröstet.

- **Joseph A. Milteer**, som identifierades av polisen i Miami som en "högerextremist", spelades i hemlighet in av Floridas lagmän där han korrekt beskrev hur Kennedy skulle mördas. Detta gjorde han 13 dagar före händelsen. Den 9 februari 1974 exploderade ett Coleman-kök i hans badrum. Han dog två veckor senare, men begravningsentreprenören som såg kroppen sa att brännskadorna inte var tillräckliga för att orsaka hans död.

- **David Ferrie** var en CIA-kontraktspilot som flög hemliga uppdrag till Kuba. New Orleans distriktsåklagare, Jim Garrison, förhörde flygaren under en rättegång och antydde att Ferrie hade flugit ut de verkliga mördarna från Dallas och in till Kuba omedelbart efter lönnmordet. Den 21 februari 1967, en månad efter förhöret, hittades David Ferrie död i sin lägenhet, skjuten i hjärtat.

Det finns fler detaljerade historier lätt tillgängliga om människor som visste för mycket och följaktligen dog en för tidig, våldsam död under mystiska omständigheter. Vi har dock inte utrymme här för att gå vidare med varje enskilt fall. Jag tror dock att jag har anfört tillräckligt med exempel för att visa att konspiratörerna, vilka de än må vara, är mäktiga, är skoningslösa mördare, och kommer att göra allt i sin makt för att undertrycka alla bevis som de misstänker kan komma upp till ytan och avslöja deras konspiration.

* * * * *

Vi kommer nu till kärnan i berättelsen. Vilka kan dessa konspiratörer vara? Vi har tydligt fastställt att det fanns en utbredd konspiration, planerad långt före dess utförande den 22 november 1963. Ännu viktigare är att bevisen vidare starkt tyder på att det fanns en omfattande mörkläggning, och även den var minutiöst planerad långt innan Warrenkommissionen tillsattes för att rentvå de verkliga konspiratörerna och skylla på den "ensamma galningen", Oswald, som den skyldige till det vidriga dådet. Att Oswald var en naiv syndabock, och en liten kugge i operationen, råder det ingen tvekan om, men han var varken den huvudsakliga anstiftaren till den enorma komplotten, eller

är det troligt att han ens så mycket som avlossade ett skott. Vem gjorde det då? Dessutom, vem var mäktig nog att framgångsrikt genomföra en genomgripande mörkläggning som spred sig inte bara genom maktens nervcentra i detta land utan även till pressen och maktcentra i främmande länder?

Det finns ett antal individer eller grupper som skulle ha haft motiv att döda Kennedy, och som kanske också skulle ha haft medlen att göra det. När allt kommer omkring är varje människa, oavsett hur välskyddad hon är, sårbar för en lönnmördares kula, vilket har bevisats mer nyligen genom att president Reagan blev beskjuten och träffad, liksom även påve Johannes Paulus II och ett antal andra högt skyddade individer. Från tid till annan har ett betydande antal nämnts som möjliga misstänkta för mordet på Kennedy, personer och parter som hade både medlen och motivet:

- Fidel Castro, eftersom det fanns information ute om att USA tänkte likvidera honom.
- Anti-Castro-grupperna, eftersom Kennedy förrådde dem vid fiaskot i Grisbukten.
- Kreml och KGB, på grund av missilkrisen och andra friktioner, hade både motiv och medel.

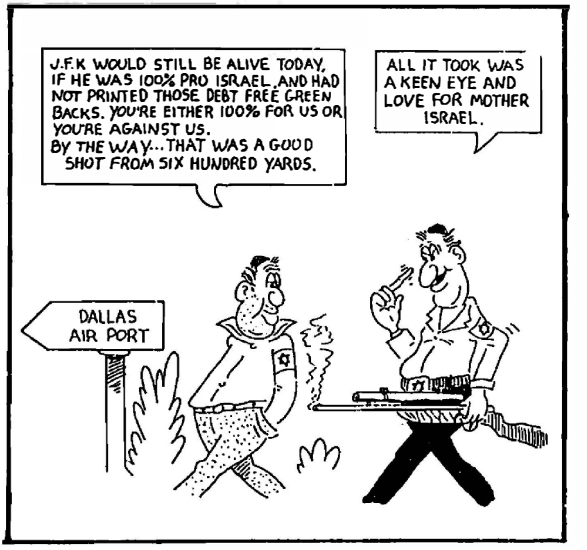
J.F.K WOULD STILL BE ALIVE TODAY, IF HE WAS 100% PRO ISRAEL AND HAD NOT PRINTED THOSE DEBT FREE GREEN BACKS. YOU'RE EITHER 100% FOR US OR YOU'RE AGAINST US.
BY THE WAY...THAT WAS A GOOD SHOT FROM SIX HUNDRED YARDS.
ALL IT TOOK WAS A KEEN EYE AND LOVE FOR MOTHER ISRAEL.
DALLAS AIR PORT

[Text i karikatyr: J.F.K. skulle fortfarande vara vid liv idag om han var 100% pro-Israel och inte hade tryckt de där skuldfria "greenbacks". Du är antingen 100% för oss eller så är du emot oss. Förresten... det var ett bra skott från sexhundra yards. Allt som krävdes var ett skarpt öga och kärlek till moder Israel. Skylt: DALLAS AIR PORT]

- Listan som har tagits upp vid ett eller annat tillfälle är nästan oändlig. Av en eller annan anledning har även följande nämnts: CIA, FBI, Richard Nixon, Lyndon Johnson, H.L. Hunt, E. Howard Hunt, Howard Hughes, Aristotle Onassis, David Rockefeller och till och med Jacqueline Kennedy.

Var och en av dessa, har det hävdats, skulle tänkbart ha kunnat ha något motiv att se honom död. Det finns dock ett avgörande test som ingen av dessa möjligtvis skulle kunna klara, och det är den allomfattande makten i pressen, på det politiska fältet, på det juridiska fältet (och flera andra stora områden) att planera och iscensätta en framgångsrik mörkläggning, något som de sammansvurna mer eller mindre har lyckats med under de senaste 25 åren.

Vem skulle möjligtvis kunna ha makten att göra detta? Vem skulle kunna stoppa pressarna på tidningen LIFE mitt i en tryckning och byta bilder? Vem skulle kunna rycka en domare i Högsta domstolen ur hans rutiner och sätta honom som ledare för en vitpixlingskommitté? Vem skulle kunna beordra hela nyhetsmedia att konsekvent stödja en flagrant och genomskinlig lögn som hävdar att det inte fanns någon konspiration? Vem skulle kunna säga åt Mannlicher-Carcano Corporation och dess anställda, även i Italien, att hålla tyst? Vem skulle möjligtvis kunna mörda minst 29 andra personer som visste för mycket och komma undan med det?

The Spotlight, i en serie artiklar som sammanställts under en period av år och samlats i en bok kallad *J.F.K. the Mystery Unravelled*, ställer liknande frågor, men i det sista skedet får den kalla fötter och backar ur genom att lämna frågan obesvarad, och lyckas därmed inte riktigt lösa mysteriet. DeWest Hooker, som tillskrivs äran att vara den förste att upplysa George Lincoln Rockwell om judens onda vägar (se dedikationen i G.L.R:s bok, *This Time the World*) var också en tidig kumpan till Willis Carto under deras nazistdagar, och berättade för mig att Carto hade sagt till honom att *The Spotlight* kan använda termer som "dubbla lojalister", "sionister", "israeler", men hade förbjudits att använda ordet "jude" i referens till någon som helst skuld i något som helst företagande. Vem skulle ha makten att säga till Willis Carto och *The Spotlight* att de aldrig under några omständigheter får anklaga judarna direkt för någonting?

Varför, vem annars än det judiska etablissemanget och själva det judiska maktcentrumet. Det är de som har makten att inte bara undertrycka all information de anser vara skadlig eller menlig för deras sak, utan de kan också sprida i stor skala

över hela världen vilken lögn eller uppsättning lögner som helst som de anser vara fördelaktiga för sin sak, och detta har de skamlöst gjort i århundraden. Mörkläggningen av Kennedy-mordet är ett stort exempel, men ingalunda det enda. Sex miljoner-lögnen, holohoax, är en ännu större lögn som de framgångsrikt har främjat, och kommunismen och kristendomen är ytterligare två gigantiska judiska lögner.

Hela inställningen och positionen hos *The Spotlight* är i sig ett märkligt fall i sammanhanget. Medan den stolt proklamerar att den trycker nyheter som andra tidningar (vilket innebär det judiska etablissemangets tidningar) inte vågar trycka, presenterar den i själva verket en mängd nyheter om de många skumma affärer som regeringen och det judiska etablissemanget helst inte vill att allmänheten ska få höra. Många av dessa nyhetsartiklar är direkt riktade mot vår mysiga relation med Israel och hur Israel manipulerar USA och lurar den amerikanska skattebetalaren. Den har till och med publicerat ett kraftfullt avslöjande om den israeliska attacken mot U.S.S. Liberty 1967, och hänvisat till den upprepade gånger, något som etablissemangspressen inte vågar röra vid.

Men här är den märkliga paradoxen i *The Spotlights* position. Den går så långt i att peka på det judiska strypgreppet i Amerika och världen, men sedan backar den. Den kommer aldrig att säga uttryckligen, högt och tydligt, att judarna ligger bakom det. Dubbla lojalister, sionister, israeler, ja, men inte judar i sig. Judarna, å andra sidan, anklagar skamlöst *The Spotlight* för att vara våldsamt antisemitiskt, och *The Spotlight* förnekar det kraftfullt, och så spelar de spelet. Faktum är att det finns ett antal judar i *The Spotlights* personal. Deras stjärnadvokat, Mark Lane, är jude. Det är även Charles M. Fischbein, bröderna Collier, Alfred Lilienthal och andra.

Mark Lanes och *The Spotlights* behandling av Kennedy-mordet är ett fall i sammanhanget. Mark Lane har skrivit en betydande bok, *Rush to Judgment*, om detta avskyvärda brott, och skrivit flera efterföljande uppföljningsartiklar, liksom andra i personalen. Mark Lane gör det mycket tydligt att Warren-kommissionen ljög för den amerikanska allmänheten, att det utan tvekan låg en omfattande konspiration bakom det, och att vitmålningen och mörkläggningen var av aldrig tidigare skådad omfattning. Vem som helst med ett uns av resonemang skulle ledas till samma slutsats som vi har kommit till — men märkligt nog gör han inte det. Han drar slutsatsen att det var CIA, som vi alla vet är amerikanskt, eller hur? Så judarna, Israel och MOSSAD hade ingenting med det att göra, eller hur? Men å andra sidan, du

skulle väl inte förvänta sig att en jude skulle avslöja judarna, eller hur?

Detta är en avledningsmanöver i sista minuten som är typisk för det mesta av **The Spotlight's** rapportering — peka i den riktningen — för att sedan fega ur i finalen. Allt detta väcker frågan — styrs **The Spotlight** av judarna, eller gör den inte det? Vi tror att den gör det. Vi tror att den passar snyggt in i kategori III-tidskrifter, "Fäll-klassificeringen", som beskrivs i protokoll nr 11 i **Sions vises protokoll**. Medan **The Spotlight** uppenbarligen (av förklarliga skäl) inte är villig att peka ut det judiska nätverket för lönnmordet på och mörkläggningen av Kennedy-brottet, kommer vi i **Church of the Creator** med det uppenbara och enda svaret: **Judarna planerade det vidriga jobbet och deras mordiska band av blodtörstiga mördare, MOSSAD, tryckte på avtryckaren eller avtryckarna som dödade Kennedy.**

* * * * *

Vem eller vad är MOSSAD? De flesta amerikaner har aldrig ens hört talas om det, och få vet ens att det existerar. Det är därför angeläget att vi här kortfattat utvecklar det judiska MOSSAD:s natur.

MOSSAD är på sätt och vis den israeliska motsvarigheten till vårt CIA, men det är mycket mer. Det är den judiska underrättelseinhämtningsgrenen, vars huvudkontor ligger i Tel Aviv, Israel, men deras stora arméer är spridda i varje land i världen. Precis som CIA samlar de inte bara in information obevekligt från världens alla hörn, vrår och skrymslen, utan de mördar också skoningslöst människor som de anser vara ett hot mot den judiska konspirationen. De underblåser revolutioner, kläcker politiska ränker, störtar regeringar, lönnmördar nyckelpersoner, iscensätter kommandoräder där det är nödvändigt, eller organiserar revolutionära rörelser, allt för den judiska rasens sak. CIA eller ryska KGB gör också allt detta, men med denna skillnad: Eftersom judarna kontrollerar praktiskt taget alla maktens nervcentra i hela USA och världen, samarbetar även USA:s underrättelsetjänster med MOSSAD. Kort sagt är CIA och KGB bihang till MOSSAD, med MOSSAD i stadig kontroll över allt. CIA matar in all viktig information de samlar in inte bara i sina egna datorer i Washington, utan också i den enorma datorbanken i Tel Aviv. Det gör även KGB, liksom den brittiska underrättelsetjänsten, den tyska och den franska. MOSSAD

samlar in allt, men ger ingenting tillbaka. Det är en enkelriktad gata.

I själva verket är CIA och FBI kraftigt infiltrerade av, och bemannade med, MOSSAD-agenter. MOSSAD ser också till att deras egna agenter finns i varje statlig myndighet, i varje kongressledamots och senators stab, och i själva verket i varje viktigt nervcentrum för makt.

Kort sagt är MOSSAD rent judiskt — lojalt endast mot Israel och den judiska rasen och den världsomspännande judiska konspirationen. Det är världens mäktigaste och mest effektiva mördarband. Även om namnet MOSSAD historiskt sett är av nyare datum, går rötterna till dessa mordiska brigader långt tillbaka i historien under andra namn. När judarna beskriver dödandet av 75 000 av sina fiender i Esters bok, beskrev de en typisk MOSSAD-operation, och de har firat sin PURIM varje år ända sedan dess. Att döda sina fiender är vad de menar med att "ha en bra dag". Dessa mördare härjar fritt i varje land i världen, inklusive, och i synnerhet, USA. Våra kongressledamöter är mycket medvetna om, och även livrädda för dem, och det med goda skäl, liksom de flesta anställda i regeringens tjänst.

Det är min orubbliga slutsats att när judarna planerade att lönnmörda John Kennedy, var det MOSSAD som utförde jobbet. De lät sina professionella skyttar utföra avrättningen och göra det ordentligt. De lät sina skarpskyttar ta plats bakom en stenmur på den gräsbevuxna kullen framför bilkortegen, och när Kennedy var på nära håll lät de honom få det framifrån och bakifrån och sköt sönder hans hjärna. Det är därför Warrenkommissionen upprepade gånger ignorerade ögonvittnesrapporter om skotten från aktiviteterna på den gräsbevuxna kullen. Samtidigt placerade de Oswald i skolboksdepån för att spela rollen som syndabock, men man kan vara säker på att de inte överlät det verkliga mördarjobbet åt en tredje klassens klåpare som Lee Harvey Oswald.

* * * * *

Vi kommer nu till frågan om motivet. Varför skulle judarna vilja döda Kennedy?

När det gäller motiv erkänner jag att jag inte gör anspråk på att vara tankeläsare. Vi kan bara spekulera, se på de efterföljande historiska händelserna och komma fram till övertygande skäl till varför de gjorde som de gjorde. Med det som grund kan jag komma på flera viktiga skäl till varför de skulle vilja se

John Kennedy död, och jag kommer att lista dem i vad jag anser vara deras viktighetsordning.

1. Enligt den kanadensiska underrättelsetjänsten i september 1988 begick Kennedy det dödligaste av alla brott i de judiska bankirernas ögon. Han gick förbi den judiska Federal Reserve och gav ut statsskuldväxlar. Han begick samma oförlåtliga synd som president Abraham Lincoln gjorde hundra år tidigare och för vilken även han fick betala det ultimata priset. I den komplexa mörkläggningen av mordet på Kennedy upprepade sig historien och ett märkligt liknande modus operandi användes som vid mörkläggningen av Lincoln-brottet cirka 98 år tidigare.

Den 30 juni 1963 undertecknade Kennedy exekutiv order nr 11110, och ändrade ytterligare E.O. nr 10289 av den 19 september 1951, och gav därmed presidenten befogenhet att ge ut valutan. Han beordrade därefter utgivningen av 4 292 893 815,00 dollar. Detta var nästan tio gånger så mycket som de 450 000 000,00 dollar som trycktes av Lincoln under inbördeskriget. Han tvingade uppenbarligen dåvarande finansministern, C. Douglas Dillon, en annan jude som bytt namn (Lapowski?), att underteckna United States Notes. Kort därefter, den 22 november 1963, betalade Kennedy det ultimata priset och blev skjuten, precis som Lincoln var.

Det första president Johnson gjorde när han flög tillbaka till Washington var att upphäva denna order. Av goda skäl har denna operation att trycka amerikanska sedlar (enligt konstitutionens mandat) höljts i hemlighet av de judiska bankirerna, eftersom det, om det blev allmänt känt, skulle spräcka täckmanteln för hela Federal Reserve-bedrägeriet. Även inom rasmässiga och "konservativa" kretsar råder det stor förvirring och en allmän okunnighet om denna djärva och monumentala handling. När jag diskuterade denna fråga med Tom Metzger för ungefär ett år sedan, försäkrade han mig eftertryckligt att han grundligt hade undersökt denna fråga om Kennedys tryckning av sedlarna, och att det inte låg någonting i det.

Vi har dock numret på den exekutiva ordern, datumet och beloppet för utgivningen, allt angivet ovan. Ännu mer övertygande är att jag har sett och personligen hållit i min hand en av dessa amerikanska sedlar — en femdollarsedel.

2. Den andra allvarliga överträdelsen som Kennedy gjorde i opposition till den judiska konspirationen var hans beslut att avsluta USA:s deltagande i Vietnam-fiaskot innan det knappt hade börjat, ett drag som förargade judarna, eftersom de hade planerat ett allt tyngre, långsiktigt engagemang i det dumma företaget. Närvarande på Air Force One med

Kennedy på hans ödesdigra resa till Texas var kongressledamot Henry Gonzales från Texas. Den 21 mars 1988 avslöjade kongressledamot Gonzales en bit betydelsefull historia i ett tal inför representanthuset. Gonzalez berättade att Kennedy på nämnda resa, när han reste sig för att lämna (flygplans)kupén, vände sig om och sade till honom (parafraserat): ”Förresten, jag har utfärdat order om att dra tillbaka all vår militär och deras utrustning från Vietnam, med början i december.” Judarna hade andra planer, som vi alla vet alltför väl. De planerade att tömma den amerikanska statskassan, att döda tusentals unga amerikanska pojkar i Vietnams djungler och förstöra amerikansk prestige och heder, det som då fanns kvar av den. Allt detta gjorde de med besked. Kennedy dödades inom några timmar efter att han talat med Gonzalez, och Lyndon Johnson upphävde den ordern så snart han blev president, och använde Tonkinbukts-”incidenten” för att kraftigt utöka den olycksaliga amerikanska närvaron i Vietnam. Detta vansinniga krig bidrog till att lägga miljarder i vinster i händerna på de judiska krigsprofitörerna, på bekostnad av världens främsta offer, den vite amerikanske skattebetalaren. (Se *Operation Rip-off*, vårt häfte nr 103.)

3. Det tredje skälet judarna hade för att vilja se Kennedy död var inneboende i hela Kennedy-klanen. De hade alla de egenskaper som krävdes för att bygga en mäktig goy-dynasti, och detta fruktade judarna ända från den tid då gamle Joe Kennedy började bygga sitt mäktiga imperium. Kennedy-familjen var extremt förmögen, de var talrika, de var sammanhållna, och de var politiskt ambitiösa och aggressiva. Joe Kennedy hade redan på trettiotalet ambitioner att skola sin äldste son Joe Jr. till att bli en framtida president i USA, och Joe Jr. höll på att utvecklas till en idealisk kandidat, då han var betydligt mer vältalig och karismatisk än sin yngre bror John. Tyvärr dödades Joe under ett bombuppdrag under andra världskriget. En rutinmässig krigsförlust, eller planerade juden det så? Vi kommer aldrig att få veta, men Joe Jr. var ur vägen, av en slump eller med flit. Joe Sr. hade fortfarande tre söner till, och härnäst skolade han sonen John, som vi alla vet, på ett eller annat sätt blev president 1960. Vi vet också att Bobby blev justitieminister och senare senator. Teddy blev som vi alla vet också senator, och sitter kvar i senaten än idag. Den tredje generationen Kennedys är också på väg in på den politiska arenan, trots tre våldsamma dödsfall inom Kennedy-klanen.

Det fanns en sak till som judarna fruktade hos familjen Kennedy. Även om vi har fått höra om deras

extremt liberala inriktning inom det demokratiska partiet, i huvudsak var gamle Joe och hans fyra pojkar extremt väl insatta i det världsomspännande judiska nätverkets existens och deras sätt att dra i trådarna. Även om John låtsades gå med på Israels och judarnas linje, var det inte uppriktigt, utan han gav endast läpparnas bekännelse för politisk vinning. Judarna, som varit väl övade i att upptäcka sina fienders innersta känslor sedan tiden före Ester, litade inte på John Kennedy och fruktade framväxten av en Kennedy-dynasti som skulle kunna vända sig mot dem vid första bästa tillfälle. I sina beslut om Vietnam, genom att ge ut amerikanska statsskuldväxlar utan inblandning av Federal Reserve och i sitt ljumma stöd för Israel, hade John Kennedy redan börjat visa sitt uppror mot det judiska maktcentrumet. Följaktligen var han tvungen att försvinna, precis som hans bror Bobby gjorde fem år senare 1968, och Teddy, som är av ännu mer tvivelaktig moralisk karaktär, är nu helt fast i deras grepp.

4. Kort före han mördades höll Kennedy ett tal till en grupp kubanska patrioter i Miami. I detta tal avslöjade han att han hade blivit förrådd och lurad under Grisbuktsinvasionen, att trots att han hade beordrat flygunderstöd, hade någon i befälskedjan återkallat ordern i sista stund och lämnat de kubanska frihetskämparna utlämnade åt Castros milis. "Vi ska ha vår hämnd!" citeras han ha sagt. Judarna, som från början satte Castro vid makten, såg annorlunda på saken och var beslutna att Kuba skulle förbli i det kommunistiska lägret.

5. Redan 1963, innan han blev skjuten, hade John själv inte den offentliga bilden av att vara den store "hjälten" som den judiska propagandans glitter och ståhej nu, 25 år senare, har byggt upp honom till att vara. Faktum är att han var djupt hatad och föraktad av många. Efter hans fiasko i Grisbukten på Kuba betraktades han av många som en vekling. Efter att han använt 20 000 armésoldater i hårdhandskartaktik för att tvinga in en eländig neger på universitetet i Oxford, Mississippi, förargade han större delen av den vita väljarkåren och många människor började fråga: "Vilken sida står den där förbannade typen på egentligen?" Hans många utomäktenskapliga affärer med prostituerade och andra tvivelaktiga figurer gav honom inget annat än avsky. Inte heller hans samröre med Frank Sinatras "rat pack" och maffiafigurer gav honom några höga popularitetssiffror. Faktum är att medan han levde höll han på att bli ett åtlöje för den amerikanska väljarkåren. En grammofonskiva utgiven av nattklubbskomikern Vaughn Meader som parodierade familjen Kennedy höll snabbt på att bli en storsäljare, och den

nattklubbskomiker hade också, i allmänhet, en fältdag där Kennedy-familjen var måltavlan för deras skämt.

Vad hade allt detta med judarna att göra? Jo, en hel del. Det var vid denna tid, i början av sextiotalet, som judarna satte igång sin stora offensiv för att driva igenom sin uppsjö av "medborgarrättslagstiftning" genom kongressen, men med den opopulära image som Kennedy-administrationen nu var belastad med, kom de ingenstans. Allt detta förändrades över en natt efter att han blev skjuten. Han blev nu plötsligt en legendarisk hjälte, och den amerikanska nationen var inte bara i chock, utan kände sig på något sätt fruktansvärt skyldig till hans död. President Johnson (i själva verket judarna) slösade ingen tid på att kapitalisera på denna löjliga skuldkänsla, och "i vår martyrkrönte presidents namn" rusade han och kongressen igenom den ena medborgarrättslagen efter den andra, alla utformade för att rasmässigt blanda upp och pumpa in Afrikas svarta blod i det ovilliga Vita Amerikas ådror.

6. Det fanns ytterligare en extra utdelning som judarna skördade från denna mördande affär. Medan gamle Joe Kennedy (och familjen) hade ett betydande grepp om spritindustrin, särskilt importen av skotsk whisky, gled detta nu snabbt ur deras händer och till förmån för den rivaliserande (judiska) familjen Bronfman. Även om det inte var en direkt avgörande faktor för att orsaka Kennedys avrättning, missar judarna aldrig en chans att tjäna pengar finansiellt.

Så John Kennedy mördades av en brigad av professionella mördare, det judiska MOSSAD. Både avrättningen och mörkläggningen planerades månader i förväg av den enda kraft i världen som hade den genomgripande makten att utnyttja alla sina resurser inom nyhetsmedia, regeringen och de rättsliga myndigheterna, nämligen det världsomspännande judiska nätverket. Ingen annan kunde ha gjort det och kommit undan med det, och det, mina Vita Raskamrater, är ett uppenbart faktum.

* * * * *

Sådan är vår förrädiska fiendes natur. Om vi inte krossar detta rovlystna odjur kommer det sannerligen att sluka oss alla. Det enda sättet vi kan stoppa judarna från att förgöra den Vita Rasen är att krossa denna olycksbådande koloss i spillror, en gång för alla, och det enda sättet det kan göras på är med en överlägsen och kraftfullare styrka än deras. Låt oss komma ihåg att judarna byggde sitt makt nätverk enbart genom sin rasreligions beskydd. Med 500

miljoner vita människor på denna planet har vi sannerligen fortfarande medlen för att förinta denna pest mot mänskligheten, och med Creativity som samlingspunkt har vi verktyget och medlen för att utföra arbetet. Gör din del i att bygga den maktstrukturen. Bli en militant anhängare, en aktivistisk Creator i kampen för överlevnad, expansion och främjande av den vita rasen. Bli engagerad, djupt engagerad! Tiden är knapp.

* * * * *

Utdrag från Protokoll 11

(Från sida 223 i Nature's Eternal Religion)

Den framtida despotiska judiska staten kommer att ha tre klasser av tidskrifter som de kommer att kontrollera. I främsta ledet kommer organ av officiell karaktär att stå. Dessa tidskrifter kommer alltid att stå på vakt för de judiska intressena och de erkänner att deras inflytande därför kommer att vara jämförelsevis litet. I det andra ledet kommer halvofficiella organ att finnas vars uppgift det blir att locka de ljumma och likgiltiga Goyim. I det tredje ledet kommer de att sätta upp sina egna tidningar, men som till alla yttre sken kommer att vara i opposition till deras regim. Detta kommer att (a) lura deras verkliga motståndare att acceptera denna simulerade position som sin egen. (b) De kan leda oppositionens åsikter in i just de kanaler som de då önskar, och därigenom neutralisera dem.

* * * * *

I detta avseende står Racial Loyalty nästan ensam i kategori nr 4 — en tidskrift som juden inte kan kontrollera, och sannerligen avskyr och fruktar.

Nummer 47 — Februari 1989

Rothschilds, inbördeskriget och mordet på Lincoln

Uppföljare till mordet på Kennedy

1. "Om ni vill ska vi dela upp USA i två delar, en för dig, James, och en för dig, Lionel..." Benjamin Disraeli, (son till Isaac D'Israeli och sedermera brittisk premiärminister) som skålade och skröt för Nathan Rothschilds söner vid bröllopet mellan deras syster Lenora och deras kusin Alfonso år 1857.

2. "Vi ska tvinga de kristna in i krig genom att utnyttja deras stolthet och dumhet. De ska massakrera varandra och rensa marken för oss." Från rabbin Reichhorns begravningstal (sidan 59 i *The Rothschild Money Trust*).

* * * * *

Låt oss ta upp de specifika ämnena i titeln i omvänd kronologisk ordning och börja med mordet på Abraham Lincoln, USA:s sextonde president.

Vem dödade "Ärlige" Abe

I en serie händelser som märkligt nog liknar mordet på president John Kennedy cirka 98 år senare, mördades Abraham Lincoln den 14 april 1865 medan han besökte en pjäs på Fordteatern. Det var en tid då han stod på höjden av sin karriär, fylld av

seger när inbördeskriget närmade sig ett framgångsrikt avslut för unionens styrkor och ett katastrofalt slut för konfederationen i södern. Vid detta gynnsamma ögonblick klockan 22:15, den ödesdigra natten, träffades han bakom sitt vänstra öra av en halv tums blykula avfyrad från en derringer i handen på John Wilkes Booth, från den judiska familjen Botha.

På en bråkdel av en sekund, precis som vid mordet på Kennedy, förändrade denna handling dramatiskt historiens gång. Precis som vid mordet på Kennedy bådade denna historiska vändning illa för den vita rasen och gynnade i hög grad de judiska penningmakterna. Låt oss kort sammanfatta hur den vita rasen förlorade och hur judarna vann enorma fördelar under den bråkdel av en sekund då blykulan trängde in i Lincolns skalle.

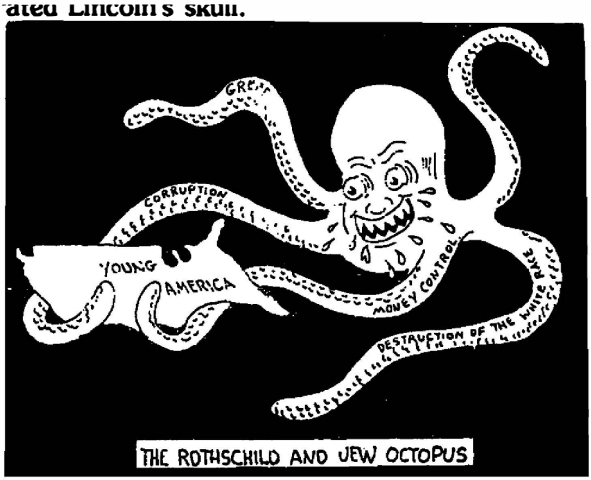

ROTHSCHILD OCH DEN JUDISKA BLÄCKFISKEN

Som historiker är väl medvetna om, vågade Abraham Lincoln motarbeta och utmana det judiska banketablissemanget genom att trycka 450 miljoner dollar i amerikanska statliga "greenbacks", som de kallades, och gick därmed förbi de judiska bankirerna. Detta var, och fortsätter att vara, ett oförlåtligt brott i judarnas ögon. Det faktum att Lincoln hade en tydlig konstitutionell rätt att göra det, spelade inte minsta roll för de hårdnackade judarna. De har tillskansat sig detta kraftfulla vapen — utgivningen av pengar — i sina egna smutsiga händer, och kommer rasande att försvara det med alla de lömska och olycksbådande medel de har till sitt förfogande. Inte bara hade Lincoln den konstitutionella rätten att göra det, utan som varje president före och efter honom, hade han en svuren konstitutionell plikt att göra det. (Se C.C. nr 40)

av Den Vita Mannens Bibel "The Federal Reserve.") Lincoln tog detta stora steg mitt under kriget för att något försenat hjälpa till att betala de växande skulderna och det fruktansvärda pris som kriget mellan staterna utkrävde av nationen. Huruvida Lincoln fullt ut insåg omfattningen och kraften hos de krafter han motarbetade är en fråga om vissa spekulationer. Att han betalade det fulla priset med sitt liv, precis som John Kennedy senare gjorde, lämnar historien inget tvivel om.

Det andra skälet till att judarna ville se Lincoln död så snart kriget var över var rent rasmässigt. Nu när han hade gjort dem den enorma tjänsten att framgångsrikt föra ett katastrofalt, så kallat "inbördeskrig" mellan två grupper av växande vita folk, behövdes han inte längre. I själva verket var han nu ett hinder och en belastning för deras framtida planer. Som jag upprepade gånger har påpekat i många av mina tidigare skrifter, har det varit den judiska kabalens ultimata dröm att decimera den vita rasen, att bastardisera den vita rasen och att slutligen förinta den helt och hållet och låta denna planet jorden befolkas av endast två klasser av människor — judarna som herrar, och en polyglott brun blandning av dumma bastarder som deras slavar. Deras motto är och har varit i århundraden — varje jude en kung, varje goy en slav.

I den föregående artikeln om mordet på Kennedy nämnde vi att det blodiga gänget av judiska mördare känt som MOSSAD var av nyare årgång, ungefär 1930-talet. Även om namnet är nytt, och likt ryska KVD och KGB byter namn från tid till annan, har judarna alltid haft ett välorganiserat, tätt sammansvetsat underrättelsenätverk. MOSSAD är fyllt av super-spioner och professionella mördare redo att avrätta dem de anser vara fientliga mot deras sak. Detta har de haft långt innan det moderna MOSSAD växte fram, ända tillbaka till Moses och Josuas dagar. Uppenbarligen var detta gäng av spioner och mördare också väl etablerat i Amerika före och under inbördeskriget.

Under det långa, grymma krigets gång var Lincolns prestige och position båda extremt osäkra, beroende enbart på händelseutvecklingen. Varje slag var en avgörande barometer för om han hade haft rätt eller fel. Ett nederlag utmålade honom som en skurk. Varje seger förhärligade honom som en hjälte. När händelseförloppet i april 1865 framgångsrikt avslutade det ohyggliga kriget med unionsstyrkorna som segrare och de konfedererade styrkorna krossade, framstod Lincoln som en nationell hjälte av historiska proportioner (i det segrande norrs ögon). Som president i...

efterspel, skulle hans makt och prestige i hög grad ha dikterat händelseförloppet så som Lincoln önskade att det skulle bli.

Vad exakt hade Lincoln i åtanke för den union han nu hade "räddat"? De var i hög grad konstruktiva och fördelaktiga för det vita folket i de nu "förenta" staterna.

Han hade ett långtgående program i åtanke för att flytta ut niggrerna från USA:s territorium och återbosätta dem (a) i de tropiska territorierna i Centralamerika, som vid den tiden till stor del var obebodda, eller (b) i Afrika, där kolonin Liberia, grundad 1821 för detta ändamål, var embryot, men ingalunda den enda destinationen.

Att detta var Lincolns plan och avsikt var ingen hemlighet vid den tiden i historien, även om den judiska propagandamaskinen i efterhand och i hög grad har utplånat det faktumet från våra nuvarande historieböcker. För dem som är intresserade av att ytterligare fördjupa sig i Lincolns planer och program, finns detaljerna skickligt framlagda av Earnest Sevier Cox (1880-1966) i hans broschyr *Lincoln's Negro Policy*, tillgänglig från Liberty Bell Publications, Box 21, Reedy, WV 25270.

Hade Lincoln levt, skulle hans inflytande och prestige utan tvekan ha satt i gång en ytterst brådskande och långtgående lösning på det cancerartade rasproblemet, ett problem som nu snabbt närmar sig ett klimax och hotar att förstöra den vita rasens sista bastion, Amerikas förenta stater. När John Wilkes Booth avfyrade den derringern den ödesdigra natten den 14 april 1865, dog hela planen för raslig "emancipation" med Lincoln. Även om brådskan i det programmet har ökat med varje passerande generation, har ingen president, inget politiskt parti sedan dess haft modet att föra det vidare och genomföra det. Denna överväldigande fråga som nu olycksbådande stirrar oss i ansiktet är, mer än något annat, anledningen till existensen av Church of the Creator. Det är nu eller aldrig, och vi har inte råd att misslyckas. Vi får inte misslyckas! Ert stöd för att uppnå vad Lincoln hade i åtanke för ett århundrade och ett kvarts sekel sedan är nu en fråga om liv och död för vår dyrbara ras.

Lincoln hade en konstruktiv och förlåtande politik gentemot de nu besegrade och krossade staterna i konfederationen. I kontrast därtill törstade de nordliga hantlangarna och radikalerna, pådrivna och ledda av de judiska krafterna, efter hämnd. De ville inte bara förstöra de vita sydstatsbornas egendom, utan de ville förstöra deras traditioner, deras livsstil och allt som södern stod

för. Mest av allt ville de förstöra och rasblanda den vita sydstatliga genpoolen — de var fast beslutna att pumpa in det svarta blodet från de tidigare afrikanska slavarna i vita amerikaners ådror. Detta var det mest avskyvärda av alla deras brott, och ledda av sina judiska överherrar som manipulerade hela operationen och drog i trådarna, skred dessa vita förrädare till verket med en hämndlystnad. Som alltid, medan judarna förblev i bakgrunden, framträdde i förgrunden sådana radikala uslingar som Thurlow Weed, tidningsutgivare och politisk boss i New York; Benjamin F. Wade, senator från Ohio och ordförande för kommittén för krigets genomförande; bröderna Jay Cook och Henry Cook, där den förre var en finansiär i Philadelphia och Lincolns insamlare till inbördeskrigets fonder, och den senare en bankir i Washington, D.C.; Thaddeus Stevens, kongressledamot från Pennsylvania och ordförande för representanthusets Ways and Means-kommitté; Zacharias Chandler, senator från Michigan och ordförande för handelskommittén; brigadgeneral Benjamin F. Butler, tidvis kongressledamot från Massachusetts och den brutale militärguvernören i New Orleans under delar av 1862, en tjänstgöring som gav honom namnet "Beast Butler". Detta kompletterar på intet sätt listan över radikaler som var fast beslutna att krossa och förinta södern och alla de vita människor som bodde där. Vad de hade i sinnet var att göra de vita sydstatsborna till slavar åt sina tidigare svarta slavar.

Vidare var Lincoln för att ersätta de tidigare sydstatliga slavägarna för de slavar som de nu inte längre skulle inneha; att ge negrerna endast en begränsad rösträtt, d.v.s. de som åtminstone var någorlunda utbildade och läskunniga. Han var för att ta tillbaka konfederationsstaterna i unionen som fullvärdiga partner, med endast partiella och begränsade restriktioner.

Allt detta var avskyvärt för de nordstatliga radikalerna, som inte bara ville ha en hämndlysten vedergällning utan också ville knäcka södern fysiskt och ekonomiskt. Detta skulle göra det möjligt för "carpetbaggers" från norr (särskilt judar som familjerna Seligman och Lehman) att tåga in och köpa upp de tidigare värdefulla fastigheterna och godsen för två cent på dollarn. Detta gjorde de nu med besked, precis som judarna skulle göra igen senare i det krigshärjade Tyskland efter första och andra världskriget.

Allt detta fullbordades i en blixt från en derringer när Lincoln mördades den ödesdigra natten den 14 april 1865. Radikalerna fick sin hämnd. Egendomarna tillhörande

Konfederationsstaterna brändes och plundrades. Det som fanns kvar stals och konfiskerades av de nordstatliga "carpetbaggers". Sydstaterna ockuperades och utsattes för en kartagisk fred, så ondskefull som någonsin påtvingats en främmande fiende. Negrerna tilläts löpa amok och våldta söderns kvinnor efter behag, och dessa smutsiga, okunniga vildar blev nu de symboliska "guvernörerna" över sina tidigare vita herrar, med judarna dragande i alla trådar i bakgrunden. Hela denna massiva förändring åstadkoms av det där enda ödesdigra skottet från en derringer.

Precis som vid lönnmordet på John F. Kennedy kommer vi nu till huvudfrågan i hela denna makabra episod: Var lönnmordet på Abraham Lincoln bara en historisk slump, en ensam galnings verk, John Wilkes Booth, eller var det kulmen på en massiv, noggrant planerad konspiration av mäktiga krafter bakom kulisserna?

Återigen, precis som i Kennedy-mordet, var insatserna oerhört höga i det att det skulle förändra nationens framtida historia. Dessutom, om vi ställer frågan — vem gynnades, och vem förlorade mest, kommer vi fram till samma slutsats i båda de två historiska händelserna, även om det skiljer 98 år mellan dem: judarna var de överväldigande förmånstagarna och uppnådde sina önskade mål; den vita rasen förlorade enormt mycket mark i båda fallen. En historisk slump? Knappast.

Det finns många fler märkliga paralleller i dessa två historiska lönnmord. Eftersom jag i den föregående artikeln om Kennedy-mordet redan har gjort en ytlig genomgång av de många orimligheter, lögner och omöjliga slutsatser som lades fram av Warrenkommissionen och de flera åtföljande vitmålningsförsök som följde den, finns det inget behov av att upprepa dem igen. Vad som är märkligt är att vi i Lincoln-mordet och dess efterspel finner en mycket likartad fråga, undertryckta bevis och en massiv mörkläggning.

Här är några obesvarade frågor:

1. Varför vägrade flera inbjudna gäster, inklusive general U.S. Grant, att acceptera Lincolns inbjudan att följa med honom och fru Lincoln till Ford's Theater kvällen den 14 april?

2. Varför hade presidenten bara en enda livvakt den kvällen, och hur kom det sig att till och med han

var frånvarande från sin post vid tidpunkten för mordet? Hur kom det sig också att han aldrig straffades för sin pliktförsummelse, eller ens förhördes?

3. Varför misslyckades krigsdepartementet, trots otaliga hot och kända sammansvärjningar, med att ge Lincoln tillräckligt skydd?
4. Spelade Edwin M. Stanton, Lincolns maktbesatte krigsminister, en roll i lönnmordet?
5. Varför stängdes alla flyktvägar ut ur Washington den ödesdigra natten, utom den som Booth använde?
6. Vem blockerade under flera timmar efter mordet alla kommersiella telegraflinjer ut från Washington?
7. Varför doldes existensen av Booths dagbok ända till långt efter den berömda konspirationsrättegången 1865, och när den avslöjades hade 18 sidor skurits ut?
8. Vem tog bort dessa 18 sidor, när och varför?
9. Var de dömda och hängda medkonspiratörerna till Booth syndabockar för högre uppsatta personer i en massiv mörkläggning? (jfr Oswald som sattes dit som måltavla i Kennedy-mordet.)

NU NÄR VI HAR GJORT OSS AV MED LINCOLN KAN VI JUDAR VERKLIGEN BÖRJA TA ÖVER DET HÄR FRÄSCHA NYA LANDET.

10. Var mannen som sköts vid Garretts gård och identifierades som Booth den verklige Booth, eller en ersättare?
11. Flydde den verklige Booth till friheten och dog som en gammal man 40 år senare, som det har påståtts? (Troligtvis så. Vi måste komma ihåg att han utförde en ovärderlig tjänst för judarna, och att Booth själv var av judisk härkomst.)

Det är min oundvikliga slutsats att när kriget väl var över och södern låg i ruiner, var det av oerhörd betydelse för den judiska saken att Lincoln röjdes ur vägen. De förutsåg detta långt innan kriget var slut, och de planerade minutiöst både hans lönnmord och den massiva mörkläggning som följde.

Det är min vidare slutsats att efter att framgångsrikt ha genomfört lönnmordet på Lincoln och mörkläggningen, använde de denna erfarenhet för att följa ett liknande modus operandi vid mordet och mörkläggningen av John F. Kennedy. Dessutom var skälen till att göra det slående lika (utfärdandet av "greenbacks"; fortsättandet med deras uttalade program för att bastardisera den vita rasen.) I båda fallen var den enda förmånstagaren det världsomspännande judiska nätverket.

Om inbördeskriget

Det finns några ytterligare iakttagelser jag vill göra om det så kallade inbördeskriget, som inte alls var ett inbördeskrig, utan mer korrekt ett krig mellan en grupp amerikanska stater (nordstaterna, eller unionen) och en annan grupp amerikanska stater (sydstaterna, eller konfederationen) i ett utträdeskrig (de senares utträde ur de förra). Genom att göra det har jag kanske ingen ny information att erbjuda, förutom en viktig punkt som historiker har valt att ignorera, och det är denna: att se det kriget ur synvinkeln att den verkliga makten bakom det var den judiska penningmakten — hela det världsomspännande judiska nätverket. Att ignorera detta (på grund av "fruktan för judarna") kastar ett helt annat ljus på världshändelserna och är i själva verket en avvikelse och en gigantisk förvrängning av historien.

Som jag har konstaterat vid ett flertal tillfällen tidigare, var de enda krig som Amerika har utkämpat som var till någon nytta för den vita rasen av två kategorier. Den första var kriget mot Mexiko mellan 1846 och 1848. Den andra kategorin består av de talrika strider, krig och skärmytslingar mot de vilda indianerna som flammade upp, till och från, under cirka tre århundraden. I det första fallet, det mexikanska kriget, som skickligt planerades och framgångsrikt genomfördes av vår enastående elfte president, James Knox Polk, vann vi en betydande tredjedel av vårt landområde till förmån för den vita rasen. Det var sannerligen ett raskrig, där den vita anglosaxiska rasen ställdes mot de mer talrika bastardiserade mexikanerna. Den vita mannen vann det kriget utan tvekan, till stor ära och nytta för vår

tapra och kompetenta förfäder. Även om de var utspridda över en mycket längre tidsperiod och under olika omständigheter, var resultaten av de talrika indianska skärmytslingarna desamma. Vi erövrade en kontinent och ett massivt nytt territorium och höll det med våld. Vi bosatte oss där, utvecklade det territoriet och byggde en stor nation. Detta kan vi vara oerhört stolta över.

Vi kan inte säga detsamma om något av de andra krigen som USA förrädiskt har lurats in i. Vi drog ingen nytta av Vietnamkriget, inte från första eller andra världskriget, och inte ens från den amerikanska revolutionen, som, om det inte hade varit för Bank of England och den judiska penningmakten, aldrig ens hade behövt utkämpas. Men av alla de blodiga och kostsamma krig som det vita folket i USA har blivit lurade in i, var inget så dumt, så blodigt, så destruktivt och så onödigt som massakern mellan staterna under eran 1861–1865.

Som de flesta av de destruktiva krig som den vita människan har snärjts och svindlats in i, var det så kallade inbördeskriget en judisk operation från början till slut. I mer än fyrtio år använde judarna slaverifrågan som en emotionell och "moralisk" fråga för att piska upp intensivt hat och splittring. Genom att skickligt manipulera sitt propagandamaskineri (där Onkel Toms stuga var ett viktigt verktyg) var scenen grundligt förberedd när Lincoln blev president. Resultaten, som hela världen nu känner till, var förödande, särskilt för södern. När det gäller slakten på den främsta mannakraften i norr, och återigen, särskilt i södern, när det gäller män som lemlästades och förlamades, när det gäller egendom som hänsynslöst brändes och förstördes, kan inget annat krig i vår historia mäta sig med det straff som tillfogades den då unga och framväxande nationen. Inte heller blev det arvet av hat och förstörelse för den vita rasen någonsin förlåtet eller gottgjort. Vi skördar idag stormen av det fruktansvärda misstag som våra förfäder begick när de lät judarna lura in dem i det katastrofala och brodermördande kriget. Mer än någonsin tidigare står vi, den vita rasen, på grund av det nu inför total rasmässig uppblandning och står, för alla praktiska ändamål, inför ett öde värre än folkmord, värre än döden.

Allt var planerat på det sättet, och den judiska penningmakten, i synnerhet Rothschild-dynastin, inte bara planerade det, utan skröt om det åratal före händelsen.

Det finns ytterligare en fängslande fråga som uppstår ur hela denna hemska och tragiska katastrof. Eftersom judarna planerade hela operationen, kriget, dess utgång, den

Lincoln-mordet och dess efterföljande mörkläggning, den brutala våldtäkten och förstörelsen av södern, frågan är — vad var Lincolns medvetna roll i hela denna affär? Eftersom han var den centrala figuren i detta brodermordiska krig, var han en villig samarbetspartner i konspiration med judarna, eller var han en dum bricka som användes av judarna, eller var han delvis båda?

Lincoln var inte den store man som den efterföljande historien har utmålat honom som, precis som Kennedy inte var den heroiska idol han nu framställs som. Det finns ett ordspråk som säger att vissa män föds till storhet, vissa uppnår storhet och vissa får storhet påtvingad sig. Lincoln faller definitivt inom den senare kategorin. Lincoln var en gåta i sin tid, och förblir så än idag. Han var en slug politiker, något av en inte alltför intelligent skogsadvokat och lantis, men tillräckligt skarp för att kunna manipulera människor och använda sina hemvävda predikningar och anekdoter för att få fram sina poänger. Detta gjorde han effektivt, som en god politiker bör. Dessutom hade han ett stort ego och en vild beslutsamhet att vinna. Han skapade inte uppståndelsen kring slaverifrågan. Judarna hade arbetat på det i omkring fyrtio år, och när hans tillfälle kom var Lincoln slug nog att kapitalisera på det som en listig politiker bör. Han kände förmodligen att det var en viktig moralisk fråga som han skulle vilja rätta till, om han kunde. Jag tror inte att han medvetet samarbetade med judarna när han blev president, utan snarare att judarna såg i honom ett användbart verktyg för att främja sin sak och följaktligen använde och främjade honom. I *American Jewry and the Civil War* säger den judiske författaren Bertram W. Korn: "En av president Lincolns mest gåtfulla förtrogna under kriget var Isachar Zacharie, en obskyr brittiskfödd läkare och fotvårdsspecialist, som enligt *New York World* åtnjöt herr Lincolns förtroende kanske mer än någon annan privatperson — (och var) kanske den mest gynnade familjegästen i Vita huset." Utan tvekan använde judarna Zacharie som en kanal för att manipulera Lincoln att göra deras vilja närhelst det var nödvändigt, men Lincoln var engagerad och besatt av att föra och vinna kriget, och behövde inte alltför mycket påtryckningar. Även om jag inte utger mig för att vara tankeläsare, tror jag att Lincoln tillträdde presidentskapet mer eller mindre okunnig och omedveten om den judiska penningmakten. Men väl som president, någonstans längs vägen, blev han medveten om den, och det skrämde honom. Han citeras för att ha sagt något i stil med att han såg mörka och olycksbådande krafter samlas

vid horisonten och han fruktade för sitt land. Om USA någonsin skulle förstöras, skulle det inte förstöras av en yttre fiende, utan inifrån. Utan tvekan, ställd inför den dystra verkligheten, hade han blivit medveten om den "dolda handen" av judisk pengamakt.

Rothschilds Pengamakt

Vi sluter nu cirkeln beträffande vem och vad som orsakade inbördeskriget och kulminerade i lönnmordet på Abraham Lincoln. I hela denna förrädiska och katastrofala serie av händelser, låt mig försäkra er om att frigivandet av slavarna aldrig var den verkliga och underliggande frågan. Frågan var tvåfaldig — pengar och ras. Båda dessa frågor är den judiska kabalens primära domän och har varit det i minst tre tusen år.

Det judiska fokuset på pengar och makt började därför inte med familjedynastin Rothschild, men det nådde nya höjder med deras dominans. Mayer Amschel, dynastins grundare, föddes 1743 i Frankfurt-am-Main. Han var en handlare i skrot, antikviteter och gamla mynt. Han var en slug operatör och blev snart finansiell agent åt lantgreven av Hessen-Kassel under de franska revolutionskrigen. Han hade en stor familj på 20 barn. Av dessa överlevde tio till vuxen ålder, varav fem var söner.

Lantgreven av Hessen-Kassel var samme man som ägnade sig åt att hyra ut sina undersåtar (unga soldater) till Amerika i det amerikanska frihetskriget och tjänade en förmögenhet på att leverera hessiska legosoldater för att slåss på den amerikanska sidan. Alla dessa pengar gick också genom Mayer Amschels slemmiga händer och han var snabb med att avleda dem till sina egna kistor och multiplicera dem enormt. Han gav sig in i bankverksamhet. Han hade upptäckt det magiska svindleri som nu kallas fraktionella reserver, den process genom vilken man lånar ut pengar till ränta på skuldsedlar, mot guld man inte har, på premissen att endast en bråkdel av kunderna kommer att komma för att kräva ut guldet. (Se C.C. 40 i *The White Man's Bible* "The Federal Reserve".) Hur som helst, den listige juden Amschel blomstrade med stormsteg. Hans grundläggande arbetsmotto var **"Ge mig makten att ge ut nationens pengar och jag bryr mig inte om vem som stiftar dess lagar."** Han placerade snart ut sina fem söner som centralbankirer i Europas fem främsta finansiella huvudstäder, nämligen London, England; Paris, Frankrike; Wien, Österrike; Neapel, Italien; och det tidigare nämnda Frankfurt för att täcka Tyskland.

Under Napoleonkrigen var de fem pojkarna extremt upptagna med att låna ut pengar, inte bara till båda sidor, utan till alla sidor. De genomförde sin största kupp efter slaget vid Waterloo, där de hade kurirer och/eller brevduvor för att snabbt vidarebefordra resultaten av det ödesdigra slaget tillbaka till England, och genom detta listiga knep var de först i England med att få veta utgången av det historiska slaget. Men genom att vara invigda i denna typ av "insiderinformation" startade de snabbt aktieköpsorgier som gynnade dem. Ryktet spreds som en löpeld att Napoleon hade vunnit och panik drabbade den brittiska börsen. Rothschilds hade gjort en fantastisk vinst genom att återigen använda den judiska listen med lögner, bedrägeri och insiderinformation. Som tränade sälar fann sig de brittiska köpmännen i det och lät dessa usla tjuvar komma undan med det.

Det finns många andra snabba affärer som Rothschilds manipulerade på nationell nivå, såsom aktieandelarna i Suezkanalen och en mängd andra. De flesta av våra läsare är också medvetna om de dubbelspelande, senare tiders Rothschild-kumpaner, familjen Warburg. Under första världskriget, medan Paul Warburg gav vår president Wilson råd om hur man skulle svälta Tyskland till kapitulation, befann sig hans bror Max i Tyskland och gav kejsar Wilhelm råd om hur man skulle decimera USA, men låt oss fokusera tillbaka på inbördeskriget.

Rothschilds och judarna såg den nya nationen USA som en enorm potentiell guldgruva och de slösade ingen tid på att etablera sig och få sina finansiella tentakler fast förankrade i det nya landet av mjölk och honung. För det första var judarna de främsta främjarna och handlarna med svart guld — handel med svarta slavar importerade från Afrika. De hade ett tvåfaldigt syfte med slavhandeln: för det första att tjäna enorma förmögenheter på själva slavhandeln. För det andra att förorena detta nya land med de smutsiga generna från dessa svarta afrikanska vildar. De kunde använda denna taktik senare för att ruinera USA, precis som de gjorde med Egypten för 3000 år sedan och har gjort med flera andra länder sedan dess. De hade samlat på sig en rikedom av erfarenhet av handel med slavar och av förgiftning av genpoolerna i vita nationer.

Efter att ha skeppat stora mängder svarta slavar till Amerika med enorm vinst, började de samtidigt lägga skuldkänslor på de vita amerikanerna i stort. Denna akilleshäl hos den vita rasen utnyttjade och underblåste de med besked. När de sedan fann en Lincoln som kunde agera som deras frontfigur och leda den nya nationen i en splittrande,

brodermordskriget var Rothschild-nätverket mer än redo — redo att återigen finansiera båda sidor i ett krig som de själva hade varit instrumentella i att anstifta.

På unionssidan hade de August Belmont (egentligt namn — Schoenberg), en rasfrände, som sin agent för att förse norden med pengar (mot ränta, naturligtvis). På konfederationens sida hade de Judah P. Benjamin för att förse södern med tryckta konfederationssedlar, vilkas värde snabbt krympte till det intet varifrån de kom när södern förlorade kriget. Men Rothschild-dynastin klarade sig som de banditer de var och tjänade storkovan på båda sidor. Dessutom slappnade deras tentakler inte av efter att kriget var slut. Faktum är att båda sidor var så djupt skuldsatta efter kriget att dessa slemmiga judiska parasiter har gjort sig en förmögenhet på det debaklet (och flera efterföljande debakel) ända sedan dess.

För att illustrera hur djupt involverat det judiska huset Rothschild var i att planera och anstifta inbördeskriget, och hur arrogant säkra de var på sin bluff, hänvisar jag läsaren tillbaka till sida ett och den inledande, skrytsamma skålen av Rothschild-kumpanen Benjamin Disraeli. Kan bilden vara tydligare beträffande vem och vad som orsakade inbördeskriget?

Judarna fann Abraham Lincoln vara en användbar bricka i ett krig som de, judarna, noggrant hade planerat och underblåst i årtionden i förväg. När Lincoln hade tjänat sin tid och deras syfte, planerade de lika minutiöst hans mord och den efterföljande mörkläggningen. Vi, den vita rasen, betalar fortfarande ett oerhört högt pris för detta svek, och om vi inte snart organiserar oss och utplånar dessa dödliga parasiter ur vår mitt, kommer vår framtida avkomma att vara totalt rasmässigt uppblandad, totalt förslavad. Om tjugo år kommer era barn att fråga: Pappa, mamma, var var ni när judarna och niggrerna tog över det här landet?

Hur ska ni svara dem?

* * * * *

"Jag har den grå armén framför mig, de internationella bankirerna bakom min rygg."

— Abe Lincoln, bara några veckor innan han mördades.

Operation Judah USA

> Dumsnutigt nog har Onkel Sam i mer än fyrtio år storsint lekt jultomte för alla våra värsta fiender, för judarna, för "lerfolket" (mud people), och för världens alla avskum och gratisätare. Allt detta naturligtvis på bekostnad av den länge lidande vita amerikanska skattebetalaren, som blir rånad inpå bara skinnet.

USA har idag en unik position i världen som inte har motsvarats av något annat land, eller imperium för den delen, i världshistorien. Den produktiva och kreativa förmågan hos den vita amerikanska arbetaren och skattebetalaren, kombinerat med de tekniska framstegen och de enorma fysiska resurserna i dess landområden från Atlanten till Stilla havet, är sannerligen respektingivande. Aldrig i hela historien har något folk haft en så underbar möjlighet att vara friska och rika, lyckliga och välmående, som Amerika hade under den senare hälften av nittonhundratalet. Faktum är att omedelbart efter det segerrika slutet på andra världskriget 1945, stod Amerika på toppen av världen, suveränt och ohotat, hela världens avundsjuka och hopp.

Tyvärr, medan nästan hela omvärlden insåg detta, vår mest avundsvärda position i historien, gjorde inte den genomsnittlige vita amerikanen det. Inte heller insåg många vita amerikaner att samma judiska parasit som från början hade lurat in Amerika i denna katastrofala världsomspännande slakt som andra världskriget innebar, kontrollerade Amerikas öde, och i själva verket världens, som den har gjort i århundraden. Inte heller insåg det vita Amerika att denna ondskefulla judiska parasit snart skulle vända sitt destruktiva skällsord mot den produktiva och kreativa vita amerikanen som just hade räddat nacken på denna förrädiska pest från att utplånas från jordens yta. Eftersom det vita Amerika inte var

medveten om varken sin rasidentitet eller sin stora lycka, stod den naken och försvarslös mot det konspiratoriska judiska nätverket, som snart var beslutet att ta ifrån Amerika både dess rasidentitet och dess stora välgång. Eftersom den genomsnittlige vite amerikanen sov vid spakarna, på grund av sin egen naivitet och sin egen dumhet, eftersom han lät sig luras in i en världsomspännande konflikt mot sina egna bästa intressen, i vilken han dödade sina egna vita raskamrater, betalar den vite mannen idag dyrt för den vansinniga försummelsen. På grund av den har han nu förlorat allt. Han har förlorat sin frihet, sin unika möjlighet att njuta av både rikedom och överflöd, och snart kommer han att berövas sin rasliga integritet likaså. Redan innan den katastrofala och vansinniga världskonflikten 1939-45 var över, lade den förrädiske och ränkfulla juden redan världsomspännande planer för hur han skulle råna det vita Amerika på dess rikedomar och överlämna dem till världens inkompetenta lerraser; hur han skulle råna Amerika på dess ära och identitet; och hur han skulle dra ner den välställde vite amerikanske arbetaren tills han reducerades till en eländig coolies nivå, bärande på världens alla avskum, parasiter och gratisätare på sin rygg. Inte bara planerade den diaboliske juden att göra allt detta mot den produktive vite amerikanen, utan han planerade också att råna och förstöra den vita genpoolen, förorena den på en världsomspännande basis till den av en smutsig slaskhink, och såg ivrigt fram emot den dag då inga fler vita barn skulle födas.

Hur hamnade den i övrigt intelligente, kreative och produktive vite amerikanen i en sådan svår belägenhet? Hur kunde en sådan monstruositet pågå i mer än femtio år utan att offren blev medvetna om det? Hur kommer det sig att den genomsnittlige vite amerikanen än idag inte inser att han har blivit rånad, svindlad, lurad och ledd till slakthuset?

Det är en fascinerande, ja, skrämmande fråga och vi ska försöka reda ut den, steg för steg. Medan den judiska planen att förstöra den vita rasen har varit en pågående konspiration under de senaste tusentals åren, tog den verkligen fart och fick en enorm drivkraft under de senaste femtio åren. Vi måste komma ihåg att den var noggrant planerad, och varje större steg genomfördes genom att begå ett monstruöst bedrägeri mot den vite mannen, som den senare antingen omfamnade, eller åtminstone passivt accepterade, och därmed godkände genom tyst medgivande.

Steg 1. Andra världskriget

Vi börjar med året 1939 då judarna lyckades lura in alla världens vita raser i en omfattande blodutgjutelse där en grupp vita män dödade en annan grupp vita män, när de alla borde ha varit i samma lag och dödat judar, istället för varandra. Detta åstadkom juden genom (a) ett obevekligt och ondskefullt propagandaprogram mot Hitler och tyskarna, som övertygade Amerika och världen om att Hitler var en demon, en galning, en diktator som ville erövra världen, och (b) genom att ha sina (judens) hantlangare i regeringens nervcentra, sådana förrädare som Roosevelt, Churchill och andra, i praktiskt taget varje "demokratiskt" land i världen, redo att dra i maktens spakar och förklara krig.

Genom andra världskriget lyckades judarna döda minst femtio miljoner människor av ingen annan anledning än att främja sina egna intressen. Minst 90 procent av dessa femtio miljoner offer var vita, och de flesta av dessa var de vita nationernas manliga befolkning i sina bästa år.

Genom denna storskaliga, blodiga, världsomspännande slakt uppnådde judarna det största genombrottet i sin historia och lade grunden för efterföljande svekfulla program på global basis. Men låt oss här koncentrera oss på Amerika.

Steg 2. Subventionera världen

Många realistiska militärer, såsom general Patton och andra vita ledare med framförhållning, förklarade att vi var i en utmärkt position att krossa kommunismen. Vi kunde ha avslutat det jobbet 1945 och fortsatt raka vägen till Moskva och rensat ut det där vidriga ormboet. Judarna satt dock stadigt i sadeln och ville inte veta av något sådant. De mördade i hemlighet män som Patton och tystade andra till glömska. Propagandamaskinen gick igång för fullt och spred idén att det nu var Amerikas skyldighet att återuppbygga en sargad och utarmad värld, en värld som vi i första hand hade hjälpt till att slå i spillror. Ett av tidens nyckelargument, som jag minns det för cirka fyrtio år sedan, var att Amerika inte kan överleva som en ö av välstånd i ett världsomspännande hav av fattigdom. Det var ett dumt argument om det någonsin funnits ett,

men uppenbarligen accepterade det amerikanska folket det, eller gjorde åtminstone inga större ansträngningar för att motsätta sig det eller avslöja det.

NO NEED TO PUSH. THERE'S ENOUGH FOR EVERY ONE!!
FOREIGN AID FOR EGYPT
FOREIGN AID FOR FRANCE
FOREIGN AID FOR CHILE
FOREIGN AID FOR MEXICO
AID FOR WHO KNOWS
EXTRA AID FOR ISRAEL
FOREIGN AID FOR CUBA
AID FOR TURKEY
FOREIGN AID FOR ENGLAND
FOREIGN AID FOR KUWAIT
FOREIGN AID FOR BRAZIL
FOREIGN AID FOR ETHIOPIA
FOREIGN AID FOR ISRAEL FROM UNCLE SAP
FOREIGN AID FOR MOROCCO
FOREIGN AID FOR HUNGARY
FOREIGN AID FOR ZAMBIA
FOREIGN AID FOR INDIA
"PLAYING SANTA TO THE WORLD"

”ATT LEKA JULTOMTE FÖR VÄRLDEN”

Detta lade grunden för nästa stora bluff som begicks mot det amerikanska folket, nämligen att kommunismen nu var det största hotet mot Amerika, eftersom den gjorde gigantiska framsteg och tog över Östeuropa, Kina och på andra håll i världen. Naturligtvis fick vi veta att vi inte kunde stoppa den med militära medel som vi gjorde i fallet med Hitler och nazisterna. Istället fick vi veta att vi var tvungna att subventionera alla de hotade länderna: Grekland, Italien, Frankrike, Mexiko, en mängd länder i Sydamerika och många fler. Marshallplanen instiftades, och på några år blev Uncle Sap världens jultomte, som delade ut bistånd och frikostighet till alla världens gratisätare; allt på bekostnad av de olyckliga skattebetalarna i USA. När det väl startat fortsatte detta program att svälla tills vi idag ger bistånd och resurser till 143 länder över hela världen.

Låt oss backa ett ögonblick här och på nytt granska de felaktiga premisser som detta ändlösa utdelningsprogram bygger på: (a) Vi kan inte överleva som en ö av välstånd i ett hav av fattigdom. Fel. Amerika byggde upp sig självt till en stor och rik nation genom sin egen svett och sitt hårda arbete, inte genom att ge bort allt till världens gratisätare och avskum. Vi har aldrig varit skyldiga världen ett uppehälle, är det inte idag och kommer aldrig att vara det. Vårt bästa skydd var och är att bygga upp vår egen styrka och vårt eget välstånd. Vi kan ge oss fan på

har inte förbättrat vår position på något sätt genom att subventionera allt världens avskum, utöka deras antal till en världsbefolkning på fem miljarder, och slösa bort, sprida och dränera våra egna resurser. (b) Den kommunistiska expansionen. Jag har fullständigt besvarat detta i en artikel jag skrev för mer än tio år sedan, med titeln *Ryssland, Israel och USA*. Den är en del av *Den vita mannens bibel*, och är C.C. nr 38. I den lägger jag uttryckligen fram hur USA, under dominans av det världsomspännande judiska nätverket, har varit instrumentellt i att hjälpa judarna i Ryssland att avsätta Romanov-dynastin och upprätta en kommunistisk diktatur; hur USA har hjälpt till att rädda den vacklande diktaturen gång på gång när den var på gränsen till kollaps; att de gör så idag; att de räddade dess nacke under andra världskriget när Hitler hade medlen och beslutsamheten att utplåna den kommunistiska pesten från jordens yta; att kommunismen är en judisk pest från sin begynnelse; och att Amerikas skenbara motstånd mot judisk kommunism är en bluff och ett bedrägeri. Istället arbetar Ryssland och USA, och har gjort så i flera decennier, hand i hand för att främja kommunismen i hela världen som en del av det judiska programmet för att ta över och förslava världen under judens brutala diktatur. (Läs återigen C.C. nr 38 i *Den vita mannens bibel*.)

Men låt oss gå vidare till de nästa flera bedrägliga manövrarna.

Steg 3. Medborgarrättsrörelsen

Medan Amerika sedan sin begynnelse med det framgångsrika slutförandet av den amerikanska revolutionen 1781 alltid hade betraktat sig självt som en vit mans domän, lade judarna efter andra världskriget in högsta växeln i sitt urgamla program för hur man förstör den vita genpoolen och bastardiserar den till glömska. Även om inbördeskriget antogs utkämpas för att ”befria” de svarta afrikanska slavarna på vår jord, betraktade den vita mannen aldrig negern som sin jämlike. I bästa fall betraktades de som en låg form av mänsklighet som hade släpats in i vår mitt och nu satt vi fast med dem. Flera framsynta amerikaner såsom Thomas Jefferson, Abraham Lincoln, Marcus Garvey (en mulatt), senator Theodore Bilbo och andra insåg problemet och försökte vidta långtgående åtgärder för att utplåna dem ur vårt samhälle (Se R.L. nr 42, *Överlevnad, expansion och framsteg*.) Den förrädiska, listiga juden,

men den som kontrollerade vårt öde och drog i trådarna bakom kulisserna visste exakt vad han gjorde och motarbetade alla sådana konstruktiva planer och program, och bidade tålmodigt sin tid.

Hans tid kom på 1950- och 1960-talen när juden störtade USA i hysteri med sitt medborgarrättsprogram. Plötsligt verkade det som om den inkompetente, vilde afrikanen inte kunde göra något fel, och den vita människan var skurken och den skyldige, och allt han gjorde var fel och hade varit det i århundraden. Juden, med nästan ohotad kontroll över nyhetsmedier och annan propagandamaskineri, fortsatte att ösa på och lade ett tungt skuldkonplex på den vita människan, inte bara i Amerika, utan var som helst och överallt i världen. Medan den tunga rollen eller skurken i dåtidens filmer hade varit en mexikan, en mulatt eller en asiat, framställs nu negern alltid som den orättvist anklagade hjälten, och den vita människan som skurken.

I själva verket verkade det plötsligt som om den vita människan, som hade varit ohotad som byggare av civilisation, kultur och lärande, nu var ansvarig för världens alla olyckor. Inte bara ansvarig, utan var skyldig kompensation till hela världen, särskilt de efterblivna lerraserna, som nu framställdes som den "framväxande" tredje världen. På det sätt juden berättade det var alla nu jämlika (hade inte de kristna sprutat ur sig detta skräp i nästan 2000 år?) och den enda anledningen till att hottentotterna och de australiska aboriginerna inte var lika avancerade som vi var att den vita människan hade förtryckt dem och hållit dem nere.

Detta, fortsatte juden att skrika, gällde särskilt negrer här mitt ibland oss, och det var vår kristna och medborgerliga plikt att snabbt lyfta dem till vår nivå, ekonomiskt, kulturellt, politiskt och inom utbildningsområdet. Det var vår skyldighet att inrätta ett akutprogram och göra dem jämlika så snabbt som möjligt. Om det inte skedde snart genom att bara ge dem en lika möjlighet att bli jämlika, då borde (måste!) regeringen instifta program såsom Affirmative Action (positiv särbehandling), "minoritetskvoter", speciella utbildningsprogram, speciella subsidieprogram, etc., etc., vad som än krävdes, för att tvångsmata programmen och subventionera dessa efterblivna vildar tills de skulle bli jämlika.

En av de första demonstrationerna av brutal, hårdhänt styrka kom 1957 i Little Rock, Arkansas, med genombrottet för påtvingad skolintegration. Eisenhower, en

av de mest beklagansvärda av de judiska hantlangarna att bli president, satte in massiva militära styrkor i och runt skolan för att hjälpa några noggrant utvalda n*grer att komma in i ett helvitt gymnasium. Allt detta skedde i våldsamt motstånd mot de önskemål och åsikter hos det vita folket som hade hjälpt till att välja honom, och som också betalade räkningen för detta misslyckade övergrepp. Men med den judiska propagandamaskinen i ryggen lyckades denne föraktlige rasförrädare, länge i judarnas tjänst, genomföra det. Den vita befolkningen var förvirrad, desorganiserad och ledarlös.

Denna skamlösa kränkning mot den vita rasen fullföljdes obevekligt av nästa administration, Kennedy-bröderna, när ännu en hårdhänt militär aktion inleddes i Oxford, Mississippi, när "vår" (läs J.O.G. den judiska ockupationsregeringen) använde 20 000 militära trupper till enorma kostnader för skattebetalarna, för att få en smutsig n*ger, James Meredith, inskriven vid det tidigare helt vita University of Mississippi. Men det var en tid då judarna ville ha mer. De ville göra det till ett brott för den vita rasen att inte blandas med de vilda n*grerna i livets alla skeden, och en olycksbådande uppsättning så kallade lagar om medborgerliga rättigheter introducerades av "våra" judefjäskande kongressledamöter. När allmänheten började bli medveten om vad som pågick och kraftfullt motsatte sig inte bara kongressen utan också började öppet förlöjliga Kennedy-administrationen, verkade det som om judarna var hejdade och lagarna gick inte igenom. Vad skulle man göra? Judarna hade svaret. Lönnmörda Kennedy och gör honom till en martyr och en hjälte. Listen fungerade, även om den har hållit konspirationen i en febril verksamhet fram till denna dag med att dölja sina spår. (Se R.L. nr 46 Vem dödade Kennedy.)

Den vita amerikanska allmänheten kände plötsligt ett tungt skuldkontext läggas på sig, och när nästa judiska hantlangare, Lyndon Johnson efterträdde Kennedy som president, spelade han ut sitt kort till fullo. Han och kongressen skyndade nu igenom den ena komplexa uppsättningen lagar om "medborgerliga rättigheter" efter den andra, med mycket litet motstånd från den vita synvinkeln. Snart var n*gern överlägsen, och de tidigare herrarna blev slavar under sina forna slavar. Den vita mannens mest dyrbara ägodel, hans barn, lastades nu in i gula bussar och transporterades ett dussin mil tvärs över staden in i n*ger- djungler, och de små djungel-ungarna, å andra sidan, transporterades in i de vita skolorna och kvarteren. Rasblandning blev nu den officiella religionen för den statliga administrationen och dess medföljande och allt-

genomgripande propagandanätverk, som alltihop manipulerades av judar. Detta sträckte sig in på alla områden och omfattade inte bara skolor och utbildning utan även bostäder och rasblandade grannskap, in i regeringen, jobb, affärskontrakt och alla andra verksamhetsområden. Där jobb och affärskontrakt tidigare beslutades på meritbasis, kastades sådana kriterier nu överbord och ett jippo kallat Affirmative Action (positiv särbehandling) infördes i dess ställe. Detta innebar att en statlig myndighet, eller en privat arbetsgivare, eller en skola, ett universitet eller vad som helst, var tvungen att ge företräde åt de dumma och inkompetenta "djungelkaninerna" (eller andra "minoriteter" såsom "hispanics") för att få fram en viss procentandel kroppar, oavsett om dessa kroppar var kompetenta eller inte. Denna typ av omvänd diskriminering instiftades förmodligen för att gottgöra för "tidigare oförrätter", oavsett om arbetsgivaren (eller vem det nu var) hade någon del i sådana tidigare oförrätter, eller om sådana oförrätter faktiskt ens hade inträffat.

Idén var att gynna de jävla negrerna, till vilket pris som helst, och dra ner "Whitey" (den vite mannen). Vi skulle alla vara, åh, så lika, men negrerna och judarna skulle vara mer lika än någon annan. Detta går direkt tillbaka till den bedrägliga hållning som införlivats i den judisk-kristna bibeln, att vi alla är lika inför Herren utom judarna, som är långt mer lika än någon annan.

Och så sköts negrerna framåt och de vita sköts tillbaka. Storfinansen och dess annonsörer samarbetade till hundra procent. Varje reklamfilm som nu visades på tv, eller på andra ställen, främjade alltid lycklig rasblandning. Varje annons visade minst en "jämlik" neger i mitten av bilden, med de åh, så lyckliga vita människorna omgivande djungelkaninen.

Steg 4. Vidöppna gränser

Inte nog med att de infödda negrerna och hispanics uppmuntrades rikligt av ett alltför generöst välfärdssystem att leva på bidrag och föröka sig medan den vita skattebetalaren stod för räkningen, utan den officiella linjen från vår judiska ockupationsregering (JOG) var nu att vi måste ta hand om alla "flyktingar" i världen, och ge "fristad" åt dem som flydde från sina tyranniska regeringar, var de än i världen må befinna sig. Eftersom de flesta regeringar i världen (tack vare judisk manipulation) inte bara är tyranniska utan också hopplöst korrupta, kunde nästan vem som helst hävda att de

flydde från politiskt förtryck. Faktum är att vår egen JOG-apparat också i högsta grad faller inom kategorin att vara hopplöst korrupt och tyrannisk, men tack vare de produktiva och konstruktiva vita människor som byggde detta land och fortfarande bebor det, är det utan tvekan fortfarande favoritmagneten för nästan 95 procent av alla världens lerfolk.

I sitt diaboliska program för folkmord på den vita rasen bestämde juden att efter andra världskriget skulle inget land förbli vitt länge. Under olika förevändningar injicerades nu lerraserna snabbt i varje vitt land i världen. Moluckerna i Holland; turkar i Tyskland; algerier i Frankrike; hinduer, pakistanier och alla raser av niggrer i Storbritannien (en gång Storbritannien, men inte längre) och så vidare längs linjen. Men vi har här att göra med Förenta staterna, och de medel judarna använde för att fälla och förstöra detta en gång mest välmående och framgångsrika land i historien. Vilka kunde judarna injicera i Förenta staterna?

Listan är nästan oändlig. På vår 1900 mil långa södra gräns finns obegränsade horder av fattigdomsdrabbade mexikaner som förökar sig som kaniner, alla ivriga att komma in i Förenta staterna. Och de kommer, i miljontals och åter miljontals. Medan våra regeringstjänstemän är svurna att försvara vår konstitution och Förenta staterna, gör de ingetdera. I bästa fall används konstitutionen nu som ett jippo för att dela ut favorisering till lerraserna, utlänningar och andra fiender. Den används också som ett dubbeleggat svärd med vilket man rånar och förtrycker de bästa och mest produktiva elementen i detta land — de vita människorna som byggde allt och producerar det överflöd som föder stora delar av världen.

Inte bara är våra gränser nu vidöppna för mexikanerna, utan för allt annat avskum och drägg i världen. Vietnameserna är här i enorma antal, vissa har tagit över hela städer; pakisarna är här; haitierna är här; jamaicanerna är här och expanderar; kineserna är här och kommer i ökande antal; japsarna har tagit över Hawaii och bygger stora bilfabriker och köper upp förstklassiga kommersiella fastigheter; kubanerna har tagit över södra Florida.

Ack ja, kubanerna. Däri ligger en annan omfattande historia om trolöshet, om hur vår JOG-apparat har manipulerat, infiltrerat och förstört nästan varje land i världen. Modus operandi går till ungefär så här: (a) Först och främst erbjuder vi ett land utländskt bistånd, som skickas till dess regeringschef, förmodligen för distribution till

de behövande och fattigdomsdrabbade, eller för att bygga upp sina resurser. (b) Merparten av sådana pengar slussas dock iväg till privata bankkonton tillhörande dess diktatorer, som blir oerhört rika, arroganta och motbjudande, vilket skapar hat och motstånd från deras upproriska folk. Exemplen på sådana är för många för att listas, men för att nämna några: Shahen av Iran; "Papa Doc" Duvalier och hans son i Haiti; bröderna Diem i Vietnam; Ferdinand E. Marcos och hans dyra fru i Filippinerna; Anastasio Somoza i Nicaragua, Fulgencio Batista på Kuba. Det finns dussintals fler som skulle kunna listas. För att hjälpa till att röra upp revolution och oro skickar vårt JOG-etablissemang in CIA för att organisera revolution och inbördeskrig mot dessa arroganta och slösaktiga tyranner. Finansierade med amerikanska skattebetalares pengar har dessa revolutionära grupper snart vapen, uniformer och organisation, hemligt ledda och styrda av vårt eget CIA. Situationen i Nicaragua är ett perfekt exempel. Först stödde och finansierade vi Somoza. Sedan hjälpte CIA till att organisera sandinisterna för att driva ut Somoza. Sedan blev saker och ting ännu värre, mycket värre.

CIA bytte sedan abrupt häst och organiserade Contras för att driva ut sandinistregeringen, och snart gav Reagan-administrationen bistånd och finansierade Contras till ett värde av hundratals miljoner. Hur dum får man bli? Samma tillvägagångssätt följdes i Jamaica, på Kuba, i Filippinerna, i Panama, i Sydkorea och i dussintals andra länder runt om i världen. Inget annat än revolution, anarki och kaos; allt anstiftat, organiserat och finansierat av vår judiska regering; allt på bekostnad av den vite amerikanske skattebetalaren vars framtid de därmed undergräver och förstör.

Steg 5. Exportera våra industrier till områden med slavarbete och kuli-arbete i världen

Medan USA hade ett överväldigande monopol på teknologi, tillverkning och produktionsanläggningar efter andra världskriget, har man nu gett bort allt gratis, och samma judar som äger (och ägde) våra tillverkningsföretag då och nu har i själva verket flyttat dem till områden med billig arbetskraft i världen — "mud countries" som Korea, Taiwan, Kina och Japan, särskilt Japan. Vi har visat och lärt dem teknologin, initialt finansierat och byggt upp deras fabriker, och sedan satt dem i konkurrens med våra egna arbetare till kuli-löner.

löner. Det finns en dubbel fördel i detta för judarna. Genom att vara internationalister och inte bry sig ett dyft om Amerika, skördar de de extra vinsterna, och drar samtidigt ner den vita amerikanska ekonomin genom att (a) kasta miljontals amerikanska arbetare i arbetslöshetsköer och ut på socialbidrag, och (b) samla på sig enorma handelsunderskott på grund av de varor vi importerar från dessa länders "gyttjefolk", varor vi själva både kunde och borde tillverka. Sålunda, genom judiskt förräderi och manipulation, hamnar vi djupare i skuld, våra produktionsanläggningar äventyras och den vita amerikanska arbetaren blir arbetslös och/eller utarmad.

Diverse ytterligare program som drivs av JOG för att förstöra det vita Amerika

Hittills har jag detaljerat fem grundläggande steg och program genom vilka judarna har reducerat vårt en gång kraftfulla och välmående vita amerikanska samhälle till ett av svaghet, förvirring, beroende och servilt slaveri under det judiska monstret. Men föregående lista är långt ifrån fullständig, och denna komplexa konspiration kan inte omfattas i denna korta analys. Men för att ytterligare klargöra bilden måste vi kortfattat lista några av de andra nyckelverktyg och vapen som judarna har använt, och fortsätter att använda, för att förstöra oss.

(a) Utan tvekan måste **Federal Reserve System**, denna gigantiska judiska förfalskarliga, rankas högst på listan. Trots att det invigdes redan kort före första världskriget (1913) och bedrägligt framställdes som ett officiellt amerikanskt statligt organ, gjorde det Amerika till ett offer för båda världskrigen. Eftersom jag redan har gått in på detaljer om denna gigantiska judiska bluff i C.C. 40 i *White Man's Bible*, kommer jag inte att upprepa det här.

(b) **Världsbanken**. Trots att den antas vara internationell, finansieras den till övervägande del av amerikanska skattebetalares pengar. Det är ett öppet konto och en blankocheck för "Yids" att slösa bort våra varor, pengar och tillgångar på världens alla snyltande länder med "gyttjefolk", utan att behöva redovisa sina utgifter i statsbudgeten.

(c) **Amerikanska banker som ger enorma osäkrade lån** till länder med "gyttjefolk" som Mexiko, Argentina, Brasilien, för att nämna några, men listan är oändlig. Dessa lån uppgår inte bara till miljoner, utan hundratals miljarder (Mexikos skuld ensam är över hundra miljarder) och det finns inget hopp eller förväntan om att kapitalet någonsin kommer att betalas tillbaka. Faktum är att för att

förmå några av dessa länder att betala ens så mycket som räntan, beviljar dessa finansiella idioter nya lån. Hur dum får man bli? Eller är detta helt enkelt en fråga om dumhet? Knappast. Medan dessa samma bankirer är hårda som flinta när det gäller att utmäta amerikanska bönder och husägare, agerar de som om de oavsiktligt blivit påkomna med byxorna nere när det gäller sådana enorma lån till utländska "mud countries". I själva verket var allt planerat och en medveten judisk politik, efter att i förväg ha konspirerat att de vita amerikanska skattebetalarna ska betala räkningen (som vanligt) och rädda bankerna, precis som president Bush nu driver på för att rädda bedrägerierna i spar- och låneinstituten med hjälp av skattebetalarnas pengar.

(d) Och sist men inte minst, finns den där förbannade parasiten Israel på vår rygg, som dödar araber, krossar deras huvuden och bryter ben till en kostnad av mer än tre och en halv miljard i ekonomiskt stöd från "Uncle Sap", vilket alienerar hela den muslimska världen och får oss att framstå som de dumma judiska hantlangare vi är, i världens ögon.

Slutsats

Det finns mer, mycket mer, men det föregående ger en ganska allsidig bild av den röra vi befinner oss i och vem som orsakade oss den. Nästa väsentliga fråga är: vad gör vi åt det och hur tar vi oss ur denna eländiga röra?

Lösningen är inte lätt, men svaret är ganska enkelt när vi ställer några grundläggande frågor.

1. Hur fick denna lilla, eländiga, parasitära minoritet ett så kraftfullt strypgrepp på världen i allmänhet och Amerika i synnerhet? Svaret är att de gjorde det genom sin rasreligion, **judaismen**. De utövade **raslig lojalitet** och organiserade febrilt kraftfulla nätverk och tentakler kring denna religiösa kärna, tills de nu har världen i sitt grepp.

2. Kan den vita rasen, som är 30 gånger fler än judarna och har ett virtuellt monopol på intelligens, stridsförmåga och kreativitet, inte använda samma kraftfulla vapen, raslig lojalitet och en rasreligion?

Ja, det kan vi, och det måste vi. Church of the Creator har organiserat och strukturerat en kraftfull, omfattande och fullvärdig rasreligion utformad för den vita rasens, och endast den vita rasens, upprättelse och återuppståndelse. I den ligger en fullständig och detaljerad trosbekännelse och ett program med vilket det judiska monstret ska krossas en gång för alla.

I hjärtat och kärnan av denna religion finns samma ingrediens som gav bränsle åt judendomen — Raslig Lojalitet, namnet på den tidning du nu håller i dina händer.

Det är dags att vi slutar käbbla om fragmentariska, provisoriska och halvbakade frågor, såsom huruvida vi ska stycka upp USA i dussintals småbitar och behålla ett fragment av det på västkusten, eller i nordväst, eller i sydost. Att ge upp något land som våra förfäder kämpade och blödde för, för vilket de offrade blod, svett och tårar, vore ren galenskap, för att inte tala om fegt förräderi. Vi säger åt helvete med allt det där nonsenset. Vi Creatorer kommer inte att ge upp en tum av vårt territorium. Tvärtom måste vi samla våra styrkor och våra resurser på en världsomspännande basis och vinna världen. Vi kommer inte att kompromissa. Det kommer definitivt att vara allt eller inget för den vita rasen, det kan jag försäkra er. Och det måste hända just här, i den vita rasens sista kraftfulla bastion — i Amerikas förenta stater.

Förena dig med oss i Creativity — ditt enda hopp för en vitare och ljusare värld. Förpliktiga dig. Ägna ditt sinne, ditt hjärta och din framtid åt den största och viktigaste saken i vår historia.

* * * * *

The Federal Reserve Board var och är en större katastrof än hundra Pearl Harbors.

* * * * *

IRS är den judiska hantlangargruppens hårdhänta verkställande avdelning.

Anatomi av en hycklare

Även om jag aldrig betraktade honom som betydelsefull varken då eller nu, har jag under åratal ändå sträckt ut en vänskaplig hand till Harold Covington. Eftersom jag antog att han hade ett sken av intelligens, kände jag att den inte borde slösas bort på att driva förlorade mål, eller ännu värre, sysselsättningar som är destruktiva för vår vita ras. Jag kände att om hans röriga tänkande kunde rätas ut och pekas i rätt riktning, skulle han kanske kunna vara till viss nytta för den vita rasrörelsen.

Min första kontakt med honom var redan 1973 när jag skrev till Matt Koehls NSWPP i Arlington, Virginia, om vad deras ståndpunkt var gällande judisk kristendom. Eftersom kristendomsfrågan gjorde Matt extremt obekväm och han uppenbarligen inte ville ange deras ståndpunkt i frågan, lät han Harold formulera ett icke-svar. Svaret var något i stil med att de inte hade någon inställning, och att det var irrelevant, oviktigt, av ingen betydelse; att nazistpartiet var rent politiskt och att religion inte hade någon plats i det, eller så sa Harold.

Mitt svar på det klenmodiga brevet finns återgivet i sin helhet på sidan 122 i *Klassen Letters*, volym ett. Mitt svar rök uppenbarligen ut Matt Koehl, för han kom då fram med sin egen version, som var lika svävande och motsägelsefull som Harolds. Mitt svar på det brevet kan läsas i sin helhet på sidorna 123 till 125 i samma *Klassen Letters*. Det är intressant att notera att Matt Koehl har svängt 180 grader sedan dess och bildat en nationalsocialistisk religion med Hitler som gudom eller spöke eller vad som helst.

Nästa gång jag hörde talas om Harold hade han gått med i en nazistgrupp i Chicago under ledning av den där halvjudiske homosexuella Frank Collin, som senare drogs inför rätta för anklagelser om sexuellt utnyttjande av barn.

Nu kommer Harold från Serta-madrassfamiljen, och plötsligt hade han turen att få ett arv på 90 000 dollar i knät. Harold var så förtjust i resterna av denna grupp, som var infekterad av FBI-agenter, att han kastade bort det mesta av sitt oväntade arv på att köpa Rockwell Hall för

vad som fanns kvar av denna falska grupp för att samlas och göra sin grej. En dåre och hans pengar skiljs snart åt.

Nästa gång jag hörde talas om Harold hade han och en kille som gick under namnet Eric Campbell (jag vet inte hans riktiga namn) gömt sig på George Dietz kontor där de drack mängder av öl och lämnade de många tomma burkarna staplade på golvet.

Men den här pojken Harold stannar inte kvar länge. Snart hör vi talas om att han kandiderar till posten som Attorney General i North Carolina. Det var också några av hans nazister, tillsammans med några kristna klanmedlemmar under ledning av ingen mindre än Virgil Griffin, som leddes in i ett bakhåll av en federal agent i Greensboro, NC, redan 1979. Lyckligtvis lyckades dessa män vända på steken mot de kommunistiska judarna och negrerna och dödade fem, men Harold lyste med sin frånvaro och erkänner att han kände till den federala agentprovokatörens sanna identitet vid den tiden. Det spekulerades mycket om Harolds sanna färger efter detta fiasko. Till och med *The Spotlight* gav sig in i debatten med en av sina judiska skribenter, en herr Hertzberg, som kallade Harold för federal agent i en serie artiklar. Pressen blev lite mer än vad denne "Johnny Reb" tålde, så de närmaste åren tillbringades i ett par misslyckade äktenskap och en rad utländska länder; först Rhodesia, sedan Sydafrika, sedan Irland. Huruvida han var där som CIA-agent eller hölls på rörlig fot för att hans liv var hotat, som han hävdar, kan man bara gissa. Det fanns ingen verklig anledning till varför den amerikanska regeringen skulle vilja döda honom, eftersom varje företag han gav sig in i föll pladask, inklusive Rhodesia och Frank Collin.

I början av 80-talet planerade jag att bygga ett permanent center för Church of the Creator i North Carolina och jag letade efter en bra man som kunde hjälpa till att leda projektet. Vid den tiden gav Harold ut något uselt litet nyhetsbrev, varav ett råkade nå mig. Då jag visste att han var en man med många kontakter, skrev jag till honom på den angivna adressen och frågade om han kände till någon man av den kaliber jag hade i åtanke (jag hade inte Harold i åtanke, utan bad bara om en kontakt för att hjälpa till att främja vår rörelse). Hans svar förvånade mig. Genom att agera som om jag hade haft honom i åtanke, gjorde han en stor sak av att tacka nej till ett erbjudande som jag aldrig hade gett. Han gick längre. Han förmanade mig skarpt att inte bosätta mig i North Carolina, att det var den absolut sämsta delstaten jag någonsin kunde välja. Den var full av dessa fanatiska baptister från bibelbältet, ett bedrövligt släkte, och dessutom klanen,

och varje annan vit rasgrupp i North Carolina var ett gäng förrädare, bluffmakare och regeringsagenter. Man kunde inte lita på någon av dem, sa Harold, och betonade — Håll er borta! Håll er borta!

Vad är det med den här paranoide tönten, undrade jag. Utan att bry oss om hans obefogade råd, som vi alla vet, gick vi rakt vidare med våra planer och byggde högkvarteret för Church of the Creator (på mark som jag för övrigt hade köpt 1970) och även en utbildningsbyggnad som vi hoppas kunna använda som en skola för begåvade pojkar för att utbilda våra framtida ledare.

Det för oss fram till mer nyligen inträffade händelser. Efter mycket besvär och fientligt motstånd pressar vi oss framåt i att konstruktivt bygga vår världsomspännande rörelse. Trots all fientlighet (vilket skulle ha inträffat i vilken delstat som helst) har vi under de senaste fem och ett halvt åren gett ut 48 nummer av *Racial Loyalty*, ordinerat mängder av präster i flera av världens länder och publicerat åtta stora böcker, alla i linje med vår omfattande och välstrukturerade vita rasrörelse. Vi har nu grunden för en äkta rasreligion på vilken den vita rasen kan bygga och slutligen dra sig själv upp ur det träsk där den judiska kristendomen, i förening med den talmudiska judenheten, har kört fast den vita rasen. Jag måste erkänna att det mesta av det synliga motståndet mot vår rörelse, till vår stora förvåning, har kommit från de kristna och till och med andra vita rasgrupper, vars ledare för det mesta inte själva tror på det där judiska struntpratet.

Nu kommer vår pojke Harold, som har lekt hela havet stormar från en organisation till en annan. Han, som med stor förskräckelse förmanade oss att hålla oss borta från North Carolina, är nu här själv och fyller tomrummet efter sin tidigare nazistiska adept, Glenn Miller, genom att röra om i de trötta gamla grå glöden från konfederationen. Han låtsas bygga en "konfedererad kongress", en mållös, halvfärdig grupp av några få förvirrade själar som verkar ha hakat på hans idé om att återuppliva konfederationen; en dum fråga i bästa fall, och en som har varit stendöd i mer än hundra år.

I sin nyligen utgivna minibok, skriven innan han lanserade denna misslyckade "rörelse", förklarade Harold kategoriskt att de flesta av dagens vita rasrörelser inte verkar ha någon klar uppfattning om vad de vill, än mindre hur de ska uppnå det (s. 22). Med denna analys instämmer vi Skapare helt och hållet, och det förefaller mig som att det är ungefär det enda värdefulla uttalande Harold gör i hela boken.

Men se på fan, omedelbart efter att ha fått boken publicerad, sätter Harold igång med att försöka sammanställa just en sådan grupp; den 20 000:e av den typen som tillfälligt har låtit sin hägring flyta över den amerikanska scenen. Inte bara det, utan Harold, som har hoppat runt mer energiskt än Mark Twains hoppande groda från Calaveras County, valde specifikt staten North Carolina, den där hemska staten han föraktade så, som sin bas. Som hans gamle polare, Eric Campbell, har sagt: Harold säger en sak och gör sedan precis tvärtom. Ack! Skuggor av den politiske och ändamålsenlige, jude-älskande Ronnie Reagan!

Så vad står "Confederate National Congress" för? Tja, efter allt hoppande han har hållit på med har han slutligen insett att hans "inre känslor" egentligen ligger hos den gamla goda konfedererade saken. Uppenbarligen skulle han vilja återinföra plantagesystemet med en myriad av n-ord som plockar bomull och sjunger *Old Black Joe*. Men här kommer haken — det ska vara ett område som är en "tillflyktsort" för enbart vita, där den vita människan kan göra anspråk på åtminstone en liten del av det gamla goda USA som sin alldeles egna. Han ska flytta ut alla n-ord. Vart då? Uppenbarligen ge dem resten av USA, gratis, på ett silverfat. Vad händer med de vita människorna som bor i Kalifornien, Minnesota, Illinois, Indiana och på andra ställen? Tja, det är deras problem. Vi kommer bara att lämna dem åt sitt öde. Vi vill bara ha ett mysigt litet hörn i sydost.

Korkat? Ja, korkat som fan. Men det är inte allt, samme sällskap som fördömde kristendomen för några år sedan och till och med nu skämtsamt talar om Kristus som "den döde juden på en pinne", och öppet har erkänt ett flertal gånger att han själv inte tror på allt det där kristna struntpratet, gör nu det officiella uttalandet att hans "rörelse" är en kristen rörelse och att ingen medlem får distribuera någon "våldsamt antikristen" (läs C.O.T.C.) litteratur. Vad sägs om en rasblandande Jehovas vittnen-traktat, Harold? Han överväger nu till och med starkt att bli prästvigd som en "Christian Identity"-pastor. Skulle du tro det? Inte nog med att den kristna foxtroten är det ultimata i dubbelmoralisk hyckleri, det finns mer. Han är inte på långt när lika intresserad av att bygga en konfedererad väckelse (som han själv inte tror på) som han är av att använda den som en avledningsmanöver för att motarbeta Creativity-rörelsen och Church of the Creator, samtidigt som han erkänner att om vi blir tillräckligt stora kan han senare ansluta sig till oss. Hur galen kan man bli?

Förra söndagen, den 12 februari, var måttet rågat. Han kallade samman en grupp vita aktivister från flera delstater för att försöka få till stånd en rörelse för att "Förbjuda Church of the Creator". Varför är Harold så rädd för Creativity? Av samma anledning som många av våra fiender är det. Eftersom vi i Creativity har en omfattande, fullt strukturerad trosbekännelse, program och rörelse, den första verkliga rasreligionen helt tillägnad den vita rasen. Det får hans eget så kallade "program" att i jämförelse framstå som ynkligt, lättvindigt och ytligt, vilket det också är, då det endast bygger på en bedräglig bluff och en samling lögner (kristendomen) som han själv inte tror på. Som i allt annat Harold har försökt sig på, föll han återigen pladask vid det mötet, trots det faktum att medlemmarna i hans "kommission" alla antingen var kristna klanmedlemmar, Identity-kristna eller hans egna män (förutom en, som är med Gallos NDF). Men jag är glad att den ultimata hycklaren äntligen bekände färg. Nu säger han att han inte "vill att vi ska känna att vi på något sätt blev överkörda eller förvägrades en utfrågning" förra helgen, och han skulle nu vilja träffa oss, så länge vi inte diskuterar religion, och vi säger, dra åt helvete! Försvinn, Harold. Vi har inget förtroende för vad han kan ta sig till härnäst, och jag skulle inte bli förvånad om han snart ansluter sig till judendomen tillsammans med Sammy Davis, Jr och annat löst folk av hans sort. Vi föreslår att han gör det och blir en god rabbin — han ser redan ut som en. Med sin korta, kraftiga kroppsbyggnad och sitt täta svarta skägg skulle han se helt hemmastadd ut i en kippa. Vi känner till hans beundran för Meir Kahane, och att han har korresponderat med, och till och med skickat pengar till honom.

Är Harold en CIA-agent? Vi kan inte bevisa det och CIA kommer att förneka det. Som William Casey själv sa: "CIA kommer att ljuga om vad som helst, när som helst, var som helst." Men om det går som en anka, kvackar som en anka, ser ut som en anka,...osv. Som Shakespeare sa i Hamlet: "Tag dig till vara för att gå i delo, men är du inne, visa motparten att han bör akta sig för dig." Med andra ord, sparka skiten ur den odugliga skunken. Adjö, Harold. Vi vill aldrig höra ifrån dig igen.

Nummer 51 — Juni 1989

Del ett av en serie om två

Kom ihåg Alamo!
Men låt oss se jävligt till att vi
Hämnas Dresden!

Missionsfortet Alamo vid den lilla staden San Antonio de Bejar hade varit belägrat i tolv dagar. Den 6000 man starka armén ledd av den flamboyante och grymme diktatorn i Mexiko, general Antonio Lopez de Santa Anna, hade lidit stora förluster genom de tappra 182 texanerna inne i fortet, medan texanerna mirakulöst nog vid denna tidpunkt inte hade förlorat en enda man. På den trettonde dagen, tidigt på morgonen den 9 mars 1836, beslutade Santa Anna att storma murarna. När hans trumpetare spelade den berömda moriska marschen, "Deguello", visste försvararna att deras stund var kommen och att inga fångar skulle tas levande. Det var nu en fråga om att kämpa till sista man och dö.

Dessa 182 texaner kämpade tappert och krävde ett högt pris av fienden. Under de tretton dagarna av försvar tog de mellan 1500 och 1600 mexikaner med sig i döden. Deras Enemy Toll Effectiveness Factor (E.T.E.F.) var högst berömvärd.

Men de heroiska texanerna dog inte förgäves. Deras död chockade hela Texas. Det gjorde också något mer. Det enade de grälande texanerna och utlöste ett djupt och brinnande raseri som ropade efter hämnd, och dessutom, villkorslös självständighet från de blodtörstiga mexikanerna.

Mindre än två och en halv månad senare fick de vita texanerna sin hämnd. Den 21 april 1836 fångade Sam Houston, med en styrka på endast 600 brokiga frivilliga vita amerikaner, Santa Annas armé på 4000 man vid San Jacinto. Med stridsropet "Kom ihåg Alamo!" stormade texanerna Santa Annas läger och med ett raseri som ingenting kunde hejda, förintade de mexikanerna och tillfångatog Santa Anna själv. Striden, som varade i endast arton minuter, var en av de viktigaste i amerikansk historia, och en av endast få som har utkämpats i den vita rasens bästa intresse. Texanerna

hade nu fått sin hämnd, och mer därtill. Det ledde till det mexikanska kriget tio år senare som slutligen krossade mexikanerna och vann omfattande områden för den vita människan, inklusive Kalifornien och allt land däremellan. Den vita människan hade nu vunnit ett enormt domän från Atlanten till Stilla havet, för sig själv och sin framtida avkomma.

* * * * *

Vi kommer nu till en ohygglig episod i den vita rasens historia som är tusen gånger mer tragisk, av oerhört mycket större dimensioner och mer brutal än slakten på de 182 männen vid Alamo. Skamligt och smärtsamt nog har den vid denna tidpunkt i historien ännu inte hämnats. Den förblir fortfarande en högsta prioritet på vår lista över ohämnade övergrepp, som anges i del I av *Nature's Eternal Religion*. Vi talar om den avskyvärda brandbombningen av Dresden mot slutet av andra världskriget.

En mångårig medlem av vår kyrka, en officer i det amerikanska flygvapnet som deltog i den mördande bombningen, berättade för mig om den genomgång de hade fått kvällen före de multipla räderna. De svors till tystnad och fick veta att tyskarna hade utvecklat några fruktansvärda hemliga vapen som kunde vända krigslyckan, och att dessa vapen gömdes i staden Dresden. Det var därför deras patriotiska plikt att bomba staden till ruiner, att bränna den till grunden och förbränna varje levande man, kvinna och barn i den. Låter detta som en bekant refräng från sidorna i det judiska Gamla testamentet? Det gör det sannerligen, och samma svekfulla lögnare som skrev den ondskefulla diatriben anstiftade och orkestrerade också bombningen av Dresden. Gråtande och ångerfull berättade denne före detta amerikanske officer, nu gammal och döende i cancer, för mig hur de hade blivit lurade av denna förrädiska judiska list, och hur amerikanska och brittiska bombplansbesättningar, som han var en del av, hade varit medverkande i att utföra detta fruktansvärda mord på hundratusentals av hans egen ras — Naturens främsta. Han fick senare veta att allt var en förrädisk lögn, en del av den långvariga judiska trosbekännelsen att "döda de bästa först". Det var en vånda som tärde på hans samvete fram till hans sista dagar.

Före andra världskriget var staden Dresden en av de vackraste i världen. Faktum är att ordet Dresden var synonymt med kultur, skönhet och konst. Liksom så många andra städer i Tyskland var just denna stad rik på tysk kultur och sitt folks arv. Slottet,

Operan, Hofkirche, Frauenkirche, för att nämna några bland tusentals andra byggnader, var vackra och enastående exempel på tysk (och vit) kultur. Många av dessa vackra byggnader daterades tusen år tillbaka eller mer.

Dresdens normala befolkning var omkring 600 000. I februari 1945, när flyktingar från länderna i öst flydde undan Röda armén och sökte trygghet i väst, flydde ett stort antal av dem till den skenbara tryggheten i Dresden och ökade stadens befolkning till över 1 200 000 människor. Dessa var människor som hade bekämpat kommunisterna och var starkt antikommunistiska. Vi måste komma ihåg att vid denna tidpunkt i historien var andra världskriget praktiskt taget över och Dresden var inte på något sätt ett militärt mål. När vi bedömer det som följer måste vi också ha i åtanke att Dresden representerade de finaste exemplen på tysk konst och kultur, att det inte var ett militärt mål, och att staden vid denna tid var fylld av flyktingar som flydde undan Röda armén, österns barbarer.

Natten till den 13 februari 1945 klockan 22:13 började brittiska bombplan fälla hundratusentals brandbomber över de fattiga, hjälplösa flyktingarna och medborgarna i Dresden som bara försökte undkomma Röda arméns slakt. Dessa räder var noggrant planerade av dessa avskyvärda och djävulska judar för att skörda maximal död och förödelse. Tidpunkten var vald så att den skulle träffa medborgarna i Dresden vid en tid då de var ute på gatorna och firade en kristen religiös högtid. Tusentals brändes levande.

När den första räden var över och de överlevande kom ut ur sina skyddsrum för att påbörja räddningsinsatser, och när tusentals brandmän anlände från andra städer för att hjälpa till i räddningsarbetet, slog de förrädiska judarna till igen. Klockan 01:30 den 14 februari, bara tre timmar efter den första attacken, lät en andra och större styrka av brittiska bombplan regna ner mer död och förödelse över de hjälplösa vita männen, kvinnorna och barnen nedanför. Så många brandbomber hade koncentrerats på denna en gång så vackra gamla stad Dresden att en eldstorm av orkanstyrka slukade hela staden. Hettan var så intensiv att en gång levande människor skrumpnade ihop till lik reducerade till hälften av sin storlek. Tusentals människor som gömde sig i skyddsrum smältes samman till en enda pöl av vätska. En moder med sitt spädbarn i famnen hittades fastsmält i trottoaren, bildande en liten tjära

staty. I en rasande, djävulsk ansträngning att förbränna denna vackra stad Dresden, konstens och kulturens stad, släpptes mer än 650 000 brandbomber över den under räderna.

Som om detta inte vore nog, började nästa dag, som var askonsdagen, medan Dresden fortfarande brann häftigt efter de två attackerna natten innan, en enorm styrka av amerikanska B-17-plan att hamra på det som fanns kvar av den magnifika staden.

Den stora skammen och tragedin i det hela var att piloterna som släppte dessa bomber var vita gentiler som dödade sina egna bröder i en strid som tyskarna hade utkämpat för den vita rasens bevarande. Vad dessa vita piloter, med sin mentalitet rubbad av judisk hjärnförorening, inte visste, men som deras judiska chefer visste, var det faktum att 26 260 allierade krigsfångar befann sig i samma område! Bara ännu ett exempel på judisk ondska och förräderi. Trots att de amerikanska och brittiska soldaterna stred för att rädda dessa judiska parasiter från vad de förtjänade, hade judarna själva inget emot alls att de vita fångarna också dödades!

Men detta var fortfarande inte slutet på judisk djävulskhet och barbari. En sista touch av judiskt förräderi lades till när 37 amerikanska B-51-jaktplan, efter att B-17-planen hade gett sig av, beordrades att flyga lågt över staden och döda allt som rörde sig! Detta gjorde de genom att skjuta och meja ner människor med kulsprutor som försökte rädda sig längs floden Elbes stränder. Dessa B-51-jaktplan flög lågt längs flodens stränder och dödade allt i sikte.

Låter detta bekant? Kom ihåg judarnas grymma ideologi som den framställs i Femte Moseboken 20, v. 16 "skall du icke låta något som drager ande bliva vid liv"?

Låt oss komma ihåg att detta är den grymma judiska religionen, en religion som de har utövat i tusentals år; en religion som de har lurat den vita människan att göra till en del av sin egen, för att tillbe, avguda och skydda juden.

Efter kriget ljög man för världen och sa att endast 35 000 människor dödades under räderna, men under årens lopp erkände de slutligen 135 000 dödsfall. Detta var fortfarande en stor lögn. Det faktiska antalet människor som dödades mellan den 13:e och 14:e februari var 350 000 till 400 000!

För att lägga ytterligare förolämpning till förräderiet, uppfann judarna när kriget var slut en enorm bluff genom att anklaga de

tyskar för att ha dödat och förbränt sex miljoner judar i syfte att hopa hat över tyskarna och skapa sympati för de förrädiska judarna som hade startat kriget från första början. För att försöka "styrka" denna kolossala bluff, visade judarna fotografi efter fotografi av högar av brända lik. Men liken de visade var inte judar alls, utan tyskar som hade bränts i den en gång så vackra staden Dresden.

HÄMNAS DRESDEN

Vi vita bröder och systrar har en oerhört kraftfull läxa att lära av denna hemska händelse. Den överväldigande läxan är att judarna betraktar alla vita människor som sina fiender och att det bara är en tidsfråga innan de kommer att försöka förbränna städerna och människorna i Amerika precis som de gjorde med Dresden, förutsatt att vi låter dem göra det. Den andra läxan vi kan lära oss är att det krävdes villigt samarbete från vita piloter, det brittiska flygvapnet och det amerikanska flygvapnet för att utföra detta förrädiska dåd — dödandet av deras egna vita bröder. Detta illustrerar gång på gång hur kraftfull propagandan är!

Den tredje läxan som vi måste lära oss är att det inte finns någon kompromiss, ingen förhandling, ingen samexistens med den förrädiska och diaboliska juden. Deras religion och deras medfödda parasitära natur driver dem till att förstöra allt som är gott i denna värld. Det finns ingen fred, ingen samexistens med denna ondskefulla ondska. Det är antingen dem, eller så är det oss. Som medlemmar av naturens främsta, den stora vita rasen, låt oss se till för bövelen att det är vi som överlever och att mänsklighetens mest olycksbådande parasit utplånas från jordens yta. **Delenda est Judaica!**

Vi inom Church of the Creator sätter detta monstruösa mord på den vackra staden Dresden högst upp på vår prioritetslista när Dagen (Der Tag) kommer för att göra upp räkningen med judarna.

Det finns fler grymheter, tusentals fler, som vi är beslutna att hämnas som en del av den ohämnade skymfen. I nästa månads nummer kommer vi ytterligare att beskriva några av de grymheter som staplades på det modiga och kreativa tyska folket efter att detta fruktansvärda krig redan hade tagit slut.

* * * * *

Namnet Dresden var synonymt med kultur, skönhet, konst och det tyska folkets arv

* * * * *

Svagheten i varje konspiration är att den är extremt osäker, för när för många offer börjar inse och förstå konspirationen, exploderar den i konspiratörens ansikte.

* * * * *

Det är dags för en närmare titt på E.T.E.F.

Varje dag nu när vi läser tidningarna och ser på nyheterna, verkar brottsligheten, anarkin och antalet dödsoffer eskalera. Knappt en dag går utan att vi läser "Israeler dödar två araber, skadar 18", eller våldtäkt och mord i Central Park, eller revolution och blodsutgjutelse i nästan vilken del av världen som helst. Låt oss inse fakta, judarna har rört upp kaos och krigföring i nästan varje del av världen, och den vita rasen i USA är deras främsta mål för förintelse.

Förra veckan (6 maj) hade den iranska parlamentets talman Hashemi Rafsanjani fått nog av denna judiska terrorism och uppmanade öppet till en världsomspännande terrorkampanj mot amerikaner och västerlänningar (han menade judar). Lutad mot en AK-47 automatkarbin meddelade han att det enda sättet att stoppa israelisk terrorism var att döda fem av fienden för varje dödad palestinier. Herr Rafsanjani, tillförordnad överbefälhavare för de iranska väpnade styrkorna, avbröts av tusentals shiitiska tillbedjare som skanderade "Död åt Israel!" Shiiterna och andra muslimer bedriver ett heligt krig mot Israel och judarna, ett krig de kallar JIHAD. Faktum är att judarna har begått så många grymheter under århundradena att hela världen nu hatar judarna, och tiden närmar sig snabbt då judarna kommer att få betala i blod — sitt eget blod.

Även om iranierna inte är våra vänner, har vi Skapare, faktiskt hela den vita rasen, samma gemensamma fiende, nämligen banditstaten Israel och hela den konspiratoriska judiska tyrannen på världsomspännande basis. Vi har också vårt heliga krig mot dem, och vi kallar det RAHOWA! RAcial HOly WAr (Rasligt Heligt Krig) till det bittra slutet!

USA är nu plågat av den största koncentrationen av judar i världen — officiellt sex miljoner, men troligen många fler. Israel ligger på andra plats med endast fyra miljoner. Ryssland, som en gång var världens främsta, ligger nu på en svag tredje plats med endast 2,6 miljoner.

Så där har vi det. Detta är judarnas smultronställe och centrum för deras maktcentrum. De har monopoliserat och utnyttjat den enorma produktiviteten hos den vita amerikanska arbetaren för att förslava världen och förgöra den vita rasen. Genom att veta att Amerika är nyckeln till deras

sinistert program, de drar åt tumskruvarna dagligen, fängslar goda produktiva (men oberoende) amerikaner som Rudy Stanko, och torterar dem dagligen för att bryta ner deras moral. Hans och våra medborgerliga, religiösa och konstitutionella rättigheter kränks upprepade gånger och rättvisan som sådan för den vita mannen i Amerika är ett dagligt hån. Det har tagit oss månader och upprepade ansträngningar att ens få vår *White Man's Bible* i Rudys händer, och detta först efter att en federal domare utfärdat ett domstolsbeslut.

Vi Skapare är laglydiga medborgare. För nio år sedan skrev jag *Creative Credo No. 64 — Law and Order vs. Violence, Terrorism and Self-Preservation.* I den konstaterade jag tydligt att vi vill och är beslutna att hålla oss till lagliga metoder och lyda landets lagar. Det kommer dock en tid då regeringen själv blir den främsta brottslingen, den grymmaste av tyranner och fiende nummer ett för vår dyrbara vita ras. När den tiden kommer, och den verkar närma sig snabbt, kommer vi att förklara att vi nu har uttömt artiklarna 1 till 6, och vi har nu inget annat val än att åberopa artiklarna 7 och 8, Naturens lag om arternas överlevnad.

När en sådan tid kommer bör vi vara väl förberedda. Vi bör nu fundera på vilka som är de mest effektiva sätten att genomföra och implementera artiklarna 7 och 8. Vi vill inte kliva in i ett sådant krig vårdslöst och lida en förlust på 35 mot en, som *the Order* gjorde när de (förmodligen) dödade en usel jude. Vi vill se till att vi går vidare med högsta E.T.E.F., det vill säga *Enemy Toll Effectiveness Factor* (Effektivitetsfaktor för fiendens dödstal). Vad är en tillfredsställande E.T.E.F.? Fem av fienden för en av våra? Tio? Tjugo? Femtio? Oavsett faktorn vill vi vara förbannat säkra på att vi tillfogar fienden högsta möjliga förluster och lider minsta möjliga på vår sida. För att göra det måste vi tänka, planera i förväg och samordna våra resurser. Jag föreslår att du börjar tänka på ett sådant scenario nu, vad du kan göra och vad du kommer att göra när vi tvingas åberopa artiklarna 7 och 8.

Vi vill gärna höra era förslag och kommer att publicera och vidarebefordra några av de bättre till våra läsare och medlemmar. Dina förslag kommer att publiceras anonymt eller med ditt namn bifogat, som du själv väljer. Kom ihåg, vår arts överlevnad, den dyrbara vita rasen, är naturens högsta lag och inget pris är för högt, ej heller är någon uppoffring för stor. Vare sig vi gillar det eller inte, tvingar fienden vår hand och vi är engagerade i ett rasmässigt heligt krig! RAHOWA!

En ros med ett annat namn

Shakespeare noterade att en ros med ett annat namn skulle dofta lika sött, och med detta håller jag med. Omvänt skulle en avskyvärd varelse med ett annat namn fortfarande vara vad den är.

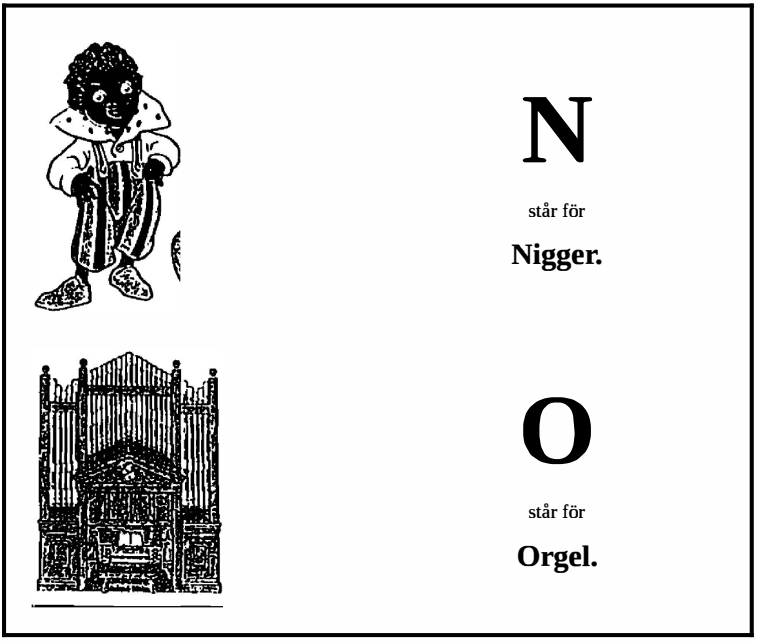

Och ”R” står för Verklighet (Reality)! Bilden ovan är en sida från en (amerikansk) ABC-bok för barn från sekelskiftet. Hur snabbt vi (tvingas) glömma.

* * * * *

Så nyligen som för bara femtio år sedan kallades nigger i Amerika för nigger och det var lite uppståndelse kring den frågan. Det härstammade generiskt från latinets "niger", som betyder svart. Faktum är att dessa mörkhyade tillbakagångar inte bara skiljer sig från den vita rasen i hudfärg, utan också i en mängd andra egenskaper (en antropolog har skrivit en omfattande bok i ämnet och listar minst 200 skillnader utöver färg.) Den mest uppenbara och allvarliga skillnaden är deras intellektuella kapacitet och deras lägre I.Q.,

ett naturfaktum som de judiska propagandamedierna har spenderat miljarder dollar under åren på att försöka förvirra och övertyga den vita människan om inte existerar. Inte nog med att denna lägre mentalitet är ett uppenbart faktum, utan hela den kulturella och andliga bristen hos denna afrikanska underart demonstreras i rubrikerna och nyhetsmedierna varje dag i veckan för oss som kan läsa mellan raderna.

Genom att vara underlägsna inom de flesta områden har negrerna försökt uppgradera sin nomenklatur från en beteckning till en annan, till en annan. När termen neger blev ganska avskyvärd i vårt språk, krävde de att få kallas färgade, snarare än neger och, faktiskt, när de bildade sin första stora organisation för att främja och förhärliga sig själva, kallade de sig själva färgade — National Association for the Advancement of Colored People. När den termen blev något misskrediterad, insisterade de på att kallas negrer. Eftersom även den termen blev en beteckning för underlägsenhet, gick de till nästa steg, och under de senaste 25 åren har de insisterat på att kallas svarta. Nu har även det blivit något befläckat och det senaste kravet är att detta ska slopas och ändras till afroamerikaner, för att därigenom haka på den prestige namnet "amerikan" fortfarande kan ha (inte mycket, egentligen). Snart kommer även det att representera underlägsenhet, och juden kommer att hitta på en ny nomenklatur för dem.

Som Shakespeare sa — en ros under vilket annat namn som helst skulle dofta lika sött, och omvänt säger vi att en neger under vilket annat namn som helst fortfarande skulle lukta.

Nummer 52 — Juli 1989

Del två och avslutning

Kom ihåg Alamo!

Men låt oss vara jävligt säkra på att vi hämnas Dresden!

Vid utvärderingen av den fruktansvärda slakten på vita människor som historien har stämplat som andra världskriget, måste vi noggrant hålla i minnet att denna mördande och vansinniga tragedi i grunden var ett judiskt krig, anstiftat av världsjudendomen, planerat av dem långt i förväg, orkestrerat av Kehillan från början till slut, och det fanns bara en vinnare — judarna. Det var inte bara ett krig mot Tyskland, utan ytterligare ett stort steg i att lura den vita rasen att vända sig mot sig själv och förstöra sin dyrbara och unika genpool. Det var sannerligen till enbart nytta och blodtörst för den fördärvliga parasit som har bitit sig fast vid alla viktiga nervcentra för makt över hela världen. Vi måste också komma ihåg att andra världskriget, som till synes var riktat mot tyskarna, var ett listigt, men ytterligare ett stort steg i judarnas sekelgamla program för att förstöra de bästa först. Det var varken det första sådana steget, eller på något sätt deras sista, i deras långa historiska program av krigföring och folkmord mot den vita rasen.

Tyskland, som ligger i hjärtat av Europa och som återupplivades och enades under Adolf Hitlers briljanta ledarskap på 1930-talet, var ett betydande byte, oavsett dess öde. Det var den mest energiska, mest avancerade och mest progressiva nationen i världen vid den tiden, ledande inom vetenskap, kultur och genetiska framsteg, och under Hitlers dynamiska ledarskap kunde, och skulle, det ha befriat världen från dess mest genomgripande och olycksbådande parasit — den internationella judendomen. Med det skulle också judarnas långvariga parasitära skuldbaserade monetära system, som nu håller hela världen i sina klor, för alltid ha utrotats.

Tyskland var sannerligen ett betydande byte för den vita rasen, och ett byte som var tvunget att krossas om världsjudendomen skulle överleva och fortsätta att bedriva sin sedan länge etablerade...

planen att undergräva den vita genpoolen, steg för steg, tills judarna slutligen var i en position att förinta den vita rasen helt och hållet i en sista dunderskräll. Låt oss inte missta oss på den punkten — judarna har arbetat på sin mästarplan under lång tid och förstörelsen av Tyskland var ingalunda det första utbrottet av diaboliskt hat och förintelse mot den vita rasen. Om vi blickar ner längs historiens långa korridorer finner vi att judarna redan var högst aktiva och organiserade för 3500 år sedan med att bastardisera och förstöra det vita Egypten. Det var i själva verket Egypten som var inkubationsplatsen för den judiska rasreligionen och dess pågående konspiration. Judarna var instrumentella i att störta den vackra och kreativa civilisationen i det antika Grekland, det finaste exemplaret av mänsklighet i hela historien. Judarna satte medvetet igång med att förstöra deras unika och oersättliga genpool genom bastardisering, och judarna skryter fräckt om det i sina protokoll från 1489. Judarna var det degenerativa lösningsmedel som upplöste den virila och robusta romerska rasen och dess mäktiga imperium. Judarna hyste ett speciellt hat mot romarna för att de var allt som judarna inte var, ett patologiskt hat som endast matchades av judarnas hat mot tyskarna i modernare historia. De förstörde den stora och beundransvärda romerska genpoolen med två huvudsakliga metoder — genom sin lukrativa slavhandel och genom att infektera romarnas sinnen med kristendomens giftiga bacill. Även Rom föll i ruiner, och hela Europa (den vita rasen) sjönk in i 1300 år av mörka tidsåldrar.

Det finns ytterligare en stor manöver i nyare tid där utbrottet av judisk förstörelse och hat mot den vita rasen manifesterade sig, som jag vill nämna innan vi återgår till Tyskland. Den smärtsamma och tragiska skymfen av hänsynslös förstörelse, vita män som dödar vita män, inträffade mitt här i hjärtat av Amerika för cirka 125 år sedan. Historien har döpt det till Amerikas inbördeskrig. Det var i själva verket en brutal, vansinnig masslakt på naturens främsta, uppviglade, anstiftade och ledda av naturens mest virulenta parasit — den föraktlige och motbjudande juden. I detta meningslösa och hemska krig dödade vita människor andra vita människor i en massorgie på en skala som saknade motstycke sedan trettioåriga kriget 1618-48 i hjärtat av Europa.

Många av de brutala och ondskefulla taktiker som användes mot Tyskland under och efter kriget hade redan tillfogats den vita befolkningen i södern nästan ett sekel tidigare i

Amerika. Den hänsynslösa förstörelsen under Shermans marsch genom södern, då Atlanta brändes till grunden, ett 60 mil brett stråk höggs österut mot Atlanten och gårdar, hem, plantager och städer förstördes, liksom varje annan grundläggande resurs i deras väg, för att sedan vända norrut och vidare in i South Carolina, även detta var ett explicit exempel på judiskt hat och hämndlystnad mot den vita rasen. Faktum är att många av de grymma taktiker och program som användes mot tyskarna under och efter kriget redan hade prövats och testats mot de vita sydstatsborna under och efter inbördeskriget. Det var sannerligen en typisk demonstration av ett långvarigt judiskt mål — mordet, stympningen och bastardiseringen av det bästa hos den vita rasen, närhelst de kunde gripa tillfället.

I den andra delen av denna artikel vill jag fokusera på den mängd åtgärder de segrande "allierade" (läs vita hantlangare manipulerade av judar) vidtog för att säkerställa den långsamma strypningen av det tyska folket efter att kriget var över. Men innan jag gör det vill jag gå igenom den ohyggliga och hänsynslösa förstörelsen av de tyska städerna utöver Dresden, och i synnerhet den massiva och obevekliga terror som tillfogades den stora tyska hamnstaden Hamburg.

Vid denna tidpunkt är det nödvändigt att klargöra den civila bombningen av städer under detta fruktansvärda krig. Den 10 maj 1940, så snart Churchill (den berusade judiske hantlangaren) fördes in som premiärminister, meddelade han att bombningen av Tysklands civilbefolkning skulle påbörjas. Vid denna tid stod Hitler på tröskeln till seger över de franska och brittiska arméerna, en lysande seger som sex veckor senare kulminerade i ockupationen av Frankrike och de brittiska styrkornas fiasko vid Dunkerque. Hitler hade inga planer på hämnd mot britterna, inte heller mot det brittiska imperiet och dess kolonier. Faktum är att han upprepade gånger uttryckte sin beundran för båda som ett mått på respekt för de konstruktiva prestationerna inom kolonisering och civilisation som det bästa av den vita rasen kan peka på med stolthet. Han sträckte ut en vänskapshand till Storbritannien och erbjöd en fredlig uppgörelse. Men judarna bakom den där berusade drummeln till Churchill ville ha dödande — fler vita människor som dödar vita människor, och det brittiska R.A.F. påbörjade den slumpmässiga och hänsynslösa bombningen av tyska städer för att tillfoga civilbefolkningen maximal död och förstörelse. Denna sadistiska och onödiga strävan proklamerades och utfördes av ingen annan anledning än ren blodtörst — judarna ville ha den vita

människor för att döda och förstöra så många av Naturens Främsta som de bara kunde, så länge de kunde, tills Europa låg i ruiner och total utmattning. Detta beslut från Churchills sida skulle kosta Storbritannien dyrt. De rykande, svärtade ruinerna av London, Liverpool, Coventry och många andra brittiska städer bar ett tyst vittnesbörd om detta dumma misstag. Låt historien dock notera att Hitler inte ville ha någon utvidgning av denna vansinniga slakt, och han motstod vedergällning mot brittiska städer under tre månader efter att Churchill inlett sina bombrazzior mot tyska städer.

Hur det än må vara med det, med de amerikanska fabrikernas massiva produktionsanläggningar och USA:s militära makt som anslöt sig till striden där vita människor dödade varandra, var det Tyskland som betalade det mest fruktansvärda priset i dödade människor och städer slagna i spillror. Allteftersom kriget eskalerade ökade det hat som judarna lyckades underblåsa i motsvarande grad, och när kriget tog slut 1945, dödades nio tyskar av "allierade" bomber för varje britt som dödades av tyska bomber — ett scenario som judarna länge hade planerat och som deras goyim-hantlangare utförde med blodtörstig effektivitet.

Det är inte mitt syfte här att gå igenom den mängd onödiga slakter och massakrer i det vansinniga kriget på uppdrag av den internationella judenheten. Jag vill dock, om möjligt, beskriva fasorna i denna fruktansvärda judiska Purim som drabbade den näst största staden i Tyskland, ett öde som delades inte bara av Dresden, utan praktiskt taget varje stad i Tyskland.

Hamburg var en vacker hansastad med två miljoner själar. Staden sträckte sig över den romantiska floden Alster, förevigad genom valsen "Månsken över Alster". Dess långa, 1000-åriga historia reducerades till en spillra av aska och kol när judarna manipulerade de "allierade" styrkorna att genomföra sin länge planerade "Operation Gomorra". Låter detta bekant? Det borde det. Judarna hämtade det direkt ur sitt djävulska Gamla Testamente. Denna magnifika gamla tyska stad, en av Europas viktigaste hamnstäder, var utsedd att dö i ett brinnande regn av död och förintelse från skyarna.

Under tio fruktansvärda dagar, från den 24 juli till den 3 augusti 1943, reducerade koncentrerade och ihållande "allierade" bombningar mer än 6000 tunnland av denna stora stad till ruiner. Detta består av ett område som nästan motsvarar tio kvadratmil av tätbefolkade bostäder. Under dessa tio ohyggliga dagar mördades uppskattningsvis 100 000 människor för att

tillfredsställa den judiska blodtörsten. Många fler blev lemlästade, stympade och vanställda.

Metoden som uttänkts av dessa djävulska mördare var relativt enkel och extremt effektiv. Den första vågen av bombplan skulle fälla tusentals sprängbomber över staden. Detta skulle hålla befolkningen, särskilt brandförsvaret, kvar i sina skyddsrum. Nästa våg av bombplan som kom in lät ett överflöd av magnesiumbomber regna ner och satte staden i brand, varav en stor del bestod av medeltida korsvirkeshus i elisabetansk stil som tidigare hade lockat turister från hela världen. Dessa typer av byggnader, hade förstörarna korrekt beräknat, skulle brinna lätt och erbjuda flest potentiella offer per kvadratmil.

Under dessa tio dagar har det försiktigt uppskattats att Hamburg träffades av 1200 landminor, 30 000 sprängbomber och 3 000 000 brandbomber av stavtyp. Fosforbomben, kanske det mest makabra vapnet som designats i denna kategori, fälldes särskilt över stadens civila områden. Av dessa fälldes 80 tusen 100-punds fosforbomber, plus 500 fosforbehållare och 500 fosforbrandbomber.

Den efterföljande eldstormen som omslöt staden är omöjlig att beskriva, liksom de scener av skräck där tiotusentals människor brändes till döds. Ändå fortsatte bombplanen att komma. Den skrikande vinden fortsatte att mata det uppslukande infernot, en eldstormsvind så kraftfull att enorma timmerbjälkar, bråte av alla slag, väggar från förstörda byggnader, lastbilar och bilar, alla slungades av skrikande vindar längs de flammande gatorna. Brinnande män, kvinnor och barn rycktes med lika hjälplöst som löv i ett virvlande inferno.

Under jorden i skyddsrummen klängde grupper av människor, särskilt familjer, sig samman i halvmörker. Familjer omfamnade varandra. Mödrar höll sina barn hårt och försökte mumla tröstande ord. Så dog de, instängda i den ökande hettan i de dödliga skyddsrummen. Ingen av lågorna som rasade högt ovanför dem på gatorna rörde dem någonsin, men hettan inuti fortsatte att stiga tills den smälte glas, köksredskap, och till och med tegelväggarna glödde röda inuti dessa ugnar av intensiv hetta. Blandat med detta smälta glas och metall fanns högar av smälta, halvmänskliga kvarlevor.

Det kommer att dröja länge innan dessa skyddsrum öppnas igen, och när de gör det kommer människor att skåda syner som mänskligheten aldrig tidigare har bevittnat, och förhoppningsvis aldrig kommer att göra igen.

Martin Caldin, en av världens främsta auktoriteter inom militärvetenskapliga ämnen, beskrev bombningen av Hamburg som att den "sticker ut som den värsta av de katastrofer som drabbade civilisationen under vansinnet i det andra världskriget."

Högt på vår lista över prioriteringar, tillsammans med Dresden, som måste hämnas, står det brutala mordet på den stora staden Hamburg. RAHOWA!

Den 30 april 1945 var Adolf Hitler död och en vecka senare kapitulerade Tyskland. Kriget i Europa var över, men kriget mot det tyska folket fortsatte med oförminskad raseri och hat. Nu när det tyska folket var ledarlöst och besegrat, deras städer slagna i spillror, gräddan av deras mannakraft död på slagfälten som sträckte sig från Afrika till Rysslands vidsträckta stäpper, befann sig judarna i en obehindrad position att sprida ytterligare död och förstörelse över vad som fanns kvar av en utblottad tysk nation. I det som följer måste vi komma ihåg att medan allt invektiv och hat ursprungligen till synes hade fokuserats på Hitler, var judarnas verkliga mål förstörelsen, föroreningen och förminskningen av den tyska genpoolen, att reducera den till det spillror de hade orsakat de tyska städerna och det totala tyska landskapet.

Med sina goyim-hantlangare helt i släptåg och redo att agera frontfigurer för dem, hade judarna nu fria händer att stycka upp den tyska nationen och hopa tortyr, förnedring och elände över det besegrade tyska folket. De utnyttjade det till fullo och hade en fältdag. De påtvingade tyskarna vad till och med Time Magazine (judekontrollerat) kallade "historiens mest skräckinjagande fred" som någonsin tillfogats en besegrad nation. Faktum är att än idag, 1989, fyrtiofyra år senare, medan vi undertecknade ett fredsavtal med Japan för länge sedan, har fortfarande inget fredsavtal som sådant undertecknats med det tyska folket. Det som är kvar av Tyskland idag är ockuperat territorium. Med 360 000 amerikanska trupper (många av dem nigger) fortfarande på tysk mark, är Tyskland fortfarande en slavstat. Medan dessa amerikanska trupper förmodas vara där som en NATO-styrka för att fungera som ett avskräckande medel mot rysk invasion, är den verkliga anledningen till deras närvaro där att skydda judarna, som nu återigen har kontroll över Tyskland, från det tyska folket.

Faktum är att det judiska kriget mot det tyska folket aldrig har upphört och förs med fullt raseri än i denna dag.

Fördrag eller inget fördrag, låt oss granska den drakoniska "fred" som påtvingades det tyska folket efter deras nederlag 1945.

Varje nations förmåga att upprätthålla sitt folks liv stöds av dessa huvudpelare: (a) land, vilket inkluderar alla dess naturresurser, (b) arbete, vilket omfattar både muskelkraft och hjärna, och (c) kapital, vilket inte bara betyder finanser och krediter utan även anläggningar och utrustning. Vi ska se hur judarna satte igång en diaboliskt planerad strategi för att förstöra alla dessa tre grundvalar för att säkerställa att det tyska folket skulle lämnas som en lemlästad skugga av sitt forna jag. Judarna gjorde mot det tyska folket vad de hade gjort mot det besegrade konfedererade södern cirka åttio år tidigare. De var mästare på förstörelse och hade lärt sig sina läxor väl. Tyskland var ytterligare ett stort steg i deras djävulska program för att förstöra den vita genpoolen, att "förstöra de bästa först." De hade gjort det mot det franska folkets ledarskikt (de bästa) under den franska revolutionen 150 år tidigare. De hade gjort det mot det vita folket i den amerikanska södern åttio år tidigare. Och nu, 1945, förberedde de scenen för att utföra sitt diaboliska nummer på det tyska folket för andra gången. Trots att de hade tillfogat det tyska folket enorm skada under och efter första världskriget, slog deras program ändå tillbaka mot dem när Hitler kom till makten. Denna gång ville de försäkra sig om att den dynamiska tyska genpoolen lemlästades och bastardiserades för alltid. Deras planer krävde flera grundläggande strategier.

Utrotning genom överbefolkning

Medan de tre stora judiska hantlangarna i Jalta, Roosevelt, Churchill och Stalin, fromt hade tillkännagivit för världen att de bekräftade sin "tro på principerna i Atlantstadgan", ljög de så det svartnade. Atlantstadgan hade hycklande lovat "Ingen territoriell utvidgning;" inga territoriella förändringar som inte överensstämmer med de berörda folkens fritt uttryckta önskemål;" "folkets rätt att välja den regeringsform under vilken de lever." Allt var inget annat än lockbete för lättlurade. När Roosevelt och Churchill uttalade

det judiska manuskriptet vid deras första möte, ljög de flagrant och medvetet, precis som de gjorde igen med sin kommunistiska kumpan, Josef Stalin, i Jalta. När det kom till att dela upp krigsbytet, avslöjades en ohygglig skörd för det tyska folket. Mötet i Potsdam avgjorde deras öde. Det tyska riket blev snart svårt amputerat. Det som fanns kvar av dess tidigare livskraftiga kropp var nu bara ett hopplöst fall.

Tyskland hade historiskt sett lidit av överbefolkning — för många människor på för lite "Lebensraum" — livsrum. Efter första världskriget minskades deras hemland från 208 830 kvadratmiles (staten Texas har 267 339 kvadratmiles) till 181 699 kvadratmiles. Efter andra världskriget skars detta ytterligare ner till 133 000 kvadratmiles (hälften så stort som Texas). Detta inkluderade vad som nu är det kommunistiska Östtyskland. Västtyskland självt är ytterligare reducerat till endast 95 976 kvadratmiles. På denna lilla yta trängs omkring 61 miljoner människor.

Potsdamkonferensen gav ett tyst medgivande till att fördriva tyskar från mark som tidigare hade varit deras hemländer i hundratals år. Det sades specifikt att "överföringen till Tyskland av tyska befolkningar, eller delar därav, som finns kvar i Polen, Tjeckoslovakien och Ungern, kommer att behöva genomföras." Länder som Polen, etc., behövde ingen uppmuntran för att driva ut tyskarna och ta deras gårdar och hem i besittning. Faktum är att omkring 15 miljoner tyskar drevs ut under de mest brutala förhållanden — en halv miljon från Ungern, nästan tre miljoner från Tjeckoslovakien, och resten från Polen och Ryssland. Av dessa omkom över 3 000 000 tyskar av hunger, brutalitet och andra grymheter. Omkring 4 000 000 deporterades till Östeuropa och Ryssland som slavar. Hungriga, förtvivlade, med endast kläderna på kroppen, trängdes de som undkom döden eller slaveriet in i ett redan desperat och överbefolkat Tyskland.

Allt detta var ingen tillfällighet. Samtidigt som de yttrade fromma slagord i Jalta, hade de tre stora med judisk manipulation planerat just ett sådant scenario för att "döda de bästa."

Förstörandet av arbetets pelare

Det fanns tre huvudfronter på vilka judarna gick till väga för att riva ner det som fanns kvar av den tyska arbetskraften efter krigets egna förödande härjningar. I grund och botten var dessa (a) förslavning, (b) avnazifiering,

och (c) fysisk oförmåga genom undernäring (svält). Även om det i Potsdam återigen fromt upprepades att "Det är inte de allierades avsikt att förslava det tyska folket", marscherade likväl långa kolonner av tyska fångar österut mot enorma depåer nära Leningrad, Moskva, Minsk, Stalingrad, Kiev, Charkov och Sevastopol när Breslau och Berlin kapitulerade (i det ryska ockupationsområdet). Alla arbetsföra män marscherade 35 kilometer om dagen. De som var delvis handikappade färdades i kärror eller vagnar som drogs av dragdjur. De flesta av dessa handikappade fångar dog på vägen. De som lyckades ta sig fram hamnade i ryssarnas slavarbetsläger, en enorm armé på omkring 10 till 20 miljoner, främst politiska fångar eller personer som betecknats som "politiskt otillförlitliga". Få av dessa tyskar har någonsin återvänt till tysk mark igen.

Men Ryssland var inte ensamt om att utnyttja tyska fångar som slavarbetskraft. Enligt Röda Korset hade Frankrike 680 000 tidigare tyska soldater som arbetade som slavar åt dem i augusti 1946. Av dessa hade 475 000 tillfångatagits av USA och överlämnats till Frankrike. Dessa utförde slavarbete under de mest avskyvärda förhållanden. I ett läger i Sarthe-distriktet för 20 000 fångar fick de intagna endast 900 kalorier om dagen — rent ut sagt en svältnivå. Tolv dog på sjukhuset varje dag. Liknande förhållanden rådde i läger i Charentes-distriktet, i Orleans-lägret och på andra håll.

Storbritannien, som gör anspråk på att vara demokratins urmoder, hade enligt Röda Korset omkring 460 000 tyska fångar som arbetade som slavar åt dem, och precis som i Frankrikes fall inbringade de en ansenlig vinst till krigsministeriet. Den brittiska regeringen tjänade över 250 000 000 dollar årligen på sina slavar, och regeringen kallade sig öppet för "ägare" till dessa förslavade fångar. Är slaveriet dött? Inte på långa vägar. Så mycket för demokratins vagga.

Av-nazifiering

Samtidigt låg det tyska hemlandet självt i ruiner, städerna var högar av bråte, de tidigare fabrikerna, maskinerna och elkraftverken var krossade och jordbruken var försummade och förfallna. Trots att landets arbetskraft, som vi har sett av det föregående, var kraftigt decimerad, är tyskarna ett mycket motståndskraftigt och kompetent folk. Det fanns ett enormt återuppbyggnadsarbete av deras land som måste göras och tyskarna försökte desperat att få

påbörjades — städa upp i ruinerna, skaffa bostäder, få igång jordbruken så att de producerade mat igen. Det var en fråga om liv och död — en bister kamp för överlevnad.

Men ockupationsstyrkorna, kontrollerade av judisk makt, kastade även grus i det maskineriet för detta livsviktiga och brådskande program. De var tvungna att avnazifiera den tyska befolkningen först — en rent politisk och ideologisk manöver för att tillfredsställa egot och det sadistiska hat som judarna hyste. Nazistpartiet förbjöds nu genom dekret och alla tidigare nazister förklarades som brottslingar i sig. Eftersom Adolf Hitler och nazistpartiet hade varit den mest populära regeringsform tyskarna någonsin åtnjutit, och eftersom den överväldigande majoriteten av tyskarna hade varit entusiastiskt lojala mot nazistledningen, hade i stort sett varenda kompetent och lojal tysk antingen varit medlem i eller sympatisör till nazistpartiet, särskilt de med ledaregenskaper. Just dessa människor, som nu var så nödvändiga för att få nationen på fötter igen, stämplades nu som brottslingar och blev antingen fängslade eller förvisade till sådant enkelt kroppsarbete som att gräva diken. Endast tidigare förrädare, inkompetenta, utlänningar och judar tilläts nu inneha maktpositioner, och det är lätt att inse vilket fiasko en sådan politik, dikterad av det "allierade" högkvarteret, skulle orsaka. Det skulle naturligtvis orsaka kaos i vilket företag som helst, men det var särskilt dödligt i en nation som desperat kämpade för att överleva.

Under tiden svalt det tyska folket, de var hemlösa, desorganiserade och trakasserades ständigt av sina judiska plågoandar. De lärdes ut demokrati med besked. De kunde välja vilken typ av regering som helst utom den sort de mest behövde och ville ha. De var fria att välja sina ledare utom de som var mest kompetenta att utföra jobbet. Faktum är att de inte var fria att göra någonting. De var fullständiga slavar som maldes ner i smutsen av sina judiska slavdrivare. Även om det tyska folket idag har återuppbyggt sitt land trots alla de handikapp som påtvingats dem, är de fortfarande slavar i händerna på sina judiska erövrare.

Det finns en läxa vi Skapare kan lära oss av denna episod av avnazifiering. Om det är moraliskt acceptabelt att avnazifiera den tyska nationen, då är det lika moraliskt för oss att avjudisera judarna. Medan judarna ansåg att den nazistiska filosofin var skadlig för deras parasitära livsstil, har historien bevisat att judendomen är tusen gånger dödligare.

för vår egen överlevnad. Låt oss ha det i åtanke när vi, den vita rasen, återtar kontrollen över vårt eget öde. Delenda est Judaica!

Plundringen och skövlingen av Tyskland

Efter att ha styckat upp den geografiska enheten Tyskland likt ett nötkreatur som hänger på en krok, skred de "allierade" omedelbart till verket med att plundra de enskilda tyskarna. Eftersom överkommandot hade stämplat alla nazister som brottslingar, och eftersom alla tyskar ändå ansågs vara nazister, betraktades varje man, kvinna och barn som lovligt byte, lägre stående än djur, att plundras, kläs av och skövlas av vilken amerikansk G.I., neger eller rysk soldat som helst efter behag.

Den omfattande plundringen från ryssarnas sida utfördes officiellt, systematiskt och grundligt. Varje hus och lägenhet beträddes, genomsöktes och tömdes på

allt på en gång värdefullt och flyttbart — armbandsur, smycken, silverföremål, konstverk, kläder, hushållsapparater och pengar. Butiker, affärer och hus rannsakades. Bondgårdar tömdes på husdjur, maskiner, utsädesreserver, vin- och matförråd. (Allt detta påminner om vad som hände min familj i Ryssland under den kommunistiska revolutionen, särskilt under åren mellan 1918 och 1922.) Telefoner avlägsnades från bostäder och telefonledningar och utrustning monterades ner. Automobiler, lastbilar, till och med brandbilar beslagtogs. Allt som inte var fastspikat forslades bort. Den tyska levnadsstandarden var tvungen att medvetet sänkas till en nivå där den var sämre än de fattigaste böndernas i det kommunistiska Ryssland.

Utöver det faktum att de ryska ockupationsstyrkorna var lika stora som de västliga makternas samlade ockupationsstyrkor, var de amerikanska sektorerna likväl lika kriminella och flagranta i sin plundringsverksamhet som ryssarna var. Även om den genomsnittlige amerikanske soldaten inte led av fattigdom som ryssarna gjorde, kompenserade de på något sätt för det genom sin arroganta och hänsynslösa vandalism med vilken de förstörde det som de inte stal. Sällsynta föremål värda miljontals dollar, varierande från invecklade Zeiss-linser till smör och ost och dyrbara bilar, förstördes genom ren vandalism. "De tycktes ruinera allt, inklusive de enklaste personliga tillhörigheterna hos de människor i vars hus de var inkvarterade," skrev en korrespondent för Chicago Daily News.

Sådan var den omfattande plundringen, utövad av den genomsnittlige soldaten, och de högre myndigheterna vidtog inte bara inga åtgärder för att stävja den, utan översåg tyst med den. Det officiella allierade kontrollrådet utfärdade emellertid ett antal dekret som medvetet skulle säkerställa att en tysk återhämtning aldrig skulle överstiga den genomsnittliga levnadsstandarden i andra europeiska länder (vilka Tyskland, under Hitler, långt hade distanserat). Allt de ansåg vara "överskott" (vi talar om en hel nation som låg i ruiner och svalt ihjäl) skall tas som krigsbyte eller förstöras. Kort sagt, den utmattade tyska ekonomin måste styckas och dess kött matas till andra ekonomier, ett projekt som träffande har kallats "ekonomisk kannibalism."

Men detta var inte slutet på de segrande erövrarnas plundring. Judarna tog till sin äldsta och mest effektiva bluff av alla, en som de har använt oräkneliga gånger i historien och med hjälp av vilken de

fortsätta att plundra alla nationer över hela världen. "De allierade" tryckte i sina respektive ockupationszoner enorma mängder falska papper, som de kallade militärvaluta, som tyskarna tvingades acceptera som "betalning" för vad segrarna än valde att "köpa". Det var naturligtvis värdelöst, bara värdelöst falskt papper. Det uppskattas försiktigtvis att det sammanlagt trycktes mellan 15 miljarder och 20 miljarder ockupationsmark. Detta innebär att de fyra makterna stal ytterligare mellan två och fyra miljarder dollar värt av tysk egendom för den rena kostnaden av att trycka värdelösa pengar, utfärdade som betalning.

Under tiden demonterade ryssarna, som ockuperade 45 procent av det som tidigare var Tyskland, varje fabrik, maskin och anläggning som hade undkommit krigets härjningar och skeppade dem österut till Ryssland. Inte nog med att de rannsakade sin egen zon, utan de andra tre makterna gick kostnadsfritt med på att ge dem 25 procent av allt och vad som helst de kunde plundra ur sina zoner också. Ingenting skonades; patent, uppfinningar, vetenskapliga laboratorier och till och med forskarna själva beslagtogs av segrarna, varvid ryssarna tog lejonparten.

I de föregående styckena har vi redan granskat de krigets fasor som det tyska folket led av; den fruktansvärda brandbombningen av Dresden; den massiva, koncentrerade bombningen och bränningen av den stora staden Hamburg, och i själva verket varje annan större stad i Tyskland. Men, hur märkligt det än kan verka, var livsmedelsreserverna fortfarande rikliga när kriget tog slut, tack vare disciplinen, det hårda arbetet och den effektiva planeringen hos den tyska regeringen och dess folk. När kriget väl var över förändrades detta dock snabbt och drastiskt till hungersnöd, kaos och det yttersta av död och elände. Under "allierad" politik, inriktad på hämnd och decimering av det tyska folket, förstördes dessa livsmedelsförråd avsiktligt, och i de ryska zonerna slukades de av de ryska trupperna eller lastades upp och skeppades till Ryssland.

Inget av detta bara hände. När "De tre stora", Roosevelt, Churchill och Stalin (sadistiska jävla kräk som de var) möttes i Jalta, planerade de medvetet att svälta det tyska folket till döds, inte för att mat inte fanns tillgänglig, utan för att de i en orgie av hat och hämnd ville tortera det tyska folket och dessutom försvaga och decimera den tyska genpoolen till obetydlighet och glömska. Vi minns alla "Morgenthau-planen" för att reducera den stora tyska nationen till

en obetydlig gethage, tömd på folk. Henry Morgenthau, Jr. var USA:s finansminister vid krigsslutet, och denne usle jude var inte bara invigd i den judiska Kehillans inre kretsar, utan också en av Roosevelts närmaste rådgivare (om inte hans chef). Hur det än må vara med det, så var världens judar eniga i denna fråga: hopa maximalt elände över det tyska folket! Svält dem till döds! Döda de bästa först!

När jag besökte Tyskland 1955 hade jag nöjet och äran att vara gäst hos en tysk affärsman i mer än en vecka. Denne fine herre vid namn Fred Bieger, som hade lidit av köldens kval och stridsskador vid ryska frontens yttersta kant, berättade för mig att även om krigsåren var hemska, så var den "fred" som följde, åtminstone under det första året, tusen gånger värre.

Den genomsnittliga amerikanska kosten ligger på cirka 3000 kalorier om dagen. En arbetande skogshuggare behöver så mycket som 7600 kalorier för att bibehålla sin vikt och hälsa. Studier vid University of Minnesota visade att när intaget (hos volontärer) reducerades till cirka 1650 kalorier under en period av flera månader, förlorade volontärerna en fjärdedel av sin vikt, drabbades av svimningsanfall, yrsel och en känsla av att alltid frysa. De förlorade tre fjärdedelar av sin energi och arbetsförmåga, och deras enda intresse i livet verkade vara nästa måltid.

I sin medvetna kampanj för att svälta det tyska folket varierade det tillåtna kaloriintaget i den amerikanska zonen från som högst 1550 kalorier till som lägst 1180 per person och dag. Detta var i själva verket ett program som medvetet bedrevs med målet att svälta det tyska folket till döds, och svälte dem gjorde de. De brittiska, franska och ryska zonerna var ännu värre. Resultatet blev massvält. Spädbarnsdödligheten nådde skrämmande 90 procent. Den var 16 gånger så hög som den hade varit 1943. Ed Johnson, korrespondent för P.M. Magazine, skrev vid denna tid: "De flesta barn under tio år och personer över 60 kan inte överleva den kommande vintern."

Senator Homer E. Capehart från Indiana sa i ett tal inför USA:s senat den 5 februari 1946 bland annat... "det faktum att det har varit och fortsätter att vara en medveten politik från en förtrolig konspiratorisk klick inom de beslutsfattande kretsarna... att stycka en nation som nu är reducerad till yttersta misär... denna klick, likt en flock hyenor som slåss över de blodiga inälvorna från ett lik och

I den amerikanska ockupationszonen ansåg överkommandot det lämpligt att föra in 42 000 svarta nigger-trupper, ett drag som inte var någon tillfällighet. Dessa svarta vildar, den lägsta typen av djur, hade en högre brottslighet, en frekvens av könssjukdomar flera gånger högre än den vite soldatens, och i allmänhet en benägenhet för våldtäkt och kriminell aktivitet. De släpptes avsiktligt lösa på de tyska kvinnorna, och till och med en skurk som general Eisenhower avfärdade lättvindigt de amerikanska G.I.-soldaternas massvåldtäkter på de tyska kvinnorna med att "pojkarna hade bara lite roligt". Vilket nöje! Där råstyrka inte användes i det omfattande härjandet, bytte de amerikanska G.I.-soldaterna senare, när svälten satte in (som beskrivits i föregående kapitel), mat, tvålar och chokladkakor mot billigt och enkelt sex med de hungriga och hopplösa tyska kvinnorna som desperat försökte överleva.

Utan att gå in på detaljer rådde samma flagranta program av våldtäkt och våld mot kvinnorna i de franska och brittiska zonerna. Utan tvekan hade ordern kommit uppifrån: våldta och skända varje tysk kvinna som går att finna. En hel bok skulle kunna, och borde, skrivas om denna skamliga och ohyggliga episod av grymheter begångna av de "allierade" segrarna, men vi har inte utrymme här för att göra det.

Det räcker med att säga att det är en av de mörkaste och mest skamfulla fläckarna i civilisationens historia, och för den vita rasen som helhet. Men låt oss komma ihåg — bakom alltihop låg den judiska Kehillans planerade och avsiktliga hat — för att förstöra det som är bäst, den tyska genpoolen.

Slutsats

När vi går in i det tjugonde århundradets sista decennium är vita amerikaner inte intresserade av historien om vad som hände med tyskarna efter att de besegrats och avväpnats. Mycket få känner till den verkliga historien, en makaber historia som tystades ner helt, och få amerikaner vill höra om den idag. Men vi gör bäst i att lära av historien och inse att det som hände de avväpnade tyskarna då, väntar Amerikas vita folk och världens vita folk. Vad judarna gjorde mot tyskarna var bara ytterligare ett, om än betydande, steg i deras långvariga program för rasmässig uppblandning och förstörelse av den vita rasen. Knappt hade judarna besegrat tyskarna förrän de omedelbart riktade sin uppmärksamhet mot

göra detsamma mot just de "allierade" som i sin okunnighet och dumhet hade hjälpt dem att utföra det smutsiga dådet. Målet för rasblandning och förstörelse var nu alla världens vita länder — särskilt Förenta staterna. Detta gjorde de genom att skeppa in lerfolken av alla slag och färger till Storbritannien, Frankrike, Nederländerna, de skandinaviska länderna och återigen, särskilt Förenta staterna. De förvärrade ytterligare programmet genom att massivt subventionera världens lerfolk, med hjälp av Marshallplanen och utländskt bistånd utomlands, och genom enorma välfärdsprogram till niggrerna i själva Amerika, allt på den vite amerikanske skattebetalarens bekostnad. Resultatet under de senaste 45 åren har varit en massiv befolkningsexplosion, inte av den vita rasen, utan uteslutande av lerfolken, och Förenta staterna (liksom Storbritannien, Frankrike, Nederländerna, etc.) översvämmas och invaderas av världens lerslödder. Målet är att avväpna det vita folket, och när tiden är mogen, utnyttja de överväldigande horderna av lerfolk för att våldta, döda och rasblanda de decimerade resterna av den vita rasen i ett mönster som är mycket likt det som hände med det besegrade och avväpnade folket i Tyskland.

Låt oss därför ta vara på detta och lära oss vår läxa väl. Förinta fienden innan den förintar oss! Förinta judendomen, världens gissel, innan den förintar oss! Om det är moraliskt acceptabelt att avnazifiera alla tyskar, 80 miljoner av dem, då är det absolut nödvändigt att vi är berättigade att avjudisera världens 20 miljoner judar — vår främsta dödsfiende. Delenda est Judaica! Låt oss se till att vi hämnas Dresden, Hamburg och alla de övriga grymheter som judarna hopade över det stora och fina folket i Tyskland. Genom att göra det kommer vi att säkerställa att ett liknande öde inte drabbar oss och vår egen framtida avkomma.

För att göra det måste vi bli informerade, väckta och organiserade. Hade det amerikanska folket på 1930-talet gjort just det, skulle de aldrig ha gått i krig mot Tyskland. Istället skulle de ha slutit upp med tyskarna och vänt sin vrede mot dödsfienderna inom våra egna gränser — den lömske och förrädiske juden. Låt oss inte förlora mer tid. Gå med i Church of the Creator. Hjälp till att få ut de första tio miljonerna av Den Vite Mannens Biblar i händerna på våra vita raskamrater. Gör det nu!

Iscensättning i Kina

Kineserna kommer!

Det verkar som om judens svek och list inte känner några gränser. För större delen av den förvirrade världen verkar det som om de senaste händelserna i Kina bara hände. Den kinesiska kommunistiska regeringen, liksom deras ryska motsvarighet, så som våra jude-orkestrerade tidningar vill få oss att tro, blev mer slapphänt, och de kinesiska studenterna, liksom resten av det kinesiska folket, samlades helt spontant på Himmelska fridens torg i miljontal för att uttrycka sin hunger efter "demokrati" och frihet. Gör inte alla det?

Praktiskt taget alla i USA och världen som har följt händelserna under det senaste kinesiska upproret tror på detta scenario. Det finns dock några allvarliga brister i denna projicerade iscensättning. För det första piskar man inte upp en miljon studenter till ett sådant tillstånd av agitation att de alla samlas spontant på Kinas huvudtorg utan föregående långsiktig planering och tränat ledarskap. Nej, denna revolt skedde inte över en natt och inte heller utan en hel del finansiering bakom sig. För det andra finns det inte en kines på tio tusen som känner till innebörden av ordet "demokrati" (inte en amerikan heller för den delen) och som verkligen bryr sig om konceptet demokrati. Tidigare i år visade kinesiska studenter inte "demokratiska" principer när de spöade de svarta utbytesstudenterna som hade ögon för deras kinesiska kvinnor. Faktum är att de flesta kineser som kan ha hört ordet "demokrati" och tillfrågas om dess innebörd förmodligen skulle säga att det var något främmande koncept som är motbjudande för kineserna och deras kultur.

Så hur kom det sig att en miljon kinesiska studenter samlades i hjärtat av Peking och började skrika "västerländska" (endast engelska för amerikanska TV-kameror?) slagord? Hur kom det sig att den kommunistiska hierarkin till synes var likgiltig inför ett sådant kätterskt uppror under ett antal veckor och sedan plötsligt släppte loss de väpnade trupperna och började meja ner de obeväpnade studenterna med riktiga kulsprutor? Var inte det en elak sak att göra? Gjorde inte det världens "demokratiska" folk rasande? Överraskning! Överraskning!

För oss som har studerat det judiska tillvägagångssättet (modus operandi, M.O.) under de senaste decennierna och har

följde omvälvningarna i ett antal andra länder — Kuba, Nicaragua, Panama, Vietnam och ett tjugotal andra, är det inte alls någon överraskning.

Låt oss hålla ögonen på bollen. Vad är det som judarna försöker åstadkomma? Vad är det som de inte bara försöker, utan faktiskt uppnår, med fantastisk framgång? Svaret, som vilken Creator som helst kan berätta för dig, är: juden är fanatiskt inställd på att förinta den vita rasen, med alla tänkbara medel. Döda de bästa först! Vi har redan beskrivit i detalj hur Judas stam lyckades bomba, massakrera, svälta ut, deportera och bastardisera en stor del av det tyska folket i artikelserien *Hämnd för Dresden!*. Vi har redan klargjort ett antal gånger hur de, efter Tysklands nederlag, omedelbart skred till verket för att utsätta resten av världens vita nationer för ett liknande öde, särskilt Amerika. Hur kan de få Amerika på fall? Återigen, judens svek och list känner inga gränser, och de kommer att, och gör det redan, använda varje medel de har till sitt förfogande för att frambringa den totala kollapsen av den vita civilisationen. Ett medel är att främja rasblandning. Detta har de främjat med en hämndlystnad, inte bara genom propaganda, utan också genom att subventionera de niggrer som redan finns i detta land så att de kan föröka sig efter hjärtans lust på bekostnad av den överbelastade och hårt arbetande vita amerikanska skattebetalaren. Den judekontrollerade regeringen har förstärkt detta ytterligare genom att "lagligt" genomdriva sådana "medborgerliga rättighetslagar" som "öppna bostäder", "kvotering", obegränsad välfärd och i allmänhet påtvingad integration i varje del av våra liv.

Vad har allt detta att göra med det som händer i Kina idag? En hel del, och vi kommer nu till vår huvudpunkt. Kommunismen är en judisk uppfinning från början till slut. Judisk kommunism tog över Kina 1949, för fyrtio år sedan. För att göra det, använde judarna Mao Tse-tung som sin hantlangare i Kina, som skoningslöst mördade, uppskattningsvis, mellan 40 och 60 miljoner av sina fiender. Mao är nu död och som på andra ställen har kommunismen varit, och är, ett kapitalt misslyckande. Men låt oss komma ihåg att i förslavandet av världens folk är judarnas huvudmål och främsta hinder fortfarande den vita rasen, och den vita rasens sista stora bastion, Amerikas förenta stater.

Som vi nämnde är ett av de många destruktiva program som judarna använder för att förinta den vita rasen att bastardisera den vita rasen till ett massivt hav av brunt

zombier, och översvämningen av USA med lerfolk är en kraftfull metod för att påskynda ett sådant program.

Så vilket bättre sätt att låta alla dessa lerfolk strömma in i USA än att spela på de vita människornas dumma – "kristna barmhärtighet"? Få dem att tycka synd om "flyktingarna" från alla dessa tyranniska regimer som judarna själva har anstiftat! Detta har judarna framgångsrikt gjort i dussintals länder. Faktum är att USA är den främsta fristaden för alla världens utblottade lerraser.

Var finns det nu en mer massiv reservoar av lerfolk än subkontinenten Kina? Det finns mer än en miljard, det är tusen miljoner, min son, där i det eländiga landet Kina, och 99 procent av dem skulle älska att ta sig till USA. Miljoner av dem har redan gjort det. Men de behöver en "moralisk" fråga, de brukade vara "flyktingar" från en tyrannisk regering för att verkligen öppna dammluckorna på vid gavel till vårt vackra land. Det som har hänt i Kina under den senaste månaden utgör det perfekta scenariot, nästan som om det vore skrivet i det judiska Hollywood självt. Vi kommer att få se många fler scener av dödande, skjutningar och brutalitet på våra TV-skärmar, och jag förutspår att vår judekontrollerade regering verkligen kommer att öppna dammluckorna på vid gavel för ändlösa horder av stinkande, gula kineser. Vilket bättre och snabbare sätt att dränka det som finns kvar av det vita Amerika i en flod av lera? Det kommer att ske precis som planerat, och medan detta nummer av *Racial Loyalty* går i tryck utvecklas händelserna snabbt för att säkerställa en fristad i USA för alla kinesiska studenter (över 40 000) som nu "studerar" här. Om våra läsare minns, berättade vi för ungefär ett år sedan om den miljon kinesiska jordbruksarbetare som fördes till detta land (av JOG) förra året, skenbart för att plocka grödor (som den vita människan har beslutat att han är för god för att plocka själv). Det verkar nu som om JOG bara kan ha mjukat upp oss lite och testat vattnet för att se hur mycket mer "smältdegeln" var beredd att ta emot. När "Operation Kines" faller på plats, kom ihåg vad *Racial Loyalty* har sagt till er hela tiden om det.

Nummer 55 — Oktober 1989

Hjälp! En bön om stöd

Etablissemanget försöker använda "legala" maktmetoder för att förinta vår kyrka

Church of the Creator är en välgrundad, väletablerad, icke-vinstdrivande religiös organisation. Dess bolagsordning i North Carolina definierar den tydligt som sådan, och när vi byggde vårt högkvarter här i North Carolina 1983, erkände skattemyndigheten i Macon County den som sådan, och i enlighet med våra rättigheter enligt det första författningstillägget beviljades vi skattebefrielse, på samma sätt som de hade beviljat alla de cirka hundra andra kyrkorna i countyt. Den skattetjänsteman som därefter efterträdde den tidigare tjänstemannen instämde också och lät vår skattebefriade status förbli orörd.

Nu kommer den tredje skattetjänstemannen, en viss Richard Lightner, som antingen hatar vårt försvar av den vita rasen, eller kanske den vita rasen i sig. Godtyckligt och nyckfullt, på eget bevåg, beslutade han att återkalla vår skattebefrielse. Huruvida han har blivit betald av ADL eller själv är jude har vi ännu inte fastställt, men det kan vara antingen eller, eller båda. Vi har för avsikt att ta reda på det. Uppenbarligen börjar det judiska etablissemanget bli skrämt och känner att vår ökande tillväxt snart skulle kunna eskalera till ett stort uppvaknande hos det vita folket och utgör ett direkt hot mot deras allomfattande tyranni. Tidigare i spelet försökte de skrämma oss till undergång genom att använda ett antal lömska fysiska angrepp mitt i natten, såsom ett hagelskott mot vår åtta fot höga logotyp på kyrkans fasad (hålen finns fortfarande kvar för vem som helst att se), kastande av fosforbrandbomber mot vår byggnad och diverse andra illvilliga attacker. När vi vägrade att låta oss skrämmas eller hotas, beslutade de sig uppenbarligen för att byta taktik och försöker nu med "legala" trakasserier och angrepp. Vi har...

nyheter för er, era förbannade judiska hantlangare: det kommer inte att fungera det heller. Vi stannar kvar!

I februari förra året fick vi vårt första brev från den judiska hantlangaren Richard Lightner, nämnde skattemätare. Anledningen (eller förevändningen) de angav var att de hade snokat runt i utkanterna av vår egendom (utan att ens komma in och prata med oss) och att de hade fastställt att vi "inte var tillräckligt aktiva", vad det nu än betyder. Vi svarade County Commission skriftligen att vi aldrig hade varit mer aktiva under vår existens, och upprepade även detta vid ett formellt möte med kommissionärerna. Vi berättade för dem att vi förrättade vigslar, hade publicerat åtta stora böcker, elva policyhäften, publicerat 54 nummer av *Racial Loyalty*, hade prästvigit dussintals pastorer i ett halvdussin länder världen över, startat en ledarskapsskola för begåvade pojkar och faktiskt hållit en tvåveckorssession vid skolan. Trots alla dessa bevis avvisade de oss fortfarande, men nu ändrade de taktik. Deras nya förevändning var att våra stadgar inte var fullständiga, vad i helvete det nu skulle betyda. Vi påpekade att stadgarna var skrivna av samma advokat, Richard Jones, som nu var, och hade varit i åratal, juridisk rådgivare åt deras egen County Commission, och vad exakt var det som var bristfälligt? Dessutom hade fullständighet eller ofullständighet i stadgarna, eller inga stadgar alls, absolut ingenting att göra med våra meriter som kyrka eller vår skattebefrielse som religiös organisation.

Min fru, vår lojala och hårt arbetande pastor A.W. Reynolds och jag själv delgavs stämningar att infinna oss i Raleigh, NC, delstatens huvudstad, kl. 09:00 den 21 september 1989. Med den följde en *Duces Tecum*, en order om att ta med oss alla våra register, medlemslistor, listor över pastorer, våra företagsböcker, våra stadgar, mötesprotokoll, utgiftsredovisningar, allt utom diskbänken, faktiskt 13 separata punkter. För att vara säkra på att vi skulle hamna i ett bakhåll och inte kunna efterleva stämningen och *Duces Tecum*, delgavs vi först den 19 september, två dagar före den 21:a, trots att den var bedrägligt daterad den 8 september.

Ingenting övertygade oss mer om att detta var en judisk komplott för trakasserier än det faktum att de lokala tjänstemännen, trots alla dessa bevis och sunt förnuft, ändå beslutade att döma mot oss och tvinga oss att vända oss till North Carolina Tax Commission hundratals mil bort och genomgå en formell utredning för att behålla våra rättigheter som hade

redan blivit erkänt tidigare, flera gånger och under flera år. Detta innebar nu också att vi var tvungna att anlita en advokat med licens i delstaten, eftersom ett företag måste ha en licensierad advokat för att representera det inför en statlig nämnd.

Det är här pressen kommer in. Praktiskt taget varje advokat i delstaten är pro-judisk, pro-nigger, anti-vit och entusiastisk för rasblandning, allt som vi är emot. Dessutom är de extremt ovilliga att ens ta sig an vårt fall, eftersom de är livrädda för att det ska fläcka deras pro-judiska image inför den kraftfulla, allt dominerande judiska kontrollen över domstolarna och advokatsamfundet (och allt annat, kan vi tillägga).

VI SKULLE VILJA ATT REGERINGEN SLUTAR UTNYTTJA OSS. OCH SER EFTER DEN VITA RASEN FÖR EN GÅNGS SKULL. VI SKULLE OCKSÅ VILJA HA EN STARKARE RÖST I VÅR EGEN FRAMTID.

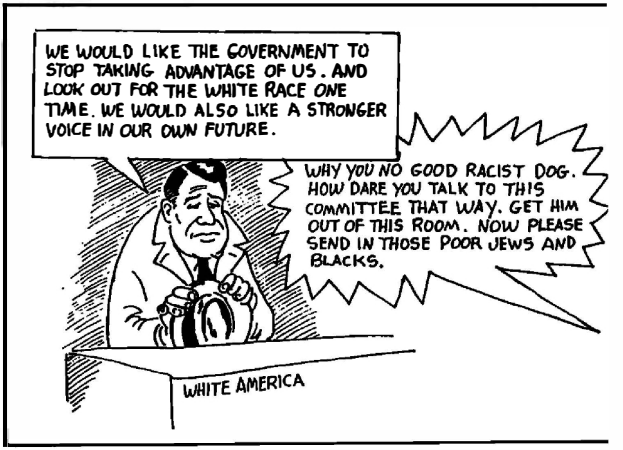
WE WOULD LIKE THE GOVERNMENT TO STOP TAKING ADVANTAGE OF US. AND LOOK OUT FOR THE WHITE RACE ONE TIME. WE WOULD ALSO LIKE A STRONGER VOICE IN OUR OWN FUTURE.
WHY YOU NO GOOD RACIST DOG. HOW DARE YOU TALK TO THIS COMMITTEE THAT WAY. GET HIM OUT OF THIS ROOM. NOW PLEASE SEND IN THOSE POOR JEWS AND BLACKS.
WHITE AMERICA

VARFÖR DIN USLA RASISTISKA HUND. HUR VÅGAR DU TALA TILL DENNA KOMMITTÉ PÅ DET SÄTTET. FÅ UT HONOM UR DET HÄR RUMMET. NU, SNÄLLA, SKICKA IN DE DÄR STACKARS JUDARNA OCH SVARTA.

VIT AMERIKA

Efter att flera advokater nekat oss och vissa dragit sig ur och lämnat oss i sticket i sista stund, hittade vi slutligen en biträdande jurist från Oklahoma, som tillsammans med en advokat från Wyoming var villiga att gå i strid för vår sak, båda väl insatta i kyrkors rättigheter enligt det första författningstillägget och konstitutionell rätt. Vi var dock tvungna att även anlita en licensierad advokat från North Carolina också, en man från Raleigh, NC, som hade valts ut av vår biträdande jurist. Den totala räkningen för allt detta uppgick till 6000 dollar (hittills), en summa vi knappt har råd med. Utöver det hade vi resekostnader, hotellräkningar, etc., att täcka.

Vi hade slutligen ett möte och en konfrontation med North Carolinas skattemyndighet i Raleigh, NC den

den 21 september. Det varade hela dagen. Inget beslut fattades, och vi måste fortfarande lämna in inlagor och invänta deras överläggningar. Vid förhandlingen har vi framgångsrikt hävdat integriteten för våra prenumerant-/medlems-/pastorslistor och andra känsliga dokument, men vår religiösa övertygelse diskuterades vitt och brett utan några hänsyn till det första författningstillägget, medan när skattetjänstemannen vid korsförhör så mycket som tillfrågades om vad hans religiösa tro var, lät han omedelbart sin advokat ropa "Invändning!", vilket snabbt "bifölls!" av ordföranden. Det är vad som kallas dubbelmoral.

Sammanfattningsvis vill jag framföra tre vägande punkter:

Den första punkten är att våra meriter som kyrka och som religion är oklanderliga. De är lika goda som, om inte i själva verket mycket bättre än, någon religion på jordens yta, förr eller nu. Vår religiösa övertygelse bygger inte på löjliga och ohållbara myter eller sagor som saknar grund i verkligheten, inte heller är sådana myter ens logiska. **Vår övertygelse är väl grundad och väl förankrad i Naturens eviga lagar.** Är det någon som bryr sig om att argumentera om sanningen och giltigheten i Naturens lagar? Endast en dåre skulle göra det.

Dessutom är vår övertygelse baserad på historiens erfarenhet. Vilken historia? All historia — egyptisk historia, grekisk historia, romersk historia och särskilt mer modern historia, såsom första och andra världskriget, och vad som har hänt här i det brotts- och negerinfesterade Amerika och vad som händer i Palestina, för att nämna några exempel. Vi har lagt fram våra åsikter och vår tro skriftligen i åtta omfattande böcker som vem som helst är fri att läsa och studera. Vår lära och vårt program omfattar historia, religion, politik, kroppslig hälsa (Salubrious Living), rashygien och upplyftandet av vår ras, såväl som bevarandet av en livskraftig miljö; med andra ord strävar vi efter att uppnå ett **SUNDT SINNE** i en **SUND KROPP** i ett **SUNDT SAMHÄLLE** i en **SUND MILJÖ**. Vår lära och vårt program tar också hänsyn till många andra aspekter av vårt liv, såsom antropologi, arkeologi, astronomi och alla andra vetenskapliga studier. Jämför detta med koncepten i Gamla och Nya testamentet skrivna av primitiva, okunniga och vidskepliga ökenstammar från Mellanöstern.

Den andra punkten jag vill framföra är att våra mål är verkliga och tvingande: den vita rasens överlevnad — Naturens främsta. Jag frågar varje ansvarsfull vit man eller kvinna, vad är viktigare? Att rädda gorillorna? eller negrerna? eller någon art av utrotningshotade musslor? Kan du och

ska din familj överleva i ett drog- och brottshärjat Amerika med vägg-till-vägg-n*grer?

Den tredje punkten är: vi behöver ekonomisk hjälp — mycket hjälp! Att rädda den vita rasen tar en allt större del av våra krympande resurser, varav jag personligen har stått för den största delen hittills. Men dessa resurser börjar nu ta slut och måste bäras även av de levande medlemmarna av den vita rasen, av vilka alltför få verkar inse de enorma frågor som står på spel. Så förvirrad är den genomsnittlige vite mannen nu av judisk propaganda att endast en liten procentandel kan se igenom pladdret av judiskt skräp som dagligen öses över dem för att förstå att själva deras liv, deras egendom, deras kultur och deras civilisation står på spel. Dessutom, och vad som är viktigare, är deras barns och barnbarns framtid obefintlig om vi inte vinner denna kamp NU — UNDER DET KOMMANDE DECENNIET.

Trots alla utmaningar, svårigheter och fiendeattacker är vårt engagemang för Creativitiys heliga sak och vår tro på dess slutliga seger oförminskad. Men vi behöver bättre gräsrotsorganisering genom COTC:s primärgrupper och ökat stöd från fältaktivister till kyrkans högkvarter i form av förnyade prenumerationer, medlemsavgifter, donationer och volontärtjänster vid kyrkans högkvarter. Vi skulle särskilt uppskatta volontärtjänster från Creators med färdigheter inom sekreterararbete, maskinskrivning och redigering. Skicka oss också kontorsmaterial, böcker, och glöm inte att komma ihåg oss i ditt testamente.

Låt var och en av oss Creators undersöka våra färdigheter och resurser och bidra regelbundet och generöst till den heliga saken för den enda vita rasreligionen — Creativity. Kom ihåg, om Creativity inte vinner, kommer den vita rasen att utrotas av den stigande floden av ler-raser, och då kommer alla dina resurser och alla dina färdigheter inte att vara värda någonting. Vänligen använd dem för den vita rasens bästa medan det fortfarande inte är för sent. Låt oss smida medan järnet är varmt.

Så upp till bevis! Det är nu eller aldrig! Vi behöver all hjälp vi kan få. Du behöver all hjälp vi kan ge dig. Agera nu! Skicka oss allt du kan avvara och lite till. Tiden är inne för den avgörande striden! Agera nu!

Nummer 56 — December 1989

Rensning av territoriet

De tidiga Texas Rangers anda

Den lever igen i leden av C.O.T.C.

Vi, inom Church of the Creator, är stolta över den ovärderliga tjänst som de tidiga Texas Rangers utförde i den vita rasens expansion och framsteg i Amerika. De var ett kamratskap av modiga och heroiska män vid en tid då den vita rasen i Amerika byggde världens främsta imperium — ett imperium som snart skulle sträcka sig från Atlanten till Stilla havet.

De var lagmän och de var pionjärer. De var skyttar och de var indiankrigare och de var rasister. De var beskyddare av de banbrytande vita nybyggarna från de plundrande indianerna och även de inkräktande mexikanerna. Deras motto i mitten av artonhundratalet var: "Den enda goda indianen är en död indian!", en politik som, om den hade fortsatt av den federala regeringen, skulle ha besparat dagens överbelastade vita skattebetalare från att ha horder av dessa patetiska och värdelösa halvvildar i de offentliga välfärdsregistren.

Men de tidiga Texas Rangers skyddade inte bara de nystartade vita nybyggarna från indianerna. De gjorde mycket mer. Det var deras uttalade mål att driva ut varje mexikan och indian från det dåvarande Republiken Texas. Och ut drev de dem, med en iver som vi skulle göra väl i att efterlikna idag.

* * * * *

Det var Stephen F. Austin som banade väg för den vita mannens kolonisering av Texas. Hans far, Moses Austin, hade visioner om att föra in vita nybyggare i det dåvarande mexikansk-kontrollerade territoriet Texas, och påbörjade den initiala

förhandlingar med den mexikanska regeringen 1820. Hans tidiga död nästföljande år lade de ouppfyllda planerna och förpliktelserna helt på hans son, Stephen Fuller Austin, som vid den tiden var 28 år gammal.

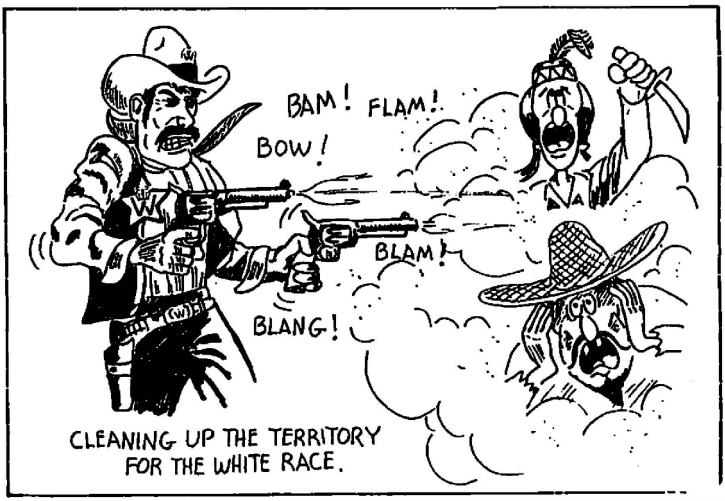

RENSAR UPP I TERRITORIET
FÖR DEN VITA RASEN.

År 1824 hade Austin nästan uppfyllt sina avtalsenliga förpliktelser gentemot den mexikanska regeringen om att föra in totalt 300 nybyggare, som var och en fick ett anslag på 4605 hektar, och som i sin tur hade vissa avtalsenliga förpliktelser gentemot Austin och kolonin.

Ett av de problem som den kämpande nya kolonin var tvungen att hantera var att upprätthålla lag och ordning i ett vilt och vidöppet territorium av betydande dimensioner. Även om nybyggarna själva för det mesta var goda, hederliga medborgare (deras karaktärsreferenser hade kontrollerats noggrant före antagandet), fanns fortfarande problemet med laglösa, desperados och plundrande band av indianer.

När Stephen Austin gick ut med en kallelse efter frivilliga, svarade männen snabbt på behovet och bildade lokala försvarsgrupper som Austin organiserade för att slå tillbaka indianska attacker. Dessa milisstyrkor övergick snart från stationärt försvar till vidsträckta hästpatruller, och drog slutsatsen att det bästa försvaret var att gå till offensiv. Sålunda kom dessa patruller att bli kända som "ranging companies" (strövande kompanier) och blev föregångarna till de legendariska (och ökända) Texas Rangers.

Inledningsvis var de främsta målen de indianstammar som hemsökte deras territorium och bosättningar, och varje indian var lovligt byte. Attacker mot indianer var inte bara en praktisk nödvändighet för nybyggarnas överlevnad, utan en kontraktsenlig plikt som Austin var skyldig den mexikanska regeringen, som vid den tiden fortfarande hade suveränitet över territoriet, och i vissa fall utfördes sådana räder mot indianer i samarbete med, och på direkta order från, den mexikanska militären.

Vid år 1836, när den nystartade kolonin hade utökat sitt antal av vita amerikaner, var indianerna inte det enda hotet. Den mexikanska regeringen själv blev en nagel i ögat på de vita nybyggarna. När den såg de anländande amerikanerna öka, blev den mexikanska regeringen orolig över deras växande antal och blev mer fientlig och förtryckande mot nybyggarna, över vilka den ändå fortfarande betraktade sig själv som den suveräne herren och mästaren. De vita nybyggarna å sin sida led under skatterna, tullarna och det katolska regementet i vad de nu betraktade som en kultur och en regering främmande för deras egen.

Massakern på de 176 tappra männen vid Alamo i februari 1836 orsakade både panik och galvaniserade även andan och beslutsamheten hos de självständiga vita amerikanska nybyggarna.

Den 16 mars proklamerade texanerna sin egen självständighetsförklaring och valde David Burnet till provisorisk president för deras nybildade republik. När Sam Houston och hans brokiga skara på 800 frivilliga fångade och därefter förintade Santa Annas armé på 4000 man vid San Jacinto den 21 april samma år, beseglade de sin självständighet i blod.

Houstons heroiska slag vid San Jacinto var en av de viktigare segrarna i amerikansk historia. Även om det var litet i jämförelse, var det slaget som avgjorde att Texas skulle bli den vita mannens domän och inte de rasmässigt blandade mestis-mexikanernas. Den avgörande segern vid San Jacinto gav rättmätigt Sam Houston en ärorik plats som en enastående hjälte inte bara i Texas och Amerikas historia, utan också i hela den vita rasens historia. Vi inom C.O.T.C. erkänner honom som sådan och hänger ett oljeporträtt av honom i vårt galleri över "Vita män som vi är stolta över" i vårt världshögkvarter.

Sam Houston blev den första folkvalda presidenten i den nystartade republiken Texas i oktober 1836, hans första

mandatperioden var begränsad till två år enligt Texas konstitution. När han tillträdde presidentposten var den nyskapade republiken i ruiner. Det landområde som Texas gjorde anspråk på efter revolutionen var 242 594 560 tunnland, sträckande sig från floderna Sabine och Red River i öster, till Rio Grande i väster. Det fanns nu 30 000 texaner som hade bosatt sig på 62 594 560 tunnland, men nästan hälften av detta hade härjats och ödelagts av Santa Annas plundrande styrkor. Texas ekonomi låg i spillror, mat var en bristvara och priserna var skyhöga. Mjöl såldes till det oöverträffade priset av 18 dollar per fat, majs till 1,50 dollar per skäppa. Republiken var belastad med en statsskuld på 1 250 000 dollar som uppkommit under revolutionen.

Dessutom vägrade ett sjudande och förbittrat Mexiko att erkänna de gränser som fastställts av den nybildade Republiken Texas, och en invasion av 25 000 mexikanska soldater fruktades till våren 1837. Inte nog med att republiken hade hotet om den mexikanska invasionen hängande över sina huvuden, utan även indianska härjningar krävde sin rätt. Republiken var bankrutt och hade inte råd att finansiera en stående armé.

På Houstons uppmaning vände Texas kongress sin uppmärksamhet mot Texas Rangers. Veteraner från San Jacinto och unga slagskämpar från hela Texas kom för att ansluta sig som svar på Houstons kallelse. Sådana framstående och ryktbara kämpar som Deaf Smith, Ben McCulloch, Edward Burleson, Noah Smithwick, W.A.A. "Bigfoot" Wallace, Jack C. Hayes, Samuel H. Walker och George Thomas Howard var alla ödesbestämda att bli inskrivna i texanernas hjärtan, och, vågar jag säga, i den nuvarande eran av den vite mannens kamp för överlevnad, i alla Skapares hjärtan. Houston organiserade snabbt 600 män i tre divisioner som en gränspatrull för att skydda mot antingen mexikanska eller indianska attacker.

Under tio år vandrade Republiken Texas en ensam väg, ständigt under hot från den mäktigare mexikanska republiken i söder, och de ständigt plundrande indianstammarna i det egna territoriet och vid dess utsträckta gränser. När Houstons tvååriga mandatperiod som president var slut, efterträddes han av sin tidigare vicepresident, Mirabeau Bounaparte Lamar, en före detta tidningsutgivare och poet från Georgia. Lamar uttryckte den rasmässiga konflikten kortfattat: "Den vite mannen och den röde mannen kan inte leva i harmoni tillsammans. Naturen förbjuder det!" Han såg konflikten tydligt, som ett trevägs raskrig mellan mestiserna

mexikaner, indianer och den vita människan. Det var så år 1840, och det förblir så än idag.

Under sin tioåriga tid som en självständig republik var Texas regering och dess hårdhänta Texas Rangers på god väg att rensa upp Texas territorium för den vita människan. Vid annekteringen av Texas som en delstat i unionen 1845 tog den federala regeringen kontroll över indianfrågorna. Till texanernas stora bestörtning intog Washington-regeringen nu en faderlig attityd gentemot de vilda indianerna. Medan texanerna ända från början som en självständig republik hade sökt upp, förföljt och förstört indianbyar och läger inom sitt territorium, vände den federala regeringen nu på denna politik och upprättade indianreservat på Texas mark. Den slöt ett antal meningslösa fördrag med dessa laglösa vildar och faktiskt skyddade och matade dem. Istället för att lösa indianproblemet förvärrade och främjade man det nu, till texanernas stora förtret. De vita texanerna undrade vems sida den federala regeringen egentligen stod på.

Slutligen, år 1859, hade texanerna fått nog och tog saken i egna händer. De avskaffade varje reservat och drev ut varenda indian från Texas territorium. Det var en storslagen uppgift, skickligt utförd av Texas Rangers. Varje indian som påträffades på Texas mark efter det befann sig där på egen risk.

* * * * *

Vi vill nu lyfta fram några av de färgstarka karaktärerna i denna ädla och heroiska skara av rasmässiga krigare. Det finns en rik lore och det finns ett betydande antal som vi skulle kunna hänvisa till, men vi kommer bara att välja ut några få slumpmässigt.

Kapten Jack Coffee Hayes. Det var kapten Hayes som revolutionerade den beridna krigföringen på 1840-talet genom att anta Samuel Colts nymodiga handeldvapen som ett primärt kavallerivapen. Den tidiga Colt-revolvern med fem skott, uppfunnen 1836, var bräcklig och benägen att klicka. Den amerikanska armén hade avvisat vapnet som en ren kuriositet. Men Hays tänkte annorlunda. Comanche-indianerna han bekämpade kunde skjuta ett dussin pilar på den tid det tog för hans män att sitta av, ladda sina otympliga gevär genom mynningen och avlossa ett skott. Kapten Hays skickade rangern Samuel H. Walker för att hjälpa Colt att modifiera revolvern, och resultatet blev en hållbar, snabbskjutande och lättlastad sexskjutare, känd som Walker Colt.

Under det mexikanska kriget, när det var Texas Rangers som vanligtvis gick i bräschen och ledde den amerikanska armén in i Mexiko, bevisade Walker Colt-revolvern sitt värde. De revolversvingande texanerna visade sig vara så effektiva att detta vapen slutligen antogs som det officiella sidovapnet för alla amerikanska kavallerister.

Ranger-kapten Ben McCulloch ledde 40 man genom de texanska linjerna för att finna en väg från Matamoros västerut till Monterey för den invaderande amerikanska armén. På tio dagar tillryggalade han och hans män 400 kilometer och utförde räder mot flera byar och rancher utan att en enda gång siktas av mexikanerna.

Så våldsamma och svårfångade var dessa Rangers att mexikanerna kallade dem Los Tejanos Diablos — Texas-djävlarna. Efter intagandet av Mexico City, där Rangers tillskrevs stor del av äran, förtjänade texanerna ett annat namn: Los Tejanos Sanguinarios — de blodtörstiga texanerna. Lättretade som de var, blev dessa Rangers rasande när en av deras män mördades i en ökänd del av staden, och inledde en skottlossning som lämnade 80 döda mexikaner på gatorna.

Kapten John S. (Rip) Ford. Comanche-indianerna kom att betrakta Texas Rangers med allt större fruktan och skräck. Under 1850-talet förfinades de sök-och-förstör-uppdrag som iscensatts på 1820-talet till en blodig konst av den tidens Rangers. År 1858 fick Ranger-kapten Ford befälet över alla Texas statliga styrkor — såväl milis som Rangers — och beordrades att använda vilka medel som än krävdes för att få ett slut på comanchernas plundringar i norra Texas. Ford samlade en styrka på 215 man, främst Rangers, och spårade ett band comancher hela vägen till Canadian River i Oklahoma. Spåret ledde till en stor comanche-by som försvarades av 300 krigare. De var dock ingen match för de välbeväpnade texanerna, som endast förlorade två döda och två sårade. I sammandrabbningen dödade de 76 indianer, inklusive hövdingen, tog 18 fångar, beslagtog 300 hästar och förstörde byns matförråd.

Under de kommande åren använde Rangers sina effektiva mobila anfallsstyrkor för att driva ut comancherna och cherokeerna ur Texas. Efter inbördeskriget antog det amerikanska kavalleriet Rangers taktik för att krossa indianernas motstånd i västern.

* * * * *

Idag står den vita rasen inför ett mycket likartat rasligt dilemma som tränger sig på oss och hotar att

förstöra vår vita civilisation, vår ras och vår genpool, så som de tidiga texanerna gjorde mot härjningarna från indianerna och mexikanerna.

I den senare delen av nittonhundratalet är den vita rasen belägrad inte bara av enstaka indianer, utan av miljontals mexikaner, miljontals nigger, miljontals asiater, och i själva verket allt avskum och alla gratisätare i världen, inte minst Judas stam. Raskriget kan vara mycket mer komplext idag än det var i Texas tidiga dagar, men frågan är i grunden densamma. Det kokar ner till en evig lag i historien och naturen, som formulerades av president Mirabeau Lamar 1840. Den lagen står sig än idag: ***"Den vita rasen och ler-raserna kan inte leva i samma territorium. Naturen förbjuder det!"*** Vi kommer antingen att rensa vårt territorium från ler-raserna som Texas Rangers gjorde för ett och ett halvt sekel sedan, eller så kommer vi — den vita rasen — att bli fullständigt förintade. Om vi, den vita rasen, inte tar i med hårdhandskarna för att ändra kursen på den rasliga översvämning av ler-raser som dumpas över det en gång vita Amerika, kommer vi under nästa generation att dränkas till utrotning.

Vita människor, vakna! I vår trosbekännelse och vårt program har vi om och om igen konstaterat vad historiens dystra lärdomar upprepade gånger har lärt oss — nämligen att en polyglott nation eller ett polyglott samhälle varken kan styras eller bestå. Genom enbart ren förökning kommer ler-raserna att tränga ut oss från vårt eget territorium och från jordens yta. Som jag har påpekat i ett flertal kapitel och artiklar, väntar oss här i Amerika ett öde liknande det som drabbade San Domingo. (Se den vite mannens bibel, "Den hemska läxan från San Domingo — En föregångare för det vita Amerika.")

Vare sig vi vill det eller inte, stirrar en dyster och förfärande katastrof oss i ansiktet. Naturens främsta — den vita rasen — är dömd till snabb utrotning om vi inte vidtar beslutsamma och, ja, skoningslösa åtgärder, som Texas Rangers gjorde i den statens tidiga historia. Vi måste återigen inse våra rasliga värden och vakta och skydda dem med våra egna liv, som de tappra hjältarna vid Alamo gjorde, och som Sam Houston och hans trasiga armé vid San Jacinto gjorde 1836, som de heroiska Texas Rangers gjorde. Vi måste driva ut det främmande avskummet ur vår mitt som Texas Rangers gjorde i mitten av artonhundratalet. Dessutom måste vi göra det klart att vi är beslutna att hänga de rasförrädare som nu säljer ut oss till fienden, som gjorde

Gen. Winfield Scott till förrädarna i San Patricio 1848 vid slutet av kriget mot Mexiko.

* * * * *

"Den vita människan och den röda människan kan inte leva i harmoni tillsammans. Naturen förbjuder det!"

Mirabeau Bounaparte Lamar, den andre presidenten i Republiken Texas.

* * * * *

"Vet att du har rätt och fortsätt framåt!"

Motto för de tidiga Texas Rangers

* * * * *

"Den enda goda indianen är en död indian!"

Stridsropet för de tidiga Texas Rangers

Klassens brev till Metzger

(Skrivet och postat den 25 januari 1985)

Käre Tom:

Jag har haft för avsikt att skriva till dig ända sedan jag återvände från min resa till södra Kalifornien och tacka dig för din gästfrihet och inspelningen av programmet. Så tillåt mig att nu säga — stort tack!

Efter att ha träffat dig är jag övertygad om din uppriktighet inför den sak som jag tror att vi båda har gemensamt — och det är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg — ett mål som vi i Church of the Creator upprepade gånger klargör.

Men tiden håller snabbt på att rinna ut för oss och huruvida vi kommer att uppnå detta under vår livstid beror på hur snabbt vi, den vita rasen, kan få ordning på vår verksamhet. Låt mig tillägga att om vi inte gör det under vår livstid (och jag tror att vi i bästa fall har bara ytterligare fem till tio år på oss att göra det) så kommer det inte heller att ske under våra barns livstid. Inom ett decennium eller mindre kommer helvetet att braka lös och ett världsomspännande raskrig kommer att följa, vars mål kommer att vara att fullständigt förinta den vita rasen och rasblanda de förfallna rester som överlever. Det kommer inte att finnas någon återkomst, ingen andra chans. Det andra alternativet är att krossa det monster som är fast beslutet att förgöra oss.

Jag har predikat upprepade gånger att det enda sättet den vita rasen kan besegra monstret och överleva är genom ren makt — att bygga ett kraftcentrum som är större och starkare än det judiska kraftcentrumet och slå skiten ur det. För det andra har jag predikat att det enda sättet det kan göras på är på samma sätt som de eländiga parasitära judarna har byggt sitt — genom polarisering och spridning — kring en dynamisk, kraftfull rasreligion. Se återigen "Dispersion and Polarization" i Racial Loyalty nr 14.

Inom Creativity har vi allt — hela paketet — för att bygga det kraftcentrumet. Den vita rasen har också den arbetskraft, rikedom, resurser, intelligens och det antal som krävs för att utföra jobbet. Det största hindret är enligt min mening hybris hos de tiotusentals smågrupper som vill vara så förbannat självständiga och individualistiska att de hellre ser den vita rasen gå under än erkänner att deras egen lilla lydstat kanske inte är vuxen uppgiften.

Mitt mål med att skriva detta brev till dig är att övertyga dig — bönfalla dig — att ansluta dig till oss i Kreativitetsrörelsen och bilda en Church of the Creator i ditt område. Det skulle vara ett stort steg i riktning mot polarisering, och eftersom du är en ledare, en man med en betydande anhängarskara, skulle detta skaka om hela den vita rasrörelsen så att de tar en andra titt och kommer till besinning — i insikten om att vi måste polariseras till en enda enorm, kraftfull murbräcka. Fragmenterade och splittrade är vi lätta byten. De senaste 50 årens historia har bevisat det med all önskvärd tydlighet. I kontrast härtill bevisade Hitler i Tyskland kraften i polariseringsmetoden, den katolska kyrkan har bevisat det under århundradena, och judarna har rikligt demonstrerat det i tusentals år.

För dem som hävdar att vi måste vara utspridda för att judarna inte ska kunna krossa oss i ett enda svep — det fina med Kreativitet är att vi kan göra båda delarna: polarisera kring en lojalitet — en trosbekännelse — ett program, och samtidigt vara utspridda i tusentals olika kyrkogrupper, precis som judarna har gjort i årtusenden.

Vad jag säger, Tom, är detta. Vad hindrar dig från att bilda en Church of the Creator-grupp i Fallbrook, eller var som helst i södra Kalifornien, och fortfarande vara din egen chef? Du kan ge ut din egen tidning, eller så kan du ge ut vår, eller så kan du ge ut båda, om du vill. Du kan ställa upp med kandidater till politiska ämbeten eller vilka aktiviteter du än finner lämpliga och konstruktiva. Du kan prästvigas som pastor i vår kyrka, eller så kan vi till och med skapa en högre titel (motsvarande en biskop, kardinal, etc., i den katolska kyrkan, förutom att vi skulle hitta på något latinskt namn för det) vilket allt skulle ge prestige och visst juridiskt skydd.

Allt detta skulle skapa en betydande början mot att kristallisera och polarisera hela den vita rasrörelsen mot att verkligen bygga en meningsfull, varaktig maktstruktur. Det skulle också köpa oss alla mycket mer säkerhet som rörelse. Till exempel, om vi (här i North Carolina) skulle utplånas från kartan (vilket skulle kunna hända) skulle det finnas tusentals andra kyrkogrupper som kunde och skulle fortsätta, ta över ledarskapet och i själva verket genom vårt martyrskap piskas upp i ett kallt, flammande raseri av beslutsamhet och vedergällning.

Hur som helst, detta är den enda vägen att gå. Historien har bevisat att en formlös fragmentering av smågrupper som går i hundratals olika riktningar inte kan mäta sig med en

enad, polariserad armé som har ett specifikt mål, syfte och trosbekännelse.

Jag skulle kunna fortsätta, men jag tror att du har läst tillräckligt av min litteratur, inklusive *The Pole Star* i nummer 20, för att veta vad jag talar om.

Varför sätter du dig inte ner, låser in dig på ditt kontor som du gjorde angående kristendomsfrågan, och tänker igenom det här. Du skulle kunna vara en nyckelfigur i att sammanföra och galvanisera den vita rasrörelsen, och jag bjuder in dig att ansluta dig till oss för att uppnå detta oerhört avgörande mål.

Må den Kreativa Kraften förbli hos dig!

För en vitare och ljusare värld,
Kreativt din,
Ben Klassen, P.M.

REDAKTÖRENS ANMÄRKNING: *Detta brev skrevs och skickades till Tom Metzger för nästan fem år sedan, men alla inbjudningar, erbjudanden och vädjan till W.A.R. att gå samman med C.O.T.C. är fortfarande giltiga och förnyas härmed. Vi instämmer helhjärtat med den vita raskamraten pastor S. D. Kenly och andra skinheads/vita krigare att* **W.A.R. och C.O.T.C. bör förena sina krafter och bli en enorm murbräcka kapabel att krossa det judiska tyranniets kedjor och vinna det världsomspännande vita rasliga heliga kriget.** *Jag hyser inget personligt agg eller agg mot Tom. Tvärtom betraktar jag honom som en modig och energisk kämpe för vit överlevnad. Faktum är att hans son John redan är en ordinerad präst inom C.O.T.C., och har varit det i åratal. Personligheter är sekundära. Vi måste få våra prioriteringar rätt och komma ihåg att det inte finns något viktigare än att vinna striden på liv och död mot judarna. För att göra det bör vi också komma ihåg Benjamin Franklins råd: Antingen håller vi ihop, eller så blir vi hängda var för sig. ALLA VITA, FÖRENA ER OCH KÄMPA!*

Vi vann!

Etablissemangets skatteinspektör vann inte denna rond

Vi kanske inte kan räkna hem alltför många segrar mot det judiska maktetablissemanget, men det nyligen fattade beslutet av North Carolinas skattenämnd till vår fördel är ett välkommet undantag.

Terroristtaktik mot oss i det förflutna

Som alla som har läst *Racial Loyalty* under de senaste åren vet alltför väl, har judiska ADL i samarbete med de kristna kyrkorna förföljt och trakasserat oss ända sedan vi lade grunden till vår kyrkobyggnad 1982. I juni 1983 blev vi beskjutna (vår logotyp på framsidan av byggnaden visar fortfarande ett antal kulhål från en skottsalva med dubbel-noll-hagel). I samma smygattack under de tidiga morgontimmarna (kl. 02:30) den 15 juni 1983 blev vår kyrka även brandbombad, och endast den lokala brandkårens snabba ankomst räddade den från förstörelse.

Eftersom vi inte flydde och slog igen verksamheten, fortsatte ett antal skrämsel- och trakasseritaktiker att riktas mot oss. Till exempel, i juni 1986 hörde Hasta Primus pastor Carl Messick röster på området nära vår kyrka, som skrattade och högljutt förkunnade att de tänkte skjuta sönder vår gårdsbelysning, bränna ner kyrkan och skjuta "snubben" (pastor Messick) när han kom utspringande. I väntan på förestående problem ringde vi omedelbart till sheriffens kontor för att informera dem om hoten. Under tiden, medan sheriffens kontor dröjde med att anlända, körde mycket riktigt en bil upp på vår väg (vid ca kl. 03:30) fram till mitt hus, vände och stannade framför kyrkan. Jag hoppade in i min bil (med gevär i handen) för att ta upp jakten. När de flydde ut ur vår domän väntade pastor Messick på dem vid slutet av vår privata väg och försökte stoppa angriparna. När de inte stannade och faktiskt försökte köra över honom, avlossade han en salva av...

ett dussin eller fler skott från sin M-1, siktandes lågt. Det genomborrade bilen med ett antal kulhål, punkterade deras däck, men de lyckades ändå undkomma. Denna dramatiska händelse skrämde uppenbarligen slag på eventuella ytterligare vandaler, och vi har inte haft några sådana angrepp sedan dess, även om man aldrig vet när någon dåre kan försöka igen.

ADL... DET HÄR ÄR SKATTEINTENDENTEN. JAG HAR SATT BOLLEN I RULLNING FÖR ATT ÅTERKALLA C.O.T.C:S SKATTEBEFRIELSE, "PRECIS SOM NI BEGÄRDE."

NÄR JUDARNA TROR ATT VITA MÄNNISKOR BÖRJAR LYSSNA... DET ÄR DÅ DE BLIR LIVRÄDDA.

"Legala" maktmetoder tillämpas nu mot oss

Under det senaste året har ADL och maktetablissemanget ändrat sin taktik från fysisk terrorism och hot till att istället använda "legala" maktmetoder i sitt försök att knäcka oss. Efter att ha ansökt om fastighetsskattebefrielse, på samma sätt som vilken annan kyrka som helst, och fått detta beviljat för 1983, 1984, 1985, 1986, 1987 och 1988, har en ny skatteintendent, en viss Richard Lightner,

uppenbarligen anmält sig frivilligt för att agera frontfigur som ett verktyg för Jewish Anti-Defamation League (ADL) för att utföra det smutsiga jobbet.

Den 14 februari 1989 fick vi ett första meddelande om att skattemyndigheten godtyckligt och nyckfullt summariskt återkallade vår skattebefriade status. Detta startade en hel kedja av utfrågningar, överklaganden och juridiska manövrer som har kostat oss (hittills) minst 7 000 dollar i juridiska och andra kostnader, för att inte tala om den tid, irritation och energi som lagts ner. Det kostade förmodligen countyt (vilket innebär skattebetalarna) ytterligare 30 000 dollar i advokatkostnader och andra utgifter. Allt detta för en skatteintäkt på 800 dollar om året, något som inte kan rättfärdigas av countyt på annat sätt än att det är ett hämndlystet och illvilligt maktmissbruk av beskattningsrätten i syfte att förgöra någon vars övertygelser de hatar innerligt. Och vad är det för övertygelse som det judiska maktetablissemanget hatar så våldsamt? Det är den vita rasens rätt att hävda sina konstitutionella rättigheter för sin egen överlevnad, expansion och framsteg.

För vår del skulle vi ha det bättre ställt ekonomiskt om vi kastade in handduken och betalade skatterna. Men bara tillfälligt. Det skulle bara vara startskottet för ytterligare juridiska manövrer för att stänga ner oss. De vet det och vi vet det. Som general MacArthur sa: "det finns inget substitut för seger", och vi har precis vunnit den första ronden.

Allt detta manövrerande slutade i delstatens huvudstad, nämligen Raleigh, North Carolina, när en förhandling om vårt överklagande hölls den 21 september 1989 inför North Carolina Property Tax Commission. Den 22 december 1989 kom kommissionen med sin elva sidor långa rapport och beslut. Det var avgjort till vår fördel. Utan att citera rapporten i sin helhet är detta vad beslutet anger:

Rättsliga slutsatser

Baserat på vår genomgång av tillämplig lag, bevisningen och våra konstateranden av fakta, drar North Carolina Property Tax Commission följande rättsliga slutsatser:

1. *Countyns yrkande om avvisning ogillas. Enligt kommissionens uppfattning har den klagande i rätt tid överklagat ett ogynnsamt beslut från den lokala nämnden. Kommissionen har saklig behörighet över sådana överklaganden, och den skattskyldiges underrättelse om överklagande angav ett anspråk som kommissionen kunde bevilja lättnad för, nämligen att den klagande protesterade mot upphävandet av ett tidigare beviljat undantag från ad valorem-beskattning.*

2. Kommissionen behandlar inte skattebetalarens yrkanden om att ogiltigförklara vissa stämningar utfärdade i samband med överklagandet. Med hänsyn till kommissionens avgörande av detta överklagande är dessa yrkanden nu utan föremål.

3. Kommissionen avslår länets yrkande om sanktioner mot den klagande. Kommissionen har ingen laglig befogenhet att införa sådana sanktioner.

4. **Kommissionen konstaterar som en rättslig följd att Macon Countys skattemyndighet inte tillämpade ett lagligt förfarande vid borttagandet av det tidigare beviljade undantaget för skatteåret 1989.**

5. Kommissionen konstaterar som en rättslig följd att Macon Countys nämnd för utjämning och granskning (Board of Equalization and Review) för 1989 inte hade någon befogenhet att ta bort det tidigare beviljade undantaget från den aktuella fastigheten för skatteåret 1989 under de omständigheter som presenteras i detta överklagande. Om det inte vore för skattemyndighetens brev den 14 februari 1989, skulle den klagande inte ha överklagat till den lokala nämnden.

6. Kommissionen konstaterar att Macon Countys skattemyndighet, i sitt brev daterat den 14 februari 1989, överskred den befogenhet som beviljats länets skattemyndigheter enligt lag.

Därför förordnas, bedöms och beslutas att beslutet från Macon Countys nämnd för utjämning och granskning för 1989, att ta bort undantaget från värdeskatt för den aktuella fastigheten för skatteåret 1989, **UPPHÄVS**. 1989-12-22.

ADL fortsätter sina attacker mot oss

Ärendet borde sluta där, men det kommer det inte att göra. ADL hetsar uppenbarligen Macon Countys kommissionärer att driva detta ärende hänsynslöst och illvilligt oavsett kostnad, oavsett de ekonomiska konsekvenserna. (Länet har utan tvekan redan spenderat mer i juridiska avgifter än vad de skulle driva in i skatter från oss under de kommande fyrtio åren!) Vid ett extrainsatt möte den 8 januari 1990 beslutade de, genom en delad omröstning, att överklaga och dra ut på detta ärende i oändlighet.

Vi för vår del är fast beslutna att försvara våra rättigheter till religionsfrihet, yttrandefrihet och försvara den vita rasens rättigheter till gränsen av vår förmåga under de kommande hundra åren om så krävs. Vi är förbannat fast beslutna att om de judiska synagogorna, de svarta muslimerna och

tusentals andra religiösa kultgrupper och institutioner beviljas skattebefrielse, då kommer vi att kräva, ja, kräva, lika rättigheter. Vidare avser vi att summariskt stämma länet, och varje enskild ledamot i länskommissionen, för skadestånd i storleksordningen höga sexsiffriga belopp för deras godtyckliga, nyckfulla, avsiktliga och illvilliga missbruk av tyrannisk makt för att kränka våra medborgerliga och religiösa rättigheter. Innan vi är klara hoppas vi kunna lära dessa judemanipulerade tyranner och rasförrädare att de inte hur som helst kan leka med den vita rasens konstitutionella rättigheter. Det kommer att bli en läxa de sent ska glömma!

Det blir

mer uppenbart för varje dag...

— JUDARNAS PLAN —

1. FULLSTÄNDIG STATLIG KONTROLL GENOM ATT ENDAST VÄLJA JUDAR.
2. FINANSIELL KONTROLL ÖVER VÄRLDEN.
3. FIENTLIGT ÖVERTAGANDE AV VITÄGDA FÖRETAG.
4. GENOCID PÅ DEN VITA RASEN.
5. JUDEINSPIRERADE KRIG ÖVER HELA VÄRLDEN.
6. FÖRSVAGNING AV DEN VITA FAMILJEN GENOM DROGER.
7. HJÄRNTVÄTT AV VÄRLDEN FÖR ATT TYCKA SYND OM DE FAT TIGA JUDARNA.
8. BANKRUTT FÖR DE VITA NATIONERNA.

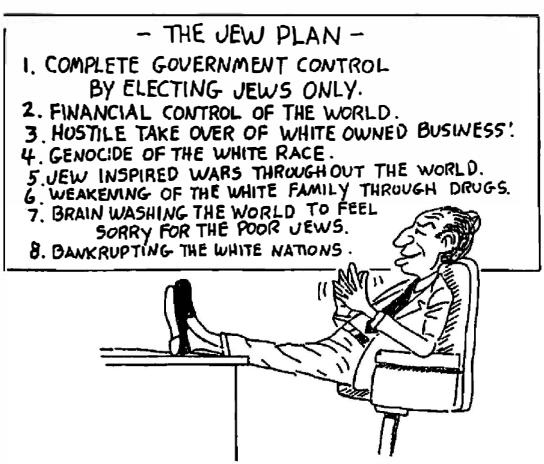
- THE JEW PLAN -
1. COMPLETE GOVERNMENT CONTROL BY ELECTING JEWS ONLY.
2. FINANCIAL CONTROL OF THE WORLD.
3. HOSTILE TAKE OVER OF WHITE OWNED BUSINESS'.
4. GENOCIDE OF THE WHITE RACE.
5. JEW INSPIRED WARS THROUGHOUT THE WORLD.
6. WEAKENING OF THE WHITE FAMILY THROUGH DRUGS.
7. BRAIN WASHING THE WORLD TO FEEL SORRY FOR THE POOR JEWS.
8. BANKRUPTING THE WHITE NATIONS.

" LITE I TAGET FUNGERAR DET "

Oooooo!... Om du yttrar det där "N-ordet", då är det kört för dig!

Om Nigger-nomenklatur

I början av år 1990 hade borgmästare Bruce Bannister i East Point, en förort till Atlanta, ett privat telefonsamtal med fullmäktigeledamoten Cecil Kennedy. I samtalet refererade Mr. Kennedy till stadsdirektör Joseph Johnson som "den där niggern", och borgmästaren skrattade. Antingen av en slump eller med flit hade sekreteraren lämnat bandspelaren på, ovetande för de två som deltog i samtalet, och på något sätt, kort därefter, hamnade en kopia av bandet i händerna på den judisk-dominerade *Atlanta Journal-Constitution*.

Hela helvetet bröt lös. En fullmäktigeledamot hade använt ordet "nigger", och — milde tid — borgmästaren förvärrade brottet genom att skratta! Detta är ett grovt brott av första ordningen! Detta kräver omedelbart riksrätt, — skrek *Atlanta Journal-Constitution* med stora förstasidesrubriker, — för både fullmäktigeledamoten som sa det outtalbara "N-ordet" och även för borgmästaren som hade fräckheten att skratta!

På anstiftan av den uppståndelse som genererats av den judiskt styrda *Atlanta Journal-Constitution*, kallade stadsfullmäktiges åtta medlemmar omedelbart till ett möte för att överväga riksrättsförhandlingar. Två medlemmar i det fullmäktiget är niggrer, nämligen Joseph Heckstall och Ann Douglas. Mötet besöktes av 500 invånare, varav de flesta var niggrer. Omkring två dussin av de sistnämnda krävde upprepade gånger borgmästarens och fullmäktigeledamot Kennedys avgång. "Detta är förmodligen en av de mest förnedrande sakerna som kunde ha hänt i East Point!", klagade nigger-fullmäktigeledamoten Heckstall. När det kom till omröstning och avgörande, gick det rakt längs den rasmässiga linjen. De sex vita fullmäktigeledamöterna röstade emot, medan de två niggrerna röstade för riksrätt.

Varför är det ett sådant brott?

Låt oss stanna upp och begrunda hur långt den vita människan har pressats ner längs skrämselns väg. Sedan den

grundandet av denna en gång stora republik, var ordet "nigger" en vanlig rak generisk term, som till exempel ordet "hus", "mus" eller "lus". Det härstammade från det latinska ordet "niger", som betyder "svart". Men nu kommer den judisk-orkestrerade "medborgarrättsrevolutionen" på 60-talet, och — fasa! — att använda det ordet är det mest outsägliga av alla brott, och innebär en plötslig död för varje politiker som vågar yttra det, eller ens (som borgmästaren fick erfara) så mycket som skrattar när han hör det.

Varför är det ett sådant brott? Jag upprepar, det var och är fortfarande ett grundläggande generiskt ord i det engelska språket, använt i århundraden för att beskriva en viss typ av människor, som till exempel ordet fransman, eller tysk, eller kines. Hur kommer det sig att ingen av dessa andra etniska grupper känner sig förolämpade eller att ett "rasistiskt glåpord" har kastats mot dem genom att använda den århundraden gamla nomenklaturen? Varför är det bara niggern som måste byta ut den titt som tätt som ett par smutsiga strumpor? Varför är det bara ordet nigger som bär detta enorma stigma?

Underlägsna och motbjudande utstötta

Jag har redan beskrivit orsaken till varför i detalj i "A Rose by any Other Name", artikeln jag publicerade i ett av de tidigare numren av Racial Loyalty. Orsaken är **att niggern var och förblir underlägsen och motbjudande, oavsett vilken nomenklatur han går under, och därför blir snart själva nomenklaturen i sig motbjudande.** De gillade inte ordet "nigger", så de bytte till "färgad". Snart blev även det avskyvärt, och snart insisterade de på att bli kallade "negroes". När det ordet också började lukta illa (som ett typiskt vilt niggerdjur alltid gör!), bytte de till ordet "svart". Snart var även det vanryktat, och nu har de en ny beteckning — "afroamerikaner eller afro-amerikaner". Utan tvekan kommer även det snart att bli osmakligt och Gud vet vad de kommer att hitta på härnäst.

De vilda, motbjudande, dumma, stinkande niggerdjuren vill ha omedelbar "värdighet" hopad över sig, vilket judisk media gör sitt yttersta för att artificiellt fabricera och slösaktigt ösa över dessa stenåldersaboriginer, stagnerade och värdelösa utstötta från evolutionen. Det fungerar dock inte på det sättet. **Värdighet, liksom respekt, är något man måste förtjäna, och de lata niggrerna är helt enkelt oförmögna att klara av det: förutom att förtjäna respekt, är de oförmögna att tjäna sitt uppehälle!** De existerar som parasiter på

de hårt arbetande vita skattebetalarnas ryggar. I likhet med intelligens är värdighet en vara som negrer har förbannat ont om, och av en god anledning: de är en underlägsen art. Ingen mängd konstgjord ”upphöjelse” kommer någonsin att ändra detta grundläggande naturfaktum.

Som jag sa i föregående artikel, en ros under vilket annat namn som helst skulle dofta lika sött (för att citera Shakespeare) och en neger under vilket annat namn som helst skulle fortfarande stinka.

Nummer 58 — April 1990

Första delen i en serie om två

Om inte Creativity, vad finns det annars? Om inte nu, när?

Dramatiska förändringar i Europa

Med de dramatiska och långtgående förändringar som tycks svepa över Europa, verkar det råda en eufori av hopp om att vi amerikaner håller på att vinna kampen mot kommunismen och att en bättre och mer fredlig värld ligger i vår framtid. Kommunismen är en död häst, jublar våra nyhetsmedier, och demokrati av amerikansk modell är framtidens melodi.

En "mudhead" från det amerikanska utrikesdepartementets tankesmedja gick till och med så långt som att föreslå att världen har nått "slutet på idéernas historia", eftersom, enligt honom, från och med nu kommer "liberal demokrati att vara den universella, dominerande, oemotsagda och oersättliga ideologin över hela världen för all evighet..." (Uppenbarligen har tankesmedjans "mudhead" ännu inte hört talas om Creativity — den vita rasens nya rasliga ideologi-filosofi-religion — som fullständigt och kategoriskt förkastar alla judiska idéer, inklusive den judekonstruerade "liberala demokratin", och därmed utmanar "slutet på idéernas historia".)

Demokrati! Demokrati! Varje land i världen måste ha demokrati, ropar den judekontrollerade amerikanska regeringen, oavsett om det är Europa, eller Nicaragua, eller Panama, eller Sydafrika, eller om det är "mud"-länderna på den afrikanska kontinenten såsom Etiopien eller Swaziland. En man, en röst, det är lösningen på världens problem — det är den enda vägen att gå — ett fritt samhälle och jämlikhet för alla...

Sammanbrottet för det "Onda Imperiet"

Nyligen inträffade händelser tycks indikera att sammanbrottet i kommunismens forna "Onda Imperium" är

faktiskt rör sig mot demokrati, i amerikansk stil. Det kommunistiska imperiet med sitt högkvarter i Moskva håller synbart på att falla samman framför våra ögon. Östtyskland har "röstat bort" den kommunistiska diktaturen och rör sig snabbt mot en återförening med Förbundsrepubliken Tyskland. Ungern har skakat av sig det kommunistiska monopolet, liksom Polen, Litauen, Lettland, Estland, Tjeckoslovakien och en mängd andra. Rumänien gjorde det på det hårda sättet, efter att tusentals mördats och slutligen den kommunistiske diktatorn Ceausescu och hans fru summariskt avrättats av rebellerna. Ukrainarna är otåliga och sjuder av krav på autonomi, liksom moldaverna, azerbajdzjanerna, armenierna, tadzjikerna och en mängd andra etniska grupper. Som en ytterst dramatisk utveckling förklarade Litauen den 11 mars 1990 sin fullständiga självständighet från Sovjetunionen och är för närvarande invecklat i ett nervkrig med Moskva.

Det råder ingen tvekan om saken, det sovjetiska kommunistiska imperiet faller isär i sömmarna, och varken Gorbatjov eller någon annan kommer att kunna hålla ihop det eller återställa det tidigare status quo.

Kommunismens död

Kommunismen är en död häst. Det är, eller var, en form av judiskt tyranni som påtvingades Ryssland 1917 av ett välorganiserat band av judiska bolsjeviker och syftade till att bli ett verktyg för att upprätta en järnhård judisk diktatur över hela världen. Vid det här laget är dess svek och brister så uppenbara att den dör av sin egen tyngd. Så, skönt att bli av med den! Demokrati är det som komma skall och svaret på världens elände, får vi veta. Vad är vårt svar på detta påstående?

Utan tvekan är kommunismens död ett välkommet fenomen och vissa av förändringarna i Europa är till det bättre och oåterkalleliga. Återföreningen av väst- och östtyskar, som avslutar en djävulsk och hårdhänt uppdelning som påtvingades tyskarna av de segrande judarna efter andra världskriget, är en av de konstruktiva förändringarna, sett ur den vite mannens perspektiv. Sammanbrottet och misskrediteringen av den judiska kommunismen, i sig, är en annan gynnsam och historisk vändning. Att skaka av sig det tyranniska järngreppet från Moskva är också ett steg i rätt riktning för många av de etniska grupperna i det mångspråkiga sovjetiska imperiet.

Lenins sista strid

Associated Press

En 25 fot hög staty av V. I. Lenin lyfts från sin piedestal på ett torg i Bukarest i måndags. Statyn skulle ha flyttats i lördags, men arbetarna kunde inte rubba den. Slutligen tillkallades en grupp som inkluderade arbetare som 1970 tog bort en staty av Josef Stalin för att slutföra jobbet. Stadens ledning hoppas kunna sälja monumentet: begärt pris, 1 miljon dollar.

Vi Skapare är dock inte alls övertygade om att vi rör oss mot en vitare och ljusare värld. Inte heller köper vi skräpet att demokrati, i amerikansk stil, är svaret på mångfalden av problem i denna värld som är överbefolkad av "gyttjefolk" (mud people). Tvärtom. Som det franska ordspråket säger: ju mer saker förändras, desto mer förblir de desamma.

Ja, systemet med tyrannisk judisk marxism, genom vilket all egendom ägs "kollektivt" av staten med åtföljande slöseri, misskötsel och bristande produktivitet, har nu slutgiltigt diskrediterats för...

genom tiderna. Marx, son till en rabbin, är äntligen död — fysiskt, ideologiskt och filosofiskt. Men vi måste komma ihåg att Marx var en nolla och att det grymma påtvingandet av marxismen endast åstadkoms genom judendomens kraftfulla ledning och manipulation, och judendomen och Kehillah är fortfarande i högsta grad levande och har kontroll över världen idag. I själva verket är det de som nu främjar demokrati med besatthet, och — jag tvivlar inte på det — som medvetet och avsiktligt kastar kommunismen överbord. Uppenbarligen har den tjänat sitt syfte, och det är nu dags att skrota den och ändra taktik i deras orubbliga plan och program för att förslava alla världens folk, så som det anges i *Sions vises protokoll*.

Analys från den Vite
Mannens synvinkel

När jag nu når de slutsatser jag kommer att komma fram till, vill jag klargöra att jag använder de kriterier som anges i Creative Credo nr 2 i *Den Vite Mannens Bibel*. Vi Skapare ser på allt från den Vite Mannens synvinkel. Inte från "Amerikas" synvinkel, inte från judarnas synvinkel, inte heller från världs-"mänskligheten", inte heller ser vi på det från negrernas synvinkel, eller "genom ormens ögon." Den avgörande frågan är — vad förebådar alla dessa dramatiska förändringar som sker i dagens värld för den Vita Rasens framtid?

Svaret är — fler faror och påskyndad rasblandning! Vi måste komma ihåg att demokrati, liksom kristendom och kommunism, är en judisk uppfinning, ett verktyg som används för att söndra och härska, där huvudmålet är den Vita Rasen. Själva det faktum att den judiska pressen prånglar ut "demokrati" med besatthet, borde i sig vara en varningssignal. Dessutom är det faktum att kommunismen verkar avveckla sig själv relativt fredligt, utan en större katastrof såsom den bolsjevikiska revolutionen eller första eller andra världskriget, i sig mycket märkligt, särskilt när vi betänker det faktum att världens främsta kommunistledare, Michail S. Gorbatjov, verkar gå i spetsen för och regissera dessa stora händelser. Han hamnade inte i den absoluta toppositionen utan massiv hjälp och godkännande från judarna själva, det är säkert. Det faktum att han har blivit så upphaussad, har fått ett så strålande godkännande från den amerikanska judiska pressen i varje steg han tar

och varje yttrande han gör, borde ytterligare övertyga oss om att han är deras guldgosse.

"Demokrati" — ännu ett judiskt verktyg

Så, vad har judarna för sig, vad har de i åtanke? Tja, jag är varken tankeläsare eller har jag en kristallkula. Allt jag kan göra är att se på fakta och lägga ihop två och två, genom att använda logikens principer och sunt förnuft.

Låt oss först titta på det judiska begreppet demokrati, detta stora, stora heliga ord som alltid står i förgrunden för varje yttrande som görs av Jimmy Carter, eller Ronald Reagan, eller George Bush, eller någon annan politisk prostituerad i tjänst hos den judiska ockupationsregeringen. Vi har "demokrati" i världens "största" och "mest välmående" samhälle idag. Hur går det för den vita rasen här och vem styr USA, detta, förmodligen, världens största "demokrati"?

Svaret är — det går inte särskilt bra för den vita rasen. Judarna äger och kontrollerar sin egen privata Federal Reserve (världens största falskmyntarliga); judarna äger och kontrollerar merparten av Amerikas nyhetsmedier; judarna äger och kontrollerar merparten av nationens större företag; judarna kontrollerar våra kulturella och utbildningsmässiga faciliteter och använder dem för att hjärntvätta, rasblanda och degenerera vårt samhälle, särskilt vår ungdom. Dessutom har judarna fullständig kontroll över alla grenar av vår regering i Washington, och i varje delstat, län och stad likaså.

Så hur går det för den vita rasen under demokratin? Inte särskilt bra! Den är måltavla för utrotning av "vår" judiska regering. Praktiskt taget varje storstad har nu en dum negerborgmästare som naturligtvis manipuleras av sina judiska herrar som satte honom där från första början. Den vita produktiva arbetaren och hans familj har svårt att få ändarna att mötas medan de beskattas till döds för att "vår" judiska regering ska kunna subventionera en ständigt växande hord av frilastande negrer och andra ler-raser (mexikaner, puertoricaner, haitier, etc.). Medan de vita skattebetalarna arbetar och sliter och håller tillbaka med att bilda en egen familj, äter och förökar sig negrerna och ler-raserna, subventionerade av de exploaterade vita skattebetalarnas generositet. Samtidigt lämnar "vår" judiska regering inte bara våra gränser vidöppna för allt frilastande avskum i världen att komma in i vår domän, utan uppmuntrar faktiskt dessa horder att komma hit och förorena vårt en gång orörda

domän. Det, min käre vite raskamrat, är demokrati i Amerika, modellen för hela världen.

Samtidigt sitter produktiva vita entreprenörer, som pastor Rudy Stanko, i fängelse, berövade sin verksamhet och sitt rykte, på grund av falska anklagelser uttänkta av en ondskefull judisk konspiration. Han är inte ensam. Tusentals andra vita lojalister sitter också bakom galler av ingen annan anledning än att de är för den vita rasen och därför ett hot mot den judiska konspirationen. Du är naturligtvis fri att njuta av frukterna av den stora amerikanska konstitutionen och rättighetsförklaringen, och du kan säga och tänka vad du vill, förutom, naturligtvis, att inte nämna den judiska behemoten. Det är också en integrerad del av "demokratin" i Amerika.

Hur går det för den vita rasen i det forna "Stora" Britannien, alla parlamentens moder, demokratin och alla dessa andra shibboletter? Tja, skinheadsen, som har sitt ursprung i Storbritannien, sammanfattade det ganska väl i några rader i sin modiga sång: "En gång hade vi ett imperium, nu har vi en slum." N-ord av alla slag från Afrika, pakistanier, hinduer och en uppsjö av annat avskum och ler-raser angriper nu brittiska städer, och den judekontrollerade brittiska regeringen, precis som i USA, daltar med dessa parasiter, men intar en extremt hård hållning mot varje vit man som vågar inta en pro-vit ståndpunkt och försvara den vita rasrenheten i sitt en gång så stora land. Det är "demokrati" i England.

Vi tar nu en titt på det tyska folket, det mest produktiva folket i hjärtat av Europa. Eftersom demokrati ska exemplifiera styre av folkets majoritet, hade Tyskland under Hitler från 1933 till 1939 utan tvekan den finaste demokratin genom tiderna, eftersom Hitlers regim åtnjöt folkligt stöd från över 90 % av sitt folk. Men det var naturligtvis inte en judisk demokrati; i själva verket var den fientlig mot dessa eländiga asätare. Därför, åt helvete med folkviljan, den var tvungen att krossas.

Trots drakoniska uppdelningar och utpressningar som påtvingats av de judiska segrarna på ett besegrat Tyskland, lyckades det tyska folket genom ren styrka i sin talang, hårt arbete och uthållighet återuppbygga sina krossade och ödelagda städer, fabriker, transportsystem och gårdar. I den västra delen av det delade Tyskland fick de en demokrati av amerikansk modell påtvingad sig, vare sig de gillade det eller inte. De kunde rösta på vilken skurk de ville, men de kunde inte rösta för frihet från de fientliga ockupationsstyrkornas tyranni, inte heller kunde de rösta för den typ av regering de hade åtnjutit

(nationalsocialism), inte heller kunde de rösta för återförening med "östtyskar", eller sina fränder i Österrike som var en del av det tyska riket 1939. Så de var fria att göra vad som helst så länge det överensstämde med deras judiska slavdrivares önskemål. Allt detta gav dem naturligtvis inte mycket val eller mycket manöverutrymme, men det var vad som nu kallades demokrati. Under tiden såg judarna till att det "demokratiskt" ockuperade Tyskland förorenades med turkar och andra ler-raser för att säkerställa att deras genpool skulle vara på god väg mot omfattande förorening.

Nu när en förening av "Västtyskland" med "Östtyskland" verkar oundviklig, kommer alla tyskar att få en enhetlig "demokrati" — att styras, exploateras och tyranniseras av det världsomspännande judiska kraftverket. Det är vad demokratin har i beredskap för ett enat Tyskland.

Mellanetniska konflikter — den judiska planen att söndra och härska

Samtidigt, i de andra länderna som bryter sig loss från det sovjetiska kommunistiska monoliten, finner vi redan en mängd stora mellanetniska konflikter. Polen är fientligt inställt och oroligt för att ett enat, starkt Tyskland kan försöka återta sitt tidigare territorium som skurits ut ur östra Tyskland och med våld fogats in i ett Polen som fick sitt eget östra territorium "givet" till Ryssland (mycket demokratiskt, eller hur), med välsignelse från det judekontrollerade "demokratiska" USA, Storbritannien och Frankrike.

Mellanetniska konflikter är Europas förbannelse. Jag plockar upp morgontidningen och läser att ännu en incident av etniskt våld har rörts upp i Jugoslavien där 417 etniska albaner lagts in på sjukhus på grund av förgiftning, och omkring 4000 etniska albaner samlades på gatorna i Podujevo och misshandlade ett 15-tal serber och montenegriner, och anklagade dem för att avsiktligt ha förgiftat de albanska studenterna. En annan artikel på samma sida berättar om tusentals anti-ungerska demonstranter som samlas för fjärde dagen i rad i protest mot det avsedda övertagandet av Transsylvanien av ungrare. Denna sammandrabbning mellan rumäner och ungrare lämnade sju döda och 300 skadade. Samtidigt pågår dödliga etniska sammandrabbningar mellan turkar och greker på Cypern, liksom gränstvister mellan greker och albaner. Listan över exempel på etniska stridigheter i Europa och på andra håll är oändlig.

Kommer Europa att få njuta av fred och välstånd när kommunismen väl är avvecklad? Nej, knappast, om judarna får bestämma. Redan nu underblåses och återupplivas alla hundraåriga agg, fejder, animositeter och etniska hat i samma gamla judiska spel av söndra och härska.

Faktum är att denna etniskt splittrade och söndrade värld aldrig kommer att få njuta av vare sig fred eller välstånd så länge judarna har kontrollen, och vid denna tidpunkt i historien har de full kontroll, precis som de i mindre grad har haft under de senaste två tusen åren.

Vad är lösningen?

Finns det en lösning för att någonsin bringa fred och välstånd till denna mångspråkiga, splittrade värld? Kan ens ett en gång vitt och civiliserat Europa uppnå fred mellan sina olika nationer? Kan de lösa alla gamla agg, rivaliteter, gränsproblem, tidigare territoriella förvärv, problemen med etniska grupper inom andra etniska grupper? Kan de lösa de tusen och ett andra problem, såsom språk, religioner, etc., som har varit och kommer att vara orsaken till ändlösa krig även efter att kommunismen har utrotats?

Mitt svar är nej, under det nuvarande värdesystemet i det existerande religiösa, ekonomiska och sociala systemet kommer de aldrig att lösas fredligt. Låt oss ta, till exempel, problemen i ett enda land, nämligen Tyskland, som en början. Gränserna mellan Tyskland och Polen kommer att vara ett evigt sår och kan lätt eskalera till ett militärt krig igen. Tysklands gränser mot Frankrike, särskilt Elsass-Lothringen, är ett pågående groll och kommer att förbli så. Dess gränser mot Tjeckoslovakien kommer att hettas upp igen, liksom frågan om enandet med Österrike.

Andra exempel: Belgien har problem med religion och språk som splittrar det. Irland har ett pågående inbördeskrig om religion som har varit ett infekterat sår i fyrahundra år. Storbritannien och Frankrike fruktar att ett återförenat Tyskland återigen ska bli för mäktigt och konkurrera ut dem i internationell handel. Listan kan göras hur lång som helst.

Jag upprepar, finns det ingen lösning på den vita rasens ändlösa problem, ens dem emellan? Och återigen kommer jag till samma slutsats: inte under det nuvarande värdesystemet.

Utan att konfrontera de enorma problemen med en exploderande icke-vit befolkning som hotar att överväldiga den vita rasen, innan världens vita folk kan få ordning på sitt agerande, måste det ske några stora grundläggande

förändringar i deras tänkande och i deras inställning till sig själva. Det finns tusentals mindre splittrande frågor som har plågat den vita rasen under århundradena, men de främsta skiljelinjerna har varit dessa: **nationalitet, religion och språk.** Judarna, som har utvecklat konsten att söndra och härska till en fin teknik, har skickligt utnyttjat och förvärrat dessa grundläggande splittrande faktorer och lyckats hålla de vita nationerna i Europa (och världen!) i kaos, i krig och i ständigt ökande skuld.

Kreativitet är svaret

Har ingen i den högt intelligenta vita världen någonsin kommit på en lösning på problemen med uppdelad nationalitet, religion och språk? Jo, Kreativitet har kommit fram till en förnuftig, icke-våldsam och logisk lösning baserad på den revolutionära idén om vit raslig lojalitet och solidaritet.

Vi vill utbilda vita människor av alla nationaliteter, religioner och språk att deras första och grundläggande lojalitet inte tillhör någon viss nationalitet, religion eller språk, utan den vita rasen. Baserat på idén om vit raslig lojalitet vill vi främja global vit raslig solidaritet och enhet som det enda sättet för den vita rasen att överleva i den värld som blir alltmer översvämmad av ler-raserna.

Ett globalt vitt rasligt språk

Kreativitet har svaret på det splittrande problemet med de olika språken. Vi Kreatörer förespråkar ett gemensamt språk för alla vita människor i världen, och vi föreslår latin som den vita rasens "lingua franca". Latin — det klassiska språket i det ärorika vita romerska riket — är det vackraste, mest melodiska och logiska av alla ariska språk, och dessutom är det opartiskt. Det har en stor historisk betydelse och tradition för den vita rasen: Latin var det officiella gemensamma språket för alla utbildade européer fram till 1500-talet, då den judisk-anstiftade "reformationen" krossade renässansen (den stora europeiska kulturella och akademiska pånyttfödelsen) och störtade Europa i brodermördande, religiösa och etniska krig. Dessutom är klassiskt latin — även 2000 år efter den judisk-anstiftade förstörelsen av den vita romerska civilisationen — fortfarande det bäst strukturerade, organiserade och fonetiska språket i vår ras historia. Så låt oss polarisera kring vårt enda stora klassiska, traditionella och historiska språk — latin, de ädla och magnifika vita romarnas språk.

Låt oss vita människor i världen förenas i en anda av vit raslig lojalitet och solidaritet och äntligen förstå varandra genom att tala samma språk!

En global vit rasreligion

Vi undersöker härnäst den explosiva frågan om de olika religioner som de vita folken i Europa och världen är snärjda i. Utan tvekan är den judiska kristendomen den överväldigande rådande religionen som den vita rasen har plågats av i nästan två tusen år. Men förutom att det är en bedräglig judisk uppfinning som störtade det en gång så stora vita romerska riket, har den nu den ytterligare upplösande faktorn att den är splittrad i tusentals stora och små fraktioner, som alla är avundsjuka på varandra och öppet och dolt ligger i krig med varandra.

Det finns katoliker och protestanter, det finns de östortodoxa, det finns mormonerna och baptisterna, presbyterianerna, unitarierna, kalvinisterna, anglikanerna, mennoniterna, ad infinitum. Till och med de koreansk-ättade Moon-anhängarna hävdar att de är kristna. Listan kan göras lång, och även inom huvudgrupperna finns det oändliga uppdelningar (till exempel har till och med den lilla sekten mennoniter 32 olika avdelningar eller samfund).

Mer blod har spillts över detta judeo-kristna idiotiska "spöken-i-skyn"-bedrägeri som judarna har påtvingat den vita rasen, än förmodligen några andra frågor, varav det förödande trettioåriga kriget mellan protestanter och katoliker (1618–1648) bara är ett exempel.

Vi Creatorer förkastar alla existerande religioner som är baserade på myter och skadliga för den vita rasens bästa intressen. Vi Creatorer är fast beslutna att omvända alla vita människor i världen till den enda sanna vita rasreligionen — Creativity, som är baserad på naturens eviga lagar, historia, logik, sunt förnuft, och är tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

En global vit rasnation

Etnisk/regional/statlig nationalism är ett annat starkt splittrande verktyg i den judiska arsenalen av vapen för att manipulera och förstöra den vita rasen. Vem är det om inte en nationell regering som har makten att förklara krig, att mobilisera arméer och att beordra attacker mot en annan grupp vita människor under en annan nationell herravälde...

regering. Nationer går i krig och, oftare än inte, dödar vita nationer människorna i andra vita nationer. Och i denna kategori är inga andra nationer så förödande effektiva i att låta död och förintelse regna över sina egna fränder som de vita nationerna själva.

Vi Creatorer vill förena världens alla vita nationer till en global vit raslig nation, och vi kommer att röra upp himmel och jord för att se till att vita män aldrig mer går i krig för att döda andra vita män, kvinnor och barn. Om vi ska gå i krig och döda, låt oss vara förbannat säkra på att vi dödar våra rasliga fiender, som är våra verkliga fiender — judar, n-ordet och gyttjeriserna.

Creativity — den nya renässansen för den vita rasen

Vi har tagit upp de huvudsakliga kategorierna (språk, religion, nationalitet) av splittring som under århundradena har hindrat världens vita folk från att någonsin samla sig för sina egna bästa intressen, för sin egen överlevnad, expansion och framsteg.

Huvudproblemet har varit att de, dåraktigt nog, aldrig riktigt har tänkt på sig själva som medlemmar av den vita rasen i sig. De har betraktat sig själva utifrån kulturella, religiösa eller regionala band, såsom franska, eller brittiska, eller tyska, eller amerikanska, eller katolska, eller protestantiska, eller anglosaxiska, men aldrig övervägt det mest betydelsefulla av alla band vi delar — det biologiska bandet som genom sin mycket avgörande natur åsidosätter alla andra band. Inte heller har de insett den överväldigande betydelsen och privilegiet av att vara en medlem av naturens främsta — den vita rasen.

Med den vita rasliga religionen — Creativity, förändras allt detta. **Vi Creatorer betraktar vårt biologiska rasliga arv och vår vita genpool som det mest betydelsefulla och dyrbara värdet på jordens yta.** Det är detta vitala biologiska band som vi fokuserar vår hängivenhet, lojalitet och inspiration på. Det är vår mittpunkt kring vilken vår religion är strukturerad och polariserad. Vi Creatorer bekräftar konsekvent på daglig basis: *Vår ras är vår religion!*

Genom att omvända världens vita folk till den enda vita rasliga religionen — Creativity, har vi den totala lösningen för att övervinna, fredligt upplösa och eliminera de mest plågsamma och skadliga problemen — nämligen skillnader i språk, religion och nationalitet, —

problem som har splittrat och plågat den vita rasen sedan urminnes tider.

Om vi alla förenades i en global vit rasreligion och anammade en global vit raslojalitet, polariserad kring vårt biologiska band och betonade vårt vita rasarv, då skulle alla nationella gränser bli meningslösa, och vi skulle bättre kunna använda våra talanger och energier till att sörja för ett rikare, hälsosammare och fullödigare liv — bättre bostäder, kultur, lyckliga familjer, friska barn, ren miljö, etc., snarare än att fortsätta ödelägga varandra i ändlösa självförintelsekrig.

Dessutom skulle vi dra nytta av det på en mängd andra sätt också. Vi skulle enkelt kunna kommunicera i vilket annat land som helst i den vita världen genom vårt universella latinska språk. Vi skulle skörda frukterna av ett längre, hälsosammare och lyckligare liv genom "Salubrious Living" (Hälsosamt Leverne). Eftersom den vita rasen vid det laget skulle ha kommit till besinning och rensat ut den judisk-kristna hjärntvätten ur sitt system, skulle religiösa fördomar och hämningar inte längre existera.

Och framför allt skulle vi få bort den jävla juden från vår rygg, en gång för alla, för att aldrig dyka upp igen. Aldrig mer skulle denna parasit invadera, infektera och förstöra vårt orörda samhälle. Med andra ord, genom att implementera den vita rasreligionens trosbekännelse och program — Creativity, skulle den vita rasen uppnå en ny renässans av makalös välmåga och storslagenhet.

Inga alternativ till Creativity

Nu, då vi är den enda omfattande, fullt strukturerade vita rasreligionen under 6000 år av civiliserad historia, har vi inga rivaler, ingen värdefull konkurrens på den arenan. Det finns dock ett antal andra vita rasistiska organisationer av olika slag och former i Amerika och i mindre utsträckning i andra länder som hävdar att de har planer på att rädda den vita rasen. Låt oss se och granska hur landskapet ser ut i Amerika.

En av de äldre är den fortfarande existerande Klanen. Den hade en möjlighet att bygga betydande politiskt inflytande och befria detta land från judar under 1920-talet och början av 1930-talet. Vid den tiden hade den så många som fyra miljoner medlemmar som inkluderade domare i högsta domstolen, många guvernörer, borgmästare, kongressledamöter och andra framstående personer. Vad hände med den sedan dess? Tja, uppenbarligen misslyckades den med sitt jobb och är nu en liten, splittrad och fragmenterad grupp av förvirrade tölpar som inte vet vart de är på väg, eller

hur man tar sig dit. De är nu en av de mest förtalade och förlöjligade grupperna av människor i USA, även av majoriteten av det vita folket själva.

Varför har de misslyckats? Jag kan komma på flera grundläggande orsaker. För det första organiserades det "nya" Klan av en grupp frimurare omkring 1915. Eftersom frimurarna själva är en judisk-avlad organisation, utformad för att gå den internationella Kehillans ärenden, är det logiskt att de organiserades för att locka till sig de vita med rasinstinkter, för att sedan leda dem in i en återvändsgränd mot glömska. För det andra omfattar de judisk kristendom, en troslära utformad för slavar, och återigen framavlad av judarna. För det tredje har de en inbyggd motsägelse som splittrar den vita rasen mitt itu: samtidigt som de är för kristendomen är de lika fientliga mot katoliker som de är mot judar. För det fjärde gör deras paraderande i spetsiga huvor och vita kåpor, och korsbränningar vid deras ceremonier, att de ser ganska löjliga ut för både vänner och fiender.

Så vad finns det mer i landskapet? Jo, det finns Aryan Nations från Idaho, ledda av åttioåringen Richard Butler, som har genomgått en trippel bypass-hjärtoperation. Det är uppenbart att han inte kommer att hålla mycket längre, och med sin vansinniga "sanna Israel"-identitetslära, som säger att vi, den vita rasen, är de verkliga israeliterna, kommer han inte att lämna absolut ingenting av värde efter sig. Han har inte kommit på några grundläggande nya idéer, inte skrivit några meningsfulla böcker. Hans enda "prestation" är att han har förvirrat ett antal redan alltför förvirrade kristna till att vilja vara "riktiga" judar.

Sedan finns Tom Metzgers W.A.R.-grupp. Tom själv har genererat en betydande mängd publicitet till sin fördel. Han och hans son John har medverkat i ett antal stora judiska talkshower. Men det budskap han förespråkar vacklar från den ena motsägelsen till den andra, och hans huvudtema verkar vara att samla så många avvikande och fragmenterade idéer som möjligt, kasta dem alla i en smältdegel och hoppas på att få fram någon sorts smaklig chop-suey som går att sälja. Han har varit klanmedlem, kristen och antikristen, har stött "sanna Israel"-identitetsdårarna för att sedan förkasta dem. Han var för att den vita rasen skulle dra sig tillbaka till en liten del av USA och lämna resten av landet till niggrerna. Men nyligen har han förkastat den ståndpunkten och hållit med C.O.T.C. om att "vi vill ha allt." Nåväl, RAHOWA! Han har till och med stött Creativity, men sedan också attackerat det när

hans ego och hybris tog överhanden. Han har också försökt att gå samman med den där talföre negern, Louis Farrakhan, och till och med Muammar Khaddafi. Vad Tom egentligen tänker och tror förblir höljt i dunkel, och även han har inte skrivit några böcker eller ens formulerat sin trosbekännelse eller sitt program, utan nöjer sig istället med att åka snålskjuts på en mängd olika och motstridiga påståenden som formulerats av andra.

Det finns också nazisterna, men de är historia. Hitler var en stor man, den störste av dem alla, men efter att han förlorat kriget mot judarna är hans exklusivt protyska, nationalistiska "Deutschland über Alles!"-ansats inte längre tillämplig i en förändrad värld där vita inte längre har råd med brodermördande nationalistiska rivaliteter. **Vad den vita rasen i Amerika och världen behöver nu är inte splittrande protyska nazi-imitatörer, utan inkluderande provita raslojalister.**

Naturligtvis finns det hundratals andra mindre grupper vars enda handelsvara är att beklaga och jämra sig, gnälla och klaga, men de har inte den minsta aning om vad de ska göra åt den bedrövliga röran, eller hur de ska ta fram en lösning.

Om inte Creativity, vad finns det då?

Så, förutom Creativity, vad finns det då? Svaret är — ingenting! Om vi misslyckas med att smälta samman, polarisera och enas kring Creativity, finns det inte en skugga av en chans för den vita rasen att överleva mer än ytterligare en generation. Creativity har alla svaren för att lösa de mängder av idiotiska och genomgripande problem med nationalism, religion och språk, liksom en mängd andra, inklusive vår förorenade miljö och den förorenade gyttje-plåga som nu infekterar planeten jorden. Ett mångspråkigt, förvirrat och motsägelsefullt program av halvsanningar och blandade mål kommer inte längre att räcka. Creativity har hela paketet. Det har det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata trosbekännelsen för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Om inte nu, när?

Vi kommer nu till frågan om hur mycket tid vi har kvar för att rädda den vita rasen? Svaret är förbannat lite. Om vi inte sätter igång nu och smider medan järnet är varmt, kommer det snart att vara för sent. Jag skulle säga att vi måste lyckas eller misslyckas före slutet av detta århundrade, annars kommer det att vara slutet för naturens främsta skapelse. Så, vita raskamrat, sätt igång idag! Kom ihåg att vi befinner oss i krig, och i denna kamp på liv och död

kampens tid är av yttersta vikt! Om inte nu, när? Vita Man, bestäm dig och anslut dig till den Vita Rasliga Religionen — Creativity nu! RAHOWA!

Vi är inte "White Supremacists," vi är White Racial Loyalists—Creators

(Detta brev har publicerats i Franklin Press)

I onsdagsutgåvan den 1 februari 1990 av The Franklin Press dök rubriken "White Supremacist Continues Tax Fight" upp. Medgivet att reportern Elizabeth Gill omöjligen kunde täcka alla frågor som rör denna kontrovers i en artikel, skulle jag på det hela taget säga att hon gjorde ett berömvärt jobb med att försöka vara opartisk i två ämnen som är högst kontroversiella, nämligen ras och religion. Det fanns dock några stora fel och utelämnanden som behöver tas upp.

För det första är det felaktigt och vilseledande att kalla Church of the Creator för en "White Supremacist"-organisation. Frasen "White Supremacist" har använts löst och urskillningslöst av den liberala och judiska pressen som ett modeord för att trycka ner varje vit person som uppvisar någon stolthet eller lojalitet mot sin egen ras. Utan att någonsin definiera frasen, antyder den omedelbart en dålig bild. Det är ett skällsord, liknande ordet "nigger" när det tillämpas på svarta.

Vad är en "White Supremacist"? Vi inom C.O.T.C. definierar det som en term som används för att beskriva vita människor som söker härska över icke-vita folk, att dominera dem, att exploatera dem och att misshandla dem. Till sin nackdel har den vita rasen gjort detta i många faser av sin brokiga historia. Det finns ett antal fall vi kan citera, såsom britternas styre och exploatering av Indien under en period av två hundra år; de vita plantageägarna i södern som exploaterade svarta afrikanska slavar; de franska plantageägarna på San Domingo (nuvarande Haiti och Dominikanska republiken) för två hundra år sedan som exploaterade importerade svarta afrikaner i enorma mängder och använde dem som slavar; spanjorerna som exploaterade indianerna i Mexiko och Sydamerika; listan är oändlig. I varje fall trodde exploatörerna att de gjorde ett riktigt fynd i billig arbetskraft, men så småningom förökade sig slavarna mer än sina vita herrar och blandades med dem, och i slutändan mongreliserade och förstörde slavarna den framtida avkomman till sina exploatörer som hade släpat in dem i sin mitt från första början.

Vi inom Church of the Creator vill inte ha något av detta. Vi vill inte härska över någon, vi vill inte förslava eller exploatera någon — vare sig svarta, gula eller lila. Vi vill inte heller gifta oss med dem, eller blandas med dem, eller umgås med dem. Vi vill inte heller ha någon del i den vansinniga kurs som vår regering har följt under de senaste 45 åren genom att subventionera alla "ler-raser" i "tredje världen", eller de "framväxande länderna", eller genom att subventionera den parasitära lilla staten Israel med tre miljarder (eller mer) dollar om året, eller subventionera något annat främmande land. Var i vår konstitution står det att vi, det produktiva vita folket i Amerika, är skyldiga alla världens parasiter ett uppehälle? Vi Skapare säger: låt oss stoppa detta vansinne som orsakar en katastrofal befolkningsexplosion vars like världen aldrig har skådat, och som tränger undan den vita rasen från planeten jordens yta. Hur dumma kan vi bli — som föder och subventionerar världens alla avskum — som besvarar vår generositet med hat och fientlighet.

Det är inte Church of the Creators mål att "eliminera ler-raserna, inklusive judar, indianer och svarta", som artikeln i "Press" hävdar. Vår ståndpunkt är att precis som varje annan varelse i naturen, låt oss **ta hand om våra egna och låt dem som är främmande för oss klara sig själva.** Det är inte vår skyldighet, och det ligger inte heller i vårt intresse att föda en miljard hinduer i Indien, eller de miljontals invånarna i Sudan, eller de arabmördande zionisterna i Israel, eller miljarder av andra ler-raser, varav de flesta hatar oss vita människor med passion som tack för generositet. Vi säger — de är INTE av vår sort, de är INTE våra bröder, och de är INTE vår angelägenhet. Låt dem klara sig själva eller vissna på vinstocken. Jag upprepar, de är inte vår skyldighet, inte heller är de vår angelägenhet. I vilket fall som helst, ju mer vi föder dem, desto mer förökar de sig tills världen blir (har blivit!) ett överförorenat kloakträsk av klösande, fientliga och svältande människor, och vi har skapat det genom vårt idiotiska program att subventionera 126 länder som är främmande för oss.

Vi Skapare vill inte ha något av detta. Vi vill bara ta hand om våra egna och sträva efter vår egen dyrbara ras överlevnad — den vita rasen, som vi betraktar med stolthet som naturens främsta.

Detta är grunden för vår religion. Om du är intresserad av att lära dig mer om Creativity, läs våra tre grundläggande böcker: *Nature's Eternal Religion*, *The White Man's Bible*, och *Salubrious Living*.

Nummer 59 — Maj 1990

Avslutning på en serie i två delar om
Om inte Kreativitet, vad finns det då?
Om inte nu, när?

Förenandet av den vita rasen

I förra månadens analys av den nuvarande världssituationen kom vi till den oundvikliga slutsatsen att upplösningen av den världsomspännande kommunismen och pranglandet av "demokrati" inte skulle lösa något av de missförhållanden som nu drabbar vår beklagliga planet. Judarna kommer fortfarande att kontrollera världen — dess finanser, dess propaganda, dess mångfald av grälande regeringar och nationer, i själva verket hela rasket, på samma sätt som de har gjort tidigare, fast i ännu högre grad. Den judiska manin att förinta den vita rasen kommer att fortsätta oförminskat och med ökad frenesi. De olika splittrande problem som har plågat den vita rasen i århundraden kommer inte bara att kvarstå, utan kommer i själva verket att förvärras och underblåsas till ny virulens.

Om inte den vita rasen kan enas på en gemensam grund, om den inte kan väckas, organiseras och mobiliseras till en enda kraftfull murbräcka, så som judarna har gjort för egen del, är den vita rasen dömd. Som jag har påpekat har judarna varit stora mästare på "söndra och härska"-tekniken genom att manipulera den vita rasens många fraktioner, genom att underblåsa deras mångfald av motsättningar, genom att föra krig mot varandra och därigenom förinta sig själva. Judarna har lurat de vita nationerna att döda varandra i miljontal, och ingen annan kraft på jorden kan döda vita människor mer effektivt än de vita människorna själva.

De tre mest fördärvliga och ihållande splittrande krafterna bland världens vita folk, som vi påpekade i föregående artikel, var nationalism, religion och språk. I denna artikel vill vi utforska dessa tre destruktiva och splittrande faktorer mer i detalj och visa att medan varje fraktion av den vita rasen tidigare nitiskt och svartsjukt har bevakat och vårdat var och en av dessa

VITA MÄNNISKOR FÖRENA ER "NU"

element med stolthet och bigotteri, men de är likväl nyckelelementen i vår kommande undergång. De måste upplösas i glömska och endast en total förening av den **Vita Rasen**, polariserad kring bandet av vår gemensamma biologiska bas, kan nu rädda oss från den judiska ångvältens anstormning. Endast genom total förening och total mobilisering av dess resurser kan den Vita Rasen rädda sig själv från att drunkna i ett överväldigande hav av lerraser som nu översvämmar världen. Vi kan inte längre ägna oss åt det ständiga käbblet mellan oss själva över vår mångfald av självvalda skillnader. Antingen förenar vi oss, eller så är vi färdiga.

Låt oss mer ingående undersöka var och en av dessa stora skiljelinjer som har plågat världens vita folk sedan urminnes tider, särskilt på den europeiska kontinenten, den moderna Vita Rasens grogrund.

Språk och nationalism

Den längsta (relativa) perioden av fred och välstånd som den civiliserade världen har känt till i sin turbulenta historia var den tvåhundraåriga era som kallas PAX ROMANA (ROMERSK FRED). Det var en period under vilken den romerska civilisationens, organisationens och styrelsens geni rådde över merparten av de vita folken i Europa. Det stora romerska språket, latin, var det universella språket som band samman imperiet och lärdes ivrigt av de erövrade folken i den stora romerska civilisationen. Latin förblev det universella och dominerande språket i Europa i mer än femtonhundra år, och under renässansen var det grundspråket för alla lärda och intellektuella. Praktiskt taget alla större böcker, teser och vetenskapliga verk skrevs på latin. Det var det finaste och bäst organiserade språket som någonsin uppfunnits av den vita rasens geni, och det förblir så än i dag.

Det enda som romarna inte hade för att hålla samman sitt stora imperium för all framtid var en raslig religion. De insåg inte att deras inneboende storhet låg i deras gener, i deras genpool, och eftersom de var omedvetna om denna vitala faktor lämnade de den dåraktigt obevakad och oövervakad. Deras grundläggande lojalitet var mot det romerska imperiet, när den borde ha varit mot deras rasliga arv och deras unika och överlägsna genpool. Eftersom de misslyckades med att inse denna enda vitala faktor, översvämmades deras "imperium" snart av horder av polyglotta folk från Afrika, Asien och Europa, vilket utspädde det vita romerska rasbeståndet och gjorde det romerska imperiet till ett lätt byte för judisk kristendom. När tentaklerna av denna nya cancer spred sig över Europa, föll imperiet samman i många fejdande "nationer", och den mörka medeltiden omslöt hela Europa i över tusen år. Lärande och civilisation inte bara stannade av, de gick tillbaka till ett dystert gungfly. Europa desintegrerades i ett Babylon av multipla språk och ett virrvarr av politisk förvirring. Det förblir sådant än i dag.

Människor identifierar sig som "nationer" främst genom det språk de talar, och det språk de talar är i grunden det som de lärdes av sina föräldrar. Om de talar tyska, tänker de på sig själva som tyskar. Om de talar franska, tänker de på sig själva som fransmän. Om de talar ungerska, betraktar de sig själva som ungrare, och så vidare i all oändlighet. Kring sitt språk bygger sådana människor också en "etnisk kultur", av vilken språket är basen. Denna etniska kultur är sedan

bevakad med en stor portion fanatism och iver och blir en splittrande samlingspunkt för "oss mot dem", kort sagt en högst splittrande faktor bland världens vita folk. Det har i synnerhet varit en förbannelse för Europas vita folk. Oräkneliga strider, krig och osämja har orsakats av dessa "etniska" skillnader, av vilka språket har varit basen. Föga inser dessa människor att språk inte är en inneboende ingrediens i deras gener, utan endast ett konstgjort attribut som har förvärvats. En tysk skulle lika gärna ha kunnat lära sig rumänska eller italienska eller ryska som han kunde lära sig tyska, om han hade blivit...

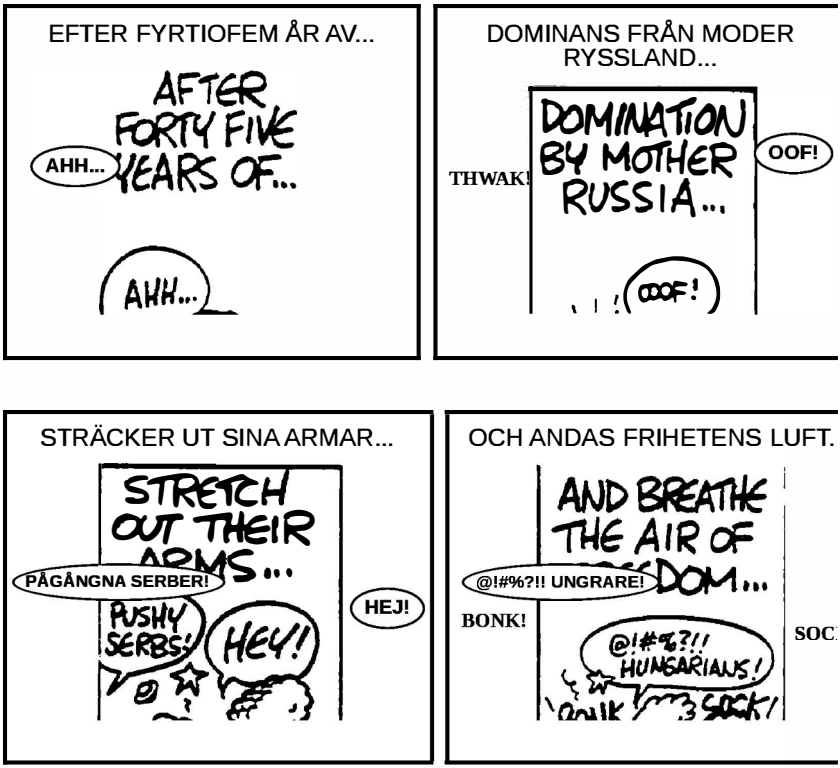

lärde sig som spädbarn. Och, jag kan tillägga, att vem som helst av dessa människor lika gärna kunde ha lärt sig det stora latinska språket, om det hade främjats ordentligt, och därigenom besparat sig själva en hel del besvär, förvirring och kontroverser.

Men nej. Märkligt och dumt nog känner de en enorm stolthet och klamrar sig envist fast vid sitt "modersmål". Jag plockar upp morgontidningen och läser en rubrik som sträcker sig över toppen av en sida. Den har titeln "Stridbara ord återuppstår när gammal engelsk-fransk fejd splittrar kanadensare." Större delen av Kanada talar engelska, och det är det officiella språket i nio av dess tio provinser. Men Quebec bosattes av fransmännen, med början tidigt på 1600-talet, eller till och med tidigare. År 1763 avslutades sjuårskriget mellan fransmännen och engelsmännen med freden i Paris. England vann Kanada genom ren vapenmakt. Ända sedan dess, trots att deras enorma granne i söder talade engelska, och nybyggarna i resten av Kanada också talade eller assimilerade engelska, har fransmännen i Quebec dock aldrig glömt att den brittiske generalen James Wolfe år 1759 besegrade fransmännen under general Marquis de Montcalm, och de har fanatiskt klamrat sig fast vid sitt franska språk. (Som en sidonotering till historien dog båda generalerna en hjältedöd i det slaget, Wolfe dog precis i segerns ögonblick.) Så fiendskapen har grott vidare och vidare i mer än 230 år. Inte nog med att språkskillnaden aldrig har avtagit under alla dessa år, utan under de senaste åren har den återuppstått med en ny virulens.

Jag bodde i Montreal i mer än två år under andra världskriget och arbetade som ingenjör för Northern Electric. På den tiden talades engelska universellt i de flesta butiker, företag och användes i officiella regeringskretsar. Men på landsbygden, i staden Quebec och andra mindre städer rådde franskan, och även i den mer sofistikerade och "internationella" staden Montreal (Kanadas största) fanns en pågående fiendskap mellan fransmännen och de dominerande engelsmännen.

Sedan dess, särskilt under de senaste decennierna, har fransmännen i Quebec gjort allt för att bli "nationalistiska". Quebecs regering har inte bara blivit stridbart fransk i hela provinsen, utan förföljer nu tyranniskt all användning av det engelska språket i alla former och skepnader. Quebecs lag 178 föreskriver att franskan inte bara ska vara det officiella regeringsspråket för alla i Quebec, utan alla butiksskyltar måste uteslutande vara på franska, liksom alla andra

skyltar, proklamationer eller vad som helst. I artikeln jag hänvisade till tidigare satte chefen för Ralph's, en klädbutik i ett köpcentrum, upp en skylt i sin butik med texten ”Sale: Ties” på engelska. Han underrättades av den franska språkpolisen att han skulle upphöra med att använda engelska på nämnda skylt. Han annonserade därefter om regnrockar, även det på engelska. Han fick ett rekommenderat brev om att han bröt mot Quebecs lag 178, och att han riskerade höga böter om han inte ändrade sin skylt till franska. Och så fortsätter språkkriget, som det har gjort i mer än 230 år. Quebec är redo att bryta sig loss från Kanada och klara sig på egen hand, och arbetar febrilt mot det målet. Allt detta trots det faktum att fransmännen och engelsmännen båda är vita och har ett gemensamt genetiskt och biologiskt band, där deras största skillnad är den artificiella språkbarriären.

Quebec är bara ett exempel i ett mikrokosmos av en konflikt som rasar över hela Europa och andra delar av världen. Till exempel har de holländska boerna och engelsmännen hållit på i Sydafrika i mer än hundra år. Deras språkbaserade fiendskap har hållit den vita rasen i Sydafrika splittrad när de borde ha enats mot judarna och negrerna. Som ett resultat kommer de med största sannolikhet snart att förlora allt till judarna och negrerna, och deras mödosamt uppbyggda civilisation kommer att falla samman och hamna i händerna på de svarta kannibalerna. Men det är Europa som har varit mest splittrat, söndrat och dividerat, och judarna har haft en riktig fest när de spelat sitt spel ”söndra och härska”. Europa plågas av ett ändlöst trassel av gamla krig, gränstvister, etniska öar inom större etniska grupper, etniska grupper som talar olika språk i samma land, och nationalistiska grupper som talar olika språk i olika länder. Så vi har ändlösa animositeter och konflikter som följer av denna röra av ett Babylon av mångspråkighet. Varje ”nationalitet” är ”emot” och vill bryta sig loss från sin närliggande vita nationalitet. Till exempel ukrainarna mot ryssarna. (Faktum är att Ryssland ensamt har en skara på 230 olika etniska grupper med ännu fler språk och dialekter, även om inte alla dessa grupper bekvämt skulle kunna omfattas av den vita rasen.) Ungrarna mot rumänerna. Serberna mot albanerna. Tyskarna, det mest progressiva folket i hjärtat av Europa, ansätts av ändlösa gränskonflikter med fransmännen på ena sidan, polackerna på en annan sida, för att inte tala om tjeckerna, slovakerna, italienarna och ett antal andra

etniska grupper som innehåller "öar" av tysktalande etniska grupper.

Vi ser alltså att medan språkskillnader utgör grunden för en nationalitet, utgör den senare i sin tur grunden för ett politiskt självständigt land. Om det inte fanns en språkskillnad skulle sannolikheten för denna splittrande hybris hos nationaliteter och etniska grupper vara mycket mindre, en term som har uttryckts som "balkaniseringen" av Europa. Vad som ligger i termen är en splittring av biologiskt liknande vita människor i en uppsjö av fientliga etniska grupper, av vilka Balkan är de mest fientliga av alla och mest typiska för den splittrade och uppdelade röran i Europa.

Ett typiskt exempel är Tjeckoslovakien, som under den gångna vintern har störtat kommunistpartiet som har dominerat och tyranniserat landet under de senaste 45 åren. Efter att ha gjort det har parlamentet under de senaste månaderna argumenterat om vilket namn de nu ska anta för sitt "befriade" land, som främst består av tjecker och slovaker. Parlamentet enades om att de skulle stryka ordet "socialistisk" från sin nomenklatur. Men ska de nu kalla det Tjeckoslovakien eller ska de använda bindestreck som Tjecko-Slovakien? Slovakerna hävdade envist att formen med bindestreck skulle understryka för världen att slovakerna, som utgör en tredjedel av landets befolkning, inte var desamma som tjeckerna, och de var beslutna att inte förlora sin identitet. Frågan löstes inte till slovakernas belåtenhet, och chansen är stor att denna och andra tvister aldrig kommer att lösas så länge de talar två olika språk i det landet.

Ett annat exempel på den beklagliga europeiska fragmenteringen demonstreras av de tre baltiska republikerna Litauen, Lettland och Estland. Även om folken i dessa tre länder är biologiskt mycket lika, har de ändå tre distinkta språk, tre distinkta politiska enheter och regeringar, och de är beslutna att behålla det så. Deras "etniska" hybris tillåter inget annat. Ändå utgör alla tre länderna tillsammans en landyta som är något mindre än delstaten Missouri, och en befolkning som är mindre än delstaten Michigan. Är detta vettigt? Inte egentligen, såvida man inte föredrar att understödja judarnas spel om söndra och härska. Det är uppenbart för varje tänkande person att inget land som är litet och splittrat kommer att vara

kapabla att klara det ensamma och skaka av sig det tyranniska strypgrepp judarna har på varje land i världen.

Moralen är: förenade kan vi segra, splittrade kommer vi att bli (har redan blivit!) förslavade. Endast Creativity har det totala svaret: ett universellt språk, nämligen latin, för alla vita människor i världen, en rasreligion för ett folk.

Religion

Vi går tillbaka till titeln på denna artikel: Om inte Creativity, vad finns det då? Låt oss nu undersöka mer i detalj vad den nuvarande vite mannens religion, kristendomen, och alla dess tusentals splittrade fraktioner har gjort mot de vita folken i världen, och jämföra det med vad religionen Creativity, när den antas universellt och ersätter kristendomen, kan göra för oss.

Kristendomen proklamerar att den också är intresserad av att lösa rasproblemet, och att ett sådant problem existerar. Precis hur har den för avsikt att lösa detta problem? För att få några svar tittar jag på religionssidan i *Atlanta Constitution*. Där i stora svarta rubriker finns en artikel med titeln MELLANRASLIGA ÄKTENSKAP UPPMANAS och en undertitel därunder proklamerar "Nyckeln till fred, säger kyrkoledare." Artikeln hänvisar till pastor James A. Boughman, president för Unification Church of America. Han är på en föreläsningsturné för studenter vid Clark Atlanta University, Georgia State University, University of Georgia, Kennesaw College och Emory University. Han berättar för dessa unga människor att mellanrasliga och internationella äktenskap är vägen till världsfred. En före detta romersk-katolik, han var själv gift med en koreansk kvinna i ett massbröllop med 2074 par för några år sedan. Massbröllopsceremonin förrättades av ledaren för pro-mud-kyrkan, pastor Sun Myung Moon, och paren parades ihop slumpmässigt, dock med försäkran om att de flesta av dem var rasligt blandade, mestadels vita med asiater eller något annat mud. Unification Church planerar ytterligare ett sådant massbröllop, ännu större, 1991, att äga rum i Korea. Fred! Fred! skriker de, samtidigt som de bastardiserar och förstör den vita rasen med en hämndlystnad.

Nu anses "Moonies" ännu inte riktigt tillhöra den religiösa huvudfåran i Amerika. Men de är på väg dit, och de är kristna. Men låt oss se vad "huvudfåran" gör. På samma sida som Moonie-artikeln och intill den, finns en annan stor svart rubrik

förkunnar att METODISTKYRKOR SKA FÅ PASTORER AV ANNAN RAS. I artikeln förklaras hur United Methodist Churches i South Carolina planerar att placera präster av en annan ras i sina kyrkor som ett fortlöpande mål, med andra ord, placera vita präster i svarta församlingar och negerpräster i spetsen för vita församlingar. Vad tycker du om det som ett potpurri av interrasial chop suey? South Carolina United Methodist Annual Conference har cirka 250 000 medlemmar, varav 50 000 är svarta.

Är Moon-rörelsen och metodisterna undantag i den kristna drivkraften för rasblandning? Inte på något sätt. De befinner sig mitt i kristendomens "mainstream", inte bara i Amerika, utan nu över hela världen. Praktiskt taget varje kristet samfund och varje kult skriker nu efter rasblandning från predikstolen och genom TV-rutan. Inte nog med att de kristna kyrkorna driver på rasblandning med en frenesi, utan samtidigt säger de åt dig att älska din judiska granne, att judarna är Guds utvalda och att du ska skicka mer pengar till Israel. Mormonerna gör det, katolikerna driver på det, presbyterianerna, baptisterna och varje annan stor eller liten simpel kristen grupp driver på rasblandning och att älska din jude. Högst upp i pyramiden leder Kyrkornas nationella råd och Kyrkornas världsråd vägen för resten av de judedominerade kyrkorna att följa — rasblandning med en frenesi. Den genomsnittliga kyrkobesökaren gillar det inte, men från toppen främjar den kristna hierarkin dessa två idéer (rasblandning och älska din jude) intensivt, och den genomsnittliga hjärntvättade kyrkobesökaren följer dem som en marionett styrd av trådar — vilket han är. Under tiden drar judarna i bakgrunden i trådarna.

Vilken typ av värld kommer en mongreliserad planet att vara? Tja, det finns ingen anledning att spekulera. Vi har stora enklaver av mongreliserade leromåden i de flesta delar av världen nu. Ta en ordentlig titt på Haiti till exempel. Fred? Jag har en annan nyligen publicerad (24 mars 1990) artikel i mina arkiv som säger "ÄNNU EN NATT AV TERROR PÅ HAITI LÄMNAR 17 DÖDA." Fred genom mongrelisering? Läs igen C.C. nr 30 i White Man's Bible med titeln "Den hemska läxan från San Domingo — en föregångare för det vita Amerika." Läs också artikeln om Burma i Racial Loyalty nr 41 och artikeln om Burundi i Racial Loyalty nr 43. Om du vill ha fler exempel, se vad som händer i Etiopien, i Sudan, i Pakistan, i Indien, och faktiskt i varje neger- eller

lerländer i världen. Var och en av dem har stanken av död, svält, sjukdom, smuts och brottslighet. Men vi behöver inte åka utomlands. Vi har ett antal nigger- och/eller lerenklaver här i USA. Nigger-översvämmade Washington, D.C. och Atlanta tävlar om titeln som USA:s brottshuvudstad. Men tätt i deras hälar följer Detroit, Los Angeles och alla andra större städer som nu är infekterade och översvämmade av svarta vildar.

De kristna kyrkornas rop "Kristus är svaret!" är inget svar alls. Det är i själva verket det ursprungliga problemet som håller på att förgöra den vita rasen. Det finns bara ett sätt vi nu kan rädda den vita rasen, och det är att alla världens vita nationer och folk förenas under Kreativitetens fana: **en religion, ett språk, ett folk! Total vit rasmässig ening är svaret.** Om vi inte gör det, och gör det snart, kommer vi att vara hopplöst dränkta i ett hav av lerraser som nu expanderar likt en hord råttor, törstande efter ett vitt blodbad.

* * * * *

Det huvudsakliga slagfältet för att vinna kriget mot judarna och världens lerraser kommer att behöva utkämpas här i Amerika. Faktum är att kriget pågår och blir hetare för varje dag. Endast det vita folket sover vid spakarna och vägrar inse det. Om vi inte tar oss samman här är allt förlorat. Precis som en multirasistisk, mångspråkig nation är omöjlig att styra, så är också en mångspråkig röra av "rasistiska" partier, grupper, rörelser, en värdelös och ineffektiv mobb mot en högt organiserad fiende. Judarna är enade, de är organiserade till tänderna, och de har en bestämd detaljerad krigsplan för den vita rasens förstörelse. Allt är förkroppsligat i den judiska religionen och har förblivit resolut och ståndaktigt i tusentals år. Vad har den vita rasen i jämförelse? Tja, den har kristendomen, men som vi redan har observerat är det inget svar alls, det är i själva verket ett dödligt verktyg designat av judarna för vår undergång.

Endast en kraftfull rasreligion kan nu övertala vårt folk att enas kring den vita rasfanan. Om en dålig religion som den judiska kristendomen kan vilseleda den vita rasen in i det självmordsmässiga nonsens den nu ägnar sig åt, kan säkert en god religion också leda dem till sunt förnuft, rasmässig enighet och rasmässig överlevnad. Den enda organiserade, omfattande, fullt strukturerade

motsvarighet den Vita Rasen har till judendomen är ***Creativity. Vad vi måste göra är att enas under dess fana. Vi måste, annars kommer den Vita Rasen att dö.***

Precis som Tyskland under 20-talet hade en polyglott röra av 2000 "nationalistiska" partier, var de fullständigt maktlösa tills dessa medlemmar av polyglotterna gick samman och enades under nazistpartiet. Det var då tyskarna äntligen fick makten och inflytandet att ta sin regering ifrån judarna och i sina egna händer. **Enande var svaret!** Så måste även vi nu enas med alla vita folk i världen under den enda **Rasliga Religion** den Vita Rasen någonsin har haft. Tiden är förbi när vi kan unna oss lyxen att spela det polyglotta spelet. Att bara gnälla och klaga, beklaga och jämra sig kommer inte längre att fungera. Vi måste ha vår egen trosbekännelse och vårt program, vår egen stridsplan, och Creativity har allt. Vi måste enas under Creativity, och vi kommer att göra det för att vi måste. *Utöver Creativity finns det inget annat vid horisonten.* Mänskligheten framtid vilar på den Vita Rasens uppgång eller fall, och den Vita Rasens överlevnad vilar nu på Creativity.

Vita människa, vad är ditt svar
på de avgörande frågorna:

Om inte Creativity,
vad finns det då?

Om inte nu, när?

Vi behöver inga mugwumps i vårt läger

Vita män, bestäm er nu!

En mugwump är en smutsig fågel som sitter på staketet med sitt ansikte (mug) på ena sidan och sin bakdel (wump) på den andra. Den kan aldrig bestämma sig för vilken sida av staketet den befinner sig på. Faktum är att den aldrig kan bestämma sig, punkt slut. Den föredrar att sitta grensle över staketet i all evighet.

Det finns många bra människor i den rasliga rörelsen som agerar lika klenmodigt som mugwumpen gör. De är av den sorten som inte riktigt kan bestämma sig för vilken raslig organisation de ska gå med i och stödja, och som en kompromiss bidrar de med en smula här och en gnutta där. Jag känner till folk som stolt pekar på det faktum att de "tillhör" ett dussin olika "rasistiska" organisationer.

Vi Skapare avskyr ett sådant blandat, klumpigt, spritt och fragmenterat tillvägagångssätt när vi försöker bygga en kraftfull styrka med vilken vi kan krossa en enad, fanatisk och väl förskansad judisk konspiration. Ingen mugwump eller samling av mugwumps har någonsin åstadkommit någonting, oavsett hur många de än må vara. Endast en enad, välorganiserad och högst hängiven armé av militanta kan effektivt motverka och förinta det kraftfulla och olycksbådande judiska tyranni som nu håller världen i sitt grepp. Även om det finns andra mindre exempel, pekar vi med stolthet på bildandet av Hitlers nazistparti under 1920- och 1930-talen.

Efter första världskriget växte cirka 2000 nationalistiska partier fram i det krigshärjade Tyskland under det följande decenniet. Som ett konglomerat var de totalt ineffektiva när det gällde att avsätta den dekadenta, judekontrollerade efterkrigsregeringen och att hejda den judisk-kommunistiska vågen. Det var inte förrän medlemmarna i dessa trätande och blandade organisationer släppte sina småpartier och anslöt sig till Adolf Hitler som det tyska folket slutligen fick den slagkraft som krävdes för att ta över sin regering och ta tillbaka sitt eget land.

Vi tror att samma princip gäller för dilemmat i Amerika idag, om vi någonsin ska utplåna judendomen

från jordens yta. Det som är annorlunda idag är att det nu måste bli en global strid där hela den vita rasen, informerad, väckt och organiserad, tar sig an den svekfulla fienden och utrotar den en gång för alla. För att göra det måste vi mobilisera alla våra resurser. Vi måste utnyttja varje vapen den vita rasen överhuvudtaget kan uppbringa — religiösa, ekonomiska, politiska, moraliska, utbildningsmässiga och alla andra medel som står till vårt förfogande och sedan koncentrera vår eld. Vi är vidare övertygade om att endast C.O.T.C. med sin omfattande, alltinkluderande lära om den globala vita rasreligionen — Creativity — är rustad att utföra det vördnadsbjudande arbetet. I den enda, sanna och revolutionära vita rasreligionen — Creativity, har vi det totala programmet, den slutgiltiga lösningen, den ultimata läran för den vita rasens frälsning och återlösning.

Vi uppmanar varje god vit man och kvinna att sluta vara "mugwumps", att bestämma sig för vilken organisation de anser är bäst lämpad att utföra det arbete som skyndsamt behöver göras, och sedan koncentrera sig på den organisationen och ge den allt. Vi vill inte ha några "mugwumps". Vi vill ha arga, militanta tigrar. RAHOWA!

" THE MUGWUMP "

Låt dem vissna på vinstocken

De är inte av vår sort,
de är inte våra bröder,
och de är inte vår angelägenhet!

Det har varit min erfarenhet när jag blivit intervjuad av reportrar, talkshow-värdar och rasblandande liberaler i allmänhet, att den främsta frågan de vanligtvis fokuserar på är denna: — Eftersom ni vill bli av med ler-raserna, vad ska ni egentligen göra med dem? Vill ni döda dem alla?

Detta är en klurig fråga, och en laddad fråga. Den antyder att vi Kreatörer är hatare, mördare och inställda på folkmord. Det är viktigt att denna fråga besvaras direkt och i rätt sammanhang för vår trosbekännelse.

Vårt svar på frågan är detta:

— Nej, vi vill inte döda någon. Ingenstans i våra böcker eller vår litteratur säger vi att vi planerar att döda någon. Om du har tagit dig tid att läsa våra Biblar, kommer du att finna att istället för att vara benägna till våld, som våra fiender skulle vilja framställa oss, är vår trosbekännelse och vårt program helt engagerat i lag och ordning, i konstitutionen och i att lyda lagen. Vi vill påpeka att ingenstans i USA:s konstitution står det att vi, det vita arbetande folket i Amerika, som betalar merparten av skatterna, har någon skyldighet att subventionera, föda och bära på våra ryggar alla gratisätare, de lata parasiterna och världens avskum, både hemma och utomlands. Vi kräver att vår regering slutar skicka utländskt bistånd till alla och envar av de cirka 126 länderna i världen, varav de flesta är våra fiender, är fientliga mot oss och hatar oss med passion. Ingen av dem visar någon tacksamhet. Vi ser ingen anledning till varför vi till exempel skulle skicka cirka fyra miljarder dollar i bistånd per år till den parasitiska staten Israel, som inte har gjort någonting för oss, utan permanent har förgiftat den vänskapliga...

relation vi en gång hade med världens arabnationer. Vi ser ingen anledning till varför vi ska subventionera Egypten med flera miljarder om året bara för att det ska förbli "vänligt" mot Israel. (Vi anser att detta är ren utpressning.) Vi ser ingen anledning till varför vi ska skeppa miljontals ton mat varje år till Indien, vilket inte gör annat än att utöka dess eländiga befolkning och sprida det oändliga elände som finns i det landet, precis som det gör i Pakistan, i Etiopien, i Sudan och dussintals andra lerländer. Vi är inte ansvariga för deras problem, inte heller finns det något vi kan göra åt deras inneboende eländiga sociala och genetiska brister. Naturen har skapat dem som de är, och så får det vara.

Som ett resultat av vår regerings idiotiska politik att råna den vita produktiva amerikanska skattebetalaren för att subventionera och föda alla parasiter och allt avskum i världen, bevittnar vi en explosion av lerbefolkningen, vars like världen aldrig tidigare skådat. Detta har "vår" judekontrollerade regering gjort avsiktligt i sitt olycksbådande program för att övervältiga, krossa och utrota den vita rasen, inte bara i Amerika, utan i hela världen. (Läs återigen *Proliferating the Misery* i RL nr 22.)

Programmet för Church of the Creator är rimligt, icke-våldsamt och lagligt. Vi kräver att vi, den vita rasen, över hela världen slutar subventionera lerraserna, var de än befinner sig. Eftersom de är oförmögna att konkurrera med den vita rasen i kultur, teknologi och produktivitet, och oförmögna att föda sig själva, kommer vi helt enkelt att låta naturen ta hand om dem, som den har gjort under tusentals år tidigare. Deras befolkningar kommer då att återgå till sina naturliga nivåer innan USA antog sin vansinniga politik att subventionera allt avskum i världen för cirka fyrtio år sedan.

Kort sagt, vår icke-våldspolicy är att ta hand om våra egna, och låta lerfolken klara sig själva, både hemma och utomlands. Vår medvetna och oförtröttliga policy är att sluta subventionera världens lerfolk, och låta dem vissna på vinstocken. Vi borde aldrig ha stört naturens plan från första början. Låt naturen i framtiden ta hand om lerraserna på deras egna meriter, och naturen kommer på ett korrekt sätt att reducera deras antal till en nivå där de aldrig mer utgör ett hot mot överlevnaden för naturens främsta. (Läs

återigen vår broschyr nr 103 "Operation Blåsning — världens ultimata offer — den vite amerikanske skattebetalaren är det främsta målet för allt avskum, gratisätare, pirater och tjuvar i denna hungriga och överbefolkade värld.")

BEFOLKNING

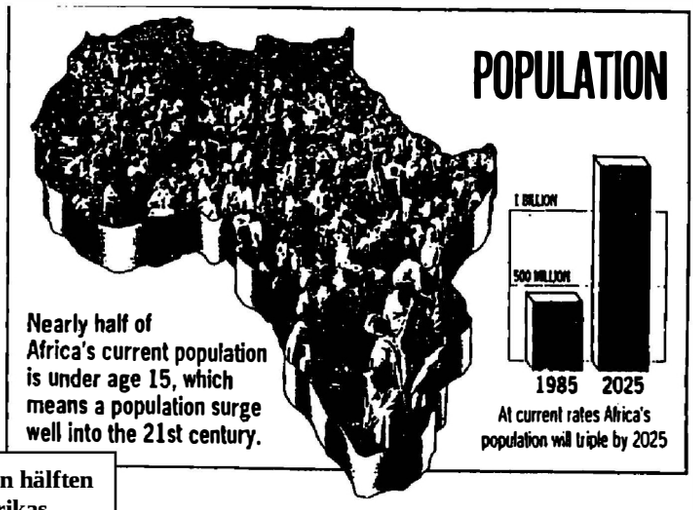
POPULATION
1 BILLION
500 MILLION
1985
2025
Nearly half of Africa's current population is under age 15, which means a population surge well into the 21st century.
At current rates Africa's population will triple by 2025

Nästan hälften av Afrikas nuvarande befolkning är under 15 år, vilket innebär en befolkningsexplosion långt in i 2000-talet.

UTLÄNDSKT BISTÅND

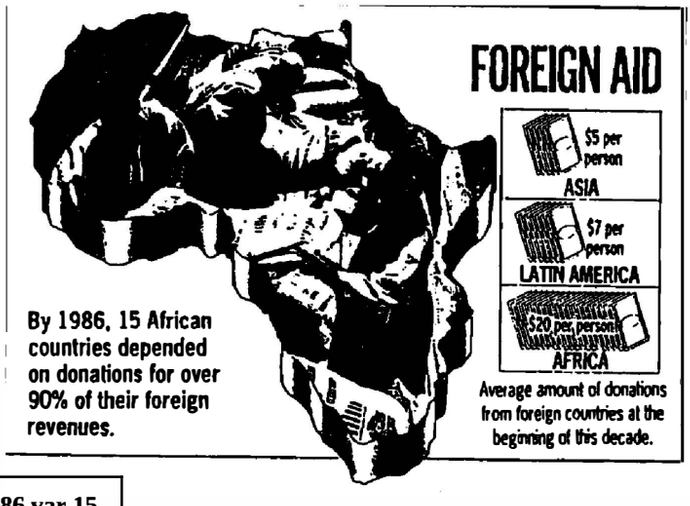
FOREIGN AID
$5 per person
ASIA
$7 per person
LATIN AMERICA
$20 per person
AFRICA
By 1986, 15 African countries depended on donations for over 90% of their foreign revenues.
Average amount of donations from foreign countries at the beginning of this decade.

År 1986 var 15 afrikanska länder beroende av donationer för över 90 % av sina utländska intäkter.

Nummer 61 — Juli 1990

Kriget med Mexiko är oavslutat

Den heroiska andan hos de tidiga Texas Rangers måste återupplivas för att rädda den vita rasen

Exploderande födelsetal

Födelsetalet för mexikaner idag (och deras latinska grannar i söder) är det högsta i världen, och överstiger till och med det för de välgödda och subventionerade niggrerna i USA. De, niggrerna och världens andra ler-raser, är ett större hot mot oss än vätebomben. Om vi inte snart möter den vilda och okontrollerade invasionen av ler-raser in på den vite mannens territorium, kommer vi snart att dränkas i ett träsk av kaos.

Okontrollerad invasion blir en panikrusning

Det är svårt att vid denna tidpunkt i historien avgöra om niggrerna, eller mexikanerna, eller kubanerna, eller haitierna är det största hotet mot den vita rasen i Amerika, men låt oss inte slösa tid på att käbbla om den frågan. Poängen är att de alla är det, liksom det enorma inflödet av kineser, jamaicaner, vietnameser och miljontals andra ler-raser som svälter i sina egna länder och vill ta sig upp på den vite mannens generösa subventioner. De för med sig inget annat än dåliga nyheter — sjukdom, fattigdom och rasblandning.

800 miljoner mexikaner på 50 år

Av dem alla är den mexikanska invasionen det mest snabbt accelererande hotet. Detta beror delvis på vår 2000 mil långa gemensamma gräns. Mexikos befolkning fördubblas vart tjugonde år. Om 50 år kommer den nordamerikanska kontinenten att vara infekterad av 800 miljoner mexikansk-spanska bastarder. Femtio år är inte en lång tid. Behöver vi fortsätta

vidare? I århundraden har Mexiko inte kunnat föda sitt folk. Som ett resultat väller de över gränsen in i USA i miljontals varje år för att få socialbidrag, för att **äta och föröka sig**. Under det senaste decenniet eller så har de gjort alarmerande intrång i befolkningen i Kalifornien, Arizona, New Mexico och andra sydvästliga delstater. Med ensidig hjälp från den judiska antivita federala regeringen har de också vunnit enorm politisk makt. Mexikanerna gör ingen hemlighet av sitt rashat och sina sociala och politiska mål. I skolstyrelser, på kommunal nivå, skryter de öppet om att de kommer att föröka sig mer än gringon och driva ut denne från dessa territorier som en gång tillhörde Mexiko. Vid denna tidpunkt lyfter varken den vita människan eller USA:s regering ett finger för att stoppa denna skymf. Tvärtom — samarbete och förräderi hör till ordningen för dagen.

Tänkande som löpt amok

Låt oss därför komma ihåg att mexikanerna lyckas endast för att **den vita människan tillåter dem**, och den vita människan tillåter dem dumt nog för att hans rastillhörighet är helt nedsmutsad av judisk-kristen propaganda, kopplat till judiskt förräderi. Det är upp till Church of the Creator att korrigera denna hemska tragedi och rensa den vita människans hjärna.

I rubriken till denna artikel kallade vi det mexikanska kriget **Ett oavslutat krig**. Vi kunde inte vara mer seriösa. Vi har ett krig av stora proportioner på våra händer, ett krig där den nuvarande regeringen (som vanligt) förråder den vita rasen och står på våra fienders sida. Oavsett om vi vet det eller inte, är det ett krig vi förlorar (för närvarande) men som vi enkelt kan vända om vi får ordning på vår inriktning. Så låt oss rensa bort de mentala spindelväv som fjättrar vårt tänkande och anta ett aggressivt, meningsfullt program. Vi har ingen tid att förlora.

Vad vi måste göra

1. **Det första vi måste göra är att stänga våra gränser för all vidare invasion av de mexikanska horderna.** När allt kommer omkring bryter de mot våra immigrationslagar och är därför kriminella inkräktare. Eftersom de väller in i miljontals, vad är skillnaden om de gör det som en militär armé eller som civila inkräktare? Resultaten är desamma — de tar över vårt land och vårt livsrum. Därför föreslår jag att vi blir tuffa och upprätthåller de lagar vi nu har. **Ställ upp kulsprutor och meja**

dem skoningslöst när de försöker invadera oss. Detta kommer definitivt att sätta stopp för denna skymf.

2. Ändra immigrationslagarna så att immigrationskvoten från Mexiko är ett absolut noll.

3. Nästa steg är att aggressivt kamma igenom den mexikanska befolkningen efter illegala utlänningar i vår mitt. Även deras bara närvaro är en skymf mot vårt suveräna territorium och allt vi behöver göra är att strikt upprätthålla lagen som den ser ut nu. Varje illegal mexikan måste sedan sparkas tillbaka till Mexiko och få veta i tydliga ordalag att om de någonsin korsar gränsen igen eller påträffas på amerikansk mark kommer de att skjutas på fläcken.

4. När vi väl har åstadkommit så mycket, är nästa steg att tvångsdeportera tillbaka alla mexikaner av det rasmässiga ursprunget till Mexiko, oavsett om de är medborgare eller inte,

Kom ihåg Alamo!

Bekämpa mexikansk invasion!

oavsett om de föddes här eller inte. Hårt? Kom ihåg vad mexikanerna under Santa Anna gjorde mot texanerna när de hade makten.

5. Nästa steg är att anta samma program som vår store president Polk och våra modiga förfäder gjorde 1836 och återigen 1846-48, och det är att skjuta den **vite mannens gränser** längre söderut.

Vi har nu en raspolitik

Det kommer att finnas en skillnad vid detta skede i historien. Medan den vite mannens instinkter 1846 i grunden var sunda, hade han inte en tydligt formulerad rastrosbekännelse eller politik. Nu har vi det. När vi nu expanderar vårt territorium måste vi göra det i planerade steg, och varje steg vi tar måste rensas från gyttjeraser och bosättas och assimileras av den vita rasen innan nästa steg tas. Dessa steg måste vi ta i snabb följd tills vi återigen når och återtar Panamakanalen som judarna i samarbete med vita förrädare kostnadsfritt har överlämnat till fienden.

Om några av dessa steg kan verka hårda för vissa av våra fortfarande förvirrade vita raskamrater, låt oss se på det på detta sätt:

1. **Vi har inget val.** I den obevekliga kampen för överlevnad som naturen har pålagt alla sina varelser är slutsatsen uppenbar: antingen kommer mexikanerna att ta över (med vår hjälp) och så småningom massakrera en minskande vit befolkning som Santa Anna gjorde i Texas, eller så skjuter vi mexikanerna allt längre söderut i glömska.

2. **Detta är inte ett nytt program**, utan ett program som initierades av våra modiga förfäder som byggde Amerika. Det är i själva verket 350 år gammalt och är den grundval som Amerika byggdes på. Vi vita raslojalister — Creatorer kallar det "The American Way". Vill du argumentera emot det och förkasta 350 år av amerikansk historia?

3. Låt oss se på det ur den kristna Bibelns moraliska synvinkel. Denna bok berättar för oss att Gud är perfekt och att vi stackars dumma syndare förväntas försöka bli mer gudslika. Okej, låt oss följa det tillvägagångssättet. Vad gjorde Gud när han inte gillade människorna han skapat? Han dödade dem alla, han dränkte dem som en flock eländiga råttor i den "stora floden", förutom Noas familj. Sedan kan vi citera dussintals passager i Gamla testamentet där den judiske Guden eggade judarna att ta över kanaanéernas, filistéernas, etc. landområden och uppmuntrade dem att

"döda allt som andas." Därefter kan vi också citera dagens "Utvalda Folk" som driver ut araberna ur Palestina till hejarop från resten av den "civiliserade" världen. Ska jag fortsätta? Så om det är det gudomliga tillvägagångssättet, det moraliska och kristna sättet att hantera en hel massa människor, varför ska vi då fördömas för att vi använder ett liknande, men mycket mildare tillvägagångssätt mot de ler-raser som invaderar vårt territorium och hotar vår själva överlevnad?

4. Låt oss nu se på det ur Naturens Eviga Lagars synvinkel, den ståndpunkt som Church of the Creator intar i alla frågor. Naturens övergripande lag är **artens överlevnad till varje pris.** Naturen ställer inga frågor om vilka dina metoder är eller vilken (tillfällig) moralisk kod du bekänner dig till, eller något annat. Den befaller helt enkelt varje varelse att ta hand om sina egna och straffar hårt dem som är för slappa, eller för saktfärdiga, eller för dumma, med det ultimata straffet — utrotning. Detta är den avgörande punkten såvitt vi är berörda. Vår religiösa trosbekännelse är grundad på Naturens Eviga Lagar, och vårt grundläggande mål är den resulterande slutsatsen av sådana lagar: **den Vita Rasens Överlevnad, Expansion och Framsteg.**

Eftersom Vinnandet av Västern var den finaste och största prestationen i den Vita Rasens historia, vill vi väva in detta tema i vårt religiösa program. För våra Vita Raskamrater (av vilka många fortfarande felaktigt sitter fast i att förherrliga stenåldersmytiska "Hjältar av det Sanna Israel", eller den mörka tidsålderns brodermördande "Vikingahjältar", eller många andra olämpliga utländska importer) vill vi påminna om och återigen betona den anda av arbete, umbäranden, kamp och kolonisering under 1800-talet som frambringade Amerikas storhet. Vi vill påminna vårt folk om att erövring och kolonisering är den amerikanska vägen, och att låta några menlösa blödande hjärtan blockera varje åtgärd den Vita Rasen vidtar för sin egen överlevnad kommer inte bara att fördömas som oamerikanskt, utan kommer också att betraktas som förräderi mot den Vita Rasen själv. Vi vill återigen påminna alla förrädare om hur general Scott hanterade förrädarna vid Churubusco.

Det västerländska arvet — Vårt varumärke

Därför, istället för att anta till exempel den nazistiska stilen av militär klädsel och format (vilket vi också beundrar), föredrar vi den västerländska stilen av klädsel, på samma sätt som...

cowboy, eller den amerikanska kavalleriet, eller Texas Rangers. Vi kommer också att betona cowboy- och countrymusik, folkmusik, square dance och andra seder som speglar vårt tidiga vita amerikanska arv. Vi kommer också att uppmuntra en återupplivning av arkitekturen från de västra gränsstäderna för våra religiösa byggnader. Varför inte? Det är vårt verkliga arv och vi vill understryka att grundvalarna för Church of the Creator inte bara är förankrade i den vita rasens egen historia och arv, utan dessa grundvalar är också rotade i det tidiga Amerika. De är inte en utländsk import (likt "Deutschland Über Alles" nynazism), utan alltigenom amerikanska på alla sätt. Vår stolta slogan måste vara: ***Västerns erövring är ritningen för världens erövring.***

Texas Rangers — Den vita rasens sanna hjältar

I kriget mot mexikanerna finns det en grupp heroiska män i sydvästerns epik som förtjänar vårt särskilda omnämnande. På grund av deras ihärdighet, deras tapperhet och särskilt deras hängivenhet för den vita rasens överlevnad och expansion, pekar vi Vita Ras-lojalister — Creators med stolthet på den tappra kadern av vita män, Texas Rangers. De var tuffa, obevekliga och outtröttliga i att föra krig, driva tillbaka och spåra upp de mexikanska och indianska marodörer som försökte döda och driva bort de tidiga Texas-nybyggarna.

Tuff spjutspets

Eftersom vi inte har utrymme här för att ge ens den mest kortfattade historien om detta elitband av lagmän, vill jag ge dem deras rättmätiga erkännande för att de gjorde det möjligt för de vita männen och deras familjer att först och främst bosätta sig, och för det andra, behålla sitt bräckliga fotfäste på den dyrbara jord de hade vunnit. När det mexikanska kriget 1846-48 slutligen kom för att sätta de bastardiserade mexikanerna på plats, var det den hårda kärnan av före detta Texas Rangers som utgjorde chocktrupperna. I praktiskt taget varje större slag och varje heroisk seger, hela vägen från Matamoros till Halls of Montezuma, gjorde de relativt små styrkorna från sex kompanier av Texas Rangers en enorm skillnad.

Strikt inget nonsens

När kriget var över förblev Texas gränstrakter fortfarande utsatta för vilda angrepp från de motsträviga

Mexikanska blandraser och deras förfäders fränder, de vilda indianerna. Enskilt och i samarbete med varandra fortsatte både mexikanerna och prärieindianerna sina mördande räder mot Texas-nybyggarna i årtionden efter att det mexikanska kriget var över. Särskilt ihärdiga bland indianstammarna var de grymma comancherna och cherokeerna. Det var Texas Rangers jobb att driva ut dessa fiender till den vita rasen ur Texas och se till att de höll sig borta. Med en sådan outtröttlig hängivenhet och obeveklig energi utförde Rangers sitt arbete att både mexikanerna och indianerna snart lärde sig sin läxa den hårda vägen — att gå emot Texas Rangers var att betala med blod — att lämna sina döda kadaver på Texas slätter.

Texas djävlar

Ett så formidabelt rykte skaffade sig Rangers att när general Winfield Scotts trupper tågade in i Mexico City i triumf 1847, var det Texas Rangers som mexikanerna fruktade mest. Mexikanerna kallade Texas Rangers för "Los Diablos Tejanos" — Texas-djävlarna. Det var ett rykte som stannade kvar hos dem långt efter det mexikanska kriget och ett namn som både mexikanerna och indianerna lärde sig att hata och frukta under hela erövringen av Västern.

Federala regeringen

förvärrade indianproblemet

Det finns ytterligare en fotnot i Texas historia som är högst anmärkningsvärd för vår kamp mot ler-raserna. När Texas anslöt sig till unionen under de sista dagarna av 1845, tog den federala regeringen i Washington över den slutgiltiga lösningen på indianproblemet. Medan texanerna och Rangers hade intagit en hård linje av utvisning gentemot indian-rovdjuren, vände den federala regeringen på denna politik och upprättade indianreservat på Texas mark, ingick ett antal meningslösa fördrag med dem, och faktiskt skyddade, matade och på olika sätt subventionerade dessa oönskade vildar. Förvirring och frustration följde. Indianproblemet löstes inte, utan tvärtom förvärrades det, till texanernas förtret.

Texanernas slutgiltiga lösning

Det vita folket i Texas började undra vems sida den federala regeringen egentligen stod på. I 14 år tolererade de detta dumma nonsens. Slutligen, år 1859, tog de

tog saken i egna händer — avskaffade varje reservat och drev ut indianerna från deras territorium, en uppgift som utfördes skickligt av Rangers. Efter det befann sig varje indian som påträffades i Texas där på egen risk.

Heder och Vanheder

Det länder Rangers och de tidiga Texas-nybyggarna till evig heder att indianproblemet likviderades en gång för alla, och inga reservat eller "wet-nursing"-områden för underlägsna rödskinn blev kvar i Texas. Det länder inte deras avkomma till heder att de tolererar och sprider det enorma och växande mexikanska elementet, som nu kväver den vita rasen i Texas och de sydvästra delstaterna, och faktum är att den mexikanska sjukdomen sprider sig till resten av Amerika.

Våra mål är desamma som Texas Rangers

I dagens fortsatta krig mot mexikanerna är det vår avsikt att återuppliva andan och målen hos 1800-talets Texas Rangers. Deras mål var — liksom vårt är idag — att driva ut varje mexikan och varje indian från den vita mannens territorium. Vad varken mexikanerna eller indianerna kunde vinna under 1800-talet med vapenmakt, har vår förrädiska judiska ockupationsregering hjälpt dem att uppnå under 1900-talet genom rent förräderi: genom invandring; genom välfärd; genom subventionering; genom att tillåta miljontals illegala mexikanska utlänningar att invadera våra gränser. Vi har nu en ohållbar situation där de bastardiserade mexikanska indianerna tar över inte bara de sydvästra delstaterna som den vita mannen vann i kriget 1846-48, utan sprider sig över hela USA till städer som Chicago och många andra. Genom invasion och ren förökning (de "hispaniska" lerfolken är till och med mer fruktsamma än niggrerna) tränger de undan den vita mannen i hans eget territorium och svindlar sig lömskt ifrån att den vita mannen tar itu med dem genom ett konfrontationskrig.

Kriget fortsätter

Vi vita raslojalister — Creators — vill därför uppmana och inspirera varje rödblodig vit man till handling — att återuppta kriget mot de fientliga bastarderna där våra heroiska förfäder i det mexikanska kriget slutade. Vi kallar åter den vita mannen till vapen för att återuppliva andan hos Texas Rangers vars motto var 'THE

ENDA GODA INDIANEN ÄR EN DÖD INDIAN" och som svor att fördriva de bastardiserade mexikanerna och indianerna för alltid från Texas jord och territorium. Liksom texanerna vid Alamo förklarar vi Vita Raslojalister — Creators krig mot bastarder. Liksom Texas Rangers måste våra mål vara att rensa vårt land från vildarna och bastarderna. De tidiga texanerna insåg att det i deras vidsträckta territorium fanns en oförsonlig konflikt mellan tre raser — mexikanerna, indianerna och den Vita Rasen. De skulle aldrig kunna leva tillsammans i fred och den Vita Människan kunde endast överleva genom att antingen driva ut eller förinta de andra två. Som Texas president M. Bounaparte Lamar (1838-40) kortfattat konstaterade: "Den vita människan och den röda människan kan inte leva i harmoni tillsammans. Naturen förbjuder det." Han insåg att Förenta staternas politik av måttfullhet och överseende gentemot indianerna hade varit ett totalt misslyckande och att den rätta politiken var en av total utvisning.

Vi Vita Raslojalister — Creators instämmer i politiken om total utvisning, inte bara gentemot indianer, utan även gentemot deras rasfränder mexikanerna, liksom alla andra ler-raser. Det är inte vår politik att göra världen säker för "demokrati", en judisk idé och svindel i bästa fall, utan tvärtom att göra världen säker för den Vita Rasen, inte bara i vår tid, utan för våra barn och deras framtida avkomma, evigt och för alltid. RAHOWA.

(För mer information om det mexikanska kriget, läs CC 32-33 i *White Man's Bible*.)

Lärdomar från det mexikanska kriget

1. Den mest uppenbara och viktiga lärdomen vi måste dra är att Amerika, liksom varje annat land, imperium eller civilisation, byggdes genom erövring. Det var genom stridskrafter, genom att spilla blod, genom att besegra fienden som den vita människan med våld tog landet från indianerna, eller mexikanerna, och till och med sin självständighet från britterna.

2. De judiska skribenterna, som alltid arbetar mot den vita rasens bästa intressen, har nedvärderat president James Polk (den störste presidenten av dem alla!) och det mexikanska kriget (det bästa kriget av dem alla!) som en "obetydlig" del av vår historia. Istället fortsätter judarna att älta inbördeskriget, "nostalgin" i det hela, de "färgstarka" generalerna och så vidare, ad nauseam. Det faktum att det mexikanska kriget, under president James Polks högsta ledning, var ett ytterst konstruktivt och produktivt krig, och inbördeskriget ett fruktansvärt och hemskt misstag, förövat av judarna själva, påpekas aldrig.

3. Vi vita raslojalister — Creators — betraktar krigen mot indianerna och mexikanerna som av långt större betydelse än det amerikanska revolutionskriget mot England. När allt kommer omkring har Kanada blomstrat lika väl, trots att det aldrig formellt bröt sig loss från England. Dess mindre befolkning beror enbart på det faktum att endast dess södra utkanter ligger i ett gästvänligt klimat.

4. Om det mexikanska kriget med att trycka tillbaka ler-raserna och befolka det med vita människor var så produktivt förr och var den "amerikanska vägen", varför skrota ett vinnande koncept? Varför inte tillämpa samma framgångsrika program på resten av världens landområden, inte bara för USA, utan för den vita rasen som helhet? Vi vita raslojalister — Creators — föreslår att detta är exakt vad vi inte bara kan göra, utan måste göra, om vi ska överleva. Vi har intelligensen, vi har makten, och naturen har gett oss den naturliga rätten att göra det. I sitt credo den enda sanna och revolutionära vita rasreligionen — Creativity.

ger oss inte bara den moraliska rätten att göra det, utan — även den **moraliska skyldigheten** att göra det.

5. För de där fadda blödande hjärtana (vars sinnen har förorenats och perverterats av judisk propaganda) kastar vi fram denna utmaning: Om ni verkligen tror att den vita människan gjorde fel i att erövra Amerika, om ni inte tror på den amerikanska vägen, varför föregår ni inte med gott exempel genom att demonstrera era övertygelser i handling? Ge tillbaka din egendom till en mexikan eller en indian, avsäg dig ditt amerikanska medborgarskap och kryp ner i ett hål och dö. Det är den yttersta konsekvensen av era idiotiska slutsatser, vare sig ni vet om det eller ej.

6. Vi Vita Raslojalister — Creators intar den motsatta ståndpunkten. Vi intar en ståndpunkt som både naturen och historien har lärt oss sedan urminnes tider, och det är: Land och Ras är Allt. Land är nödvändigt för vår ras liv och bevarande. Rasens överlevnad, expansion och framsteg är det mest vitala målet i vår existens. Vi Vita Raslojalister — Creators tror inte bara på att utvidga amerikanskt territorium, som våra ärorika förfäder gjorde 1846-48, utan på att följa samma stora "amerikanska väg" genom att utvidga den vita rasens livsrum över hela världen, tills den vita rasen bebor varje gästvänlig kvadratkilometer på jordens yta.

7. Det mexikanska kriget ger också en läxa och en varning till alla dagens rasförrädare. Under order av general Winfield Scott ställdes 65 amerikanska desertörer, som anslutit sig till fiendestyrkorna, inför krigsrätt och dömdes till hängning. Låt det vara en varning till alla förrädare. Vi Vita Raslojalister — Creators intar en ännu tuffare hållning: som en del av vår religiösa trosbekännelse anser vi att raslojalitet

är den största äran, och rasförräderi är det värsta brottet. Vi hävdar att det att vara en förrädare mot sin ras är ett ännu mer avskyvärt brott än förräderi mot land eller armé. Vi ska också ha en dag av räkenskap med alla de förrädare som idag tror att de kan förråda den vita rasen med ostraffbarhet. Vi ska också skipa god gammaldags gränslandshustis mot rasförrädare. Vi ska aldrig förlåta eller glömma.

Vita människor, vakna!
Rädda den vita rasen!

Nummer 62 — Augusti 1990

Rasbiologi

vs.

Rasblandning och Degeneration

Vad menar vi med eugenik? I grund och botten betyder det rashygien. Alla naturens arter utövar det instinktivt. Alla arter, oavsett om det är en hjord bufflar, eller rådjur, eller karibuer, eller en flock ankor, gör i princip två saker för att hålla hjordens eller flockens genetik frisk: (a) det sker en kontinuerlig utgallring av de missanpassade för att förbättra hjordens eller flockens genetiska kvalitet (den starkastes överlevnad), och (b) de korsar sig inte med en annan liknande art, oavsett hur nära besläktad den arten än må vara.

Det finns ett antal kränkningar och förödmjukelser som är värre än döden, och det finns ett antal orsaker som en hedersam person skulle överväga att dö för. I *Nature's Eternal Religion* har jag gett den första delen av boken titeln "Den ohemnade kränkningen". I denna avhandling vill vi mer i detalj undersöka en av de kränkningar som juden begår mot naturens främsta, en kränkning som är så avskyvärd att den ersätter alla andra, och en som endast kan hämnas och betalas med blod. Det är en kränkning som begås framför våra ögon, varje dag på året, och som har pågått i århundraden. Vad juden gör mot den vita rasen är att i hemlighet förgifta vår vita genpool, dra ner den vita rasen långsamt men säkert, tills vi kommer att vara en eländig och skamlig massa av idiotiska bruna zombier, fogliga, dumma och redo att vara villiga slavar åt den förrädiska juden.

Låter det fantastiskt? Se dig omkring, min käre vita rasfrände. Du behöver varken vara ett geni eller vara klärvoajant för att se den vita rasen långsamt men säkert dras in i rasblandningens malström. Varje scen på den judiska dumburken talar tydligt om det för dig. Varje annons i de judiska tidningarna, tidskrifterna och andra medier förhärligar den dumma rasblandade mulatten som förebild för den kommande "nya tidsåldern".

JUDARNA VILL RASBLANDA DEN
VITA RASEN.
"PSST... HAR DU NÅGONSIN TÄNKT PÅ
ATT GIFTA DIG MED EN TREVLIG SVART KVINNA?
SE PÅ ALLA MULATTER DU
SKULLE KUNNA PRODUCERA!"

Varje dag i veckan publicerar *The Atlanta Constitution* (i kyrkan kallar vi den *The Atlanta Prostitution*) negrer, negrer, negrer, på stora bilder på förstasidan och på andra ställen. Till och med den "prestigefyllda" veckotidningen *Time magazine*, judiska tidskrifters flaggskepp nummer 1, stoltserar öppet med förutsägelsen att den **Vita Rasen kommer att vara en liten minoritet i Amerika** under nästa århundrade, och **att ler-raserna kommer att överväldiga och segra.** I numret från den 9 april 1990 flinade de åt förslaget att istället för att den amerikanska flaggan skulle vara röd, vit och blå, porträtterade deras framsida i en djärv karikatyr en flagga som bestod av bruna, svarta och gula ränder. I själva artikeln gottade sig judarna öppet över att Amerika höll på att **rasblandas och att processen var ostoppbar och oåterkallelig.**

Vi Skapare säger till er trolösa, slemmiga judar — glöm det! Vi Skapare, i samarbete med alla 500 miljoner vita raskamrater, är inte bara beslutna att vända denna process i Amerika, utan på hela denna planet Jorden. Vi är beslutna att driva judarna från makten, att återigen rycka kontrollen över vårt eget öde i våra egna händer och att kolonisera alla beboeliga och behagliga marker på denna planet med vårt eget slag. Detta är vi beslutna att göra, och detta är

en sak som är av en sådan transcendental omfattning att den sannerligen är väl värd att dö för.

* * * * *

Låt oss nu se på bilden från två sidor, nämligen vad den Vita Rasen skulle kunna och borde göra för att inte bara skydda sin dyrbara genpool, utan också avsevärt förbättra den, så som COTC förespråkar i sitt eugenikprogram. Låt oss sedan titta på den andra sidan och se hur juden gör precis motsatsen — genom att kraftfullt pumpa in Afrikas svarta blod i det vita Amerikas ådror.

Nyligen skickade en av våra anhängare från Kalifornien, pastor John Brooks, mig en bok som heter *Racial Hygiene — Medicine Under the Nazis*. Jag fann boken inte bara extremt intressant och inspirerande, utan också högst informativ när det gäller vad vi kan och måste göra för att först och främst rädda, och sedan uppgradera vår snabbt degenererande vita genpool. Dess författare, Robert N. Proctor, intar skenbart ståndpunkten att det nazisterna gjorde var hemskt, naturligtvis, en ståndpunkt som de flesta författare idag tvingas inta om de vill få sina böcker publicerade. Men vad han faktiskt säger är högst informativt och talar för sig självt. Vi kan lära oss mycket av vad inte bara tyskarna gjorde inom genetikforskningen, utan vad det världsomspännande brödraskapet av vetenskapsmän och läkare gjorde långt innan Hitlers nazistiska regering började omsätta mycket av den kända vetenskapliga kunskapen och slutsatserna i praktiken.

I sitt första kapitel, *The Origins of Racial Hygiene*, påpekar författaren att idén om rasliga skillnader har funnits under en längre tid, i flera hundra år faktiskt. Redan 1727 hävdade greven av Boulainvilliers att adelsmännen i Frankrike var ättlingar till en ursprunglig och överlägsen ras av långskalliga franker, i motsats till de lägre stånden i det franska samhället som härstammade från de keltiska gallerna. Det var dock inte förrän under andra hälften av artonhundratalet som rasproblemet fick detaljerad uppmärksamhet av vetenskapliga forskare. Åren 1853-55 publicerade Arthur Comte de Gobineau sin banbrytande *Essay on the Inequality of Races*. Han hävdade för första gången att ras var historiens främsta drivkraft. Lika viktigt var hans påstående att hans rasistiska historia var en vetenskap. Det var början på vetenskapens intåg på området för ras och genetik.

In i denna genetiska och vetenskapliga blandning kom publiceringen av Charles Darwins *Origin of the Species* år

1859. Darwins teorier utmanade för första gången på allvar det judisk-kristna konceptet om människans enhet, baserat på den enda skapelsen av Adam och Eva. Darwins teori (känd som evolution genom naturligt urval och de bäst lämpades överlevnad) antydde att människor hade utvecklats under hundratusentals, till och med miljontals år, och att människoraserna hade gått isär medan de anpassade sig till de lokala förhållandenas särdrag. Dess inverkan på vetenskaplig forskning var enorm.

* * * * *

Redan före Gobineau och Darwin var rasfrågan mest aktuell, inte i Europa utan i Amerika. Detta berodde troligen på det faktum att det i inget annat större avancerat vitt land fanns ett så stort inslag av svarta afrikaner som hotade att medföra bastardisering och rasmässig uppblandning av dess dominerande befolkning. För de blödande hjärtan-liberaler som skulle vilja framställa grundlagsfäderna som några av de sina som förkunnade att ”alla människor är skapade lika”, måste vi påpeka att den amerikanska konstitutionen erkände slaveriets legitimitet och utsträckte de fulla ”mänskliga rättigheterna” endast till besuttna vita män. Medan upplysta europeiska filosofer förespråkade frihet, gjorde de den ändå betingad av utövandet av ”förnuft”, en förmåga de inte medgav delades lika mellan människor. Engelsmannen David Hume, till exempel, jämförde en niggers intelligens med en parrots, och hävdade att en man av denna ras aldrig skulle kunna uppnå en status likvärdig en europés. Jean Jacques Rousseau från Frankrike hävdade att kvinnor var underlägsna män inom förnuftets sfär, och därför inte förtjänade samma rättigheter som män. Denna ståndpunkt delades uppenbarligen av de som utformade den amerikanska konstitutionen, eftersom det inte var förrän 1920 som kvinnor gavs rösträtt. I Storbritannien uppnåddes denna rättighet 1918 för kvinnor i åldern 30 år eller äldre och utökades till 21 års ålder 1928.

Tyska genetikforskare låg något efter dem i Amerika, England och Frankrike. Den tyska eugenik- eller rashygienrörelsen växte fram sent under artonhundratalet. De tyska socialdarwinisterna fruktade att deras ras degeneration höll på att bli ett hot av två skäl: för det första hade den medicinska vården av ”de svaga” börjat förstöra den naturliga kampen för tillvaron; och för det andra, den

fattiga och världens missanpassade började föröka sig snabbare än de välmående och de kompetenta.

År 1895 skrev Alfred Ploetz en avhandling som skulle komma att bli grunddokumentet för det som blev känt som rashygien (*Rassenhygiene*). Ploetz varnade för de olika typerna av social "motselektion" (såsom inbördeskrig, revolutioner, välfärd för de sjuka och de underlägsna). Dessa krafter måste undvikas. Krig och revolution måste undvikas, och stöd till de fattiga bör endast ges till dem som har passerat barnafödande ålder. Befolkningen bör skyddas från sådana agenter som alkohol, könssjukdomar eller allt annat som kan skada den mänskliga könscellen. Men framför allt varnade Ploetz för medicinsk vård av "de svaga", eftersom detta tillåter de underlägsna individerna att överleva och föröka sig, vilket de inte skulle göra i den naturliga ordningen. Traditionell medicinsk vård, hävdade han, hjälper därmed dessa specifika individer men äventyrar rasen. (Dessa teorier är parallella med dem vi förespråkar i *The White Man's Bible*, nämligen att civilisationen som sådan, utan en medveten rastro, har den katastrofala effekten att nedgradera arten.)

År 1904 grundade Ploetz *Archiv für Rassen- und Gesellschaftsbiologie* (Tidskrift för ras- och samhällsbiologi) för att undersöka "principerna för optimala förhållanden för rasens bevarande och utveckling." År 1905 grundade Ploetz, tillsammans med psykiatern Ernst Rüdin, antropologen Richard Thurnwald och juristen Anastasius Nordenholz, Sällskapet för rashygien för att främja saken för mänsklig rasförbättring. Snart blev sällskapet internationellt, och 1910 blev Sveriges Sällskap för rashygien dess första utländska filial.

Sällskapet började med endast en handfull medlemmar efter första världskriget men expanderade snabbt, både i Tyskland och utomlands. År 1930 hade det 1 300 medlemmar enbart i Tyskland, med sexton lokala avdelningar. Tidigt i dess bildande betonade Ploetz överlägsenheten hos det "nordiska beståndet" och, även om han ursprungligen inte uteslöt judarna från rasvetenskapens mål, påpekade han att judar var radikalt annorlunda i tanke och karaktär från det nordiska beståndet och att det i krigstider var nordborna som är "mer villiga att kämpa för sina idéer" och lider mest av utarmningen av sitt bästa rasbestånd. Judarna, noterade han, lider minst av krig, eftersom de tar värvning endast hälften så ofta och av dessa dödas endast hälften så ofta, och följaktligen lider de endast en fjärdedel så mycket som icke-judar.

Intresset för rashygien ökade enormt bland vetenskapsmän och inom läkarkåren under 1920-talet i Tyskland, och ett antal framstående namn framträder. Även om vi inte har möjlighet att i denna begränsade avhandling täcka den nu snabbt expanderande utvecklingen, bör vi nämna namn som Julius Friedrich Lehman, som snart blev Tysklands viktigaste utgivare av verk inom rashygien; Eugen Fischer, som utnämndes till direktör för Kaiser Wilhelm-institutet för antropologi, mänsklig genetik och eugenik när den organisationen öppnade sina dörrar 1927; Theobald Lang, som i Nationalsozialistische Monatshefte förklarade att nationalsocialismen helt enkelt var tillämpad biologi. Skaran av anmärkningsvärda vetenskapsmän och läkare som förespråkade rashygien växte snabbt i takt med nazistpartiets framgångar. Faktum är att andelen läkare som anslöt sig till nazistpartiet över hela linjen avsevärt översteg andelen i något annat yrke.

* * * * *

Det blev snart uppenbart för läkarkåren att teori var en sak, men för att omsätta sina idéer om eugenik i praktiken behövde de förenas med politisk makt. Det var således som nazistpartiets rasidéer vilade på läkarkårens forskning och främjande, och att läkarkåren i sin tur insåg att de behövde nazistpartiets politiska inflytande för att kunna genomföra sina idéer om rasförbättring. Det var ett naturligt och ömsesidigt partnerskap: var och en behövde den andre. Det är värt att notera att antalet tidskrifter för rashygien och relaterade områden hade förökats och expanderat till betydande proportioner innan Hitler kom till makten 1933. (Det fanns omkring 200 tyska medicinska tidskrifter 1933.) Det är också anmärkningsvärt att påpeka att rashygien inte "påtvingades" det tyska medicinska samfundet; läkare omfamnade ivrigt rasidealet och rasstaten. Detta gjorde de eftersom det var uppenbart för dem att en sådan kurs var den enda vägen att gå för den framtida rasliga, politiska, ekonomiska och fysiska hälsan hos det tyska folket, eller för vilket annat folk som helst, för den delen.

I och med övertagandet av den politiska makten 1933 förlorade nazistpartiet och läkarkåren ingen tid på att genomföra de rasidéer som läkarkåren hade förespråkat under de senaste decennierna. Inom de första månaderna blev läkarkåren *Gleichgeschaltet*, det vill säga samordnad eller förenad till en

enhetlig hierarkisk struktur, ansvarig inför en vertikal befälskedja som kulminerade i det Nationalsocialistiska Läkareförbundet, vilket i sin tur var underställt det Nationalsocialistiska partiet.

Gleichschaltung av den medicinska pressen i Tyskland markerade början på en kampanj för att eliminera judar, och allt som kunde identifieras som judiskt, från tysk medicinsk vetenskap. Sommaren 1933 meddelade tidskriften *Deutsches Ärzteblatt* (Tyska läkartidningen) att den tyska medicinska pressen skulle börja "rensa sig själv från icke-tyska influenser" för att återföra professionen till "tyskt kännande" och "tyskt tänkande".

Utbildningsreformen var en viktig del av nazistisk medicinsk politik. År 1933 bad propagandaminister Joseph Goebbels att alla tyska organisationer skulle utbildas i "det eugeniska tänkesättet". Stödet för ras-hygien vid tyska universitet ökade snabbt. År 1933 var Fritz Lenz den enda ordinarie professorn i rashygien i Tyskland, en position han hade innehaft under de föregående tio åren. Vid 1936 hade professurer i rashygien inrättats i Berlin, Bonn, Frankfurt, Giessen, Hamburg, Heidelberg, Jena, Königsberg, München och Würzburg. Snart krävde läroplanen att alla läkarstudenter ägnade tre timmars kursarbete per vecka under sin nionde termin åt "human genetik som grunden för rashygien".

* * * * *

Precis som inom yrken som juridik, bank och finans, utbildning, förlagsverksamhet och andra områden, hade läkarkåren fram till 1933 varit kraftigt dominerad av judar. Detta gällde särskilt i Berlin och de större städerna, mindre så på landsbygden och i de mindre städerna. Judar utgjorde mindre än 1 % av den tyska befolkningen, men 13 % av alla läkare var judiska. I Berlin, nationens huvudstad, var den siffran hela 60 % och med den följde naturligtvis kontroll över alla viktiga nervcentra inom läkarkåren i hela Tyskland. Det var ett grepp som inte var lätt att utrota.

Trots deras starka förankring satte dock de tyska läkarna och nazistpartiet igång med att göra just detta. Sommaren 1933 var ett av slagorden i den nya tidskriften *Tysk folkhälsa från blod och jord* att "göra slut på judarnas fördärvliga inflytande inom medicinen". Tidskriften innehöll en tecknad serie varannan vecka som karikerade "Herr Isidor Farbens liv och gärningar", en

läkare med överdrivna judiska drag. Kurt Holz, redaktör för *Der Stürmer*, hävdade i den nya tidskriften att, hur illa det än var att judiska advokater, journalister och politiker i årtionden hade injicerat sina gifter i det tyska folket, var det tusen gånger värre att judar hade kommit att dominera tysk medicin.

Att driva ut och utrota de djupt rotade judarna ur läkarkåren var inget projekt som gjordes över en natt, och det skedde inte heller enkelt. Berlin, som var hem för mer än hälften av Tysklands judiska läkare, fick bära huvudbördan av den antijudiska lagstiftningen. En officiell räkning i oktober 1933 visade totalt 3 481 läkare i Berlin som utövade medicin inom de statligt stödda försäkringsprogrammen. Av dessa var endast 1 404 av tyskt ursprung (40 %), 1 888 var av utländskt (judiskt) ursprung (54 %) och 189 var av "tvetydigt" ursprung, vilket innebar att de troligen var delvis judiska eller hade en judisk make eller maka. Vid 1934 hade 1 144 läkare tvingats bort från Berlins socialförsäkringsprogram, de flesta judar, men 10 % även på grund av kommunistiska kopplingar. Likväl var andelen judiska läkare i Berlin så sent som 1937 fortfarande så hög som 23 %.

Tyskland var ingalunda det enda landet som insåg det judiska hotet inom läkarkåren. Vid 1939 hade så skilda länder som Bulgarien, Frankrike, Italien, Norge, Polen och Rumänien antagit lagar som begränsade andelen judar som tilläts utöva medicin i sina länder. År 1937 röstade det polska läkarförbundet med 120 mot 104 för att utesluta judiska medlemmar ur organisationen. År 1938 beslutade den ungerska läkarkammaren att antalet judiska läkare i kammaren inte fick överstiga 20 %. När judiska läkare flydde Tyskland under 1930-talet vidtog grannländerna åtgärder för att hålla dem ute. Holland nekade arbetstillstånd till judar som flydde Tyskland. Bulgarien stängde sina gränser för judar 1939. I Belgien, år 1939, när tillströmningen av judar nådde 1 250 per månad, tillkännagav den flamländska nazistledaren Braun en kampanj för att utesluta "vita negrer" (weisse neger) från ytterligare invandring. Vid det tyska universitetet i Prag och de tekniska högskolorna i Brno befriades många judiska professorer från sina tjänster månader före den tyska invasionen i mars 1939.

Eutanasi

Efter att mer eller mindre ha städat upp (men aldrig helt) i den judiska frågan inom sitt eget område, började de...

Den tyska läkarkåren inledde i samarbete med den tyska regeringen reformer för att förbättra den tyska genetiska hälsan i alla andra sjukliga kategorier och fastställde program för framtida rensning och uppgradering av den tyska genpoolen.

Idén om förintelse av "liv ovärdiga att leva" hade diskuterats i juridisk och medicinsk litteratur långt före nazisternas maktövertagande. Under det sena artonhundratalet hade brittiska forskare som skrev för *Westminster Review* debatterat fördelarna med att förinta de obotligt sinnessjuka för att befria samhället från "denna fruktansvärda börda". År 1912, vid ett möte i den ungerska psykiatriska föreningen, rekommenderade Dr. Namenyi att "onyttiga idioter" skulle tas bort i enlighet med principerna för eutanasi. Ordet har olika betydelser för olika människor. För vissa betyder det rätten att dö avsiktligt vid en tidpunkt de själva väljer utan smärta eller utdraget lidande. För andra betyder det att vissa grupper eller individer förintas med våld som liv som är onyttiga och/eller skadliga och betungande för samhället — liv ovärdiga att leva. Det ena är frivilligt och det andra är tvångsmässigt, och de två har ständigt sammanblandats, en förvirring som knappast kan tillskrivas de nazistiska läkarna.

År 1920 publicerade Alfred Hoche, professor i medicin, och Rudolph Binding, professor i juridik, sin bok *Frigörande och förintelse av liv ovärdiga att leva* (Die Freigabe der Vernichtung lebensunwerten Lebens), i vilken de hävdade att principen om "tillåtet dödande" borde utvidgas till de obotligt sjuka, och de försvarade även rätten till självmord. Rätten att leva, hävdade de, måste förtjänas och rättfärdigas, inte dogmatiskt antas. De som inte är kapabla till mänskliga känslor — dessa "ballastliv" och "tomma mänskliga höljen" som fyller våra psykiatriska institutioner och mentalsjukhus — kan inte ha någon känsla för livets värde. Deras liv är inte ett liv värt att leva; därför är deras förintelse inte bara acceptabel, utan human.

Idéerna om eutanasi var inte begränsade till Tyskland. År 1935 bildade ett antal brittiska läkare *Voluntary Euthanasia Legalization Society*, under ledning av Lord Moynihan, ordförande för Royal College of Surgeons. År 1936 lade Euthanasia Society fram ett lagförslag inför underhuset för att tillåta frivillig eutanasi. En inte ovanlig åsikt i Storbritannien var att eutanasi borde övervägas som ett alternativ för psykiskt utvecklingsstörda, även om de i övrigt var friska.

Den amerikanska diskussionen om eutanasi nådde sin kulmen under perioden 1936 till 1941. Liksom i Storbritannien hävdade de flesta förespråkare att människor borde ha rätt att välja när eller hur de ska dö, och hjälpa till att garantera rättigheterna för de individer som idag skulle kräva en död med värdighet. Många hävdade att det skulle vara ett bra sätt att spara på medicinska kostnader. Dr. W.A. Gould försvarade i *Journal for the American Institute of Homeopathy* eutanasi som ett sätt att lösa ekonomiska svårigheter. Han påminde sina läsare om att eutanasi inte var en ny idé, och att några av de bästa och hälsosammaste samhällena i den antika världen hade utövat det, vilket framgår av "elimineringen av de olämpliga" i det antika Sparta, ett samhälle som redan utövade partiell eugenik och utan tvekan frambringade de finaste exemplaren av den mänskliga rasen, både mentalt och fysiskt, i hela historien. (Det som dömde den grekiska civilisationen var tvåfaldigt: (a) deras inbördes krig — Sparta mot Aten, och (b) föroreningen av deras genpool genom import av underlägsna utländska slavar. Vad grekerna behövde mest desperat, men inte hade, var en välstrukturerad rasreligion som inte bara kunde ha räddat deras exemplariska genpool utan drivit den till oanade höjder.)

Även i Amerika hävdade W.G. Lennox i ett tal 1938 till Harvards Phi Beta Kappa-avdelning att räddandet av marginella liv "lägger en börda på samhällets rygg." (Han borde se Amerika idag!) Han ville att läkare skulle erkänna "privilegiet att dö för de medfött förståndshandikappade och de obotligt sjuka som önskar dö: förmånen att inte födas för de olämpliga." Lennox var skarpsinnig nog att inse att "principen att begränsa vissa raser genom begränsning av avkomma skulle kunna tillämpas internationellt såväl som inomnationellt. Tyskland skulle med tiden kunna ha löst sitt judiska problem på detta sätt."

Motståndare till alla sådana åsikter var de kristna kyrkorna och de liberala "bleeding-hearts", där de senare **högljutt främjades av den judiska pressen. Tyskland, under tiden, även om de var psykologiskt och politiskt förberedda att agera i frågan om de sinnessjuka och de missanpassade, gick icke desto mindre försiktigt och långsamt fram. Delvis berodde detta utan tvekan på det faktum att landet var under kraftiga angrepp från den judiska pressen i deras världsomspännande kampanj. Av samma anledning minskade stödet för eutanasi i början av 1940-talet i Amerika och andra judisk-ockuperade "demokratier." När judarna lyckades uppvigla**

mer hat och fanatism mot tyskarna och för att störtat världen in i ett brodermordiskt krig 1939, ledde krigets svåra nödvändigheter och behovet av att spara på resurser och styrka slutligen till vissa begränsade åtgärder från tyskarnas sida för att befria sin befolkning från den börda som vården av de förståndshandikappade, de sinnessjuka och de medfödda arbetsoförmögna innebar.

Redan 1935, vid nazistpartiets kongress i Nürnberg, diskuterades planer för förstörelsen av alla Tysklands "liv ovärdiga att leva". I ett tal inför den kongressen angrep Gerhard Wagner, ledare för N.S. läkarförbund, liberalismen och marxismen för att ha förnekat "de inneboende olika värdena hos olika individers liv". Läran om jämlikhet (Gleichheitslehre), sade han, var till och med värre i sina effekter (biologiskt sett) än den bolsjevikiska revolutionen, i den mån den ledde till att man "värderade de sjuka, de döende och de arbetsoförmögna på samma nivå som de starka och de friska". Han påpekade att den genomsnittliga familjestorleken hos de "underlägsna" var nästan dubbelt så stor som hos friska familjer. Sålunda hade antalet psykiskt sjuka vuxit med 450 % under de senaste sjuttio åren, medan befolkningen som helhet bara hade ökat med 50 %. De underlägsna levde alltså på de friskas bekostnad och växte i en takt som var nio gånger så snabb som de normala och friska. Återigen, genom att projicera detta in i framtiden, försäkrade det samhällets försämring och sammanbrott, påpekade han.

Hitler insåg allt detta, men även om han var besluten att rensa den tyska nationen från det mänskliga avfall som hotade att förstöra den, var han motvillig att gå vidare inför "blödande hjärta"-propaganda. Det var inte förrän nationen var helt insnärjd i krig, när det blev en fråga om att behöva välja mellan att rädda värdelösa idioter och att rädda livet på stridande soldater, som de planer som upprättats tidigare sattes i verket. Nazisterna hävdade att om de friska skulle offra sina liv i krigstid, varför skulle då inte de sjuka, inkompetenta och värdelösa göra detsamma?

Efter att kriget mot Polen hade avslutats, indikerar arkiven efter viss tvekan att mellan januari 1940 och september 1941 dödades totalt 70 273 individer barmhärtigt medelst bedövningsinjektioner, gas och andra smärtfria metoder. I en befolkning på mer än 80 miljoner utgjorde detta mindre än en tiondels procent, och gjorde inte direkt något större hack i antalet sinnessjuka och obotligt sjuka. Men det indikerade att det tyska folket

menade allvar med att försöka rensa sin ras från defekta och skulle, över en längre tidsperiod, utan tvekan ha lyckats. Rom byggdes inte på en dag, och man kan inte förvänta sig att alla ackumulerade missförhållanden och rassynder från århundraden ska botas under den korta period på sex år som nazisterna hade i fredstid.

Sterilisering

Raspolitiken lät inte vänta på sig efter att Hitler kom till makten den 30 januari 1933. Den 14 juli samma år antog nazistregeringen *Lagen för förebyggande av ärftligt sjuk avkomma*, enligt vilken en individ kunde steriliseras om han eller hon, enligt en rasbiologisk domstols utlåtande, led av någon av flera ärftliga sjukdomar, inklusive intellektuell funktionsnedsättning, schizofreni, manodepressivitet, ärftlig epilepsi, Huntingtons sjukdom, ärftlig blindhet eller dövhet, eller svår alkoholism.

Rashygieniker och stora delar av den ortodoxa medicinska pressen hade länge förespråkat sterilisering som ett medel för att förbättra rasens kvalitet. Redan 1892 hade psykiatern August Forel försökt rättfärdiga sterilisering av sinnessjuka som en nationell uppoffring liknande den en soldat gör i krig.

Nürnberglagarna

Under hösten 1935 undertecknade Hitler en serie om tre åtgärder, allmänt kallade Nürnberglagarna, för att ytterligare rensa den tyska befolkningen från oönskade element.

(a) **Riksmedborgarlagen** av den 15 september 1935, som skilde mellan medborgare och invånare. Medborgare, den mer exklusiva kategorin, inkluderade endast de "av tyskt eller besläktat blod" och som var "kapabla att troget tjäna det tyska folket och nationen." Judar i synnerhet ansågs uteslutna från medborgarskap, men kunde klassificeras som invånare, utan rätt till många av medborgarskapets privilegier. Märkligt nog klassificerades även ensamstående kvinnor som invånare, där motiveringen uppenbarligen var att tyska kvinnor borde gifta sig och föda barn.

(b) Även den 15 september tillkännagavs **Lagen för skydd av tyskt blod och tysk ära**, eller Blodsskyddslagen. Den förbjöd både äktenskap och sexuella relationer mellan icke-judar och judar, och senare utvidgades denna lag till att gälla alla "icke-arier." Den

klassificerade judar som "heljudar" om alla fyra av deras mor- och farföräldrar var judar; blandras av första graden om två var judiska, och av andra graden om en mor- eller farförälder var judisk. Baserat på dessa klassificeringar var lagen mycket specifik gällande vilka kategorier som fick ingå äktenskap. Lagen föreskrev vidare att judar förbjöds att anställa tyska tjänare under fyrtiofem års ålder.

(c) Den 18 oktober antog regeringen en tredje och sista åtgärd i denna serie. **Lagen för skydd av det tyska folkets genetiska hälsa**, eller äktenskapshälsolagen, krävde att par genomgick en medicinsk undersökning före äktenskapet för att förhindra att rasskador uppstod. Lagen förbjöd äktenskap mellan individer som led av könssjukdomar, svagsinthet, epilepsi eller andra åkommor som specificerades i 1933 års steriliseringslag. De som ansågs "genetiskt sjuka" tilläts gifta sig med andra i samma kategori, men först efter att de hade steriliserats för att säkerställa att de inte lämnade någon avkomma.

Walter Gmelin, chef för hälsovårdskontoret i Schwäbisch Hall, skrev en artikel 1933 där han uppmanade läkare att hjälpa till att utforma raslagstiftning, vilken omfattade både negativa och positiva åtgärder. De negativa åtgärderna inkluderade steriliseringslagen, äktenskapssanktioner, vissa former av födelsekontroll och andra sanktioner. De viktigare positiva åtgärderna inkluderade stöd för "värdefulla genetiska linjer" och incitament för familjer av god härkomst att skaffa många barn. Han föreslog vidare att med tanke på det stora antal judar som hade konverterat till kristendomen av bekvämlighetsskäl, var religionen ensam inte längre ett tillförlitligt mått på ras. Gmelin föreslog därför att regeringen skulle inleda en massiv insats för att upprätta ett omfattande genetiskt register över det tyska folket för att fastställa omfattningen av de problem som tyska hälsovårdsmyndigheter skulle behöva hantera för att uppgradera nationens genetiska hälsa. Redan 1930 hade Kurt Thomalla föreslagit att alla tyskar skulle bära ett hälsopass som skulle innehålla viktig information om ens genetiska och rasmässiga hälsa.

Slutsats

Som vi kan se av ovanstående var den tyska nationen under 1930-talet väl på väg att genomföra en kraftfull, konstruktiv politik för att rensa upp i det rasmässiga moras som judarna hade dragit ner dem i efter deras

nederlag i första världskriget. Judarna fruktade en frisk och återuppstånden tysk nation, och med rätta, eftersom deras exemplariska framgång snart skulle ha efterliknats av alla de andra vita nationerna, inte bara i Europa utan även i Amerika och över hela världen. Judarna lyckades därför, genom sin världsomspännande propagandaapparat och finansiella manipulationer, förrädiskt lura in de andra vita nationerna i ett globalt andra krig för att krossa det som Tyskland hade byggt upp. **Vi får aldrig låta en sådan katastrof, där vitt folk dödar vitt folk, någonsin hända igen.** Efter att de hade krossat den tyska regeringen, dess städer och infrastruktur, satte de i gång med att våldta och skända de tyska kvinnorna med horder av förbannade svarta djur.

Vi Creators stöder starkt andan i den tyska rensningsoperationen och deras raslagar, men vi överser inte nödvändigtvis med eller avser att efterlikna dem i sig. Inte heller tänker vi sortera ut dem och göra en lista över vilka vi godkänner eller ogillar. Vi har redan tydligt lagt fram vår rasliga och eugeniska filosofi i olika kapitel i *White Man's Bible*, såsom *Creativity and Eugenics*; *Life, Death and Immortality*, och ett antal andra, liksom *Eugenics and Survival of the White Race* i *Salubrious Living*, och vi ser ingen anledning att ändra någon av dem nu. Inte heller ser vi någon anledning att formulera någon av våra lagar eller vår tro mer detaljerat vid denna tidpunkt. Jag anser att vi har gjort det tydligt och i tillräcklig detalj för närvarande. Det finns dock mycket vi kan lära av den tyska erfarenheten och det åligger oss att studera deras historia.

Den huvudsakliga skillnaden mellan vår filosofi och den nazistiska filosofin från 1930-talet är att medan nazisterna lade störst vikt vid germanska rasliga egenskaper, säger vi att det finns ett enormt antal värdefulla raskvaliteter i alla den vita rasens nationer, och även ett antal oönskade egenskaper som måste gallras ut om vi ska överleva och utvecklas som art. Medan nazisterna skilde mellan tyskar och icke-tyskar, **vänder vi oss till och omfamnar alla vita folk på denna planet jorden** och drar gränsen mellan den vita rasen och "mud races". Vi behöver alla våra vita raskamrater för att överleva, och vi tror att vårt aggressiva program för eugenik, när vi väl får det i drift, kan och kommer

effektivt uppgradera vår ras till övermänniskans era och bortom den.

Det finns två andra punkter jag vill framföra. Den ena är att vi nu rasmässigt befinner oss i en mycket större och mer alarmerande katastrofal röra än tyskarna gjorde på 1920-talet, och vi är nu på väg rakt åt helvete i en rasande fart om vi inte ändrar riktning våldsamt och kraftfullt, och vi gör det nu. Den andra punkten är att ingenting kommer att stoppa bastardiseringen och förslumningen av den vita rasen om vi inte får judarna från våra ryggar, som tyskarna gjorde på 1930-talet, och tar kontroll över vårt eget öde och våra regeringar, världen över.

Endast Creativity har tron och programmet för att förena de vita folken på en global basis och driva juden från makten.

Creativity är den vinnande formeln för vit överlevnad!

Vite man, gå med i det vinnande laget, idag!

Mobilisera den vita rasen!

Nummer 63 — September 1990

Krig i Mellanöstern

Amerikanska pojkar skickas för att dö för Israel

Längst ner i hela detta uppror i Mellanöstern finns Israel. JOG har beslutat att dra över den amerikanska militärmaktens enorma styrka till Saudiarabiens heta sand och krossa det potentiella hotet mot Israel från Irak eller något annat arabland. Vita män, istället för att gå med i den judiska ockupationsregeringens pro-judiska armé, gå med i vår pro-vita rörelse för vit raslig överlevnad, expansion och framsteg!

I åratal har Israel försökt frammana något scenario som skulle förmå USA:s mäktiga kraft att flytta sina enorma styrkor till Mellanösterns heta sand och krossa Israels arabiska grannar. Nu verkar de tro att de har funnit en sådan förevändning. Åtminstone den inflammatoriska retorik som strömmar ut ur president Bushs mun verkar försöka övertyga det amerikanska folket om att de nu har en moralisk fråga, en helig sak med vilken de kan begå ett sådant kolossalt misstag. I vilket fall som helst, oavsett om den förvirrade amerikanska allmänheten är övertygad eller inte, flyttar Bush stora militära styrkor från USA till Saudiarabiens dödliga 120-gradiga sand. Själva det faktum att hans vansinniga retorik är så höggradigt inflammatorisk tyder starkt på hans avsikt att tända ett skjutkrig.

Låt oss undersöka både frågorna och retoriken.

Bush säger att våra "vitala intressen" hotas av en "ny Hitler", av en galning. Inte sant. Huruvida en arab...

The Associated Press

Soldater från 82:a luftburna divisionen bekämpar den hårda ökenhettan på tisdagen i Saudiarabien genom att dricka stora mängder flaskvatten och söka lindring från solen i den glesa skuggan av sina fordon.

eller en annan kontrollerar Kuwaits olja spelar liten eller ingen roll för USA. Saddam Hussein hade ingen avsikt att undanhålla Kuwaits olja från USA eller någon annan. Faktum är att irakierna är ytterst angelägna om att sälja all olja de kan eftersom det är deras finansiella livsnerv. Dessutom var USA:s import av olja från Kuwait endast magra 1,5 procent av dess dagliga konsumtion. Så vad är den stora grejen? Det spelar väldigt liten roll för oss om någon fet miljardär till schejk eller emir (Saddam säger att emiren som satt på Kuwaits tron är "efterbliven") säljer oss oljan, eller skinnar oss, eller om vi köper den från Irak. Visst spelar det absolut ingen jävla roll alls för de unga amerikanska pojkar som placeras på Saudiarabiens heta, brännande sand för att svettas och dö.

Andra punkten. Vi är där, säger Bush, för att försvara Saudiarabien mot Iraks Saddam, och vi "tror" att han "avser" att invadera Saudiarabien härnäst. Hur idiotisk får man bli? Om vi ska gå i krig och försvara varje uselt lerland i världen mot ett annat som vi "misstänker" har aggressiva avsikter mot sina grannar, skulle vi behöva sätta in våra styrkor vid minst femtio gränser spridda över hela jordklotet.

Och sedan när tillskansade vi oss rätten att vara världens polis (eller översittare) så att vi har rätt att gå

in, invadera och krossa varje utländsk potentat mot vilken Bush har en personlig vendetta, eller mer exakt — som hans judiska överherrar vill att vi ska förinta?

Tredje punkten. Bush försöker skenheligt och bedrägligt göra detta till en "principfråga", en moralisk fråga där vi inte kan tillåta en stor mobbardiktator att invadera en mindre diktator. Vi kan inte tillåta regeln att "makt ger rätt", säger den dubbelmoraliske hycklare som är "vår" president, eller mer korrekt, den politiska prostituerade och frontfiguren för JOG, som egentligen drar i trådarna. Vad sägs om hans stora mobbarinvasion av Panama för mindre än åtta månader sedan? Vad sägs om vår invasion av Grenada flera år tidigare? För några år sedan, som chef för CIA, hade Bush Noriega på sin lönelista och det finns ett gemytligt foto på de två när de diskuterar några dunkla skumraskaffärer, förmodligen om hur man kan tjäna mer pengar på droghandeln.

Var var vi när Israel hänsynslöst invaderade Egypten under sexdagarskriget?

Eller när Israel ockuperade Golanhöjderna, Västbanken och Gazaremsan, områden som de fortfarande håller och tyranniserar än idag?

Vidare, var befann sig USA för tio år sedan, när Saddam Hussein och Irak invaderade Iran? Jo, vi stödde honom och försåg honom med vapen mot vår dåvarande "årets mobbare", Ayatollah Khomeini. Men nu byter vi sida, likt den förrädiska mobbare USA självt har blivit, för att söka hjälp från Iran för att bekämpa Irak. Den skiftande amerikanska politiken under de senaste decennierna har bara haft ett konsekvent drag: att förråda och förinta dem som trodde att USA var deras vän. Med sådana "vänner", vem behöver fiender?

Fjärde punkten. Bush kallar Saddam för en lögnare. Det är den typ av retorik som krigförande parter använder när de vill vara absolut säkra på att provocera fram ett skjutvapenkrig. Saddam ger igen dagen efter och kallar Bush för en lögnare, men vem är den största lögnaren? Jag anser att Bush vinner detta tvivelaktiga pris med råge. När Saddam invaderade Kuwait fångade han åtminstone ett rikt byte för sitt land, och han är en hyllad hjälte för sina egna landsmän. När Bush gick in i Panama fångade han sin tidigare polare, Noriega, inget rikt byte, som för övrigt fortfarande inte har ställts inför rätta efter att ha suttit av tiden i buren de senaste åtta månaderna. Som det ser ut nu kommer han kanske aldrig att ställas inför rätta, och om han någonsin gör det, är det ytterst tveksamt om han kommer att fällas.

Dessutom skulle han kunna, och kommer utan tvekan att, avslöja några pinsamma fakta om Bushs dubbelspel. När allt kommer omkring, vilken rätt har den store mobbaren George Bush att invadera ett suveränt land, slå dess infrastruktur i spillror, för att sedan med våld kidnappa dess statschef, föra honom till USA och ställa honom inför rätta för påstådda brott begångna i ett främmande land? Om vi konsekvent skulle driva en sådan politik på världsomspännande basis, skulle vi släpa in alla kriminella regeringschefer från omkring 140 länder, med början med de kriminella ligisterna i spetsen för den parasitära staten Israel.

Femte punkten. Precis som i fallet med det vansinniga och oerhört kostsamma Vietnamkriget i både liv och pengar, störtar USA:s president oss bryskt och överilat in i ett dumt krig utan att kongressen rådfrågas och gör en formell krigsförklaring. Detta är ett uppenbart och flagrant brott mot konstitutionen för vilket Bush med all säkerhet borde ställas inför riksrätt. Eftersom införandet av en blockad är en ren krigshandling, använder han sådana slingrande ord som ingripande mot fartyg och hamnar i andra länder, till och med länder som Jordanien, vår förmodade vän, mot vilken vi inte har något outrett.

Vilket för oss till den sista punkten, som är denna: våra pojkar skickas inte över för att svettas och dö i Mellanösterns heta sand varken för att skydda våra "vitala intressen", eller vår oljetillgång, eller för att återinsätta den "legitima" fete och efterblivne emiren av Kuwait på tronen, eller för att skydda Saudiarabien från invasion, eller som en fråga om några fiktiva men tvivelaktiga "heliga" principer såsom att påtvinga vår variant av "demokrati" på någon ovillig mottagare. Inte heller är det George Bush eller USA som egentligen bestämmer. Judarna bestämmer i sitt eget olycksbådande intresse och Israels. I botten av hela detta uppror i Mellanöstern ligger Israel. JOG har beslutat att dra över den amerikanska militärmaktens fruktansvärda styrka till Saudiarabiens heta sand och krossa det potentiella hotet mot Israel från Irak eller något annat arabland. Under tiden håller Israel en ovanligt låg profil, som om det bara vore en oskyldig åskådare och inte hade något med det hela att göra. Men de lurar ingen, minst av allt araberna, och i mindre utsträckning de europeiska hantlangarna som England, Frankrike och Tyskland, som motvilligt pressas att "stödja" USA:s oheliga kampanj. De mest förvirrade och förbryllade i hela röran är den amerikanska allmänheten, som kommer att få betala det högsta priset av alla.

för detta hänsynslösa och fega förräderi av den judiska ockupationsregeringen.

Med all vederbörlig erkänsla för de förrädiska och lömska upptåg George Bush har genomfört, måste vi inse att han inte är sin egen herre. Liksom president Reagan före honom är han bara en frontfigur, en shabez-goy, en föraktlig hantlangare åt judarna, som bakom kulisserna kontrollerar detta land och världen. Så huruvida Bush eller Saddam är den största lögnaren, eller den mest flagranta angriparen, är en akademisk fråga och egentligen ovidkommande.

Vad vi måste göra för att befria oss själva och världen från denna ständiga judiska plåga är att bygga upp en formidabel maktstruktur för oss själva, den vita rasen, på världsomspännande basis, med början här i USA. Church of the Creator, med Creativitiys trosbekännelse och program, har den enda vinnande formeln på vilken en sådan maktstruktur kan byggas.

Vita människa, istället för att gå med i den judiska ockupationsregeringens pro-judiska armé, gå med i vår pro-vita rörelse för vit raslig överlevnad, expansion och framsteg! Förena dig med oss och låt oss utplåna detta främmande gissel från jordens yta, en gång för alla. Delenda est Judaica!

Hur man effektivt bryter upp ett civiliserat vitt samhälle och driver det åt helvete i en handkorg

Det mycket omtalade "Mångkulturella samhället" leder till kaos och dekadens

Vi upprepar:

Vem behöver niggrer?

Det fanns två rasfrågor som fick en enorm mängd uppmärksamhet i den judekontrollerade pressen, inklusive *The Atlanta Constitution*, under månaderna juli och augusti. (Inom kyrkan kallar vi detta jude-orkestrerade skandalblad för *The Atlanta Prostitution*, och med all rätt, eftersom inget annat olycksbådande verktyg har gjort så mycket för att prostituera och förnedra den en gång stolta staden Atlanta, Georgia.)

En av de frågor som *The Atlanta Prostitution* har hamrat på är en som knappast behöver beröra Atlanta alls, eftersom händelsen inte äger rum i Atlanta, och inte ens inom delstaten Georgia.

I åratal har PGA (Professional Golfers' Association) hållit sin årliga mästerskapsturnering vid några av de finaste countryklubbarna i nationen. För 1990 valde man att arrangera detta evenemang i staden Birmingham, Alabama, och specifikt vid Shoals Creek Country Club, att hållas 9-12 augusti 1990. Shoals Creek är en av de mest prestigefyllda countryklubbarna i nationen, och den hade också äran att vara värd för PGA-mästerskapet för sex år sedan. Som en countryklubb med viss klass och distinktion, och som en social klubb lika mycket som en sportklubb, har den under hela sin långa historia undvikit att ha några svarta medlemmar. Den är i själva verket mycket noggrann med vilka den accepterar i sitt medlemsregister, även om de är vita, och inträdesavgiften är branta 35 000 dollar. PGA var väl

medvetna om det faktum att Shoals Creek inte hade några svarta medlemmar när man valde att hålla sin turnering där 1990, och även när den spelades där sex år tidigare.

Men den här gången bestämde sig judarna för att de skulle bryta ner de sociala barriärerna och injicera en nigger i detta elitära privata vita sällskap, vare sig de gillade det eller ej. Efter att ha fattat det beslutet och ha kontroll över landets (och världens) nyhetsmedier, bröt snart helvetet löst. När de släppte lös sin massiva propagandakampanj över hela landet, med The Atlanta Prostitution förmodligen skrikande högst, skulle hela världen snart få veta om fasornas fasa! Det fanns ingen nigger i Shoals Creek Country Club och därför borde PGA bannlysa platsen. Snart gav sig även det jude-orkestrerade NAACP in i leken och hotade med att vakta platsen och ställa till med ett herrans liv.

Varken medlemmarna i Shoals Creek Country Club eller PGA var särskilt pigga på att böja sig för den judiska kabalens eller NAACP:s krav, oavsett hur högt de skrek. Men sedan satte judarna in sin andra artillerilinje. Evenemang som PGA- mästerskapen är stora medie- och TV-händelser och de miljontals dollar i reklam som följer med dem. Snart förmåddes Toyota, IBM, Delta Airlines och Honda/Acura att dra tillbaka sin annonsering från TV-nätverken ESPN och ABC som sponsrade PGA- mästerskapet. Detta skar verkligen in i hjärtat av kontroversen. Eftersom pengar styr allt, och ställda inför förlusten av reklampengar värda två miljoner dollar, kom Shoals Creek Country Club och PGA snart överens med fienden. Snart var sökandet igång efter någon alibi- nigger att ta in som medlem i deras elitklubb. Kort därefter fann de en viss Louis Willie, en mulatt och försäkringstjänsteman i Birmingham, och Willie togs in, hux flux, utan något krångel med en bakgrunds- undersökning som vanligtvis föregår ett nytt medlemskap, och utan den vanliga inträdesavgiften på 35 000 dollar! Presto! Instant nigger-medlemskap! Judarna hade brutit den långvariga traditionen i Shoals Creek Country Club. De hade förödmjukat och förolämpat inte bara dess medlemmar, utan även PGA, och dessutom hotade de nu alla vita Country- klubbar över hela nationen. De skickade ut budskapet att de bäst borde skynda sig att placera niggrer mitt ibland sig, även om niggrer är notoriskt ointresserade av golf och aldrig har producerat några bra spelare. Till och med Louis Willie, som inte ens är en riktig golfare, sa att han egentligen inte ville

vara medlem, men någon var tvungen att vara först. Verkligen? Vem behöver n*grer i sina led?

* * * * *

Den andra oviktiga sak som verkade uppta redaktörer, reportrar och krönikörer på *The Atlanta Prostitution* i dagar och veckor i sträck var National Black Arts Festival. Att höra dem flöda över, lovsjunga och prisa denna primitiva samling av n*gerskräp som hade samlats i Atlanta, Georgia, skulle få en att tro att detta evenemang överskuggade Kristi återkomst. Dag efter dag visade tidningen reproduktioner i färg av primitiva försök att klicka färg på duk som lätt skulle ha kunnat göras av en amatörmässig sexåring.

Sådana extravaganta bildtexter som "Slår an en vibrerande ny ton", "Thornton Dials uppstigning", "Han är svart, stolt" rubricerade ett oändligt antal artiklar som lovordade dygderna hos n*ger-"konst", varav det mesta, om det hade gjorts av en vit konstnär, inte skulle ha ägnats så mycket som en flyktig blick.

* * * * *

Allt detta väcker några avgörande moraliska frågor. **Varför är det okej att ha en National Black Arts Festival från vilken vita uppenbarligen är uteslutna, men ett avskyvärt moraliskt brott för det vita folket att ha en helvit social landsortsklubb som inte har något n*germedlemskap?** Skulle det ha varit okej att ha en White Arts Festival från vilken n*gerkonstnärer skulle uteslutas? Om ett sådant evenemang hölls, skulle n*grerna och judarna skrika högre än de ylande bansheerna. Om vi ska förespråka färgblindhet inom ett område, då bör vi också göra det i alla andra kategorier. Det som är sås för gåsen är sås för galten. **Varför är det fantastiskt att ha en organisation som NAACP som är extremt rasistisk genom att endast främja n*grers intressen, men samtidigt anses det vara en skymf om vi har en rasreligion som Creativity som främjar det vita folkets bästa intressen?**

Nyligen distribuerade några av våra aktivister flera hundra exemplar av *Racial Loyalty* i ett grannskap i Tampa, en aktivitet som utövas av miljontals andra människor genom att distribuera sin specifika litteratur såsom shoppingguider, flygblad för politiska kampanjer, av Vakttornets folk, Hare Krishna och tusentals andra. Men vår

var vit rasist, den där kategorin av "nej-nej", och omedelbart utbröt en stor storm. Artiklar som fördömde oss publicerades i *The Tampa Tribune* och *St. Petersburg Times*. Den judiska borgmästaren i Tampa, en viss Sandy Freedman, inspirerades till att leda en parad i centrala Tampa den 12 juli 1990. Den betecknades som en Solidaritetsmarsch mot bigotteri och fördomar och var utformad för att "stoppa allt hat". Affären organiserades av ett antal av de mest virulenta av alla hatgrupper, vilka alla fortsatte med att koncentrera sitt hat uteslutande mot den vita rasen, och vars främsta mål var och är att utplåna den vita rasen i sin helhet. När de talar om solidaritet är det endast solidaritet riktad mot den vita rasen, aldrig solidaritet *för* den vita rasen. Som vanligt leddes Solidaritetsmarschen av judar, av vilka den judiska borgmästaren Sandy Freedman var dess främsta protagonist.

En intressant avstickare från denna pladdrande uppvisning av "broderlig kärlek" var ett spanskt hatflygblad som skickades från Tampa till oss här på vår adress i Otto. Flygbladet visade bilder på deras hjältar, nämligen banditerna Pancho Villa och Emiliano Zapata, som militanta krigare mot gringos i USA. Allt var på spanska, och en översättning av ett gällt stycke längst ner på flygbladet förkunnade:

> "Död åt de rasistiska, imperialistiska, fascistiska och (smutsigt kraftuttryck) gringos, horungar. Vi är fast beslutna att fortsätta vårt försvar, framför er, mitt ibland er och bakom er."

Vilken broderlig kärlek! Men den judiska borgmästaren Freedman verkade inte märka, eller bry sig om, eller ha något emot den sortens hatiska människor alldeles i närheten av hemmet och på sin egen bakgård. De var ju trots allt inte vita.

* * * * *

Som varje annat organ för den judiska propagandan i USA, förkunnar *The Atlanta Prostitution* varje dag i veckan i högljudda och glödande ordalag glädjen och dygderna i ett multirasialt samhälle. Det är, åh! så stolt över de mångskiftande raserna, språken, etniska grupperna och de avfällingar, vrak och drägg från världen som samlas i Atlanta. Där finns vietnameser, nicaraguaner, kubaner, hinduer, mexikaner, pakistanier, kineser och japaner, för att inte tala om de miljontals nigger som svärmar över landskapet. Bäst av allt är att borgmästaren är en mulattnigger, liksom polischefen,

större delen av stadsfullmäktige och hela resten av den civila förvaltningens kabal. Vilken tur kan man ha, säger *The Atlanta Prostitution*, vi håller på att bli en sådan internationell stad. Det faktum att japanerna köper upp många av stadens mest framstående skyskrapor är en sådan välsignelse, det tillför inte bara investeringskapital till vår stad, utan allt bidrar till en sådan rikedom i vår kulturella blandning. Vi vill alla leva i ett mångspråkigt, multirasialt, mångkulturellt, flerspråkigt, multiplex, mångfaldigt, polymorft, brokigt, disharmoniskt, heterogent, inkongruent, divergent, hopblandat och sönderkört samhälle, eller hur?

Nej, det vill vi inte! Inte ens de dumma negrerna eller vietnameserna vill ha ett mångspråkigt samhälle. Var och en av dem vill bygga och utvidga sin enklav, att ta över, att utrota de andra raserna och etniska grupperna och härska över hela flocken.

* * * * *

I **Creative Credo nr 17** i *The White Man's Bible* slår vi tydligt fast en naturlag och historiens kompromisslösa lärdomar, nämligen: **endast ett homogent samhälle kan styras och kan bestå.**

Det första stycket i detta kapitel fastställer de grundläggande principerna för denna observation:

Rasblandning innebär döden. Historien har bevisat om och om igen att inget multirasialt eller mångspråkigt samhälle har överlevt länge. Precis som vi i föregående kapitel har sett att en frisk kropp inte vill och inte kan tolerera några främmande organismer i sig, så kan inte heller ett samhälle överleva inblandning av främmande element. Låt oss lära oss denna grundläggande läxa för all framtid och lyssna till den och lyssna noga! Låt oss uttrycka det på ett annat sätt: Varje samhälle vars element består av två eller flera differentierade raser kommer ständigt att ligga i krig med sig självt tills det förgör sig självt. Vanligtvis kommer dräggen i ett sådant samhälle att förstöra de bästa elementen och de förstnämnda kommer att överleva för att besitta fastigheterna i en mer primitiv social struktur. Anarki, fattigdom och elände kommer då att bli dess normala livsstil. Ett utmärkt exempel på detta är Haitis historia, vilken berättelse vi har återgett i ett framtida kapitel. Men historien överflödar av ett valfritt antal andra exempel. I vår tidigare bok, Nature's Eternal Religion, har vi citerat några sådana som Egypten, Indien och andra."

Eftersom ovanstående kapitel skrevs för mer än tio år sedan, fortsätter bevisen som stöder den slutsatsen att hopa sig på ett olycksbådande sätt. När vi ser på de dagliga rubrikerna och observerar hur länderna i tredje världen klarar sig på egen hand, finner vi att den gemensamma nämnaren i vart och ett av dessa "självstyrande" länder är fattigdom, svält, anarki, revolution, brottslighet och mord. Jag tittar i dagens tidning och finner följande:

— En artikel, daterad Eravor, Sri Lanka, proklamerar: "Beväpnade män mördar 119 muslimer i Sri Lanka; tamiler beskylls."

— En annan artikel, samma sida, daterad Johannesburg, Sydafrika: "9 dör i slagsmål vid vandrarhem för svarta sydafrikaner."

— Daterat Paynesville, Liberia: "Liberianska regeringens motattack lossar rebellernas grepp." I artikeln nämns vidare att 18 civila dödades i motattacken, och kroppar av flyktingar och klädesplagg från deras bylten låg utspridda på gatorna.

— Karachi, Pakistan: "5 av Bhuttos anhängare häktade för korruptionsanklagelser."

— Sidon, Libanon: "Strid mellan libanesiska shiiter dödar 16."

— Port-of-Spain, Trinidad: "Trinidads kuppledare hotar gisslan." Vidare i artikeln står det: den svarte muslimske ledaren för kuppförsöket hotade att döda premiärministern och andra regeringsmedlemmar i gisslan och redan 22 personer hade dött i upproret.

* * * * *

Samtidigt, närmare hemmet i vår "modell" för en mångkulturell stad, Atlanta, som har äran att vara Amerikas mordhuvudstad (näst efter den svarta djungel som är vår nations huvudstad), rör det också på sig.

För mer än tio år sedan, för att återuppliva den negerinfesterade "kärnan" i staden Atlanta, östes mycket pengar in i att bygga en turist-, underhållnings- och nattklubbsattraktion "Atlanta Underground" i en sektion under gatunivå. Mycket av dessa pengar kom från skattebetalarna. Trots alla butiker, restauranger, attraktioner och andra verksamheter som öppnades, misslyckades satsningen, främst för att de vita människorna var rädda för att våga sig in i detta brottsdrabbade negerområde. För några år sedan försökte mulatt-borgmästaren Andy Young återigen att återuppliva Underground Atlanta genom att ösa enorma summor offentliga medel i projektet och

förstärkte polisskyddet till den grad att det ibland fanns fler poliser än kunder. Atlanta Prostitution blev extatiska över att främja projektet, och under en tid verkade det som om satsningen skulle kunna bli ekonomiskt bärkraftig. Men inte längre. Synden straffar sig själv, och då niggrer och brottslighet är oskiljaktiga, bröt tecken på droger och gängkrig förra veckan ut i det öppna i Underground Atlanta. Det verkar som om krigföringen mellan två rivaliserande niggergäng från Los Angeles, Crips-gänget och Bloods-gänget, har flyttat in. Förra veckan började skjutandet vid Peachtree-ingången till Underground Atlanta, och en person dödades och två sårades. Jag förutspår att denna andra vända för Underground Atlanta är dömd att misslyckas. Det kommer att gå omkull precis som den första versionen. Problem: niggrer.

Samtidigt i det balkaniserade Europa har våra vita raskamrater nästan lika många problem som de blandade länderna. En rubrik över sidan i en nyligen publicerad rapport från det området proklamerar: "Balkanska rivaliteter hotar att återantända Europas krutdurk." Med dateringen Zagreb, Jugoslavien, rapporterar artikeln: "Upplopp bröt ut vid en fotbollsmatch nyligen i Zagreb. Men det var inte ditt vanliga europeiska fotbollsvåld. Det var en blodig strid mellan kroater och serber, Jugoslaviens två största etniska grupper, vars hat mot varandra sträcker sig århundraden djupt. 138 personer skadades, 12 kritiskt... Många ser våldet som ett förebud om vad som komma skall."

Balkan är utan tvekan Europas mest instabila krutdurk. Men de är på intet sätt den enda källan till etnisk krigföring och splittring. I Tjeckoslovakien finns olösta spänningar mellan tjecker och slovaker. Oavsett vilka fördrag som undertecknas av ett återförenat Tyskland om de nuvarande gränsernas beständighet, lämnades miljontals etniska tyskar kvar inom Polens, Tjeckoslovakiens, Rumäniens och Rysslands gränser i den vansinniga omritningen av Europakartan efter andra världskriget. De kommer att vilja återförenas med Tyskland. Det finns de ungerska och rumänska "etniska minoriteterna", som var och en vill ha separation. Det finns slovenerna och kroaterna som ligger i luven på varandra. De etniska albanerna vill ha separation från Jugoslavien. Listan kan göras lång och är inte begränsad till Balkan.

* * * * *

Vad är lösningen på hela denna röra som inte bara har försatt världens alla länders "gyttjefolk" i uppror, utan även de vita europeiska länderna? Dessutom sjunker världens främsta och mest välmående land, USA (vi ligger bara tio biljoner dollar back), snabbt ner i ett balkaniserat träsk som snart kommer att nå statusen av ett rasblandat, fattigdoms- och anarkidrabbat tredjevärldsland. Vad är lösningen? När vi ställer denna fråga till folk, slår de ut med händerna och himlar med ögonen.

Tja, vi, Church of the Creator, har en total, rak och meningsfull lösning, och, tror vi, den enda lösningen. Vi har den enda vinnande formeln, och vi har stavat ut den upprepade gånger tidigare. Men tillåt mig att stava ut den igen, steg för steg. Allt är polariserat i det enda ordet — RAHOWA!

1. **För det första måste den vita rasen förenas på världsomspännande basis. Den måste förenas under ett språk (latin) och en religion (Creativity).**

2. **För det andra måste vi glömma att försöka rädda allt avskum, alla snyltare och världens gyttjeraser, och vidta de åtgärder som krävs för att rädda oss själva.**

3. **För det tredje, för att göra detta, måste vi få bort de förbannade judarna från vår rygg och ta hand om våra egna angelägenheter och vårt eget öde.**

Innan vi gör detta kommer ingenting att vara löst, och vi, den vita rasen, kommer att sjunka djupare och djupare ner i gungflyet, tills rasblandning, slaveri och utrotning blir vår slutgiltiga lott och vårt dystra öde. Om inte Creativity, vad finns det då annars? Om inte nu, när?

Vita män, förena er och kämpa! Det finns ingen annan utväg! Antingen förenar vi oss, får bort judarna från vår rygg och tar över världen, eller så är allt förlorat. Annars finns det ingen framtid för dig, eller din familj, eller dina barn. Priset är bländande, alternativet är hemskt bortom fattningsförmåga. Inget offer är för stort, inget pris är för högt.

Vita män, anslut er till oss!

Propagandisera! Omvänd! Organisera!

Den *Uppenbara Ödet* för den Vita Rasen

Liksom de amerikanska pionjärerna måste vi, den Vita Rasen, nu göra det till vårt Uppenbara Öde att vinna världen och befolka alla dess goda länder. Denna planet är helt vår! RAHOWA!

Den vita människan är en enorm byggare. De få gånger i historien då han har varit obunden och fri att göra som hans medfödda natur dikterar, konstruerar han, skapar han, bygger han imperier. Med fria tyglar under en tidsperiod blir den vita människans kreativa verk sannerligen häpnadsväckande. En sådan period var uppbyggandet av Amerika och erövringen av västern.

Under mitten av artonhundratalet var majoriteten av amerikanerna genomsyrade av idén att det var deras *Uppenbara Öde* att erövra och befolka Amerika från Atlantens stränder till Stillahavskusten. Och erövra gjorde de!

Våra manipulerade historieböcker har gett oss så mycket skräp om betydelsen av pilgrimfäderna, puritanerna, Mayflower-avtalet och, i allmänhet, kristendomens roll i uppbyggandet av Amerika. Våra skolbarn och den amerikanska befolkningen i stort har som ett resultat nu blivit så indoktrinerade att praktiskt taget alla av dem kommer att upprepa denna judiska förvrängning att Amerika byggdes av kristna, för kristna och på kristna principer. En närmare granskning av historien kommer att visa att Amerika inte byggdes av kristna, inte heller på kristna principer, utan tvärtom byggdes trots kristendomens bojor.

Vilka var Amerikas verkliga byggare? Det var förvisso inte pilgrimerna eller puritanerna eller de religiösa fanatikerna, även om det fanns några av dessa utspridda bland de tidiga nybyggarna. I grund och botten var de människor som kom...

hit i stora skaror och utgjorde grundstommen i Amerika, var de bästa exemplen på vad som är gott hos den **vita rasen. Dessa var människor uppfyllda av äventyrslust som sökte efter ett bättre land och en bättre möjlighet att föda upp sina familjer och skapa sin lycka. De var äventyrliga, aggressiva, orädda, energiska och framför allt människor med visioner och människor som ville bygga. De var av samma skrot och korn som har skjutit fram den vita mannens gränser över hela världen på de vidsträckta kontinenterna under de senaste många tusen åren.**

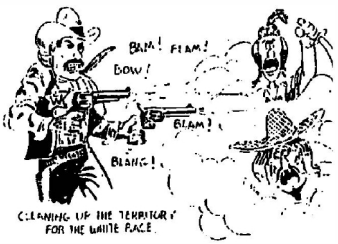

Vinnandet av Västern är den vita mannens prototyp för vinnandet av världen!

Vilka var dessa människor? De var det bästa av vårt vita rasmässiga arv som vi kunde vara stolta över. De var pionjärerna, de var pälsjägarna, jägarna, utforskarna, bönderna, ranchägarna, järnvägsbyggarna och framför allt indianbekämparna. De kom hit från ett överbefolkat Europa som hade slitits sönder och exploaterats av judiskt finansmonopol och snärjts i en splittrande, stridslysten kontrovers över den judiskt påtvingade kristna religionen. De var människor som sökte svängrum och frihet att följa sina naturliga böjelser och strävanden. I deras ådror och i deras blod fanns känslan av ett "Manifest Destiny" att expandera och befolka det rika nya landet.

Ur allt detta framkom den finaste och största blomstringen av vit produktivitet som världen någonsin skådat. I vinnandet av Västern demonstrerades utan tvekan en av den mänskliga rasens mest omfattande och bredaste bedrifter. I det heroiska vinnandet av Västern skrevs en av de mest

ärorika och långtgående kapitel i den Vita Rasens historia, eller för den delen i någon ras historia. Genom ren och skär mod och arbete byggdes det mest produktiva, kreativa, kraftfulla och välmående imperium världen någonsin skådat.

Idag producerar Amerika, trots att de vita människorna där utgör mindre än fem procent av jordens befolkning, lika mycket rikedom och substans som hela resten av världen tillsammans. Detta trots det faktum att amerikaner har tyngts ner av stränga restriktioner och handikapp, sådana som ingen nation någonsin tidigare skådat. Vita amerikaner har på sin rygg 30 miljoner (troligen 70 miljoner) svarta parasiter, som inte bara är en tung börda att bära, utan ett allvarligt ytterligare handikapp i form av att kasta grus i produktionsmaskineriet. All denna produktion kommer från Amerika trots det faktum att det amerikanska folket har tvingats subventionera sina rivaler och sina fiender över hela världen med utländskt bistånd, teknologi, lån, produkter, monetära restriktioner och varje annan form av bojor som juden överhuvudtaget kunde drömma ihop. Till detta kommer den kvävande effekten av judarna i vår mitt, enligt uppgift sex miljoner, men troligen betydligt fler.

Utan tvekan är Amerika idag den **Vita Rasens grundläggande fäste**. Av denna anledning är det under kraftiga angrepp från juden för att få den vita amerikanen bastardiserad och neddragen i samma ormgrop som Indien för tusentals år sedan, Sydamerika för några århundraden sedan och Haiti för 150 år sedan. Amerika är den Vita Rasens stora fäste och det är här striden kommer att behöva utkämpas, det är här juden kommer att behöva besegras, det är här en **ny världsfilosofi för den Vita Rasens överlevnad** kommer att behöva formuleras och slå rot.

Vi är skyldiga mycket till våra härdiga förfäder som kom till en dyster och fientlig kontinent med inget annat än sin gränslösa beslutsamhet och sina medfödda förmågor att skapa och bygga. Bland dessa fanns de tidiga pälsjägarna och fångstmännen, jägarna och utforskarna, rastlösa, energiska och frihetsälskande, sökande efter nya äventyr och allt vidare horisonter. Med dem kom snart också de tidiga nybyggarna, småbrukarna, bönderna. Och allt eftersom de trängde västerut hjälpte ranchägarna och boskapsbaronerna och deras romantiska cowboys till att tämja de vidsträckta ytorna i ett ständigt framåtsträvande Amerika. Dessa följdes i sin tur av

stadsbyggare, järnvägsbyggare och entreprenörer, i den bästa amerikanska bemärkelsen. När de byggde detta imperium var de alla, på ett eller annat sätt, indianbekämpare.

Eftersom vår historia har blivit så grovt förvriden å ena sidan, och eftersom våra heroiska pionjärförfäder har blivit illvilligt förtalade för sin politik mot indianerna å andra sidan, är det av yttersta vikt att vi undersöker exakt vad det banbrytande Amerikas politik var gentemot den underlägsna röda infödingen, nämligen indianen.

Det råder ingen tvekan om att den vita människan invaderade ett land som var befolkat av indianer, en ras som var väsentligt annorlunda än han själv och avgjort underlägsen. Även om invasionen var en rännil i början, tog det inte lång tid för indianen att inse att han blev invaderad och berövad sitt land. Eftersom fientlighet snart utvecklades, som den måste, tog det inte heller lång tid för den vita människan att inse att indianen var hans dödsfiende och ett direkt hot mot hans existens, hans egendom och hans familjs liv.

Ur detta utvecklades ett band inom den vita rasen som aldrig tidigare hade upplevts i Europa. Den vita människan insåg att han var tvungen att hålla ihop för att överleva, och en av de finaste perioderna av rasmässig lojalitet bland vita människor av alla olika europeiska ursprung utvecklades. Det tog fram det bästa hos den vita människan — rasmässig lojalitet, uppfinningsrikedom, resursstarkhet och mod. Genom att ge fullt utlopp för dessa naturliga egenskaper trängde han stadigt framåt, drev indianen västerut och tog över hans land. Även om den vita människan var kraftigt numerärt underlägsen, visade sig detta inte vara något handikapp, för när den vita människan är enad och beslutsam i sitt syfte kan han övervinna alla andra krafter och alla andra hinder. Den vita människan insåg tydligt att indianen var hans fiende och mottot, "*den enda goda indianen är en död indian*", blev landets oskrivna lag.

Det är därför bara struntprat att hävda att Amerika byggdes på kristna principer. Amerika byggdes inte alls på kristna principer. Om den tidiga vita amerikanska pionjären hade följt den kristna etikens diktat såsom "älska dina fiender", "vänd andra kinden till", "sälj allt du äger och ge till de fattiga", "stå inte emot det onda", "döm inte", etc., och allt det andra självmordsbenägna kristna nonsenset, skulle han aldrig ha klarat det. Han skulle ha blivit övermannad och dödad av indianerna innan han ens fått fotfäste på den amerikanska kontinenten. Nej,

faktiskt! Amerika byggdes inte på kristna principer, inte heller av människor som var särskilt intresserade av kristendomen. Amerika byggdes av den vita rasens främsta exemplar — den vita rasen som utövade sin medfödda aggressivitet och gav fullt utlopp för sina överlägsna förmågor och sin kompetens.

Vi hör så mycket nonsens i våra moderna historieböcker, i filmer och i annan judisk propaganda om hur den vita mannen var svekfull, att han bröt fördrag med indianerna, hur han lurade indianerna och hur han ljög för och förrådde dem. Detta är naturligtvis, som jag nyss har sagt, judisk propaganda i syfte att degradera och nedvärdera den heroiska vita mannen. Den vita mannen helt enkelt stred mot och övermannade indianerna, han behövde inte lura dem eller lova dem någonting, han var ute efter erövring. Han bekämpade indianen, han besegrade indianen, han dödade och slaktade indianen och drev honom framför sig medan han tog över hans land. Han helt enkelt utmanövrerade indianen i strid och underkuvade honom. Det var helt enkelt en fråga om erövring, och att anklaga den vita mannen för lureri och bedrägeri är helt tydligt ännu ett lögnaktigt judiskt knep. Den vita mannen slöt inga fördrag med indianerna som sådana. Han utfärdade edikt, varav de flesta syftade till att hålla indianen inom givna reservat eller områden efter att han i vilket fall som helst redan hade blivit totalt besegrad. Man köpslår inte eller sluter fördrag med krossade fiender, man dikterar villkor, och det var så den amerikanska indianen hanterades.

Låt oss vara ärliga om det. Den vita européen korsade havet, invaderade den amerikanska kontinenten befolkad av en underlägsen röd ras och drev västerut; han erövrade den röda människan; han tog över hans land, han dödade de flesta av sina motståndare, och när han utan tvivel hade underkuvat dem, föste han ihop dem i ett krympt område av vad som då ansågs vara värdelös mark kallad reservat. **Oavsett hur man ser på det, var det en öppen, hämningslös erövring, ett fritt spel av naturkrafterna, det var den vita mannen när han var som bäst.** Om våra förfäder inte hade gjort detta, skulle det inte ha funnits något Amerika — det skulle i själva verket inte finnas någon stor, stark reservoar av den vita rasen idag. Faktum är att det är tveksamt om den vita rasen ens skulle ha överlevt överhuvudtaget.

Eftersom vinnandet av västern och byggandet av Amerika var en av de mest kreativa och produktiva epokerna i den vita mannens historia, bör vi dra några allvarliga lärdomar från vår

egen historia. Om krigföring mot de färgade raserna, nämligen indianerna, var så produktivt för hundra eller två hundra år sedan i termer av den vita rasens expansion och välbefinnande, och om ett stort och rikt imperium byggdes ur sådan aggression, vad är då problemet med att fullfölja och anta en sådan politik idag på global nivå? Varför skämmer vi bort och främjar spridningen av den underlägsna svarta afrikanen i vår mitt när vi har den överväldigande makten att befria vårt vackra land från denna plåga och skicka honom i all hast tillbaka till Afrika? Varför hjälper vi inte våra banbrytande vita bröder i Sydafrika och hjälper dem att driva den vilde svarte mannen norrut mot ekvatorn?

Naturen själv har utrustat oss med den oförytterliga rätten till överlevnad, den oförytterliga rätten att föröka, föra framåt och expandera den vita rasen inför alla fientliga fiender. Låt oss inte glömma att de dödligaste fiender den vita rasen har är gyttjeriserna. Faktum är att alla gyttjeriser är den vita mannens fiender. **Det bästa skydd den vita mannen kan ge sig själv är att expandera den vita rasens territorium och antal på en global basis och krympa gyttjerisernas, vilka alla är fientliga mot oss, tills detta hot inte längre existerar.**

Så länge den fientliga röda rasen hade övervikt i antal och makt var han ett hot och en fara för den vita amerikanska pionjären. Det var inte förrän den vita rasen genom ren siffermässig övervikt övermannade indianerna som hotet mot liv och egendom tillintetgjordes. På samma sätt är gyttjeriserna på en global nivå, vilka alla är fientliga mot den vita rasen och blir mer så för varje dag, ett dödligt hot mot själva den vita rasens existens. **Om den vita rasens raspolitik i Amerika för hundra år sedan var en så produktiv politik för vår ras, är det logiskt att det också skulle vara en utmärkt politik på global nivå.**

Omöjligt? Inte alls. Faktum är att det inte bara är möjligt, det är den enda förnuftiga politik den vita rasen kan föra. Ta inte miste på det, judarna har i samarbete med gyttjeriserna markerat den vita rasen för utrotning och fortskrider snabbt — och framgångsrikt — i detta program.

Det är den högsta rätten, den främsta lagen i naturen, att kämpa för vår överlevnad till varje pris! Vi måste säkra den vita rasens existens på denna planets yta för all framtid. Och den vita mannen skulle enkelt kunna göra det om han enade sig och

uppnått rasmässig solidaritet. Medan under romartiden en romersk legionär, med sina samtida vapen, såsom svärd, sköld, spjut, etc., kanske kunde besegra sex (eller kanske tio) gånger sitt antal av svarta vildar, skulle idag, med den moderna teknologin som är produkten av den vita mannen och den vita mannen ensam, några få tränade piloter beväpnade med jetplan och atombomber kunna utplåna allt motstånd från de fientliga svarta i till exempel Afrika på ingen tid alls. Det faktum att våra vapen nu också är i händerna på vår fiende, som aldrig skulle ha kunnat uttänka eller producera dem på egen hand, är en skamlig återspegling av bristen på lojalitet och syfte hos den vita rasen.

Icke desto mindre, så illa som saker och ting är idag, är det inte för sent, eller omöjligt. När den vita rasen uppnår politisk enhet och ideologisk sammanhållning, kommer ler-raserna, på grund av oförmåga att försörja sig själva, att vissna bort och ingen kärnvapenförintelse, som judarna ständigt skrämmer oss med, kommer att vara nödvändig.

Ja, skriften på väggen är tydlig: Vite man, förena dig eller gå under! Befolka världen eller bli en rasmässigt blandad slav!

Eftersom den svarta rasen begår den överväldigande majoriteten av alla våldsamma (och andra) brott, är det tydligt att om vi minskar deras antal kommer vi att minska brottsligheten. Samma princip gäller för okunnighet och fattigdom. Därför, om vi vill minska brottslighet, fattigdom, smuts, slumområden och okunnighet, är det bästa och mest effektiva programmet att minska antalet nigger i Amerika.

Rasprogrammet för Church of the Creator är därför tydligt utstakat: **expandera den vita rasen, minska ler-raserna.**

Detta måste vara vårt program för all framtid, inte bara i Amerika utan på global basis.

Dumt och dårfaktigt, under beskydd av juden och kristna principer, har vi gjort precis tvärtom. I Amerika, liksom på andra håll i världen, har varje politik som den vita mannen dårfaktigt har förmåtts att följa, oavsett om det är utländskt bistånd, välfärd, finanspolitik, beskattning, tekniskt bistånd, medicinskt bistånd eller en av hundra andra politiska inriktningar, konsekvent arbetat för att multiplicera ler-avskummet och minska basen för den produktiva vita rasen.

Ler-raserna över hela världen hatar oss med passion. Påpiskat av den världsomspännande judiska pressen är den vita rasen, polariserad i den vita amerikanska bilden, det främsta hatobjektet överallt. Inte bara är den vita mannen hatad

över hela världen, men just här i själva Amerika kan mexikanerna, niggrerna, indianerna och allt annat ler-avskum knappt bärga sig till den dag då de kan göra slut på oss.

Varför vi ska "vända andra kinden till" och föda, subventionera och främja spridningen av det ler-avskum som hatar oss, är bortom allt förnuft. Det är självmord. Det är vansinne. Vi är inte skyldiga lerraserna någonting. Vilken som helst av dem kommer att göra slut på oss så snart de har makten. Kollektivt och organiserade av juden kommer de att ha makten om en generation eller så, och de kommer att göra slut på oss, såvida vi inte själva enas och organiserar oss.

Jag upprepar, enad och organiserad är den vita rasen tio gånger så kraftfull som resten av världen tillsammans.

Genom hela naturen strävar varje art efter att expandera genom att kolonisera nytt territorium. Till exempel, så snart kaninen satte sin fot på den nya kontinenten Australien, förökade den sig ymnigt tills den täckte kontinenten. När stararna kom till Nordamerika spred de sig snabbt över kontinenten. När hyacinten kom till Florida för ett sekel sedan spred den sig snabbt till varje kanal och vattenväg som var lämplig för dess tillväxt. När ett ogräs slår rot i ett vetefält, försöker det omedelbart utvidga sitt territorium och sprider frön dit det, om möjligt, kan ta över hela fältet, hela länet, hela landet.

Detta är naturens program: kolonisera nytt territorium och expandera till gränsen för din förmåga — utan några begränsningar.

I tusentals år har den vita rasen koloniserat territorier och kontinenter, ibland med stor framgång och även med vissa bakslag. Under den romerska eran var den enastående framgångsrik. Hade den vita rasen inte drabbats av en självmordsbenägen, sinnesförlamande plåga, nämligen kristendomen, skulle den utan tvekan ha fortsatt och för länge sedan koloniserat världen. Tyvärr, som historien visar, dukade romarna under för kristendomen. Den vita rasens framåtanda smulades sönder, den vita rasen själv förföll och blev nästan översprungen av de muhammedanska morerna.

Med renässansen återfick den vita rasen sina sinnen, och under sextonde, artonde och nittonde århundradet gick den vita rasen återigen framåt i en hälsosam återkomst av kolonisation som omfattade världens alla kontinenter, och som vi just har utforskat, var mest kraftfull av alla på den nordamerikanska kontinenten.

Nu, under det tjugonde århundradet, är den vita människan återigen i snabb nedgång då giftiga, virulenta, nya judiska filosofier, kommunism och liberalism, sprider sig som pesten. Dåraktigt nog drar sig den vita människan nu tillbaka, flyr inför underlägset avskum, krymper sitt eget och hjälper sina fiender att föröka sig. Istället för att kolonisera, blir det vita Amerika koloniserat, inte bara av horder av svarta niggrer, utan av världens alla gyttjeavskum.

* * * * *

Den verkliga lösningen är att den vita människan antar en sund, tydlig raspolitik: ***Den vita rasen måste expandera tills den bebor alla goda marker på denna jord; den måste betrakta alla gyttjeraser som sina dödsfiender; den måste sluta ge dem bistånd och hjälp av något slag; den måste tränga undan och krympa dem från jordens yta, precis som den gjorde med indianen i Amerika, fast i ännu högre grad.***

För att överhuvudtaget överleva måste detta vara vår trosbekännelse och vårt testamente: det är antingen dem, eller oss! Det är Church of the Creators överväldigande mål att se till att den vita rasens överlevnad på denna jords yta säkras för all framtid.

Vi, den vita rasen, måste därför på nytt lära oss den stora historiska läxan från våra lysande amerikanska förfäder. Vi måste projicera denna stora produktiva våg av den vita rasen på en världsomspännande basis. Vi måste återigen, i ett planerat och medvetet program, återuppta koloniseringen av världen som den vita rasen har bedrivit under de senaste århundradena på ett mer eller mindre slumpartat, men kraftfullt sätt. Liksom de amerikanska pionjärerna måste vi, den vita rasen, nu göra det till vår Manifest Destiny att vinna världen och befolka alla dess goda marker. RAHOWA! Denna planet är helt och hållet vår!

(För mer om Manifest Destiny läs NER II-10.)

Nummer 64 — Oktober 1990

Den självklara lösningen
på ett krossande problem

Förkasta och annullera den federala skulden!

Det finns två grundläggande punkter som jag vill hamra in i denna artikel. Den första punkten är att vi, den vita rasen, håller på att bli totalt förslavade av JOG. För det andra kan ingen förslavas om de inte frivilligt samarbetar med sina slavägare. Därför är det första steget i vår befrielse att vi rätar upp vårt tänkande genom en värderingsrevolution.

Just nu kontrollerar judarna det penningskapande maskineriet i USA och alla andra vita länder, och det är förmodligen det mest kraftfulla och betydelsefulla vapnet av alla i den världsomspännande judiska konspiratoriska nätverkets arsenal, som sakta men säkert drar åt snaran runt halsen på de arbetande vita skattebetalarna i USA och världen. I hjärtat av detta judiska monster finns FEDERAL RESERVE SYSTEM, som har tillskansat sig makten att trycka obegränsade mängder pengar ur tomma intet och papper, och därigenom kontrollera världens finanser och alla de maktattribut som följer med det. (Läs återigen "The Federal Reserve Board — The Most Gigantic Counterfeiting Ring in the World," C.C. nr 40 i White Man's Bible.)

Genom denna makt att tillverka sina egna pengar, för att sedan låna ut dem till regeringen och folket i USA med ränta, har det judekontrollerade Federal Reserve System kunnat sätta det arbetande folket i en allt hårdare snara, och dra åt det skruvstäd i vilket de

håller oss fastklämda medan skuldberget växer olycksbådande större för varje dag.

Förenta staternas federala skuld vid tiden för Calvin Coolidge var endast tre miljarder dollar, varav han lyckades betala av två miljarder under sin ämbetstid. Idag överstiger den federala skulden tre biljoner dollar, en siffra så enorm att den genomsnittliga människan inte kan fatta den, och jag ska inte ens försöka förklara den, förutom att den nu är tusen gånger så stor som den var under Calvin Coolidges tid, och den växer i en fantastisk takt. Men det är bara en del av bilden. Varje delstat, stad och kommun i USA är också skuldsatta upp över öronen. Det är även varje stort och litet företag. Faktum är att den totala NATIONELLA skulden nu uppgår till över 13 biljoner dollar och ökade med ytterligare 12 miljarder dollar medan du lyssnar på judenyheternas sändning under kvällen. Bara räntan på den federala skulden ensam är nu den tredje största posten i vår nationella budget, endast överträffad av välfärdsprogrammen (beskatta vitingen, mata negern) och militärbudgeten (gör världen säkrare för judarna).

Vad betyder allt detta? Det betyder att vi, det vita arbetande folket, som byggde allt genom rent arbete, nu är skyldiga mer än vad alla kombinerade verkliga rikedomar (fastigheter, maskiner, mark, bostäder, etc.) i USA är värda. Det betyder att varje barn som föds nu redan är belastat med en skuld på 52 000 dollar den dag det anländer. När det barnet är vuxet kan den skulden vara fem, tio eller tjugo gånger så stor. Det betyder att vi är förslavade i ett judiskt skapat skuldberg som växer olycksbådande större för varje minut. (Läs igen "Operation Rip Off", s. 172 i *RAHOWA! This Planet is All Ours.*)

Låt oss nu stanna upp och tänka en minut. Skuld har två parter: **gäldenären på den ena sidan och borgenären på den andra sidan.** Vi hör ständigt om de astronomiska belopp vi, folket i USA, är skyldiga. Men märkligt nog hörs aldrig ett knyst om vem vi är skyldiga alla dessa biljoner, mer än vad all verklig kombinerad egendom är värd. Till vem är vi skyldiga sådana enorma summor? När man ställer den livsviktiga frågan till genomsnittspersonen, agerar de dumma, förvirrade, som "oj, det har jag aldrig tänkt på". Regeringen nämner det aldrig. Judemedia kommer aldrig att informera dig om denna livsviktiga fråga. Är det ingen som vet? Varför detta stora mysterium?

Tja, det kan ha blivit konspiratoriskt mörklagt av det judiska maktetablissemanget, men ett mysterium är det inte. Jag

kan berätta för dig på en halv minut vem vi är skyldiga det till, vem som håvar in det på andra sidan. **Svaret är Federal Reserve Board, som inte alls är en statlig myndighet som de flesta människor förleds att tro, utan en avskyvärd och ondskefull konspiration av världsomspännande judiska bankirer.** Det är till dem vi är skyldiga allt vi äger, och ännu mer.

JUDISK-DRIVNA BANKER | JUDISK-DRIVET FED | JUDISK-DRIVEN VÄRLDSBANK

JEW RUN BANKS
JEW RUN FED
JEW RUN WORLD BANK
YOU MIGHT OFTEN WONDER, WHO RECEIVE THE INTEREST ON THE WHOPPING NATIONAL DEBT, US JEWS GOT THIS COUNTRY INTO. WHY...US JEWS, WHO ELSE?

DU KANSKE OFTA UNDRAR VEM SOM TAR EMOT RÄNTAN PÅ DEN ENORMA STATSSKULDEN SOM VI JUDAR FICK IN DETTA LAND I. VARFÖR... VI JUDAR, VEM ANNARS?

Hur fick de oss i en så dum och underdånig position? Stegen som leder judarna till det världsomspännande herraväldet är: raslojalitet, rasreligion och en konspiratorisk spelplan, att i smyg förvärva alla världens nervcentra för makt, där pengar är nyckeln. Det är så de lyckades låsa in oss och förslava oss.

Så, kontentan är att vi är skyldiga allt vi äger, och mer därtill, till den förrädiska och trolösa judiska konspirationen som inte tjänade ihop någon del av det, utan genom knep och förräderi har lurat och svindlat oss på vår egendom och våra tillgångar. Jag upprepar, judarna stal vår rikedom genom pappersskyffling, genom svek, genom knep och ränker. Den judekontrollerade Federal Reserve-svindeln är inte ett lagligt organ, ej heller har de förvärvat rätten att skapa pengar. De bryter mot konstitutionen i

Förenta staterna, vars sektion 8, artikel 5 säger: ”Kongressen skall ha makten: att prägla pengar, reglera värdet därav, samt av utländskt mynt...” Detta betyder inte att kongressen kan ge bort den rätten och skyldigheten till ett gäng judiska falskmyntare, vilket är vad som har hänt.

Så, är vi skyldiga dessa sinistra judiska gangsters 13 biljoner dollar? Inte på långa vägar! Vi är inte skyldiga dem det lagligt, vi är inte skyldiga dem det moraliskt, vi är inte skyldiga dem det, punkt slut. Vad vi är skyldiga dem är ett rejält hängningsparty för att hänga alla dessa förrädiska gangsters som har orsakat fler krig, mord, fattigdom och elände än alla andra onda krafter i världen tillsammans. Medan vi ändå håller på, borde vi också hänga alla förrädiska chabez-goys som samarbetade och samverkade med våra dödsfiender.

* * * * *

Redan 1927, när jag var en yngling som gick i en enrummig folkskola ute på Saskatchewans prärier i Kanada, hade vi en mycket hängiven patriotisk lärare vid namn Mrs. Murphy. Även om namnet ”Murphy” var irländskt, var det hennes endast genom giftermål. Själv var hon i högsta grad skotsk-engelsk och var född i Nova Scotia. Hennes patriotism var dock inte fokuserad på Kanada. Hennes lojalitet var till 100 % för Storbritannien och det brittiska imperiet, som vid den tiden fortfarande stolt kunde göra anspråk på att vara ”Stort”. Hon betraktade Kanada endast som en del av det stora imperiet, och det gjorde även de flesta kanadensare. Jag minns att hon berättade för oss att vi inte var kanadensiska medborgare utan ”brittiska undersåtar”, en viktig distinktion. Victoria-dagen firades den 24 maj, en stor helgdag, trots att drottning Victoria aldrig hade satt sin fot på kanadensisk mark. Den 24 maj var en dag av firande, av stora parader, av klingande tal och retorik. Jag kan fortfarande minnas sådana tal efter mer än sextio år om hur stort det brittiska imperiet var, som Gud speciellt hade välsignat. Det omfattade mer än en fjärdedel av jordklotet, och solen gick aldrig ner över det brittiska imperiet, förklarade talarna med iver gång på gång.

Jag minns också att Mrs. Murphy lärde oss ett antal sånger, varav en vi sjöng med stor entusiasm:

Rule Britannia, Britannia rule the waves.
Britons never, never shall be slaves.

Nåväl, idag, trots all entusiasm, jingoism och flaggviftande, har solen gått ner över det brittiska imperiet. Tack vare förräderi och svek från sådana shabbos goy-förrädare som Winston Churchill (och Franklin Roosevelt på vår sida av Atlanten) är britterna idag i högsta grad de slavar de svor att de aldrig skulle bli. Idag är Storbritannien en tredje rangens makt, berövad sitt stora imperium, och glider snabbt ner mot att bli ett "tredjevärldsland" av bastardiserade blandfolk. Inte nog med att de saknar kontroll över sin regering, sin ekonomi, sin utbildning eller något annat, utan de håller snabbt på att bli utstötta i sitt eget land medan floden av rasfrämmande folk fortsätter att övervältiga deras en gång orörda ö. Medan de infödda britterna betalar skatterna, utför arbetet och bär de rasfrämmande på sina ryggar, blir de skydda, utnyttjade, diskriminerade och misshandlade av sin "egen" regering. Det är inte britter, utan Juda som nu styr det en gång "Stora" Britannien, och de infödda britterna är slavar åt en främmande parasit. De brittiska skinheadsen sammanfattar situationen kortfattat i en av sina sånger:

En gång hade vi ett imperium,
Nu har vi fått en slum.

Även om vi hittills har fokuserat på Storbritannien och dess en gång så ärorika imperium, utgör landet inget undantag från resten av världen. Idag styr Judas stam inte bara Britannia och haven, utan Juda styr världen, inklusive, och i synnerhet, Amerikas förenta stater.

Hur bär sig dessa slemmiga judar åt? Tja, det är en lång historia som tar sin början för omkring fyra eller fem tusen år sedan. Men låt oss sammanfatta de viktigaste höjdpunkterna:

— Först kom **Raslig Lojalitet**, vilket för övrigt är namnet på vår flaggskeppstidning.

— För det andra kom deras egen **Rasreligion**, nämligen judendomen.

— För det tredje formulerade de en konspiratorisk **Handlingsplan**, nämligen att förvärva åt sig själva allt guld, alla pengar och alla fastigheter i världen.

— För det fjärde, ta kontroll över alla **maktens nervcentra** — ekonomi, regering, nyhetsmedier, utbildning och andra folks religioner.

— För det femte, **förgör de bästa**, nämligen den vita rasen, genom krympning och rasblandning, och omvandla de ledarlösa bruna zombierna till fogliga, underdåniga slavar, villiga att arbeta för sina judiska slavägare.

Detta kan låta som en svår uppgift, en omöjlig prestation, men livets nakna, brutala fakta är dessa: judarna gör det, och det mål de har strävat efter genom årtusenden är nästan deras, åtminstone är det definitivt inom räckhåll inom en generation.

Nu finns det vissa raser som utgör fogliga slavar, och det finns vissa som inte gör det. Historiskt sett har negrerna i Afrika utgjort de mest lättstyrda slavarna. Araberna har inte gjort det, indianerna i Nordamerika gjorde det aldrig. Inte heller japanerna eller kineserna. De minst lämpade av alla har varit naturens främsta — ***den vita rasen, som traditionellt har varit världens främsta erövrare och krigare.***

Även om judarna nu befinner sig på toppen av världen, utgör den vita rasens okuvliga beslutsamhet, uppfinningsrikedom och stridsegenskaper ett allvarligt hot och ett hinder för judarnas fanatiska strävan att förslava och dominera alla världens goyim (läs "boskap"). Visserligen lider den vita rasen av en dödlig akilleshäl. De vill vara rättvisa, de vill ge den andre en ärlig chans, de vill till och med vända andra kinden till och hjälpa sina fiender. De verkar inte ha någon känsla för raslig sammanhållning eller raslig lojalitet. Det finns dock alltid en chans att de vaknar upp som de gjorde i Tyskland för sextio år sedan, inser vad som händer, organiserar sig och vänder sin vrede mot sina dödsfiender — judarna.

Det är denna mardröm som driver judarna att arbeta alltmer febrilt för att rasblanda bort den ädla vita rasens existens.

Vi, den vita rasen, befinner oss nu vid en kritisk punkt i vår arts biologiska historia. Juden är i en frenesi att rasblanda den vita rasen inom denna generation. Det är nu eller aldrig, och judarna vet det. **Den vita människan håller äntligen på att bli akut medveten om vad den judiska konspirationen gör och att judemakten är på ett världsomspännande bärsärkagång mot den vita rasen.** Vi ser tecken på antijudiskt motstånd i Ryssland, där Pamyat skrämmer slag på judarna. Vi ser det i Tyskland, vi ser det i Frankrike, vi ser det i Sydafrika, vi ser det i Sverige. Även om vi inte är så välkända än, drar Creativity och dess evangelium om vit raslig lojalitet till sig mer och mer uppmärksamhet, eftersom det har en omfattande spelplan för seger och den enda sanna vinnarformeln.

* * * * *

Vi kommer tillbaka till ruta ett. Den vita rasen är inte kompatibel med slaveri. Den kan inte förslavas permanent, men den kan förintas permanent, vilket är vad som händer nu.

Kan vi vända processen och rädda den vita rasen? Ja, det kan vi! Det mest direkta steg vi kan ta är att förkasta statsskulden och alla andra skulder som har lagts på oss genom de judiska bankirernas bedrägerier, och sedan hänga dessa brottslingar. Om vi kan "efterskänka" Egypten en skuld på sju miljarder och Israel ett ännu större berg av pengar, är det mer logiskt att "efterskänka" det amerikanska folkets skuld, en skuld som kriminellt påtvingades dem av ett gäng judiska finansiella manipulatörer.

Hur kan vi göra det? Vi måste gå tillbaka till grunderna och bygga den kraftfulla, massiva ångvält som en vit rasrörelse utgör genom samma steg som judarna gjorde tusentals år tidigare — genom raslig lojalitet, genom raslig religion, genom kreativitet. Endast genom dessa logiska steg kan vi återta kontrollen över vårt eget öde och få våra ryggradslösa kongressledamöter att ogiltigförklara Federal Reserve Act, annullera de orättmätiga bergen av skuld och förkasta statsskulden. När vi väl har gjort det är det judiska spelet över, en gång för alla.

President Bush har överlagt och haft konferenser i Vita huset med medlemmar från båda partierna för att försöka hitta en "lösning" på det nationella underskottet. I veckor, medan de fipplade och vred sig, var detta den stora nyheten tills distraktionen med "Gulfkrisen" tog över rubrikerna. Men de löste det inte och de kommer aldrig att göra det, eftersom det är just dessa förrädiska *chabez-goys* som har samarbetat (och samarbetar) med judarna som orsakade den finansiella röra vi befinner oss i. Vi behöver nu anta ett mer drastiskt tillvägagångssätt. Liksom Alexander den store, när han ställdes inför den gordiska knuten som ingen kunde trassla ut, tog han sitt trogna svärd och med ett kraftfullt slag högg han igenom hela det trassliga eländet och problemet med den gordiska knuten var löst. Låt oss göra detsamma.

Endast i Creativity har vi den vinnande formeln för att utföra jobbet. För att vinna behöver vi en fullständig revidering av de värderingar vi håller kära. I Creativity gör vi just det. Det är i själva verket en VÄRDEREVOLUTION, där vi kastar överbord de vansinniga och självmordsbenägna judiska värderingar som dumpats på oss av kristendomen, och i deras ställe etablerar nya

RASLIGA VÄRDEN, BASERADE PÅ NATURENS EVIGA LAGAR, HISTORIA, LOGIK OCH SUNT FÖRNUFT.

Kära vita rasfränder, förena er med oss nu och bygg det nödvändiga kraftpaket med vilket vi kan förinta judendomen och dess bihang, kristendomen. Låt oss sparka ut den fördärvliga, slemmiga juden från makten och ut ur Amerika. Låt oss göra som den romerske senatorn Cato den äldre gjorde när han, i slutet av varje tal han höll i den romerska senaten, ropade "Delenda est Carthago!" (Kartago måste förstöras!) Det blev ett stridsrop för alla romare, och som ett resultat blev hotet från Kartago totalt förintat, för att aldrig resa sig igen. Låt oss på samma sätt ropa *"Delenda est Judaica!"* tills vi har förintat dessa ondskefulla parasiter på mänskligheten kropp, tills även de har utplånats från världens yta.

Delenda est Judaica! RAHOWA!

Nummer 65 — November 1990

TRE HURRAROP FÖR ETT FÖRENAT TYSKLAND!

Men, om den vita rasen ska överleva, måste tyskar och alla andra vita sätta Raslig Lojalitet över Nationell Lojalitet

Det råder stor glädje och jubel i Tyskland i dessa dagar. Faktum är att det råder en atmosfär av eufori bland alla tyskar över hela världen. Öst- och Västtyskland ska förenas! Berlinmuren har rivits! Kommunismen kollapsar! För första gången på 45 år kan åttio miljoner tyskar samla sina resurser och möta världen som ett. Det är sannerligen en stor historisk epok för tyskar.

Om vi blickar längre in i framtiden, bortom dagens eufori, låt oss försöka visualisera förloppet av den framtida utvecklingen, inte ur Tysklands och tyskarnas perspektiv, utan ur den totala vita rasens synvinkel och dess nuvarande dominans och förslavning av det konspiratoriska judiska nätverket av onda gangsters.

Även om jag personligen är stolt över det **tyska folket**, är stolt över mitt **tyska arv**, så betraktar jag mig i grunden som en medlem av den **vita rasen, och det är där min främsta lojalitet hör hemma. Raslig Lojalitet i vår bok går långt före och ersätter Nationell Lojalitet.** Med detta i åtanke låt oss se vad vi kan förvänta oss för utveckling i både det korta och det långa perspektivet av världsangelägenheter.

Medan tyskarna jublar, är deras europeiska grannar rädda och mycket oroliga. Den judevänliga hantlangaren Margaret Thatcher är rädd för att Tyskland, nu med en befolkning på 80 miljoner energiska och flitiga människor,

kommer att dominera Europa och kommer att producera mer och handla mer än Storbritannien och förvisa Storbritanniens redan slitna ekonomi till fullständigt kaos. Och hon har goda grunder för denna fruktan. Polackerna, som skenbart har kastat av sig det kommunistiska oket och vars ekonomi befinner sig i totalt kaos, är rädda för att tyskarna, när de väl återigen har etablerat sig som en betydande världsmakt, kommer att vilja återkräva stora områden av sina tidigare landområden som med våld slets från tyskarna efter deras nederlag. De har också goda grunder för sin fruktan. Det svaga och försvagade Frankrike, som har fruktat ett återuppståndet och expanderande Tyskland ända sedan det nederlag Frankrike led i fransk-tyska kriget 1870-71, är rädda för tysk revanschism, att Tyskland inte bara kommer att driva Frankrikes vacklande ekonomi mot ytterligare sönderfall, utan så småningom kommer att vilja hämnas för de grymheter som staplades på Tyskland efter både första och andra världskriget, och kanske till och med vill återkräva Alsace-Lorraine. Ryssarna, å andra sidan, befinner sig nu i så desperata omständigheter, i sådan total förvirring och är så upptagna med sin egen röra, att de inte har någon särskild fruktan för tyskar som sådana, utan hoppas bara att en återuppstånden tysk ekonomi ska hjälpa till att rädda deras hopplösa situation i själva Ryssland, en röra som lämnades kvar efter kollapsen av deras avskyvärda judisk-påtvingade kommunistiska arv.

Inom själva Tyskland råder stor optimism och en återuppstånden anda av nationalism. När skaror av hundratusentals tyskar samlas för att jubla vid Brandenburger Tor, kan vi höra dem sjunga igen **"Deutschland! Deutschland, über Alles! Über Alles in der Welt!"**, deras helgade nationalsång som föregick första världskriget. Det är deras sinnebild för nationalism — Tyskland framför allt i världen! De är dock långt ifrån utom fara, och deras problem är enorma. Sjutton miljoner tyskar i det tidigare Östtyskland är nästan lika utfattiga som sina sovjetiska förtryckare. Deras bostäder, deras fabriker, deras vägar och broar, hela deras stadsomfattande infrastruktur (avlopp, vattensystem, etc.) befinner sig i ett tillstånd av förfall och vanvård, och hela den delen av landet måste byggas upp från grunden.

Ett ännu större problem är den totala mentala desorienteringen hos de 17 miljoner östtyskarna, som har utsatts för 45 år, två generationer, av judisk kommunistisk propaganda och ideologi. Resultatet, föga förvånande, är att de flesta östtyskar har varit

inskärpta med slavmentaliteten att få sina liv planerade och styrda av staten. Detta har naturligtvis förstört mycket av det naturliga initiativ som finns hos de flesta tyskar, och även möjligheten att utveckla förmågan att skapa privata företag, en brist som inte kan återställas över en natt.

Trots alla dessa handikapp är jag dock övertygad om att tyskarna, som är ett intelligent, flitigt och resursstarkt folk, inte bara kommer att övervinna de 45 åren av förtryck, utan inom några år kommer att återhämta sig och bli den mest välmående och ekonomiskt kraftfulla nationen i världen, och till och med gå om USA. Trots deras nya bördor beräknas Västtysklands bruttonationalprodukt för i år öka med 4,0 %, tio gånger mer än USA:s, vars beräknade ökning endast är 0,4 %. En stor fördel tyskarna har gentemot USA är att de inte bara kommer att vara ett enat folk, utan de kommer att vara ett homogent folk, där den stora majoriteten är flitiga och kompetenta, medan USA, oavsett vad de försöker företa sig, är belastat med stora horder av negrer och andra inkompetenta lerraser, som hotar att snart bli majoritet i det som en gång var den vite mannens domän för företagsamhet och möjligheter. Som man säger, man kan inte göra en sidenbörs av ett suggöra.

Vi kommer nu till Tysklands politiska situation, som inte alls är lika ljus, och som faktiskt innehåller en mängd sura toner. För det första styr judarna fortfarande Tyskland, precis som de gör med resten av världen. Dessutom finns det fortfarande 250 000 amerikanska soldater i Västtyskland. Eftersom Sovjetunionen är en bankrutt och nedgången samling av polyglotta fraktioner och inte längre utgör ett militärt hot (om det någonsin gjorde det), vad gör då dessa 250 000 amerikanska soldater, på mer än 100 militärbaser, i Tyskland? Jag ska berätta för dig vad de är där för. De är i Tyskland för att skydda de parasitära judarna från tyskarna och för att se till att tyskarna aldrig kommer att kunna installera en regering av sitt eget slag och av sitt eget val. Sedan finns det fortfarande 350 000 sovjetiska soldater i Östtyskland. Det är en ganska tung ockupationsarmé för ett litet geografiskt område med endast 17 miljoner människor. Vad är de där för? De var ursprungligen där för att påtvinga tyskarna judisk kommunism och hålla dem i det kommunistiska tyranniets slaveri och träldom. Nu när kommunismen faller samman i själva Ryssland, liksom i de flesta andra östeuropeiska länder, kommer de förmodligen

flytta ut på begäran av ett revitaliserat Tyskland, men jag är säker på att det inte sker utan att de utkräver ett högt pris, ett hårdhänt stycke utpressning, för att få tyskarna att betala för att hjälpa till att rädda den ruttna sovjetiska ekonomin.

Huruvida de 250 000 amerikanska trupperna och/eller de 350 000 sovjetiska trupperna överhuvudtaget kommer att dra sig ur är dock, enligt min mening, fortfarande mycket tveksamt. Det kommer att bero mycket på händelser i Ryssland, i Europa, i Mellanöstern och framför allt i judarnas hembas, själva USA. Vi kan vara ganska säkra på att judarna inte kommer att släppa sitt strypgrepp på tyskarna, som de fruktar mer än något annat folk på jordens yta. Och av goda skäl. **De grymheter judarna har hopat över tyskarna under de senaste hundra åren är så fruktansvärda att om tyskarna någonsin hamnar i en position att göra det, och är benägna att utkräva hämnd, skulle det totala priset bli att utplåna den judiska befolkningen i sin helhet. (Läs återigen Avenge Dresden! i RL 51 och 52.)**

Men även om Tyskland återigen skulle få ordning i sitt hus och kontroll över sitt eget öde, vilket inte är troligt, är problemen med den nuvarande röran i Europa under rådande ideologi och accepterade värderingar omöjliga att lösa. Judarna har sett till det.

Här är ett utdrag från nyhetsbrevet från juli/augusti 1990, kallat *Teutonic Unity*, som ges ut av Manfred Roeder, en långvarig tysk patriot som har tillbringat flera år i fängelse för sina germanska åsikter. Jag citerar:

"-Ja, polackerna bör leva inom säkra gränser, precis som alla andra nationer. Jag hoppas innerligt det. Men detta är just anledningen till att jag aldrig kan acceptera Oder-Neisse-linjen som Tysklands gräns. Endast en rättvis gräns kan vara säker. Orättvisa kan aldrig garantera säkerhet utan snarare motsatsen: oro i generationer framöver. Och Oder-Neisse är en uppenbar orättvisa, det är ett brott, dikterat av Stalin och menat att föreviga hatet mellan tyskar och polacker.

Jag kan inte acceptera Oder-Neisse-linjen eftersom jag inte vill ha en ny konflikt eller ett nytt krig om den. Och inget tyskt parlament eller regering kan förutse hur kommande generationer kommer att tänka om detta territorierov, och därför kan ingen garantera någonting för framtiden. Bortom Oder-Neisse ligger en fjärdedel av obestridd tysk mark som har varit tysk i 750 år, lika länge som Berlin."

"Att acceptera denna annektering innebär att Tyskland **i framtiden kommer att ha rätt att hämnas på samma sätt och — om omständigheterna förändras (och de förändras hela tiden) — ta tillbaka inte bara alla sina förlorade territorier utan dessutom en fjärdedel av ursprunglig polsk mark ända fram till Warszawas portar. Och vi skulle ha 'rätt' att utvisa alla invånare i detta territorium och se mellan fingrarna med döden för ett par miljoner i processen. Och vi skulle kunna göra det utan något dåligt samvete alls, för fram till nu har ingen polack någonsin ångrat detta brott mot det tyska folket eller bett om ursäkt för det. Tvärtom, upphetsade och sanktionerade av den katolska kyrkan, sprider man på det mest skamlösa sätt historiska lögner om 'hemkomsten av urgamla polska marker'. Och till råga på allt kräver de skadestånd för skador under kriget. Kan vi bygga ett nytt Europa på en sådan grund av lögner och oförskämdhet? Aldrig!"**

Nu är Manfred Roeder inte en man med något stort inflytande i Tyskland eller någon annanstans. Men kontentan är att det han säger representerar magkänslan hos den stora majoriteten tyskar, och när de väl har makten, kommer de att kräva ett återlämnande av sina stulna territorier, det kan jag garantera.

Den nuvarande verkligheten i den europeiska situationen är sådan att, kommunism eller ej, dess nationalistiska hat, oförrätter, gränstvister, religiösa fejder och hundra andra problem är olösliga. Om Tyskland återigen blir den världsmakt som det är kapabelt till, löften eller inga löften, kommer det på nationalistiska grunder att kräva ett återlämnande av sina förlorade territorier. Det kommer även ett antal andra mångspråkiga politiska divisioner vars etniska grupper och invecklade gränser är en olöslig mardröm. **Europa kommer då att vara tillbaka på ruta ett, där det var på 1930-talet och krig kommer återigen att följa. Jag upprepar, den språkliga, politiska, religiösa och etniska röran i Europa under det nuvarande tillståndet av värderingar och ideologi är olöslig. Två av de mest oförsonliga skurkarna i dramat är nationalism och kristendom.**

Finns det en lösning? Ja, det gör det, och Creativity och endast Creativity har lösningen. **Svaret är en fullständig värderingsrevolution genom religion.** Om vi inte kan övertala den vita rasen att tänka i termer av deras viktigaste värde av alla, deras biologiska band, istället för deras nationella och språkliga skillnader, kommer vi aldrig att lösa något av världens problem, och juden med

hans djävulska teknik av "söndra och härska" kommer återigen att sätta världen i brand och förgöra oss alla.

Tänk på det, vite man: Den vita rasens överlevnad, eller att gå igenom samma gamla självmordsbenägna ekorrhjul av vita som dödar vita?

Kom ihåg, vita utgör nu mindre än 10 % av den totala världsbefolkningen, och om nuvarande demografiska trender fortsätter, kommer vita om 80 år att utgöra mindre än 1 % (en procent!) av den totala världsbefolkningen. **Det är hög tid för alla vita att enas som en raslig enhet och kämpa för sin egen överlevnad.** Förenade under raslig lojalitets baner kan vi bygga en vitare och ljusare värld, men splittrade under nationell lojalitets baner är vi dömda till utrotning.

Vita människor, vakna!

Rädda den vita rasen!

Propagandera! Omvänd! Organisera!

Kom ihåg Alamo,
men hämnas Dresden!

Israelisk arrogans och amerikansk dumhet

"Desert Shield" och den brutala israeliska massakern på araber på islams heliga mark

Vi är alla bekanta med uttrycket om ett fall där svansen viftar på hunden, även om vi aldrig har sett det hända med en hund.

Det skulle dock vara svårt att hitta en mer exemplarisk situation på vilken detta epigram kan tillämpas än om vi tog en ordentlig titt på det nu förestående kriget som är på väg att explodera på den arabiska öknens heta sand. ***Om det någonsin funnits ett fall av ett svansliknande bihang som viftar på hundens mycket större kropp, så demonstreras ett utmärkt exempel av det som händer i Mellanöstern, där den lusinfekterade israeliska svansen viftar på den större amerikanska hunden.***

Aldrig i världshistorien har en så eländigt liten parasitstat som Israel manipulerat, exploaterat och kontrollerat världens mäktigaste ekonomiska och militära nation så fullständigt, nämligen Amerikas förenta stater. Situationen är så dum och så bisarr att den genomsnittlige lurade och godtrogne amerikanen inte verkar kunna tro på och förstå de uppenbara fakta som nystas upp framför hans eller hennes egna ögon. De

verkar förbli förblindade även efter att fakta tydligt och noggrant lagts fram för dem.

I denna artikel är vårt mål att granska de senaste händelserna, att granska fakta och lägga fram dem i logisk ordning med hopp om att vi kan utbilda de bästa elementen av den vita rasen, få dem att ta sitt förnuft till fånga och väcka dem till att leda hela den vita rasen till aktiv kamp mot den judiska konspirationen.

Judisk massaker på araber

George Bush, vår chabez-goy-president, hade varit, åh, så noggrann med att sätta ihop vad som verkade vara en internationell koalition mot stundens buse, Saddam Hussein av Irak. Mycket förräderi, svek och mutor hade krävts för denna operation. Egypten och dess judiska hantlangare, Hosni Mubarak, hade mutats med en "eftergift" på sju miljarder dollar av sina skulder till USA, på de vita amerikanska skattebetalarnas bekostnad, naturligtvis. Syriens president Hafez al-Assad hade mutats med en monumental summa på åttahundra miljoner dollar, som skulle gå till honom personligen. För denna enorma summa kunde Assad låtsas älska en hel del judar och förråda massorna av sitt eget folk. Hälften av detta belopp skulle komma från saudierna och kuwaitierna, och den andra hälften från, gissa vem?, den eviga måltavlan — den vita amerikanska skattebetalaren. Sättet som dessa sista 400 miljoner ska betalas på är i sig ett mästerverk i kamouflage. Hälften kommer att slussas genom CIA och den andra hälften genom Israel, och den amerikanska skattebetalaren kommer aldrig att märka skillnaden. De andra icke-arabiska samarbetspartnerna, såsom Frankrike, Storbritannien och andra, har sina egna chabez-goy-förrädare, såsom Margaret Thatcher, och judarna kan sätta igång och stänga av dem efter behag.

Det finns ytterligare ett litet smutsigt trick som Shabby George hade i rockärmen. Precis före den irakiska invasionen den 2 augusti 1990 lät han vårt utrikesdepartement och deras språkrör klargöra för Saddam Hussein att USA skulle se åt ett annat håll och inte ingripa om han beslutade sig för att ta över Kuwait. Faktum är att bara två dagar före invasionen den 2 augusti förklarade Vita husets taleskvinna Margaret Tutwiler öppet vid en presskonferens att USA inte hade något åtagande att försvara Kuwait mot invasion.

Sjabbige George hade kokat ihop en riktigt slug affär (vilken affär!) och hade god anledning att gotta sig i sin listighet. Han hade ju lurat in Saddam i att invadera Kuwait, vilket gav USA:s JOG en förevändning att flytta en massiv ansamling av amerikanska trupper till Mellanöstern för att försvara Israel. Dessutom var nu hela världen emot Saddam, till och med araberna, skröt han.

Genom tvång, genom mutor, med hjälp av smutsiga trick och förräderi hade George Bush-wacker fört samman en extremt bräcklig koalition, som kanske skulle kunna hålla ihop under en kort tid, förutsatt att ingen gungade båten, och förutsatt att attacken mot Irak inleds innan de skakiga allierade hinner tänka efter en extra gång vad de gett sig in i. Dessutom under förutsättning att Israel stod vid sidan av och inte blev inblandat i det falska krig som Bush konspirerade fram på anstiftan av Israel.

Men måndagen den 8 oktober 1990 ställde Israel till med en rejäl blunder som placerade henne mitt i denna noggrant iscensatta men bräckliga övning i hyckleri och svek. Den dagen, medan omkring 3 000 judar låtsades "klaga" vid Klagomuren, bröt helvetet löst. Denna Klagomur är i själva verket muren till en muslimsk helgedom som omsluter cirka 35 tunnland helig mark som araberna kallar Haram al-Sharif, deras term för den Ädla Helgedomen. Där finns den guldtoppade Klippdomen och även Al-Aqsa-moskén, islams tredje heligaste plats efter Mecka och Medina. Araberna har ägt denna mark i mer än tusen år. Judarna har under de senaste två decennierna försökt stjäla denna "heliga mark" från araberna och hävdar att detta är platsen för deras bibliska andra tempel. De svär att riva och rasera de muslimska templen och återuppbygga sitt judiska tempel på samma mark, som de kallar Tempelberget.

Faktum är att på just denna judiska helgdag försökte en rabbinledd judisk mobb smyga in den första hörnstenen till sitt framtida återuppbyggda tempel på platsen. Detta utlöste ett upplopp, där araberna kastade stenar mot den judiska mobben, de enda vapen araberna hade. Den judiska polisen, tungt beväpnad med amerikanskfinansierade Uzzi-kulsprutepistoler, svarade med överlagt våld och sköt med skarp ammunition mot de obeväpnade araberna, på den heliga mark som legitimt tillhör araberna. Inom loppet av några minuter låg 21 araber döda och mer än 150 sårade, en massaker av stora proportioner med vilka mått mätt som helst.

Nu håller "Sjabbige" Georges osäkra och konstlade koalition mot Irak snabbt på att lösas upp på grund av Israels "indiskretioner", men George den judeälskande Bush är ovillig att kritisera Israel och dess hetlevrade premiärminister Shitsack Shamir. När allt kommer omkring är det enda sanna syftet med den "koalitionen" och hela operation "Ökensköld" att skydda Israel mot araber i allmänhet, och Irak i synnerhet.

"Ökensköld" för Israel

Som en standardrutin (S.O.P.) i de flesta bedrägliga judiska kampanjer (och alla judiska kampanjer är bedrägliga) är fokus eller målet för deras kampanj vanligtvis *ad hominem*, det vill säga koncentrerat på en person. Välj ut en given person som måltavla och gå sedan till full attack för att förtala, fördöma, baktala, ljuga, angripa och slutligen förgöra den personen. I första världskriget var det Kaisern, i andra världskriget var det Adolf Hitler. Sedan det tragiska judiska debaclet har vi haft ett antal mindre mål för judiskt hat. Vid en tidpunkt var det Ayatolla Khomeini, en annan gång var det Muammar Khaddafi, vid en annan tidpunkt var det Daniel Ortega, och vid en annan — Manuel Noriega. Idag skjuter den judiska propagandans alla kanoner mot Saddam Hussein, trots att han för bara två år sedan var den amerikanske kompisen och vi stödde honom i det grymma och destruktiva kriget mot vår dåvarande fiende Iran.

Låt oss återigen granska det meningslösa pladdret och de idiotiska anklagelser som den jude-manipulerade George Bush slungar mot Saddam Hussein som förevändningar för att släpa våra unga män halvvägs runt jorden för att lida, svettas och dö i Saudiarabiens heta 50-gradiga sand. Allt detta till en enorm kostnad för vår kaotiska och vacklande ekonomi. Allt detta för att utkämpa ett krig som Israel vill ha och manipulerar, men som är helt värdelöst och meningslöst för de vita amerikanska skattebetalarna och våra pojkar som skickats till Saudiarabiens öknar för att dö för Israel.

ANKLAGELSE NR 1: Saddam Hussein är en stor mobbare, en angripare som kastar sig över en svagare granne. Tja, George, gamle vän, det här är som när huttlar skäller på kittel. Om du fräschar upp ditt minne lite och påminner dig så nyligen som i december förra året, så kastade du, världens största mobbare, dig över din forna partner i droger och slog skiten ur Panama. Ojämlikheten mellan den stora mobbaren och det lilla offret var mycket större än mellan Irak och Kuwait. Vad säger du om det?

om det? Och sedan, George, om du minns, fanns Grenada i en inte alltför avlägsen dåtid.

ANKLAGELSE NR. 2: Vi, USA, kan inte tolerera aggression någonstans i världen. Vilket jävla skämt! Amerikas förenta stater har hundratusentals soldater stationerade i dussintals främmande länder där de är hatade och oönskade, särskilt negertrupperna. Det största antalet baser och kontingenter av trupper finns i Tyskland, förmodligen för att "försvara" det tyska folket, ännu ett stort gapskratt.

Så, vi kommer inte att tolerera aggression någonstans i världen? Jaha, hur kommer det sig då att vi tolererade den sovjetiska aggressionen mot de baltiska staterna och andra östeuropeiska länder? Hur kommer det sig att vi inte bara tolererar utan aktivt stöder och finansierar den fortsatta israeliska aggressionen mot araberna?

ANKLAGELSE NR. 3: Vi, USA, är beslutna att återupprätta Kuwaits legitima regering. Efter att ha avsatt och tillsatt ett antal legitima och illegitima regeringar över hela världen (t.ex. Vietnam, Nicaragua, Palestina, Panama, Filippinerna, Tyskland, etc.), vilka i helvete är vi att säga vems regeringar som är lagliga eller olagliga? Det amerikanska folket bryr sig inte ett dugg om huruvida någon pompös fet miljardär till "emir" styr Kuwait, eller om det blir en provins i Irak. De är sannerligen inte villiga att spendera 20 miljarder om året och låta sina söner svettas, lida och dödas på Saudiarabiens heta ökensand bara för att sätta någon flottig "emir" och hans kumpaner tillbaka på tronen.

ANKLAGELSE NR. 4: Vi måste skydda våra vitala intressen i detta oljerika territorium. Vilka vitala intressen? Vilken tänkbar "vital" skillnad gör det för oss om en arab eller en annan säljer oss oljan från Kuwait? Om vi inte hade släpat våra enorma militära styrkor halvvägs runt jorden till arabernas land, skulle Saddam Hussein fortfarande sälja oss och andra länder olja som vanligt, och den skulle fortfarande ligga runt 20 dollar per fat, istället för 40 dollar. Det fanns aldrig något hot om att Kuwaits olja skulle sluta flöda, och dessutom kom tidigare endast obetydliga 1,5 % av vår oljeförsörjning från Kuwait. Varför fortsätter George Bush att ljuga för oss? Nu när vi har infört en blockad mot både Irak och Kuwait har vi skurit av oss näsan för att skämma ut ansiktet, och skurit av oljeförsörjningen till världen från inte bara ett land utan två.

ANKLAGELSE NR. 5: Saddam Hussein skulle säkerligen invadera Saudiarabien härnäst. Faktum är att vi inte har några

bevis på vad Saddam Husseins avsikter var eller är för närvarande, såvida vi inte gör anspråk på att vara tankeläsare, vilket vi inte är. Hans uttalanden och handlingar efter ockupationen av Kuwait tyder på att han inte hade några aggressiva planer mot Saudiarabien.

Vårt judiska propagandamaskineri, även känt som "masskommunikationsmedia", ljuger helt enkelt för oss precis som det gjorde 25 år tidigare om Vietnam och dominoeffekten och allt det där nonsens för vilket 57 000 unga amerikanska liv offrades i Vietnams djungler.

Och även om Irak skulle invadera Saudiarabien, återkommer vi till den grundläggande frågan: vad i helvete spelar det för roll för den genomsnittlige amerikanen om vi köper vår olja från en arab eller en annan?

* * * * *

Vid studier av alla de ovanstående högt prisade anklagelserna mot Irak kan vi bara dra en slutsats: de är alla en samling lögner och falska som fan. Det finns bara en grundläggande och meningsfull anledning till varför Bush-administrationen har släpat hundratusentals av våra pojkar halvvägs runt jorden för att lida och svettas och dö i Arabiens heta sand, och det är — Israel. Det är Israel och det inhemska judiska nätverket i Amerika som har gett orderna och drar i trådarna. **De vill att vi ska gå i krig för att krossa den militära potentialen i Irak och andra arabländer som kan utgöra ett hot mot Israel.**

Alla arabländer är intensivt fientliga mot Israel och av goda skäl. Det judiska intrånget i Palestina och vad det har gjort mot den infödda arabiska befolkningen var en brutal aggressionshandling som skapade förödelse inte bara för palestinierna, utan på grund av det mäktiga stödet från världens främsta makt, USA, har skapat kaos och fientlighet i hela Mellanöstern. Det har raserat det en gång välmående Libanon, det har vänt USA mot Libyen, Irak, Jordanien, Syrien, Egypten och många andra länder. Eftersom judarna kontrollerar världsfrågorna och i synnerhet USA, har de lyckats antingen muta dessa länder, såsom Egypten, eller förstöra dem med militärt våld, såsom Libanon, allt på de vita amerikanska skattebetalarnas bekostnad. Uppenbarligen anser Israel idag att Irak är dess mest allvarliga hot och har lyckats manipulera de nickedockor som leder den amerikanska regeringen till att använda våra enorma militära resurser för att krossa Irak.

Men uppenbarligen tänker den judiska Kehillan längre än Irak. George "Read-My-Lips" Bush fortsätter att tala om DEN NYA VÄRLDSORDNINGEN, och om det LÅNGSIKTIGA engagemanget från USA:s styrkor i Operation Desert Shield. Det förefaller mig som om jag har läst om den nya ordningen någonstans i Sions vises protokoll, hur ordet ska utgå från Jerusalem och från Sion, och hur judarna ska styra världen.

Uppenbarligen ska USA:s militära styrkor förbli i den arabiska öknen permanent för att skydda Israel, inte bara från Irak, utan också från alla andra arabländer. Precis som vi har haft allt från 250 000 till 350 000 amerikanska trupper i Tyskland under de senaste 45 åren för att skydda judarna från tyskarna, så håller vi nu uppenbarligen på att bosätta oss permanent i Mellanöstern för att skydda judarna i Israel från araberna.

Heligt krig mot judiskt tyranni

Jag är dock övertygad om att det judiska tyranniet över hela världen snart kan vara på väg mot sitt slut. Vad USA:s JOG (Jewish Occupational Government) gör i Saudiarabien idag är början på slutet. Den amerikanska närvaron i det arabiska heliga landet, hemvist för Mecka och Medina, rör upp ett getingbo som inte kan och inte kommer att kunna tämjas.

De så kallade "allianser" som Bush försöker sätta ihop är extremt osäkra och ingen av dem, inklusive de icke-arabiska allierade, har någon lust att göra skitgörat åt judarna. De hatar alla Israel med passion, och Amerika, Israels främsta finansiär, inkluderas som den huvudsakliga medbrottslingen i Israels brott. Det är endast genom enorma mängder mutor och/eller hot som vi har dessa så kallade "allierade" som går med på att ge symbolisk hjälp. Faktum är att vårt flagranta, partiska och slaviska försvar av Israel rör upp ett Jihad, ett islamiskt heligt krig som förenar 150 miljoner araber i området för att avreagera sin vrede mot både Israel och USA.

Samtidigt rör detta genomskinliga pro-judiska förräderi, svek och hyckleri från USA:s JOG upp det vita folket i Amerika och världen att ansluta sig till oss i det RASLIGA HELIGA KRIGET (RAHOWA) mot det judiska tyranniet.

Israel och judarna har förtagit sig och de kommer snart att befinna sig mellan hammaren och städet, mellan vreden från ett heligt krig fört av de islamiska styrkorna och ett rasligt heligt krig fört av den mäktigaste kraften på jordens yta — ett enat vitt

Ras. Det är vår heliga plikt att se till att detta sker, och det snart.

Redan nu flammar upprorets och motståndets eld mot detta dumma krig upp på gatorna i många delar av USA, och även i utlandet. Gårdagens välkända Vietnam-slogans revideras nu till att lyda:

Åt helvete heller, vi tänker inte gå!
Vi tänker inte slåss för Texaco!

Det kanske inte rimmar, men det vore mer mitt i prick att proklamera:

Åt helvete heller, vi tänker inte gå!
Vi tänker inte slåss för Israel!

Samtliga kända vit-rasistiska publikationer har kraftfullt fördömt de judisk-orkestrerade amerikanska militära dragen i Mellanöstern. Vissa av de pro-vita aktivisterna, såsom Matt Hale i Chicago, har offentligt bränt den israeliska flaggan och organiserat demonstrationer mot den judiska konspirationen att utkämpa israeliska krig med amerikanska soldater. Det verkar som om de anti-israeliska protesterna inte är begränsade enbart till de vita rasisterna. Enligt söndagsutgåvan av *The Atlanta Journal* den 21 oktober gick tusentals demonstranter mot "den krigsvänliga hysterin" ut på gatorna i olika amerikanska städer, liksom i ett antal utländska länder, däribland Australien, England, Frankrike, Italien, Sverige, Kanada, Spanien och till och med Panama. Låt oss hoppas att detta är början på ett brett uppror för att bryta den judiska ormens tyranniska strypgrepp.

Plikten att göra uppror mot tyranner och förrädare

Den störste av alla ledare, Adolf Hitler, förmanade oss med dessa visdomsord i *Mein Kampf*:

> *— Om ett folk, genom den statliga auktoritetens instrument, drivs mot sin undergång, då är uppror inte bara en rättighet utan en plikt för varje medlem av det folket."*

USA:s regering, ledd av sådana rasförrädare som president Bush, flankerad av mulatt-niggern stabschef Powell och den judiske försvarsministern Cheney, leder sannerligen det vita folket i USA och världen mot katastrof och undergång.

Förrädarna och tyrannerna har den (judiska) lagen, men vi har rätten! Det är vår rättighet och plikt att mobilisera Naturens Främsta, den Vita Rasen, den mäktigaste kraften på

jordens yta, och föra ett Vitt Rasligt Heligt Krig, och gör det nu.

Endast Creativity har den religiösa ivern, tron och programmet för att utföra ett fullständigt och slutgiltigt jobb. I Creativity har vi det TOTALA PROGRAMMET, den SLUTGILTIGA LÖSNINGEN och den ULTIMATA TRON för Vit raslig överlevnad, expansion och avancemang. Förena dig med oss i vår heliga sak och gör din del i att bygga en kraftfull ångvält för att krossa den judiska tyranningen och få de judiska parasiterna från vår rygg, en gång för alla.

Delenda est Judaica! RAHOWA!

Nummer 66 — December 1990

JOG-förräderi: Det finns mer än vad ögat ser

Det förestående pro-judiska kriget i Mellanöstern

Irak, överrumplat och gillrat i en fälla, är bara en förevändning för det förrädiska JOG att flytta USA:s väpnade styrkor till Mellanöstern för att skydda Israel.

Den överväldigande majoriteten av amerikaner har blivit grovt vilseledda och felinformerade om det krig som nu förestår i Mellanöstern. De judisk-dominerade medierna har sett till det, tillsammans med massiv hjälp från vår president "Bush-whacker". Om man ska tro judemedia gick allt bara bra där ute i den arabiska öknen, Irak och Saddam Hussein var våra bästa vänner, tills Saddam plötsligt fick denna märkliga impuls att invadera Kuwait. Sedan, på bara några minuter, vändes hela situationen upp och ner och Iraks diktator blev omedelbart världens mest ondskefulla och farliga skurk. Plötsligt stod våra "vitala intressen" på spel, vårt sätt att leva hotades, Saddam var ett farligt hot mot hela mänskligheten, och inte bara måste han förintas utan även hela den irakiska militära maskinen tillsammans med honom. Överraskning! Överraskning!

Det finns mycket bedrägeri i denna inställning, som vi ska se, och det är den amerikanska allmänheten som är mest lurad, snärjd och bortkullrad av alla inblandade parter. Som i ett filmmanus från Hollywood, genom konspiration, svek och avsiktligt planerade ränker, har vårt JOG, i

samarbete med judarna i Israel, har satt igång en militär operation för att utkämpa Israels krig med amerikanska soldater. Låt oss försöka lägga samman de enskilda bitarna.

Bit nr 1

Planeringen av Iraks förstörelse

För det första var "Bush-whacker" George, manipulerad av sina judiska mentorer, inte alls överraskad, utan lade förrädiskt planer för att händelsen skulle inträffa minst 18 månader före invasionen av Kuwait den 2 augusti 1990. I en artikel daterad den 25 oktober 1990 i *The Atlanta Constitution* finns en detaljerad berättelse om hur strategin kläcktes med målet att förstöra Irak. Jag citerar: *"Med början i mars 1989 satt arméns generallöjtnant John Yeosock och hans 500 krigsspelare, bränsleberäknare och andra planerare vid en militärbas i Georgia och funderade på hur de skulle kunna förflytta 200 000 soldater till Saudiarabien."*

Berättelsen fortsätter. *"Det topphemliga arbetet i byggnad 363 vid Atlantas Fort McPherson preciserade arméns del i företaget. I juli 1990 var den cigarrökande general Yeosock och hans tre- och fyrstjärniga motsvarigheter inom flottan, marinkåren och flygvapnet redo för testkörningen."*

Testkörning sannerligen. Det är mer än en tillfällighet att militären i juli var redo att rulla, och i augusti rullade de faktiskt.

Bit nr 2

Dr Gerald V. Bull träder in

I omkring 25 år har Dr Bull, ett kanadensiskt fött rymd- och ballistikgeni som har jämförts med Dr Werner von Braun, designat superartilleri, kanoner/raketer. Hans kanadensisk-amerikanska High Altitude Research Program (HARP) har slagit alla rekord för långdistansartilleri. I 15 år har Pentagon avvisat Dr Bulls erbjudanden och ansträngningar att utrusta USA:s väpnade styrkor med de avancerade 155 mm-projektilerna och andra långdistansprojektiler. Det var för tio år sedan. Under tiden vände Dr Bulls Space Research Corp., efter att ha blivit avvisat av USA, sin uppmärksamhet och sin produktion av långdistansartilleri till Irak, som nappade på möjligheten med entusiasm. Irak har nu förmågan att leverera giftgas och biologiska stridsspetsar in i våra pojkars läger,

som är uppställda som sittande måltavlor i den arabiska öknen. Genom att använda raketboosters utrustade med målsökande anordningar kan Saddam Hussein också leverera sådana projektiler direkt in i Tel Aviv och Jerusalem, därav den omfattande distributionen av gasmasker i Israel.

Varför tackade USA nej till Dr. Bull och lät honom istället vända sina ansträngningar och sitt geni till Iraks fördel? Eftersom detta inte hände över en natt utan under en period av decennier, måste det ha varit en planerad och medveten handling från vårt militära etablissemangs sida. Det är ett märkligt pussel, men även denna bit passar in i den övergripande bilden. Uppenbarligen ville JOG att Irak och Saddam Hussein skulle ha tillräckligt med destruktiv militär makt för att få honom att framstå som ett trovärdigt hot mot världsfreden, och förmodligen också för att kunna döda ett betydande antal amerikanska pojkar. Situationen är inte olik Pearl Harbor 1941 när Roosevelt och judarna agerade dumma och tysta och lät japanerna bomba Pearl Harbor, förstöra vår Stillahavsflotta och döda mer än 3 000 av våra män på en enda dag. Under hela tiden visste förrädarna i Vita huset och Pentagon månader i förväg att attacken var på väg. I själva verket skuggade de den japanska flottan och visste vilken dag och vilken timme japanerna skulle slå till. Dr. Bull-episoden förefaller misstänkt nog vara ett liknande fall.

Det finns en skillnad. När den överhängande faran för Israel blev alltför verklig, den 22 mars i år, mördades Dr. Gerald V. Bull av Mossad vid hans rymdforskningscenter i Bryssel, Belgien.

Del nr 3

Att skapa en förevändning

Vi kommer nu till den senaste händelseutvecklingen, juli 1990. Vid det här laget var planerarna i Atlanta redo och behövde nu en dramatisk förevändning för att skicka alla dessa trupper och tunga maskiner dit bort till den där heta, gudsförgätna arabiska öknen. Hur lägligt var det då inte att Saddam den 2 augusti 1990 invaderade det frimärksstora Kuwait. Var denna ytterst gynnsamma tajming en tillfällighet? Hände det bara? Knappast.

Bara några dagar före invasionen tog den judiske hantlangaren Bush-whacker George Saddam i handen, ledde honom vid näsan och sa åt honom att gå vidare och förverkliga sin långvariga ambition att lägga beslag på det mest eftertraktade priset — det oljerika Kuwait. Den amerikanska uppmuntringen med silversked kunde knappast ha varit mer explicit, vilket framgår av händelseförloppet...

händelser som omedelbart föregick invasionen den 2 augusti. Den 25 juli träffade USA:s ambassadör i Irak, April Gillespie, Saddam. Ett utskrift från det mötet visar att ambassadör Gillespie sa till Saddam att "Vi har ingen åsikt om de arab-arabiska konflikterna, som din gränstvist med Kuwait." Detta skedde uppenbarligen med president Bushs och utrikesminister James Bakers välsignelse. Faktum är att Bush följde upp detta ytterligare med ett personligt meddelande som underströk ambassadör Gillespies budskap, med endast en mild antydan om att det inte var "snällt" att använda våld mot en granne. Denna ståndpunkt vacklades ytterligare av Vita husets taleskvinna Margaret Tutwiler några dagar senare, när hon under en presskonferens uppgav att USA inte hade något åtagande att försvara Kuwait mot invasion.

Del nr 4

Överlagd reaktion

Knappt hade Saddam nappat på betet förrän helvetet bröt lös. Den "snällare, mildare" chabez-goy George Bush blev nu omedelbart ett rytande lejon, och han började genast skrika om krig och förflytta trupper. Nu fanns inget vacklande. Judarna hade skrivit manuskriptet till hans tal för länge sedan, och truppförflyttningarna hade planerats minutiöst under de senaste 18 månaderna, som tidigare beskrivits. Allt gick enligt manuskriptet.

Det var ett monumentalt beslut att inleda ett stort krig mitt bland de arabiska nationerna, vars konsekvenser och följdverkningar var långtgående och oförutsägbara. Den amerikanska ekonomin vacklade redan och befann sig på randen till katastrof, men Bush-dräparen George verkade helt likgiltig inför de enorma kostnader som ett sådant krig skulle åsamka det amerikanska folket i form av pengar och amerikanska liv. Och var befann sig kongressen under hela denna tid? Tyst som en mus. Även det ingick i det förutbestämda manuskriptet. Det verkade som om den judiska hantlangaren Bush ensam nu var den store överbefälhavaren, som fattade besluten och bestämde allt, medan kongressen, som enligt konstitutionen ensam har befogenhet att förklara krig, stod passivt vid sidan av, förmodligen som stöd för en krigisk president vars retorik nu skrek efter ett totalt krig.

Del nr 5

Enorma nya oljereserver upptäckta i Saudiarabien

Det finns ytterligare ett element som tyst har ignorerats av judemedia. Enligt numret av *Spotlight* den 29 oktober har ett gigantiskt nytt och outnyttjat oljefält nyligen upptäckts i ett avlägset område i den saudiska öknen. Det påstås vara den största ansamlingen av olja någonstans på jordens yta som upptäckts under de senaste 20 åren, och tillräckligt för att hålla saudierna pumpande olja långt in i det 22:a århundradet. Även om dess upptäckt har varit känd under en tid, har dess existens diskret hållits tyst för att inte väcka onödiga misstankar om det kommande kriget i Mellanöstern.

Frågan är: vem kommer att kontrollera framtiden för denna enorma, strategiska tillgång — judarna eller araberna? Med USA:s massiva militära makt stadigt i händerna på judarna, kommer endast historiens utveckling att utvisa resultatet.

Del nr 6

Vinnarna och förlorarna

Trots de enorma insatserna om vem som ska kontrollera oljan i Mellanöstern, är den verkliga och övergripande frågan i det förestående kriget i den arabiska öknen skyddet av Israel och upprätthållandet av den judiska kontrollen över världen. Om detta nu blir ett skjutkrig kommer förstörelsen på båda sidor att bli katastrofal. Som i det amerikanska inbördeskriget, som i första och andra världskriget, och de flesta andra krig, är antalet dödade, sårade och lemlästade alltid mycket större och krigen varar mycket längre än vad de avtryckarglada anstiftarna till en början fick oss att tro. Tiotusentals, troligen hundratusentals amerikanska pojkar kommer att dödas. Men judarna kunde inte bry sig mindre.

Judarna skulle vilja se de angränsande arabiska länderna såsom Irak, Iran, Syrien, Jordanien och till och med Egypten förstörda, pulveriserade och malda till köttfärs, som redan har hänt med grannlandet Libanon, en gång ett välmående och fredligt kristet land.

Judarna planerar att ha amerikanska styrkor i Mellanöstern och på arabisk mark permanent för att skydda dem från 150 miljoner fientliga araber. Kostnaden för de vita amerikanerna kommer att vara krossande och överväldigande. Det kommer ytterligare att eskalera ruineringen av ett snabbt sönderfallande Amerika, men det kommer

stärka det judiska greppet om Amerika och resten av världen.

Saudiarabien kommer att förlora kontrollen över sin olja och sin suveränitet likaså, precis som Kuwait, Irak, Emiraten och resten av araberna. Allt kommer att falla i judiska händer, åtminstone är det den judiska vampirens mål.

Slutsats

Det finns bara en väg ut ur denna blodiga röra och endast den vita rasen kan mobilisera kraftpaketet för att utplåna och förstöra den judiska pesten. Vi måste ta tjuren vid hornen och konfrontera det förbannade judiska hotet direkt. För att göra det måste vi organisera och mobilisera de totala resurserna hos den 500 miljoner stora vita minoritet som fortfarande finns kvar på denna planet. Vi måste polariseras till en mäktig rörelse, en murbräcka. Vi måste krossa judendomen och dess hjälp-tentakel, kristendomen, och ersätta den med en vital, meningsfull, kompromisslös vit rasreligion — Kreativitet. Endast Kreativitet har svaret, tron och programmet för att utföra det arbetet. Slut upp med oss, vita raskamrater, och hjälp till att bygga en vitare och ljusare värld för dig själv, din familj och dina framtida avkommor. Delenda Est Judaica! RAHOWA!

HELVETE... VI VISSTE ATT VI SKULLE HA EN UPPGÖRELSE MED HUSSEIN FÖR 18 MÅNADER SEDAN. VI VISSTE OCKSÅ ATT HAN SKULLE INVADERA KUWAIT. VI LÄT DET HÄNDA, SOM VI ALLTID GÖR – VI VAR TVUNGNA ATT HA EN URSÄKT FÖR ATT SKICKA DIT 300 000 SOLDATER. HELA SPELET GÅR UT PÅ ATT SKYDDA ISRAEL OCH HÅLLA OLJEPRISERNA UPPE.

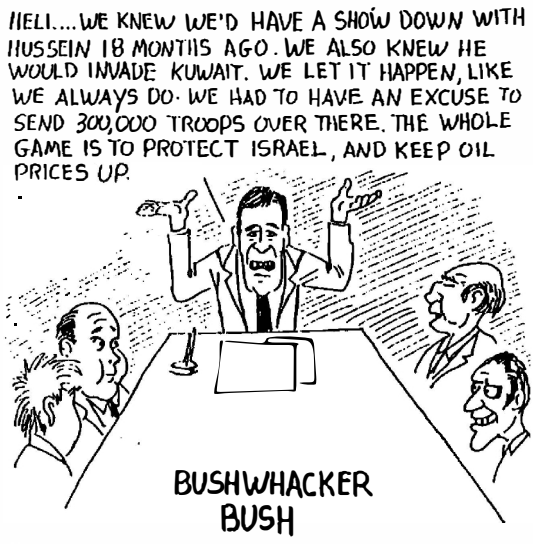
HELL....WE KNEW WE'D HAVE A SHOW DOWN WITH HUSSEIN 18 MONTHS AGO. WE ALSO KNEW HE WOULD INVADE KUWAIT. WE LET IT HAPPEN, LIKE WE ALWAYS DO. WE HAD TO HAVE AN EXCUSE TO SEND 300,000 TROOPS OVER THERE. THE WHOLE GAME IS TO PROTECT ISRAEL, AND KEEP OIL PRICES UP.
BUSHWHACKER BUSH

BUSHWHACKER BUSH

Introduktionen till en ny (snart utkommande)
bok av Pontifex Maximus Ben Klassen —

En värderevolution genom religion

Vad Creativity-revolutionen egentligen handlar om

Genom historien har olika civilisationer och kulturer fastställt en uppsättning värderingar för sig själva som de håller högt. Även om vissa av dessa kan verka lättsinniga, till och med dumma, för andra rivaliserande kulturer, så var och är de likväl de grundläggande måttstockarna för var och en av dessa specifika kulturer, nationer och/eller civilisationer — värderingar som de håller kära.

Hur fastställdes dessa primära värderingar? Återigen, om vi går tillbaka i historien finner vi att sådana värderingar härleddes och formades genom deras specifika religiösa övertygelser. Medan en ko för vita européer bara är en ko, ett nyttigt djur som inte är särskilt intelligent, är en ko för hinduer ett heligt föremål, ett heligt djur, som tillskrivs enorm respekt och vördnad. Varför är en ko helig för hinduer? Därför att deras religion säger det till dem, och det är inte deras sak att ifrågasätta varför. För muslimer är Mecka och Medina heliga platser eftersom deras religion säger till dem att det är så det ligger till. För judar är Mose, Abraham, Isak och Jakob och en hel skara andra judiska skurkar deras nationella och religiösa hjältar. De kristna har sin Jesus Kristus, i bästa fall en mytisk judisk figur, utan några meningsfulla historiska bevis för att en sådan figur överhuvudtaget har existerat.

Jag har listat några centrala höjdpunkter som vördas som grundläggande värderingar med hög status i ett urval av många spridda religioner. Men med var och en av dessa följer en hel uppsjö av underordnade värderingar och övertygelser som är knutna till deras centrala kärna, och även om en sådan sammanfattning eller lista skulle bli oändlig, är vi här främst intresserade av de grundläggande värderingar som hålls heliga av vår egen ras, den vita rasen. Det är dessa värderingar vi vill undersöka, analysera och bevara och vårda, eller, om de befinns bristfälliga, kasta på historiens sophög och ersätta med en mer förtjänstfull uppsättning värderingar.

I de följande kapitlen ska vi först och främst noggrant undersöka tolv stora religioner, vad de står för, tillsammans med en kort sammanfattning av deras ursprung och deras historia. Vi vill också veta hur de förhåller sig till den vita rasen, och i synnerhet hur de står sig i jämförelse med vår egen religion, Creativity, när vi sätter deras olika koncept på det ultimata provet för att se om de är antingen fördelaktiga eller skadliga för den vita rasen.

Efter att ha lagt den breda grunden för egenskaperna hos ett dussin stora religioner och deras inflytande genom tiderna, fokuserar vi nu vår uppmärksamhet på den specifika religion som oavsiktligt berör oss mest, nämligen kristendomen. Vi gör detta av den övervältigande anledningen att ***under de senaste nitton århundradena har kristendomen subversivt inkräktat på den vita rasens sinnen och lyckats bli dess dominerande religion. Med ursprung från en skara judiska skribenter, "profeter" och mordiska brottslingar, har den, som Marcus Eli Ravage, en jude, arrogant skryter, besegrat oss hedningar mer grundligt än någon erövringsarmé i historien någonsin har besegrat sina eländiga offer.***

Vi ställer nu den enkla, grundläggande frågan: Har kristendomen varit fördelaktig för den vita rasen eller har den varit skadlig för vår överlevnad och välfärd? För att vi ska kunna besvara denna fråga logiskt och övertygande, låt oss först undersöka några av de grundläggande värderingar som kristendomen förespråkar.

Dessa värderingar är mestadels utspridda på ett dunkelt och förvirrat sätt i Nya testamentet, även om Gamla testamentet, som helt handlar om judarna, upptar mer än två tredjedelar av den kristna bibeln, ett märkligt stycke bedrägeri i sig självt. Men utan att skanna hela Nya testamentet kan vi fokusera på de värderingar som Kristus själv (förmodligen) formulerade i bergspredikan. Han säger:

1. *Älska dina fiender.*
2. *Vänd andra kinden till.*
3. *Döm inte.*
4. *Sälj allt du äger, ge det till niggrerna, och bli en luffare.*
5. *Stå inte emot det onda.*
6. *Planera inte för framtiden.*
7. *Samla inte skatter på jorden, samla skatter i himlen, var det nu än är.*

8. Judarna är Guds utvalda folk, det berättar Gamla Testamentet för oss om och om igen, tusen gånger.

Det finns mer i samma stil, men jag tror att vi kortfattat har lagt fram kristendomens inneboende grundsatser. I huvudsak är hela tron och programmet baserat på någon tvivelaktig annan värld, en nebulös övernaturlig värld, en som är odefinierad, utan känd plats och utan känd verifiering av dess existens. Kort sagt, allt är baserat på vilda påståenden, på spekulationer och förhoppningsvis på de avsedda offrens godtrogenhet. Det är helt baserat på en vild teori om "spöken i skyn", spöken som ingen vid sina sinnens fulla bruk någonsin har sett, hört, känt eller luktat.

Vi Creators förkastar dessa meningslösa, nebulösa utomvärldsliga påståenden i sin helhet och går ner till verkligheten. Den verkliga världen, inte någon hypotetisk spökvärld, har tillräckligt med olösta problem att brottas med, och dessa är vår främsta angelägenhet. Av dessa berg av problem som den verkliga världen står inför idag, är inte det minsta av våra bekymmer överlevnaden, expansionen och framåtskridandet för vår egen dyrbara ras, den vita rasen. För oss Creators är vår vita genpool vår allra dyrbaraste skatt, en skatt som är oersättlig och som till varje pris måste skyddas från utarmning och förorening. Och häri ligger den grundläggande avvikelsen för våra värderingar från de konstgjorda och hypotetiska värderingar som förespråkas av kristendomen. Medan kristendomen tillber någon mytisk judisk bastard som de har döpt till Jesus Kristus och som förmodas lära dem att älska sina fiender och hata och förgöra sitt eget slag, säger vi Creators precis motsatsen. ***Vi säger åt helvete med våra fiender, åt helvete med judarna och n-ordet. Låt oss istället vörda, respektera och försvara vårt eget slag — Naturens främsta, och basera vår tro och kunskap på Naturens eviga lagar, källan och grundvalen för all kunskap och visdom. I vår bok är en rasförrädare den mest föraktliga och motbjudande av alla ohyror, en mutantkretin i Naturens rike, som ska föraktas och utplånas ur vårt samhälle.***

Som tydligt kan ses är klyftan mellan våra värderingar och de som traditionellt innehas av kristna lika bred som Grand Canyon, och dessa skillnader förblir för evigt oförsonliga.

Den rasliga världsbranden hettas upp dagligen över hela världen, och ingenstans snabbare än just här i USA. Antingen kommer den vita rasen inom kort att ***mobilisera och samla sina enorma, men krympande resurser för sina egna bästa intressen, eller så kommer den att lida det dystra öde som drabbade de vita kolonisatörerna på San Domingo för cirka 200 år tidigare. Lemlästning, massmord och slutligen total utrotning kommer att vara priset som betalas för att vi inte vaktar vår dyrbara genpool.***

Som svar på frågan som ställdes tidigare, om kristendomen har varit fördelaktig eller skadlig för den vita rasen, kommer vi dessutom fram till den **studerade och otvetydiga slutsatsen att kristendomen har varit, och fortfarande är, en oavkortad katastrof av motstycke magnitud.**

Där ligger vår sanna **VÄRDERINGSREVOLUTION**. **Vår ras är vår religion och vi ser till naturens eviga lagar, inte några mytiska spöken, för vår vägledning.** Vi konstaterar vidare att om vi inte förstör och ersätter den judiska kristendomen med en sund, realistisk uppsättning värderingar, såsom de vi förespråkar i Creativity, är den vita rasen dömd till utrotning och mänskligheten som sådan kommer att återgå och sjunka tillbaka till sina lägsta nivåer av vildhet, såsom kan ses i de otämjda djunglerna i Afrika och Nya Guinea. Vi Creators är beslutna att sådant aldrig får hända. Istället avser vi att gå framåt triumferande på vagnarna av en kreativ och konstruktiv religion för att bygga en vitare och ljusare värld för framtida barn av Naturens främsta. RAHOWA!

Till Vit Seger genom
Värderingsrevolutionen!

Varje Skapare en Pastor

Fördelarna med att bli en ordinerad präst i Church of the Creator

Nu när vi har ritningen ritad, grunden lagd och ramverket för framtidens **Vita Rasreligion** under konstruktion, ankommer det på oss att sätta muskler på benen så snabbt som möjligt. Detta försöker vi göra och medlen att göra det med är människor — fler goda, aggressiva, vita aktivistmänniskor. Vi behöver utnyttja våra resurser till det yttersta och dra nytta av varje medel som står till vårt förfogande.

Som jag har påpekat ett flertal gånger är religion utan tvekan den mest kraftfulla motivatorn och energigivaren som någonsin påverkat de mänskliga elementen genom historien. Kombinera detta med en raslig iver, som judarna och muslimerna har gjort, och du har en kombination som är intensivt kraftfull. Inom Creativity har vi äntligen en sådan kombination för den vita rasen.

Religion är, liksom eld, en mäktig kraft, men liksom eld kan den vara antingen konstruktiv eller destruktiv beroende på hur den används, av vem och på vem. Som jag också har påpekat oräkneliga gånger, hopkokade judarna kristendomen åt oss, prackade på oss den och använde den som ett kraftfullt verktyg mot oss och för vår egen självförstörelse. Men nu när Creativity har dykt upp kan vi se långsiktigt historiskt på all denna religiösa anarki som den vita rasen har lidit av och dra nytta av de lärdomar den har gett oss. Vi kan och bör lära av erfarenheten. Vi kan och måste särskilt lära av den katastrofala erfarenheten såsom den mardröm av rasblandning som den vita rasen utsätts för just nu. Vi kan lära oss samma metoder, tekniker och procedurer som våra fiender använder och sätta dem i arbete för våra egna bästa intressen. Nu när vi Skapare inte längre är intresserade av att rädda (avskummet av) mänskligheten, utan istället ser på varje fråga utifrån...

vår egen Gyllene Regel (Vad är bäst för den Vita Rasen?), kan även vi göra många kraftfulla saker med religion, vår egen religion.

Denna korta avhandling är utformad för att betona endast en begränsad fas av det allomfattande programmet, och det är att fullt ut utnyttja den extraordinära prestige och det inflytande som religiösa titlar utövar i vår kultur och vårt samhälle. **Judarna har skrutit gång på gång om att praktiskt taget varje ny fråga (såsom integration och rasblandning) som de vill pracka på den Vita Rasen främjar de först genom prästerna (den Vita Mannens) och kyrkorna som en moralisk fråga.** Varför? Eftersom det finns en inneboende "vördnad" för "den Vördnadsvärde" (the Reverend). De använder inte bara detta knep med de vita "Vördnadsvärda", utan också och särskilt genom svarta "Vördnadsvärda" som, trots att de nyligen har kommit ut ur djungeln, nu nästan omedelbart omvandlas till en sorts gudom genom att vända på kragen och svepa in dem i den religiösa manteln som "Vördnadsvärd".

När de valde en påstådd kommunist, kopplare och biltjuv vid namn Martin Luther Koon för att leda "medborgarrättsrörelsen" på sextiotalet, såg de först och främst till att han hade titeln "Vördnadsvärd". De gjorde detsamma med hans efterträdare, "Vördnadsvärd" Abernathy, även om vem som helst som tittar noga på det mörka och olycksbådande ansiktet synligt kan se mer malignt kriminellt hat mot den Vita Rasen än någon så kallad kristen kärlek och barmhärtighet. Detsamma gäller för "Vördnadsvärd" Jesse Jackson, och en mängd andra svarta "Vördnadsvärda" vars djungelengelska knappt kan förstås.

Nåväl, två kan spela det spelet. **Vi har nu en egen religion, en den Vita Mannens religion, etablerad för den Vita Rasens överlevnad, till den Vita Mannens fördel. Den kallas Kreativitet. Eftersom religion är som eld, låt oss se till att vi utnyttjar vår för att bränna ner den förrädiska fasad som används mot oss, och för att driva våra egna motorer för att ångvälta judarna och andra ler-raser ut ur vår kultur.**

Inom Kreativitet har vi en legitim, kraftfull religion som har varje rättighet, privilegium och skydd som anges under civila och religiösa garantier i det första tillägget till USA:s konstitution. Vi Kreatörer frågar inte det judiska etablissemanget om vi också kan utöva dessa rättigheter på samma sätt som vilken jude eller nigger som helst. Vi står inte

där, med hatten i handen, tiggande. Vi kräver att vi ska ha dessa rättigheter utan förbehåll, och ve den jude, nigger eller rasförrädare som skulle stå i vår väg och gärna förneka oss våra lagliga rättigheter och lika skydd under landets lag.

Så låt oss gå vidare och utöva våra muskler och våra konstitutionellt garanterade rättigheter. Låt oss också ha ordinerade pastorer och vördnadsvärda för att leda vår ädla och heliga Sak.

Detta är inget nytt i vår rörelse. Vi har ordinerat pastorer för Church of the Creator i över tio år, och presenterat kvalificerade medlemmar med pastorscertifikat. Mormonerna har genom hela sin historia infört praxisen att förplikta varje medlem att bli en lekmannamissionär. Vad vi nu vill göra är att trappa upp vår kampanj och låta varje giltig medlem i Church of the Creator ansöka om och, om kvalificerad, erhålla ett pastorscertifikat, och bli en ordinerad pastor.

Vilka är fördelarna med att göra det? Tja, det finns många och jag vill kort rekapitulera dem här:

1. Prestige och erkännande som automatiskt följer med titeln är en mycket värdefull tillgång som länge har erkänts av de kristna, judarna och niggrerna. Vi kan också kapitalisera på det.

2. Det lagliga skyddet under det första tillägget är mycket mer genomgripande för en religiös grupp, front, organisation, eller vad som helst, än säg en politisk grupp (som nazisterna) eller en broderskapsorganisation, en "välgörenhetsorganisation" (alltid misstänkt för bedrägeri) eller en medborgarorganisation, eller någon annan. Medan media eller vilken politisk hackare som helst ivrigt kommer att sparka på en nazist som en hund, kommer de att behandla varje "vördnadsvärd" som leder en religiös organisation med silkesvantar. Varför? För att att attackera honom möjligen öppnar upp för samma anklagelser mot alla andra "religiösa" organisationer och skulle kunna dra ner vreden från det religiösa "etablissemanget" över deras huvuden.

3. Det lägger grunden för det **legitima anspråket på befrielse från de tyranniska och glupska judiska skatteindrivarna.** Det är ingen garanti, men det är ett starkt anspråk som vi kan och måste försvara. Om de judiska synagogorna får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Om niggerns "religiösa" etablissemang får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Om den katolska kyrkan, som har sitt huvudkontor i ett främmande land, får skattebefrielser, varför skulle inte vi få det? Svaret

är: det finns ingen anledning i världen till varför vi inte skulle, och vi måste kräva och försvara våra religiösa och medborgerliga rättigheter garanterade under det första tillägget (även det fjortonde — klausulen om "lika skydd under lagen").

4. Eftersom de flesta religiösa grupper i detta land (och runt om i världen) är baserade på en ytterst genomskinlig bluff (svindeln med spöken-i-skyn), men icke desto mindre utövar mycket politiskt och moraliskt inflytande, är det judiska etablissemanget (d.v.s. regeringen) mycket skyggt för att argumentera i frågan i domstolarna, eftersom det kan och kommer att lyfta fram så många uppenbara brister, bedrägerier, bluffar och motsägelser att det skulle kunna få hela det avskyvärda korthuset att rasa. Vi Skapare måste inse detta, och det är vårt trumfkort — **vi är förmodligen den enda legitima religionen på världsscenen vars tro, bekännelse och filosofi är baserad på sanning och verklighet.** Alla andra, vare sig de är kristna, judiska, mormonska eller muslimska, är helt baserade på en samling hokus pokus. Deras grund är byggd på vrakgods av långsökta vidskepelser, på myter, hörsägen och lögner som inte tål dagens ljus. De kan varken styrka eller rättfärdiga sina övernaturliga påståenden och bedrägerier. Vår är baserad på fakta, på Naturens Eviga Lagar, på Verkligheten, på sanningen. Man kan inte slå det — men icke desto mindre är vi tvungna att, och vi måste försvara det till varje pris.

Nåväl, vi inser nu fördelarna med en religiös rörelse, särskilt vår. Vi inser fördelarna med att vara en ordinerad präst i kyrkan och ha titeln pastor. Så varför inte utnyttja denna fördel för varje god, rättrådig medlem av Skaparens kyrka?

Varför inte, faktiskt? Varför blir du inte en ordinerad präst i Skaparens kyrka? Varför inte använda dina bästa talanger för att främja vårt heliga mål — den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.

Så hur går man tillväga för att bli en ordinerad präst i vår kyrka? Här är stegen:

1. Bli först medlem i vår kyrka. Om du inte är medlem nu, kan du bli det genom att ansöka via brev och donera 25,00 dollar till kyrkan. I gengäld kommer du att få:

   (a) Ett medlemsintyg och ett medlemskort i plånboksstorlek.

   (b) En 12 månaders prenumeration på vår tidskrift, ***Racial Loyalty***.

2. Därefter, efter att ha grundligt studerat vår trosbekännelse och vårt program så som de framställs i våra Tre Heliga Böcker om Kreativitet, skriv till oss för ett ansökningsformulär för att bli prästvigd.

3. Vid inlämning av din ansökan tillsammans med ett fotografi av dig själv i passformat, kommer dina meriter därefter att granskas.

4. Om du bedöms vara en legitim vit man eller kvinna över 16 års ålder, och har övertygat oss om att du är hängiven den vita rasens ädla sak, kommer du att tilldelas ett ministercertifikat, med alla åtföljande meriter för att bli en inspirerande ledare i ditt område. Detta kommer att ha den ytterligare fördelen att ge dig prestige och meriter för att bilda en egen kyrkogrupp enligt våra riktlinjer. Varför inte utnyttja dessa fördelar? Agira nu!

Kreativitet är den enda, sanna och revolutionära rasreligionen för det vita folket.

Nummer 67 — Januari 1991

Triage

Om vi ska överleva i en värld som blivit helt galen, måste vi sortera ut våra prioriteringar och ordna dem på rätt sätt.

Ordet **triage** är av franskt ursprung och härstammar från ordet "trier", som betyder att sålla, att sortera ut. Det blev framträdande under det fransk-tyska kriget 1870-71 när antalet stupade och skadade var enormt och den franska arméns sjukvårdare hade svårt att med sina begränsade insatser och resurser försöka rädda vad de kunde av det överväldigande antalet sårade och döende på slagfältet. Eftersom det var helt omöjligt att rädda alla sårade, var de tvungna att fatta några svåra beslut, snarare än att fortsätta med en ineffektiv respons genom att fäkta vilt i ett kaotiskt tillstånd av förvirrad desperation. För det första var de tvungna att bestämma vilka de fortfarande kunde rädda, och för vilka det skulle vara en övning i meningslöshet och ett slöseri med deras dyrbara tid och resurser att försöka rädda. De hopplösa och omöjliga fallen lämnades att dö.

Det var ingen ny situation. Även om ordet triage förmodligen inte är allmänt känt, har samma situation uppstått vid otaliga tillfällen genom historien. Alla som har läst *Borta med vinden* eller sett filmen, kommer utan tvekan ihåg de fruktansvärda scenerna som blev följden av slaget vid Atlanta under det amerikanska inbördeskriget. En sådan scen skildrar tusentals sårade och döende soldater som ligger utspridda på bangårdar och spår vid Atlantas station. En utmattad läkare vid namn Dr. Meade och några assistenter var uppe till armbågarna i blod och stank i försök att rädda dem de kunde, och lämnade ett stort antal andra, som var mer eller mindre hopplösa, till sitt öde. De var också tvungna att fatta beslut — vilka de kanske kunde rädda, vilka som var bortom hjälp, och, kort sagt, hur

hur de bäst kunde utnyttja sina begränsade resurser för att rädda dem de kunde. Även dessa läkare följde principerna för triage. De tvingades också fatta svåra och skoningslösa beslut genom att sortera ut det möjliga från det meningslösa och göra det bästa de kunde med vad de hade. De var tvungna att bestämma sig för vad deras prioriteringar var.

Låt mig illustrera med ytterligare ett exempel. När den dåvarande superoceanångaren *Titanic* stötte på ett isberg i Nordatlanten den 14 april 1912, orsakade dess förlisning förlusten av 1 517 liv, enligt Funk & Wagnalls Encyclopedia. På grund av oförsiktighet och oförbereddhet, när katastrofen var över dem, var besättningen (och även vissa av passagerarna) tvungna att fatta några svåra och skoningslösa beslut, och de var tvungna att fatta dessa beslut på mindre än två timmar och 40 minuter innan fartyget sjönk. De visste att det inte fanns tillräckligt med livbåtar för att rädda alla människor ombord. Så det beslut som var tvunget att fattas i snabb takt var: **vilka skulle de tillåta att stiga i livbåtarna, och vilka skulle de lämna att drunkna med det sjunkande fartyget?** De var tvungna att fatta några snabba principbeslut och sedan, utifrån dessa principer, sortera ut de människor de skulle rädda och de som de inte skulle rädda. Det verkar som om konsensus för dessa beslut, vem som än fattade dem, var att "rädda kvinnor och barn först." De var också tvungna att fastställa sina prioriteringar, och det gjorde de — en prioritet som satte ett prejudikat till sjöss för årtionden framöver. Huruvida detta var det enda kriteriet, eller ens det bästa kriteriet för att sortera ut de som skulle leva och de som lämnades att drunkna, kan debatteras i oändlighet. Det historiska faktumet är att 1 517 lämnades att drunkna. Av detta antal var 832 passagerare, mestadels män, och 685 ur besättningen, även de mestadels män. Men 706 räddades, mestadels kvinnor och barn.

Det fanns många exempel på hjältemod, självuppoffring och tapperhet. Det fanns också ett antal fall av feghet, självviskhet och elakhet, men de var i en liten minoritet. Det faktum att kaptenen gick under med fartyget och 685 besättningsmän tillsammans med honom talar för sig självt. Även deras mod att fatta svåra och skoningslösa beslut för att fastställa sina prioriteringar talar för sig självt. Hade de dröjt i mer än två timmar och 40 minuter och inte vidtagit några åtgärder, skulle utan tvekan alla passagerare, män, kvinnor och barn, kapten och besättning, alla ha gått under med *Titanic*.

Webster's Third New International (1961) Dictionary definierar triage som ***"sorteringen och första hjälpen-behandlingen av stridsoffer vid uppsamlingsplatser vid fronten före deras evakuering till sjukhus i de bakre linjerna."*** Uppenbarligen rör dess överväganden främst stridsoffer, men samma princip gäller för alla större eller mindre katastrofer, oavsett om de är kopplade till öppen krigföring eller inte, och den principen är denna: ***I händelse av katastrof, om man inte kan rädda alla, måste prioriteringar fastställas och hårda beslut fattas om vem som kan räddas som är värd att rädda.***

* * * * *

Med ovanstående principer som vår riktlinje, låt oss nu ta en hård och skoningslös titt på en stor katastrof som håller på att formas i världen idag, en katastrof av en sådan omfattning att den skulle överskugga en miljon Titanics. Låt oss i samband med detta göra en viktig distinktion mellan ordet "skoningslös" och ordet "grym".

Naturen kan vara skoningslös när den gallrar ut de svaga, de saktmodiga, de missanpassade och de degenererade. Detta betyder inte att Naturen är grym. Tvärtom, genom att se till att de starkaste, de friskaste, de mest kompetenta och de bästa överlever för att fortplanta sig och föra in nästa generation av en art, utför Naturen sitt välvilliga program för att bygga en bättre art och en mer ordnad värld. Om Naturen skulle proklamera den omvända principen, d.v.s. "de saktmodiga skola besitta jorden", enligt den judiska bibeln, skulle världen snart befolkas av en sjuk, lemlästad, degenererad hord av eländiga missanpassade och tiggare, vare sig de är fåglar, djur eller människor.

Kort sagt, Naturen har fastställt prioriteringar och är skoningslös i genomförandet av sitt program för att gallra ut de missanpassade. Detta kan vara skoningslöst, men det är inte grymt. I sin slutanalys är det ett högst välgörande, kreativt och konstruktivt program, ett program som Naturen i sin oändliga visdom har följt sedan urminnes tider.

* * * * *

Efter att ha fastställt vårt koncept för triage, låt oss nu ta en titt på vår planet jorden som den existerar nu i ljuset av det framväxande 21:a århundradet, och särskilt vad det förebådar

för vår egen arts framtid, den Vita Rasen. Medan vi tar en kall, hård titt på detta avgörande fenomen, låt oss också komma ihåg att vi nu har tvingats in i en situation där det är absolut nödvändigt att vi fastställer våra **högsta prioriteringar, vilka vi vill rädda och vilka vi kan rädda.**

När vi ser på världen idag under det sista decenniet av 1900-talet, finner vi att den är en enda fruktansvärd röra, ett hopplöst fall, en total katastrof av en omfattning som mänskligheten aldrig tidigare har stått inför. Medan mänskligheten under hundratusentals år långsamt har avancerat längs en guppig väg, har den likväl ryckvis avancerat till allt högre nivåer av intelligens och kreativitet — famlande allt högre uppåt i en spiral av en konstruktiv civilisation. Den främsta och enda betydelsefulla arten i detta mirakulösa framsteg har varit Naturens **främsta skapelse, den Vita Rasen.**

Detta uppåtgående och framåtriktade momentum fick en allvarlig stöt, faktiskt vändes det, när judarna introducerade en elakartad hjärnsjukdom — kristendomen — i mentaliteten hos den dåvarande stora romerska civilisationen för 2 000 år sedan. Efter en långsam och smärtsam återhämtning blev den Vita Civilisationen ytterligare torpederad och tillbakasatt av första världskriget när den judiska konspirationen lockade in den Vita Rasens nationer i ett självmords- och brodermordiskt krig av globala dimensioner, där vita män ondskefullt och grymt decimerade miljontals av sina egna vita bröder av de mest enfaldiga skäl och förevändningar. Den Vita Rasen hade knappt återhämtat sig från denna katastrofala olycka när den judiska penningmakten lockade in den Vita Rasen i det andra världskriget, ännu mer förödande och destruktivt än det första. På tal om grymhet har ingen händelse i historien varit mer oberättigad, dum, enfaldig och grym än det judiskt anstiftade andra världskriget. I ett vansinnigt bärsärkagång dödade vita män vita män i en aldrig tidigare skådad omfattning, genom att använda de mest effektiva av moderna tekniska vapen uppfunna av den vita människan själv.

När den judiskt ledda koalitionen av vita nationer besegrade Nazityskland 1945, var det den största seger den judiska konspirationen någonsin vunnit, och en som de inte spillde någon tid på att kapitalisera på. Det var en katastrof av oändlig omfattning för hela den Vita Rasen, inklusive de så kallade segrarnationerna. Det var dock på intet sätt slutgiltigt, och vi Skapare vill se till att det judiska illdådet kommer att hämnas och vändas.

* * * * *

Sedan 1945 har den vita rasen skymfligt och upprepade gånger retirerat inför den judiskledda konspirationen att expandera "gyttjerierna" (mud races) och krympa den vita rasen. Om vi tar en ärlig titt på världen under detta sista decennium av 1900-talet, är det förfärande. Det är i själva verket en värld som har blivit fullständigt, bindgalen, de vita nationerna inkluderade tillsammans med gyttje- och neger-"republikerna". Om vi tittar på nyheterna under vilken vecka som helst, finner vi följande katastrofer pågående:

***Punkt: SAUDIARABIEN.** Förenta staterna har 240 000 soldater på plats på den saudiarabiska öknens torra, heta sand, och chabez-goy Bush skickar ytterligare 200 000. Framkörda till samma ökensand finns tusentals motorfordon, stridsvagnar, granatkastare, militärflygplan av alla slag, elektronisk utrustning och tusentals andra kostsamma föremål, allt till verklig kostnad för den vita amerikanska skattebetalaren. De amerikanska trupperna undrar vad i helvete de gör där borta i det där heta, gudsförgätna helveteshålet. Det amerikanska folket hemma har samma fråga, en fråga som aldrig har besvarats tillfredsställande av vår judemanipulerade president. Svaret är dock inte alltför svårt att reda ut, om vi läser mellan raderna. Våra pojkar är där borta för att försvara och dö för Israel, vår mest förrädiska fiende. Tre månader efter den initiala truppförflyttningen beordrade vår chabez-goy-president ytterligare 200 000 soldater att lida på den saudiska öknens heta, eländiga sand.

***Punkt: NEW DELHI.** Indien har en befolkning på 882 miljoner eländiga, hungriga människor. Av detta antal är 12 % muslimer och 82 % är hinduer. Båda fraktionerna är extremt fientliga mot varandra och är involverade i frekventa blodiga sammandrabbningar. I början av november exploderade upplopp kring en förfallen liten moské i Ayodhya. Frågan kretsar kring hinduiska fundamentalisters ansträngningar att bygga ett tempel på den plats där de tror att guden Rama föddes, men det råkar vara så att den muslimska moskén redan ligger på denna plats. I de upplopp som följde dödades mer än 305 människor, och otaliga skadades.

***Punkt: ISLAMABAD.** År 1947 bröt sig Pakistan loss från Indien så att det kunde vara "fritt" att ha sin egen muslimska stat. Pakistan har nu en befolkning på 110 miljoner eländiga, fattigdomsdrabbade människor. Efter 43 år av

"självständighet" är dess religiösa fraktioner fortfarande splittrade och strider om frågan huruvida Pakistan ska styras av religiös muslimsk lag eller ska styras som en "sekulär demokrati". Under tiden är kupper, lönnmord, upplopp, kaos och fattigdom utbredda och hör till ordningen för dagen.

***Punkt: RYSSLAND.** Efter 73 år av kommunism finner det länge lidande folket i de sovjetiska republikernas union att den judiska idén om kommunism inte har gett dem något annat än fattigdom, slaveri och tomma löften. Sovjetunionen håller på att lösas upp, folket är desperat, men efter alla dessa år av träldom vet folket inte vad de ska göra åt sitt dilemma. Hopplöshet, förvirring, hunger och fattigdom överflödar, och politiskt, ekonomiskt och socialt kaos råder. Varje sovjetisk republik och provins vill ha självständighet från den centrala regeringen och utropar lokal nationalism. Men det sorgliga tillståndet är att även när och om de uppnår "självständighet", har de ingen aning om hur de ska få ordning på sin ekonomi och föda sig själva.

***Punkt: TBILISI, SSSR.** I sovjetiska Georgien flyr judarna från denna republik i skaror, trots att det var en av deras mer fredliga livsmiljöer i Ryssland. I större delen av Ryssland pekas judarna nu ut som de skyldiga som förde med sig kommunismens långvariga förödelse till folket i detta enorma konglomerat av olika nationaliteter, folk och kulturer. Nu flyr de, rädda för att räkenskapens dag närmar sig. Vart tar judarna vägen? Först till Israel kanske, men sedan till USA, eller till USA direkt.

Listan över problem och konflikter fortsätter.

***Punkt: PARIS.** FN-konferensdeltagare slutför plan för att avsluta kriget i Kambodja. Knappast troligt.

***Punkt: JERUSALEM.** Beväpnad man korsar israeliska gränsen, dödar fyra judar, skadar 23. Räkna hem en för vår sida.

***Punkt: DHARAN.** Irakisk tjänsteman rapporteras skjuten av kuwaitier.

***Punkt: AMRITSAR, INDIEN.** Sikhiska skyttar dödar 20 i Indien, enligt polisen.

***Punkt: JERUSALEM.** Två dör när arabisk ungdom attackerar israelisk buss.

***Punkt: N'DJAMENA, TJAD.** Rebelledare går in i Tjads huvudstad.

Punkt: STORSTÄDER, USA. N*gerbrottslingar terroriserar gatorna med slumpmässiga attacker, rån och skjutningar.

***Punkt: HOUSTON.** Falska papper hjälper illegala utlänningar att återuppta anstormningen in i USA. Lerfloden är sannerligen över oss.

Vidare granskning av tidningarna visar att listan är ändlös. Indonesien, Malaysia, Afrika, Sydamerika, Centralamerika, överallt pågår en revolution, det sker ett sammanbrott av lag och ordning, ett sammanbrott av civilisationen. Det råder svält, det råder våld, det råder kaos. Det är sannerligen en värld som blivit helt galen. Men på grund av den vita rasens subventionering och utfodring av lermänniskorna, främst från USA, förökar sig **lermänniskorna som kackerlackor, medan de vita människorna i världen krymper, flyr och drar sig tillbaka.** Det kommer snart att finnas tio miljarder klösande, svältande människor på denna planet, av vilka den vita rasen nu är en liten, krympande minoritet. Vi, den vita rasen, drunknar genom vår missriktade judisk-orkestrerade välgörenhet i ett hav av fientliga, aggressiva lerraser. Detta självmordsmässiga vansinne kan inte fortsätta.

Vi har nått en kris som vi nu måste möta direkt och lösa utan ytterligare dröjsmål eller struntprat. Vi har nått en punkt utan återvändo. Denna planet jorden kan inte föda, hysa och inkvartera sådana enorma massor av människor. Den kan inte föda sådana omöjliga antal, inte heller kan den göra sig av med det avfall som tornar upp sig från en sådan överbelastning. Hunger, svält, massföroreningar och påföljande kaos är nu utbrett på denna planets yta, och om inte en drastisk förändring görs nu, kommer den vita rasen att bli det främsta offret. Därefter kommer de återstående konglomeraten av lerraser att göra upp. På grund av svält, sjukdomar och föroreningar, när naturen har sin gång, kommer hon att reducera dessa antal till en liten bråkdel av vad de är nu. Mänskligheten kommer att sjunka ner till de afrikanska vildarnas lägsta nivå, men civilisationen och den vita rasen kommer att vara borta. Naturens främsta kommer inte längre att finnas till.

* * * * *

Kan vi tillåta den kommande katastrofen att fortsätta? Nej, det kan vi inte! Vi, den vita rasen, kan inte rädda alla dessa växande horder av lerraser från svält och kaos. Det finns ingenting vi kan göra för dem, och ärligt talat har vi ingen önskan att subventionera och föda dem

längre. Vi måste separera oss från dem, kapa förtöjningarna och låta dem vissna på vinstocken. Världen i stort är, likt Titanic, ett sjunkande skepp med ett begränsat antal livbåtar. Det bästa vi, den vita rasen, nu kan göra är att rädda oss själva, och åt helvete med de lerfärgade raserna. Vi har nu nått det stadium av nödläge och katastrof där endast principerna för **TRIAGE** kan rädda oss, den vita rasen, från utrotning. Vi måste nu sortera ut våra prioriteringar och skoningslöst omsätta dem i praktiken.

Vilka är våra prioriteringar? Vi, Church of the Creator, stavar ut dem i prioritetsordning, även om alla efterföljande prioriteringar efter de första få också är av stor betydelse, och inte nödvändigtvis av lägre status ju längre ner i listan vi kommer.

Prioriteringar för den vita rasen

1. **Vår första prioritet är den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.** För att uppnå detta mål är inget pris för högt, inget offer för stort, och vi kommer och vi måste använda alla nödvändiga medel för att uppnå detta övergripande mål.

2. För att göra det möjligt för oss att uppnå vår egen överlevnad, måste vi **först och främst få bort den parasitära juden från vårt folks rygg, inte bara i Amerika, utan i hela världen.** Under alltför många tusen år har de varit mänsklighetens gissel. DELENDA EST JUDAICA!

3. För att vi ska kunna organisera oss och mönstra kraften att krossa det judiska strypgreppet, **måste vi först förstöra och ersätta den judiska kristendomen**, deras mest kraftfulla och lömska vapen, med en egen hälsosam rasreligion.

4. Den grundläggande filosofin för en sådan religion måste vara: ***Vad som är bra för den vita rasen är den högsta dygden; vad som är dåligt för den vita rasen är den ultimata synden.*** Raslig lojalitet och vitt rasligt samarbete måste vara grunden för vårt program.

5. Aldrig mer får den vita rasen **luras in i brodermördande krig där vita män dödar vita män.** Om vi måste gå i krig, låt oss se för bövelen till

vi riktar ett sådant krig mot våra verkliga fiender — judar, n-ordet* och de lägre stående raserna.

6. Allteftersom naturen har sin gång och de lägre stående raserna tynar bort på grund av sin egen inkompetens och oförmåga att försörja sig själva, **måste vi expandera vårt eget släkte och kolonisera alla de goda länderna på denna planet Jorden.**

7. Vi tror att planeten Jorden har en bestämd gräns för hur många människor den bekvämt kan föda, hysa och rymma. Vi tror att det antalet ligger i närheten av en miljard människor. När vi väl råder över vårt eget öde kan vi stabilisera världens befolkning vid det antalet, och **genom utövandet av eugenik ständigt förbättra hälsan, intelligensen och den genetiska kvaliteten hos vårt folk, och därigenom bygga ett hälsosammare, lyckligare och mer välmående liv för Naturens Främsta för all framtid.**

Nummer 68 — Februari 1991

Ställ "Bushwhacker" Bush inför riksrätt!

George Bushwhacker Bush är en hantlangare i judarnas klor. Han agerar frontfigur åt dem och spelar deras spel. Han är inte bara en förrädare mot den vita rasen, han är också en förrädare mot det land där han innehar det högsta ämbetet. Han står i maskopi med våra dödligaste fiender, judarna och deras parasitära banditstat Israel. Detta är högförräderi mot hans eget land, vars intressen och lagar han har svurit att upprätthålla och försvara.

En "bushwhacker" kan beskrivas som en kriminell ligist som ligger i bakhåll och väntar på att kasta sig över sitt tilltänkta offer i en smygattack vid det lägliga tillfället. För två tusen år sedan hade romarna på sitt ypperliga latin en fras för en sådan varelse: *anguis in herba*. Översatt till enkel svenska betyder det samma sak idag som då — en orm i gräset. Ett annat vanligt och modernt exempel som är allt för förekommande är ett gäng kriminella negrer som lägger sig i bakhåll för sitt byte i någon mörk gränd i våra förfallande städer.

Efter att ha kategoriserat en "bushwhacker", låt oss nu återigen definiera ordet *chabez-goy* för femtioelfte gången, ifall några av våra läsare har glömt det. *Chabez-goy* är en judisk föraktfull term för de *goyim* som är lakejer och sykofanter åt sina judiska överherrar, som prisar, försvarar och utför judens smutsiga arbete. En vit man, som är en förrädare mot sin egen ras och går judarnas ärenden, faller inom denna kategori.

* * * * *

Med ovanstående definitioner som referensram, låt oss nu rekapitulera de senaste händelserna som ledde fram till det dumma och vansinniga amerikanska engagemanget i Gulfkriget. Som väntat har det blivit en växande katastrof av...

monumentala dimensioner och kommer att eskalera till fler stora fasor allt eftersom kriget drar ut på tiden.

I RL nr 66 gjorde vi det helt klart att Iraks invasion av Kuwait inte kom som någon överraskning för chabez-goy George Bush. Fakta är övervältigande tydliga att Bush-administrationen, styrd och vägledd av sina judiska mentorer, desperat ville ha en förevändning för att dra in den amerikanska militärens enorma makt i Saudiarabiens sand och krossa Iraks militära förmåga. Vi har berättat hur Bush-administrationen (kontrollerad av den israeliska och judiska kabalen) redan i mars 1989, arton månader före den irakiska invasionen av Kuwait, arbetade hårt med att planera just ett sådant storkrig mot Irak. Den amerikanske generallöjtnanten John Yeosock hade en styrka på 500 krigsspelare, bränslebedömare och andra experter i byggnad 363 vid Fort McPherson, Georgia, som arbetade dag och natt med att planera detaljerna för ett just sådant massivt angrepp för att förstöra Irak. Vid den tiden (mars 1989), måste vi komma ihåg, låtsades Bush fortfarande vara en vän och allierad till Saddam Hussein och Irak, samtidigt som han planerade hur han skulle hugga som en skallerorm vid det lägliga tillfället.

Vad de behövde var en förevändning. Vad det skulle vara var irrelevant vid den tidpunkten, men det spelade ingen roll — de skulle koka ihop någon förevändning när tiden var inne. I juli 1990 var planerna klara och den amerikanska militärmaskinen var redo att slå till. När Irak och Kuwait hamnade i ett lokalt gräl om avgränsningen av en gemensam oljeförekomst vid deras gränser, gnuggade judarna och Bush-kretsen sina händer av förtjusning. Långt ifrån att försöka mildra grälet mellan två arabiska nationer, eggade de på Saddam och gav honom grönt ljus att invadera. Den 24 juli 1990 uttalade det amerikanska utrikesdepartementets talesperson Margaret Tutwiler mjukt vid en offentlig presskonferens att USA inte hade några speciella försvarsavtal med Kuwait, och inte heller hade några speciella försvars- eller säkerhetsåtaganden gentemot Kuwait. Nästa dag förklarade USA:s ambassadör April Glaspie kategoriskt i ett möte med Saddam: "Vi har ingen åsikt om de arab-arabiska konflikterna, som er gränstvist med Kuwait." Allt detta, bara en vecka före den irakiska invasionen av Kuwait, en invasion som USA var väl medvetet om i förväg, precis som chabez-goy-presidenten Roosevelt cirka 49 år tidigare hade varit väl medveten om det förestående japanska anfallet mot Pearl Harbor. I båda fallen hoppades och bad de förrädiska amerikanska presidenterna att den andra sidan skulle ta det första öppna steget så att USA...

skulle kunna sugas in i ett storkrig till förmån för den olycksbådande judiska konspirationen.

Med mycket att vinna och med skenbar uppmuntran från världens främsta supermakt, tog Saddam Hussein steget. Knappt hade han gjort det förrän USA vände kappan efter vinden, och plötsligt blev "Bushwhacker" Bush världens mest högljudda och skrikiga krigshetsare. Saddam hade blivit lurad i en fälla och nu fanns det ingen återvändo. Judarna och deras "chabez-goy" i Vita huset hade nu förevändningen för det krig de ville ha, och allt de behövde göra var att underblåsa krigslågorna varje dag, och det gjorde de sannerligen. Utan kongressens medgivande, och utan att ens rådfråga kongressen, skickade Bushwhacker omedelbart 200 000 amerikanska soldater för att placeras på Saudiarabiens heta, helvetiska sand med målet att förstöra Irak som ett potentiellt militärt hot mot Israel.

* * * * *

Chabez-goy George Bushwhacker Bush var nu tvungen att komma på ett välklingande skäl till varför han gjorde ett så drastiskt och långtgående åtagande, ett som skulle gå hem hos den amerikanska allmänheten. Hur han än försökte, och trots att han coachades och pådriven av sina judiska ordsmeder, kunde han aldrig hitta något som skenbart skulle hålla.

Till en början var det för att "försvara Saudiarabien mot invasion." Inte särskilt begåvat, men det var en början. Eftersom Irak inte hade hotat att invadera Saudiarabien, vad var då den stora grejen med att skicka ut 200 000 soldater på den där heta sanden? Och i vilket fall som helst, skulle vi rusa ut till var och en av dussintals kriser runt om i världen av ingen annan anledning än att någon idiot gissade på en möjlig attack? Om så vore fallet skulle vi snart ha våra trupper spridda över hela världen. Och hur många år skulle våra trupper få lida och svettas på öknens heta sand medan de väntade?

Härnäst, "naken aggression kommer inte att tolereras," sade Bushwhacker. Verkligen? Vad sägs om hans egen invasion av Panama bara förra året? Vad sägs om den israeliska invasionen av Västbanken och Gazaremsan? De hade varit där sedan 1967, nästan ett kvarts sekel. Varför ingen indignation? Vad sägs om den sovjetiska invasionen av Litauen, Lettland och Estland? Sovjeterna har befunnit sig i de baltiska staterna genom "naken aggression" i nästan 50 år, och så sent som förra veckan dödade de ett antal litauer och letter med hjälp av brutalt våld när dessa

belägrade länder försökte rättmätigt återställa sin egen självständighet.

Härnäst, "Saddam skulle kontrollera **den största delen av all olja i världen.**" Detta var också ett grundlöst påstående från JOG-propagandan. Om USA hade hållit näsan borta från bråket i viken, skulle oljan fortfarande säljas för mindre än 20 dollar per fat, och det spelar förbannat liten roll för oss om vi köper den från en arab, eller en emir, eller en shejk, eller den andre. Saddam hotade aldrig att skära av oljetillförseln, och är bara alltför angelägen om att sälja det som är Iraks främsta inkomstkälla.

Sedan kom knepet att **"Saddam var en ny Hitler"** och ville erövra världen, och om han lämnades oemotsagd skulle han hota hela vårt sätt att leva. Detta dumma argument påminner mig om Vietnamkriget när jag minns dåvarande försvarsminister Robert McNamara, stående framför en griffeltavla och pekande på alla möjliga kartor och diagram och föreläste för oss om "dominoeffekten" av att Nordvietnam skulle erövra hela Ostasien om vi inte skickade in våra pojkar där och slog skiten ur nordvietnameserna. Detta är samme dumme klåpare som, när han var VD för Ford Motor Company, lanserade Edsel, det mest kolossala fiaskot i bilhistorien.

Varje vecka har "Bushwhacker" kommit med en ny förevändning för varför vi borde krossa Irak, och specifikt ta bort Saddam Hussein. Senator Ernest Hollings (D - S.C.) i senatsdebatten under den andra veckan i januari lade fram ett tydligt argument mot Bushs falska förevändning för att gå i krig. För att citera en del av hans välformulerade tal:

> *"...Naken aggression? Plocka upp morgontidningen. Mina kollegor kommer att se så sent som igår (11 januari 1991) naken aggression mot Litauen, ett fritt folk med ett fritt parlament, inte en emir. Ska vi ingripa för att rädda Litauen? Inte en chans. Litauen har ingen olja.*
>
> *Tchad? I början av december. Rwanda? För några veckor sedan. Vi kan gå nerför listan. Afghanistan, Kambodja, gränsen mellan Pakistan och Indien — naken aggression. Syrien mot Libanon. De massakrerade 750 kristna."*

Senator Hollings fortsatte och lade fram ett utmärkt argument om alla de aggressioner runt om i världen som vi inte verkade vara intresserade av att stoppa. Men, iögonfallande och avsiktligt, vågade varken han eller någon annan i representanthuset eller senaten nämna kärnan i fallet, nämligen Israel.

och dess 23-åriga invasion av Palestina och dess dödande, brutalitet och undertryckande av mänskliga rättigheter i det området.

Vi kommer nu till nyckelfrågan i hela denna eländiga röra. Senator Hollings nämnde olja, men det är inte huvudfrågan. Som jag har sagt, var Saddam inte på väg att skära av vår oljetillförsel, och i själva verket kom endast magra 1,9 % av vår olja från Kuwait. Det råder ingen brist på olja. Tvärtom råder det ett oljeöverskott på världsmarknaden.

Så vad är den verkliga orsaken? **NYCKELFRÅGAN I HELA DETTA ELÄNDIGA DEBAKEL ÄR ISRAEL OCH JUDARNA.** Hela arabvärlden på cirka 150 miljoner människor hatar judarna, och av goda skäl. Irak, efter åtta års krig mot Iran (ett muslimskt, men icke-arabiskt land), framstod som den mäktigaste militära styrkan i Mellanöstern. Det var, och är, ett verkligt hot mot Israel. Araberna vet det. Israel vet det, och Bushwhacker vet det. Eftersom judarna kontrollerar USA:s regering, hade tiden kommit för dem att driva in USA i ett storkrig för att krossa deras potentiella fiende, precis som de eggade USA in i andra världskriget för att krossa Tyskland när det landet blev ett hot mot judisk kontroll över världen. Återigen säger judarna åt oss att gå in där och utkämpa deras krig, och medan vi blöder och dör, kommer de nådigt att hålla våra rockar åt oss.

För att ytterligare demonstrera vilken förrädisk "allierad" vi har slagit oss ihop med, överväg följande. Vi är nu där ute och försvarar Israel med blod, mod och pengar. USA har skickat mycket dyra (ett skott = en miljon dollar) "Patriot"-robotbatterier och amerikanska soldater för att skydda Israel. I en typiskt judisk gest av "tacksamhet" började Israel kräva 13 miljarder dollar i ytterligare "bistånd" från USA som kompensation för Israels "förluster och återhållsamhet". Ur judisk synvinkel betyder det faktum att amerikanska soldater spiller sitt blod för skyddet av Israel ingenting av någon betydelse. När allt kommer omkring, i enlighet med den judiska Talmud, är goyers blod helt enkelt vatten. Judarna vill inte bara ha amerikanskt blod utan också tonvis med kontanter.

* * * * *

Låt oss säga det som det är.

George Bushwhacker är en hantlangare i judarnas klor. Han agerar frontfigur för dem och spelar deras spel. Han är inte bara en förrädare mot den vita rasen, han är också en förrädare mot det land som han

innehar det högsta ämbetet i landet. Han står i **maskopi med våra mest dödliga fiender, judarna och deras parasitära banditstat Israel.** Detta är högförräderi mot hans eget land, vars intressen och lagar han har svurit att upprätthålla och försvara. Grundlagsfäderna såg med oblida ögon på förräderi när de utarbetade USA:s konstitution för cirka 200 år sedan. Artikel III, sektion 3 i konstitutionen stadgar: *"Förräderi mot Förenta staterna skall endast bestå i att föra krig mot dem, eller att ansluta sig till deras fiender och ge dem hjälp och stöd."* George Bush har gjort exakt detta. Straffet för förräderi har traditionellt varit döden genom hängning.

* * * * *

Vad ska vi göra åt denna eländiga situation? Om vi låter Bush och hans judiska överherrar få sin vilja igenom, kommer tiotusentals, troligen hundratusentals människor att bli godtyckligt dödade, eller mer korrekt uttryckt, mördade. Tiotusentals av dessa kommer att vara amerikanska medborgare. *The Spotlight* rapporterar att Irak under de första 24 timmarna av detta ohyggliga krig led 15 000 till 20 000 förluster, varav de flesta var kvinnor och barn. Detta har vår **judemedia** inte rapporterat. Men med så många som 2 000 flyguppdrag som släpper bomber varje dag, vad kan vi förvänta oss? Varför utför vi denna monstruösa kriminella handling? Irak, 16 000 kilometer bort, invaderade inte Förenta staterna, och utgör inte nu, eller någonsin, ett hot mot vår säkerhet eller våra sanna vitala intressen.

Vad ska vi göra? Det mest tvingande vi kan göra är att få kongressen att ställa nyckelspelaren i detta förrädiska och misslyckade äventyr inför riksrätt, nämligen George "Bushwhacker" Bush.

Representanten Henry Gonzalez (D. - Texas), ordförande för representanthusets bankutskott, har redan lagt fram en sådan resolution om riksrätt, innehållande fyra artiklar som anför fyra specifika anklagelser. De är:

Artikel I hävdar att Bush "har förberett, planerat och konspirerat för att engagera sig i ett massivt krig mot Irak, genom att använda metoder för massförstörelse som kommer att resultera i dödandet av tiotusentals civila, varav många kommer att vara barn. Denna planering inkluderar placering och potentiell användning av kärnvapen, och användningen av sådana urskillningslösa vapen och massivt dödande genom seriell bombardering, eller på annat sätt, av civila bryter mot Haagkonventionerna från 1897 och 1923,

Genèvekonventionen från 1949 och dess tilläggsprotokoll I, Nürnbergstadgan, folkmordskonventionen och FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna."

I **artikel II** anklagar Gonzalez Bush för att ha "planerat, förberett och konspirerat för att begå brott mot freden genom att leda USA in i ett aggressionskrig mot Irak i strid med artikel 2(4) i FN-stadgan, Nürnbergstadgan, andra internationella instrument och fördrag samt USA:s konstitution."

Artikel III anklagar Bush för att ha "brutit mot USA:s konstitution, federal lag och FN-stadgan genom att muta, skrämma och hota andra, inklusive medlemmarna i FN:s säkerhetsråd, att stödja krigshandlingar mot Irak."

Och slutligen, i **artikel IV**, påpekar Gonzalez att trots kongressens ratificering av FN:s säkerhetsråds resolution av den 29 november 1990, "har presidenten inte erhållit en krigsförklaring från kongressen, och i strid med det skrivna ordet, USA:s konstitutions anda och avsikt, har han förklarat att han kommer att gå i krig oavsett kongressens och det amerikanska folkets åsikter."

Vi skulle kunna lägga till de andra anklagelserna vi redan har rapporterat till denna lista. Men vi låter kongressen ta ledningen och ger dem vårt stöd. Skriv till representant Gonzalez och skriv till dina egna kongressledamöter för att stödja resolutionen om riksrätt.

* * * * *

Samtidigt, över hela nationen och i hela världen, reser sig det vanliga folket i protest mot detta vansinniga krig. Enorma demonstrationer med skyltar och plakat med texten "INGET KRIG" dyker upp, vissa spontant och vissa välorganiserade. I Washington under helgen den 26 januari tågade en enorm folkmassa nerför Pennsylvania Avenue till Vita huset, visade upp skyltar och skanderade slagord som "Stöd trupperna! Ta hem dem!", "Helvete heller, vi tänker inte gå! Vi stödjer PLO!" Polisen sa att det var 75 000 demonstranter, men organisatörerna hävdar att siffran var 250 000. "Bushwhacker", i ett försök att undkomma protesterna mot sitt vansinniga krig, flydde till Camp David över helgen.

I Bonn, Tyskland, samlades minst 150 000 människor, vissa slog på trummor eller viftade med banderoller, i ett möte för att

protestera mot kriget. En av deras paroller var **"Åt helvete med Bush och Saddam. Folket vill ha fred!"**

I Camden, New Jersey, liksom i hundratals andra städer över hela USA och världen, gav protestskaror utlopp för sin vrede mot det vansinniga kriget i Persiska viken. Susan Pryor, en skollärare från Camden, bar ett plakat som uttryckte deras inställning explicit: **"Låt oss sparka ut lite skit ur Vita huset!"** Bra idé.

* * * * *

Här är ett utkast till några steg du kan ta för att stoppa Bushs pro-judiska krig i viken:

1. Skriv till dina kongressledamöter och senatorer för att stödja representant Gonzalez resolution om att ställa president Bush inför riksrätt.

2. Ta kontakt med protestgrupperna i ditt område och odla relationer med deras ledare. Distribuera exemplar av *Racial Loyalty* till medlemmarna, särskilt under möten och parader. I det stora hela är dessa människor redan delvis i vårt läger. Ge dem resten av informationen om vilka som står bakom detta krig och för in dem i vår rörelse.

3. Stöd och hjälp till att bygga upp COTC och Creativity-rörelsen tills vi har medlemmarna, makten och musklerna att förinta det judiska tyranniet i sin helhet och ta kontroll över vårt eget öde. Detta är det verkliga och enda svaret på världens problem.

DELENDA EST JUDAICA! RAHOWA!

Om frihet, kaos och organiserat samhälle

**Endast i ett välorganiserat vitt samhälle,
strukturerat för skydd och främjande
av den vita rasens bästa intressen,
kan vi hoppas på att överleva och blomstra.**

I sina *Sions vises protokoll* gratulerar judarna sig själva till att de har snärjt och förslavat fler intet ont anande goyim med sina slagord om **Frihet, Jämlikhet och Broderskap** än något annat koncept. De flinar vidare för sig själva över att *vart och ett av dessa ord motsäger de andra*, och att inget av dessa koncept är genomförbart i den verkliga världen, men genom att kasta ut dem till pöbeln skryter judarna om att de har orsakat mer tumult, revolution och kaos än de har gjort med några andra bedrägerier i sin mångfaldiga påse med trick. Om det är så, och historien bekräftar med råge att det är det, låt oss ta en närmare titt och analysera dessa försåtliga fällor mer ingående.

Ordet "frihet" har haft stor lockelse för massorna i evigheter. Människor vill vara fria och orden frihet och oberoende är synonyma. Hur fri är fri? Ordet i sig är en absolutism. Att vara fri innebär att du inte har några restriktioner för dina aktiviteter. Så snart det finns restriktioner för dina aktiviteter och någon annan kan tala om för dig vad du kan och inte kan göra, är du inte längre "fri", eller hur? Ja, jag skulle säga att det är en rimlig slutsats som en logisk person skulle komma fram till. Det följer då också att en sådan person, genom att vara fri, inte har några förpliktelser, inga ansvarsområden, inga plikter, inga regler, inga riktlinjer, inga lagar som de är bundna att följa eller lyda. Det låter fantastiskt, ur ett libertarianskt perspektiv.

Låt oss nu återgå till den verkliga världen. Vid vilket skede i livet når vi ett sådant idealiskt tillstånd av miljö? Som en tre-

år gammalt småbarn? Som tioåring? Som tonåring? Vid 21? Som en 30-årig förälder? Som mor- eller farförälder? När du är död och har lagts till vila?

Faktum är, vid ingen av dessa. Småbarnet har ett antal plikter och skyldigheter som han måste lära sig att hantera. (För korthetens skull använder jag ordet "han" genomgående även som ett alternativ för ordet "hon", och ordet "man" gäller lika mycket för ordet "kvinna".) Småbarnet måste vid det här laget vara "pottränat", måste lära sig ett omfattande ordförråd av nya ord, måste lära sig bordskick, måste lära sig att hålla sig själv och sina kläder relativt rena, måste lära sig lydnad inför sina föräldrar. Listan är oändlig.

Många av dessa skyldigheter och en hel del nya sträcker sig vidare till tioåringen och tonåringen. Som vuxen vid 21 läggs fler plikter och skyldigheter till listan, såsom att ha avslutat eller fortsätta högre utbildning, tjäna uppehälle, planera för äktenskap och ett antal andra. Föräldraskap innebär ännu mer. Föräldrar måste inte bara kunna etablera och upprätthålla ett hushåll, utan måste också ha sörjt för en anständig inkomst, vara en förebild för sina barn, sörja för deras utbildning och en mängd andra mycket verkliga plikter och ansvar, varav många sträcker sig ända till att bli mor- och farföräldrar.

Utöver alla dessa tillkommer ett antal medborgerliga plikter, såsom att betala skatt, försöka hålla de lokala, regionala och statliga myndigheterna i schack, och hantera sådana myndigheters krav, vare sig vi vill det eller inte. Efter att vi är döda och begravda har vi fortfarande vissa mödosamma ansvar, varav inte det minsta är att ha lämnat efter oss ett rykte och meriter som våra barn och barnbarn kan peka på med stolthet. Innan de lämnar denna värld har mor- och farföräldrar också ett ansvar att lämna miljön, sitt land och sitt samhälle i lika gott eller bättre skick än när de kom in i det. Detta är de skyldiga sina barn, sina barnbarn och sin framtida avkomma.

Så, hur fria är vi när vi träder in i denna värld, när vi lämnar den, och tiden däremellan? Svaret är att endast en ansvarslös idiot skulle försöka skaka av sig alla de plikter och ansvarsområden som följer med att leva. Men hur han än försöker, är en sådan individ långt ifrån att vara "fri". Som barn kan han försöka göra uppror mot auktoriteter, men det kommer inte att tjäna honom någonting till. Han kommer att tuktas och han kommer att straffas, och livet kommer bara att bli extremt svårt. Som vuxen kan han försöka ignorera de

ansvaret att tjäna sitt uppehälle, men fattigdom och elände kommer att bli hans lott. Han kan försumma ansvaret att försörja sin familj, men ensamhet, isolering och skuld kommer att bli konsekvensen. Han har friheten att ignorera, eller till och med bryta mot lagen, men han kommer att drabbas av straff i form av höga böter och/eller fängelse. Visst kommer det inte att finnas någon glädje i "friheten", och frihet kommer inte att vara hans belöning.

* * * * *

Låt oss nu föreställa oss ett scenario i en värld som libertarianer älskar att fantisera om och prisa, en värld där alla är fria att göra precis vad de vill när andan faller på.

I en sådan värld finns det inga trafikregler. Du kan susa fram längs motorvägen eller på gatan i ett bostadsområde i 145 kilometer i timmen. Om det faller dig in kan du också göra detta i vänsterfilen när du vill. Ingen kommer trots allt att tala om för dig var eller hur du får köra, inte heller kommer någon att säga att du måste ha körkort eller en registreringsskylt på din bil för att identifiera fordonet. Hur länge tror du att du skulle hålla dig vid liv? Eller även om du bestämde dig för att följa alla trafikregler, men resten av de oansvariga tölparna inte behövde det, hur gärna skulle du vilja ge dig ut i trafiken?

Som en sann libertarian är du naturligtvis också fri att dumpa dina sopor var du vill, till exempel på din grannes gräsmatta. Å andra sidan finns det vissa nackdelar med denna typ av frihet. Din granne är också fri att dumpa sina sopor på din gräsmatta, och skulle utan tvekan göra det som vedergällning. Han kan också utnyttja sin frihet till att avlossa sitt vapen i din riktning.

En sann libertarian är också fri från skatter och kan spendera sina pengar precis som han själv önskar. Detta innebär att inga vägar, broar eller skolor kommer att byggas, såvida inte en likasinnad privat grupp kan gå samman och göra det frivilligt. Men återigen finns det många nackdelar med detta arrangemang. Genom att gå med i en sådan grupp ger du redan där upp en del av dina dyrbara friheter, naturligtvis, och sedan finns det också den obehagliga sannolikheten att andra gratisåkare, som aldrig bidragit till din grupp, också skulle använda dina vägar och broar. Det finns också svårigheten att sådana vägar inte skulle ansluta till någon annan oberoende grupps arrangemang och inte leda någonstans.

Det skulle naturligtvis inte heller finnas några skolor, ingen regering, inga brottsbekämpande myndigheter och inga lagar. Som

som sådant, skulle det inte heller finnas något polisskydd mot tjuvar, mördare och andra brottslingar. Det skulle vara varje man för sig själv. I själva verket skulle det vara totalt kaos och anarki, och låt mig påpeka att anarki är den mest grymma och tyranniska av alla regeringsformer.

Existerar sådana situationer i världen? Ja, i allra högsta grad, och allt fler av världens länder driver in i förtvivlan och anarki. Vi läser om de olika neger-"republikerna" i Afrika. I en enda upplaga av en nyligen utgiven etablerad tidning beskrevs den nuvarande statusen för tre sådana länder.

* * * * *

På Afrikas västkust ligger Liberia, ett land som grundades så tidigt som 1822 av USA för att hysa befriade slavar. Dess konstitution utformades efter USA:s. Hur har det gått för Liberia under de mellanliggande 168 åren?

Som i de flesta av dessa negerrepubliker pågår ett inbördeskrig, ett krig som har urartat till brutal stamslakt som kännetecknar de flesta av dessa "fria" och "självständiga" stater i Afrika som löst kan kallas länder. I krig befinner sig stammarna Nimba och Krahn, understödda och uppmuntrade av stammarna Gio och Mano. Till detta virrvarr av massmord och omfattande slakt tillkommer de amerikansk-liberianska ättlingarna till de tidiga befriade slavarna från Amerika.

Den 29 juli 1990 tvingade sig liberianska soldater in i St. Peter's Lutheran Church, utsedd till ett Röda Kors-center, och slaktade uppskattningsvis 700 fördrivna civila. Fler sköts kort därefter vid John F. Kennedy-sjukhuset och på andra håll, vilket förde upp det totala antalet dödsoffer på en enda dag till 1000, vilket utgör endast en femtedel av det totala antalet i kriget hittills.

Tidigare president Samuel Doe mördades 1990, liksom den tidigare presidenten William R. Tolbert, Jr. före honom, i Does maktövertagande.

Anarki, kaos, brutalitet och dödande är normen. Mer än 600 000 flyktingar, 20 % av Liberias befolkning, har flytt landet från förödelserna i detta fasansfulla krig bara under de senaste 12 månaderna.

De flesta av dessa flyktingar har flytt till grannländerna Guinea, Elfenbenskusten och till Sierra Leone.

Hur går det för dessa länder? Låt oss titta på Sierra Leone, till exempel.

I Freetown, den förfallna huvudstaden, utgör vägarna inget mer än en labyrint av potthål, elektriciteten stängs av dagligen, sjukhusen saknar rinnande vatten och de flesta telefoner är endast till för syns skull. Korruptionen inom regeringen går så djupt att Internationella valutafonden (huvudsakligen finansierad av amerikanska skattebetalares pengar) slutligen har strypt biståndet. Kort sagt befinner sig landet i ett tillstånd av anarki, kaos, svält och korruption, precis som nästan alla negerrepubliker i Afrika.

Låt oss titta på ytterligare en sådan republik mer än tusen mil österut, i hjärtat av Afrika.

Uganda har alla fysiska egenskaper hos ett vackert, välmående land, en gång beskrivet av Winston Churchill som "Afrikas pärla". Det har en riklig tillgång på vatten och bördig jord, och klimatet är i allmänhet varmt och soligt. Rätt organiserat och utvecklat skulle det kunna vara ett av de mest välmående och vackra länderna i världen.

Det finns ett stort problem. Det är befolkat av negrer. Konsekvensen är att Uganda är nedsjunket i fattigdom, plågat av hunger och svält. Under 17 av de senaste 21 åren har ugandier varit plågsamt invecklade i utdragna inbördeskrig och anarki. Små barn går omkring med magar uppsvällda av hunger och av effekterna av en mängd maskar och andra tarmparasiter som de fått i sig från smutsigt dricksvatten. Mer än 700 000 civila har dödats i den pågående slakten. Ugandiska soldathuliganer har förstört tusentals skolor, plundrat kliniker och sjukhus, sprängt vägar, järnvägsförbindelser och kraftstationer – resultatet av den tidigare vite mannens bidrag – till värdelöst grus.

Detta omfattar ingalunda all den turbulens, anarki, kaos och spridning av inbördeskrig som pågår på den mörka kontinenten. I själva verket är det inte mer än en kortfattad sammanfattning av vad som pågår i den stora majoriteten av dessa primitiva enklaver, men då detta inte är platsen för att sammanfatta detta enorma konglomerat av brutalitet, massmord, lemlästning och vansinnigt barbari, följer här en kort sammanfattning fram till 1990.

Detta är en ofullständig lista över de afrikanska länder som fortfarande befann sig i ett tillstånd av krig och uppror 1990, och datumen då dessa pågående krig startade:

Uganda, 1969
Etiopien, 1974
Angola, 1975
Moçambique, 1981

Sydafrika, 1983
Sudan, 1984
Somalia, 1988
Liberia, 1990, etc.

Så mycket för potentialen i att försöka lyfta de vilda negrerna till den vita civilisationens nivåer.

* * * * *

Men Afrika är inte den enda kontinenten i uppror. Till och med vårt fädernesland Europa håller på att lösas upp i ett dårhus av anarki. Vi finner länderna på Balkan, vi finner Rumänien, Bulgarien och Ungern i ett tillstånd av kaos, förvirring och uppror. Vi finner Jugoslavien brytas upp i etniska enheter som vill ha "självständighet", frihet från den centrala regeringen. Vi finner det stora konglomeratet Ryssland, förmodligen världens rikaste landområde vad gäller naturresurser, brytas upp i vacklande och förvirrade självständigheter, som, om och när de blir självständiga, inte kan styra sig själva, inte kan organisera sig för att föda och hysa sitt eget folk i ett land av rik naturlig överflöd. Ja, det ryska folket står inför en bister vinter av hunger och svält, även i Ukraina, ett rikt område som så sent som för 80 år sedan ansågs vara Europas rika brödkorg.

Ja, trots alla tekniska framsteg under de senaste 50 åren står större delen av världen inför kaos och svält. Inte bara i Afrika, Ryssland och de flesta av de tidigare kommunistiska länderna i Europa, utan även i Centralamerika, Sydamerika, och närmare hemmaplan i USA; de flesta av de större städerna i vårt eget land är härjade av brottslighet, anarki, arbetslöshet och fattigdom. Faktum är att när vi närmar oss det 21:a århundradet verkar hela världen vara på väg rakt åt helvete.

Vad är det som är fel? Kan den vita rasen räddas?

* * * * *

Vi Skapare tror att vi har några övertygande svar. För det första, för att ett samhälle ska överleva och blomstra måste hela dess grund baseras på en sund och intelligent filosofi. Detta har vi inte fått. Judarna, våra dödligaste fiender, har gjort allt som står i deras makt för att vilseleda och förvirra den vita rasen.

Samma judiska konspiration som kastade ut slagorden frihet, jämlikhet och broderskap i den franska...

pöbeln för 200 år sedan och störtade det avancerade landet i kaos, uppror och anarki, finns fortfarande kvar hos oss och är verksam idag. Det driver fortfarande samma bedrägeri mot större delen av världen, även om formatets fasad skenbart har förändrats. Idag, med judarna i fast kontroll över världens mäktigaste nation, Amerikas förenta stater, driver de på för demokrati, i amerikansk stil, och tvingar ner den i halsen på alla, vare sig de vill det eller inte. Det faktum att judarna lägger ner så mycket iver bakom sitt främjande av demokrati borde i sig självt höja en varningsflagga och varna oss för dess katastrofala konsekvenser.

Vad är det för fel på demokrati? Tja, nästan allt. Kärnan i problemet är att det, tillsammans med kristendomen och kommunismen, är ett judiskt påfund som bådar illa för den vita rasen och är utformat för att sammanföra mer och mer tyrannisk makt i händerna på det judiska maktetablissemanget. Liksom frihet, jämlikhet och broderskap är det ett judiskt bedrägeri.

Här är hur judisk "demokrati", i amerikansk stil, fungerar. Skenbart leds folket till att tro att eftersom de tillåts rösta, så styr de sig själva. Ingenting kan vara längre från sanningen. Fråga till exempel tyskarna. Under de senaste 40 åren har de fått demokrati nedkörd i halsen. Samtidigt har de haft omkring 300 000 amerikanska ockupationstrupper på sin mark, med ytterligare 300 000 eller så sovjetiska ockupationstrupper på östtysk mark. Nu har de tillåtits återförening, men de flesta av trupperna är, efter 45 år, fortfarande kvar. Privat har de flesta tyskar jag pratat med sagt till mig att de sex fredsåren under nationalsocialismen och Adolf Hitler var de finaste, mest välmående och mest ärorika åren i deras historia. Antag att de, både Öst- och Västtyskland, ville rösta fram en nazistisk regering imorgon. Tror du för ett ögonblick att de under sin "demokrati" skulle tillåtas göra det? Inte en chans i helvetet. Det är vad de amerikanska och ryska trupperna, under judisk kontroll, är där för att se till att aldrig händer.

Saker och ting är egentligen inte mycket annorlunda i själva USA. Med pengarna, den finansiella makten, i händerna på judarna, och nyhetsmedierna och propagandaapparaten likaså i deras händer, kan judarna använda sin "söndra och härska"-teknik så skickligt att folket aldrig inser hur effektivt de blir utnyttjade, rånade, manipulerade och förslavade. Med tvåparti-

systemet har judarna allt det nödvändiga inflytande de behöver för att placera sina egna hantlangare på regeringsposter och hålla ute varje meningsfull opposition mot deras skändliga planer. Som ett resultat har vi nu en president som är en krypare, en chabez-goy, en hantlangare för det judiska maktcentret. Vi har en kongress som är helt utlämnad åt de judiska manipulatörerna. Detta gäller i lika hög grad våra guvernörer, våra delstatsparlament, stadshus och hela vägen ner till den lägsta nivån av lokal förvaltning.

Medan den ursprungliga konstitutionen strikt begränsade den federala regeringens befogenheter och förbehöll de flesta rättigheterna (utbildning, röstningsförfaranden, etc.) till delstatsregeringarna, förändrade inbördeskriget 1861-65 allt detta. Den federala regeringen, som utnyttjade sina arméers nakna makt, har ända sedan dess använt råstyrka för att åsidosätta alla rättigheter som delstaterna hade inom alla de områden som föreskrivs i det konstitutionella avtalet. Då, som nu, red den federala regeringen, och rider nu, hänsynslöst över alla rättigheter som delstaterna eller folket har förbehållit sig själva i det 9:e och 10:e tillägget. När delstaten Arkansas 1956 inte ville att n*grer skulle komma in i och förstöra deras High School i Little Rock, skickade den federala regeringen, helt under judisk kontroll, ner 10 000 soldater för att köra ner sitt påbud i halsen på lokalbefolkningen. När University of Mississippi några år senare inte ville ha en n*ger inskriven vid sitt college, satte den federala regeringen snabbt in 20 000 federala soldater för att tvinga in denne ende förbannade n*ger i en institution där lokalbefolkningen inte ville ha honom, och hade varje konstitutionell rätt att avvisa honom.

Genom att ha full kontroll över propagandaapparaten, särskilt den elektroniska dumburken, och efter att ha övertygat oss om dygderna med "en man, en röst", matas vi dagligen med påståendet om hur fria vi är i Amerika, att vi alla är lika, att vi bör acceptera n*grerna, mexikanerna, indianerna, jamaicanerna och en mängd andra gyttjeraser som våra bröder. (Det är här doseringen av "Jämlikhet" och "Broderskap" kommer in.) Under tiden finner sig den vita rasen fredligt i detta, och accepterar all denna judiska propaganda som "majoritetens vilja". De vita amerikanerna får vidare veta att det är deras kristna plikt att hjälpa de behövande, och vi måste subventionera alla dessa parasitära gyttjeraser hemma och utomlands, vare sig vi vill det eller

eller inte. Detta är kärnan i demokratin, det där stora **och magiska judiska konceptet.**

Låt oss klargöra en sak. Vi Skapare talar inte om en större stat. Tvärtom är vi för mindre stat, inte mer. Vi ser framför oss en stat som är mindre, pålägger mindre, mycket mindre, i skatter och lägger sig i våra liv mindre. Å andra sidan är vår typ av regering, baserad på den vita ledarskapsprincipen, mer fokuserad på de uppgifter som en välordnad regering är rättmätigt konstituerad att utföra i första hand. En sådan regerings första plikt är att skydda våra liv och vår egendom. Sekundärt skulle den också tillhandahålla sådana ordnade faciliteter som vägar, broar, hamnar, flygplatser, skolor, lag och ordning, prägling av räntefria pengar och flera andra nödvändiga tillbehör som åligger ett välmående och väl konstituerat samhälle. Den stora skillnaden mellan det nuvarande parasitära judisk-dominerade samhället och ett Skapar-orienterat samhälle är denna: vår typ av regering kommer att baseras på Ledarskapsprincipen, ledd inte av judar, utan av våra egna vita ledare vars överväldigande religiösa iver inte är att råna och förstöra vår vita ras utan att skydda dess integritet till varje pris, och att arbeta uteslutande för vår egen dyrbara ras bästa. Det primära målet för en sådan regering kommer att vara den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg, samt att utrota de cancerartade främmande "mud races" från vår samhällskropp.

Samtidigt håller den vita rasen på att bastardiseras, decimeras och förstöras i ett avsiktligt utrotningskrig, inte bara i USA, utan på världsomspännande basis.

* * * * *

Vad kan vi göra åt det? Är vi maktlösa att vända trenden som nu är i full gång?

Svaret är: det finns mycket vi kan göra åt det. Faktum är att vi kan lösa hela problemet resolut, en gång för alla.

Den första förutsättningen vi, den vita rasen, måste ha är en fast, positiv och militant filosofi och ett eget program. Alltför länge har vi blivit ledda vid näsan av våra fiender, som har påtvingat vårt tänkande förrädiska, destruktiva och främmande filosofier. Bland de mest lömska och dödliga av dessa har varit kristendomen, kommunismen och demokratin, alla av judiskt ursprung. Innan vi kan vidta någon meningsfull konstruktiv åtgärd, måste vi

måste kasta överbord i historiens soptunna de degenererade idéer som den parasitära juden har påtvingat den vita rasen. Dessa inkluderar, förutom kristendomen, kommunismen och demokratin, idéerna om frihet, jämlikhet och broderskap. I deras ställe måste vi istället främja de positiva lärdomar som naturen har lärt oss — idéer som var grundläggande och giltiga sedan urminnes tider och kommer att vara så i all evighet. Några av dessa idéer är följande.

Lärdomar från naturen för vit överlevnad

1. **Vi måste erkänna och separera vår egen biologiska art, vår egen dyrbara vita ras, från lerrasernas.**

2. **Vi måste erkänna våra naturliga fiender, nämligen lerraserna, av vilka judarna är de mest ondskefulla, förrädiska och dödliga. DELENDA EST JUDAICA!**

3. **Vi måste erkänna att vårt viktigaste uppdrag i livet är överlevnaden, expansionen och främjandet av vårt eget slag och att vi måste göra världen säker, inte för demokrati, utan för vår egen avkommas framtid, för all framtid.**

4. Istället för att acceptera och duka under för sjuka och degenererade judiska idéer såsom frihet, jämlikhet och broderskap; kristendom, kommunism och demokrati; rasblandning och främjande och subventionering av drägget och de underlägsna lerraserna, **måste vi ha en fullständig revolution av de värderingar vi håller kära, värderingar som förkunnas av den vita rasen, för den vita rasens bästa och för den vita rasen uteslutande.**

5. För att göra detta måste vi ha en tydlig, konsekvent och omfattande trosbekännelse och ett eget program, baserat på de värderingar som ligger i vårt eget bästa intresse. En sådan trosbekännelse och ett sådant program måste omfatta nyckelvärden som **raslig lojalitet, vit raslig laganda, raslig renhet, ledarskapsprincipen, utövandet av eugenik och uppgraderingen av vår rasliga art**, och många andra vitala koncept som anges i vår egen *NATURE'S ETERNAL RELIGION*, *THE WHITE MAN'S BIBLE* och andra religiösa böcker om *CREATIVITY*.

6. Vi måste inse att vare sig vi vill det eller inte, är vi, den vita rasen, invecklade i ett dödligt raskrig, ett

krig som inte är av vår skapelse, utan uttänkt och orkestrerat av det världsomspännande judiska nätverket. Vi befinner oss nu i den prekära positionen att vara nära utrotning, en kris som närmar sig ett snabbt klimax. Om inte den vita rasen snart blir medveten, väckt, organiserad och militant, kommer vi snart att vara en utdöd art.

7. Vi måste också inse vårt eget värde — att vi är naturens främsta, och vi måste också erkänna vår egen styrka och våra resurser. Väckt, enad och organiserad är den vita rasen den mäktigaste kraften på jordens yta.

8. Vi måste inse att vi inte kan rädda hela mänskligheten, och att vi inte har någon skyldighet att göra det. Vi måste få våra prioriteringar rätt och rädda vår egen dyrbara vita ras i enlighet med principen om TRIAGE. (Se RL nr 67.)

9. Vi måste nu samla och mobilisera de krafter vi besitter och föra ett totalt krig för att förinta våra fiender och rädda den vita rasen från utrotning. Vi måste mobilisera och polarisera kring en kraftfull, omfattande och militant trosbekännelse för att rädda oss själva och våra framtida avkommor. Den trosbekännelsen och det programmet är Creativity och enbart Creativity.

10. Vi måste inse att vi nu befinner oss i en ödesdiger och avgörande kris i vår ras livstid, och vi måste viga oss åt att vinna denna avgörande kamp för vit överlevnad till varje pris, oavsett vad priset eller de uppoffringar som krävs är. Vi är naturens främsta, och i enlighet med naturens högsta lag — artens överlevnad — måste vi och kommer vi att använda alla tillgängliga medel för att säkra vår arts överlevnad. Ändamålet (vit överlevnad) helgar medlen (vilka som helst medel som anses effektiva och nödvändiga). RAHOWA! TOTAL VIT MAKT!

* * * * *

Vita människor, vakna!
Rädda den vita rasen!

Nummer 69 — April 1991

Den Naiva Amerikanska Gojen

Historiskt sett judarnas mest underdåniga verktyg i att slaviskt utföra deras smutsiga arbete

Det sista meningsfulla krig som USA utkämpade för den vita rasens bästa var utan tvekan kriget mot Mexiko 1846-48. Den vita rasen kan för evigt vara tacksam mot vår dåvarande lysande president, nämligen James K. Polk, vars förutseende, beslutsamhet och lojalitet mot den vita mannens sak utökade vårt territorium med mer än hälften, och genom att fullfölja vårt "Manifest Destiny", utvidgade den vita mannens territorium från Atlantens stränder till Stillahavskusten.

Vi kan kategoriskt konstatera att varje större krig som USA har utkämpat sedan dess, med början i det katastrofala inbördeskriget (eller ibland kallat kriget mellan staterna), har varit inriktat på förstörelsen av och till nackdel för den vita rasen, till fördärv för USA:s nationella intresse som sådant, och framför allt, till stor fördel för att utöka det judiska maktgreppet i USA, såväl som på global basis. Judarna har skickligt manipulerat den vita mannens hjärna och handlingar, utnyttjat den enorma produktiviteten och uppfinningsrikedomen hos den underdåniga vita rasen för att främja den judiska konspirationens olycksbådande mål och samtidigt decimera, undergräva och förstöra den vita rasen själv.

Fantastiskt? Det kan verka så, men historiens verklighet talar för sig själv. Låt oss granska USA:s historia under de senaste 130 åren, fall för fall, med början i det katastrofala så kallade inbördeskriget.

Fall nummer ett: Amerikanska inbördeskriget. Det mycket upphaussade inbördeskriget handlade inte om slaveri. I varje idiotiskt krig som judarna har lurat in oss i, har de ivrigt och skamlöst proklamerat någon falsk moralisk fråga om varför...

Vita män borde kasta sig in i och döda varandra i stor skala, och inbördeskriget var ett typiskt exempel. Detta brutala krig var minutiöst planerat år i förväg av Rothschilds och den judiska penningklicken. Propagandatekniken applicerades sedan skickligt på både nord och syd, av vilka ingen tidigare brydde sig ett dyft om de stinkande negrerna förrän de matades med en massiv dos inflammatorisk propaganda.

De verkliga frågorna var dessa:

(a) Den judiska penningmakten i New York och Philadelphia var besluten att krossa den stigande politiska och finansiella makten hos de sydstatliga plantageägarna. Vi måste komma ihåg att före 1861 var Mississippi den mest välmående staten i unionen och Natchez var hem åt fler miljonärer än någon annan stad i USA. Vid den tidpunkt då det massiva dödandet av vita män av andra vita män upphörde 1865, låg Mississippi, Georgia, North Carolina, South Carolina och andra sydstater i ruiner, precis som Dresden, Hamburg och resten av Tyskland efter andra världskriget, och som Bagdad gör idag.

(b) En andra fördel som judarna drog av detta vansinniga och grymma krig var förstörelsen av blomman av den vita manligheten i norr och särskilt i söder, och därigenom främjades judarnas eviga mål — det att drastiskt dra ner kvaliteten på den vita genpoolen.

Förlustsiffrorna är svindlande för denna unga nation med en begränsad befolkning. De totala unionsförlusterna var 359 528, varav 110 070 dödades i strid eller dog av sår, 224 586 dog av sjukdomar och 24 872 av andra orsaker. Detta inkluderar inte de hundratusentals som lemlästades och förlamades för resten av sina liv.

Konfederationens armé, som bara var ungefär en tredjedel så stor som unionsstyrkorna, led mycket tyngre förluster procentuellt sett. Småstäder fann sin unga manliga befolkning praktiskt taget utplånad. Till exempel marscherade den 14:e Tennessee-bataljonen ut från Clarksville med 960 soldater 1861. Vid början av slaget vid Gettysburg 1863 återstod 360. Vid solnedgången stod endast 60 kvar. Vid slagets slut fanns endast tre överlevande.

Även om det inte finns några fullständiga register tillgängliga över konfederationens förluster, var siffrorna brutala och massiva, vilket tillfogade den vita genpoolen ett förödande slag som södern aldrig har återhämtat sig ifrån.

(c) Det återupprättade med eftertryck den judiska penningmakten, centraliserad till östkusten, och som nu sträcker sig oemotsagd över hela USA.

Vi måste komma ihåg att judarna kunde etablera alla dessa vinster genom råstyrka endast på grund av dödandet, blödandet och döendet hos de förvirrade och missledda vita soldaterna på slagfältet.

Fall nr två: Första världskriget. Detta var den första och största världsomspännande branden fram till den tiden, i vilken alla de stora vita nationerna i världen deltog i dödande, masslakt och massiv förödelse av sitt eget slag. Nu, cirka sjuttio eller åttio år senare, har ännu ingen lärd historiker trätt fram och angett en enda rimlig anledning som är logisk till varför de vita nationerna störtade in i en sådan meningslös och självdestruktiv strävan.

Vid sekelskiftet var det Tyskland, beläget i hjärtat av Europa och trettio år tidigare enat under Bismarck, som var den framåtsträvande vita nationen. Det var den naturliga och mest progressiva ledande nationen i Europa. Av denna anledning ansågs det vara ett hot mot den judiska makten, och Kehillan beslutade att det måste förstöras, på samma sätt som de hade beslutat att Södern var tvungen att ödeläggas cirka femtio år tidigare.

Återigen var det de amerikanska soldaterna ("doughboys") och den amerikanska produktiviteten som kastades i vågskålen och vände strömmen till förmån för den judiska penningmakten. Trots det faktum att mer än 30 % av den amerikanska befolkningen vid den tiden var av tysk härkomst, gick Amerika i krig och hjälpte till att krossa Tyskland. Det var inte en "allierad" seger, inte heller en vit seger, utan rent av en judisk seger. De flesta av de europeiska nationerna låg utmattade, deras ekonomier var ruinerade, sjukdomar och hungersnöd hemsökte landet, och den judiska kommunismen tog över det största landet i världen.

I detta fall måste vi återigen komma ihåg att det var den amerikanska goyens idiotiska naivitet som vände strömmen till judarnas fördel.

Fall nr tre: Andra världskriget. Trots den judiska förödelsen och Tysklands konkurs, tog detta energiska och resursstarka folk sig samman och en stor ledare framträdde. Trots skenande inflation, trots tyranniska och omöjliga "skadestånd" och krigsskulder påtvingade av segrarna (judarna), överlevde det tyska folket sitt katastrofala nederlag och vid 1930-talet, under ledning av det stora geniet Adolf Hitler,

framstod som den mest välmående och mäktiga nationen i världen. Trots den spridande cancern av kommunism i andra nationer, trots världsomspännande depression (vi måste komma ihåg att även USA vid denna tid vältrade sig i sin värsta depression någonsin), så tog tyskarna ändå tag i saken och blomstrade. De inte bara blomstrade utan de städade huset grundligt. De drev ut kommunisterna ur Tyskland, de drev ut den judiska penningmakten ur sin ekonomi och de drev ut judarna själva ur yrkena, ur sitt utbildningssystem och ur sin regering. Det var ett historiskt fall där den vita rasen systematiskt tog kontroll över sitt eget öde och fick världens mest fördärvliga parasit från sin rygg. Dessutom var det en klassisk modell av vad de andra vita nationerna betraktade med avund och var ivriga att efterlikna.

Det var sannerligen ett stort hot och den farligaste kris judarna hade stått inför under de senaste två tusen åren av sin historia. Beslutet kom ner från Kehillan: Adolf Hitler och Tyskland måste förstöras!

Återigen var det den amerikanske goyen som kom till judarnas räddning. Plötsligt, depression eller ej, sattes den amerikanska nationens enorma industriella styrka i högsta växel för att producera stora mängder krigsmateriel — en mängd vapen för massförstörelse. Vilka ville Amerika (?) förstöra? Jo, tyskarna, naturligtvis! Som hela världen nu vet, och påminns om dagligen, var det den amerikanska militära makten som förstörde Tyskland 1945 och sprängde deras städer till ruiner.

Vilket intresse hade det amerikanska folket av att förstöra Tyskland? Inget alls. Faktum är att en tredjedel av de vita amerikanerna själva var av tysk härkomst, som jag redan har påpekat.

Den vita goyen gjorde allt för att rädda nacken på den judiska parasiten och för att återställa judisk penningmakt världen över, inklusive Tyskland. Nu, när vi närmar oss slutet av 1900-talet, finner vi att denna samma judiska parasit olycksbådande har vänt sina demoniska krafter mot förstörelsen av den vita rasen själv, just den lättlurade stackare som räddade dess nacke för bara två generationer sedan. Idag är juden rasande besluten att föra in mexikaner, koreaner, filippiner, vietnameser, nicaraguaner, kineser och allt avskum och lerfolk i världen för att överväldiga och utkonkurrera det vita folket i detta en gång orörda land.

Fall nr fyra: Israel och våldtäkten på Palestina 1948. Vi har redan skildrat den bastardiserade början för den parasitära banditstaten Israel 1948, när den överväldigande befolkningen i det området fortfarande var arabisk och palestinsk. I nummer 36 av *Racial Loyalty* och det första kapitlet i *RAHOWA! This Planet is All Ours*, berättar vi historien om hur judisk pengamakt och judisk lystnad tog över en betydande del av palestinskt territorium som hade varit arabiskt i mer än 1300 år. Icke desto mindre, när judarna utropade sin bastardstat 1948, gjorde USA, under president Harry Truman, allt i sin makt för att vara först med att erkänna denna vidriga och missfostrade stat, och återigen var det USA som ledde vägen i FN för att ge sin välsignelse till denna kriminella grymhet.

Fall nr fem: Korea. Vid slutet av 1940-talet och början av 1950-talet, när "Amerika" agerade som om det var oroat över kommunismens världsomspännande spridning, fattade man två stora beslut. Det ena var att man skulle agera som världspolis, oavsett om de andra länderna gillade det eller inte, och för det andra att man skulle tillhandahålla utländskt bistånd till omkring 120 av världens länder, oavsett om de behövde det eller inte.

Korea var det första efterkrigslandet där USA beslutade att man skulle spänna sina militära muskler. Vilket intresse hade vi i detta underutvecklade lerland på andra sidan jorden? Inget överhuvudtaget. Vår ursäkt var ännu en uppenbar lögn, nämligen "att stoppa kommunistisk aggression". Det var falskt som synden, eftersom USA bara några år tidigare under andra världskriget hade räddat inte bara judarna, utan även den judiska kommunismen i dess hemmabas Ryssland. Faktum är att det var amerikanskt ekonomiskt bistånd och militär makt som i hemlighet hade främjat kommunismen över hela världen före och efter det olycksaliga kriget. Nu satte vi in våra trupper och resurser för att utkämpa ett falskt krig i Korea som inte gick att vinna. Absolut vansinnigt.

Vad vann judarna på detta krig? Det satte mönstret och bidrog starkt till att försvaga och dränera världens nu dominerande vita supermakt — USA. Det dödade, lemlästade och förlamade också tiotusentals unga vita män i deras bästa år, och lämnade oss med åtagandet av en ytterst kostsam ockupationsarmé i det landet under de senaste fyrtio åren.

Fall nr sex: Vietnam. Uppbyggnaden inför Vietnamkriget startade långsamt under Kennedy-regimen i

början av 1960-talet. Efter att Kennedy själv mördats av den judiska Mossad den 22 november 1963, och den judiska hantlangaren Lyndon Johnson tog över, accelererade truppuppbyggnaden snabbt. Jag minns personligen hur jag lyssnade på Johnsons "State of the Union"-tal där han kategoriskt förklarade: "Vi vill inte vinna, vi vill bara visa att aggression inte lönar sig." Av moraliska skäl som var ännu mer idiotiska än tidigare judiskt anstiftade krig, fortsatte uppbyggnaden tills den nådde massiva 500 000 amerikanska pojkar i Vietnams stinkande djungler. Ingen visste varför de var där, döende och blödande, varken soldaterna i fält eller skattebetalarna hemma som stod för räkningen. Antikrigsdemonstrationer florerade både hemma och utomlands.

Hur mycket kostade detta dumma krig det amerikanska folket? De långsiktiga kostnaderna, inklusive pågående pensioner till de funktionshindrade veteranerna och även deras anhöriga, uppgår utan tvekan till hundratals miljarder. Vi vet att minst 67 000 amerikanska pojkar dödades, omkring 300 000 sårades och lemlästades, och tiotusentals fler lämnades att sakta dö i cancer orsakad av användningen av Agent Orange för att "avlova" djungeln. Det är min orubbliga slutsats att judarna visste exakt vad i helvete de gjorde och sprayade denna cancerframkallande kemiska substans på våra trupper med avsikt att orsaka den lömska skada som den faktiskt gjorde.

Vilka hemliga skäl hade judarna för att iscensätta detta meningslösa och idiotiska krig? Det hjälpte ytterligare till att lamslå den amerikanska ekonomin och enormt öka det amerikanska folkets skuld till den judiskt ägda "Federal" Reserve. Återigen dödade det tusentals vita amerikaner i deras manndoms blomstring, som nämnts ovan, och raserade utbildningen och karriärerna för en hel generation. Det splittrade också landet och lämnade ett arv av skam och skuld som kommer att vara i generationer. Huvudsyftet med Vietnamkriget var dock att avleda de vita amerikanernas uppmärksamhet från den judiskt orkestrerade "medborgarrättsrevolutionen", som stadigt etablerade den judiska kontrollen över Washington och markerade början på den öppna och systematiska förstörelsen av det vita Amerika genom straffbeskattning, tvingad bussning, kvotering, "gyttje-invandring" (mud immigration) och subventionering av den svarta demografiska explosionen.

Fall nr sju: Gulfkriget. Vi har redan granskat det hyckleri, det förräderi och det svek som ledde fram till vår

vansinniga inträde i Gulfkriget och att skicka 550 000 av våra trupper till Saudiarabiens heta ökensand. Vi har gjort det i de tre senaste numren av *Racial Loyalty*.

Trots att USA är den största gäldenären i världen, trots att vår ekonomi vältrar sig i depression, trots underskottet på mer än 350 miljarder dollar under innevarande budgetår, var "Bushwhacker" Bush oberörd och fann gott om pengar för att iscensätta detta otroligt meningslösa krig. Vad kostar det? Tja, precis som Vietnamkriget kommer det att uppgå till hundratals miljarder, och dess underhåll är enligt uppgift en miljard dollar om dagen.

Varför är vi där? Bush och hans hantlangare har kommit med ett antal falska och skiftande skäl, men precis som de i Vietnam är de alla förbannat falska. **Det verkliga skälet till att vår militära makt har placerats på Saudiarabiens ökensand är för att skydda världens främsta parasit — den judiska banditstaten Israel.**

Vi ser en upprepning av samma brutalitet och förstörelse som kännetecknade general Shermans marsch genom Georgia. Brännandet av Atlanta, den destruktiva marschen uppåt genom South Carolina och North Carolina, brännande av städer och gods och ödeläggelse av plantager och gårdar allt eftersom de drog fram. Vi ser en upprepning av brutaliteten i bombningarna av städer som Hamburg, Dresden och hundratals andra till ruiner och dödandet av minst 50 miljoner vita människor under andra världskriget. Det var, och är sannerligen, en pågående process av den judiska Purim — döda, bränn, förgör goyim.

Slutsats

Finns det ingenting som kan stoppa den judiska ångvälten från att rulla vidare och förstöra vår värld och vår dyrbara ras? Jo, det finns det, och den enda makten på jorden som kan stoppa den judiske tyrannens fortsatta härjningar är den vita rasen, och endast den vita rasen. Informerad, väckt och enad kan den vita rasen göra processen kort med det lömska och bedrägliga judiska monstret.

Judarna har fullbordat förslavandet och bemästrandet av världen genom sin parasitära och bedrägliga religion — judendomen. För att vi, den vita rasen, ska kunna bygga en kraftfullare motkraft för att övervinna detta dödliga virus måste vi väcka och förena vårt eget folk genom en egen kraftfull religion. **Vi behöver en värderingsrevolution!** Vi måste kasta överbord de bedrägliga judiska värderingar som har påtvingats oss av judiska

Kristendomen (älska dina fiender, vänd andra kinden till, sälj allt du äger och ge det till negrerna) och sätt i dess ställe Naturens Lagars eviga visdom för vår egen överlevnad, expansion och framsteg. (Vi kommer snart ut med en annan bok — En värderevolution genom religion.) Inom Creativity har vi hela ramverket, den vinnande formeln. Vi har det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, den Ultimata Trosbekännelsen. Vi behöver nu marknadsföra skiten ur vårt program som redan är på plats och informera, väcka och organisera våra egna resurser för våra egna bästa intressen.

Vita människa, var inte längre en underdånig, dum goy! Lova att aldrig mer spännas framför det judiska oket! Bli en militant Creator och hjälp till att förinta det judiska monster som nu livnär sig på oss.

DELENDA EST JUDAICA!

Skrid till handling! Gå med i COTC, NU!

Nummer 70 — Maj 1991

Låt oss få våra definitioner klara

Vi måste lära oss att tydligt skilja mellan våra Vänner, våra Fiender och Mugwumps

Naturen har i sin oändliga visdom utrustat varje levande varelse med en inbyggd egenskap som kallas instinkt. Denna egenskap förkroppsligar den samlade visdomen från den specifika varelsens erfarenheter i kampen för överlevnad under de miljontals år då arten utvecklade sin egen identitet och särskilde sig från andra närliggande arter. Inkluderat i denna enastående mekanism är förmågan att instinktivt känna igen sina fiender vid första ögonkastet, utan att dessa fiender nödvändigtvis bär ett legitimationskort.

Alla fåglar, djur och andra varelser har denna instinkt. Människoarten har den också. Om de genom domesticering, miljöombyte eller byte av hemvist förlorar den, då befinner sig den arten snabbt i en nedförsbacke mot glömska och utrotning. Det har hänt tusentals arter som nu är utdöda.

Efter att ha vuxit upp på en bondgård i Saskatchewan, Kanada, kan jag minnas gott om sådana exempel när jag observerade fåglar och djur, både vilda och tama, i deras naturliga miljö. Jag minns till exempel hur den enkla hönan, ingen modig fågel, visste hur hon skulle skydda sin kull. Om en hökhane skulle kretsa ovanför gården, skulle hönan omedelbart upptäcka den, ge ifrån sig ett gällt varningsljud till sin skara av små kycklingar, och alla skulle kila i skydd så snabbt som möjligt. I motsats härtill, om en kråka eller en

flock vilda änder, eller någon annan stor eller liten fågel flyga över gården, skulle det inte ens få en kyckling att höja på ögonbrynet.

På samma sätt är det med präriehundarna, som förökade sig i våra betesmarker. Om en hök flög ovanför, sprang de i skydd till sina hål i marken. Men präriehundar har en mängd andra fiender som betraktar dem som lovligt byte för en rejäl måltid, såsom prärievargar, grävlingar och till och med vesslor. En vessla är ungefär av samma storlek och form som en präriehund, men något större i kroppen och mycket mer glupsk. Men dessa små präriehundar hade inga problem att skilja en vessla från en av sina egna, och de sprang som besatta om de såg eller ens kände lukten av en. (Vesslor har en speciell egen lukt.) Intressant nog minns jag ett tillfälle då en vessla trängde in i en präriehundskoloni, och tre modiga präriehundar kastade sig över den och attackerade den.

Vi kommer nu till den art av djurliv som vi är särskilt bekymrade över, nämligen Naturens Främsta. **Har den vita människan fortfarande sina instinkter intakta genom vilka han kan skilja mellan sina vänner, sina fiender och de däremellan som inte är någotdera?** Vid en noggrann granskning av den vita rasens historia under det senaste århundradet verkar det som om den vita rasen antingen helt har förlorat sin förmåga att känna igen sina fiender, eller medvetet övergett och förstört denna instinkt.

Utan tvekan, när den mänskliga arten utvecklades under en period av miljontals år, utvecklade den en lika stark instinkt för självbevarelse som vilket annat djur som helst. Till och med de dumma negrerna har den fortfarande kvar, japanerna har den fortfarande kvar, judarna har den fortfarande kvar (i allra högsta grad!), men märkligt nog verkar det som om endast den vita rasen har förlorat den.

Hur kan detta komma sig? Hur kunde Naturens mest intelligenta, mest kreativa, mest produktiva varelse av alla ha förlorat sin överlevnadsinstinkt, den mest vitala av alla naturliga mekanismer? Har vi verkligen förlorat den, eller har den bara tillfälligt undergrävts, dränkts och kvävts av en överväldigande dos av dålig propaganda?

Jag är övertygad om att det senare är fallet, och för detta kan vi helt lägga skulden på Naturens mest dödliga parasit av alla — den svekfulla och slemmiga juden. Att hjälpa dem i denna process att undergräva och döda vår naturliga överlevnadsinstinkt har varit deras mest förrädiska allierade, kristendomen, och dess hord av spökförsäljare, varav de flesta är vita.

Det är Church of the Creators heliga uppdrag att vända denna process. Vi är fast beslutna att återuppliva och återväcka den vita mannens hälsosamma instinkter för sin egen arts överlevnad, att skydda hans kvinnfolk från de smutsiga plundrande negrerna, och att avslöja och förinta de förrädiska judarnas olycksbådande antivita konspiration. Det är vårt mål att få bort alla dessa dödliga fiender till den vita rasen från vår rygg och ur vår mitt, och därigenom göra det möjligt för den vita mannen att återigen ta kontroll över sitt eget öde.

Vi är moraliskt, religiöst, politiskt och naturligt berättigade att göra just detta. Inte bara är vi berättigade att göra det, utan vi är moraliskt skyldiga att göra det. Vem säger det? Naturen, i sin oändliga visdom, säger oss att vi inte får göra mindre. Vi behöver ingen ytterligare sanktion. Naturen är den högsta auktoriteten och den totala rättfärdigandet. Det är vår födslorätt, och Creativity har den vinnande formeln för att utföra jobbet.

Så låt oss noggrant, medvetet och uttryckligen identifiera och utpeka våra fiender, våra vänner och de vankelmodiga däremellan.

Våra Fiender

A. Först och främst, våra fiender, mer eller mindre i deras respektive ordning av hot, fara och dödlig ondska:

1. Utan tvekan, högst upp på listan över fiender i den vita mannens kamp för överlevnad måste vi placera naturens mest genomgripande parasit — den olycksbådande och förrädiska **juden**. Under tusentals år har denna fördärvliga gren av den mänskliga arten hemsökt och infekterat naturens främsta civilisationer — egyptierna, babylonierna, grekerna, romarna, den nuvarande vita europeiska civilisationen. Som en svamp på hjärnan har den spridit sig inifrån och förstört dem alla. Den förstör idag den en gång så stora amerikanska civilisationen och lyckas rasblanda den in i kaos och glömska.

2. För det andra måste vi identifiera och anklaga en sjukdom som har uppslukat den vita rasens hjärna, nämligen **judisk kristendom**. Utan denna judiska uppfinning (läs återigen Marcus Eli Ravages artikel *Confessions of a Jew* på sida 305 i *White Man's Bible*) skulle judarna för länge sedan ha blivit avslöjade, besegrade och fallit i glömska. Utan tvekan har kristendomen varit den mest dödliga och genomgripande sinnesförvirraren i den vita mannens historia. Under de senaste 2000 åren har den varit det mest kraftfulla vapnet

judarna har utvecklat i sin långa konspiration för att förinta den vita rasen.

3. **Nigrerna och andra lerfolk.** Fram till efterdyningarna av andra världskriget, för bara mindre än 50 år sedan, var nigrerna och andra lerraser endast ett obetydligt hot vid den avlägsna horisonten, såvitt det gällde den vita rasens framtida överlevnad. Idag, när vi närmar oss slutet av 1900-talet, har dock den ständigt svällande floden av lerfolk in i USA, in i (det en gång så stora) Storbritannien, in i Australien och in i de flesta andra vita länder blivit en rusande våg av ondska som verkar vara ostoppbar. Denna antivita lerflod anstiftas av judarna och används som deras mest kraftfulla murbräcka i deras urgamla besatthet av att rasblanda och förinta den stora vita rasen. Det är nu ett tydligt och närvarande hot. Kan vi stoppa det? Ja, om vi väcker, organiserar och enar den vita rasen. Detta kan (och måste!) vi definitivt göra. **Creativity och endast Creativity har vinnarformeln för att utföra jobbet.**

4. **JOG — (vår akronym för Jewish Occupational Government [den judiska ockupationsregeringen])** som sitter grensle över den vita rasen och i spetsen för detta en gång så stora land. Det är naturligtvis en konglomerat kombination av de tre tidigare nämnda ondskorna, men märkligt nog består JOG i sin sammansättning av ett övervägande stort antal vita människor — fegisar, rasförrädare och lättlurade offer.

5. Vi kan lägga till en hel tvättlista av underordnade utlöpare från de fyra ovan nämnda ondskorna, såsom IRS, CIA, FBI, Federal Reserve, kommunisterna, liberalerna, frimurarna, de homosexuella, feministerna och en hel uppsjö av mindre ondskor. De är dock snarare konsekvenserna, symptomen och tentaklerna på monstret, snarare än den främsta orsaken. När vi väl har tagit hand om de fyra första kommer alla våra andra problem att vara en barnlek.

Våra vänner

B. Våra vänner. Låt mig säga att för närvarande överstiger antalet fiender vida antalet vänner. Vi har emot oss, Church of the Creator och den vita rasen, alla världens stora maktstrukturer. Vi har redan räknat upp dessa onda krafter — judarna, de kristna, lerraserna och JOG, liksom de i kategori nr 5. Vi har dock ett stort ess i ärmen: potentiellt med och för oss finns 500 miljoner av naturens mest intelligenta och tappra människor — den vita rasen. Vi, den vita rasen, är de bästa kämparna, de

bästa producenter och vi är till och med de bästa organisatörerna. När vi väl är informerade, väckta och enade kan ingen kraft på jorden stoppa oss. Det är bara det att våra sinnen har blivit fruktansvärt förvirrade av judarnas fördärvliga sinnesförvrängare — kristendomen, och vi har tragiskt nog saknat kontroll och riktning.

Vår enorma uppfinningsrikedom, energi och produktivitet har riktats mot självdestruktiva mål mot våra egna bästa intressen och till förmån för våra mest dödliga fiender.

Men nu har vi riktning, vi har våra egna mål, vi har vår egen stridsplan. Vi kommer inte längre att spela rollen som den dumma måltavlan. Vi har nu Creativity, hoppets och frälsningens ledstjärna för den vita rasen. Vi kommer nu inte att nöja oss med något mindre än total kontroll över vårt eget öde, och aldrig vila förrän vi, den dyrbara vita rasen, bebor alla de välvilliga länderna på denna planet jorden. Allt är förkroppsligat i vårt stridsrop — RAHOWA! DENNA PLANET ÄR HELT VÅR!

The Mugwumps

C. Låt oss nu ta en närmare titt på det polyglotta konglomerat som befinner sig någonstans mitt emellan våra fiender och våra vänner. I det stora hela är de individer och grupper av mugwump-typ vi talar om rasligt orienterade, de är pro-vita, men därifrån och framåt vandrar de iväg i en mångfald av kontraproduktiva riktningar som inte kan och aldrig kommer att frambringa någon effektiv lösning. Vi har beskrivit dem ganska väl i *Racial Loyalty* nr 1 i artikeln *The Flat Tire Syndrome*. Deras främsta affärsidé är att i oändlighet älta historia, analysera och återanalysera, diskutera och återdiskutera problemet, men aldrig komma fram till någon meningsfull lösning. Utöver det släpar de med sig en del värdelös, kontraproduktiv ballast som vi också har beskrivit i artikeln *Self-Imposed Handicap* (Se *Expanding Creativity*, sidan 89.) Deras främsta styrka är att beklaga och jämra sig, gnälla och klaga över den röra vi befinner oss i, men aldrig lägga fram något program eller någon lösning genom vilken vi kan lösa de problem som hotar vår överlevnad. I denna kategori kan vi hitta Identity Christians, klanerna, odinisterna, instaurationisterna, nynazisterna och en mängd andra polyglotta gnäll- och klagoföreträdare.

Lektioner från historien

Vi Creators tittar på historiens läxor när det gäller att övervinna det judiska monstret, och vi ser att den enda rörelse som har utgjort en betydande utmaning för den judiska framfarten var Adolf Hitlers nazistparti i

Tyskland under dess vistelse mellan 1933 till 1945. Hitler under 1930-talet täckte en betydande mängd mark i sitt eget land Tyskland genom att utrota judarna från makten och ut ur systemet. Det var en djärv och kraftfull början och av den kunde och borde vi lära oss mycket. Vi, inom Church of the Creator, har lärt oss mycket och tagit dessa lärdomar till hjärtat. De lärdomar vi har lärt oss är följande:

1. En av de mest iögonfallande svagheterna hos nationalsocialismen var nationalismen i sig. Den ställde den vite mannen mot den vite mannen, och kulminerade i andra världskriget där vita män dödade andra vita män (judarnas mest omhuldade dröm) till ett antal av 50 miljoner. Vi vita raslojalister — Skapare säger: aldrig mer! Vi förkastar nationalsocialismen och ersätter den med raslig socialism som omfattar alla vita folk på planeten jorden till en kraftfull murbräcka mot judarna och ler-raserna. Detta är vårt resoluta och orubbliga mål och program.

2. Hitler hade aldrig modet, eller möjligheten, att konfrontera den judiska kristendomen direkt, och ignorerade därmed att förstöra judarnas mest kraftfulla och lömska vapen. Vi hävdar att såvida inte och förrän denna fördärvliga hjärn-förvirrare är grundligt exponerad och fullständigt raserad, kommer vi aldrig att kunna förena alla vita folk och få den skabbiga juden från vår rygg.

3. Det finns fler lärdomar att dra av den tyska nazistiska erfarenheten, och vi har listat dem i *Fundamental Differences* (se *Expanding Creativity*, sida 56). Men den huvudsakliga lärdomen vi kan dra av den tyska erfarenheten är att så länge det fanns hundratals rivaliserande "nationalistiska" partier i överflöd, hade inget av dem någon slagkraft att ta över Tysklands regering. Det var inte förrän medlemmarna i alla dessa blandade partier fann det lämpligt att gå med i Hitlers nazistparti som tyskarna fick slagkraften att ta över sin regering och **driva judarna från makten.**

Jag uppmanar mina vita rasliga kamrater att särskilt notera denna lärdom från historien. Så länge vi här i Amerika är dumma nog att samarbeta i att spela judarnas förrädiska spel av Söndra och Härska, kommer vi aldrig att kunna uppbåda den nödvändiga slagkraften och makten för att vinna raskriget i detta land.

Därför uppmanar vi varje rasmedveten vit man och kvinna att studera situationen noggrant och bestämma sig för vilken rörelse som är mer kraftfull än en

välstrukturerad Vit Raslig Religion, och vilken rörelse är mer fullständig, tydlig, omfattande och logisk än Creativity. Svaret är absolut tydligt — INGEN! Vi uppmanar dig därför, Vite Man och Kvinna: sitt inte längre på staketet som en mugwump! Bestäm dig och skrid till verket! **Förena dig med oss!** Våra mål är fastställda, vår trosbekännelse och vårt program är tydliga och fullständiga — vi har den Vinnande Formeln! **Skrid till verket, nu! RAHOWA!**

Språk som ett vapen för judisk konspiration

från det sublima till att samla in utomjordiskt skräp

Judarna har, i sitt pågående rasmässiga utrotningskrig mot Naturens Främsta, använt tekniken **Söndra och härska** mest effektivt. De har delat upp och splittrat den vita rasen på sjutton olika sätt, men de tre främsta splittrande kilarna har historiskt sett varit, och förblir så än idag, nämligen **språk, nationalism och religion**. Idag vill vi undersöka judarnas fanatiska strävan att hålla oss splittrade genom ett polyglott överflöd av olika språk.

Church of the Creator har från sin begynnelse påpekat och förespråkat att vi skulle ha det tusen gånger bättre om den vita rasen förenades och polariserades kring **ett universellt språk**. Vidare har vi kraftfullt kampanjat för att vårt överväldigande val är det främsta av alla vita språk, nämligen **latin**. Vi gör detta val av flera välgrundade skäl, vilka vi redan har förklarat och kommer att upprepa igen före slutet av denna artikel.

* * * * *

Nyligen publicerades en omfattande artikel i *The Atlanta Constitution* med titeln "De flesta av världens språk säger adjö för alltid." En andra artikel som åtföljde den första hade titeln "Försvinnande språk" och under den en huvudunderrubrik "Lingvister: Räddningsinsatser görs från Alaska till ångande djungler."

Artiklarna gick in i stor detalj och beklagade sådana godbitar som: "I Rock Hill, South Carolina, finns en indiansk 'hövding' vid namn Gilbert Blue, stackars karl, som har glömt hur man talar sitt 'modersmål' catawba, vilket försvann i och med döden av hans

farfar." Vad ska dessa stackars förbannade indianer ta sig till utan sitt catawba? Artikeln fortsätter: "Från de karga kullarna i South Carolinas catawba-indianreservat till halmtaksklädda byar i Amazonas (Sydamerika), släcks språk ut i rekordfart — offer för civilisationens frammarsch i tidigare isolerade delar av världen och radio och televisions genomgripande inflytande."

Nedan visas ett diagram över de hotade språken i USA.

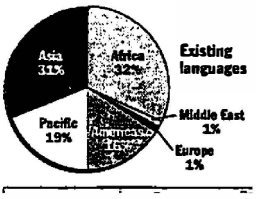

Ett krympande antal av världens språk

Mer än 5 400 levande språk används runt om i världen, med nästan 160 i USA, varav de flesta är nordamerikanska indianspråk. Lingvister säger att dussintals språk och dialekter är på gränsen till utrotning — språk som yuchi, som talas av färre än 50 personer; mandan, som talas av sex personer; och osage, som talas av endast fem.

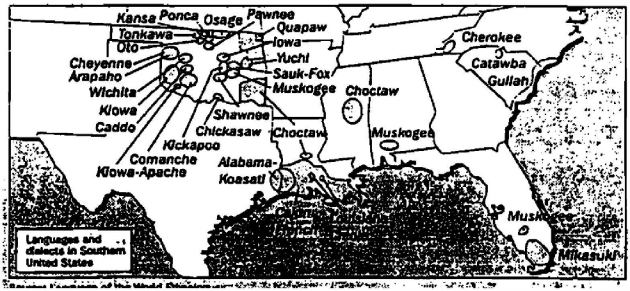

Källa: Language of the World Ethnologue

Artikeln fortsätter med att vrida sina händer över "försvinnandet av modersmål" i Cherokee-indianreservatet i Cherokee, North Carolina. "Bland 600 barn som jag har undervisat förra året," säger Marie Junaluska, en indiansk lärare vid Cherokee-skolan, "kunde jag bara hitta sex som kunde tala det." Men, för bövelen, hon tänker flytta himmel och jord (och enorma summor av skattebetalarnas pengar!) i ett desperat försök att hålla det vid liv.

De två artiklarna fortsätter med att sammanställa en trave siffror och diagram om alla världens primitiva språk, från Amazonas djungler till indianreservaten i Oklahoma, till de ångande djunglerna i Nya Guinea och Borneo. Inte att förglömma är förstås hopen av mumbo-jumbo-språk hos de vilda negrerna i Afrika,

vissa av dem har ett omfattande ordförråd på så många som 45 ord. De är naturligtvis, åh, så dyrbara!

Artiklarna fortsätter att beklaga: "Nya språkundersökningar tyder på att världen står på randen till ett slags språklig förintelse, den snabba förlusten av mångfald bland mänskliga språk." De erkänner att de flesta av dessa åh! så dyrbara språk aldrig har överförts till skriftlig form. Kort sagt, de var inget annat än stenålders-mumbo-jumbo från några vilda stammar som var för dumma för att kunna organisera sina språk i skriftlig form. Så nu måste den vita mannen komma till undsättning!

En av dessa "språkräddare" är Summer Institute of Linguistics vid University of Texas i Arlington. Detta projekt står under ledning av Dr. Thomas Headlong och finansieras naturligtvis av vita skattebetalares pengar. Det finns ett antal andra som försöker "rädda" denna enorma samling av stenåldersskräp, i vilket syfte vet bara Kristus, och han tänker inte berätta det.

Nedan finns ett diagram som visar ett antal stenåldersspråk (besvärade tungomål) på en världsomspännande basis.

Church of the Creators syn angående språk

Ärligt talat bryr vi oss inte ett dyft om huruvida världens vildar talar, behåller eller förlorar sitt Babel av stenålders-mumbo-jumbo. Det angår oss inte. Varför någon vit man, som är så likgiltig inför att rädda naturens främsta exemplar, skulle vara så bekymrad över att rädda någon annans föråldrade skräp, är svårt att förstå. Om dessa vildar är för dumma för att rädda sitt språk och sätta det i skriftlig form, är varje ansträngning från den vita mannens sida ändå en förlorad sak.

Vi Creatorer har inget intresse av att öka "mångfalden" av tusentals olika vilda språk som håller på att försvinna eller fortfarande existerar. Tvärtom är vi främst intresserade av de språk som talas av våra egna rasfränder, den vita rasen, och inte ens i denna kategori förespråkar vi en ökning, utan en världsomspännande förening av vårt talade och skrivna ord.

Låt oss upprepa en naken verklighet i den värld vi befinner oss i. **Vi befinner oss under hälen på ett olycksbådande judiskt tyranni, en konspiration som sätter himmel och jord i rörelse för att förstöra vår dyrbara vita ras. De har varit förbluffande framgångsrika, och såvida inte**

Hotade tungomål

Ett urval av några av världens mest utrotningshotade språk.

	NORDAMERIKA	
Eyak	(Alaska)	Tre talare finns kvar av en befolkning på 20.
Mandan	(North Dakota)	Färre än 10 talare är kända, alla äldre än 50.
Tillamook	(Oregon)	En talare, äldre än 50, finns kvar.
	SYDAMERIKA	
Arikapu	(Brasilien)	Färre än 15 talare är kända.
Tetete	(Ecuador)	Endast två äldre talare är kända.
Yabarana	(Venezuela)	Tjugo talare finns kvar; 34 talar det blandat med andra språk.
	AFRIKA	
Aja	(Sudan)	Omkring 1 000 talare återstår.
Kwa	(Nigeria)	Uppskattningsvis 1 000 finns kvar.
Songoora	(Zaire)	Omkring 1 300 är kända att återstå.
	ASIEN	
Orok	(USSR/Sakhalin)	Färre än 400 talare finns kvar.
Tirahl	(Afghanistan)	Några få äldre talare återstår av 5 000 i den etniska gruppen.
Sangke	(Indonesien)	Omkring 250 återstår.
	EUROPA	
Manx	(Storbritannien)	Det är utdött, men 300 personer håller på att lära sig det som andraspråk.
Tsakonia	(Grekland)	Uppskattningsvis 300 herdar talar det.

vi enas och förintar dem först kommer den Vita Rasen att **"säga adjö för alltid."** En av de mest effektiva tekniker som har gjort det möjligt för judarna att lyckas i denna anti-vita kampanj är deras "Söndra och härska"-knep. Som jag har konstaterat otaliga gånger tidigare, har de **tre mest förödande krafterna som splittrar den Vita Rasen varit i århundraden och är idag — religion, nationalitet och språk.** Därför, om vi någonsin ska få ordning på vårt agerande, för att väcka, ena och organisera den Vita Rasen till en kraftfull murbräcka, behöver vi inte fler språk, eller "större mångfald." Vi behöver ena den Vita Rasen.

* * * * *

När jag läser *The Atlanta Constitution* år efter år, har jag lagt märke till hur denna judestyrda tidning upprepade gånger kluckar av förtjusning över hur "mångkulturellt" Atlanta håller på att bli — varför, det har en sådan "mångfald" av rasliga, etniska, religiösa och språkliga grupper, och blir mer internationellt för varje dag, tills det nu förmodligen är den mest "mångfaldiga" och "internationella" staden i USA, säger de, och är det inte fantastiskt? Nej, det är inte fantastiskt! Atlanta har ett överflöd av infödda niggrer, såväl som ett stort antal ler-invandrare: vietnameser, haitier, nicaraguaner, mexikaner, kubaner, pakistanier, hinduer och varje sort av asiater man kan tänka sig. Bidrar detta till fred och välstånd? Nej, sannerligen inte, tvärtom. Atlanta har den högsta brottsligheten i landet, näst efter den negerenklav som kallas Washington, D.C. Som jag har sagt ett antal gånger tidigare, bär ett polyglott samhälle inom sig fröna till upplösning och anarki, och är omöjligt att styra. Och så är det med Atlanta. Det som brukade vara en kulturell och välmående vit stad, går nu ner i anarkins avloppsbrunn i snabb takt. Men det som händer med Atlanta händer också med varje annan större metropol och stad i USA.

* * * * *

Så vi är tillbaka på ruta ett. Vad den vita rasen behöver är inte mer splittrad mångfald, utan istället behöver vi **sluta oss samman och enas**. Istället för att våra vilseledda intellektuella slösar bort sin tid och skattebetalarnas pengar på att jaga rätt på tusentals värdelösa stenålders-hokus-pokus och försöka omsätta det i skrift och på band, skulle de **tjäna mänskligheten tusen gånger mer användbart om de spenderade samma mängd tid, energi och pengar på att främja latin för våra egna vita rasfränder.**

Det finns bara en väg att gå och det är för den vita rasen att enas under en religion, nämligen Kreativitet, och under ett språk, nämligen latin, civilisationens finaste och mest prestigefyllda språk genom tiderna.

Vi väljer latin av följande skäl:

(a) Det är det bäst organiserade, perfekt fonetiska och mest effektiva av alla språk.

(b) Det har mer tradition, kultur och historia inbäddat i sig än något annat språk.

(c) Det är ett neutralt språk i den bemärkelsen att ingen av världens större nationer kan göra anspråk på exklusivitet gällande detta

språk. Det skulle därför framkalla mindre käbbel och avundsjuka från rivaliserande nationer än om ett större modernt språk, såsom franska, engelska eller tyska, valdes.

(d) De flesta av våra grundläggande termer inom medicin, juridik, zoologi, biologi, botanik, antropologi och andra vetenskaper är än idag inbäddade i latin.

Men viktigast av allt, det latinska språket i den stora forntida vita romerska civilisationen omfattar all storhet i den vita rasens främsta prestationer under de senaste tjugofyra århundradena, eller för den delen, för all framtid. De främsta principerna för tapperhet, krigföring, organisation, statsvetenskap, styre, lag, konst och civilisation symboliseras alla i detta stora språk som i inget annat. Faktum är att förnyade studier av klassiskt latin under renässansen hjälpte till att väcka Europa ur den mörka medeltiden, och latin förblev det universella språket för alla utbildade européer fram till den judisk-orkestrerade "franska revolutionen" 1789, som delade upp Europa i ett virrvarr av språkbaserade "nationer". Med tanke på det snabbt nalkande hotet om genetisk utrotning måste alla världens vita nationer sätta raslig lojalitet över nationell lojalitet, och förenas i en världsomspännande VIT RASGEMENSKAP med en vit rasreligion (Creativity) och ett vitt rasspråk (latin).

Den vita rasen av idag, det som finns kvar av den, kan vara oerhört stolt över det arv som lämnats vidare till oss av de gamla romarna och deras prestigefyllda språk, klassiskt latin. Låt oss inte tillåta judarna att dra ner det i smutsen och byta ut det mot någon bastardiserad kopia som utger sig för att vara ett "modernt" språk.

Klassiskt latin är det perfekta valet. Det är den enda vägen att gå om vi någonsin ska förenas, väckas och organisera vår nu döende ras.

RAHOWA! TOTAL VIT SEGER!

Nummer 71 — Juni 1991

Saul, en judisk fariseisk rabbin, kristendomens främste anstiftare

Den officiella berättelsen om kristendomen, så som den berättas av de kristna predikanterna, går ungefär så här:

För nästan två tusen år sedan, år 1 v.t. (vår tideräkning), steg en ande kallad den Helige Ande, en medlem av den heliga treenigheten, ner till en judisk kvinna vid namn Maria. Trots att hon vid tillfället var gift med en judisk man vid namn Josef, hävdar denna märkliga historia att hon likväl var jungfru när den Helige Ande befruktade henne och gjorde henne gravid. (Fråga: Var detta den första och enda sexuella inblandningen mellan den Helige Ande och en människa, eller fanns det andra? Var detta strikt en engångsföreteelse?) Resultatet av detta samlag blev en oäkta son, en hybrid, hälften människa och hälften ande, om man kan föreställa sig en sådan missfostrad varelse. Han fick namnet Jesus efter den åttonde dagen då han omskars, enligt judisk sed.

Om man följer denna hybrids liv utifrån berättelsen i det judiska Nya testamentet, är föga känt om detta korsbefruktade missfoster under de kommande 30 åren. Detta är ytterst märkligt, eftersom han hävdade att han var son till Gud, eller den Helige Ande, eller den heliga treenigheten, välj själv. Hur som helst, vid 30 års ålder, i ett plötsligt utbrott av messiansk iver, började han predika sitt märkliga budskap, nämligen att han var Guds son (den judiske Jahve, förstås) och han förkastade nu den gamle mannens hårda lagar och kom för att predika ett eget nytt budskap. Det budskapet gick i princip ut på att han hade kommit för att rädda oss alla usla syndare från den där eldiga svavelgropen, den där hemska tortyrkammaren — även känd som helvetet — till vilken merparten av mänskligheten skulle...

förpassad. Denna hemska, eldiga grop hade uppenbarligen blivit konstruerad vid tiden för skapelsen för cirka 4000 år tidigare. Vid den tidpunkten skapade Fadern, Sonen och den Helige Ande (som egentligen alla är ett, och hade existerat från evig tid) också himmel och jord, och även mänskligheten, den senare till synes som en efterhandskonstruktion.

Frågan om varför de skapade denna hemska, sadistiska tortyrkammare av helveteseld, och sedan följde upp detta 4000 år senare genom att lansera ett program för att ivrigt rädda oss stackars dödliga från att lida evig vånda i den, förklaras aldrig. Inte heller har det någonsin förklarats varför detta dumma frälsningsprogram, cirka 2000 år senare, har varit ett totalt misslyckande. Uppenbarligen kunde han/det/de ha undvikit detta hemska problem genom att aldrig bygga det förbannade vidundret från första början, eller efter att ha gjort en tabbe, rivit det så snabbt som möjligt. Men de gjorde ingetdera, och enligt en ivrig evangelist vid namn Edgar C. Whisenant (Se RL #58) kommer 39 miljarder människor att hamna i det, för att torteras i all evighet. Enligt honom kommer endast en miljard att komma till himlen när domedagen kommer.

Men för att återgå till vår historia om den nu upphaussade Frälsaren vid 30 års ålder. Under tre högintensiva år strövade han omkring på landsbygden i Palestina och predikade för allt och alla: Slutet är nära! Om ni inte omvänder er och tror på mig, att jag är er Frälsare, kommer ni alla att hamna i helvetet! Ni kommer att brinna, baby, brinna! Omvänd er! Omvänd er!

Efter tre år av denna typ av högtrycksmarknadsföring dömdes han till döden genom korsfästelse på begäran av den judiska pöbeln. För detta har judarna anklagats av de kristna för att vara Kristus-mördare under de senaste 1900 åren, tills nyligen då påven Johannes Paulus II, som stod i maskopi med judarna, reviderade den officiella linjen och lät judarna slippa undan.

Historien slutar dock inte med hängningen på korset. Faktum är att den nu tar en märklig vändning. Tre dagar efter att Kristus tagits ner från korset och lagts i en grav, promenerade han ut, pigg som en mört, flög rakt upp i himlen för att vara med sin fader (och den helige ande, förmodligen) varifrån han hade kommit, och med vilken han "var ett". Uppenbarligen hade han genomfört sitt framträdande enligt det manus som skrivits av honom själv, hans fader, och inte att förglömma — den Helige Ande. Hans frälsningsarbete var slutfört, och om vi dumskallar inte tog vid därifrån, så var det vår egen otur.

JAG SKA SÄLJA DEN HÄR SAGAN TILL ROMARNA OCH DE KOMMER ATT FÖRSTÖRA SIG SJÄLVA MED DEN.

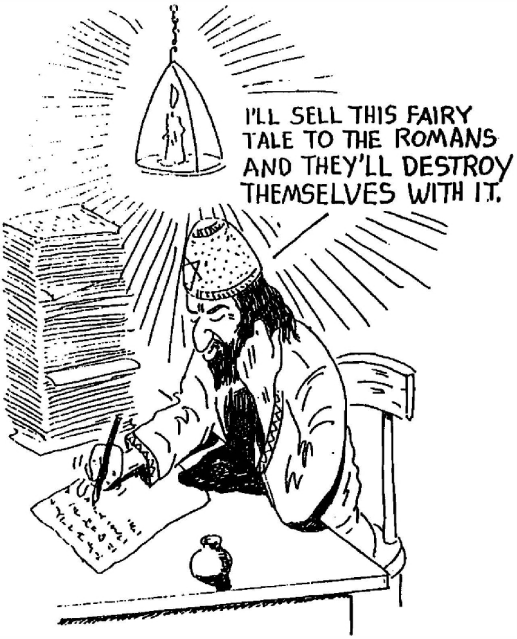

SAUL... ANSTIFTAREN AV GALENSKAPEN KALLAD KRISTENDOM.

De kunde brinna i helvetets eld i all evighet, och det vore banne mig rätt åt dem.

Märklig historia? Inte bara märklig, utan dum som fan!

Vem kokade ihop denna märkliga och förvirrade historia? Gick verkligen en man vid namn Jesus Kristus på Palestinas sand för omkring 1900 år sedan och predikade dessa märkliga saker? Inte troligt, eftersom det inte finns det minsta spår av historiska bevis för att en sådan karaktär någonsin existerade då, eller senare. Om inte Kristus, vem satte då ihop denna röriga och förvirrade historia och marknadsförde den till massorna, tills det idag finns mer än en miljard förvirrade och lurade anhängare som tror på denna vansinniga historia, mer eller mindre.

För ungefär tjugo år sedan började jag undersöka kristendomens tidiga början från de källor av

vad den legitima historien hade att säga om det. Till min förvåning erkände mitt uppslagsverk och andra källor till vetenskaplig information skamset att det inte fanns någon faktisk "historicitet" för Jesu Kristi liv, utan endast de religiösa "skrifterna" och deras obestyrkta påståenden. Kort sagt, inga historiska bevis, bara påståenden, inte olikt berättelsen om jultomten eller Gåsmor. Om det inte fanns någon Jesus Kristus, följer det naturligtvis att han uppenbarligen inte kunde ha haft tolv lärjungar för att sprida sina läror. Ingen Kristus, inga läror, inga lärjungar.

Vem satte då ihop denna historia och marknadsförde den till världen så att den blev en av dess främsta religioner?

En bra fråga. Bevisen pekar starkt mot en judisk rabbin vid namn Saul från Tarsus, som senare upphöjdes till helgon av de kristna för att bli St. Paulus. *Det var denne usle, slemmige och svekfulle jude som, med hjälp av andra judiska rabbiner, initierade, hopkokade och främjade kristendomens självmordslära med det uttryckliga syftet att undergräva och förstöra den magnifika vita romerska civilisationen.*

Berättelsen om "St." Paulus är nästan lika fantastisk som berättelsen om den "korsfäste Frälsaren" själv, med en stor skillnad. Medan Kristus aldrig skrev ett enda ord, inte lämnade några brev, essäer eller manuskript för att bevisa att han sagt någonting, finns det gott om bevis för att denne hyperaktive, uppskruvade judiske rabbin Saul från Tarsus inte bara ägnade sig åt massor av predikan, organisering och proselytvärvning, utan även lämnade efter sig ett rikligt förråd av brev till eftervärlden för att stödja sin verksamhet. Faktum är att de talrika så kallade paulinska breven, skrivna till romarna, korintierna, galaterna, efesierna, kolosserna och tessalonikerna någon gång under senare delen av det första århundradet, utgör 83 sidor av det "Nya" testamentet, eller cirka 30 % av dess totala innehåll.

När det gäller vem som skrev Matteus, Markus, Lukas och Johannes är det ingen som riktigt vet, inte heller finns det några bevis för att sådana karaktärer någonsin har existerat. Uppenbarligen härstammade deras förvrängda och motsägelsefulla berättelser från några tidigare historier om en "korsfäst Frälsare", varav sexton sådana finns dokumenterade från tidigare religioner. Det verkar som om de flesta av de högt prisade principerna för "kristen moral" — såsom "älska din fiende", "vänd andra kinden till", "ge allt till niggrerna", "döm inte", "bekymra dig inte för morgondagen", etc., —

var plagierade från lärorna hos den självmordsbenägna judiska sekten esséerna.

Men låt oss nu fokusera på denne Saul, och se vad han gjorde och varför han gjorde det.

I detta avseende har vi en utmärkt essä och analys skriven av en annan jude, nämligen Marcus Eli Ravage, i modern tid. Hans artikel publicerades i februariutgåvan 1928 av *Century Magazine*, och jag har återtryckt hans analys ordagrant, med början på sidan 305 i *Den Vite Mannens Bibel*.

Ravage säger i praktiken att **Saul från Tarsus var besatt av hat mot de världserövrande romarna som styrde större delen av den civiliserade världen under det första århundradet, v.t., inklusive den lilla judiska provinsen Palestina. När den romerske generalen Titus, för att kuva de upproriska judarna, jämnade Jerusalem med marken, blev det Sauls brinnande besatthet att finna vägar och medel för att söka hämnd och förgöra de stolta och högmodiga romarna, och lägga deras imperium i ruiner. Men hur?**

Slutligen kom Saul på en briljant idé. Han skulle göra det med hjälp av religion. Han skulle mata dem med en självdestruktiv religion genom vilken de, romarna, kunde begå folkmord på eget initiativ — en sannerligen svår uppgift. Var kunde han finna en sådan religion?

Han hade redan en sådan religion, som klippt och skuren för det uppdrag han hade i åtanke. Esséerna hade just en sådan religion som de hade utövat under det senaste århundradet och hälften, och den förgjorde effektivt just det folk som utövade den. Varför inte främja och mata romarna med detta gift? Varför inte, sannerligen? Saul tog sig an det med en enorm hämndlystnad, och genom att vinna samarbete från hela den judiska Kehillan fick han snart igång verksamheten på högvarv. Han fick inte leva för att se den fenomenala framgången av sin konspiration, men jag är säker på att den överträffade hans vildaste drömmar, och resten är historia. Vid år 476 v.t. låg det en gång så stolta och mäktiga romerska riket i spillror, och den en gång så enastående romerska genpoolen hade skingrats och bastardiserats bland ett virrvarr av främmande raser.

När jag inkluderade sagan om Paulus i slutet av 1970-talet i *Den Vite Mannens Bibel*, var den för fantastisk för de flesta människors trovärdighet, men de kraftfulla bevisen för att sådana var kristendomens tidiga ursprung var för överväldigande för att ignoreras. Den obestridliga historiska

bevis börjar sippra in mer och mer till och med i de så kallade "mainstream"-publikationerna.

I numret av *U.S. News and World Report* den 22 april 1991 publiceras en djupgående artikel med titeln "The Momentous Mission of the Apostle Paul" (Aposteln Paulus betydelsefulla uppdrag). Det sägs i praktiken att det var tältmakaren, Saul från Tarsus, utbildad i den fariseiska rabbinska skolan inom judendomen, som var kristendomens verkliga upphovsman och drivkraft. Medan han först motsatte sig den nya självmordsreligionen som esséerna främjade, vände han i en blixt av briljans den giftiga brygden till en mästerlig kampanj av illvilja till judarnas fördel. *U.S. News and World Report* ställer frågan: Var skulle kristendomen vara utan Paulus? Var, sannerligen?

Det finns en viktig fråga som denna artikel i *U.S. News and World Report*, till skillnad från Marcus Eli Ravage, försöker kamouflera, och det är att denne jude Saul gjorde allt av sin godhet för att rädda själar åt Kristus... Som en fariseisk rabbin som hatade romare, greker och alla andra vita med passion, verkar motivationen "hjärtats godhet" högst otrolig. Ravages slutsats att Saul gjorde vad han gjorde av hämnd och hat mot romarna är tusen gånger mer logisk.

En sak som båda artiklarna är överens om är att juderabbinen Saul från Tarsus var en jäkla skicklig pådrivare och organisatör. Förresten var hans favorituttryck: "Jag har blivit allt för alla." När man ser tillbaka på historiens efterföljande händelser kan det råda föga tvivel om att denne fariseiske juderabbin, Saul från Tarsus, sannerligen gjorde ett jäkla effektivt jobb. Jag låter läsaren själv bedöma om han gjorde det av kärlek eller av ondska. Med kännedom om den illvilliga, hämndlystna och sadistiska naturen hos uppfinnarna av begreppet helvetet, finns det lite utrymme för tvivel i mitt sinne om vad det var som motiverade kristendomens verkliga grundare, juderabbinen Saul från Tarsus.

Det är hög tid för den vita rasen att förkasta den judekonstruerade självmordskristendomen och omfamna den sanna vita rasreligionen — Creativity. **Delenda est Judaica! RAHOWA!**

Nummer 72 — Augusti 1991

Innan skjutandet ens börjar

Vi måste först vinna propagandakriget

I varje ondskefull förstörelsekampanj som judarna någonsin har inlett, har de haft förutseendet att först föra ett intensivt och obevekligt ordkrig. Detta har de gjort konsekvent genom hela sin historia, och detta fullföljer de idag mer våldsamt och glödande än någonsin.

Till exempel, innan de släppte lös de "allierade" väpnade styrkorna för att förinta Hitler och Tyskland, satte judarna först igång en ondskefull och obeveklig hatkampanj mot Hitler personligen, och för det andra, mot allt tyskt. I detta använde de varje smutsigt knep som finns, inte minst kyrkorna och religionen, och framför allt deras prästerskap. Efter att de hade fått goyimernas hjärnor mosade till kitt, då var de redo att följa upp med det tunga artilleriet, stridsvagnar, bombplan och slagskepp.

När de ville förinta Saddam Hussein och Irak, följde de samma modus operandi. Vi minns alla det våldsamma hat som plötsligt antändes och spydde ut mot Saddam och Irak. Det leddes av judarnas mest hängivna tjänare och sionistiska språkrör, Bushwhacker George Bush, USA:s president. När krigsfebern ansågs ha blivit tillräckligt upphettad, då ryckte de tunga bombplanen och stridsvagnarna in och krossade Irak till en massa av ruiner. Detta trots det faktum att bara några månader tidigare hade denne samme president skenbart stöttat Irak som en av våra gynnade allierade i Mellanöstern.

Samma procedur av lögner och propaganda bedrivs av judarna och JOG (Jewish Occupational Government) här i USA mot det vita folket själva, just de människor som betalar merparten av skatterna och utför det mesta av arbetet. Till exempel, för att

genomdriva de pro-neger, pro-judiska, antivita (så kallade) Civil Rights Acts från 1960-talet, inledde judarna och JOG en våldsam och diabolisk propagandakampanj, en pågående kampanj som fortfarande rasar för fullt idag. Samtidigt med denna stora kampanj pågår det i själva verket en hel massa sekundära smutskastningskampanjer vid sidan av huvudströmmen, syftande till att legitimera sådana åtgärder som att ta ifrån folket deras vapen, tvingad skolbussning, tvingad integration, konfiskatorisk beskattning, subventionering av negrerna och resten av världens avskum — listan är för lång för att rekapitulera här. Men de syftar alla till förstörelsen av naturens främsta — den vita rasen. Låt oss fastslå slutsatsen — allt är utformat för att lägga grunden för förstörelsen och/eller bastardiseringen av den vita rasen, både här i Amerika och över hela världen. Det är, och förblir, det främsta målet i judens krig mot goyim.

Kort sagt pågår ett oavbrutet, obevekligt krig om människors sinnen, som förs dag och natt, år efter år. Mest av allt är det vita mannens sinne som är det främsta målet.

Men fler än en kan spela detta propagandaspel, och det finns faktiskt ett antal andra aktörer i spelet. Det finns till och med andra förutom judarna som är framgångsrika. Låt oss återigen granska vad som hände i Iran under de senaste decennierna. Innan vi gör det, låt oss klargöra ett exempel. När vi talar om "Amerika" och "amerikansk politik", måste vi göra det klart att en sådan politik inte alls är det amerikanska folkets, minst av allt det vita amerikanska folkets. Amerika och manipulationen av dess politik är helt i händerna på Israel och de sionistiska judarna. En sådan politik är inte alls utformad till förmån för Amerika, utan snarare för dess förstörelse, för skyddet av Israel och till förmån för den världsomspännande judenheten.

Efter att ha klargjort detta, låt oss gå vidare med den iranska affären. Genom att göra det vill vi illustrera den religiösa ideologins överlägsna kraft över en politisk organisation när de två möts i konfrontation.

* * * * *

Under större delen av 1800-talet och långt in på 1900-talet satsade Europas imperialistiska makter nitiskt på sina koloniala anspråk i Afrika och Mellanöstern. Fram till 1945 var de främmande makter som dominerade Iran i huvudsak Ryssland och Storbritannien. Medan Ryssland främst var intresserat av territoriell expansion, hade Storbritannien flera olika intressen. Dessa bestod i huvudsak av att expandera marknader för

brittisk export och att etablera en landbrygga till deras massiva koloni Indien. Senare, när rika oljetillgångar upptäcktes i Iran, koncentrerades de brittiska intressena på att erövra och exploatera dessa fantastiska resurser för egen räkning.

Fram till denna tidpunkt låg det främsta intresset för de flesta kolonialmakter, såsom Storbritannien, Frankrike, Holland, etc., i att exploatera naturresurserna och den billiga arbetskraften hos dessa efterblivna folk. I detta avseende vill jag klargöra att fördelarna med en sådan exploatering i huvudsak tillföll de stora företagen och kartellerna som utvecklade dessa utländska handelsvägar, men få, om några, fördelar delades av det vanliga folket hemma. Detta var ren nationell kommersiell imperialism.

Efter slutet av andra världskriget började en ny, mer kraftfull och genomgripande imperialism växa fram, en maktstruktur vars intressen var mer fokuserade och mer internationella till sin omfattning. Denna allians var i grunden judisk till sin natur och utnyttjade och manipulerade USA:s nyligen framväxande militära dominans i världsfrågor. Efter upprättandet av Israel 1948 började den israelisk-amerikanska alliansen utmana och ersätta de brittiska intressenas dominans i Iran.

Iranierna hade varit intensivt fientliga mot utländsk dominans av alla slag, vare sig den var brittisk, amerikansk eller israelisk. Ledande för detta motstånd hade från början varit det muslimska prästerskapet, och allteftersom kampen fördjupades blev den religiösa maktstrukturen mer högljudd och mer fanatiskt mobiliserad.

* * * * *

Låt oss göra en avstickare för ett ögonblick. Det är intressant att notera att religionen också kom in i bilden från kolonial expansionens sida, såväl som från motståndarnas. Jag minns en del av den tyska propagandan i slutet av 1930-talet som anklagade britterna för att förvärva sina kolonier med hjälp av "Bibeln, checkhäftet och kanonen". Tyskarna, som vid den tidpunkten i historien hade berövats sina kolonier, hävdade att britterna först invaderade orörd mark med sina missionärer som predikade kristendom och försökte omvända de infödda. Nästa steg, efter att missionärerna var väl etablerade, kom legosoldaterna med sina checkhäften och tog över mark och resurser. Därefter kom militären med sina kanoner för att befästa och skydda sin kommersiella expansion. Allt detta i moralens namn

rättfärdighet, så som den formulerades av kung Leopold av belgarna när han proklamerade: "Vårt enda program är den moraliska och materiella pånyttfödelsen", när de tog Kongo och dess vidsträckta territorier och naturtillgångar i besittning. Kort sagt var kyrkan, med sin aptit på expansion och tillväxt, spjutspetsen och ett kraftfullt komplement i övertagandet av de efterblivna länderna och territorierna under det gångna århundradet.

* * * * *

För att återgå till Iran, så ersattes det brittiska inflytandet i början av 1950-talet av den amerikansk-israeliska alliansen, som egentligen inte alls var amerikansk, utan rent judisk, och som utnyttjade amerikansk makt, prestige och militär styrka. Det var ett fall där den judiska svansen viftade på den amerikanska hunden (Se RL nr 65). Iranierna, som var mindre naiva än sin genomsnittliga amerikanska motsvarighet, förstod detta tydligare än vad amerikanerna gör. Icke desto mindre riktades fientligheten från de religiösa mullahs och massorna nästan uteslutande mot amerikanerna, vilket kulminerade i invasionen av den amerikanska ambassaden 1979 och den efterföljande gisslankrisen.

När den amerikanska regeringen stödde shahen Mohammed Reza Pahlavi, "Konungarnas konung", hade de funnit sig en riktig bricka i spelet. Fåfäng och ambitiös omgav han sig snart med alla den råa maktens och pompösitetens attribut, ett handlingssätt som snart skilde kungen från folket och mullahs. Under de tio åren innan han störtades 1978 tog han in mer än 100 000 miljoner dollar i oljeexport. Med hjälp av USA och Israel byggde han upp en kraftfull och brutal hemlig polisorganisation som var avundsjukan hos despoter över hela världen. Den kallades Savak, och bemanningen och ledningen av denna ondskefulla organisation togs över av israeliska Mossad och amerikanska CIA, med Mossad som den som drog i trådarna.

Motståndare till detta främmande övertagande var de muslimska religiösa ledarna, mullahs, ledda av ayatollah Ruhollah Khomeini, när han 1963 i praktiken inledde en revolution genom en serie proklamationer i Qum. I den efterföljande kampen stormade Savak Khomeinis center i Qum och dödade 15 000 människor. Khomeini arresterades, men släpptes senare, och tillbringade de kommande 15 åren i exil i Paris.

Härifrån och framåt var det en kamp om folkets sinnen, där shahen hade kontroll över mass-

media, militären, den hemliga polisen och de enorma finansiella resurserna som strömmade in från oljeintäkter.

I slutändan, som vi alla vet, segrade Ayatollah Khomeini med sin religiösa makt över folket och drev shahen i exil och vanära. Inte nog med att han blev den dominerande makten i Iran, utan han blev en religiös symbol och ledare för hela den islamiska världen, från Afrika till Indien till Indonesien. Även efter sin död förblir han det kitt som binder samman den nu kraftfulla islamiska revolutionen på global basis. Detta trots det faktum att han visste föga eller intet om styre, själv var grym och despotisk, och var en extremt dålig administratör. Sådan är kraften hos en religion, även en bedräglig religion så bristfällig som muhammedanismen.

* * * * *

Egentligen är det vi nu bevittnar en kulturell och religiös revolution i den muslimska världen, en revolution som vissa historiker har likställt i betydelse med den franska revolutionen 1789 och den kommunistiska revolutionen 1917. Underliggande denna kamp finns två giftiga religioner: judendomen, som på ena sidan kontrollerar och manipulerar makten hos världens (snabbt krympande) vita folk, och på den andra sidan har vi de snabbt expanderande araberna och muslimerna.

* * * * *

Var passar du in i denna världsbild, vite man? Har du en egen religion? De flesta medlemmar av den vita rasen kommer att svara: åh ja, vi har en egen religion. Vi har vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus. Vi har vår egen religion — kristendomen.

Verkligen? Nej, inte egentligen. Kristendomen är ett judiskt opiat, utformat för att förlama, döva och göra den vita rasens naturliga stridsvilja, skärpa och instinkter okänsliga. Som juden Marcus Eli Ravage förklarar så explicit, när farisén rabbin Saul av Tarsus påtvingade de intet ont anande goyim kristendomen: "Vi besegrade er mer fullständigt än någon erövrande fiende någonsin har besegrat något folk i historien."

Vad allt det föregående illustrerar är att religion är nyckeln till vårt öde, precis som det har varit i folkens historia genom hela civilisationen. Det är den mest kraftfulla och dynamiska kraften i världen

i att fånga människors sinnen. Dessutom pågår det idag ett häftigt och obevekligt krig som aldrig förr om folkets sinnen, ett krig där judarna har varit mästermanipulatörer under de senaste årtusendena. Huvudvinsten idag, mer än någonsin tidigare, är de vita människornas sinnen, den vita rasen, över hela världen. Inte niggrerna, inte araberna, inte hinduerna, inte kineserna, utan den vita rasen. Endast vi har kraften och potentialen att rädda oss själva och rädda världen från totalt kaos och katastrofala fasor. Judarna vet detta mycket väl, och viting, det är bäst att du tar ditt förnuft till fånga och även tydligt förstår den fruktansvärda verkligheten i denna situation.

Så vilka vapen har vi, den vita rasen, att arbeta med, för att förena oss och ta kontroll över vårt eget öde? Vilken religion har vi som vi kan polarisera kring? Kristendomen? Nej, försvinn tanke. Det var den judiska kristendomen som från första början har fört oss till randen av katastrof och utrotning.

Men allt är inte hopplöst. Nu för första gången på 6000 år av den vita mannens civilisation har vi en egen rasreligion. Vi har Creativity, som är baserad på Naturens Eviga Lagar så som de uppenbarats genom vetenskap, historia, logik och sunt förnuft. Creativity har det Totala Programmet, den Slutgiltiga Lösningen, det Ultimata Credot för frälsning och återlösning av Naturens Främsta — den vita rasen. I Creativity har vi allt. Vi behöver nu gå ut och marknadsföra skiten ur vår egen rasreligion och ta över världen.

Intensiv, obeveklig propaganda är svaret.

Om Hitler hade lagt bara 10 % av den tid, energi och pengar på att propagera för den vita rasen på global basis som han lade på att utkämpa ett förlorat militärt krig (mot sina egna vita raskamrater), skulle han förmodligen aldrig ens ha behövt ta till ett skjutkrig.

Tänk på det! Just här i Amerika kan vi vinna kriget om våra vita raskamraters sinnen utan att någonsin behöva ta till ett skjutkrig överhuvudtaget. Faktum är, vare sig vi gillar det eller inte, att vi måste vinna propagandakriget först i vilket fall som helst. Om vi inte gör det, kommer vi att sluta som vi gjorde i första och andra världskriget, med vita män som dödar vita män när vi borde ha bekämpat våra verkliga fiender, judarna och alla de andra lerraserna.

Tänk på det igen, vita man, och gå sedan till arbete. Du har nu de vapen du behöver. Använd dem. RAHOWA!

Nummer 73 — September 1991

Vi är framtidens våg

Morgondagen tillhör kreativiteten

Böcker kommer inte att förbli förbjudna. De kommer inte att brinna. Idéer kommer inte att hamna i fängelse. Så talade en tidigare rektor för Yale University för cirka 50 år sedan. Även om han utan tvekan hade Yales liberala filosofier i åtanke, var det han yttrade icke desto mindre några oförgängliga sanningar om böcker och idéer. Hans liberala och judiskt orienterade idéer har dominerat under de senaste generationerna, inte för att de hade särskilt mycket förtjänst, utan för att de hade en veritabel armé av aggressiva förespråkare, organiserade, finansierade och orkestrerade av det världsomspännande judiska nätverket.

Tiden går dock vidare, och sanningen kommer inte att förbli undertryckt för evigt. Judarna har utan tvekan varit de mest ivriga och kraftfulla förespråkarna för idéer — religiösa, politiska och filosofiska. De uppfann judendomen, de uppfann kristendomen, de uppfann kommunismen. Praktiskt taget alla deras postulat är baserade på lögner, svek och bedrägeri. De är, som det har observerats kortfattat och ofta, världens mest produktiva Mästare på Bedrägeri. De kokade ihop en fiktiv historia för sig själva och kallade den judendom. Den var utformad för att förena och polarisera deras stam av tjuvar och mördare så att de kunde fortsätta att råna, skinna och förstöra goyim och ta över världens rikedomar för sig själva. De uppfann kristendomen för att förvirra, distrahera och mjuka upp goyim och göra dem till ett lätt byte för deras olycksbådande program för världsomspännande piratverksamhet. De uppfann kommunismen som kulminationen av judendomen och kristendomen så att de kunde använda våld och brutalitet för att sätta dissidenten bakom järngallren i deras monstruösa kedja av gulager. De uppfann vidare den massiva lögnen kallad förintelsen för att förstärka sitt program för världsomspännande förslavning. Det verkar som om de

har varit otroligt framgångsrika i att skölja goyimernas hjärnor med alla dessa bedrägliga lögner och konspirationer.

Men, som jag sa tidigare, tiden går vidare, och sanning och förnuft kommer inte för evigt att förbli undertryckta och begravda. Den vita människan har äntligen fått nog av allt detta judiska hokus-pokus. Det finns en ny våg av idéer i den vita människans tänkande idag. **Medan progressionen av den vita människans förslavande började i ordningen judendom, kristendom och kommunism, fortskrider dess upplösning i motsatt ordning.**

Den första som ryker är kommunismen. Efter mer än sjuttio år av denna judiska pest har det ryska folket och folken i Östeuropa fått nog. Kommunismen är nu en död häst i Ryssland. Den dör av sin egen stinkande judiska förruttnelse i angränsande länder. Nästa som ryker kommer att vara den där vidriga judiska hjärntvättaren kallad kristendom, en olycksbådande pest som har legat som en cancer på den vita rasens hjärna i sekel efter sekel. Den har börjat smula sönder snabbt. Den som har läst vår senaste analys av kristendomen, *A Revolution of Values through Religion*, kommer att förbanna den dag han eller hon någonsin introducerades för denna cancer på hjärnan. När kristendomen väl har exponerats och raserats, kommer en arg värld att göra processen kort med judendomen och alla dess kvarlevor. Som en nigger skrek "Fri äntligen! Fri äntligen!" Ja, världen kommer äntligen att vara fri från den mest ondskefulla och olycksbådande parasit som någonsin infekterat denna en gång vackra och orörda planet Jorden.

I det första numret av *Racial Loyalty* (juni 1983) konstaterade vi att ingenting är så kraftfullt som en idé vars tid är inne, och den idén är Creativity, den vita människans religion. Det är i själva verket den första och enda rasreligion som den vita rasen någonsin har strukturerat för sin egen överlevnad, expansion och framsteg under de senaste 6000 åren av civiliserad historia.

James P. Warburg, från den ökända judiska familjen Warburg som strukturerade den olycksbådande Federal Reserve, och som förkroppsligade symbolen för judisk lystnad, gjorde ett djärvt uttalande i den amerikanska senaten den 17 februari 1950. Genom att arrogant stoltsera med judisk makt skröt han: *"Vi ska ha en världsregering vare sig vi vill det eller inte. Den enda frågan är om världsregeringen kommer att uppnås genom erövring eller samtycke."* Ett mycket avslöjande och intressant uttalande. När han sa att "vi" ska ha det, menade han naturligtvis dem, judarna. När han sa vare sig "vi" vill det eller inte, menade han naturligtvis oss, goyimerna.

Självsäkert och arrogant talade han klarspråk till Förenta staternas senat om att vi har er dumma goyim instängda i våra tentakler och att det är bäst att ni ger er fredligt, annars...

(JUDEN ÄR REN ONDSKA)

VI UPPFANN KRISTENDOMEN FÖR ATT FÖRVIRRA, DISTRAHERA OCH MJUKA UPP DE VITA, OCH DE GÅR PÅ DET HELT OCH HÅLLET. LÄNGE LEVE ISRAEL OCH KOM IHÅG DEN FALSKA FÖRINTELSEN.

Men inte så fort, din sliskiga, stinkande kike. Detta är 1991, och raskonflikten hettas snabbt upp över hela världen, särskilt i Förenta staterna. Det blir nu alltmer olycksbådande uppenbart för världens vita folk vad den judiska spelplanen är. Det vita folket i Ryssland är ilsket medvetna om vilken usel judisk bluff kommunismen är, och är alltmer medvetna om att det var judarna som påtvingade dem detta ohyggliga bedrägeri. PAMYAT organiserar sig i Ryssland med ökande beslutsamhet, och judarna flyr skräckslagna sitt eget besudlade näste i det vidsträckta landet. Men kom inte till Förenta staterna! Vi vita amerikaner blir också alltmer medvetna om er onda och parasitära närvaro. I växande antal blir vi smärtsamt medvetna om att det är den judiska planen att dra in världens alla avskum och ler-raser i vårt vackra land och rasblanda oss till glömska. Vi inser fullt ut att det är ni, ni slemmiga kikes, som är de

orsaken till den utbredda brottsligheten, till slummens förfall, till våra städers degeneration och den nedåtgående spiralen för vårt en gång så stora land. **Kom inte hit! Vedergällning och hämnd kommer att bli vår! Åk till Israel och låt araberna ta itu med er!**

På tal om araberna och palestinierna — den frågan håller också på att nå en bristningsgräns. Världen börjar få en mycket tydligare bild av vilken sorts brutal tyranni ni kikes kommer att påtvinga dess förslavade folk när ni väl har tagit ifrån dem deras vapen och har dem i fullständig underkastelse.

De vita människorna i Sydafrika börjar också få en tydligare bild av vad era idéer om "demokrati" och "en man, en röst" innebär. Det börjar nu bli helt uppenbart att er uppfattning om "en man, en röst" också innebär "endast en gång". När den vita människan väl är krossad, som i forna Rhodesia, då är negern en tyrann på heltid under överinseende av judisk handledning. Ert program för att decimera den vita rasen och rasblanda resten blir för varje dag allt tydligare för den vita människan. Vi är beslutna att vända blad mot er!

Nyligen hade vi en fin grupp unga Skapare från Kanada som besökte oss här vid världshögkvarteret. Vi hörde otaliga historier om hur den "kanadensiska" regeringen påtvingar den vita befolkningen en järnhård censur. Yttrandefrihet och tryckfrihet är lika döda som en dodo i Kanada. Bara att uttala ordet "jude" i fel sammanhang är ett brott som kan straffas med fängelse. Kanada är inget undantag. Samma skrämmande och drakoniska tillämpning av censur och judisk lag är nu rådande i vårt en gång "Stora" Britannien, i Sverige, i Tyskland och de flesta andra judeinfekterade länder. Det är en förebådare om vad judarna flitigt planerar och konspirerar för att åstadkomma även i USA.

Men en av de saker som en av de unga kanadensarna sa till mig fick mig verkligen att inse den nakna skräcken i den förestående situationen. Han sa att många av deras militärbaser stängdes och att de nu förvandlades till stora koncentrationsläger, eller gulager, som i Ryssland under de senaste sjuttio åren. Det fick mig att inse, ja, sannerligen, våra militärbaser här i USA slår också igen portarna i mängder. Vad ska "vår" judiska regering (JOG) göra med dem? Låt mig gissa. Låta dem förfalla? Inte en chans! Byggandet av fängelser och straffanstalter är idag den enda blomstrande tillväxten

industrin i USA! Och de stängda militärbaserna är som gjorda för att omvandlas till judiska gulager.

Och precis vilka har judarna i åtanke som permanenta invånare på dessa platser av tortyr och förtryck? Vilken dum fråga! De har dig i åtanke, viting, för att fylla de där våningssängarna bakom järngallren, det vill säga, naturligtvis, om du låter dem ta ifrån dig dina vapen och lura in dig i en sådan försvarslös position och låter de svarta negrerna agera som dina "vakter" och fångvaktare.

* * * * *

Dystert? Ja, sannerligen. Men händelserna rör sig snabbt. En världsjudendom kommer fram med besked. Men en annan uppsättning händelser växer fram ännu snabbare och det är det arga uppvaknandet hos den vita rasen här i USA och över hela världen. Fram till nu har motståndet endast varit sporadiskt, oplanerat, slumpartat och ineffektivt. Men saker och ting förändras snabbt. Nu har vi en omfattande, välstrukturerad och meningsfull plan och ett program. Vi har nu en egen rasreligion — vi har Kreativitet. Inte längre är den högra handen ovetande om vad den vänstra gör. Inte längre är vi bara på defensiven, och dyrkar dumt nog judarna som "Guds utvalda" på söndagar, för att sedan bara förbanna dem resten av veckan. Inte längre slösar vi bort vår tid med att önska oss "guld och gröna skogar" eller beklaga hotet om "helvetet" resten av tiden. Nu har vi en militant, välplanerad trosbekännelse och ett program som marscherar på offensiven för att bygga en massiv ångvält och krossa våra fiender.

Vårt program är Delenda est Judaica! Denna planet är helt och hållet vår! Rahowa!

Stå inte bara där! Gå med oss!

Vita Människor Vakna!
Rädda den Vita Rasen!

Mer om advokater

I november 1986 skrev jag en artikel (RL #37) om predikanter, läkare och advokater med titeln "Den heliga treenigheten". I den observerade jag att även om dessa tre "professioner" utövade ett ytterst kraftfullt inflytande i vårt samhälle, och även om de åtnjöt ett oberättigat förtroende för sina "professionella" åsikter, var de icke desto mindre alla tre grundade på bedrägliga premisser. Precis som den heliga treenigheten i det höga, nämligen Fadern, Sonen och den Helige Ande, så främjade även dessa tre jordiska gudar dåliga råd till sin lättlurade "hjord", sina patienter och sina klienter. En annan egenskap som alla dessa tre jordiska välgörare hade gemensamt var att även om de alla ansträngde sig för att övertyga oss om att de försökte hjälpa till att lösa våra problem, så gjorde de i själva verket sitt yttersta för att förvärra och förlänga dessa problem så länge som möjligt, och skapade faktiskt ofta problem där inga fanns. Varför? För att ju fler problem de skapade och ju längre dessa problem kan dras ut, desto mer lukrativ blir deras påstådda hjälp. Pengar, pengar, pengar är det avgörande. Ett exempel är till exempel en predikant som försöker rädda oss från helvetets fruktansvärda klor, ett helvete som inte existerar. Men om han kan måla upp en grafisk och hemsk bild av helvetets tortyr och övertyga sina lättlurade får om att de är verkliga, har han en skara betalande offer för resten av sitt liv, eller ditt liv.

* * * * *

Idag vill vi ta en ny titt på advokaterna i Amerika. Förra månaden (augusti) hade det amerikanska advokatsamfundet (American Bar Association) en sammankomst i Atlanta för att klappa sig själva på axeln. Det råkade vara så att en av deras talare var en annan advokat vid namn Dan Quayle, nu installerad i det höga ämbetet som USA:s vicepresident. Oväntat nog bekräftade han mer eller mindre vad jag sa om advokater redan 1986, och hans kumpaner, som redan var känsliga för den allmänna opinionen, gillade det inte.

Quayle kom med en del intressant statistik. Han ställde frågan: "Behöver Amerika verkligen 70 procent av världens advokater? Är det hälsosamt för vår ekonomi att

ha 18 miljoner stämningar som strömmar genom systemet årligen? Han påpekade att en av var 355:e amerikan är advokat, jämfört med en på 9000 i Japan. Genom att räkna lite själv innebär detta att vi har mer än 25 gånger så många advokater per capita som det högt industrialiserade Japan; i själva verket är cirka 700 000 av dessa gamar lösa och letar efter byten. En sak som vicepresidenten inte vågade påpeka var att en oproportionerligt hög andel av dessa rovdjur som livnär sig på andras elände är judar, och att de dominerar yrket. Judar dominerar också läkarkåren och uppfann kristendomen, den tredje försvagande sektorn i den "Heliga Treenigheten".

Quayles tal utlöste en våg av kontroverser, och den förste att vända sin vrede mot Quayle var ABA:s ordförande John Curtin, som gav den mycket förtalade vicepresidenten en rejäl utskällning omedelbart efter vicepresidentens tal, och i hans närvaro.

Men den överväldigande folkopinionen, och till och med nyhetsmedierna, var inte sympatiskt inställda till advokaterna. Alltför många av dem hade haft egna obehagliga erfarenheter och blivit lurade att reflektera över. Vi har själva ett problem med att behöva anlita en advokat inför N.C. Tax Commission för att C.O.T.C. ska kunna skydda sig i utövandet av sina konstitutionella religiösa rättigheter enligt det första och fjortonde tillägget.

Historiskt sett har advokater haft ett välförtjänt uselt rykte under många århundraden. Till och med Shakespeare lät för 400 år sedan en av karaktärerna i en av sina pjäser föreslå, för att hjälpa mänskligheten: "Först dödar vi alla advokater." (Läs återigen "The Holy Trinity" sidan 205, Rahowa! This Planet is All Ours.)

Nummer 74 — Oktober 1991

Lagligt och Progressivt

Hur vi ska bygga en vitare och ljusare värld

Särskilt under de senaste sex månaderna har vi vid Världscentret här blivit belägrade av ett ökande antal reportrar från judemedia. Vi har haft ett flertal reportrar från framstående tidningar utanför delstaten som skrivit reportage om oss, vissa med vårt samarbete, många utan. Vi har medverkat i ett antal TV-inslag från Jacksonville till Denver till New York — "Inside Edition", "Geraldo", "Maury Povitch" och ett flertal andra.

Det finns en konstant norm i alla dessa artiklar, TV-program och intervjuer. De är fientliga mot vår tro och vårt program. Den dominerande besattheten är att smutskasta oss och framställa oss som våldsbenägna. Trots att det är vi som upprepade gånger har blivit attackerade, försöker de på sant judiskt manér vända upp och ner på fakta. Några av de grundläggande frågor jag nu ställer till alla reportrar innan jag pratar med dem är vanligtvis i denna ordning:

(a) Är du jude? Om svaret är ja, avslutar jag intervjun direkt vid dess början. Därefter frågar jag dem om de är svarta, med samma slutsats.

(b) Har du skickats hit för att göra ett smutskastningsjobb på Church of the Creator?

Den senare är faktiskt inte en alltför relevant fråga, eftersom de undantagslöst kommer att ljuga för oss och hävda att de kommer att ge oss en opartisk och balanserad bild så som de ser den. Vanligtvis ger jag med mig och säger, okej, vi kommer att svara på era frågor, men håll ert löfte. Ge oss en ärlig rapport så ska vi svara på era frågor öppet och ärligt. Vi har ingenting att dölja.

Fråga (a) besvaras vanligtvis ärligt. Vid det här laget vet de att vi inte kommer att tolerera att tala med en judisk eller en svart reporter, och därför skickar media inte sådana till oss. Men då och då smyger de in en jude som förnekar att han tillhör stammen.

Fråga (b) är egentligen ett spel för gallerierna, en fars. Reportern kommer att ljuga varje gång. Vi vet att de har skickats hit för att göra ett rent karaktärsmord, och de vet att vi vet det. Så vi fortsätter vanligtvis ändå, och de gör oss aldrig besvikna. De kommer undantagslöst ut med ett fientligt smutskastningsjobb. Varför samarbetar vi? Tja, i vårt skede, som Adolf sa för ett sjuttiotal år sedan, är nästan all publicitet god publicitet, så länge de stavar vårt namn rätt. Ju fler människor som hör talas om oss, desto förr eller senare kommer det vita folket att sortera ut de sanna fakta. Det är vårt jobb att se till att de får dem, när de väl vet att vi existerar.

Frågorna brukar följa samma mönster och börja med: vad är Creativity? Ett standardsvar är: **Creativity är en rasreligion strukturerad för den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.** Hur många medlemmar har ni? Vi avslöjar inte siffror eftersom vi vanligtvis anklagas för att antingen överdriva eller underskatta sådana siffror, och i vilket fall som helst vill vi inte bli indragna i sifferleken. Vi har inte en exakt räkning av alla våra medlemmar, anhängare och sympatisörer, och i vilket fall som helst är det inte relevant att vi har det. Vi föredrar att tala om vår trosbekännelse och vårt program. **Vi vill bygga en vitare och ljusare värld.**

Det är vid denna punkt som reportern vanligtvis börjar bli korrupt. Efter en diskussion om vad som är vår definition av den vita rasen och vilka som är "gyttjeraser", kommer de att ställa frågan: Hur ska ni "rensa ert territorium", som ni uttrycker det, från gyttjeriserna? Är det er avsikt att döda alla judar och de svarta?

Vi måste hålla i åtanke att reportern kom hit för att prata med oss av i huvudsak två skäl: (a) för att skriva en artikel om Creativity i syfte att smutskasta oss, kort sagt, för att göra ett karaktärsmord, (b) för att samla in underrättelseinformation för att vidarebefordra till ADL:s register och den judiska huvuddatorn i Tel Aviv. Vi måste också komma ihåg att förutom att försöka framställa oss som hatare, kommer de att försöka mycket hårt att få oss att framstå som en rörelse som främjar våld. I detta senare försök att få oss att framstå som våldsbenägna kommer de att använda varje avlägsen koppling de överhuvudtaget kan hitta på, och ingenting är för avlägset för dessa ljugande prostituerade inom judisk media.

Med dessa grundregler i åtanke måste vi vara mycket försiktiga och mycket precisa i våra svar till dessa reportrar, som oundvikligen kommer att fokusera på nyckelfrågan: precis vad ska ni göra med judarna och niggerna som redan är här? Tänker ni döda dem?

Och vårt svar är: nej, vi har inga planer på att döda någon. Vi är en icke-våldsam religiös rörelse. Vi har en omfattande plan för hur man uppnår en vitare och ljusare värld. Varje steg på vägen är lagligt, konstitutionellt och icke-våldsamt, vilket vi kommer att detaljera för er. Här är hur vi planerar att gå tillväga, steg för steg:

Steg nr 1. Vi avser att bygga vår rasliga religiösa rörelse lagligt och konstitutionellt genom att använda och åtnjuta samma rättigheter som varje annan religiös grupp i Amerika, genom propaganda, genom övertalning, genom organisering. Istället för att avguda fiktiva spöken i skyn, är vår religion baserad på Raslig Lojalitet. Det finns inget nytt med Raslig Lojalitet. Om du tittar på den verkliga världen omkring dig, kommer du att se att niggerna utövar det, judarna utövar det, indianerna utövar det, muslimerna utövar det, japanerna utövar Raslig Lojalitet. Faktum är att nästan varje ras i världen utövar Raslig Lojalitet och har gjort det i tusentals år. Den enda skillnaden är att vi nu talar om Vit Raslig Lojalitet. Men det finns inget olagligt med att vara vit och det finns inget olagligt med Vit Raslig Lojalitet.

Steg nr 2. Vi planerar att bygga vår rörelse till sådana dimensioner att vi kommer att kunna ta kontroll över vår regering från de slemmiga händerna på de judar som nu innehar den och därigenom ta kontroll över vårt eget öde. Inget olagligt med det. När allt kommer omkring byggde det vita folket detta stora land, och är vid denna tidpunkt fortfarande i majoritet. Vad är mer rättvist och mer lagligt än att det vita folket har kontroll över sitt eget öde, snarare än en liten minoritet av talmudiska judar? Hur planerar vi att uppnå detta?

Steg nr 3. Vi planerar att uppnå det genom att främja Raslig Lojalitet till den vita rasen, genom att informera, väcka, förena och organisera den mäktiga potentialen hos våra vita raskamrater. Vi avser att polarisera den vita rasen under ett språk, latin, en religion, Creativity, och bygga ett mäktigt kraftpaket så att vi, inte judarna, kommer att ha hand om våra egna angelägenheter. Inget olagligt med det.

Steg nr 4. Efter att ha gjort ovanstående kommer vi sedan att ytterligare utöva Raslig Lojalitet och ta vårt nästa steg. I

i enlighet med nr 6, 7, 8 och 9 i våra **Sexton budord**, kommer vi att bojkotta judarna. Vi kommer att bojkotta dem i affärslivet och knäcka dem ekonomiskt. Vi kommer att bojkotta dem i politiken och driva ut dem från regeringen. Vi kommer att bojkotta dem inom utbildning, i nyhetsmedier och på alla andra platser i vårt kulturliv. Det finns inget olagligt med att använda bojkott heller. Judarna har gjort det i tusentals år. Araberna har bojkotta Israel under de senaste fyrtio åren. Vår regering (JOG) har använt sanktioner (en extrem form av bojkott) mot Sydafrika, mot Irak, mot Iran, mot Tyskland på 1930-talet och mot varje annat land de inte gillade. Talrika judekontrollerade organisationer (som NOW) använder än idag bojkotten mot stater som Arizona eftersom de inte gick med på att utlysa en helgdag till ära för Martin Lucifer Koon. Så, vi kan dra slutsatsen att det inte finns något olagligt med att använda bojkotten. Men om den används av en enad, polariserad vit ras, tro mig, kan den vara och kommer den att vara extremt effektiv.

Steg nr 5. Efter att ha uppnått kontroll över vårt eget öde, kommer vi då samtidigt att sluta subsidiera niggrerna i detta land, sluta subsidiera den parasitära staten Israel, och i själva verket sluta subsidiera alla de andra drygt 120 länder som JOG har staplat på ryggen på de arbetande vita amerikanska skattebetalarna. Vi kommer helt enkelt att låta alla dessa judar, niggrer, parasiter och gratisätare klara sig själva och vissna bort.

* * * * *

Efter att ha gjort ovanstående kommer vi att låta Naturen ha sin oundvikliga gång i att fasa ut problemet. I hundratals miljoner år har Naturen följt sin kloka men obevekliga kurs av den starkastes överlevnad, vilket också innebär undergång för dem som är olämpliga att klara sig själva. I varje arts ändlösa kamp för att överleva i konkurrens med andra liknande arter, har Naturen ständigt använt gallringsprocessen, att rensa ut de svaga, de missbildade, de sjukliga och de mentalt inkompetenta. Det är först under den sista hälften av 1900-talet som den vita rasen, vilseledd av judens onda hand, har undergrävt denna renande handling av att rensa ut genetiska defekter ur en arts genpool. Genom att subsidiera de lata, de odugliga, de inkompetenta och ge massivt bistånd till alla parasiter, avskummet och världens gratisätare, har vi kraftigt multiplicerat de

defekta på de kompetentas bekostnad, tills vi nu når bristningsgränsen. I vårt program avser vi att vända denna sjuka och idiotiska process. Allt detta är också strikt lagligt.

Steg nr 6. Vi är nu väl på väg mot frälsningen och återlösningen av den stora vita rasen. Vårt nästa steg är att sedan aggressivt rensa vårt territorium från de fortfarande dröjande "ler-raserna" (mud races).

Det första steget är att tvångsutvisa de cirka 10 miljoner illegala mexikanerna. Detta är också strikt lagligt, och det är ett tjänstefel att vår JOG-regering inte har gjort det för länge sedan. Tillsammans med dessa illegala mestiser kommer vi också att utvisa alla andra främmande "ler-folk" — haitier, pakistanier, judar och vad som helst.

Därefter kommer vi att inrätta ett program för att repatriera alla svarta tillbaka till Afrika, oavsett om de är tionde generationens "amerikaner" eller inte.

Detta är inte heller på något sätt en ny idé, och repatriering av oassimilerbara blandfolk har praktiserats av ett antal nationer genom historien, både i modern tid och i forntiden.

1. Egyptierna drev ut judarna från sitt land för 3500 år sedan när de sistnämnda blev outhärdligt motbjudande (liksom med "Holohoax" har judarna förvridit historien och hävdar att de lämnade Egypten frivilligt efter att egyptierna försökt behålla dem. Vilken inverterad lögn!).

2. Alla fransmän i kolonin Acadia (i nuvarande Nova Scotia) deporterades av de segrande britterna 1755. De flesta av dessa deporterades till Louisiana, men många skingrades på andra håll. (Läs Longfellows *Evangeline*.)

3. I vår egen amerikanska historia flyttade vi ett antal indianstammar till andra mindre önskvärda, mindre bebodda områden. Vissa flyttades och spärrades in i reservat, vissa, som cherokeerna, flyttades en masse från North Carolina till Oklahoma. Detta var en fråga om att den erövrande vite mannen rensade territoriet och gjorde plats för sitt eget folk, en process som upprepades gång på gång.

4. När den vite mannen erövrade Texas, organiserade de Texas Rangers och inledde en kraftfull (och framgångsrik) kampanj för att utvisa varje mexikan och indian från vad som nu var erövrat territorium för den vite mannen. Detta var **Hur västern vanns.**

5. Turkarna tillgrep till och med omfattande massakrer på den armeniska befolkningen 1894-96, återigen 1909, och återigen 1915, där den sistnämnda uppgick till miljontals.

6. Efter andra världskriget drev, förflyttade och/eller dödade de segrande "demokratiska" allierade, ledda av Amerika, Ryssland och Storbritannien, 13 miljoner tyskar från deras östra hemländer och trängde ihop dem i de västra delarna av ett kvarvarande Tyskland, allt på begäran av de kommunistiska judarna.

7. Efter andra världskriget drev judarna också (med hjälp av amerikanska JOG) bort de infödda palestinska araberna från ett hemland de hade bott i under två tusen år. Detta för att göra plats för den parasitära staten Israel. Med sina Uzzi-kulsprutor i hand håller judarna fortfarande på idag med att driva ut araberna från Västbanken och Gazaremsan. Allt detta med subventionering av Israel av de amerikanska skattebetalarna till ett belopp av fyra miljarder om året, vilket nu har höjts till mer än tio miljarder. Jag frågar dig, vite man, hur länge ska du stå ut med denna typ av rovlystna grymhet?

8. Nigrerna i Afrika, med hjälp av (vår egen!) JOG och i enlighet med den judiska planen att utrota den vita rasen, driver ut de vita människorna ur Afrika. Är det rättvist? Om så är fallet, är det väl lika rättvist att driva ut judarna och nigrerna från den vite mannens territorium, eller hur?

* * * * *

Men låt oss nu titta på den specifika kontroversen kring att återbosätta nigrerna här i Amerika och flytta ut dem från vårt land. Detta problem är sannerligen inte nytt och lösningen på det uppfanns inte av Church of the Creator. Det är ett lömskt problem av gammalt datum som borde ha lösts för länge sedan, och flera av våra mest skarpsinniga vita statsmän och ledare har starkt förespråkat utvisningen av dessa svarta djur ur vår mitt.

1. Thomas Jefferson, sannerligen en av de mest hängivna förespråkarna för frihet, insåg tydligt rasproblemet så tidigt som 1811 och formulerade planer på att få nigrerna deporterade till utländsk mark, företrädesvis Afrika. Detta skedde på uppmaning av Virginias lagstiftande församling och dess dåvarande guvernör, James Monroe.

2. Som ett resultat av denna initiala drivkraft för deportationen av afrikaner bildades American Colonization Society 1817. Bland dess höga ämbetsmän fanns så framstående ledare som Charles Carrolton, en av undertecknarna av

Oavhängighetsförklaringen, Henry Clay, John Marshall, Wm. H. Crawford, John Randolph, Daniel Webster och Andrew Jackson.

År 1822 säkrades ett stort landområde på Afrikas västkust och det kallades Liberia. Mellan 1820 och 1831 transporterades omkring 2 228 niggrer till detta territorium.

Efter att ha visat genomförbarheten av sin plan, bad sällskapet år 1827 kongressen att ge sitt stöd och finansiella bistånd för fortsättningen av detta högst viktiga projekt. Men judens dolda hand var redan då märkbar och kongressen gjorde ingenting. Judarna har kraftfullt saboterat varje plan för deportation av de svarta i vår mitt ända sedan dess. De vill att niggrerna ska stanna och rasblanda den vita rasen.

Kolonisationssällskapet fortsatte likväl sina ansträngningar och flyttade faktiskt 20 000 niggrer från Amerika till Afrika. Men med judarna som blockerade varje steg de tog och utan kongressens officiella stöd, minskade dess effektivitet gradvis.

3. Rasproblemet infekterades och exploderade slutligen i förödelsen av kriget mellan staterna, 1861-65, en fruktansvärd tragedi för alla vita amerikaner, särskilt för södern.

Mitt största misstag var
att jag inte skeppade ut
niggrerna innan judarna
lönnmördade mig.

Abraham Lincoln, som också insåg allvaret i problemet med att ha två helt skilda och oförenliga raser levande i samma land, förespråkade starkt att flytta ut de svarta och inrättade en emigrationsbyrå för att påbörja deras deportation. Han förespråkade en koloni i Haiti och en annan i Colombia. Men återigen, på grund av judiskt motstånd och eftersom Lincoln mördades i slutet av kriget, hindrades båda dessa projekt. Hade han inte blivit mördad (av judarna) är chansen stor att ett meningsfullt deportationsprogram skulle ha drivits av den amerikanska regeringen under Lincolns ledning.

4. Låt mig kortfattat sammanfatta andra framstående amerikanska anhängare, förespråkare och främjare:

(a) President Millard Fillmore lade fram en plan för kongressen om emigration av alla svarta så tidigt som 1852. Kongressen ignorerade den.

(b) President Ulysses S. Grant förespråkade ett liknande program.

(c) Marcus Garvey, en svart mulatt, organiserade på 1930-talet Universal Negro Improvement Association som förespråkade återbosättning av svarta i Afrika. Han värvade stöd från 6 000 000 svarta medlemmar, men den federala regeringen under kontroll av Roosevelt och judarna förföljde honom, satte dit honom, fängslade honom och hindrade varje sådan konstruktiv åtgärd vid varje vändning.

(d) USA-senatorn Theodore Bilbo tillbringade större delen av sitt politiska liv med att förespråka återbosättning av svarta i Afrika. Han lade fram ett lagförslag i senaten (24 april 1939) för att göra detta möjligt, och säkrade stöd och underskrifter från 2 1/2 miljoner svarta. Återigen dödade Roosevelt och judarna lagförslaget.

(e) Senator Langer lade fram ett lagförslag 1957 om bistånd till svarta som önskade migrera till Liberia.

(f) Malcolm X, en svart mulattledare, förespråkade starkt "tillbaka till Afrika"-rörelsen. Han blev också mördad.

(g) Louis Farrakhan förespråkar starkt separation av raserna, till ivrigt vokalt stöd från miljontals niggrer. Han kräver dock nu att de separerade niggrerna ska ges en betydande del av själva Amerika.

Resultatet av all tidigare historia är att rasproblemet blir alltmer upphetsat, mer våldsamt och kommer inte att försvinna.

Den enda genomförbara lösningen på denna kvardröjande cancer är att skicka tillbaka alla negrer i Amerika till Afrika. När vi, den Vita Rasen, väl har krossat det judiska strypgreppet och har fått kontroll över vårt eget öde och över vår egen regering, kan problemet lösas. Detta kommer vi att göra med, tror jag, ett överväldigande stöd från negrerna själva. Låt mig konstatera det igen — det är inte negrerna som blockerar lösningen, det är inte det vita folket, det är judarna.

* * * * *

Låt oss nu återigen ta upp denna fråga om "rättvisa", och är det rättvist eller är det inte rättvist för ett folk att driva ut ett annat ur deras territorium och ockupera det för sig själva? Som historien har visat sedan urminnes tider är denna fråga helt irrelevant. Historien har upprepade gånger och oåterkalleligt visat att territorium ockuperas av de människor som har viljan och medlen att erövra det territorium de önskar, och som sedan hålls av dem som är kapabla till, och beslutna att behålla det.

Är det rättvist? Kanske inte, men historien är inte rättvis. Naturen är inte intresserad av rättvisa. De större fiskarna äter de mindre fiskarna, prärievargarna äter de svagare kaninerna och gnagarna, och så vidare ner i näringskedjan. Är det rättvist? Uppenbarligen säger Naturen att det är det, och det finns bara en naturlag som dominerar i detta avseende, och det är lagen om vår egen arts överlevnad på denna planet jorden. Naturen straffar strängt de arter med utrotning som är för lata, för saktfärdiga eller för inkompetenta för att ta sig an kampen för överlevnad. Slutsatsen är: Evig kamp är priset för överlevnad. Jag skapade inte reglerna utan iakttar och lär mig bara av både historiens lärdomar och Naturens lagar. Efter att ha accepterat livets realiteter har jag inget gräl med verkligheten.

Inte heller är den moraliska frågan om överlevnad av det egna slaget något problem för någon av de andra mänskliga raserna än den Vita Rasen. Faktum är att de upphöjer och förhärligar sin triumf över sina fiender, vilka de än må vara. När en indianstam förintade en annan firade de utrotningen av sina rivaler med stor entusiasm. Gamla testamentet är fullt av upprepat förhärligande av hur judarna, med hjälp av sin gud Jahve, dräpte fienden med svärdsegg tills varje man, kvinna och barn hade blivit dräpt. Till och med de vita romarna, grekerna och egyptierna anordnade massiva firanden över sina segrar genom hela sin historia. Romarna fällde inga tårar, kände inga skuldkänslor när de slutligen besegrade Kartago efter mer än ett sekel av fientlighet. Tvärtom brände de Kartago till

marken och sådde salt i dess ruiner, och var förbannat glada över att de hade förintat ett överväldigande hot mot sin överlevnad. Det var först efter att de förrädiska judarna påtvingade hedningarna Nya testamentets hjärntvätt som den vita rasen plågades av den så kallade moralen om skuld och "rättvisa". Vi kan specifikt peka på Bergspredikans läror om att "älska din fiende", "vända andra kinden till", "sälj allt du äger och ge det till negrerna" som det suicidala ursprunget till denna självdestruktiva idé. (Se Bergspredikan, sida 154, En revolution av värden.)

* * * * *

Efter att ha kastat alla dessa svekfulla och suicidala judiska råd överbord och etablerat en rationell och realistisk moralisk bas för vår egen överlevnad, är vi nu redo för dess nästa steg.

Steg nr 7. Ända sedan Columbus upptäckte Amerika 1492 har den vita rasen drivit ett kraftfullt program för expansion och kolonisering, en hälsosam instinkt som naturen har ingjutit i alla sina varelser, oavsett om de är djur, fåglar, insekter eller växter. Denna expansion leddes först av spanjorerna och portugiserna, för att sedan utmanas och överträffas av fransmännen, holländarna och anglosaxarna. Det fanns en stor skillnad mellan den förra och den senare gruppen. Medan spanjorerna och portugiserna förgiftade sin genpool i den nya världen genom att blanda sig med den inhemska lokalbefolkningen, gjorde anglosaxarna det i stort sett inte. Resultatet är (eller var) det stora land, USA, som vi en gång kände, och till nackdel för latinamerikanerna, den bastardiserade blandrasen och mestiserna i Mexiko och Sydamerika.

Hur det än må vara med det, varade denna våg av energi hos den vita rasen i cirka 450 år, för att sedan få ett nesligt slut efter de suicidala händelserna under andra världskriget. Inte nog med att det stannade av, utan genom Marshallplanen och den vansinniga amerikanska politiken att subventionera allt avskum, gratisätare och lerraser i världen, är vi, den vita rasen, nu på full reträtt, flyende inför våra underlägsna, tiggande om ursäkt för vår tidigare framgång, och tack vare den judiska Kehillans djävulska manipulationer är vi, naturens främsta, nu på väg mot utrotning.

Må det därför vara beslutat, att vi, den vita rasen, nu är fast beslutna att ta Steg nr 7, det sista skedet i att bygga en vitare och ljusare värld. Vi är fast beslutna att ta vid där våra vita förfäder slutade för 50

eller för 100 år sedan och återuppta koloniseringsprogrammet för våra illustra förfäder och utvidga vår stora Ras domän och territorium. Vi har nu den moraliska grunden att gå vidare på, fullt ut stödd av vår religion, understödd av århundraden och årtusenden av historia, och dessutom av Naturens Eviga Lagar. Vi behöver inget mer.

Vi kommer att göra en stor förändring i vår framtida expansion. Istället för att erövra nytt territorium och blandas med och exploatera de inföddas billiga arbetskraft, kommer vi inte att acceptera något av detta nonsens. Istället kommer vi, genom planerade och medvetna åtgärder, att göra rent hus, ett avvägt tillskott i taget. I de territorier som vi koloniserar kommer vi att rensa dem från ler-raserna och uteslutande befolka dem med vita familjer. Det kommer inte längre att finnas någon av den tidigare röriga geografiska rasblandningen. Vi kommer att bosätta oss i och smälta ett segment av territoriet, för att sedan gå vidare till nästa, fram till den tidpunkt då denna vackra planet kommer att vara bebodd och befolkad av sina mest förtjänta arvingar, Naturens Främsta.

Endast genom Kreativitet kan vi uppnå ett så ädelt och långtgående mål. Slut upp med oss idag!

Vita Människor Vakna!
Rädda den Vita Rasen!

Nummer 75 — November 1991

Hur de tidiga texanerna rensade ut smutsen från sitt territorium

Röda n-ord i Texas

Ingen stat har en mer färgstark och ärorik historia än staten Texas, och ingen stat exemplifierar tydligare den vita mannens eviga kamp mot sina dödliga rasfiender — indianerna, mexikanerna och JOG, själva den federala regeringen.

Idag fortsätter den kampen, dödligare än någonsin, i Texas, och på nationell basis, och i själva verket på världsomspännande basis. Den enda situation som har förändrats är att den vita rasen nu har fler rasfiender mot sig än någonsin, nämligen asiater, haitier, sydamerikaner och centralamerikaner, smutsmänniskor och en mängd andra. Under tiden har JOG blivit mäktigare, mer ondskefullt och fientligt, och gränserna för raskriget har blivit mer förvirrade och dunkla i den vita mannens vision. Icke desto mindre är kriget idag mycket verkligt och mer grymt än någonsin. Medan de tidiga texanerna vidtog direkta och effektiva åtgärder och vann sitt raskrig för mer än hundra år sedan, nystas idag motsatsen upp framför våra ögon. Den vita rasen förlorar, är ledarlös, förvirrad och snabbt på väg mot utrotning.

* * * * *

Låt oss gå igenom några stadier av den intressanta och heroiska historien om den vita mannens erövring av den stora Lone Star-staten, hur han ansattes av samma onda krafter som vi gör idag, och hur han vidtog direkta och drastiska åtgärder för att triumfera över sina dödliga fiender.

* * * * *

Jag har läst ett antal böcker om Texas Rangers, om slaget vid Alamo, det heroiska slaget vid San Jacinto och Texas historia i allmänhet. De flesta av dem tonar ner och/eller avdramatiserar det historiska faktumet att erövringen av Texas i huvudsak var ett raskrig — en långdragen trekantig kamp mellan den vita människan, mexikanerna och indianerna. Det var dock inte förrän nyligen, när pastor John Brooks skickade mig en annan bok om Texas, som jag insåg hur hård och intensiv den raskampen var. Bokens namn är *The Lone Star — A History of Texas*, och det som särskilt väckte mitt intresse var ett kapitel i mitten av boken med titeln *Red Niggers*, en föraktfull term som användes av de tidiga vita nybyggarna för de ständigt plundrande indianerna.

Under tvåhundra år hade området som kallas Texas krävts av de spanska erövrarna av Mexiko. Men vid den tidpunkt då de första vita nybyggarna anlände till detta område under ledning av impressarion Stephen F. Austin under 1820-talet, hade den spanska och mexikanska koloniseringen av Texas varit ett kolossalt misslyckande. Precis som i Sydamerika, och i själva Mexiko, skiljde sig den spanska erövringen, även om den föregick sina rivalers med nästan två århundraden, avsevärt från den anglosaxiska koloniseringen. Spanjorerna erövrade inte för att kolonisera. Det fanns tre stora krafter i spel som bestämde imperiets kurs. De var kronan, armén och den katolska kyrkan, och alla tre var inte nödvändigtvis på samma kurs. De kom för att exploatera jorden och den infödda arbetskraften, bryta guld och silver och berika kronans kistor, och i processen utöka den katolska kyrkans dominans. Men som kolonisatörer var de ett totalt misslyckande. De tömde verkligen landet på dess guld och silver och skeppade dess rikedomar över havet för att göra Spanien till det mest välbärgade domänet i Europa under 1500- och 1600-talet.

Under århundraden av oförminskad ansträngning var den katolska kyrkans försök att kristna de indianska hedningarna ett totalt misslyckande. De byggde visserligen ett antal missioner med indiansk slavarbetskraft, men indianerna tog inte till sig denna främmande lära som sin egen. I själva verket kunde endast de mer fogliga stammarna tämjas överhuvudtaget, och under processen minskade de undantagslöst i antal och dog slutligen ut. De mer krigiska stammarna, såsom comancherna, apacherna och andra, förkastade katolicismen helt och hållet och fortsatte med sina räder, skalperingar och stölder.

När vi når den första hälften av artonhundratalet fanns det en rad av fem spanska beskickningar i Texas, av vilka San Antonio de Bexar var den mest framstående, men alla befann sig i ett tillstånd av nedgång och förfall. Vid 1820-talet hade den mexikanska revolutionen brutit sig loss från Spanien, landet var i kaos och de nu blandade mexikanska bosättarna i Texas var bara ett fåtal, utsatta för terror och plundringståg från de krigiska indianerna i norr och väster. Inte bara stod den mexikanska kolonisationen stilla, den var på tillbakagång.

När Moses Austin, följd av sin son Stephen F. Austin, vände sig till den mexikanska regeringen med ett erbjudande om att föra in 300 angloamerikanska familjer på ett givet område av utvald mark i Texas, var den mexikanska regeringen mottaglig. Detta var de inte för att de gillade angloamerikanerna, utan för att de hoppades att dessa mer uthålliga amerikaner skulle fungera som en buffertzon och därmed skydda territoriet bakom dem så att de mexikanska bosättarna kunde expandera där.

Moses Austin dog kort efter den första ansökan, men hans son fortsatte och anglo-celterna, anglo-saxarna och angloamerikanerna var sannerligen tuffa och av ett mer hållbart släkte. När de nya bosättarna erbjöds markområden på en *legua* (4428 tunnland) god jord för 12-1/2 cent per tunnland, började rusningen. Den första vågen kom från södern bortom Appalacherna — Louisiana, Alabama, Arkansas, Tennessee och Missouri. Det främsta motivet var ekonomisk förbättring — en möjlighet att äga och bosätta sig på bra mark till ungefär en tiondel av det gällande priset i USA. Först kom bönderna och de härdade nybyggarna, snart följda av köpmän, advokater och stadsbor. Vid 1825 var hans ursprungliga 300 tillstånd förbrukade och Austin ansökte om fler. Under de kommande tio åren lyckades Austin placera mer än 1500 familjer. Men han var inte den enda *Empressario*. Det fanns snart 25 till, även om ingen var lika framgångsrik som Austin. På ett enda decennium fick dessa vita amerikaner fler barn, odlade mer grödor och byggde fler städer än spanjorerna hade gjort under de föregående trehundra åren.

Även om dessa amerikanska nybyggare var undersåtar till den mexikanska regeringen och var tvungna att "bekänna sig" till katolicismen för att få tillstånden till sin mark, tog de med sig sin europeiska kultur och amerikanska idéer om frihet. Som sådana befann de sig snart på kollisionskurs med den kaotiska och ständigt föränderliga mexikanska regeringen, som vid 1830 började se på angloamerikanerna med

hat, avund och fruktan. Vidare invandring av amerikaner från norr till Texas begränsades, och medan de tidiga nybyggarna hade åtnjutit nästan obegränsad frihet från beskattning och den mexikanska regeringens byråkrati, blev de nu föremål för båda. Icke desto mindre fortsatte de vita anglo-nybyggarna från det amerikanska norr och öster att komma i ständigt ökande antal. Ett uppror och ett raskrig var oundvikligt och det skulle snart komma.

Inte nog med att de vita nybyggarna ställdes inför fientlighet från den mexikanska nationen vars territorium de var en del av, utan plundringarna och snabba räder från de krigiska stammarna till häst i norr och väster fortsatte att öka. Medan Austin-kolonin hade bosatt sig i ett område som bara hade en spridning av fredliga indianer, ökade de upprepade räderna från de vilda comancherna, lipanerna, apacherna, karankawerna och andra indianska krigare till häst i takt med att antalet vita nybyggare ökade. Stephen F. Austin hade tidigt i bosättningen organiserat ”kompanier av strövande frivilliga” som snart skulle bli de ökända Texas Rangers, indianernas och mexikanernas gissel, där de senare kallade dem ”Diablos Tejano”, de texanska djävlarna.

Ett trekantigt raskrig väntade de ständigt expanderande vita nybyggarna, mellan indianerna, mexikanerna och de sent anlända vita nybyggarna. Det var ett krig som skulle fortsätta i mer än sextio år.

Det är inte vår avsikt här, och vi har inte heller utrymme för det, att ge ens en kortfattad resumé av Texas färgstarka historia under artonhundratalet. Det räcker med att säga att de självständiga, frihetsälskande vita texanerna vid 1835 hade fått nog och var redo att göra uppror mot det mexikanska tyranniet. Detta kulminerade i dunderslaget vid Alamo när den dåvarande presidenten och generalen för arméerna, Santa Anna, marscherade norrut och beslutade sig för att lära dessa amerikaner en läxa de aldrig skulle glömma. Efter 13 dagars belägring, den 5 mars 1836, stormade Santa Anna och hans 5 000 reguljära soldater murarna till den improviserade fästningen och inom loppet av några timmar var allt över. De 182 heroiska försvararna av Alamo slaktades alla och stympades till oigenkännlighet. Men mexikanerna hade i bästa fall vunnit en pyrrhusseger, och amerikanerna utkrävde en tung tull på minst 1 600 döda mexikaner och mer än 500 sårade, och det var här som legenden om Diablos Tejanos föddes.

Chockvågorna från Alamo spred skräck i hela Texas och fick de amerikanska kolonisatörerna att fly österut med sina familjer, då Santa Anna, trots sina stora förluster, var fast besluten att utplåna varenda sista americano i Texas.

Kort därefter fick Sam Houston befälet över en brokig armé på 800 frivilliga av den dåvarande interimregeringen under president David C. Burnett, som ledde ett djupt splittrat kabinett. Även Houston fortsatte att retirera österut och värvade ytterligare frivilliga längs vägen. Vissa av hans män började klaga på att han, Houston, var rädd för att strida, men Houston rådfrågade ingen och höll sina planer för sig själv. Sedan, vid det lämpliga ögonblicket på eftermiddagen den 21 april, gick Houston till anfall. Medan Santa Annas armé var lägrad vid San Jacinto-viken, bara en mil från amerikanerna, och njöt av en eftermiddagssiesta, inledde Houston sitt anfall mot de överraskade mexikanerna.

Ropet **Kom ihåg Alamo!** skallade när amerikanerna sprang skrikande mot de oorganiserade mexikanerna. Det hela var över på ungefär 18 minuter och det blodbad som följde var obeskrivligt. Vid mörkrets inbrott låg 630 mexikanska lik utspridda i klungor över det gräsbevuxna fältet, med mer än 200 sårade, när de desorienterade mexikanska resterna gav upp. Amerikanerna hade endast förlorat två stupade i strid, med omkring 30 sårade, varav ytterligare sju skulle dö senare.

General och Presidente Santa Anna hade flytt, men tillfångatogs nästa dag, utklädd i en menig soldats uniform.

När nyheten om San Jacinto spreds utbröt ett stort jubel över hela Texas och pionjärerna och deras familjer återvände till sina gårdar. Houston hade inte bara vunnit ett av de mest avgörande slagen i den vita rasens historia, utan han hade också vunnit Västern. Texas hade vunnit sin självständighet.

* * * * *

Icke desto mindre fortsatte den trekantiga rasmässiga striden mellan indianerna, mexikanerna och de vita texanska nybyggarna. De snabba plundringstågen utförda av de grymmaste beridna indianerna i Nordamerika — comancherna, lipanerna, apacherna, karankawerna — inte bara fortsatte utan ökade i intensitet. Det gjorde även intensiteten i mexikanernas hat, nu när de hade förlorat Texas. Förenta staternas regering i Washington intog en strikt avvaktande hållning och var inte till någon hjälp. De hade slutit ett fördrag med Mexiko 1819 i vilket de medgav

Texas var mexikanskt territorium. Även om den nya republiken Texas ville ansluta sig till USA, avvisade de östra bankirerna och politikerna, på grund av den infekterade slavfrågan, sina vita bröder som hade erövrat Texas genom rent blod, mod och kolonisering.

De vita kolonisatörerna fortsatte. De bildade en självständig republik. Hjälten från San Jacinto, Sam Houston, blev dess första president, begränsad av den nya konstitutionen till en tvåårig mandatperiod. Indianräderna ökade. Den nya republiken var bankrutt och i stort behov av inte bara pengar, utan materiella varor av alla slag. Den hade inte råd med en reguljär armé. Efter att ha tillbringat tre år av sin ungdom bland cherokee-indianerna, hade Houston en svag punkt i sitt sinne gällande indianattackerna. Houston efterträddes av Mirabeau Buonaparte Lamar, även han en hjälte från San Jacinto, som republikens president 1838.

Till skillnad från Houston hade Lamar ingen svag punkt eller några illusioner om det raskrig som befriade kolonisatörerna. Han mötte verkligheten: Texas var tvunget att klara sig själv. Genom att förkasta hyckleriet hos "blödande hjärtan" i norr, intog Lamar en uppriktig ståndpunkt i de rasproblem som konfronterade honom, en ståndpunkt som fick starkt stöd av kolonisatörerna själva. Vad beträffar mexikanerna, förespråkade han att den mexikanska regeringen skulle ges en sista chans att förhandla om en gräns och fred med Texas. Om de inte gjorde det, borde mexikanerna bringas till förnuft genom att slås ner på knä. Vad beträffar indianerna, betraktade han dem som enbart inkräktande röd ohyra på Texas mark. I denna utblick uppfann Lamar inget nytt. Föreställningen att dessa vildar var hyresgäster utan besittningsrätt, utan inneboende äganderätt till amerikansk jord, och att den vita människan kunde fördriva dem utan formella rättsliga åtgärder, var redan fast inbäddad i det amerikanska tänkandet som redan hade förvärvat legitimitet genom två hundra års historia.

Lamar förklarade bryskt att indianerna, mexikanerna och den vita människan aldrig skulle kunna leva fredligt i samma territorium. "Naturen förbjuder det." Han återupplivade Texas Rangers och invigde en fast politik för att driva ut alla indianer och mexikaner ur Texas, en politik som ivrigt stöddes av majoriteten av de vita texanerna. Det var inte bara hans mål att driva ut de mer fredliga cherokeerna som levde på Texas mark, utan det blev statlig politik att förfölja och förinta de mer krigiska indianerna som gjorde upprepade räder från norr och väster. Inställningen hos de texanska nybyggarna var att utrota

alla indianer, att den enda goda indianen var en död indian. De kallade dem röd ohyra, röda n-ord*, och insåg att deras gårdar och bosättningar aldrig skulle vara säkra förrän det indianska hotet var fullständigt förintat en gång för alla.

Från första början hade Republiken Texas kampanjat för annektering till USA, bara för att avvisas av abolitionister som John Quincy Adams och andra östliga motståndare till slaveriet. När James K. Polk valdes till president 1844, trädde en ny hjälte in på arenan i Washington. Polk förespråkade amerikansk expansion "från hav till glittrande hav" och i slutet av december 1845 förverkligades de flesta texaners strävan. Texas blev en delstat i unionen, till stor lättnad för dess invånare.

Vid denna tid hade det mexikanska hotet vid Texas södra gränser blivit mer aggressivt och Texas finansiella situation var i kaos. Kort efter annekteringen förklarade USA, under president Polk, krig mot Mexiko. I det efterföljande kriget, 1846-48, besegrade de vita amerikanerna grundligt de mexikanska mestiserna på deras eget territorium, trots att den vita mannen upprepade gånger var i numerärt underläge gällande manskap och artilleri i varje slag. Freden i Guadalupe Hidalgo avslutade kriget, och president Polk, som vi Skapare betraktar som den störste av amerikanska presidenter, vann den västra tredjedelen av USA åt den vita mannen, inklusive Kalifornien, Arizona, New Mexico och andra territorier, samt säkrade Texas trygghet.

* * * * *

President Polk dog (1849) kort efter slutet av sin enda mandatperiod. Efter kriget mot Mexiko, i vilket Texas Rangers spelade en heroisk och betydande roll, omvärderade folket i Texas sin situation. Istället för att regeringen hjälpte till att skydda de vita kolonisterna från de plundrande mexikanerna söder om Rio Grande och från de våldsamma indianräderna från väster och norr, var de federala myndigheternas policy i Washington att inte göra någotdera. Regeringen i Washington gjorde i själva verket slaverifrågan till sin främsta angelägenhet, och eftersom Texas var en slavstat, såg man på Texas med ogillande. Man vidtog åtgärder för indianreservat på Texas territorium och förbjöd federala trupper att förfölja mexikanska plundrare över Rio Grande. Under tiden förstärkte texanerna och Texas Rangers sina egna begränsade styrkor, alltmedan de undrade vems sida deras "nya" regering egentligen stod på.

* * * * *

Denna slitsamma situation fortsatte i ytterligare 13 år. Under 30 år hade judarna, Rothschilds och de östliga bankirerna underblåst en hätsk hatkampanj mot de slavägande sydstaterna. Judarna orkestrerade nu ett av de mest beryktade och framgångsrika exemplen på sina "söndra och härska"-tekniker, Nord mot Syd. Efter en hel generation av detaljerad planering, ränksmideri och konspirerande fann de en mycket villig talesman för att leda deras angrepp. Kort efter att Abraham Lincoln valts bröt inbördeskriget ut i april 1861. Som planerat visade det sig bli det mest tragiska, destruktiva och vansinniga kriget i amerikansk historia. Det ödelade Södern, inklusive Texas, och förändrade för alltid den vita rasens mentalitet.

Även om endast en liten del av kriget utspelade sig på texansk mark, bidrog texanerna ändå tungt till dess ansträngningar och led katastrofala förluster i dödade och sårade män. När det var över blev Texas, tillsammans med de andra sydstaterna, ockuperat territorium, ockuperat av en fientlig, hatisk, judekontrollerad federal regering. Den 19 juni 1865 landsteg general Gordon Granger från unionsarmén i Texas. Omkring 52 000 blårockar skickades enbart till gränsområdet (i söder) för att styra, förödmjuka och tyrannisera den vita befolkningen. Deras tidigare texanska regering förklarades ogiltig, deras plantager och gårdar ödelades. Negrerna, av vilka det nu fanns 200 000 i Texas, löpte amok. Trots att dessa negrer var analfabeter, dumma och vilda, blev de tillsammans med de nordliga lycksökarna (carpet baggers) väljarkåren och härskarna. Texas stod nu under militärt styre, vare sig de gillade det eller ej. Negrer terroriserade nu städer som Victoria och brände ner vissa städer som Brenham. Unionstrupperna stod hånfullt bredvid och översåg med sådana grymheter. De vita texanerna verkade nu vara hjälplösa att försvara sig själva och styrdes av de mest ondskefulla och hatiska fiender — negrerna och den judekontrollerade JOG, den judiska ockupationsregeringen.

* * * * *

Under nio år utstod dessa ståndaktiga texaner dessa förödmjukelser, grymheter och stölden av deras friheter och deras egendomar. Sedan, vid 1873, tog de sig slutligen samman och efter att grundligt ha lärt sig sin läxa om

bedrägeri, manipulation och trakasserier från sina förtryckare, avsatte de slutligen JOG:s tyranniske guvernör E. J. Davis och ersatte honom med sin egen man, Richard Coke, även om de var tvungna att bryta ner dörren till guvernörens kontor för att göra det. De ersatte nu också lagstiftande församlingen med medlemmar från den tidigare rebellarmén, de avskaffade JOG:s fruktade "statspolis" och skrev sig en ny konstitution.

Ett av de anmärkningsvärda dragen i denna nya konstitution var dess begränsningar av regeringens befogenheter. Texanerna hade lärt sig en hård läxa och de misstrodde instinktivt regeringen, all regering. De såg nu inte längre till regeringen och vad den kunde göra för dem, utan insåg plågsamt vad regeringen kunde göra mot dem. Guvernören i Texas befogenheter var nu bland de svagaste i landet.

Problemen med indianerna och mexikanerna var fortfarande högst verkliga i denna svårt härjade stat. Indianräderna, som var svåra under kriget, fortsatte med ökad intensitet efter konfederationens kapitulation. Från 1865 till den 5 augusti 1867 visar rapporter från länsdomare att 163 personer dödades av indianer och 43 fördes bort i fångenskap. Även i denna fråga tog texanerna i med hårdhandskarna. De återupplivade sina Texas Rangers, och under kapabel ledning av överste Randal Mackenzie på den västra gränsen med 1000 Rangers under befäl av Frontier Battalion, förintade han indianstammarna genom att använda taktiken med het förföljelse vart den än ledde. De organiserade en specialstyrka av Rangers vid Rio Grande under ledning av den berömde Leander H. McNelly för att få ett slut på de mexikanska härjningarna vid den gränsen.

Vid 1880 hade dessa heroiska Texas Rangers gjort sitt jobb och gjort det väl. Den sista nybyggaren hade dödats av indianer och den sista indianen skjutits av Texas Rangers. Gränsen var säkrad.

* * * * *

Vi kommer nu till att analysera situationen som den ser ut idag i Texas och i USA.

Inbördeskriget gav judarna och deras pengamakt flagrant kontroll i Washington och i delstaternas huvudstäder. De har suttit vid makten sedan dess, den olycksbådande och dolda fienden till inte bara de södra vita, utan alla vita människor. De har varit diaboliskt skickliga i att använda sina enorma finansiella resurser för att utöka den makten och för att förslava de

den vita rasen över hela världen, genom att använda den vita rasen själv som ett verktyg i sin ondskefulla teknik av söndra och härska.

Idag är vår huvudfiende fortfarande JOG, och inte mycket har förändrats, förutom att indianerna och mexikanerna nu inte är vårt enda hot. Nu har den mexikanska horden utökats till översvämningsproportioner, men den har också förstärkts med kubaner, haitier, hinduer, pakistanier, kineser, japaner och horder av andra främmande gyttjeraser. Precis som situationen i Texas för ett århundrade sedan, gör JOG ingenting för att stoppa invasionen. Tvärtom har de öppnat dörrarna på vid gavel och uppmuntrar gyttjefloden genom att belöna den med välfärd och subventioner efter att dessa parasiter kommit hit. Allt detta på den vita mannens bekostnad, och syftat till förstörelsen av den vita rasen.

Vad kan vi göra åt det? Vad kan vi lära oss av texanerna som rensade ut gyttjorna från sitt territorium till 1880?

1. Det första vi kan lära oss är att rensningsaktionen, heroisk som den var då, inte var permanent. Idag finns det fler mexikaner i Texas (liksom i Kalifornien, Arizona, New Mexico och andra delstater) än vad det fanns i Mexiko för ett århundrade sedan. Och de kommer fortfarande i skaror.

2. Anledningen till att vi inte har stoppat gyttjefloden är att den vita rasen aldrig har tagit sig samman för att utrota den verkliga orsaken — det judiska viruset som var orsaken till inbördeskriget och en mängd andra krig (första världskriget, andra världskriget), vilka alla har varit förödande för den vita rasen.

3. Anledningen till att vi, den vita rasen, har dukat under för det dödliga judiska viruset är på grund av vårt blinda klamrande vid den destruktiva judiska sinnesförvirraren, nämligen kristendomen, som lär oss att vi måste älska våra fiender och att judarna är Guds utvalda.

4. Lösningen är vad C.O.T.C. upprepade gånger har förespråkat: vi behöver en egen rasreligion, baserad på verkligheten och vår egen arts överlevnad, expansion och framsteg. Med Creativity har vi nu en sådan religion, en som vi nu kan samla hela den vita rasen kring och rensa världen från de expanderande gyttjeraserna med samma iver och beslutsamhet som Texas Rangers gjorde under förra århundradet.

Lärdomar Vi Kan Dra från David Duke-kampanjen

1. Det viktigaste faktum som framgår av Duke-kampanjen i Louisiana är att rasfrågan nu står i centrum för politiken och alla andra områden, och överskuggar alla andra frågor på dagens politiska, kulturella, ekonomiska och alla andra verksamhetsarenor. Den är inte begränsad till Louisiana eller södern, inte ens till USA. Det är nu den dominerande frågan på global skala.

Det är inte heller något nytt, eller något som uppfunnits av David Duke. Den har funnits där, sjudande olycksbådande under en lång, lång tid, till och med långt före inbördeskriget, eller till och med Columbus upptäckt av Amerika. Det som är nytt är att den debatteras öppet och går in i politiken med kraft. Ord och fraser som de judiska nyhetsmedierna definierade som inte "P.K." (politiskt korrekta) slungas nu fram och tillbaka av judiska kommentatorer, nigger-nyhetsskribenter och politiker, och till och med av de flesta av de mer timida vita politikerna, kommentatorerna och reportrarna.

2. David Duke satte inte detta fenomen i rörelse. Som jag sa tidigare har det bryggts under en lång, lång tid. Ronald Reagan började under sin mediokra mandatperiod att föra in det mer i det allmänna medvetandet med sitt motstånd mot kvoteringslagar. President Bush gick ett steg längre när han vände sin glanslösa kampanj 1988 genom att komma underifrån och använda Willie Horton-fallet som en huvudfråga, vilket hans motståndare anklagade för att vara en rasistisk taktik. Faktum är att det var det, och det hjälpte honom verkligen att komma underifrån för att vinna presidentvalet.

3. Duke var långt ifrån den ideala kandidaten för att representera den vita rasliga ståndpunkten. Jag har aldrig en enda gång hört honom nämna det judiska tyranniet som en debattfråga. Dessutom hade han också för många skelett i sin

egen garderob, förutom hans tidigare koppling till K.K.K. och nazistgrupper. Hans moraliska och privata liv lämnar mycket att önska och hade han vunnit, skulle hans fiender säkerligen ivrigt ha vädrat ut dem offentligt. Men trots att hans förflutna var välkänt, är det **överväldigande faktumet att han fortfarande vann 55 % av de vitas röster, ett mycket, mycket betydelsefullt faktum.** Egentligen är detta vad den judiska pressen erkänner, men de verkliga siffrorna kan till och med vara betydligt högre. Detta är vad det vita folket röstade på, trots fördömanden från kyrkorna, från det (judiska) näringslivet och till och med från USA:s president själv. Hans eget parti, det republikanska partiet, tog också avstånd från honom.

Det faktum att även om han bara i mild grad representerade den vita rasistiska ståndpunkten, var det fortfarande huvudfrågan i kampanjen, och hans ekonomiska hjälp kom inte bara från väljarna i Louisiana, utan från hela USA. Detta indikerar starkare än någonsin att landet (och världen) är redo för en rasmässig uppgörelse: Kriget är nu igång, den vita rasen mot "gyttjeraser" (mud races), en fråga som vi, Church of the Creator, har predikat och främjat häftigt i nästan 20 år.

4. Å andra sidan utövade negrerna, till skillnad från de vita väljarna, strikt rasmässig lojalitet. De röstade till 96 % på Edwin Edwards, och det är negrerna som röstade in honom. Så vi hade en strikt rasmässig polarisering, där **majoriteten av det vita folket röstade på en vit kandidat, och den överväldigande majoriteten av negrerna röstade på den judisk-neger-kontingenten.** I framtida kampanjer bör det grundligt understrykas — en kandidat är negerns kandidat, den andra är den vita mannens kandidat. Vi måste polarisera varje tävling till det yttersta.

5. Vi, COTC, gör inte anspråk på att ha uppfunnit denna fråga. Naturen har förordnat det sedan tidernas begynnelse — segregationen av arterna, och ve den art som vågar bryta mot hennes lagar. Vad vi har gjort är dock att sammanställa de uppenbara fakta och strukturerat dem till en konsekvent, ordnad och omfattande kod och religion, den första rasmässiga religionen på 6000 år av civiliserad historia. Vi har höjt dygden av vit rasmässig lojalitet till dess högsta punkt i hela historien, samtidigt som vi exponerat den idiotiska besattheten hos vårt folk att tillbe icke-existerande judiska spöken i skyn, särskilt den av en mytisk judisk bastard. Vi vill...

revolutionera ett vansinnigt sinnestillstånd som har förvirrat och rört om i hjärnorna på den vita rasen under de senaste 1900 åren.

6. För att vi ska få den judiska tyrannen och monstret från vår rygg är det absolut nödvändigt att vi, den vita rasen, får kontroll över vårt eget öde. Detta kan vi endast göra om vi får kontroll över vår regering här i USA och i varje annat vitt land. Vägen till en sådan prestation måste vara att bygga en stark, väl organiserad, välfinansierad och allomfattande vit maktstruktur, en som till sitt väsen är religiös i sin iver, politisk i sin drivkraft och rasmässig i sin kärna. När vi gör detta (och vi är väl på väg) finns det ingenting i världen som kan stoppa oss, inte judarna, inte niggrerna, inte JOG eller någon annan makt på denna planets yta.

Några andra observationer

(a) Även om det är något för tidigt att ställa upp med en politisk kandidat under COTC:s paraply, bör vi, närhelst en högst önskvärd kandidat dyker upp och är redo, villig och kapabel, börja testa vattnet och ge oss in i leken. Även om jag inte anser att David Duke på något sätt är vår bästa fanbärare, så tiggde och hoppades jag ändå att han skulle vinna. Det skulle ha uppmuntrat (och kommer fortfarande att göra det, även om han förlorade) andra vita kandidater att göra detsamma och kandidera i rasfrågan. Jag kan inte förstå varför Tom Metzger trädde fram i sista minuten och fördömde honom. Vilket möjligt motiv skulle detta kunna tjäna i den vita rasens intresse? Detta är dock på intet sätt slutet på denna fråga, bara början.

(b) Rasliga stridigheter och spänningar byggs upp och går på högvarv över hela världen. Skinheads i Tyskland bränner ner husen för "muds", till och med dödar dem, och dessa flyr för sina liv. Frankrike skeppar ut de "muddy" algerierna. Pamyat är verksamma i Ryssland, och judarna flyr det landet i stora skaror, ett en gång storslaget land som de ihärdigt har arbetat för att förstöra och lämna i ruiner. Kanada, Sverige, Australien, England, Nederländerna och i själva verket nästan varje vitt land i världen håller på att bli rasmedvetet och medvetet om vårt stora vita arv. RAHOWA! och mer makt åt dem.

(c) I framtidens kampanjer måste vi, till skillnad från David Duke, vara mer explicita, mer gälla, mer

militant; och istället för att bara tala om kvoter, positiv särbehandling, välfärdsparasiter, måste vi gå in i nästa fas med entusiasm och tala mer insiktsfullt om de judiska tyrannerna och deras program för att rasblanda och förinta den vita rasen. Vi måste avslöja Federal Reserve Board och den korrupta judiska falskmyntarliga som den är. Vi måste tala om att utöka vårt eget antal och territorium och driva ut "mud races" från våra länder, precis som de tidiga texanerna gjorde under artonhundratalet (se R.L. nr 75).

(d) Slutligen måste vi inse det faktum att för att den vita rasen ska kunna fullfölja sitt överlevnadsprogram, kan tiden snart komma då vi tvingas implementera artiklarna 7 och 8 i Creative Credo nr 64 (se sidan 401 i *White Man's Bible*). Låt oss se till att vi är förberedda om en sådan nödsituation skulle tvingas på oss som en sista utväg. Låt oss aldrig hamna i den katastrofala position som araberna i Palestina befinner sig i, där judarna har alla Uzi-kulsprutor och araberna inte har annat än stenar att kasta tillbaka. Ge aldrig, aldrig, aldrig upp era vapen.

(e) I detta scenario som en sista utväg välkomnar vi brev, litteratur, förslag och råd från alla våra anhängare om hur vi bäst kan förbereda oss för självförsvar och för att implementera artiklarna 7 och 8 som en sista utväg, om det skulle bli nödvändigt.

(f) **Under tiden, rekrytera, distribuera vår litteratur och organisera er till det yttersta. Låt oss smida medan järnet är varmt, för tiden håller på att rinna ut.**

DELENDA EST JUDAICA!

Vad är det för fel med att vara en rasist?

I sin långa och depraverade historia har judarna lanserat och främjat ett oräkneligt antal onda och destruktiva rörelser och idéer. För att nämna några — judendom, kristendom, kommunism, Förenta Nationerna, rasblandning och programmet där den vita rasen föder och subventionerar världens alla avskum och "gyttjeraser". Det finns dussintals fler, såsom den franska revolutionen, men vi kommer inte att fördjupa oss i listan över de ondska som uttänkts och främjats av det judiska nätverket under de senaste 5000 åren.

Vid främjandet av alla dessa rörelser har deras främsta vapen alltid varit, och är fortfarande, propaganda, lögner och bedrägeri. Det främsta tricket är att hålla upp falska bilder — få det onda att verka gott, och få det hälsosamma och välgörande att verka ont. Ett exempel på det förstnämnda kan vara kommunismen, och ett exempel på det sistnämnda kan väl exemplifieras av den onda bild de har byggt upp kring geniet hos den största ledare den vita rasen någonsin har haft, nämligen Adolf Hitler. De har använt samma teknik för att sälja in kommunismen till ryssarna och världen, för att sälja in kristendomen till romarna, och rasblandning till dagens amerikaner. Alla dessa idéer och rörelser byggdes (och byggs) på lögner som upprepas om och om igen tills den tanklösa tölpen slutligen accepterar dem som en självklar sanning (såsom att alla människor är skapade lika).

De hamrar oavbrutet och obevekligt på samma förbannade uppsättning lögner tills de har tillräckligt många troende för att bygga sina onda rörelser. Tekniken består mestadels av att bygga upp ett förråd av epitet, som när de väl är tillräckligt etablerade, är allt "jiddarna" behöver göra att slunga dem mot sina fiender och inget ytterligare underlag eller argument behövs. De kristna använde denna teknik, den användes av kommunisterna, den används av dagens rasblandare. De kristna byggde upp sådana epitet som "hedning",

"antikrist", "syndare" och en mängd andra. Kommunismens främsta mål var ordet "kapitalist" (vilket skulle beskriva vilken kompetent man som helst med intelligens och prestationer). Källan till de flesta av dessa invecklade idéer härstammade från det judiska Nya Testamentet, först uttänkt av farisén och juden Saul från Tarsus. Kommer du ihåg Bergspredikan? Eller berättelsen om Lasarus och den rike mannen?

Idag vill vi närmare granska ordet "rasist", en beskrivning som den judiska pressen och nätverket anser vara ett av de mest onda och föraktliga orden i det engelska språket. Att vara rasist är att vara ond i sig, och eftersom vi Skapare öppet deklarerar att vår ras är vår religion och vi är stolta över att vara rasister, så är vi enligt det judiska tänkesättet alla onda, precis som den judiska kristendomen anser att alla människor är syndare och automatiskt onda från den dag de föddes. "Rasist" och "rasism" är sannerligen judens favoritglåpord och de kastar det på vem som helst och alla som inte älskar negrerna och judarna. Faktum är att det också används som en påk på alla som är stolta över att vara vita.

Det finns ett antal brister i de flesta av de bedrägliga glåpord som judarna har byggt upp för att avfyra granatkastare mot sina fiender, men ingen av bristerna är så iögonfallande som deras uppfinning av rasist-glåpordet.

Den mest iögonfallande bristen i hela detta rasistiska hokus-pokus är detta bedrägeris bedrägliga och dubbelmoraliska natur. Det är fantastiskt att vara rasist om negrerna utövar det. Till exempel var Martin Lucifer Koon en stor man (enligt den judiska pressen) eftersom han var så högljutt pro-neger. Hitler var den mest onda varelse som någonsin levt eftersom han var för sitt folk, den vita rasen. Judarna är bara underbara människor, Guds utvalda, och i själva verket, eftersom de hävdar att de är pro-jude och pro-Israel, även om de kan vara amerikanska medborgare och aldrig har satt sin fot i Israel, är de i själva verket de mest fanatiska rasisterna av alla. Araberna är onda rasister om de är pro-arabiska, men de dumma amerikanska indianerna är hjältar om de är pro-indianska och anti-amerikanska, anti-vita eller anti-allt annat. Och så fortsätter det. Pro-neger, pro-jude, pro-gyttja-rasism är god rasism. Pro-vit rasism är ond, ond, ond.

Varför denna dubbelmoral? Det är så uppenbart, så inkonsekvent och motsägelsefullt att vilket enkelt barn som helst kan se igenom det, och till skillnad från de flesta av deras smarta bedrägerier, så främjas detta "rasist"-glåpord, trots att miljoner och miljarder spenderas av det judiska etablissemanget för att främja det,

icke desto mindre säljer det inte särskilt väl. Trots att judarna använder alla medel de har till sitt förfogande, TV-reklam, kommersiell tidningsreklam (det finns alltid en neger i mitten av varje klädannons) och till och med statlig verkställighet (bostadslagar, positiv särbehandling och ett dussin andra), så köper inte det vita folket rasblandningsskräpet. Inte nog med att det inte säljer, det börjar slå tillbaka och användas som ett allt kraftfullare vapen av den vita rasen. Till och med politikerna (fasa!) börjar ge sig in i leken, (mildrat) vilket bevisas av David Dukes nyligen genomförda razzia i Louisiana.

Faktum är att ras är den mest framträdande och kraftfulla frågan i världen idag. Aldrig har så många miljoner människor blivit så ramedvetna som de är idag, och detta är vad som skrämmer livet ur judarna i deras nuvarande världssituation. Anledningen till att judarna har lagt ner så mycket tid, pengar och energi (redan långt innan man ens hört talas om Hitler) på att fördöma "rasism" är för att de själva är det mest fanatiskt rasmedvetna folket i historien och de har länge insett vilken kraftfull, sammanhållande kraft det kan vara om den organiseras på rätt sätt. I själva verket är judendomen varken mer eller mindre än en pro-judisk rasreligion, och det har varit och är än idag judarnas religiösa lojalitet mot sin ras som har gjort det möjligt för dem att bli de världsherrar och supertyranner över mänskligheten som de är idag.

De inser också och har insett i århundraden att rasism som är inneboende i och kombinerad med religion är den mest kraftfulla drivkraften och världsomformaren av alla. Det är därför de är livrädda för Creativity.

De inser till fullo (mycket mer än det vita folket) vilken kraftfull och världsomspännande kraft som ligger i den vita mannens första helt rasmässiga religion, en religion som är tydlig, konsekvent, sammanhängande och omfattande, en religion som är speciellt utformad för överlevnad, expansion och framsteg för naturens främsta, naturens mest intelligenta och kreativa varelse i hela historien. Ja, judarna har utmärkt anledning att darra i sina stövlar.

Creativity är genomgående rasistisk, en egenskap som varje man eller kvinna kan vara intensivt stolt över. Jag är stolt över att vara rasist. Motsatsen till en rasist är en förrädare mot sin ras. En rasförrädare i vårt lexikon är den mest

föraktlig och motbjudande missdådare i Naturens rike.

Ja. Jag är stolt över att vara rasist. Den som inte är det, är en rasförrädare. Så låt oss marschera framåt under **Creativitys** baner, expandera och främja potentialen hos Naturens främsta tills vi har byggt den **vitare** och **ljusare värld** i sin helhet som mänskligheten har strävat efter, inte bara i århundraden, utan i årtusenden.

För att vi ska uppnå detta ädla mål måste vi först avslöja alla bedrägliga judiska schibbolet och epitet och ersätta dem med våra egna stora kreativa och kraftfulla idéer.

Det är ett krig om människors sinnen, och särskilt om den vita mannens sinne. Det är ett krig vi vinner, ett krig som kommer att avslöja och förinta den mest ondskefulla och bedrägliga parasit världen någonsin skådat. **Delenda est Judaica! RAHOWA!**

Nummer 79 — Mars 1992

BUSHS NYA VÄRLDSORDNING

I grund och botten är dess mål att den judiska Gulag-arkipelagen ska omringa jordklotet med universell fattigdom och tyranni som delas av alla.

När George "Bushwacker" Bush var schemalagd att hålla sitt tal om tillståndet i nationen den 28 januari förra året, hade han en svår nöt att knäcka. Etablissemangsmedia insåg att han var tvungen att prestera sitt livs tal för att rädda sitt vacklande presidentskap, särskilt med ett valår i antågande. Ekonomin låg i ruiner. Företag, stora som små, gick i konkurs. Företag avskedade arbetare i tiotusental. Trots att man förlängt "förmåner" (socialbidrag) för andra gången inom de senaste månaderna, var människor utblottade. Arbetslöshetssiffrorna sköt i höjden. Vår statsskuld växte med hundratals miljarder. Landet var (och är) i ett dilemma värre än den stora depressionen, med detta enda stora undantag — vi kommer aldrig mer att återgå till det normala, och judarna har planerat det på det sättet.

Oförskräckt steg gamle "Bushwacker" George upp i talarstolen till upprepade hyllningar från sina republikanska och demokratiska hantlangare, agerade som om allt var på väg att ordna sig och ljög sig igenom vad vissa förståsigpåare till och med hyllade som ett fantastiskt tal.

Vad sade han? Han sade inget nytt. Han fortsatte i takt med den judiska planen för den Nya Världsordningen som han redan hade puffat för i ett stort tal förra året. Han skröt till och med om att det hade varit USA, vår ihärdighet i att utkämpa det kalla kriget mot kommunismen, som hade krossat kommunismen. Vi hade stridit i Korea. Vi hade stridit i Vietnam. Sist men inte minst hade vi stridit i det ärorika Gulfkriget och

krossade Irak tillbaka till stenålderns ruiner. Var vi inte fantastiska? Och den länge lidande skattebetalaren som hade betalat för alla dessa ärorika krig skulle äntligen få beröm för att ha stått ut med allt så länge.

* * * * *

Men Bushwacker ljög så han blev blå under hela den bedrägliga tiraden. USA, under kontroll av det judiska nätverket, har aldrig bekämpat kommunismen. Tvärtom, ända sedan novemberrevolutionen 1917 när de judiska kommunisterna tog kontroll över det olyckliga och missledda ryska folket, har den amerikanska politiken hjälpt och understött det judiska svindlet i varje steg på vägen. Om vi verkligen hade velat att kommunismen skulle förstöras, hade allt vi behövt göra varit ingenting, och den skulle ha ruttnat bort i glömska för länge sedan. Om vi verkligen hade velat att denna judiska pest skulle utplånas, skulle Adolf Hitler och tyskarna ha gett den den slutgiltiga dödsstöten i början av 1940-talet.

Men nej. Roosevelt och hans gäng av judiska brottslingar rörde upp himmel och jord för att få oss in i det kriget för att rädda kommunismen och för att rädda den judiska kontrollen över världen. Inte nog med att vi räddade "kommisarnas" nacke, utan vi skickade omedelbart varor värda 13 miljarder dollar, kylskåp, traktorer, tekniska maskiner och till och med hemligheterna för att producera atombomben till Ryssland redan innan (och efter) andra världskriget var över. Korea gjorde ingenting för att hindra kommunismen. Inte heller Vietnam eller Gulfkriget, eller de talrika dolda CIA-aktiviteterna i praktiskt taget varje del av världen. Tvärtom, varje åtgärd vi vidtog, varje hundra miljarder vi spenderade öppet eller dolt, hjälpte till att utöka den judiska kommunistiska kontrollen.

Trots alla våra ansträngningar har kommunismen kapitalt misslyckats och brutit samman av sin egen vansinniga ruttenhet, inte tack vare Amerika. Det är nu en död häst, avgrundsdjupt exponerad som den vidriga, ruttna judiska tyranni som den alltid var och är. Men det judiska programmet för världs-slaveri under deras kontroll har inte förändrats. Endast namnet har ändrats för att förvirra de lättlurade och fegisarna. Själva programmet förblir konstant — och det är att suga in hela världen i denna katastrof. Bara det att nu kommer vi att kalla det den Nya Världsordningen, och istället för att styras från Moskva, kommer det nu att dirigeras från Washington, New York och Israel. Det amerikanska folket som har varit tvungna att finansiera det mesta av denna sorgliga röra ska nu bli fattiga

drabbade slavar, precis som resten av länderna i tredje världen, och nedslagna till deras eländiga nivå.

* * * * *

Det finns inget nytt med den Nya Världsordningen. Den är lika gammal som den judiska konspirationen själv, vilken har sina rötter i Talmud, Gamla Testamentet och Sions vises protokoll.

Tänk på det. Vad är det mest ondskefulla, det mest avskyvärda, det mest nedriga brott som våra fiender, Judas stam, möjligtvis skulle kunna begå mot naturens främsta, den lysande vita rasen? Skulle det vara utrotning? Skulle det vara förslavning? Skulle det vara rasblandning?

Svaret är, ja. Det skulle vara alla dessa hemska katastrofer och mer därtill. Till denna fruktansvärda lista skulle även läggas skammen, tortyren, förödmjukelsen, smutsen som vi skulle utsättas för, och värst av allt, den oåterkalleliga förgiftningen av vår dyrbara vita genpool. Vår strävan och uppbyggnaden av denna lysande genpool av våra ädla förfäder under miljontals år skulle kastas på dynghögen och blandas upp med den från de smutsiga niggrerna och undermänskliga djuren. Vår ärorika historia skulle förtalas och besudlas, förlöjligas och släpas ner i den smutsiga dyn hos de lägsta hottentotterna och afrikanska aboriginerna, en skamlig process som skulle vara bortom även det uslaste avskum som bevittnats i Haiti och andra undermänskliga träsk av förnedring. Tänk på det igen! Är detta den sortens värld du vill lämna till dina barn och barnbarn? Dina framtida avkommor tio generationer framåt? Femtio, hundra generationer in i framtiden?

Vi Skapare säger inte för allt i världen, om vi kan förhindra det!

* * * * *

Låt oss ta en nykter och realistisk titt på vad vi står inför idag, under det tjugonde århundradets sista decennium. Efter att Bushwacker George Bush lockat Saddam Hussein att attackera ett obetydligt småland av ett frimärkes storlek genom att invadera Kuwait, fick han och den judiska pressen den nödvändiga förevändningen att förklara krig mot Irak och bomba det till ruiner. Varför skulle han vilja göra det? För att försvara USA? Låt oss inte vara löjliga, ett femtonde rangens land som Irak, nio tusen mil bort från våra kuster, utgjorde inte det minsta hot mot vår (amerikanska) säkerhet. Så varför satte han in 450 000 soldater, en ändlös uppsättning stridsvagnar, slagskepp, flygplan, missiler och allt det

andra förstörelseattiraljer till Saudiarabiens ökensand för att krossa Irak? Svaret på den frågan är enkelt som fan. Han gjorde det inte för att skydda vårt hemland, inte för att skydda vår oljetillgång, utan han gjorde det för att skydda världens sliskiga, slemmiga avloppshål som är hem för världens mest fördärvliga parasit. Han gjorde det på order av sina judiska herrar, för att krossa ett omedelbart och närliggande hot mot Israel. Och krossa Irak gjorde han och de judiska herrarna, och dödade i processen omkring 300 000 irakiska män, kvinnor och barn.

DET ÄR SKÖNT ATT HA EN JUDEÄLSKARE I VITA HUSET.

NÄR ISRAEL TALAR LYSSNAR JAG!

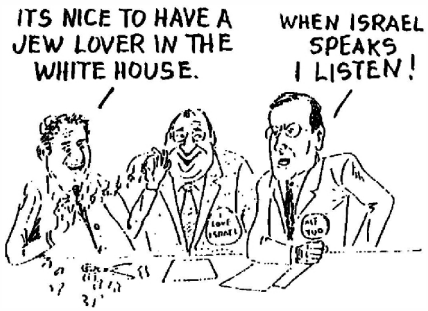

THE JEW PROGRAM OF WORLD SLAVER HAS NOT CHANGED. ONLY THE NAME ITS NOW CALLED " THE NEW WORLD ORDER "

DET JUDISKA PROGRAMMET FÖR VÄRLDSSLAVERI HAR INTE ÄNDRATS. BARA NAMNET. DET KALLAS NU "DEN NYA VÄRLDSORDNINGEN"

För denna förrädiska handling av feg anpassning till judarna hyllades "Bushwacker" Bush som en stor hjälte förtjänt av omval 1991, och "Stormin' Norman" Schwarzkopf som den störste militära strategen sedan Hannibal. Faktum är att utgången var oundviklig och ensidig som ett gäng på tusen mobbare som ger sig på en liten trupp scouter. Det krävdes inget stort geni, och det var inte heller några hjältedåd inblandade.

Det var inte heller någon överraskning inblandad, varken i Iraks invasion av Kuwait eller i den massiva krossandet av Iraks militär och infrastruktur genom våra 220 000 flyganfall med sprängbomber. Som jag visade i avsevärd detalj redan i december 1990 i R.L. nr 66, var operationen medvetet planerad hela 18 månader i förväg i...

hemliga enklaver i Fort McPherson, Georgia. Det leddes av chefsplaneraren generallöjtnant John Yeosock, som i sin tur stod under order och överinseende av det judiska nätverket, som var hjärnan bakom hela operationen.

* * * * *

Överväldigad av all den judiska hyllningen började "Bushwacker" tro på allt detta heroiska struntprat. Han började känna sig som en världsledare och började tala om den nya världsordningen, med sig själv som diktator naturligtvis. Så låt oss ta en närmare titt på vad han och hans judiska kohorter talar om. När allt kommer omkring är han åtminstone nominellt president för världens mäktigaste och mest välmående nation och överbefälhavare för världens största och mest sofistikerade militära etablissemang. Faktum är att USA, nu när Sovjetunionen snabbt faller samman, är den enda supermakten kvar i denna snabbt försämrade värld.

Så vad har Bush i åtanke när han talar om den "nya ordningen"? Vad han och hans judiska kohorter har i åtanke bådar illa för mänskligheten, och särskilt för den vita rasen. Den nya ordningen är varken ny eller kommer den att vara ordningsam. Planerna och konturerna för den nya ordningen är gamla som gatan, och för den skarpsynte historikern kan dess detaljer utläsas genom att läsa Femte Moseboken, Fjärde Moseboken, Josua och allt det övriga judiska skräpet i Gamla testamentets "dräp dem och råna dem"-berättelser. Det kan ytterligare förstärkas och detaljeras genom att studera Talmud och bringas i modernare fokus genom att läsa Sions vises protokoll. Det är ett judiskt program för massfolkmord, slaveri, tortyr och fasa. De hemska målen för sådan tortyr och bestialitet kan bäst uppfattas genom att läsa den sista boken i den judisk-kristna bibeln — nämligen den hätska gräsligheten i "Uppenbarelseboken". (Se del X av "Revolution of Values" sida 188, "Revelation, a Jewish Nightmare in Technicolor".)

Det finns ingen stor hemlighet kring vad judarna har i åtanke för oss i sin "nya ordning". Faktum är att detaljerna redan är överflödigt synliga för dem som vill se verkligheten i vitögat. Låt oss ta det steg för steg.

1. Här är den sorts mänsklighet som judarna har i åtanke för oss goyim. Faktum är att de har byggt en modellstaty av en sådan i FN-byggnaden i New York, och den finns fotograferad på sidan 70 i boken *The United Nations' Blueprint for Peace*. Han kallas för UNESCO:s "bruna människa" (Brown Man) och är tänkt att vara en sammansättning av alla dyraser i...

världen. Han är ansiktslös, nationslös, hemlös, karaktärslös, en brun slashas helt utan koppling till någon historia eller arv. Till skillnad från bilden som visas kommer slashasen också att vara ful, kort och tjock, en deformerad och grotesk karikatyr av vad som brukade vara "Naturens främsta".

2. Den vita rasen, i sig, är det främsta målet för allt som judarna hatar, fruktar och föraktar. Deras största ansträngningar är nu, och har varit sedan egyptiernas dagar, att rasblanda och totalt förinta den vita rasen. Vi såg det i den hänsynslösa slakten på de vita ryssarna när judarna härjade fritt under den ryska revolutionen som de själva organiserade. (De mördade brutalt mellan 20 och 30 miljoner vita ryssar.) Vi såg det hända ett och ett halvt sekel tidigare när de giljotinerade den franska adeln och fullföljde sin strategi att "alltid döda de bästa först". Vi såg det igen i massbombningarna och slakten på tyskarna under brandbombningarna av Dresden, Hamburg, Berlin och hundratals andra tyska städer under andra världskriget. Vi ser det i emasculationen av den vita mannen här i Amerika idag.

Vi skulle kunna fortsätta med dussintals andra exempel. Förstörelsen av Rom genom den judiska kristendomens giftiga virus. Rasblandningen av den föredömliga grekiska civilisationen för 2500 år sedan. Fördrivandet av vår W.R.C. från den afrikanska kontinenten. Det finns mer, mycket mer:

3. Uppbyggnaden av Israel och underkuvandet av nationell makt och självständighet under FN:s jurisdiktion. Eftersom den statliga makten i alla nationer vilar i judarnas händer (särskilt i USA:s) är detta inget problem för judarna. De äger pengarna, de äger nyhetsmedierna, de äger regeringen. Med alla viktiga nyhetscentra för makt i sina händer är det en barnlek att kontrollera Förenta Nationerna. George Bush hänvisade upprepade gånger till att uppfylla FN:s resolutioner när han ville bomba Irak tillbaka till stenåldern, och gjorde så med stor ostraffbarhet. Naturligtvis var det inte han som drog i trådarna och fattade besluten, utan hans judiska överherrar, men det fick det att se så universellt ut som om hela världen stod bakom honom, när det i själva verket var några få nyckeljudar i Kehillan som verkligen fattade vartenda ett av besluten.

Sådan är naturen hos den kommande Nya Världsordningen. George Bush agerar som om han verkligen har kontrollen, eller kanske till och med tror att han har det. Han är naturligtvis bara en front, en

judisk hantlangare, och den judiska Kehillan drar i trådarna. Om Georgie-pojken inte följer strikta order, kommer han snabbt att ersättas av de verkliga operatörerna.

Hur kan vi, den vita rasen, avvärja den kommande katastrofen? **Svaret är att informera, väcka och organisera den mäktigaste potentiella kraften på jordens yta — den vita rasen — Naturens främsta — och det bästa verktyget att organisera sig kring är en kraftfull rasreligion.** Förena dig med oss i att främja Creativity, rekrytera nya medlemmar och bygga en kraftfull ångvält för att krossa det judiska hotet en gång för alla. Ditt liv och dina efterkommandes framtid beror på det. **Agera NU!**

Revolutionärt Ledarskap

Ledarskap är, likt berömmelse, en svårfångad och flyktig storhet. Vissa människor får ledarskap påtvingat sig, andra tränar för det och kämpar hårt för att uppnå det, andra föds till det. I denna diskurs är vi intresserade av hur vi, COTC, kan erhålla fler och bättre ledare i vår rörelse. Vi behöver tusentals ledare och miljontals följare.

Ledare kommer i olika former och kategorier. Vissa är finansiella ledare, vissa är bäst lämpade att vara politiska ledare, vissa är inspirerade till att vara religiösa ledare, vissa för organisatoriskt ledarskap. Kategorierna är oändliga.

I detta skede av vår Creativity-rörelse är vi intresserade av varje kategori av ledarskap, men i grunden är vi intresserade av verkligt revolutionärt ledarskap, eftersom vi vid denna tidpunkt i historien befinner oss mitt i en omfattande revolution, en fullständig och drastisk värderingsrevolution, en revolution så långtgående att den utan tvekan är den mest betydelsefulla händelsen under 6000 år av civiliserad historia.

Ja, vare sig vi vill det eller inte, är vi idag uppslukade av en omfattande världsomspännande revolution som utgör en viktig vändpunkt i den mänskliga rasens historia, och utgången kommer antingen att bli en katastrof av gigantiska proportioner eller så kommer den att inleda en ny tidsålder av storhet och välbefinnande för den mänskliga rasen. Inte bara den mänskliga rasens framtida kurs kommer att påverkas drastiskt, utan även den globala miljön. Det kommer att bero på vilken sida som vinner. Om de onda krafterna ledda av judarna segrar, är den framtida mänskligheten dömd till tiotusentals år av slaveri, elände och bestialitet, en situation som det inte finns någon återvändo ifrån och som den aldrig kan återhämta sig ifrån. Om å andra sidan den vita rasen vinner, ledd av programmet och visionen hos Church of the Creator, kommer en ljus och vacker ny värld att växa fram. Det kommer att bli en värld av storslagenhet och skönhet, en värld av ständig utveckling, av kulturellt, ekonomiskt och genetiskt välbefinnande. Utgången, mina kära vita raskamrater, beror helt på hur hårt ni kämpar för att åstadkomma seger.

James MacGregor Burns har skrivit en bok om Ledarskap, en bok där han täcker ett dussin olika typer av ledarskap — politiskt, verkställande, finansiellt, religiöst och en mängd andra. I kapitel 8 undersöker han Revolutionärt Ledarskap, det aktuella ämne vi härmed är involverade i, för tro mig, det vi är involverade i under denna senare del av nittonhundratalet är ingen sällskapslek. Vi leker inte hela havet stormar eller vanlig politik. Den revolution vi har slungats in i är den mest omvälvande i mänsklighetens historia, och resultatet är så slutgiltigt att det aldrig kan göras ogjort. Antingen kommer våra framtida ättlingar att vara en del av en helvetisk blandrasmassa av förslavade zombier, eller så kommer de att ha den stora lyckan att leva i en Vitare och Ljusare värld som kommer att vara ett underverk att skåda.

Här är hur Burns beskriver en revolution. *"I sin bredaste betydelse är revolution en fullständig och genomgripande omvandling av ett helt socialt system. Det innebär födelsen av en radikal ny ideologi; framväxten av en rörelse som är fast besluten att omvandla samhället på grundval av denna ideologi; störtandet av den etablerade regeringen; skapandet av ett nytt politiskt system; återuppbyggnad av ekonomi, utbildning, kommunikationer, lag, medicin, och bekräftelsen och gudomliggörandet av ett nytt ledarskap... Sällsynt är den revolutionära ledare som hjälper till att initiera en revolution, består genom hela den revolutionära cykeln av kamp, seger och konsolidering av makt, och leder processen för social omvandling."*

Om vi tillämpar ovanstående definition på den Creativity-revolution som vi är engagerade i, passar den in på varje kategori. Vi gör ingen hemlighet av det. Vi är och vi avser att implementera en radikal ny ideologi och religion: vi avser att bygga en ljus ny värld som uteslutande kommer att bebos av Naturens Främsta — den Vita Rasen. Vi avser att fullständigt förstöra och utrota det judiska inflytandet över vår regering, vår ekonomi och vår kultur. Vi avser att utplåna den maligna judisk-avlade religionen kristendomen som så har plågat den Vita Rasens sinne och själ i nästan två tusen år och ersätta den med en hälsosam och progressiv rasreligion strukturerad för den Vita Rasens bästa intressen och behov och uteslutande för den Vita Rasen. Vi planerar skapandet av ett nytt politiskt system baserat på Ledarskapsprincipen, inte den nuvarande mycket hyllade judiska "demokratin"; den

rekonstruktion av ekonomin; av vårt utbildningssystem där ras och rashygien är av största vikt. Vi avser att revolutionera vårt rättssystem, medicin (Hälsosamt Leverne), kommunikationer och hela vårt ekologiska system för att hålla denna planet som en renare och grönare värld, en värld som våra framtida efterkommande kan leva i med största stolthet, njutning och hälsa.

Burns konstaterar vidare att *"Av alla stadier i en transformerande revolution är födelsen av idén eller visionen som driver revolutionen och dess antagande av ett avgörande antal personer förmodligen de mest avgörande stegen mot transformationen."* Detta är mycket sant. För att någon revolution, rörelse eller religion ska uppstå måste den först ha en solid och omfattande trosbekännelse och ett program. Detta har vi i Creativity, och det med besked! Det är den mest fullständigt strukturerade, den mest omfattande detaljerade och tydligt artikulerade trosbekännelse och program som någon religion eller rörelse någonsin har fått. Det har detaljerats för att täcka varje fas och vitalt behov relevant för den vita rasens överlevnad och välbefinnande. Det är utformat i minst tolv böcker och ingen sten har lämnats ovänd för att tydligt klargöra var vi står i varje fråga som är avgörande för vår stora ras. Dessutom är det baserat på två av de starkaste emotionella och motiverande drivkrafterna i historien — det är baserat på ras och religion.

Det har funnits ett antal revolutioner i historien som gått förbi, de flesta av dem mindre, vissa med stor inverkan. Burns granskar fyra stora revolutioner, deras ledare och deras inverkan. Vi kan lära oss något av var och en.

1. Bland dessa rankas förvisso **Martin Luther** (1483-1546) högt, även om effekten av hans "reformation", liksom praktiskt taget varje annan revolution, inte bådade gott för den vita rasen i sig. Icke desto mindre förändrade effekten av vad han gjorde historiens gång, om än inte nödvändigtvis till det bättre.

Det är intressant att notera att Burns ger oss en mycket låg värdering av Luthers ledarförmåga. Han säger: *"Få ledare skulle verka så illa lämpade för revolutionärt ledarskap som Martin Luther, ty han agerade utan parti och organisation; hans styrka låg i den kollektiva styrkan hos en anhängarskara han knappt kände."* Han påpekar att Luther under större delen av sitt liv (han dog vid 63 års ålder) var en fattig munk utan politisk bas och med en osäker kyrklig sådan, saknade militärt skydd och befann sig i ständig fara för sitt liv och sin frihet. Han var varken en

skolad filosof eller en lärd teolog. Ändå skapade han en revolution som ekar in i vår tid. Burns noterar dock att han hade en absolut fanatisk övertygelse som bar nästan allt framför sig, och han hade turen att leva i en tid som var mogen för ideologisk förändring.

2. Den franska revolutionen.

I sin avhandling "A Real Case Against the Jews" (Ett verkligt fall mot judarna), konstaterar Marcus Eli Ravage, själv jude, uppriktigt (s. 288 WMB): "Vi (judarna) har legat bakom inte bara det senaste stora kriget, utan nästan alla era krig, inte bara den ryska utan nästan varje annan större revolution i er historia." Längre fram (s. 289) konstaterar han tydligt att de inte bara hade ett stort finger med i Luthers protestantiska revolution, utan även i "de tre främsta revolutionerna i modern tid — den franska, den amerikanska och den ryska."

Ravage skröt, men han ljög inte. Den franska revolutionen var en noggrant planerad och iscensatt judisk revolution. Det var en av de revolutioner som förtärde sina egna anstiftare och de fick inte uppleva frukterna av sitt arbete. Vissa av dessa ledare var Goy, vissa (de flesta) var judar. Några av de mer framstående ledarna som blev offer för den revolution de hade hjälpt till att anstifta var Reoeillon, Brissot, Danton, Marat och dussintals andra, inklusive tusentals av lägre rang.

De verkliga ledarna och anstiftarna till den franska revolutionen var jakobinerna, en judisk organisation som senare blev föregångaren till kommunistpartiet i Ryssland. Jakobinernas verkliga mål var att halshugga och förinta den franska adeln. "Döda alltid de bästa först", är den grundläggande judiska principen. Detta gjorde de med besked när de giljoterade tiotusentals av de främsta inom det franska ledarskapet. Napoleonkrigen som följde under de kommande tjugo åren dödade ytterligare hundratusentals av det bästa Frankrike hade att erbjuda. Den franska nationen har aldrig återhämtat sig från denna drastiska åderlåtning anstiftad av de judiska jakobinerna, med början i den franska revolutionen.

3 och 4. Den ryska revolutionen och den kinesiska revolutionen.

I sin bok behandlar Burns ledarskapet och dessa två revolutioner i avsevärd detalj. Jag kommer dock inte att ta upp det utrymmet, utan snarare göra en kort sammanfattning av dem.

Båda var kommunistiska revolutioner baserade på Karl Marx bedrägliga judiska teorier. Den ryska revolutionen stöddes och underblåstes till stor del av amerikanska judiska kapitalister som Jacob Schiff från Kuehn, Loeb and Co. Han

donerade 20 miljoner dollar för att finansiera och träna 3000 judiska mördare under ledning av Leon Trotskij i Eastside New York. Den kinesiska revolutionen fick också till stor del hjälp och stöd av den amerikanska regeringen själv när de skickade George Marshall (känd från Marshallplanen) till Kina 1949 för att hjälpa Mao Tse-tung att "förhandla" bort Chiang Kai-shek från makten och låta Mao och hans kommunistiska kriminella gäng ta över.

Det finns två parallella drag hos de ryska och kinesiska revolutionerna, förutom att de anstiftades av judisk kommunism och den amerikanska regeringen. En aspekt är att Lenin, en framstående ledare för den ryska revolutionen, levde tillräckligt länge för att skörda frukterna av sitt arbete och styra övertagandet under några år (tills han blev galen och dog 1924), medan Mao å andra sidan styrde Kina under många år. Den andra gemensamma nämnaren är att judarna i båda revolutionerna lyckades över förväntan med sin maxim att "döda de bästa först". I Ryssland uppskattas det att någonstans mellan 20 och 30 miljoner vita ryssar mördades tidigt under övertagandet, samma vita ryssar som hade fört civilisation och styre till Ryssland omkring tusen år tidigare. I Kina uppskattas det att minst 60 miljoner av Maos fiender mördades under hans blodiga regim.

Det finns en stor revolution i modern tid som författaren Burns misslyckas med att lista bland de fyra som nämns ovan, och det är Adolf Hitlers nationalsocialistiska revolution. Detta är ganska märkligt, eftersom den hade en inverkan (vid den tiden) som var lika stor som någon annan i historien. Kanske var det för att den inte var lika blodig som de franska, ryska och kinesiska revolutionerna som Burns beslutade att utelämna den. För det andra var det den enda revolutionen som inte var judiskt ledd och inspirerad, och i kontrast till de blodiga revolutionerna var den en extremt konstruktiv revolution för det tyska folket så länge den varade. Den blev naturligtvis, som alla vet, krossad av de världsomspännande judiska makterna, för om man hade låtit den blomstra skulle det snart ha inneburit slutet för judisk finansiell och tyrannisk regeringsmakt i resten av världen. Icke desto mindre var det en stor revolution av högsta rang och en som vi, det vita folket, kan lära oss mycket av.

Och vi har lärt oss mycket av detta heroiska genombrott mot judiskt tyranni och förräderi. Här är några av de lärdomar vi måste ta till oss.

1. Istället för nationalism som den predikades och utövades av nazisterna, måste vi istället förena alla världens vita folk under ett paraply, som Hitler gjorde med tyskarna.

2. Aldrig mer får vita män döda vita män, oavsett om det sker under täckmantel av nationalism, religion, språk eller någon annan splittrande förevändning. Vi måste erkänna våra verkliga fiender — judarna och "gyttjeriserna" (mud races), för att sedan göra gemensam sak med alla världens vita nationer och koncentrera vår politiska och militära eldkraft mot den verkliga fienden.

3. För att förena världens vita folk måste vi inse våra genetiska värden och kasta överbord den judisk-kristna tankevilla som har plågat den vita rasen i nästan två tusen år och fört den till randen av självmord.

4. Vi måste också förena världens vita folk under ett språk, nämligen latin, och eliminera de tre största splittringsverktygen som judarna har manipulerat oss med alldeles för länge, nämligen skillnader i nationalitet, religion och språk.

Creativity (Kreativitet) har svaret.

Men tiden håller på att rinna ut för oss. Vi måste inse att den mest dödliga revolutionen genom tiderna nu är över oss och denna gång innebär "att döda de bästa" att döda eller rasmässigt blanda ut alla vita folk på denna planet jorden — ett mål som judarna eftersträvar med en fanatisk hämndlystnad. Så det åtagande vi måste göra är tydligt och tvingande. Vi måste organisera hela den vita rasen. Vi måste utbilda våra ledare. Vi måste ha en förberedd handlingsplan när den slutgiltiga konfrontationen kommer — och den kommer under detta årtionde.

Behovet är överväldigande och valet är tydligt. Antingen accepterar vi genom feghet och försumlighet döden för naturens främsta skapelse, eller så kämpar vi tillbaka och tar över och bebor hela planeten jorden. Det finns inget val däremellan. Så bestäm dig, min käre vita raskamrat, och skrid till verket. Creativity har hela programmet utstakat för dig. Slut upp med oss nu och rädda våra framtida avkommor från det djävulska helvete som judarna har planerat för oss.

Författare till:

Nature's Eternal Religion
Expanding Creativity
Building a Whiter and Brighter World

RAHOWA!

This Planet Is All Ours
The Klassen Letters Vol. 1
The Klassen Letters Vol. 2
Portfolio One
The Little White Book
The White Man's Bible
A Revolution of Values Through Religion
Against the Evil Tide — En självbiografi

Medförfattare till:

Salubrious Living

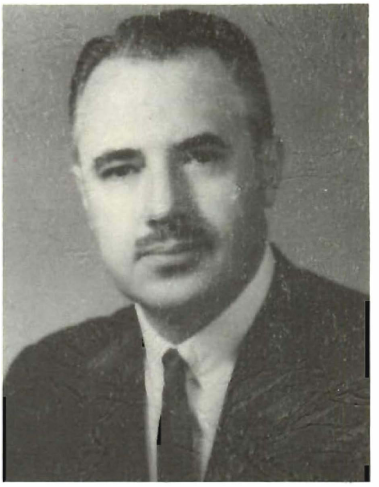

Ben Klassen, P.M.

Grundare, Church of the Creator

Ben Klassen har varit bosatt i fyra länder och medborgare i tre. Född av tyskspråkiga föräldrar i Ryssland 1918, blev han och hans familj tidiga offer för den judiska kommunismen, som de flydde ifrån 1924. Han växte upp och utbildades i Kanada, där han tog en examen i elektroteknik och även en bachelorexamen i humaniora. Han har varit jordbrukare, lärare, nickelgruvarbetare, elektroingenjör, uppfinnare, fastighetsmäklare och ledamot i Floridas delstatsparlament.

Hans intensiva intresse för naturlagarna, ras och religion polariserades till en ny religion för den vita rasen, en uppgift som hans breda och mångsidiga bakgrund till synes förberedde honom för under en hel livstid.

Creativity är en religiös trosbekännelse....

- **Tillägnad den vita rasens överlevnad, expansion och framsteg.**
- **Baserad på naturlagarna, på historisk erfarenhet, på logik och sunt förnuft.**
- **Vårt fyrdimensionella program: Ett friskt sinne i en frisk kropp i ett friskt samhälle i en frisk miljö.**
- **Vårt mål: Att bygga en vitare och ljusare värld.**